Table of contents

ആരംഭം

1.സൃഷ്ടി

2. ആദവും ഹവ്വയും

3. വീഴ്ച്ച

4. കായീനും ഹാബേലും

5. ജലപ്രളയം

6. ജലപ്രളയാനന്തരം ഭൂമി

അബ്രഹാം

7. അബ്രഹാമിനെ വിളി

8. മൽക്കിസെദെക്ക്

9. എന്നെ കാണുന്ന ദൈവം

10. ഇസഹാക്കിന്റെ വാഗ്ദത്വം

11. ദൈവവുമായി വില പേശുന്നു

12. സോദോം ഗോമോറ

13. രണ്ട് പുത്രിമാർ

14. അവൾ എന്റെ സഹോദരി

15. ദൈവം കേൾക്കുന്നു

16. അബ്രഹാമിന്റെ പരീക്ഷ

17. സാറായുടെ മരണം

ഇസഹാക്ക്

18. റിബേക്ക

19. ജ്യേഷ്ഠാവകാശം വിൽക്കുന്നു

20. അവൾ എന്റെ സഹോദരിയാണ് 2

21. നന്നായി കുഴിക്കുന്നവൻ

യാക്കോബ്

22. മോഷ്ടികപ്പെട്ട അനുഗ്രഹം

23. യാകോബിന്റെ രണ്ടു ഭാര്യമാർ

24. പുള്ളിയും പൊട്ടും വരയും

25.ലാബാനെ വിട്ടു പിരിയുന്നു

26. രണ്ടു കൂടാരങ്ങൾ

27. ദീന

യോസേഫ്

28. അടിമയായി വിറ്റു

29. യഹൂദ

30. ശക്തിയാൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്ന യോസഫ്

31.യോസഫിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ യോജിപ്പ്

32. ഇസ്രായേൽ മിശ്രയീമിൽ

മോശെ

33. മോശെയുടെ ജനനം

34. ഭാര്യയെ കണ്ടെത്തുന്നു

35. മോശയുടെ വിളി

36 സിപ്പോറ

37. ഇഷ്ടികയ്ക്ക് വൈക്കോൽ

38 ഫറവോന്റെ വ്യാധികൾ

39. പെസഹ

40. ചെങ്കടൽ

41. ഇത് എന്ത്?

42. കർത്താവ് എന്റെ കൊടി

43. ന്യായപ്രമാണം

44. സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടി

45. സമാഗമന കൂടാരം

46. അശുദ്ധ അഗ്നി

47. കൊതിയന്മാരുടെ ശവക്കുഴികൾ

48. അവളുടെ മുഖത്ത് തുപ്പുന്നു

49. പന്ത്രണ്ട് ഒറ്റുനോട്ടക്കാർ

50. കോരഹിന്റെ മുതലിപ്പ്

51. പാറയോട് സംസാരിക്ക

52. ബാലാമിന്റെ കഴുത

53. ബാലാമിന്റെ പ്രവചനം

54. മോശയുടെ മരണം

യോശുവ

55. രാഹാബ്

56. യോർദ്ദാൻ കടക്കുന്നു

57 യെരിഹോ

58. ആവാൻ

59 സൂര്യൻ നിശ്ചലമായി നിൽക്കുന്നു

60. യോശുവയുടെ വിടവാങ്ങൽ

ഇയ്യോബ്

61. ഇയ്യോബിന്റെ മൂന്ന് സ്നേഹിതന്മാർ

ന്യായാധിപന്മാർ

62. ഒത്നിയേലും ഏഹൂദും

63. ദെബോരയും ബാരാക്കും

64. ഗിദെയോന്റെ പൃതപ്പ്

65. മുന്നൂറു മനുഷ്യർ

66. മരങ്ങളുടെ രാജാവ്

67. യിഫ്താഹിന്റെ ആണ

68. ശിംശോന്റെ ജനനം

69. ശക്തവും മധുരവുമായത്

70. കുറുക്കന്മാരും താടിയെല്ലും

73. യുദ്ധത്തിന് മുൻപുള്ള ഗീതം

74. ബെന്യാമിന് മണവാട്ടി

75.രൂത്തും നവോമിയും

76. രൂത്തും ബോവസും

77. ശമുവേലിന്റെ വിളി

78. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ടു

79. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം മടങ്ങി വന്നു

80. എബനേസർ

ശൗൽ

81. ശൗൽ രാജാവാക്കപ്പെട്ടു

82 കണ്ണിന് വേണ്ടി സമാധാനം

83. പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു

84. യോനാഥാന്റെ ജയം

85. ശാലിന്റെ അനുസരണക്കേട്

ദാവീദ്

86. ദാവീദിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു

87. ഗോലിയാത്ത്

88. ദാവീദിന് ഭാര്യയെ കിട്ടുന്നു

89. ദാവീദിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു

90. മൂന്ന് അമ്പുകൾ

91. ശൗലിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു

92. ശൗലിന്റെ അങ്കിയുടെ അഗ്രം

93. അബീഗയേൽ

94. ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനെ വെറുതെ വിടുന്നു

95. സാധനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നു

96. എൻദോരിലെ മന്ത്രവാദിനി

97. ശാലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും മരണം

98. യോവാബും അബ്നേറും

99 ദാവീദ് രാജാവായി

100. ഭാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളായ പുരുഷന്മാർ

101. പെട്ടകം നീങ്ങുന്നു

102. സാമ്രാജ്യം പണിയുന്നു

103. അമോന്യർ

104. ബേത്ത്-ശേബ

105. നാഥാന്റെ കഥ

106. താമാർ

107. അബ്ശാലോമിന്റെ മടങ്ങിവരവ്

108B. രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി വരുന്നു

109. അബ്ശാലോമിന്റെ പരാജയം

110. ദാവിദിന്റെ രാജ്യം പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു

111. ആബേലിന്റെ ജ്ഞാനമുള്ള സ്ത്രീ

112. വംശീയ ഉന്മൂലനം

113. ജനങ്ങളെ എണ്ണുന്നു

114. ശക്തിയുടെ കൈമാറ്റം

115. ദാവീദിന്റെയും യോവാബിന്റെയും മരണം

ശലോമോൻ

116. ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം

117.ആലയം പണിയുന്നു

118. ശേബാ രാജ്ഞി

ആദ്യ രാജാക്കന്മാർ

119. രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടു

120. യെരോബെയാമിന്റെ പാപം

121. പഴയ പ്രവാചകൻ

122. രെഹബെയാമും യെരോബെയാമും

123. അ ബീജയും ആസയും

ഏലിയാവ്

124. ഏലിയാവും വിധവയും

125. ഏലിയാവ് കർമ്മേലിൽ

126. ഏലിയാവ് ഹോരേബിൽ

127. മുറിവേറ്റ പ്രവാചകൻ

128. നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം

129. യഹോശാഫാത്തും ആഹാബും

130. യഹോശാഫാത്തിന്റെ വിജയം

131. അൻപത്പേരുടെ നേതാവ്

132. ഏലിയാവ് ചുഴലിക്കാറ്റിൽ

ഏലീശ

133. വെള്ളക്കെട്ടുകൾ

134. എണ്ണ, വായസം, അപ്പം, കോടാലി

135. ശൂനേംകാരത്തി യുവതി

136. നയമാൻ

137. ഗേഹസി

138. അന്ധരായ പടയാളികൾ

139. നാല് കുഷ്ഠ രോഗികൾ

140. ഏലീശ കരയുന്നു

141. യേഹു

142 ഇസബേൽ

143. അഥല്യ

144. യോവാശ്

145. ഏലീശയുടെ മരണം

പിൻ രാജാക്കന്മാർ

146. യോനയും മത്സ്യവും

147. യോനയും മുന്തിരിവള്ളിയും

148. മുൾച്ചെടിയും ദേവദാരുവും

149. ഉസ്സീയാവ്

150. ആഹാസ്

151 ഗോമർ

152 ഇസ്രായേൽ പ്രവാസത്തിൽ

153 ഹിസ്കിയാവ്

154 അസീറിയൻ രാജാവ്

155 പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾ

156 മാനസാന്തരപ്പെട്ട ദുഷ്ട രാജാവ്

157 ഒരു പുസ്തകം കണ്ടെടുത്തു

158 യോശിയാവിലിലൂടെ ഉണർവ്

159 തകർന്നകുടം

160 പുസ്തകം കത്തിക്കുന്നു

161 രണ്ടു കൂട്ട അത്തിപ്പഴങ്ങൾ

162 ജെറുസലേം നിരോധത്തിൽ

163 ചളിക്കുഴികൾ

164 മിസ്രയീമിലേക്ക് പോകുന്നു

ദാനിയേൽ

165 ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ താഴ്വര

166 അനിയന്റെ തീരുമാനം

167 നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സ്വപ്നം

168 തീ നിറഞ്ഞ ചൂള

169 ഒരു വന്യമൃഗമായി മാറുന്നു

170 ചുവരിൽ കയ്യെഴുത്ത്

171 സിഹങ്ങളുടെ കുഴി

എസ്ര & നെഹമ്യാവ്

172 ആലയം പുതുക്കി പണിയുന്നു

173 എസ്ര

174 മതിൽ പുതുക്കി പണിയുന്നു

എസ്ഥേർ

175 എസ്ഥേർ രാജ്ഞയായി തീരുന്നു

176 എസ്ഥേർ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നു

യേശു– പ്രാരംഭ വർഷങ്ങൾ

177 ഗബ്രിയേലിന്റെ അറിയിപ്പ്

178 യേശുവിന്റെ ജനനം

179 രാജാവിന് സമ്മാനങ്ങൾ

180 പന്ത്രണ്ട് വയസ്സ് പ്രായം

യേശു – ആദ്യകാല ശുശ്രൂഷ

181 സ്നാനവും പ്രലോഭനവും

182 വെള്ളവും വീഞ്ഞും

183 വീണ്ടും ജനനം

184 കിണറരികിലെ സ്ത്രീ

യേശു– ഗലീലയിലെ ശുശ്രൂഷ

185 നസറേത്തിൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു

186 ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മീൻ പിടിക്കുന്നു

187 ഗിരി പ്രഭാഷണം

188 പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നു

189 പന്തിരുവരെ വിളിക്കുന്നു

190 റോമാക്കാരനും ശവസംസ്കാരവും

191 ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടതും നന്ദിയുള്ളതും

192 നാല നിലങ്ങൾ

193 കഥകളിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു

194 രണ്ടു കൊടുങ്കാറ്റുകളെ ശാന്തമാക്കുന്നു

195 പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾ

196 ബെദെസ്ത കുളം

197 യോഹന്നാൻ ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

198 ആഹാരവും നടത്തവും

199 ജീവന്റെ അപ്പം

200 നാലായിരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു

201 രൂപാന്തരം

202 ആലയനികുതി നൽകുന്നു

203 ഏഴേഴുപത് വട്ടം

യേശു തെക്കേ ദേശത്തേക്ക് പോകുന്നു

204 അധാർമികതയ്ക്ക് പിടിക്കപ്പെട്ടു

205 ജന്മനാ അന്ധനായവൻ

206 കുഷ്ഠരോഗികൾ, ന്യായാധിപനും, അഹങ്കാരവും

206B ധനികനായ യുവ ഭരണാധികാരി

207 നല്ല ശമര്യക്കാരൻ

207B ധനിനെയ വിഡ്ഢി

208 A വലിയ വിരുന്നു ശാല

209 നഷ്ടപ്പെട്ട ആട്, ദ്രമ്മ, മകൻ

210 ധനവാനും ലാസറും

211 ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു

212 വലിയവൻ, ധനികനും ദരിദ്രനും

യേശു– അവസാന ആഴ്ച

213 രാജകീയ പ്രവേശനം

214 ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന ആഴ്ച

215 അവസാന അത്താഴം

216 ഗത്സമനേ

217 യഹൂദന്മാരുടെ മുൻപിലെ വിസ്താരം

218 റോമാക്കാരുടെ മുൻപിലെ വിസ്താരം

219 ക്രൂശീകരണവും അടക്കവും

220 ഉയിർപ്പ്

221 എമ്മവുസിലേക്കുള്ള വഴി

222 രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ തിരികെ നേടുന്നു

223 നിയോഗവും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും

224 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനം

225 മുടന്തൻ സൗഖ്യമാകപ്പെട്ടു

226 അനന്യാസും സഫീറയും

227 അപ്പൊസ്തലന്മാരും ഇടയന്മാരും

228 സ്തേഫാനോസ്, ആദ്യ ക്രിസ്തിയ രക്തസാക്ഷി

229 ഫിലിപ്പോസിന്റെ ശുശ്രൂഷ

230 ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരം

231 ദോർ ഖാസിന്റെ സൗഖ്യം

232 കൊർന്നേല്യോസ്

233 അന്തോക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ

234 ജയിൽ തകരുന്നു

പൗലോസ്– **1st** മിഷണറി യാത്ര

235 ആദ്യ മിഷണറി യാത്ര

236 ആരാധനയിൽ നിന്ന് കല്ലേറിലേക്ക്

237 യഹൂദ നിയമങ്ങളെ പാലിക്കുന്നു

238 സേവിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം - ഗലാത്യർ

പൗലോസ് **– 2nd** മിഷനറി യാത്ര

239 ജയിലിൽ പാടുന്നു

240 കലാപങ്ങളും ചിരിയും

241പരിശോധനകളും പീഡനങ്ങളും-

1 തെസ്സലോനിക്യർ

242 കർത്താവിന്റെ ദിവസം - 2 തെസ്സലോനിക്യർ

243 കൊരിന്തിലെ ജനക്കൂട്ടം

പൗലോസ് **– 3rd** മിഷണറി യാത്ര

244 എഫെസോസിലെ കലാപം

245 സഭാ വിഷയങ്ങൾ -

1 കൊരിന്ത്യർ (a)

246 ആത്മീകവരങ്ങൾ -

1 കൊരിന്ത്യർ (b)

247 സ്നേഹത്തിന്റെ പോരാളികൾ-

2 കൊരിന്ത്യർ(a)

248 ദാനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ആനന്ദം -

2 കൊരിന്ത്യർ (b)

249 ക്രിസ്തു ഇല്ലാത്ത ജീവിതം-

റോമർ (a)

250 ക്രിസ്തുവിനൊപ്പമുള്ള ജീവിതം - റോമർ (b)

251 യരുശലേമിലേക്ക് പോകുന്നു

252 യരുശലേമിലെ കലഹം

പൗലോസ് - റോമിലേക്ക് പോകുന്നു

253 കൊല്ലാൻ ഗൂഢാലോചന

254 ഫെലിക്സ്, ഫെസ്റോസും അഗ്രിപ്പയും

255 കടലിൽ കൊടുങ്കാറ്റ്

256 കപ്പൽ ഛേദവും റോമും

257 ഒനേസിമോസ് - ഫിലെ മോൻ

വെളിപ്പാട് പുസ്തകം

258 യോഹന്നാന്റെ ദർശനങ്ങൾ

259 പുതിയ ആകാശവും ഭൂമിയും

260 പുതിയ യരുശലേം

1 സൃഷ്ടി

ഉല്പത്തി *1*

ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഭൂമി നിർജീവവും, ശൂന്യവും, ഇരുണ്ടതുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവത്തിൻറെ ആത്മാവ് വിശാലമായ ശൂന്യതയിലൂടെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് ഭൂമിയുടെ ഗോളത്തിനും ചുറ്റും പ്രകാശം പരന്നു! ദൈവം വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നോക്കി, അത് നല്ലതെന്നു കണ്ടു. പിന്നെ അവൻ വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചു. അവൻ വെളിച്ചത്തെ ''പകൽ'' എന്നും ഇരുട്ടിനെ ''രാത്രി'' എന്നും വിളിച്ചു. അങ്ങനെ രാവും പകലുമുള്ള ആദ്യ ദിനമായിരുന്നു അത്.

രണ്ടാം ദിവസം, ദൈവം വെള്ളത്തിലേക്ക് നോക്കി, ''വിഭജിക്കപ്പെടുവിൻ!'' എന്ന് വെള്ളത്തോട് പറഞ്ഞു.ഉടനെ വെള്ളം വേർപിരിയുവാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു വെള്ളം മുകളിലേക്ക് പോയി, ബാക്കിയുള്ളവ താഴെ നിന്നു. ദൈവം മുകളിലുള്ള വെള്ളത്തിലേക്കും താഴെയുള്ള വെള്ളത്തിലേക്കും നോക്കി. എന്നിട്ട് രണ്ടിനുമിടയിലുള്ള സ്ഥലത്തേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു, ''ഞാൻ നിന്നെ ആകാശം എന്ന് വിളിക്കാം.''

മൂന്നാം ദിവസം, ദൈവം ആകാശത്തിനു താഴെയുള്ള വെള്ളത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, ''സമുദ്രങ്ങളിലും നദികളിലും തടാകങ്ങളിലുമെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടുവിൻ, അങ്ങനെ ഉണങ്ങിയ നിലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടട്ടെ.'' പൊടുന്നനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് കര പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. നദികൾ കരയിൽ നിന്ന് ഒഴുകി കുന്നുകളെ വേർതിരിക്കുകയും താഴ്വരകളെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. തടാകങ്ങളും കടലുകളും എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം ഉണങ്ങിയ നിലത്തേക്കും കടലിലേക്കും നോക്കി അതു നല്ലതെന്നു കണ്ടു.

പിന്നെ അവൻ നിലത്തോട് പറഞ്ഞു: ''സസ്യങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുക! വിവിധതരം പൂക്കളും പച്ചക്കറികളും സസ്യങ്ങളും മരങ്ങളും ഉണ്ടാകട്ടെ. അവയ്ക്കെല്ലാം വിത്തുകളും ഉണ്ടാകും, അങ്ങനെ ജീവിതം തുടരുകയും ചെയ്യും'', ഉടനെ ഭൂമി മുഴുവൻ ചെടികൾ വളരുവാൻ തുടങ്ങി. പൂക്കളും പൂക്കളും പച്ചക്കറികളും എല്ലാം അവയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ പലതരത്തിലുള്ള മരങ്ങളും ഉണ്ടായിവന്നു . ചിലത് ഉയരമുള്ളവയായിത്തീരുന്നവയും മറ്റുള്ളവ നിലത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നവയും ആയിരുന്നു.ചില മരങ്ങൾ പലതരം പഴങ്ങളെയും പുറപ്പെടുവിക്കും. ഈ സസ്യങ്ങളെല്ലാം അന്നുമുതൽ വളരുവാൻ തുടങ്ങി, അവയ്ക്കെല്ലാം വിത്തുകളും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ജീവൻ ഭൂമിയിൽ നിലനിർത്തുവാനും കഴിയും. അതും നല്ലതെന്ന് ദൈവം കണ്ടു.

നാലാം ദിവസം, ദൈവം ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു: വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ ''പകലിനെ ഭരിക്കാൻ ശക്തി കൂടിയ വെളിച്ചവും രാത്രിയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാൻ കുറഞ്ഞ വെളിച്ചവും ഉണ്ടാകട്ടെ. അവ, രാവിനെയും പകലിനെയും വിഭജിക്കും. അടയാളങ്ങളും ഋതുക്കളും ദിവസങ്ങളും വർഷങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനും അവ

ഉതകും''.അങ്ങനെ ഉടൻ തന്നെ സൂര്യൻ ആകാശത്തുള്ളടെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി, ഭൂമിക്ക് വെളിച്ചവും ചൂടും നൽകി. ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും രാത്രിയെ തേജസ്സും തിളക്കവും കൊണ്ട് നിറച്ചു. ദൈവം സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കി അവ നല്ലതെന്നു കണ്ടു.അഞ്ചാം ദിവസം ദൈവം ആകാശത്തിലേക്കും അതിനു താഴെയുള്ള വെള്ളത്തിലേക്കും നോക്കി. പറഞ്ഞു: ''ജീവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുക! ആകാശത്തിൽ പക്ഷികളും, വെള്ളത്തിൽ മത്സ്യവും കടൽജീവികളും ഉണ്ടാകട്ടെ.''

ഉടൻ തന്നെ കടലുകളിലും തടാകങ്ങളിലും നദികളിലും സമുദ്രജീവികൾ ചലിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചിലത് വലുതും മറ്റുള്ളവ വളരെ ചെറുതുമായിരുന്നു . പല വലിപ്പത്തിലും ആകൃതിയിലും നിറത്തിലുമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകാശത്ത് പക്ഷികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചിലത് വായുവിൽ ഉയർന്നു പറന്നു, മറ്റു ചിലർ നിലത്തോട് ചേർന്ന് നിന്നു. വ്യത്യസ്ത ആകൃതികളും നിറങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം കടൽജീവികളെയും മത്സ്യങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും നോക്കി അത് നല്ലതെന്നു കണ്ടു. അവൻ അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചു, സമുദ്രങ്ങളും ആകാശവും പെരുകി നിറയ്ക്കാൻ അവയോട് പറഞ്ഞു.

ആറാം ദിവസം ദൈവം ഭൂമിയോട് പറഞ്ഞു, ''ജീവികളെ പുറപ്പെടുവിക്കുക, മെരുക്കാൻ കഴിയുന്ന വന്യമൃഗങ്ങളും അല്ലാത്തവയും ഉണ്ടാകട്ടെ.'' ഉടനെ, മൃഗങ്ങൾ നിലത്തു നിന്ന് ഉണ്ടായി ഭൂമിയിലൂടെ നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചിലത് വളരെ വലുതായിരുന്നു, മറ്റുള്ളവ വളരെ ചെറുതും . ദൈവം അവയെ നോക്കി, അവയും നല്ലതെന്ന് കണ്ടു.അപ്പോൾ ദൈവം പറഞ്ഞു: ''നമുക്ക് മനുഷ്യരെ ഉണ്ടാക്കാം. നമുക്ക് അവരെ നമ്മെ പോലെ നിർമിക്കാം. അവർ കടലിലെ മത്സ്യങ്ങളുടെയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളുടെയും കരയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളുടെയും ഒക്കെയും മേൽ ഭരിക്കും.''

അങ്ങനെ ദൈവം ഒരു പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും സൃഷ്ടിച്ചു, അവൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. വർധിച്ചു പെരുകി ഭൂമിയെ ആളുകളെക്കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുവാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. താൻ ഉണ്ടാക്കിയവയെ എല്ലാം ഭരിക്കുവാനും അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. ദൈവം അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പഴങ്ങളും,ധാന്യങ്ങളും പച്ചക്കറികളും , പച്ച സസ്യങ്ങളും നൽകി . അപ്പോൾ ദൈവം താൻ ഉണ്ടാക്കിയതെല്ലാം നോക്കി, അവ എല്ലാം വളരെ നല്ലതെന്നു കണ്ടു!ഏഴാം ദിവസം ദൈവം വിശ്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവൻ അതിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു വിശേഷ ദിവസമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചത്.

2 ആദാമും ഹവ്വായും

സസ്യങ്ങൾ മറ്റും വളരുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ഭൂമിയെ സങ്കൽപ്പിക്കുക. അക്കാലത്ത്, ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ പെയിച്ചിരുന്നില്ല,പക്ഷേ ഒരു നനവിനാൽ ഭൂമിയെ ഈർപ്പമുള്ളത് ആക്കിയിരുന്നു.ഈ സമയത്ത്, ദൈവം മണ്ണിൽനിന്ന് ആദ്യ മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തി. ദൈവം അവൻറെ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി,അവനെ ജീവൻ ഉള്ളവനായി കണ്ടു. ദൈവം ഏദൻ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു തോട്ടം നട്ടു. അതിൽ എല്ലാത്തരം മരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു, തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി ഉണ്ടായിരുന്നു.

നടുവിൽ രണ്ട് പ്രത്യേക മരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നിനെ ജീവൻറെ വൃക്ഷം എന്നും മറ്റേതിനെ നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും അറിവിൻറെയും വൃക്ഷം എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. തോട്ടം പരിപാലിക്കാൻ ദൈവം ആദാമിനോട് പറഞ്ഞു.ദൈവം പറഞ്ഞു: "നടുവിൽ ഉള്ളതായ നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും അറിവിൻറെയും വൃക്ഷത്തിൻറെ ഫലം ഒഴികെ എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കാം. നിങ്ങൾ ആ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് മാത്രം ഭക്ഷിക്കരുത്, നിങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് തിന്നുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും!"

ദൈവം പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യൻ തനിച്ചായിരിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല, അവനു അനുയോജ്യമായ ഒരു സഹായിയെ ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നു." പിന്നീട് അവൻ എല്ലാ മൃഗങ്ങളെയും ആദാമിന് അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു,അവയ്ക്ക് പേരിടുക. അതിനാൽ ആദം എല്ലാ മൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു, അവൻ അവയ്ക്ക് എന്ത് പേരിട്ടുവോ, അതായി അവയുടെ പേര്.അവൻ അവയ്ക്ക് പേരിടുമ്പോൾ, എല്ലാ മൃഗങ്ങളും ആണും പെണ്ണുമായി ജോഡികളായി വരുന്നത് അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നിട്ടും, ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ, തനിക്കായി ഒരു തുണ ഇല്ലെന്ന് അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ദൈവം ആദാമിനു മേൽ ഒരു ഗാഢനിദ്ര വരുത്തി, അവൻ ആഴത്തിലും ദീർഘമായും ഉള്ള ഉറക്കത്തിലായി. അപ്പോൾ ദൈവം ആദാമിൽ നിന്ന് മാംസം തുറന്ന് ഒരു വാരിയെല്ല് എടുത്തു. അവൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മാംസം അടച്ചു. ആ വാരിയെല്ലിൽ നിന്ന് ദൈവം ഒരു സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിച്ചു.ആദം ഉണർന്നപ്പോൾ ദൈവം ആ സ്ത്രീയെ അവൻറെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ആദം പറഞ്ഞു: "ഇത് എന്നിൽ നിന്നുള്ള അസ്ഥിയുടെ അസ്ഥിയും എന്നുടെ മാംസത്തിൻറെ മാംസവുമാണ്. പുരുഷനിൽ നിന്ന് എടുത്തതിനാൽ അവൾ സ്ത്രീ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും." ഒരു പുരുഷൻ തന്നുടെ മാതാപിതാക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഭാര്യയുമായി ഒന്നുചേരുകയും അവർ ഏക ശരീരമാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ഇതാണ് കാരണം.ആദം അവൻറെ ഭാര്യക്ക് ഹവ്വാ എന്ന് പേരിട്ടു, കാരണം അവൾ എല്ലാവർക്കും മാതാവായിരിക്കും.

3. വീഴ്ച

ഉല്പത്തി *3*

ദൈവം ആദാമിനെയും ഹവ്വായെയും സൃഷ്ടിച്ചു, ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ അവർക്കാവശ്യമായതെല്ലാം നൽകി. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ, അവർക്കും വസ്ത്രമില്ലായിരുന്നു, എന്നിട്ടും അവർക്ക് ലജ്ജ തോന്നിയില്ല. പാമ്പ് എല്ലാ

മൃഗങ്ങളിലും ഏറ്റവും കൗശലം ഏറിയതായിരുന്നു . ഒരു ദിവസം അവൻ ഹവ്വായോട് പറഞ്ഞു, "തോട്ടത്തിലെ എല്ലാ മരങ്ങളുടെയും ഫലം തിന്നാൻ ദൈവം നിങ്ങളെ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് സത്യമാണോ?"

"അയ്യോ, നമുക്ക് എല്ലാ മരങ്ങളിൽ നിന്നും തിന്നാം. അതായത്,നടുവിൽ ഉള്ളത് ഒഴികെ. ആ പഴം തിന്നാനോ തൊടാനോ പോലും പാടില്ലെന്നാണ് ദൈവം പറഞ്ഞത്. കഴിച്ചാൽ മരിക്കുമെന്നും ദൈവം പറഞ്ഞു. "അത് ശരിയല്ല! നീ മരിക്കില്ല. ആ പഴം കഴിച്ചാൽ നീ ദൈവത്തെപോലെ ആകുമെന്ന് ദൈവത്തിനു അറിയാം, നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെ പോലെ നന്മയും തിന്മയും അറിയുവാനും കഴിയും. ആ സ്ത്രീ പഴത്തിലേക്ക് നോക്കി. അത് മനോഹരവും രുചികരവുമായി കാണപ്പെട്ടു. അവൾ വിചാരിച്ചു, "ഞാൻ ഈ പഴം കഴിച്ചാൽ, അത് എനിക്ക് കൂടുതൽ ജ്ഞാനം നൽകും ,അതിനാൽ അവൾ പഴം എടുത്ത് കഴിച്ചു, അവൾ കുറച്ച് ആദാമിനും കൊടുത്തു, അവനും അത് കഴിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അവർ നഗ്നരാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി, അങ്ങനെ അവർ തങ്ങൾക്കു ഉടുപ്പ് ഉണ്ടാക്കാൻ കുറച്ച് അത്തിയിലകൾ തുന്നിച്ചേർത്തു.

വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്നത് അവർ കേട്ടു. പെട്ടെന്ന്, തങ്ങൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, അവർ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ മറഞ്ഞു.

"ആദം, നീ എവിടെയാണ്?"

ഉത്തരം പറയണമെന്ന് ആദാമിന് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, അങ്ങ് തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു, ഞാൻ നഗ്നനായതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അതിനാൽ ഞാൻ ഒളിച്ചു."നീ നഗ്നനാണെന്ന് നിന്നോട് ആരാ പറഞ്ഞത്? ഞാൻ തിന്നരുതെന്ന് പറഞ്ഞ മരത്തിൽ നിന്നും നീ കഴിച്ചോ?"
"നീ എനിക്ക് തന്ന സ്ത്രീ, അവൾ എനിക്ക് പഴം തന്നു അത് ഞാൻ കഴിച്ചു."ദൈവം ഹവ്വായുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, "നീ എന്തിനാണ് ഇത് ചെയ്തത്?" "പാമ്പ്! പാമ്പ് എന്നെ കബളിപ്പിച്ചു.

ദൈവം പാമ്പിൻറെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു, "നീ ഇത് ചെയ്തതിനാൽ, എല്ലാ മൃഗങ്ങളിലും വെച്ച് നീ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി മുതൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വയറുരസ്സി സഞ്ചരിക്കും, നിങ്ങൾക്കും സ്ത്രീക്കും ഇടയിൽ ശത്രുത ഉണ്ടാകും, നിൻറെ സന്തതികളും അവളുടെ സന്തതികളും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടാകും. അവൻ നിങ്ങളുടെ തല തകർക്കും, നിങ്ങൾ അവൻറെ കുതികാൽ തകർക്കും."സ്ത്രീയെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ട് ദൈവം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വേദന വളരെ വലുതായിരിക്കും, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കും , എന്നാൽ ഇനി മുതൽ, പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളുടെ മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കും."

ദൈവം ആദാമിനോട് പറഞ്ഞു: "നീ ആ മരത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു,എന്നാൽ നീ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചതിനാൽ, ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി മുതൽ,

നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണത്തിനായി നിങ്ങൾ വേല ചെയ്യും , നിലം നിനക്കെതിരെ പോരാടും. അത് മുള്ളും കളകളും മുളപ്പിക്കും. നിങ്ങൾ വന്ന മണ്ണിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതുവരെ കഠിനാധ്വാനം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകും."
ദൈവം മനുഷ്യനെയും ഭാര്യയെയും മൃഗത്തോൽ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി, അവിടെ അവർ ഭക്ഷണത്തിനായി മണ്ണിൽ പണിയെടുത്തു.

ദൈവം പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യർക്കു ഇപ്പോൾ തിന്മയും നന്മയും അറിയാം. അവർ ജീവൻറെ വൃക്ഷത്തെ കൈക്കലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും, അങ്ങനെ അവർക്ക് എന്നേക്കും ജീവിക്കാൻ കഴിയും." അതുകൊണ്ട്, ദൈവം തോട്ടത്തിനു പുറത്ത് ഒരു സ്വർഗീയ കാവൽക്കാരനെ നിയോഗിച്ചു. അന്നുമുതൽ, ആളുകൾ ജീവൻറെ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു.

4 കയീനും ഹാബേലും

ഉല്പത്തി *4*

ആദാമിനും ഹവ്വായ്ക്കും ഒരു മകനുണ്ടായി, അവന് അവർ കയീൻ എന്ന് പേരിട്ടു. കാലക്രമേണ അവർക്ക് ഹാബെൽ എന്നു പേരുള്ള മറ്റൊരു മകൻ ജനിച്ചു.ഹാബെൽ മൃഗങ്ങൾക്കൊപ്പം ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഇടയനായി. കയീൻ ഒരു കർഷകനുമായി.

ഒരു ദിവസം, കർത്താവിനു ബലിയർപ്പിക്കാനുള്ള സമയമായപ്പോൾ, ഒരു കുഞ്ഞാടിനു പകരം പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും കൊണ്ടുവരാൻ കയീൻ തീരുമാനിച്ചു. ഹാബെലും ഒരു വഴിപാട് കൊണ്ടുവന്നു, പക്ഷേ അത് അവൻറെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല കുഞ്ഞാടായിരുന്നു. ഹാബെൽ അർപ്പിച്ച വഴിപാടിൽ കർത്താവ് പ്രസാദിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം കയീനിൽ സന്തുഷ്ടനായില്ല.

ദൈവം തൻറെ യാഗം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ കയീൻ കോപിച്ചു വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി. ദൈവം പറഞ്ഞു, "കയീൻ, നീ എന്തിനാണ് കോപിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ശരിയായത് ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, പാപം നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അത് നിങ്ങളുടെ വാതിലിനടുത്ത് പതുങ്ങിനിൽക്കുന്നു, അത് നിങ്ങളുടെ യജമാനനാകാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നു .പക്ഷേ , നിങ്ങൾ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കണം!"

കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, കയീനും ആബേലും ഒരു വയലിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കയീൻ തിരിഞ്ഞ് അവൻറെ സഹോദരനെ ആക്രമിച്ച് കൊന്നു.അന്നുതന്നെ ദൈവം കയീനോട് ചോദിച്ചു, "നിൻറെ സഹോദരൻ

എവിടെ?" "എനിക്കറിയില്ല! ഞാൻ അവനെ എപ്പോഴും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?" "അയ്യോ കയീൻ, നീ എന്താണ് ചെയ്തത്? കേൾക്കൂ, നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻറെ രക്തം മണ്ണിൽ നിന്ന് എന്നോട് നിലവിളിക്കുന്നു .

നിങ്ങൾ ഈ മണ്ണിനെ സ്നേഹിച്ചു, എന്നാൽ ഇനി മുതൽ ഇത് ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, കാരണം അതിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻറെ രക്തം ഉണ്ട് . ഓ, നീ ഈ വയലിൽ അധ്വാനിക്കുന്നത് തുടരും, പക്ഷേ അത് ഇനി നിന്നോട് പ്രതികരിക്കില്ല, നിനക്ക് നല്ല ഫലം തരികയുമില്ല.നീ വിശ്രമമില്ലാത്ത അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ഒരാളായി മാറും. കയീൻ വീണു നിലവിളിച്ചു. "ദൈവമേ, നിൻറെ ശിക്ഷ വളരെ കഠിനമാണ്! നീ എന്നിൽ നിന്ന് നിൻറെ സാന്നിധ്യവും എന്നോടെ നിലവും എടുക്കുന്നു! ഞാൻ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്തവനും എല്ലാവരിൽ നിന്നും വേറിടപെട്ടവനും ആകും. ഒടുവിൽ അവർ എന്നെ വേട്ടയാടി കൊല്ലും."
അതുകൊണ്ട് ദൈവം കയീനെ ഒരു അടയാളം ഇട്ടു,ശേഷം പറഞ്ഞു: "കയീനെ കൊല്ലുന്നവൻ അതിൻറെ പേരിൽ ഏഴു മടങ്ങ് കഷ്ടം അനുഭവിക്കും!" അതോടെ കയീൻ ദൈവത്തിൻറെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു പോയി.

5 വെള്ളപ്പൊക്കം

ഉല്പത്തി **6-9:17**

ആളുകൾ ദൈവത്തോട് അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുകയും പാപത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം അവർ അങ്ങേയറ്റം ദുഷ്ടരായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ചിന്തകളും പ്രവൃത്തികളുമെല്ലാം തിന്മയായിരുന്നു. താൻ സൃഷ്ടിച്ച ആളുകളെ നശിപ്പികക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് ദൈവത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ നോഹ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോടൊപ്പം നടന്നു. കർത്താവ് അവനോട് അരുളിച്ചെയ്തു: "ജനങ്ങൾ ദുഷ്ടരായതിനാൽ ഞാൻ ഭൂമിയെ മുഴുവൻ വെള്ളപ്പൊക്കത്താൽ നശിപ്പിക്കും. അതിനാൽ, ഭൂമിയിലെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നു. ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കുക. നീ അത് എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കേണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കൃത്യമായ അളവുകൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരാം. നീ അത് ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞാൽ , ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം ഭൂമിയിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും കൊല്ലും. എന്നാൽ നിന്നെയും കുടുംബത്തെയും ഞാൻ രക്ഷിക്കും."

ദൈവം അവന് നിർമ്മാണത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി, ദൈവം പറഞ്ഞതുപോലെ നോഹ ചെയ്തു. അവനും അവൻറെ മൂന്ന് ആൺമക്കളും കൂടി പെട്ടകം പണിതു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം പറഞ്ഞു, "നോഹേ , നിൻറെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം പെട്ടകത്തിൽ കയറുക. ഏഴു ദിവസത്തിനുശേഷം, വെള്ളം ഭൂമിയിൽ വീഴും , പെട്ടകത്തിനുള്ളിലുള്ളവ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെടും." അങ്ങനെ നോഹയും ഭാര്യയും പുത്രന്മാരും അവരുടെ ഭാര്യമാരും പെട്ടകത്തിലേക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ആണും

പെണ്ണുമായി ജോഡികളായി വരാൻ തുടങ്ങി. അവിടെ ഏഴ ജോടി ശുദ്ധിയുള്ള മൃഗങ്ങളും ഏഴ ജോടി പക്ഷികളും ബാക്കിയുള്ളവയിൽ ഒരു ജോടി മാത്രം വന്നു . എല്ലാത്തരം മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും കയറിയപ്പോൾ ദൈവം വാതിൽ അടച്ചു.ഏഴാം ദിവസം ആകാശത്തിനു മുകളിലുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളം ഭൂമിയിലേക്ക് പതിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതേ സമയം, ഭൂമിയുടെ , അടിയിൽ നിന്ന് ജലധാരകൾ ഉയർന്നു വരുവാൻ തുടങ്ങി. മലനിരകളിലൂടെ വെള്ളം ഒഴുകി താഴ്വരകളിൽ നിറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ അത് ഭൂമിയെ മുഴുവൻ മൂടി. എല്ലാ മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും നശിച്ചു. അതേ ജലം നോഹയുടെ പെട്ടകത്തെ നാശത്തിന് മുകളിൽ ഉയർത്തി. ഭൂമി മുഴുവൻ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടകത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും സുരക്ഷിതരായിരുന്നു. ഈ ജലപ്രളയം നാല്പതു ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു, അത് ലോകത്തെ മുഴുവൻ മൂടി.

പിന്നെ.. അത് നിന്നു.മഴ പെയ്തതിന് ശേഷം നോഹയുടെ പെട്ടകം 110 ദിവസം വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടന്നു. ഭൂമിയെ ഉണക്കാൻ കാറ്റു വീശി .ഒടുവിൽ പെട്ടകം അരാരാത്ത് എന്ന മലയിൽ എത്തി. നോഹ വീണ്ടും നാല് മാസം കാത്തിരുന്നു, എന്നിട്ട് ഭൂമിയിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് കാണാൻ ജനൽ തുറന്നു.അവൻ ഒരു കാക്കയെ പുറത്തേക്ക് അയച്ചു, പക്ഷേ അത് തിരികെ വന്നില്ല.

അടുത്തതായി അവൻ ഒരു പ്രാവിനെ അയച്ചു, അത് ചുറ്റും പറന്നു നടന്നു,പക്ഷേ കൂടുണ്ടാക്കാൻ സ്ഥലം കണ്ടെത്താനായില്ല. താമസിയാതെ അത് പെട്ടകത്തിലേക്ക് മടങ്ങി, നോഹ അതിനെ അകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഏഴു ദിവസത്തിനു ശേഷം അവൻ പ്രാവിനെ വീണ്ടും അയച്ചു. കൊക്കിൽ ഒലീവ് ഇലയുമായി അത് അന്ന് രാത്രി തിരിച്ചു വന്നു. ചെടികൾ വീണ്ടും വളരുന്നതായി നോഹ മനസ്സിലാക്കി. അവൻ ഏഴു ദിവസം കൂടി കാത്തിരുന്ന് വീണ്ടും പ്രാവിനെ അയച്ചു. ഇത്തവണ അത് തിരികെ വന്നില്ല.

ഒരു മാസത്തിനുശേഷം, നോഹ പെട്ടകത്തിൻറെ കിളിവാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ ഭൂമി വരണ്ടതായി കണ്ടു. ദൈവം പറഞ്ഞു, "നിൻറെ കുടുംബവും മൃഗങ്ങളും പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുക".പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ നോഹ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. യാഗം കണ്ടപ്പോൾ ദൈവം പറഞ്ഞു: "ഇനി ഒരിക്കലും ഞാൻ ഭൂമിയെ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കത്താൽ നശിപ്പിക്കുകയില്ല, എന്നും നടീലും വിളവെടുപ്പും, ചൂടും തണുപ്പും, വേനലും ശീതവും, പകലും രാത്രിയും ഉണ്ടാകും."ഇനി മുതൽ, മൃഗങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടും, എന്നാൽ അവയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം നിങ്ങളുടെമേൽ ആണ്.

"നിങ്ങൾക്ക് ഇനിമുതൽ മൃഗങ്ങളെയും സസ്യങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കാം, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആളുകളെ കൊല്ലരുത്, കാരണം അവർ ദൈവത്തിൻറെ പ്രതിച്ഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

"നിങ്ങൾ പെരുകി വീണ്ടും ഭൂമിയെ ആളുകളെക്കൊണ്ട് നിറയ്ക്കണം." ദൈവം നോഹയോടും അവൻറെ കുടുംബത്തോടും പറഞ്ഞു, "മേഘങ്ങളിലേക്കു നോക്കൂ, മഴവില്ല് കാണും, മേഘത്തിൽ അതിനെ നോക്കുമ്പോൾ,

നമ്മൾ ഈ ഉടമ്പടി ഓർക്കും. ഇനിയും ഒരു പ്രളയം ഭൂമിയെ മുഴുവനായും നശിപ്പിക്കില്ല. ഇത് നിങ്ങളോടുള്ള എന്റെ വാഗ്ദാനമാണ്."

6. പ്രളയത്തിനു ശേഷമുള്ള ഭൂമി

ഉല്പത്തി ***9:20 - 11:26***

പ്രളയാനന്തരം നോഹ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി. അതിൽ നിന്നുണ്ടായ കുടിച്ചു മത്തനായി. അവൻ വിവസ്ത്രനായി അവന്റെ കൂടാരത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങി.

അവന്റെ ഇളയ മകൻ അപ്പൻ കിടക്കുന്നത് കണ്ട് തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് അത് അറിയിച്ചു. അവന്റെ സഹോദരന്മാർ പരസ്പരം ഒരു ഒരു വസ്ത്രം ചുറ്റികൊണ്ട് പുറകോട്ട് നടന്നു കൂടാരത്തിലേക്ക് ചെന്ന് പിതാവിനെ വസ്ത്രം കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു. നോഹ ഉറക്കം ഉണർന്നപ്പോൾ സംഭവിച്ച കാര്യം അറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവൻ ഇളയ മകന്റെ കുടുംബത്തെ ശപിച്ചു, മറ്റ് രണ്ട് മക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു.മൂന്നു പുത്രന്മാരുടെയും കുടുംബങ്ങൾ മക്കളും കൊച്ചുമക്കളും ചേർന്ന് വലിയ കുടുംബങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അതിൽ നിംറൂദ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു വ്യക്തി ഉതിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവനായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ഏകാധിപതി. അവൻ നായാട്ടിൽ അഗ്രഗണ്യൻ ആയിരുന്നു. അവന്റെ സാമ്രാജ്യം ബാബിലോൺ എന്നറിയപ്പെട്ടു.

ഒരുമിച്ച് പാർത്താൽ അവർ കൂടുതൽ ശക്തരാകുമെന്ന് ബാബിലോണിലെ ജനം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ദൈവം അരുളി ചെയ്തിരുന്നത് പോലെ ലോകത്തെമ്പാടും പരക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. അതുകൊണ്ട് ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന എല്ലാവരെയും കാണത്തക്ക ഉയരമുള്ള ഒരു ഗോപുരം അവർ പണിതു. അത് അവരെ ഒരുമിപ്പിച്ച് സൂക്ഷിക്കുമെന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചു. ദൈവം ആകാശത്തു നിന്ന് ഗോപുരത്തെ നോക്കി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു ജനങ്ങൾ എന്റെ വചനത്തെ അനുസരിക്കുന്നില്ല. അവരിങ്ങനെ ഒരുമിച്ച് പാർത്താൽ അവർക്കൊന്നും അസാധ്യമാകില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരെ പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരാക്കും.

ഉടൻതന്നെ അവർ പല ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. തമ്മിൽ തമ്മിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇടയിൽ വലിയ കലക്കം ഉണ്ടായി. അവരുടെ ഇടയിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. പെട്ടെന്ന് അവർ ഗോപുരത്തിന്റെ പണി നിർത്തിവെച്ചു. ഭാഷകൾ അനുസരിച്ച് കൂട്ടങ്ങളായി തിരിഞ്ഞ് അവർ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ചു. ആ ഗോപുരം കലക്കത്തിന്റെ ഗോപുരം എന്നും അല്ലെങ്കിൽ ബാബേൽ ഗോപുരം എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

നോഹയുടെ മൂത്ത പുത്രന്റെ പേര് ശേം എന്നായിരുന്നു. അവന്റെഅവന്റെ മക്കളിൽ ഒരുവന്റെ പേര് വേലക്ക് പേലക് എന്നായിരുന്നു. അവന്റെ പേരിന്റെ അർത്ഥം ഭിന്നത എന്നായിരുന്നു, കാരണം അവന്റെ ജനനസമയത്താണ് ഭൂമി വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്. അവന്റെ മൂന്നു തലമുറകൾക്ക് ശേഷം ആണ് അബ്രഹാം ജനിച്ചത്.

7. അബ്രഹാമിന്റെ വിളി

ഉല്പത്തി **12**

ഊർ എന്ന പട്ടണത്തിൽ തേരഹ് എന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചിരുന്നു.അവനു മൂന്ന് ആണ്ണ് മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അതിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്നു അബ്രാം. അബ്രഹാം വിവാഹം കഴിച്ചത് തന്റെ അർത്ഥ സഹോദരിയായ സാറാ. അവർക്ക് മക്കൾ ഇല്ലായിരുന്നു.തേര തന്റെ മകനായ അബ്രഹാമിനെയും മരുമകളായ സാറായിയെയും തന്റെ പൗത്രനായലോത്തിനെയും കൂട്ടി ദേശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗം ആയ ഹാരനിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. തേരഹിന്റെ മരണംവരെയും അവർ അവിടെ താമസിച്ചു. അബ്രഹാമിന് 75 വയസ്സായപ്പോൾ വലിയവനായ ദൈവം അബ്രഹാമിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു,അബ്രഹാം നിന്റെ ഭവനത്തെയും ചാർച്ചക്കാരെയും വിട്ടിട്ട് ഞാൻ കാണിക്കാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് നീ പുറപ്പെട്ടു വരിക, നിന്നെ ഞാൻ വലിയ ജാതിയാക്കും, നിന്റെ പേര് ഞാൻ വലുതാക്കും, നീ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാനും അനുഗ്രഹിക്കും നീ ശപിക്കുന്നവരെ ഞാനും ശപിക്കും. നിന്നാൽ ഭൂമിയിലെ സകല മനുഷ്യരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.

ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് അബ്രഹാം തന്റെ ഭാര്യയായ സാറായിയെയും സഹോദരി പുത്രനായ ലോത്തിനെയും കൊണ്ട് കനാൻ ദേശത്ത് വന്നു വീണ്ടും അവിടെ വെച്ച് ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് സംസാരിച്ചു. ദൈവം എബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞത് എന്തെന്നാൽ അബ്രഹാമേ നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും ഞാൻ ഈ ദേശം നൽകും അപ്പോഴും അബ്രഹാമിന് കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിച്ചിരുന്നില്ല,എങ്കിലും അബ്രഹാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തെ അബ്രഹാം വളരെ വിശ്വാസത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചു,അങ്ങനെ അബ്രഹാം അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണിത് ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു.

8. മൽക്കീസേദേക്ക്

ഉൽപ്പത്തി **13-15**

അബ്രഹാമിന് ലോത്തിനും വളരെയധികം സമ്പത്ത് ഉണ്ടായി ദേശത്തിന് അവരെ താങ്ങാൻ കഴിയാതെ വണ്ണം അവർ വളരെ അധികമായി പെരുകി അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ അബ്രാമിന്റെ ജോലിക്കാരും ലോത്തിന്റെ

ജോലിക്കാരും തമ്മിൽ ചെറിയ തർക്കം ഉണ്ടായി അപ്പോൾ അബ്രാൻ പറഞ്ഞു. നമുക്ക് രണ്ടായി പിരിയാം നീ ഇടത്തോട്ടെങ്കിലും ഞാൻ വലത്തോട്ട് നീ വലത്തോട്ട് ഞാൻ ഇടത്തോട്ട് പൊയ്ക്കോളാം എന്ന് പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ ലോത്ത് നോക്കി യോർദാൻ അരികെയുള്ള പ്രദേശം വളരെ നല്ല നീരോട്ടമുള്ള സ്ഥലം എന്ന് കണ്ടു അങ്ങോട്ടു പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ സ്ഥലം ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടമായ ഏദൻ പോലെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ ജോർദാന്റെ തീരപ്രദേശം മുഴുവനും സ്വന്തമാക്കി. ലോത്ത് തന്റെ കൂടാരം സൊദോംമിന്റെ അടുത്ത് സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ മനുഷ്യരെല്ലാവരും വലിയ പാപികളായിരുന്നു.യഹോവ അബ്രഹാമിനോട് അരുളി ചെയ്തത് നീ തല ഉയർത്തി വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടും നോക്കുക ഈ കാണുന്ന ഭ്രമിയെല്ലാം നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും ഞാൻ നൽകും,നീ എഴുന്നേറ്റ് നടത്തുക നീ ചവിട്ടുന്ന സ്ഥലമല്ല നിന്റേതാകും.

അൽപ്പം നാളുകൾക്ക് ശേഷം നാല് രാജാക്കന്മാർ അഞ്ച് രാജാക്കന്മാരുടെ യുദ്ധം ചെയ്ത ശോതോമിലെ പിടിച്ചു. ആ രാജാക്കന്മാർ ചോദ്യം നിവാസികളുടെ ഭക്ഷണങ്ങളും സാമ്പത്തിക നന്മകളും അവിടുത്തെ ആളുകളെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അക്കൂട്ടത്തിൽ ലോത്തിനെയും കൊണ്ടുപോയി.

തന്റെ സഹോദരി പുത്രനെ ശത്രു രാജ്യം പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയി എന്ന് അറിഞ്ഞ അബ്രാം തന്റെ വീട്ടിലുള്ള പരിശീലകരായ 318 അഭ്യാസികളുമായി അവരെ പിന്തുടർന്നു. താനും തന്റെ ദാസന്മാരും ഭാഗം ഭാഗമായി ചേർന്ന് അവരുമായി യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരെ തോൽപ്പിച്ചു. തന്റെ സഹോദരനായ ലോത്തിനെയും അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട സമ്പത്തിനെയും സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും മടക്കി കൊണ്ടുവന്നു. സൊദോംമിൽ ആക്കി.

അബ്രഹാം അവിടെ വെച്ച് മൽക്കീസേദെകി നെ കാണുകയും എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്തു, മൽക്കീസ്സേദെക്ക്ശാലിനിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. മൽക്കിസത്തേക്ക് അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനായിരുന്നു. അവൻ അബ്രഹാമിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവനോട് പറഞ്ഞത് അത്യുന്നതനായ ദൈവത്താൽ അബ്രഹാം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ ആയി മാറും. നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിച്ച അത്യുന്നതനായ ദൈവം സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു. അബ്രാം അവനു സകലത്തിലും ദശാംശം കൊടുത്തു.

സോദാം രാജാവ് അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു അബ്രാം നീ എന്റെ ആളുകളെ എല്ലാം എനിക്ക് തരിക,സമ്പത്ത് മുഴുവനും നീ എടുത്തു കൊള്ളു. അതിന് അബ്രാം സ്വാതന്ത്ര്യം രാജാവിനോട് പറഞ്ഞത് ഞാൻ അബ്രഹാമിനെ സമ്പന്നനാക്കി എന്ന് നീ പറയാതിരിക്കാൻ ഞാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഒന്നും എടുക്കുകയില്ല എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭ്രമിക്കും നാഥനായ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് കൈ ഉയർത്തി സത്യം ചെയ്തു. എന്റെ കൂടെ വന്ന ഈ പുരുഷന്മാരുടെ ഓഹരിയും മാത്രമേ വേണ്ടു. അവർ തങ്ങളുടെ ഓഹരി എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ദൈവം അബ്രഹാമിന് പ്രത്യക്ഷനായി അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു അബ്രഹാമിയെ ഭയപ്പെടേണ്ട ഞാൻ നിന്റെ പരിചയവും നിന്റെ അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലവും ആകുന്നു. അതിന് അബ്രഹാം ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞത് ദൈവമേ ദൈവമേ അങ്ങ് എനിക്ക് എന്ത് തരും ഞാൻ മക്കളില്ലാത്തവൻ ആകുന്നു എന്റെ അവകാശി എന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു അതിന് ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് അവൻ ഒരിക്കലും നിന്റെ അവകാശി ആകയില്ല നിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നവൻ തന്നെ നിന്റെ അവകാശിയായി തീരും.പിന്നെ ദൈവം അവനോട് നീ ആകാശത്തിലേക്ക് നോക്കുക നക്ഷത്രങ്ങളെ എണ്ണുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ എണ്ണുക എന്ന് കല്പിച്ചു.നിന്റെ സന്തതി ഇങ്ങനെ ആകുമെന്ന് അവനോട് കൽപ്പിച്ചു അവൻ യഹോവയിൽ വിശ്വസിച്ചു അത് അവന് നീതിയായി കണക്കിട്ടു.

9. എന്നെ കാണുന്ന ദൈവം

ഉൽപത്തി **16**

അബ്രാൻ കനാൽ ദേശത്ത് പാർത്ത് 10 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ,സാറായി കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല സാറായി അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു എന്റെ ദാസിയായ ഹാഗാറിൽ നിനക്ക് ഒരു കുഞ്ഞു ജനിക്കട്ടെ അത് നമ്മളുടെ കുട്ടിയെ പോലെ നമുക്ക് വളർത്താം അബ്രാം അത് സമ്മതിച്ചു ഹാഗാറിന്റെ അടുത്ത് ചെല്ലുകയും അബ്രാം മിനാൽ ഒരു കുഞ്ഞു ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. സാറായെക്കാൾ വളരെ നല്ലവളായി ഹാഗാർ അഭിനയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അത് സാറായിൽ കടുത്ത ദേഷ്യത്തിന് കാരണമാവുകയും അവൾ അബ്രാമിനോട് കാര്യം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു അപ്പോൾ അബ്രാമ അവളോട് പറഞ്ഞു അവൾ നിന്റെ ദാസിയാകുന്നു നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ അവളോട് ചെയ്തു കൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ സാറായി കാഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പീഡനം സഹിക്കുവയ്യാതെ ഹാഗാർ അവിടെ നിന്ന് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടി പോയി.

മരുഭൂമിയിൽ അവൾക്ക ഒരു നീരുറവിന്റെ അരികിൽ വച്ച് ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി അവളോട് പറഞ്ഞു ഹാഗാറേ നീ എവിടെ പോകുന്നു. അപ്പോൾ എന്റെ ദൈവമേ ഞാൻ എന്റെ ജമാഅയുടെ അടുക്കൽ നിന്നും ഓടി വന്നതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവളോട് മടങ്ങി നീ നിന്റെ യജമാനത്തിക്ക് കീഴടങ്ങിയിരിക്ക. ഞാൻ നിന്റെ സന്തതി ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കും. എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വണ്ണം പെരുപ്പമുള്ള ഒരു സന്തതിയെ ഞാൻ നിനക്ക് തരും ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു ആൺ സന്തതിയെദാനം തരും അവനു ഇസ്മായേൽ എന്ന് പേരിടണം. ആധാർ വളരെ അത്ഭുതത്തോടെ എന്നെ കാണുന്നവനെ ഞാനിവിടെയും കണ്ടുവോ എന്ന് പറഞ്ഞു തന്നോട് അരുളി ചെയ്ത യഹോവയ്ക്ക് ദൈവമേ എന്നെ കാണുന്നു എന്ന് പേർ വിളിച്ചു. അവൾ മടങ്ങിപ്പോയി സാറയ്ക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടുനിന്നു. അബ്രഹാമിന് 86 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു മകൻ ഉണ്ടാവുകയും അവന് ഇസ്മായിൽ എന്ന് പേരിടുകയും ചെയ്തു.

10. ഇസഹാക്കിന്റെ വാഗ്ദത്തം

ഉൽപത്തി **17 - 18.15**

അബ്രഹാമിന് 99 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ. ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു നീ അനേക രാജ്യങ്ങൾക്ക് പിതാവായിത്തീരും നിന്നിൽ നിന്ന് അനേക രാജാക്കന്മാർ എഴുന്നേൽക്കും ഞാൻ നിന്റെ പേരുമാറ്റി അബ്രഹാം എന്നാകും ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും ഞാൻ ഈ ദേശമൊക്കെയുംതരും.

അതിന് നീയും നിന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ള സകല പുരുഷന്മാരും ദൈവസന്നിധിയിൽ പരിശോധന കേൾക്കണമെന്ന് ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു. നിന്റെ ഭാര്യയായ സാറായി ഇനിമുതൽ സാറ എന്നാകുംമെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞു. ഞാനവളെ അനുഗ്രഹിക്കും അവളിൽ നിന്നും നിനക്ക് ഒരു മകനെ ലഭിക്കും. അപ്പോൾ അബ്രഹാം ദൈവസന്നിധിയിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു അത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എനിക്ക് 100 വയസ്സും എന്റെ ഭാര്യക്ക് 90 വയസ്സും ഉള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകും എന്ന് ചോദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും ഇസ്മായിൽ നിന്നും മുൻപാകെ ജീവിച്ചാൽ മതിയെന്ന് അബ്രഹാം ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദൈവം എബ്രഹാമിനോട് അല്ല സാറായിൽ നിന്ന് തന്നെ നിനക്ക് ഒരു മകനും ജനിക്കുകയും അവന് ഇസഹാക്ക് എന്ന് പേർ വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും അവൻ ആകുന്നു നിന്റെ വാക്യത്തെ സന്തതി അവനാൽ ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്ന് പറഞ്ഞു. അവനോടും അവന്റെ സന്തതിയോടും ഞാൻ ഇത് നിത്യ നിയമമായി ഉറപ്പിക്കും. ഇസ്മായിലിനെ കുറിച്ച് ഞാൻ നിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു ഇസ്മായിലിനെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും അവൻ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവൻ ആയി വർദ്ധിക്കും അവനിൽ നിന്ന് വലിയൊരു ജാതിയുണ്ടാകും അവനിൽ നിന്ന് 12 പ്രഭുക്കന്മാരെ ഞാൻ ജനിപ്പിക്കും.

അനന്തരം അബ്രഹാം തന്റെ കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് മൂന്ന് പേർ അവന്റെ മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അതിൽ ഒരാൾ ദൈവത്തെ പോലെ ആയിരുന്നു പെട്ടെന്ന് അബ്രഹാം ഓടി അവരുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് അവരെ സൽക്കരിച്ചു അവരോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ഇവിടെ അല്പം വിശ്രമിക്കു നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ കഴുകുവാൻ ഞാൻ വെള്ളം തരാം. നിങ്ങൾ വൃക്ഷത്തിനടിയിൽ വിശ്രമിക്കു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്ത് തരാം എന്ന് അബ്രഹാം അവരോട് പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ യാത്രയ്ക്ക് പോകാം. അങ്ങനെ അവർ സമ്മതിച്ചു. അബ്രഹാം ഓടിച്ചെന്ന് കൂടാരത്തിനകത്തിരിക്കുന്ന സാറായോട് പറഞ്ഞു എത്രയും പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് അപ്പം ഉണ്ടാക്കുവിൻ. അബ്രഹാം ഓടിച്ചെന്ന് പശു കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും മേൽത്തരമായതും ഇളയതുമായ പശുക്കിടാവിനെ പിടിച്ചു ഒരു ബാല്യക്കാരന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു. പെട്ടെന്ന് അവൻ അത് പാകം ചെയ്ത് അപ്പവും കറിയും ആയി വന്നിരുന്ന അതിഥികൾക്ക് അബ്രഹാം വിളമ്പി കൊടുത്തു. അവർ അത് കഴിച്ചു തൃപ്തരായ ശേഷം ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് നിന്റെ ഭാര്യയായ സാറ ഇവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചു അതിനെ അബ്രഹാം അവൾ കൂടാരത്തിൽ ഉണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദൈവം അടുത്തവർഷം ഞാൻ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ നിന്റെ ഭാര്യ സാറായ്ക്ക് ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും എന്ന് പറഞ്ഞു.സാറാ കൂടാരവാതിൽക്കൽ അകത്തിരിക്കുകയായിരുന്ന അവൾക്ക് അപ്പോൾ 90 വയസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്ന അവൾ ഇത് കേട്ട് ചിരിച്ചു. അവൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു വൃദ്ധയായ എനിക്ക് എങ്ങനെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്റെ ഭർത്താവും വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതൊരിക്കലും നടക്കുകയില്ല ഞങ്ങൾ ഇരുവരും വൃദ്ധരായിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് എന്തിനാണ് സാറ ചിരിക്കുന്നത് ദൈവത്താൽ എന്തെങ്കിലും അസാധ്യമാണോ അടുത്തവർഷം ഞാൻ വരുമ്പോൾ അവൾ നിനക്ക് ഒരു മകനെ തരും എന്ന് പറഞ്ഞു . ഇത് കേട്ട് സാറ ഞാൻ ചിരിച്ചില്ല എന്ന്. അങ്ങനെയല്ല നീ ചിരിച്ചു എന്ന് ദൈവം സാറായിയോട് പറഞ്ഞു.

11. ദൈവത്തോട് വിലപേശുക

ഉൽപത്തി **18:16-33**

അബ്രഹാമിന് 3 അതിഥികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അതിൽ ഒരാൾ ദൈവമായിരുന്നു അബ്രഹാം അവർക്ക് വേണ്ട എല്ലാ സൽക്കാരങ്ങളും ചെയ്തു അവരെ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുവാൻ അവസരവും കൊടുത്തു അതിനുശേഷം അവർ യാത്രയായി അബ്രഹാം അവരെ അൽപവഴി ദൂരം എത്തിച്ചു. അപ്പോൾ ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് അരുളി ചെയ്തു,"ഞാൻ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നത് അബ്രഹാമിനോട് മറച്ചു വയ്ക്കുമോ"?. അബ്രഹാം വലിയതും ബലമുള്ളതുമായ ജാതിയായി തീരുകയും അവനാൽ ഭൂമിയിലെ ജാതികൾ ഒക്കെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. യഹോവ ചെയ്തത് സകലതും നിവർത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ തന്റെ തലമുറയോട് യഹോവ ചെയ്ത നന്മകൾ വർണ്ണിക്കുമല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. ദൈവം അബ്രഹാമിന് നേരെ തിരിഞ്ഞ് അബ്രഹാമിനോട് സോമിന്റെയും ഗോമോറയുടെയും നിലവിളി വലിയതും അവരുടെ പാപം അതികഠനവും ആകുന്നു. ഞാൻ ചെന്ന് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ട് നിലവിളി പോലെ അവർക്ക് കേവലം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് നോക്കി അറിയുമെന്ന് അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ കണ്ടാൽ ഞാൻ ആ നഗരത്തെ നശിപ്പിക്കും. അബ്രഹാം ദൈവവും തുടർന്നും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൂടെയുള്ള രണ്ടുപേർ മുൻപോട്ട് സോദോമിലെക്ക് നടന്നു. അപ്പോൾ അബ്രഹാം ദൈവത്തോട് അങ്ങ് പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ നീതിമാന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ദേശത്തെ അങ്ങ് നശിപ്പിക്കുമോ,?. ആ സ്ഥലത്ത് അൻപത് നീതിമാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ സ്ഥലത്തോട് ആ സ്ഥലത്തെ നശിപ്പിക്കുമോ? ആ ദേശത്തെ നീതിമാന്മാരെ അവിടുത്തെ ദുഷ്ടന്മാരോട് കൂടി അങ്ങ് നശിപ്പിക്ക ഇല്ലല്ലോ. സർവ്വ ഭൂമിക്കും ന്യായാധിപനായവൻ നീതി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുമോ? അതിനു യഹോവ ഞാൻ സോദമിൽ പട്ടണത്തിനകത്ത് 50 നീതിമാന്മാരെ കാണുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ നിമിത്തം ആ ദേശത്തോട് ഒക്കെയും ക്ഷമിക്കുമെന്ന് അറിയിച്ചു. അതിന് അബ്രഹാം പൊടിയും വെണ്ണീറുമായ ഞാൻ കർത്താവിനോട് സംസാരിക്കാൻ തുനിഞ്ഞുവല്ലോ 50 നീതിമാന്മാരിൽ പക്ഷേ അഞ്ചു പേർ കുറഞ്ഞു പോയെങ്കിലും? അതിന് ദൈവം 45 പേരെ ഞാൻ ആ പട്ടണത്തിൽ കണ്ടാൽ ഞാൻ ആ പട്ടണത്തെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് അബ്രഹാം 40 പേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ അങ്ങ് പഠന നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന് ദൈവം 40 പേരെ ഞാൻ ആ പട്ടണത്തിൽ കണ്ടാൽ ആ പട്ടണത്തെയും ഞാൻ നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് അബ്രഹാം ഞാൻ പിന്നെയും അങ്ങയോട് സംസാരിക്കുന്ന കർത്താവേ അങ്ങ് കോപിക്കരുത് പക്ഷേ 30 പേരെ അവിടെ കണ്ടാലും എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ 30 പേരെ അവിടെ കണ്ടാൽ നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് അവൻ അരുളി ചെയ്തു ഞാൻ കർത്താവിനോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിവല്ലോ പക്ഷേ 20 പേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞത് ഞാൻ 20 പേരെ പേരുടെ നിമിത്തം നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് അർപ്പിച്ചു അപ്പോഴാണ് കർത്താവേ കോപിക്കരുത് ഞാൻ ഇനിയൊരു പ്രാവശ്യം മാത്രം സ്വീകാര്യ പക്ഷേ 10 പേരെ അവിടെ കണ്ടാലും എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ 10 പേരുടെ നിമിത്തം നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് അവനൊരു അരുളി ചെയ്തു യഹോവ അബ്രഹാമിനോട് അരുളി ചെയ്തത് തീർന്നശേഷം അവിടെ നിന്നുപോയി അബ്രഹാമും സെന്റ് സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

12. സൊദോമും ഗൊമോറയും

ഉൽപത്തി **19:1-29**

രണ്ടു ദൂതന്മാർ വൈകുന്നേരം സൊദോമിൽ എത്തി. ലോത്ത് സൊദോം പട്ടണത്തിന്റെ പട്ടണത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരെ കണ്ടു ലോത്ത് നിലത്തോളം കുനിഞ്ഞ് അവരെ നമസ്കരിച്ചു. ലോത്തവരോട് യജമാനന്മാരെ അടിയന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകി ഇടാൻ പാർപ്പിൻ കാലത്ത് എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളുടെ വഴിക്ക് പോകാമല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് അവർ ഇല്ല ഞങ്ങളീ വീതിയിൽ തന്നെ രാപാർക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു. അവൻ ഏറ്റവും നിർബന്ധിച്ചു.അപ്പോൾ അവർ അവന്റെ അടുത്ത് തിരിഞ്ഞ് അവന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു.അവൻ അവർക്ക് വിരുന്നൊരുക്കി. അവർ അവിടെനിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഉറങ്ങുവാൻ പോകുന്നുണ്ട് സ്വാതന്ത്ര്യം പട്ടണത്തിലെ പുരുഷന്മാർ സകല ഭാഗത്തുനിന്നും ആബാലവൃത്തം എല്ലാവരും വന്നു വീട് വളഞ്ഞു അവർ ലോത്തിനെ വിളിച്ച് ഈ രാത്രി നിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന പുരുഷന്മാർ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവരെ ഭോഗിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പുറത്തുകൊണ്ടുവ എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. ലോത്ത് വാതിൽക്കൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് കതക് അടച്ചു വെച്ചു. ലോത്ത് അവരോട് സഹോദരന്മാരെ ഇങ്ങനെ ദോഷം ചെയ്യരുത് പുരുഷൻ തൊടാത്ത രണ്ടു പുത്രിമാർ എനിക്കുണ്ട് അവരെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാം നിങ്ങൾക്ക് ബോധിച്ചത് പോലെ അവരോട് ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു ഈ പുരുഷന്മാരെ മാത്രം ഒന്നും ചെയ്യരുത് ഇതിനായിട്ടല്ല അവർ എന്റെ വീടിന്റെ നിഴലിൽ വന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ വളരെ ദേഷ്യത്തിൽ ലോത്തിനോട് നീ ഒരു പരദേശി യായി വന്നു പാർക്കുന്നു ന്യായം വിധിപ്പാനും ഭാവിക്കുന്നു, എന്നുപറഞ്ഞ് ഏറ്റവും അധികം വാതിൽ പൊളിക്കാൻ അടുത്ത്. അപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ കൈകൾ നീട്ടി ലോത്തിനെ തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു കയറ്റി വാതിലടച്ചു വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാർ ആബാലവൃദ്ധം അന്ധത പിടിച്ചു അതുകൊണ്ട് അവർ വാതിൽ തപ്പി നടന്നു വിഷമിച്ചു . ആ പുരുഷൻമാർ ലോകത്തിനോട് ഇവിടെ നിനക്ക് മറ്റു വല്ലവരും ഉണ്ടോ? പുത്രന്മാരോ പുത്രിമാരോ മരുമക്കളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഓടിരക്ഷപ്പെടുകൊൾക ദൈവം ഈ ദേശത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു,അത് കേട്ട് ലോത്ത് വളരെ ബന്ധപ്പെട്ട് ഓടി തന്റെ മരുമക്കളുടെ ഭവനത്തിൽ എത്തുകയും അവരെ വിളിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു അവരോട് എത്രയും പെട്ടെന്ന് നമ്മളെ നഗരം വിട്ടു രക്ഷപ്പെടണം ദൈവം ഈ ദേശത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ തന്നെ സംസാരം അവർക്ക് തമാശയായി തോന്നുകയും അവർ അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. ഉഷസായി ഇപ്പോൾ ദൂതന്മാർ ലോകത്തിന് ബന്ധപ്പെടുത്തി ഈ പട്ടണത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് ഭാര്യയെയും ഇവിടെ കാണുന്ന നിന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി എന്ന് പറഞ്ഞു . അവർ താമസിച്ചപ്പോൾ യഹോവ അവനോട് പുരുഷന്മാർ അവനെയും ഭാര്യയെയും രണ്ട് ബുദ്ധിമാരെയും കൈക്ക് പിടിച്ച പട്ടണത്തിന് പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി ആക്കി. അവരെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നശേഷം ദൂതൻ ജീവരക്ഷയ്ക്കായി ഓടിപ്പോയി പുറകോട്ട് തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത് ഈ പ്രദേശത്തെങ്ങും നിൽക്കുകയും

അരുത്, നിനക്കും നാശം ഭവിക്കാതിരിക്കാൻ പർവ്വതത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുക എന്നു പറഞ്ഞു. ലോത്ത് അവരോട് പറഞ്ഞത് അങ്ങനെയല്ല കർത്താവേ നിനക്ക് കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ നിനക്ക് വലിയ കൃപ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു എനിക്ക് കഴിയില്ല പക്ഷേ എനിക്ക് ദോഷം തട്ടി മരണം ഭവിക്കും ഇതാ ഈ പട്ടണം സമീപം ആകുന്നു ഇവിടേക്ക് പോകാം അത് ചെറുതുമാകുന്നു ഞാൻ അവിടേക്ക് ഓടി പോകട്ടെ എന്നാൽ എനിക്ക് ജീവ രക്ഷയുണ്ടാകും അവൻ അവനോട് ഇക്കാര്യത്തിലും ഞാൻ നിന്നെ പറ്റണം ഞാൻ മറിച്ചു കളയില്ല ബന്ധപ്പെട്ട് അവിടേക്ക് ഓടി പോകാം നീ അവിടെ എത്തുമെന്ന് എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. ലൂത്ത് വളരെ ബന്ധപ്പെട്ട് ആ ചെറിയ പട്ടണത്തിലേക്ക് ഓടി, എന്നാൽ ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ ദൂതന്മാർ പറഞ്ഞത് അനുസരിക്കാതെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുകയും ഫലമായി അവൾ അവിടെ ഉപ്പു തൂണായി മാറുകയും ചെയ്തു . ലോത്ത് ആ ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ സൂര്യനുദിച്ചിരുന്നു. യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് ഗന്ധകവും തീയും വർഷിച്ചു ആ പട്ടണങ്ങൾക്കും ആ പ്രദേശങ്ങൾക്കും അവിടുത്തെ നിവാസികൾക്ക് ഉന്മൂലനാശം വരുത്തി. ലോത്ത് ജീവരക്ഷയ്ക്കായി ഓടിപ്പോയ ആ ചെറിയ നഗരത്തിന് മാത്രം ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല അബ്രഹാം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് താൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് സ്ഥലത്ത് ചെന്ന് സോമിനെയും ഗൊമോറക്കും ആ പ്രദേശത്തിലെ സകല ദിക്കിനും നേരെ നോക്കി ദേശത്തിന്റെ പുക തീച്ചൂളയിലെ പുക പോലെ പൊങ്ങുന്നത് കണ്ടു.

13. രണ്ടു മക്കൾ

ഉൽപത്തി **19: 18-38**

സോതോമിന്റെ നാശത്തിനുശേഷം ലോത്തും തന്റെ രണ്ടു പെൺമക്കളും തങ്ങൾ ഓടിപ്പോയ ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ പാർപ്പാൻ അവർ ഭയപ്പെട്ടു. അവനും അവന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരും ഒരു ഗുഹയിൽ പാർത്തു. ഒരു ദിവസം മൂത്ത മകൾ ഇളയ മകളോടു പറഞ്ഞു നമ്മുടെ പിതാവ് വളരെ പ്രായം ചെന്നവനാകുന്നു ഭൂമിയിലെ നടപ്പു പോലെ നമ്മുടെ അടുത്തുവന്ന വിവാഹം കഴിക്കുവാനും കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനും നമുക്കിനി പുരുഷന്മാരെ കിട്ടുകയില്ല, അങ്ങനെ അന്ന് രാത്രി അവർ അപ്പനെ വീണ കുടിപ്പിച്ചു മൂത്തമകൾ അകത്ത് ചെന്ന് അപ്പനോട് കൂടെ ശയിച്ചു അവൾ ചതിച്ചതും എഴുന്നേറ്റതും അവനറിഞ്ഞില്ല പിറ്റേന്നാൾ മൂത്തമകൾ ഇന്ന് രാത്രി ഞാൻ അവനോട് കൂടെ ശയിച്ചു നാം അവനെ ഇന്നു രാത്രിയിൽ വീണ്ടും ലഭിക്കേണ്ടതിന് നീയും അങ്ങനെ ചെയ്യുക അങ്ങനെ രണ്ട് പെൺമക്കൾക്കും പിതാവിൽ നിന്ന് മക്കൾ ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയായി. അപ്പനാൽ ഗർഭം ധരിച്ച് മൂത്ത മകൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു അവന് മോവാബ് എന്ന് പേരിട്ടു അവൻ ഇന്നുള്ള പിതാവ് ഇളയവളും ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു അവന് ബെൻ അമീൻ എന്ന് പേരിട്ടു അവൻ ഇന്നുള്ള അമ്മോന്യർക്കു പിതാവ്.

14. അവൾ എന്റെ സഹോദരി

അബ്രഹാം അവിടെനിന്ന് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു അഭിമലേക്കായിരുന്നു അവിടുത്തെ രാജാവ് അപ്പോൾ അബ്രഹാം പറഞ്ഞു സാറ എന്റെ സഹോദരി ആകുന്നു അത് അറിഞ്ഞ അഭിമന് തന്റെ പടയാളികളെ സാറയുടെ അടുക്കൽ

വിടുകയും അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് കൊട്ടാരത്തിൽ വരുവാൻ കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ രാത്രിയിൽ ദൈവം അഭിമലേക്കിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവനോട് നീയെടുത്ത സ്ത്രീയുടെ നിമിത്തം നീ മരിക്കും അവൾ ഒരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യ എന്ന് ചെയ്തു. അതിന് രാജാവ് ദൈവമേ ഞാൻ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല ആ മനുഷ്യൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു അത് അവന്റെ സഹോദരി ആകുന്നു എന്ന് അത് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു അതിന് ദൈവം സ്വപ്നത്തിൽ അവനോട് നീ ഇത് ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയോടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ അറിയില്ല നീ എന്നോട് പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നെ തടുത്തു അതുകൊണ്ടാകുന്നു അവളെ തൊടുവാൻ ഞാൻ നിന്നെ സമ്മതിക്കാതിരുന്നത്. ഇപ്പോളാ പുരുഷനോട് ഭാര്യയും മടക്കി കൊടുക്കുക അവനൊരു പ്രവാചകനാകുന്നു നി ജീവനോടെ ഇരിക്കേണ്ടതിന് അവൻ നിനക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. അവളെ മടക്കി കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ ദിലും നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും മരിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക എന്നറിയോ അഭിമാനിലേക്ക് അധികാരത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ സഹഭൃത്യൻ മാരെയും വരുത്തി ഈ കാര്യമൊക്കെ അവരോടു പറഞ്ഞു അവർ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു അഭിമന്യുക്ക് അബ്രഹാമിനെ വിളിപ്പിച്ച് അവനോട് നീ ഞങ്ങളോട് ചെയ്തത് എന്ത് നീ എന്റെ മേലും എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ മേലും ഒരു മഹാപാപം വരുത്തുവാൻ ഞാൻ നിന്നോട് എന്ത് ദോഷം ചെയ്തു ചെയ്വരുതാത്ത കാര്യം നീ എന്നോട് ചെയ്തുവല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു നീ എന്ത് കണ്ടിട്ടാകും ഇക്കാര്യം ചെയ്തത് എന്ന് അഭിമലേക്ക് അബ്രഹാമിനോട് ചോദിച്ചു അബ്രഹാം പറഞ്ഞത്. ഈ സ്ഥലത്ത് ദൈവഭയം ഇല്ല വാസ്തവമായി ഞാനത് അറിയുന്നു എന്റെ ഭാര്യ നിമിത്തം അവർ എന്നെ കൊല്ലും എന്ന് ഞാൻ നിരോധിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ അവൾ എന്റെ പെങ്ങൾ ആകുന്നു എന്റെ അപ്പന്റെ മകൾ എന്റെ അമ്മയുടെ മകൾ അല്ല താനും അവൾ എനിക്കും ഭാര്യയായി എന്നാൽ ദൈവം എന്നെ വിതർ ഭവനത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട് എനിക്ക് ഒരു ദയ ചെയ്യണം നാം ഏതൊരു ദിക്കിൽ ചെന്നാലും അവിടെ അവൻ എന്റെ ആങ്ങള എന്ന് എന്നെ കുറിച്ച് പറയണമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. അഭിമന്യുക്കു സാറായി അബ്രഹാമിന് മടക്കി കൊടുത്തു ആടുമാടുകളും ദാസി ദാസന്മാരെയും അഭിമലേക്ക് അബ്രഹാമിന് കൊടുത്തു. എന്റെ രാജ്യം എന്റെ മുൻഭാഗത്ത് എന്ന് അഭിമന് പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് നിന്നോട് കൂടെയുള്ള എല്ലാവരുടെയും മുൻപാകെ ഇത് നിനക്ക് ഒരു പ്രതിശാന്തി നീ എല്ലാവർക്കും മുൻപാകെ നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു അബ്രഹാം ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിച്ച് അപ്പോൾ ദൈവം അഭിമന്യേയും അവന്റെ ഭാര്യയും അവന്റെ ദാസിമാരെയും സൗഖ്യമാക്കി അവർ പ്രസവിച്ചു അബ്രഹാമിന്റെ ഭാര്യയായ സാറ യുടെ നിമിത്തം യഹോവ അഭിമന്ഖിന്റെ ഭവനത്തിലെ ഗർഭമൊക്കെയും അടച്ചിരുന്നു.

15. ദൈവം കേൾക്കുന്നു

ഉൽപ്പത്തി **21**

അബ്രഹാമിനെ നൂറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ സാറ ഒരു മകനു ജന്മം നൽകി അവർ ആ കുഞ്ഞിനെ ഇസഹാക്ക് എന്ന് വിളിച്ചു. ദൈവം എനിക്ക് ചിരിയുണ്ടാക്കി കേൾക്കുന്നവരൊക്കെയും എന്നെ ചൊല്ലി ചിരിക്കും എന്ന് സാറ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇസ്മായിൽ ഒരു യുവമായി മാറി. മിശ്രയിൽ ജനിച്ച മകൻ പരിഹാസി എന്ന് താരകണ്ണൻ അബ്രഹാമിനോട് ഈ ദാസിയെയും മകനെയും പുറത്താക്കി. ഈ മകൻ എന്റെ മകനായ ഇസഹാക്കിനോടുകൂടെ കൂടെ അവകാശിയായി തീരുമെന്ന് സാറ പറഞ്ഞു. ഇക്കാര്യം അബ്രഹാമിന് അനിഷ്ടമായി തോന്നി കാരണം അബ്രഹാം ഇസ്മായീലിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നാൽ ദൈവം എബ്രഹാമിനോട് മിനുത്തവും ദാസിയുടെ നിമിത്തവും

നിനക്ക് അനിഷ്ടം തോന്നരുത് സാറാ നിന്നോട് പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും അവളുടെ വാക്കു കേൾക്ക. ഇസഹാക്കിൽ നിന്നുള്ളവരല്ലോ നിന്റെ സാക്ഷാൽ സന്തതി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടേണ്ടത്. ദാസിയുടെ മകനെ ഞാനൊരു ജാതിയാകും അവൻ നിന്റെ സന്തതിയല്ലോ എന്ന് അരുളി ചെയ്തു.

അബ്രഹാം അധികാരത്തെ എഴുന്നേറ്റു അപ്പവും ഒരുതുരുത്തി വെള്ളവും എടുത്തു ആകാറിന്റെ തോളിൽ വച്ചു കുട്ടിയെയും കൊടുത്തു അവളെ അയച്ചു അവൾ പുറപ്പെട്ട് മരുഭൂമിയിൽ ഉഴന്നു നടന്നു, തുരുത്തിയിലെ വെള്ളം ചെലവായ ശേഷം അവൾ കുട്ടിയെ ഒരു കുറുങ്കാ ട്ടിൽ തണലിൽ ഇട്ടു അവൾ പോയി അതിനെതിരെ ഒരു അമ്പിൻപാട് ദൂരത്ത് നിന്നു ഉറക്കെ കരഞ്ഞു കുട്ടിയുടെ മരണം എനിക്ക് കാണണ്ട എന്ന് പറഞ്ഞു,ദൈവം ബാലന്റെ നിലവിളി കിട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ആധാറിനെ വിളിച്ച് അവളോട് ആകാതെ നിനക്ക് എന്ത് നീ ഭയപ്പെടേണ്ട ബാലനിരിക്കുന്നിടത്തുനിന്ന് അവന്റെ നിലവിളി ദൈവം കേട്ടിരിക്കുന്നു നീ ചെന്ന് ബാലനെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു കൊൾക ഞാൻ അവനെ ഒരു വലിയ ജാതിയാകും എന്നറിഞ്ഞു ദൈവം അവരുടെ കണ്ണുതുറന്നു അവൾ ഒരു നീരവ കണ്ടു ചെന്ന് തുരുത്തിയിൽ വെള്ളം നിറച്ചു ബാലനെ കുടിപ്പിച്ചു. ദൈവം ബാലനോട് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവം ബാലനോട് കൂടെയിരുന്നു. അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു അവന്റെ അമ്മയും ദേശത്തു നിന്ന് അവൻ ഒരു ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവന്നു. ആ സമയത്ത് അഭിമാനിലേക്ക് അവന്റെ സേനാപതിയും അബ്രഹാമിന്റെ അടുത്ത് വന്നു അബ്രഹാമിനോട് നിന്റെ സകല പ്രവർത്തിയിലും ദൈവം നിന്നോട് കൂടെയുണ്ട് അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യാം അത് നിനക്കും നിന്റെ ജനങ്ങൾക്കും എനിക്കും എന്റെ ജനങ്ങൾക്കും വളരെ സമാധാനപരമായിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു. അബ്രഹാം അത് സമ്മതിച്ചു പക്ഷേ അബ്രഹാം നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ കിണറിനെ പറ്റി ഒരു തർക്കം ഉണ്ടായി അപ്പോൾ രാജാവ് പറഞ്ഞു എനിക്ക് അതിനെഅതിനെ പറ്റിപറ്റി ഒന്നും അറിയില്ല എന്നും ഞാനിപ്പോൾ കേൾക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു അപ്പോൾ അഭിമലേക്ക് അബ്രഹാമിന് ആടുകളെ കൊടുക്കുന്നു അങ്ങനെ അവർ ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നു അതിനുശേഷം അഭിമലേക്ക് അബ്രഹാമിനോട് ചോദിക്കുന്നു നീ മാറ്റി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഏഴ് പെണ്ണാടുകൾ എന്താണ് അതിന് അബ്രഹാം ഞാനിവിടെ കിണർ കുഴിച്ചു എന്നതിന് തെളിവായി നീ എന്റെ പക്കൽ നിന്നും 7 പെണ്ണാടിൻ കുട്ടികളെ വാങ്ങണം എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ ഇരുവരും അവിടെ വച്ച് സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തിന് ബേർ,-ശേബ എന്ന് പേരിട്ടു. അബ്രഹാം സേവായിൽ നിത്യനായ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ അവിടെവച്ച് ആരാധന കഴിച്ചു അബ്രഹാം കുറേക്കാലം ദേശത്ത് പാർത്തു.

16. അബ്രഹാമിന്റെ പരീക്ഷകൾ

ഉൽപ്പത്തി **22**

അബ്രഹാമിന്റെ മകനായ ഇസഹാക്ക് ഒരു യുവാവായി മാറി ആ സമയത്ത് ദൈവം അബ്രഹാമിന്റെ അടുത്ത് വന്നു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ നീ സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ ഏകജാതനായ ഇസഹാക്കിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്ന സ്ഥലത്ത് എനിക്കുവേണ്ടി ഹോമ യാഗം കഴിക്കണമെന്ന് ചെയ്തു. അങ്ങനെ പിറ്റേദിവസം രാവിലെ അബ്രഹാം എഴുന്നേറ്റ് മരക്ഷണങ്ങൾ മുറിച്ച് കഴുതയുടെ പുറത്ത് വെച്ച് രണ്ട് സഹായികളെയുമായി തന്റെ മകനായ ഇസഹാക്കിനൊപ്പം യാഗം കഴിക്കാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.മൂന്നുദിവസത്തെ വഴി ദൂരം യാത്രചെയ്ത് അബ്രഹാമിന് ദൈവം കാണിച്ച സ്ഥലത്ത് എത്തി അപ്പോൾ അബ്രഹാം തന്റെ സഹായികളോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ഇവിടെ

നിൽക്കുക ഞാനും ബാലനും പോയി യാഗം കഴിച്ച് മടങ്ങി വരാം,ഇസഹാക്ക് പിറകെ കഷണങ്ങളും ചുമന്നുകൊണ്ട് അബ്രഹാമിന്റെ കൂടെ യാതൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രയാകുന്ന ഇസഹാക്ക് ചുറ്റുന്നത് നോക്കി എന്നിട്ട് പിതാവായ അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു കത്തിയും ഉണ്ട് പക്ഷേ യാഗം മൃഗം എവിടെ? അതിന് അബ്രഹാം തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിനോട് ദൈവം കരുതിക്കൊള്ളും എന്ന് പറഞ്ഞു.

ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് അവർ എത്തി അബ്രഹാം അവിടെ ഒരു ചെറിയ യാഗപീഠം പണിതു . അതിനുശേഷം തന്റെ മകന്റെ കയ്യും കാലും കെട്ടി വിറകിന്റെ മുകളിൽ വെച്ച് തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന വാൾ കൊണ്ട് തന്റെ മകനെ അറുക്കുവാൻ ഓങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട എബ്രഹാമി അബ്രഹാമേ ബാലന്റെ മേൽ കൈവിക്കരുത് എന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു. നിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ തരുവാൻ നീ മടിക്കായത് കൊണ്ട് നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു എന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു എന്ന് അവൻ അടിച്ചു അബ്രഹാം തല കുത്തി നോക്കിയപ്പോൾ പിൻപുറത്ത് ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ കൊമ്പു കുടുങ്ങി കാട്ടിൽ കിടക്കുന്നത് കണ്ടു അബ്രഹാം ചെന്ന് ആട്ടു കൊറ്റനെ പിടിച്ചു തന്റെ മകനു പകരം യാഗം കഴിച്ചു. അതിനുശേഷം ദൈവമബ്രാഹാമിനോട് നിന്റെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രം പോലെയും കടൽക്കരയിലെ മണൽ പോലെയും അധികമാക്കും നിന്റെ സന്തതി ശത്രുക്കളുടെ പട്ടണങ്ങളെ കൈവശമാക്കും നീ എന്റെ വാക്കനുസരിച്ച് കൊണ്ട് അതിന്റെ സന്തതി മുഖാന്തരം ഭ്രമിയിലെ സകല ജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്ന് ഞാൻ എന്നെക്കൊണ്ട് തന്നെ സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് യഹോവ ചെയ്തു പിന്നെ അബ്രഹാം ബാല്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോയി അവർ ഒന്നിച്ച് ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.

17. സാറയുടെ മരണം

ഉല്പത്തി **23**

സാറ 127 വയസ്സുള്ള വളായി മരിച്ചു. ആ സമയത്ത് അബ്രഹാം ഹെബ്രോണിന്റെ അടുത്താണ് താമസിച്ചിരുന്നത്, അതുകൊണ്ട് അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു നാം ഇവിടെ ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുകയാണല്ലോ, ശരീരം അടക്കം ചെയ്യുവാൻ അല്പം സ്ഥലം എനിക്ക് തരണം.അവർ പറഞ്ഞു നീ ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനാണ് ഈ ശക്തനായ ഒരു രാജകുമാരനും ആണ്. ഏറ്റവും നല്ല ശവകുടീരം തന്നെ അടക്കം ചെയ്യുവാൻ എടുത്തുകൊൾക. ആരും നിന്നെ അതിൽനിന്ന് തടയുകയുമില്ല. അബ്രഹാം എഴുന്നേറ്റ് അവരെ വന്നിട്ട് പറഞ്ഞു നിങ്ങളിൽ ഒരുവന് ഈ നിലത്തിന്റെ മൂലയിൽ ആയി ഒരു ഗുഹയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. അവനോട് സംസാരിച്ച അത് വിലയ്ക്ക് എനിക്ക് തരുവാൻ സമ്മതിപ്പിക്കണം.

ആ മനുഷ്യൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഉടൻ തന്നെ എഴുന്നേറ്റ് മുൻപോട്ട് വന്നു. അവൻ പറഞ്ഞത് ഞാനാണ് മനുഷ്യൻ നിനക്ക് അവിടെ സൗജന്യമായി ശരീരം അടക്കാം. അബ്രഹാം മറുപടി പറഞ്ഞത് ദയവുചെയ്ത് മുഴുവൻ വലയ്ക്കും വാങ്ങുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണം. ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു ശ്രദ്ധിക്കു . ഈ ഗുഹയ്ക്ക് 400 വെള്ളി വില വരും എന്നാൽ എനിക്ക് നിനക്കും തമ്മിൽ അതിന് ആവശ്യമുണ്ടോ? നീ സൗജന്യമായി അതിൽ അടക്കം ചെയ്യുകൊൾക.അങ്ങനെ അബ്രഹാം 400 അവരുടെ മുമ്പിൽ വച്ച് തന്നെ അവനെ നൽകി.

അങ്ങനെ അബ്രഹാം സാറായി ആ ഗുഹയിൽ അടക്കം ചെയ്തു,അന്നുമുതൽ അത് അവന്റെ അവകാശമായി തീർന്നു.

18. റബേക്ക

ഉൽപ്പത്തി 24

സാറ മരിച്ചതിനു ശേഷം തന്റെ മകന് ഒരു ഭാര്യ അന്വേഷിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെ പറ്റി എബ്രഹാം ചിന്തിച്ചു. അവൻ തന്റെ ദാസനോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ ജന്മ സ്ഥലത്തേക്ക് അയക്കുന്ന അവിടെ നിന്ന് നീ എന്റെ മകന് ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടെത്തണം. അതുമാത്രമല്ല നീ എനിക്കൊരു സത്യം ചെയ്യണം ഈ ദേശത്തു നിന്ന് ഒരിക്കലും എന്റെ മകന് ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടെത്തരുത്. അപ്പോൾ അവന്റെ ദാസൻ അവനോട് പെൺകുട്ടി എന്നോടൊപ്പം വരാതിരുന്നാൽ ഇസഹാക്കിനെ ഞാൻ അങ്ങോട്ടേക്ക് അയച്ച് അവരുടെ വിവാഹം നടത്തണം എന്നാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിന് അബ്രഹാം ഒരിക്കലുമല്ല ഒരു കാരണവശാലും എന്റെ മകനെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു പോകുവാൻ ഇടവരരുത് നീ പോകുന്ന വഴി നിനക്ക് മുൻപായി ദൈവം തന്റെ ദൂതനെ അയക്കും ദൂതൻ അവിടെ ഒരു പുതിയ വഴിയൊരുക്കി ഒരു മകളെ എന്റെ മകന് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കി അവൾ നിന്റെ കൂടെ വരുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ നീ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം അത് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയാണ് എന്ന്. അബ്രഹാം പറഞ്ഞത് കേട്ട് അബ്രഹാമിന്റെ ദാസൻ വലിയ ഒരു ദൂര യാത്ര ചെയ്തു അബ്രഹാമിന്റെ ജന്മ ദേശത്തെ അവൻ അവിടെ ഒരു കിണറിന്റെ വക്കത്ത് നിന്ന് ദൈവത്തോട് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്റെ ദൈവമേ എന്നെ നീ സഹായിക്കണം തക്കതായ ഒരു സ്ത്രീയെ ഇസഹാക്കിനു വേണ്ടി അങ്ങ് കാണിച്ചു തരണമേ എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തന്നെ അവൻ ഒരു ബുദ്ധി തോന്നി ദൈവമേ ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയോട് ഞാൻ എനിക്ക് അല്പം വെള്ളം കുടിക്കാൻ തരുമോ എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ അവൾ എനിക്ക് മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെ ഒട്ടകത്തിനും കൂടി വെള്ളം ഞാൻ കോരി തരാം എന്ന് പറയുന്നവൾ ആയിരിക്കും എന്റെ യജമാനന് വേണ്ടി ദൈവം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഒരു സുന്ദരിയായ യുവതി കിണറ്റിൽ കരയിലേക്ക് കുടവുമായി വന്നു അവളുടെ പേര് എന്നായിരുന്നു അവൾ വളരെ സുന്ദരിയും പുരുഷൻ തൊടാത്തവളും വിവാഹിതയും ആയിരുന്നില്ല. അവൾ കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങി തന്റെ പാത്രത്തിൽ വെള്ളം കോരി മുന്നോട്ടു നടക്കുമ്പോൾ അബ്രഹാമിന്റെ ദാസൻ അവളോട് എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ അല്പം വെള്ളം തരുമോ, അതിന് ആ പെൺകുട്ടി അങ്ങേയ്ക്ക് മാത്രമല്ല അങ്ങയുടെ കൂടെയുള്ള ഒട്ടകങ്ങൾക്കും ഞാൻ വെള്ളം തരാം എന്ന് പറഞ്ഞു. അവൾ ഓടി കിണറ്റിലേക്കിറങ്ങി വെള്ളം കോരി തന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും വേണ്ടുവോളം കൊടുക്കുന്നത് കണ്ട് ആ ദാസൻ അവളെ വിട്ടു നോക്കി എന്റെ യാത്രയിൽ ദൈവം സഫലമാക്കിയല്ലോ എന്റെ യജമാനന് ദൈവം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്ന മകൾ തന്നെ. അവൾ അതെല്ലാം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്രഹാമിന്റെ ദാസൻ വളരെ മനോഹരമായ ആഭരണങ്ങൾ കൊടുത്തു എന്നിട്ട് അവളോട് ചോദിച്ചു നിന്റെ കുടുംബം എവിടെയാണ് ആരാണ് നിന്റെ പിതാവ് നീ എവിടെ താമസിക്കുന്നു ഇന്ന് രാത്രി നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ എനിക്ക് താമസിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അവൾ തന്റെ പിതാവിനെയും അവളുടെ

മുത്തശ്ശനെയും ദൈവദാസനന് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു അപ്പോൾ അത് അബ്രഹാമിന്റെ റിലേറ്റീവ്സിന്റെ കുടുംബമായിരുന്നു എന്റെ വീട്ടിൽ ഒരുപാട് മുറികൾ ഉണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് പാർക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന് പറഞ്ഞു. ബാലയോട് തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് ചെന്ന് തന്റെ സഹോദരനായ ലാബാ നോവലിച്ചു. അപ്പോൾ അവളുടെ സഹോദരനായ ലാബാൻ അവളോട് ചോദിച്ചു ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹം നിനക്ക് സമ്മാനമായി തന്നതാണ് എന്ന് അതിന് അവൾ അത് എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു ലാഭം വളരെ ബന്ധപ്പെട്ട് കിണറിനറിയിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു . ആ ദാസനെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ആനയിച്ചു അവനു മാത്രമല്ല അവനോടൊപ്പം ഉള്ള ഒട്ടകങ്ങൾക്കും. ലാഭം പ്രിയ സഹോദരനെ വീട്ടിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ഭക്ഷണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു അപ്പോൾ ദാസൻ പറഞ്ഞു ഭക്ഷണത്തിനു മുൻപ് എനിക്ക് നിന്നോട് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. അബ്രഹാം തന്നോട് ചെയ്ത ഉടമ്പടി അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്റെ യജമാനനായ ഇസഹാക്കിന് ഭാര്യയായി തരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പെൺകുട്ടി ഞാൻ ഈ കിണറിന്റെ വക്കത്ത് നിൽക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ അല്പം വെള്ളം തരികയും എന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് കൂടി കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരി കൊടുക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം കഴിവുള്ള ഒരു ഒരുവൾ ആയിരിക്കണം എന്ന് എന്നാൽ റിബേക്ക ഞാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചത് പോലെ തന്നെ അവൾ എന്നോട് ചെയ്തു . അതിനാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത് ഇവൾ തന്നെയാകുന്നു എന്റെ യജമാനന്റെ ഭാര്യ യാകാൻ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന മകൾ.

ലാബാനും അവന്റെ പിതാവും ദാസൻ പറഞ്ഞ കഥ കേട്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു നിന്നു. അവർ പെട്ടെന്ന് തന്നെ കുഞ്ഞിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും ആഭരണങ്ങൾ സമ്മാനം ചെയ്തു പിറ്റേദിവസം രാവിലെ തന്നെ റിബേക്ക അബ്രഹാമിന്റെ കൂടെ ഇസഹാക്കിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുവാൻ തയ്യാറായി. അങ്ങനെ അവർ റിബേറ്റയെ അനുഗ്രഹിച്ച് അബ്രഹാമിന്റെ ദാസിന്റെ കൂടെ അവളെ പറഞ്ഞയക്കുന്നു.

ഇസഹാക്ക് വെളിപ്രദേശത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ ദൂരെ നിന്ന് അവന്റെ ദാസനും ഒട്ടക കൂട്ടങ്ങളും വരുന്നത് കണ്ടു അവൻ മുന്നോട്ടു നടന്നു അവൾ ദാസനോട് ആരാകുന്ന ആ നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിന് അബ്രഹാമിന്റെ ദാസൻ ഇതാകുന്നു എന്റെ യജമാനൻ ഇസഹാക്ക് അത് കേട്ട ഉടനെ, റിബേക്ക തന്റെ മൂടുപടം മുഖത്തേക്ക് ഇടുകയും ചെയ്തു. അബ്രഹാമിന്റെ ദാസൻ ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇസഹാക്കിനോട് പറയുകയും അവൻ അത് കേട്ട് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും തന്റെ ഭവനത്തിലും കൊണ്ടുപോവുകയും അവൾ അവനു ഭാര്യയായി തീർന്നു . അവരുടെ ഇടയിലുള്ള സ്നേഹം വളരെ വലുതായിരുന്നു.

19 ജ്യേഷ്ഠാവകാശം വിൽക്കുന്നു

ഉൽപ്പത്തി 25

സമയത്ത് മൂത്തവൻ ചുമപ്പ് നിറമുള്ളവനും ദേഹം മുഴുവനും രോമം ഉള്ളവനും ആയിരുന്നു അവന് ഏശാവ് എന്ന പേരിട്ടു. പിന്നെ അവന്റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു അവന്റെ കൈ ഏശാവിന്റെ കുതികാൽ പിടിച്ചിരുന്നു യാക്കോബ് എന്ന പേരിട്ടു. അവൾ അവരെ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ ഇസഹാക്കിന് 60 വയസ്സായിരുന്നു. ഒരു

അഭ്യാസിയായിരുന്നു അവന് വേട്ടയാടൽ ആയിരുന്നു അവന്റെ വിനോദം. എന്നാൽ യാക്കോബ് വളരെ ശാന്തനും, സാധു ശീലനും കൂടാരവാസിയും ആയിരുന്നു.വേട്ടയിറച്ചിയിൽ രുചിപിടിച്ച് ഇസഹാക്കിന് സ്നേഹം ഏശാവിനെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ റിബെയ്ക്ക് സ്നേഹം യാക്കോബിനെയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം എശാവ് വനത്തിൽ പോയി വലിയ ഒരു വേട്ടയെല്ലാം നടത്തി ക്ഷീണിച്ചുവന്നു അപ്പോൾ യാക്കോബ് കൂടാരത്തിൽ വളരെ രുചികരമായ ഒരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥം പാകം ചെയ്യു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു അതിന്റെ വാസന ദേശാവിന് കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ അതിൽ ആഗ്രഹിച്ചു അവൻ സഹോദരനോട് ചോദിച്ചു നീ എനിക്ക് ഇത് മുഴുവൻ തരുമോ എന്ന്. അപ്പോൾ യാക്കോബ് പറഞ്ഞു ഞാൻ ഇത് മുഴുവൻ നിനക്ക് തരാം എന്നാൽ നീ പകരം നിന്റെ ജേതാവകാശം എനിക്ക് തരേണം എന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ ഏശാവ് ജേഷ്ഠ അവകാശം യാക്കോബിന് കൊടുത്തു. ക്ഷീണിച്ചു വന്ന് ഭക്ഷണം മുഴുവൻ കഴിക്കുകയും അതിനാൽ അവന് ഏദോം,, (ചുമന്നവൻ) എന്ന പേർ ആകുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അൽപ ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ജേഷ്ഠ അവകാശം മൂത്ത സഹോദരൻ ഇളയവന് വിറ്റു കളഞ്ഞു.

20. അവൾ എന്റെ സഹോദരി

ഉൽപത്തി **26:1-11**

അബ്രഹാമിന്റെ കാലത്ത് ഉണ്ടായതുപോലെ ദേശത്തിൽ വലിയ ക്ഷാമം പിന്നെയും ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ ഇസഹാക്കിന് മനസ്സിലായി ഈ ദേഷ്യം വിട്ട് വേറൊരു ദേശത്തേക്ക് പോകാൻ നമുക്ക് ക്ഷാമകാലത്ത് രക്ഷപ്പെടാമെന്ന്. അപ്പോൾ ദൈവം അവനെ പ്രത്യക്ഷനായി ഒരിക്കലും നീ ഈജിപ്തിലേക്ക് പോകരുത് നീ ഈ രാജ്യത്ത് തന്നെ നിൽക്കുക. ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും ഞാൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും ഈ ദേശമൊക്കെയും തരും നിന്റെ പിതാവായ അബ്രഹാമിനോട് ഞാൻ ചെയ്യുന്ന സത്യം നിവർത്തിക്കും. അങ്ങനെ ഇസഹാക്ക് ഈജിപ്തിലേക്ക് പോകാതിരുന്നു അങ്ങനെ അവൻ അവിടെ അഭിമലേക്കിന്റെ രാജ്യത്ത് പാർത്തു. ഈ സമയത്ത് ആ ദേശത്തെ ജനങ്ങൾ ഇസഹാക്കിന്റെ ഭാര്യയെ കുറിച്ച് ചോദിച്ചു അവൾ എന്റെ സഹോദരി എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു സൗന്ദര്യമുള്ളവൾ ആകുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തെ ജനം അവളുടെ നിമിത്തം തന്നെ കൊല്ലാതിരിക്കാൻ അവൾ എന്റെ ഭാര്യ എന്ന് പറവാൻ അവൻ ഭയപ്പെട്ടു. ഏറെക്കാലം പാർത്ത ശേഷം ഫെലിസ്റ്റരുടെ രാജാവായ അഭിമന്യേക്ക് കിളിവാതിലിൽ കൂടി നോക്കി ഇസഹാക്കിന്റെ ഭാര്യയായ റിബേക്ക യോടുകൂടെ സന്തോഷമായി ജീവിക്കുന്നത് കണ്ടു.അഭിമലേക്ക് അഭിമലേക്ക് ഇസഹാക്കിനെ വിളിപ്പിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് എന്ത് എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിന് ഇസഹാക്ക് ഇവൾ എന്റെ ഭാര്യയാകുന്നു എന്ന് പറവാൻ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ഇവൾ എന്റെ സഹോദരി എന്നു പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് ദേശത്ത് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു ഇത് കേട്ട് അഭിമലേക്ക് ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു ഇനി ആരും ഒരുത്തനും ഇസഹാക്കിനെയോ അവന്റെ ഭാര്യയെയോ ഉപദ്രവിപ്പാൻ പാടില്ല അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവന് മരണ ശിക്ഷ ഉണ്ടാകും എന്ന് പറഞ്ഞു.

21. കിണർ കുഴിക്കുന്നവൻ

ഉൽപ്പത്തി **26:12-33**

ഇസഹാക്ക് ഫെനിസ്റ്റ് ദേശത്തായിരുന്ന അപ്പോൾ അവൻ ഒരു കൃഷിക്കാരനായിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവന് ഒരുപാട് കൃഷി വിളവുകൾ കിട്ടി അവന് ഒരുപാട് ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനായി അവൻ വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു മഹാധനം ആയി തീർന്നു അവനു വളരെയധികം ആടുമാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇത് കണ്ട് അവനോട് അസൂയ തോന്നി. ആ സമയത്ത് അബ്രഹാമും അവന്റെ ദാസന്മാരും കുഴിച്ച ചില കിണറുകൾ മണ്ണിട്ടു മൂടി കളഞ്ഞു.. അഭിമലേക്ക് സഖാക്കനോട് നീ വലിയ ശക്തിയുള്ള വൻ ആകെ കൊണ്ട് ഞങ്ങളെ വിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ ഇസഹാക്ക് അടുത്ത താഴ്വരയിലേക്ക് കൂടാൻ അടിച്ചു. അബ്രഹാം ജീവനോടെ ഇരുന്നപ്പോൾ കുടിച്ച ചില കിണറുകളും അബ്രഹാമിന്റെ മരണ ശേഷം ഫിലിസ്റ്റർ അത് നികത്തിയതുമായ കിണറുകൾ ഇസഹാക്കും അവന്റെ ദാസന്മാരും കൂടി കുടിച്ചു അപ്പോൾ അവിടെ വഴക്ക് നടന്നു,വീണ്ടും ഇസഹാക്ക് വേറെ കിണറുകൾ കുഴിച്ചു അവിടെയും ഷണ്ഠ നടന്നു പിന്നീട് വീണ്ടും ഇസഹാക്ക് കിണറുകൾ കുഴിച്ചു അവിടെ വഴക്ക് നടന്നില്ല അങ്ങനെ ആ സ്ഥലത്തിന് രഹബോത്ത് എന്ന പേരായി. അഭിമന്യേക്ക് വീണ്ടും സഹായികിനോട് നീ വീണ്ടും ഞങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത് എന്തിന് ദൈവം നിന്നോട് കൂടെയുണ്ട് എന്ന് ഞങ്ങൾ സത്യമായി മറിയുന്ന നിന്നോട് ഞങ്ങൾ യാതൊരു ദോഷത്തിന് വരുന്നില്ല നീയും ഞങ്ങളോട് യാതൊരു ദോഷത്തിനും വരരുത് എന്ന് ഒരു സത്യ നിയമ ഉടമ്പടി ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ ചെയ്തു.അന്ന് ഇസഹാക്ക് അഭിമന് ദാസന്മാർക്കും വിരുന്ന ഒരുക്കുകയും അവർ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്ത് രാവിലെ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അഭിമന്യേക്കും അവന്റെ ദാസന്മാരും പോയതിനുശേഷം ഇസഹാക്കിന്റെ ദാസൻ ഓടിവന്ന് അവർ കുഴിച്ച കിണറിൽ വെള്ളം കണ്ടു എന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ ആ കിണറിന് ശീബാ എന്ന് പേരിട്ടു പിന്നീട് ആ പട്ടണത്തിന് ഇതുവരെ ബേർ,-ശേബ പേരാകുന്നു.

22. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അനുഗ്രഹം

ഉൽപ്പത്തി 27

ഇസഹാക്കിന് വളരെ പ്രായം ചെന്നു അവൻ അന്ധനായി തീർന്നു. അവന് മനസ്സിലായി അവന്റെ മരണസമയം അടുത്തുവന്ന് അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ മക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന് അവരെ വിളിച്ചു ഇസഹാക്ക് തന്റെ മൂത്തമകനായ യേശുവിനോട് നീ പോയി വേട്ടയാടി വേട്ടയിറച്ചി കൊണ്ടുവരിക ഞാനത് കഴിച്ചതിനുശേഷം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു. ഇസഹാക്ക് പറയുന്നത് ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് കേട്ടു പെട്ടെന്ന് റിബേക്ക യാക്കോബിനോട് പറഞ്ഞു നീ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ചെന്ന് ആട്ടിൻ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും എളുപ്പമായ രണ്ട് ആടിനെ പിടിച്ച് പാകം ചെയ്യുക ആ ഭക്ഷണം നിന്റെ പിതാവിന് കൊടുത്ത് അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കുക.. അതിനു യാക്കോബ് ദേശാഭിമാനി പോലെ എനിക്ക് രോമങ്ങൾ ഇല്ലല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു പിതാവ് എന്നെ പിടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ എന്റെ ദേഹത്ത് അവന്റെ ദേഹത്തെ പോലെ രോമങ്ങൾ ഇല്ലെന്ന് കണ്ടാൽ അവൻ എന്നെ എങ്ങനെ അനുഗ്രഹിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വഴി പറയാം എന്ന് പറഞ്ഞു. മാതാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ യാക്കോബ് ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ ചെന്ന് ഏറ്റവും ഇളയ രണ്ട് ആടിനെ പിടിച്ച് മാതാവിനു കൊടുത്തു അതിനെ പാകം ചെയ്ത് വളരെ സ്വാദിഷ്ടമായി ഉണ്ടാക്കി വേട്ടയാടാൻ പോകുമ്പോൾ ഇടുന്ന വസ്ത്രവും ആടിന്റെ രോമവും തന്റെ ഇളയ

മകനായ യാക്കോബിന്റെ മേൽപ്പിച്ച് മാതാവ് യാക്കോബിന്റെ കയ്യിൽ പേട്ടറച്ചി എന്ന് ധരിപ്പിച്ച് യാക്കോബിനെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. യാക്കുബ് ഉണ്ടാക്കിയ ഭക്ഷണവുമായി പിതാവിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ചെന്നു. പിതാവേ എന്ന് വിളിച്ചു അതിനിസഹാക്ക് ഇത്രയും പെട്ടെന്ന് നീ വന്നു എന്ന് ചോദിച്ചു അതിനെ ഞാൻ ഏശാവാകുന്നു നീ എഴുന്നേറ്റുവന്ന് എന്റെ വേട്ടയിറച്ചി കഴിച്ച് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും എന്ന് പറഞ്ഞു അപ്പോൾ ഇസഹാക്ക് പിന്നെയും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ഇത് ഭയങ്കര അത്ഭുതമായല്ലോ നീ വളരെ വേഗത്തിൽ എനിക്ക് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി കൊണ്ടുവന്നല്ലോ. കൊണ്ടുവരു മകനെ ഞാൻ കഴിച്ചു നിന്നെ. ഇസഹാക്ക് തന്റെ മകനായ യാക്കോബിനെ ദേശാമെന്ന് ധരിച്ച് തപ്പി നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ ദേഹം എല്ലാം രോമത്താൽ നിറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ ഇത് തന്റെ മൂത്തമകനായ ദേശാവാണെന്ന് ധരിച്ച് അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണം മുഴുവനും സന്തോഷത്തോടെ കഴിച്ചു എന്നാലും ഇസഹാക്കിന് ഒരു സംശയം എന്താണ് വല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നത് എന്ന് ചോദിച്ചു അതിനെ ഇല്ല ഞാൻ നിന്റെ മകനായ യേശുവാണ് എന്ന് പിന്നെയും പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് വീണ്ടും ഇസഹാക്ക് മകനോട് വരും മകനെ നിന്നെ ഞാൻ ചുംബിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു ചുംബിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ മണം മനസ്സിലായി ഇതെന്റെ മകനായ ഏശാവു തന്നെ എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു എന്നിട്ട് ഇസഹാക്ക് യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി, "യഹോവ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന വയലിലെ വാസന പോലെ ദൈവം ആകാശത്തിന്റെ മഞ്ഞ ഭൂമിയുടെ പുഷ്ടിയും അനവധി ധാന്യവും വീഞ്ഞും നിനക്ക് തരുമാറാകട്ടെ വംശങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക ജാതികൾ നിന്നെ വണങ്ങട്ടെ സഹോദരന്മാർക്ക് നീ പ്രഭുവായിരിക്കും നിന്റെ മാതാവിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്നെ വണങ്ങട്ടെ നിന്നെ ശപിക്കുന്നവർ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവർ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നത് എല്ലാവരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ ഇസഹാക്ക യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യാക്കോബ് തന്റെ അപ്പനായ യിസഹാക്കിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു ഉടനെ അവന്റെ സഹോദരൻ ഏശാവ് വേട്ടയിറച്ചിയുമായി മടങ്ങി വന്നു.ഏശാവ് വേഗത്തിൽ അവ പാകം ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ അടുത്ത് വന്ന്, പിതാവെ ഇതാ നീ ആഗ്രഹിച്ച പോലെ വേട്ടയിറച്ചി.അവന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്ക് അവനോട് നീ ആരാകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് അവൻ നിന്റെ ആദ്യജാതനായ ഏശാവ്.. അപ്പോൾ യിസഹാക്ക് ഭയപ്പെട്ടു. പിതാവെ അങ്ങ് എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണം എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.മുഴുവൻ അനുഗ്രഹവും ഞാൻ നിന്റെ സഹോദരനുനൽകി പോയി. ഏശാവ് കരഞ്ഞ്,പിതാവെ ഒരു അനുഗ്രഹം എങ്കിലും എനിക്ക് തരണേ. യിസഹാക്ക് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്, "നിന്റെ നിന്റെ വാസം ഭൂമിയിലെ പുഷ്ടി കൂടാതെയും മീതെ ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞുകൂടാതെയും ഇരിക്കും. നിന്റെ വാളുകൊണ്ട് നീ ജീവിക്കും,നിന്റെ സഹോദരനെ നീ സേവിക്കും." ഏശയ്യാവ് പിതാവിന്റെ കൂടാരത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി യാക്കോബിനെ കൊല്ലാൻ തീരുമാനിച്ചു.

റിബെക്ക ഇതു കേട്ടു വേഗത്തിൽ യാക്കോബി നേട് പറഞ്ഞു, നീ ഇവിടുന്ന് ഓടിരക്ഷപ്പെടുക. നിന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവ് നിന്നെ കൊല്ലുവൻ നോക്കുന്നു. എന്റെ സഹേദരന്റെ വീട്ടലെ ഒടിപ്പോക. അവൻ മാതാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ റിബെക്കയുടെ നാട്ടിലെക്ക് ഓടി പോയി.

23. യാക്കോബിന്റെ രണ്ട് ഭാര്യമാർ

ഉൽപ്പത്തി **28 29:30**

യാക്കോബ് തന്റെ മാതാവിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്യ അവന്റെ പിതാവ് അവനോട് പറഞ്ഞു നീ ഒരു കാരണവശാലും ഒരു കനാന്യ സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കരുത് നീ നിന്റെ മാതാവിന്റെ ഭവനത്തിന് ചെന്ന് അവിടെ നിന്ന് നീ ഒരു പെണ്ണിനെ കണ്ടെത്തണം. പകലുമുഴുവൻ യാക്കോബ് യാത്ര ചെയ്യ. യാക്കോബ് ഗാർഡനിദ്രയിൽ ആയി ആ ഉറക്കത്തിൽ യാക്കോബ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയോളം എത്തുന്ന ഒരു ഗോവേണി ആ ഗോവണിയിലൂടെ ദൂതന്മാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടു. അപ്പോൾ യാക്കോബിനോട് ദൈവം സംസാരിച്ചു നിന്റെ പിതാവായ അബ്രഹാമിന്റെ നിസ്സഹാക്കിന്റെയും ദൈവമാകുന്നു ഞാൻ നിന്നെ വലിയ ജാതിയാകും സന്തതിക്കും ഞാൻ ഈ ദേശ മുഴുവൻ കൊടുക്കും നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും നീ മടങ്ങി ഈ ദേശത്തേക്ക് വരും. പെട്ടെന്ന് തന്നെ യാക്കോബ് ചാടി എഴുന്നേറ്റ് ഭയപ്പെട്ടു ഇത് യഹോവയുള്ള സ്ഥലമോ ഞാനത് അറിഞ്ഞില്ല. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ ആലയം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. രാത്രി തലയണയായി വെച്ചിരുന്ന കല്ല് എടുത്തു ഒരു യാഗപീഠം പണികൾ അതിൽ എണ്ണയൊഴിച്ച് ദൈവത്തിന് ആരാധന നടത്തി. അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന് ബേഥേൽ എന്ന് പേരിട്ടു. ദൈവം എന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും ഞാൻ പോകുന്ന യാത്രയിൽ എന്നെ കാക്കുകയും പക്ഷിപ്പാൻ ആഹാരവും തരിപ്പൻ വസ്ത്രവും എനിക്ക് തരികയും എന്നെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്ക് സൗഖ്യത്തോടെ മടക്കി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ യഹോവ എനിക്ക് ദൈവമായിരിക്കും. ഞാൻ തൂണായി നിർത്തിയ ഈ കല്ല് ദൈവത്തിന്റെ ആലയവും ആകും നീ എനിക്ക് തരുന്ന സകലത്തിലും ഞാൻ നിനക്ക് ദശാംശം തരും എന്ന് പറഞ്ഞു.

യാക്കോബ് യാത്ര ചെയ്യ തന്റെ അമ്മയുടെ ഭവനത്തിൽ എത്തി അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാൻ അവന്റെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. ലാബാനു രണ്ടു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു മൂത്തവൾക്ക് ലേയ എന്നും ഇളയവൾക്ക് റാഹിയിൽനിന്ന് വളരെ സുന്ദരിയായിരുന്നു. ലാഭം യാക്കോബിനോട് നീ എനിക്ക് വേണ്ടി വെറുതെ ജോലി ചെയ്യേണ്ട പറയൂ നിനക്ക് എത്ര കൂലി വേണം അത് ഞാൻ തരാം എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യാക്കോബ് എനിക്ക് കൂലി ഒന്നും വേണ്ട ഏഴുവർഷം ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കാം നിന്റെ ഏറ്റവും ഇളയ മകളായ റാഹേലിനെ എനിക്ക് ഭാര്യയായി തരണമെന്ന് പറഞ്ഞു ലാബാൻ അത് സമ്മതിച്ചു. ഏഴു വർഷത്തിനുശേഷം ലാബാൻ എല്ലാവരെയും വിളിച്ച് വലിയൊരു വിരുന്ന് നടത്തി തന്റെ മകളെ യാക്കോബിന് വിവാഹം ചെയ്യകൊടുക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു പ്രകടിപ്പിച്ചു എന്നാൽ രാവിലെയാണ് യാക്കോബ് പറയുന്നത് തന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ തന്നെ ചതിച്ചു എന്നും മൂത്തമകളായ ലേയയാണ് തനിക്ക് തന്നത് എന്നും അറിഞ്ഞത്. ഇതറിഞ്ഞ യാക്കോബ് തന്റെ അമ്മായിയപ്പച്ച നീ എന്താണ് എന്നോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് ഈ ഏഴുവർഷം നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ വേല ചെയ്തത് നിന്റെ ഇളയ മകളായ റാഹലിനു വേണ്ടി അല്ലയോ എന്നിട്ട് നീ എന്നോട് എന്താണ് ഇങ്ങനെ കാണിച്ചു എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിന് ലാബാൻ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ മൂത്തവളെ ഇരുത്തിയിട്ട് ഇളയവൾക്ക് വിവാഹം കഴിക്കുന്ന രീതി ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലില്ല.അതുകൊണ്ട് നിനക്ക് റാഹേലിന് വേണ്ടി ഒരു ഏഴുവർഷം കൂടി എന്നെ സേവിക്കേണ്ടി വരും എന്ന് പറഞ്ഞു. യാക്കോബ് റാഹേലിന്മേൽ വെച്ച സ്നേഹ ത്തിന്റെ കാഠിന്യത്താൽ വീണ്ടും ഏഴുവർഷം കൂടെ തന്റെ അമ്മായിയപ്പനെ സേവിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ഏഴ് വർഷക്കാലം വീണ്ടും തന്റെ അമ്മായിയപ്പനെ സേവിച്ചു. ഏഴുവർഷം കഴിഞ്ഞിട്ട് ലാഭം റാഹേലിനെയും അവന് ഭാര്യയായി കൊടുത്തു.

24. പുള്ളിയും പൊട്ടും വരയും

ഉൽപ്പത്തി**29:31-31:3**

യാക്കോബ് 14 വർഷം തന്റെ അമ്മായിയപ്പന് വേണ്ടി സേവ ചെയ്തു അങ്ങനെ അവിടെ വെച്ച് അവന് രണ്ട് ഭാര്യമാരെ ലഭിച്ചു. യാക്കോബിന് അനിഷ്ട എന്ന് ദൈവം കണ്ടു. അങ്ങനെ ദൈവം ലേയുടെ ഗർഭം തുറന്നു അവൾ നാലു മക്കളെ പ്രസവിച്ചു. അത് റാഹേലിന് വളരെ അസൂയ ഉണ്ടാക്കി അവൾ യാക്കോബിനോട് അങ്ങ് എനിക്ക് കുഞ്ഞുങ്ങളെ തരുന്നില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മരിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് യാക്കോബിനെ കോപം ജനിച്ചു അവൻ റാഹേചെല്ലുക "നിനക്ക് ഗർഭകാലം തരാതിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത്എന്നെ കാണുന്നത്. അതിന് റാഹേൽ നീ എന്റെ ദാസിയായ ബിൻഹായുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക അവളാൽ എനിക്ക് മക്കളെ ലഭിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു. ലേയുടെ പ്രസവം നിന്നു. അങ്ങനെ അവൾ തന്റെ ദാസിയുടെ അടുക്കലേക്ക് യാക്കോബിനെ വിടുകയും അവളാൽ അവന് മൂന്നാമതും മക്കൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ യാക്കോബിന് 10 ആൺമക്കളുംഒരു മകളും ഉണ്ടായി. അവസാനം റാഹിലിനെ കരച്ചിൽ ദൈവം കണ്ടു അവളുടെ ഗർഭത്തെ ദൈവം തുറന്നു അവൾക്ക് ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ ദൈവം ദാനമായി കൊടുത്തു. അവന് ജോസഫ് എന്ന് പേർ അവൻ പതിനൊന്നാമത്തെ സന്തതി. ആ സമയത്ത് യാക്കോബ് തന്റെ അമ്മായിയപ്പനായ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് എനിക്ക് എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തരണം എന്നോടൊപ്പം എന്റെ ഭാര്യമാരും എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളും എന്റെ മറ്റു സമ്പത്തുകളെയും ഞാൻ കൊണ്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് ലാഭം അതിന് ലാഭം നിനക്ക് എന്നോട് ദയയുണ്ടെങ്കിൽ നീ എന്നെ വിട്ടു പോകരുത് നിന്റെ നിമിത്തം യഹോവ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു എന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് എന്ത് പ്രതിഫലം വേണം എന്ന് പറക്കാൻ ഞാൻ തരാം എന്ന് പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോട് നിന്നെ എങ്ങനെ സേവിച്ചു എന്നും നിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടം എന്റെ പക്കൽ എങ്ങനെ ഇരുന്നുവെന്ന് നീ അറിയുന്നു ഞാൻ വരും മുൻപേ നിനക്ക് അല്പമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ ഇപ്പോൾ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു ഞാൻ കാൽ വെച്ചത് ഒക്കെയും യഹോവ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു നീ എന്റെ സ്വന്തം ഭവനത്തിന് വേണ്ടി ഞാൻ എപ്പോൾ കരുതും എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ നിനക്ക് എന്തു തരണമെന്ന് അവൻ ചോദിച്ചതിന് യാക്കോബ് പറഞ്ഞത് നീ ഒന്നും തരേണ്ട ഈ കാര്യം നീ ചെയ്തു തന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ഇനിയും മെയിച്ച് പാലിക്കാം ഞാൻ ഇന്ന് നിന്റെ എല്ലാ കൂട്ടങ്ങളിലും കൂടിനടന്ന് അവയിൽ നിന്ന് പുള്ളിയും മുകുള്ള ആടുകളെയൊക്കെയും ചെമ്മരിയാടുകളിൽ കറുത്തതിനെയൊക്കെയും കോലാടുകളിൽ പുള്ളിയും മുക് ഉള്ളതിനെയും വേർതിരിക്കാം അത് എന്റെ പ്രതിഫലം ആകട്ടെ. നാളെ ഒരിക്കൽ എന്റെ പ്രതിഫലം സംബന്ധിച്ച് നീ നോക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ എന്റെ നീതി തെളിവായിരിക്കും കോലാടുകളിൽ പുള്ളിയും മറവുമില്ലാത്തതും ചെമ്മരിയാടുകളിൽ കറുത്ത നിറമില്ലാത്തതും എല്ലാം മോഷ്ടിച്ചതായി എന്ന് അതിന് ലാഭം നീ പറയുന്നതു പോലെ ആകട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു.

ലാബാൻ ഈ പറഞ്ഞതിന് ഒക്കെയും അംഗീകരിച്ചു എന്നാൽ ഉടനെ തന്നെ മുകുള്ളതിനെയും പുള്ളി ഉള്ളതിനെയും വരെ ഉള്ളതിനെയും കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിർത്തി. അവൻ അവളെ അവന്റെ മകനോട് കൂടെ അയച്ചു അതുകൊണ്ട് യാക്കോബ് ഈ പറയപ്പെട്ട പ്രകാരം ലാബാന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ നയിച്ചു.

വരയും പുള്ളിയും മുകുള്ള ആടുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ പറ്റി യാക്കോബിന് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ബലമുള്ള നാടുകളെല്ലാം തന്റെയും ബലഹീനമായതെല്ലാം ലാബാന്റെയും എന്ന് യാക്കോബ് ഉറപ്പുവരുത്തി. എന്നാൽ

നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ ലാഭ താൻ പറഞ്ഞ വാക്ക് 10 തവണ മാറ്റി. എങ്കിലും യാക്കോബ് ഓരോ ആണ്ടിലും ധനികനായി കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം യാക്കോബിന്റെ ഭാര്യയുടെ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നത് യാക്കോബ് കേട്ടു. അവർ പറഞ്ഞത് " ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ സമ്പത്തുകൊണ്ടാണ് യാക്കോബ് ധനികനായി തീർന്നത് ". ലാബാന്റെ മനോഭാവം മാറിയതും അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ദൈവം യാക്കോബിനോട് പറഞ്ഞു " നിന്റെ പിതാക്കന്മാർക്ക് നൽകിയിരുന്ന ദേശത്തേക്ക് നീ മടങ്ങിപ്പോവുക ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും".

25. ലാബാനെ വിട്ടു പിരിയുന്നു

ഉൽപ്പത്തി **31:4-55**

യാക്കോബ് തന്റെ ഭാര്യമാരുമായി തോട്ടത്തിൽ വച്ച് സംസാരിച്ചു അവൻ സംസാരിച്ചത് എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിന്റ പിതാവിന്റെ കൂടെ ജോലി ചെയ്തു എല്ലാത്തിലും ഞാൻ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു എന്നാൽ പത്തു പ്രാവശ്യം അവൻ എന്റെ പ്രതിഫലം മാറ്റി എന്നാൽ എന്റെ ദൈവം എന്നെ രക്ഷിച്ചു ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് എന്നോട് ദേഷ്യത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നു എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി എന്നോട് പറഞ്ഞു എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാൻ. അപ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യമാർ അത് സമ്മതിച്ചു അവന്റെ ഭാര്യമാർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് ഞങ്ങൾക്ക് ചെയ്യുവാൻ ഉള്ളതെല്ലാം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു ഇവിടെ നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ ഉള്ളതെല്ലാം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ലാബാനോട് അറിയിക്കാതെ യാക്കോബ് തന്റെ എല്ലാ മൃഗസംഭവം ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയുമായി തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ കനാനിലേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു എന്നാൽ ഈ സമയത്ത് ഭാഷയിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ഗ്രഹ വിഗ്രഹങ്ങളെ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് ദിവസത്തിനുശേഷമാണ് ലാബാൻ അറിയുന്നത് യാക്കോബ് പോയിയെന്ന്. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ലാഭം തന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന യോദ്ധകളുമായി യാക്കോബിനെ പിടിക്കുവാൻ പിന്തുടർന്നു. ഏകദേശം ഏഴു ദിവസം എടുത്തു ലാബാണ് അവരെ പിടിക്കുവാൻ അന്ന് രാത്രിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ലാഭനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ലാബാനോട് യാക്കോബിനോട് നീ ഒരു ഗ്രണത്തിന് ആവട്ടെ ദോഷത്തിനാവട്ടെ ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ നീ തുനിയാതിരുന്നാൽ നിനക്ക് നല്ലത് എന്ന് പറഞ്ഞു. അതുകേട്ട ലാഭം പിറ്റേദിവസം രാവിലെ യാക്കോബിനെ കാണുകയും അവനോട് നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നോട് പറയാതെ പോയത് നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്റെ മക്കളെയും കൊച്ചുമക്കളെയും ചുംബിക്കാതിരിക്കാൻ സമ്മതിക്കാഞ്ഞത് നീ പറ നീ പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ വിപുലമായ രീതിയിൽ നിനക്ക് സൽക്കാരങ്ങൾ തന്നു നിന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞയക്കുമായിരുന്നല്ലോ. കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി എന്നോട് പറഞ്ഞു നിന്നോട് ഗ്രണത്തിനാവട്ടെ ദോഷത്തിന് ആവട്ടെ യാതൊന്നും സംസാരിക്കരുത് എന്ന് നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം അരുളി ചെയ്തു . ലാബാൻ പിന്നെയും എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട് നിനക്ക് വീടിനെ കുറിച്ചുള്ള ദുഃഖം പക്ഷേ നീ എന്തിനാണ് എന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നത്. അതിനെ യാക്കോബ് ഞാൻ ഒരിക്കലും നിന്റെ യാതൊരു വിഗ്രഹങ്ങളെയും മോഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല നിനക്ക് ഞങ്ങളുടെ കൂടാരം മുഴുവൻ പരിശോധിക്കണം ആരെങ്കിലും അത് എടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞെങ്കിൽ അവനെ ഞാൻ കൊല്ലും എന്നാൽ

റാഹേൽ അത് എടുത്ത് കാര്യം യാക്കോബ് അറിഞ്ഞില്ല. യാക്കോബിനുള്ള കൂടാരങ്ങളും അതിനുശേഷം ലേയുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ ദാസിമാരുടെ കൂടാരങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. ഒന്നും ഒന്നും കണ്ടില്ല താനും, പിന്നീട് അവൻ റാഹേലിന്റെ കൂടാരത്തിൽ എത്തി അപ്പോൾ വിഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഒട്ടകത്തിന്റെ കോപ്പിനുള്ളിൽ ഇട്ട് ഒട്ടകപ്പുറത്ത് കയറിയിരിക്കുകയായിരുന്നു അവൾ വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ തന്റെ പിതാവിനോട് പിതാവേ എനിക്ക് എഴുന്നേൽക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ശാരീരിക അവസ്ഥയിലാണ് എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞു. ലാബാരങ്ങളെ മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു ഒന്നും കിട്ടാത്തതിനാൽ മടങ്ങി വന്നു.

യാക്കോബ് വളരെ ദേഷ്യത്തിൽ ആയി അവനവനോട് നീ എന്തിനാണ് ഞങ്ങളെ പിന്തുടർന്ന് ഒരു കൊലപാതകനെ പോലെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് നിന്റെ വസ്തുവകകൾ എന്തെങ്കിലും ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നു അല്ലെങ്കിൽ നീ കൂടാരങ്ങളിൽ പരിശോധിച്ചിട്ട് നിന്റെ എന്തെങ്കിലും വസ്തുവകകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പുറത്തുകൊണ്ടുവരു നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ മുൻപിൽ ഇട്ടു അവർ നമുക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു. നീ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ട് നിനക്കൊന്നും കിട്ടിയില്ലല്ലോ ഞാൻ നിനക്ക് വേണ്ടി 20 വർഷം ജോലി ചെയ്തു. അതിനിടയിൽ വച്ച് ഞാൻ അതികഠിനമായ ചൂടും രാത്രി ഉറക്കമൊളപ്പും അതികഠിനമായ തണുപ്പും ഒക്കെ നിനക്ക് വേണ്ടി അനുഭവിച്ചു,നിന്റെ ആടുമാടുകളെ ദുഷ്ട മൃഗം കടിച്ചു കീറി നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാനതിന് ഉത്തരവാദിയായിരുന്നു രാത്രിയിൽ നഷ്ടമായി നിന്റെ മൃഗങ്ങൾക്കും പകൽ നഷ്ടമായ നിന്റെ മൃഗങ്ങൾക്കും പകര നീ എന്നോട് ചോദിച്ചു എന്റെ കണ്ണിനു ഉറക്കമില്ലാതെയായി ഞാനിപ്പോൾ വളരെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തന്നെ നീ എന്നോട് വെച്ചിരുന്ന ഉടമ്പടിയിൽ 10 പ്രാവശ്യം വ്യത്യാസം വരുത്തി എന്നാലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന എന്റെ ദൈവം എന്നെ സഹായിച്ചു ആ ദൈവം എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു.

അതിന് ലാബൻ എനിക്കുണ്ടായതെല്ലാം നിന്നിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് ഉണ്ടായത്.ഇപ്പോൾ എന്റെ മക്കളും എന്റെ കൊച്ചുമക്കളെയും എന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടവും ഇപ്പോൾ നിന്റെ കയ്യിൽ ആകുന്നു എനിക്ക് നിന്നോട് എന്ത് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി നമുക്ക് ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യാം മാറ്റമില്ലാത്ത ഉടമ്പടി ഈ നിൽക്കുന്ന എല്ലാവരും അതിന് സാക്ഷികൾ ആകും എന്ന് പറഞ്ഞു. ലാഭം പിന്നെയും യാക്കുബിനോട് പറഞ്ഞത് ഇതാ ഈ മണൽ കൂമ്പാരം നൽകുന്നു ദോഷമായി കൂമ്പാരം കടന്നു വരികയും നീ ഈ മണൽ കൂമ്പാരം കടന്നു വരാതെയും ഇരിപ്പാണ് ഇത് സാക്ഷി.. നീ ഒരിക്കലും എന്റെ മക്കളോട് മോശമായി പെരുമാറുകയോ വേറൊരുത്തിയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്ന് ലാബാൻ പറഞ്ഞു അങ്ങനെ യാക്കോബ് തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തെ ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അവർ ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുരണ്ടുകയും പിറ്റേദിവസം രാവിലെ ലാബാൻ മക്കളെയും കൊച്ചുമക്കളെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു, തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

26. കൂടാരങ്ങൾ.

ഉൽപ്പത്തി **32-33**

യാക്കോബ് അവന്റെ ഭാര്യമാരുമായി അവന്റെ ജന്മദേശത്തേക്ക് മടങ്ങി പോവുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്റെ സേന അവനെതിരെ വന്നു. അനന്തരം തന്റെ ദാസനെ വിട്ട് യാക്കോബ് മടങ്ങി വരുന്നു എന്ന്

യേശുവിന് കൊടുത്തു. യജമാലിനെ അങ്ങനെ സ്വീകരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞയച്ചു. ദൂതൻ മടങ്ങി യാക്കോബിന്റെ അടുത്ത് വന്ന് അവനോട് നിന്റെ സഹോദരൻ 400 അംഗം അടങ്ങുന്ന ഒരു കൂട്ടമായി വരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഹൃദയത്തിൽ വളരെ ഭയപ്പെട്ട് തന്റെ സമ്പത്തിനെയും ഭാര്യമാരെയും ദാസി ദാസന്മാരെയും രണ്ട് ക്യാമ്പുകളിലായി നിർത്തി. ഒരു കൂടാരത്തെ ഏശാവാക്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റ് കൂടാരത്തിൽ ഉള്ളവർക്ക് രക്ഷപ്പെടാം എന്ന് കരുതി.

അതിനുശേഷം യാക്കോബ് ദൈവ സന്നിധിയിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്റെ ദൈവമേ അബ്രഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും ദൈവമായ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമേ നീ ആണല്ലോ എന്നെ എന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് മടക്കി കൊണ്ടുവന്നത് ഞാൻ നിനക്ക് നന്മ ചെയ്യുമെന്ന് എന്നോട് അരുളി ചെയ്ത യഹോവേ അടിയനോട് കാണിച്ച സകല ദഹിക്കും വിശ്വസ്തതക്കും നന്ദി ഒരു വടിയോടുകൂടി മാത്രമേ ഞാനീ യോർദാൻ തീരത്ത് കടന്നത് ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇത് രണ്ടു കൂടാരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ താ എന്റെ സഹോദരൻ എന്നെയും എന്റെ സകല സമ്പത്തിനെയും മക്കളെയും നശിപ്പിക്കാൻ കടന്നുവരുന്നു. അങ്ങ് ആണല്ലോ എന്നോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് എന്റെ സന്തതിയെ കടൽക്കരയിലെ മണൽ പോലെ അധികമാകുമെന്ന്.

അങ്ങനെ യാക്കോബ് സമ്മാനങ്ങൾ പ്രിപ്പയർ ചെയ്ത തന്റെ സഹോദരന് കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിഅക്കൂട്ടത്തിൽകോലാടുകൾ,ചെമ്മരിയാടുകൾ,മുട്ടനാടുകൾ,കറവുള്ള ഒട്ടകം അവയുടെ കുട്ടികൾ,കാള, കഴുത,അങ്ങനെ അവരെയെല്ലാം മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ ആക്കി തന്റെ ദാസന്മാരുടെ കൈൽപ്പിച്ചു എന്നിട്ട് അവരോട് വരുന്ന വഴിയിൽ നിങ്ങൾ ചെന്ന് അവനോട് ഇത് യജമാനനെ അങ്ങയുടെ സഹോദരനായ യാക്കോബ് അങ്ങേക്ക് തരുന്ന സമ്മാനമാകുന്നു എന്നു പറയണം രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടത്തോട് മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടത്തോടെ അങ്ങനെതന്നെ പറഞ്ഞയച്ചു സമ്മാനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിന്റെ മനസ്സലിയും അവനു തന്നോടുള്ള ദേഷ്യം കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്ന് യാക്കോബ് കരുതി. രാവിലെ തന്റെ സഹോദരൻ വരുമ്പോൾ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഓർത്ത് യാക്കോബ് ഉറക്കം ഇല്ലാതിരുന്നോ യാക്കോബ് ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്ന ആ രാത്രിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്ന് യാക്കോബ് ആയി മല്ലു പിടിച്ചു ഉഷസ് ആകുവോളം അവനോടു മല്ലു പിടിച്ചു അവനെ ജയിക്കുകയില്ല എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ തുടയുടെ തടം തൊട്ടു ആകിയാൽ അവന് മല്ലു പിടിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നു അപ്പോൾ യാക്കോബ് നീ എന്നെക്കാൾ വലിയവൻ ആകുന്നു ആകെയാൽ നീ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ ഞാൻ വിടുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു . അപ്പോൾ അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ എന്താകുന്നു നിന്റെ പേര് എന്ന് ചോദിച്ചു അതിന് യാക്കോബ് യാക്കോബ് എന്നാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു . അതിന് അദ്ദേഹം,നിന്റെ പേര് ഇനി യാക്കോബ് എന്നല്ല ഇസ്രായേൽ എന്നാകുമെന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു ദൈവത്തെ ഞാൻ മുഖാമുഖം കണ്ടിട്ടും എനിക്ക് മരണ സംഭവിച്ചില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു.

അനന്തരം യാക്കോബ് നോക്കിയപ്പോൾ യെശാവും തന്നോടൊപ്പം 400 പേരുമായി വരുന്നത് കണ്ടു അവനെ കണ്ടു ഉടനെ യാക്കോബ് സാഷ്ടാംഗം ഏഴ് പ്രാവശ്യം അവന്റെ മുൻപിൽ കവന്നു വീണു ഓടിവന്ന് അവനെ എതിരേറ്റു ആലിംഗനം ചെയ്തു രണ്ടുപേരും കരഞ്ഞു പിന്നെ അവർ തലപൊക്കി സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കണ്ടു അപ്പോൾ യാക്കോബിനോട് ആരാകുന്നു ഇവരൊക്കെ എന്ന് ചോദിച്ചു അതിന് യാക്കോബ് ദൈവം എനിക്ക് തന്ന എന്റെ കുടുംബവും കുട്ടികളും നന്മയും ആണെന്ന് പറഞ്ഞു നീ എനിക്ക് അയച്ച മൃഗസമ്പത്തുക്കൾ എന്താകുന്നു യാക്കോബിനോട് ചോദിച്ചു അതിന് യാക്കോബ് അതെല്ലാം എന്റെ സമ്മാനമാകുന്നു അത് വാങ്ങുമ്പോൾ അങ്ങേയ്ക്ക്

എന്നോടുള്ള ദേഷ്യം മാറുമല്ലോ എന്ന് കരുതി അതിന് ശേഷം ഒരിക്കലുമില്ല എനിക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് ഉണ്ട്. അങ്ങനെ ഏശാവ് അത് സമ്മതിച്ചു. അന്ന് തന്നെ ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. യാക്കോബ് ഷക്കീം പട്ടണത്തിൽ എത്തി സമാധാനത്തോടെ അവിടെ പാളയം അടിച്ചു അവിടെ അവൻ ഒരു യാഗപീഠം പണി അതിന് ഇസ്രായേൽ എന്ന പേരിട്ടു.

27. ദീന

ഉൽപ്പത്തി **34-35**

യാക്കോബിന് 11 ആൺമക്കളും ഒരു പെൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു ആ പെൺമകളുടെ പേര് ദീന എന്നായിരുന്നു ഒരു ദിവസം ആ ദേശത്തിലെ കന്യകമാരെ കാണുവാൻ അവൾ പോയി. ആ ദേശത്തിന്റെ പ്രഭുവായ ഷേക്ക് അവളെ കണ്ടു അവളെ പീഡിപ്പിച്ചു.അവന്റെയുള്ളം ദീനയോട് സ്നേഹമായിരുന്നു അവൻ തന്റെ പിതാവിനോട് എനിക്ക് ആ പെൺകുട്ടിയെ ഇഷ്ടമാണ് ഈ പെൺകുട്ടിയെ എനിക്ക് ഭാര്യയായി എടുക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞു.

തന്റെ മകൾക്ക് അരുതാത്തത് സംഭവിച്ചു എന്ന് യാക്കോബ് അറിഞ്ഞു. അവന്റെ ആൺമക്കൾ ആടുകളെ മേയ്ക്കാൻ വയലിൽ, അവർ വരുംവരെ അവൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല ഈ സമയത്ത് എന്റെ പിതാവ് ശേഖേം പിതാവ് യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് തന്റെ മകന് പറ്റിയ തെറ്റിനെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ബാലിയെ തന്റെ മകനുവേണ്ടി വിവാഹം കഴിച്ചു തരണമെന്ന് യാക്കോബിനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദീനയുടെ സഹോദരന്മാർ ഈ വിവരം അറിയിക്കുകയും ഇസ്രായേലിന്റെ ഉള്ളിൽ വഷളത്തരം നടന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് എന്നറിഞ്ഞ ആ പുരുഷന്മാർ കോപാ കുലരായി. ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ പിതാവ് യാക്കോബിനോട് സാരമില്ല എന്റെ മകന് നിങ്ങളുടെ മകളുടെ സ്നേഹമാകുന്നു അപ്പോൾ അവരുടെ വിവാഹം നടത്തി കൊടുക്കുക ഞങ്ങളുടെ മക്കളെ നിങ്ങൾക്കും എടുക്കാമല്ലോ അങ്ങനെ നമുക്ക് ഒരുപോലെ ജീവിക്കാമല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ യാക്കോബിന്റെ മക്കൾ വളരെ ദേഷ്യത്തോടെ അവരോട് പറഞ്ഞത് ഞങ്ങളുടെ സഹോദരിയെ അഗ്രചർമ്മം ചെയ്യാത്ത ഒരുവന് വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെ നിയമത്തിൽ പാടുള്ളതല്ല അഥവാ നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടിയെ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ദേശത്തെ സകല ആണുങ്ങളും അഗ്രചർമ്മികളായാൽ ഞങ്ങൾ ദീനായി നിങ്ങൾക്ക് തരികയും നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ ഞങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യാം അല്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അവളെ ഇവിടെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് പോകാം എന്ന് പറഞ്ഞു

ഇക്കാര്യം യുവാവിനും അവന്റെ പിതാവിനും ബോധിച്ചു അവരുടെ തന്നെ അവരുടെ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുകയും എല്ലാ പുരുഷന്മാരെയും വിളിച്ചുവരുത്തുകയും അവരോട് ഈ ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു കാരണം യാക്കോബിന് വളരെയധികം മൃഗസംഭവം വളരെയധികം നന്മകളും ഉണ്ടായിരുന്നു അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു അവരോടൊപ്പം നമ്മളും നിന്നാൽ ഇതെല്ലാം നമുക്കും ലഭിക്കും അതുകൊണ്ട് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അഗ്രചർമ്മം ചെയ്യാം എന്ന് പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ആ ദേശത്തിലുള്ള എല്ലാവരും അഗ്രചർമ്മികളായി മൂന്നാം ദിവസം അവർ വളരെ വേദനപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ബീനയുടെ രണ്ടു സഹോദരന്മാരായ ക്ഷമയോനും ലീവിയും ആ ഗ്രാമത്തിൽ

കടക്കുകയും അവിടെയുള്ള എല്ലാ പുരുഷന്മാരെയും കൊന്നുകളയും ചെയ്തു അതോടൊപ്പം ആ യുവാവിനെയും അവന്റെ പിതാവിനെയും കൊലപ്പെടുത്തി ദീനായയും കൊണ്ട് അവർ മടങ്ങി വന്നു

ഇതറിഞ്ഞ യാക്കോബ് വളരെ ഭാരപ്പെട്ട് ലേവിയോടും ക്ഷമയോടും നിങ്ങൾ എന്താണ് കാണിച്ചത് ഈ ദേശത്തുള്ള എല്ലാവരുടെ മുൻപാകെ നിങ്ങൾ എന്നെ നാണം കെടുത്തിയല്ലോ ചുറ്റുമുള്ള ദേശവാസികൾ വന്ന് നമ്മളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ല നമ്മൾ വളരെ ചുരുക്കം അല്ലേ ഉള്ളൂ എന്നെയും എന്റെ ഭവനത്തെയും നിങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുമല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു .അതിന് അവർ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരിയോട് അവർ ഒരു വേശ്യയോട് പെരുമാറുന്നത് പോലെ അല്ലയോ പെരുമാറിയത് എന്ന് പറഞ്ഞു. ദൈവം യാക്കൂബിനോട് സംസാരിച്ചു എത്രയും പെട്ടെന്ന് നീ ബദറിലേക്ക് പോവുക നീ നിന്റെ സഹോദരനായ യേശുവിന്റെ അടുത്ത് നിന്നും ഓടിവന്ന നിന്നോട് സംസാരിച്ച ആ യഹോവയ്ക്ക് നീ ഒരു യാഗപീഠം പണിയുക അവിടെവെച്ച് ഞാൻ നിന്നോട് സംസാരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു.

യാക്കോബ് എത്രയും വേഗം തന്റെ കുടുംബത്തോട് പറഞ്ഞു എല്ലാവരും ശുദ്ധീകരണം നടത്തുക നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള എല്ലാ അന്യദേവന്മാരെയും നീക്കിക്കള നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ച് വസ്ത്രങ്ങളെ മാറുക നാം പുറപ്പെട്ട് ബദറിലേക്ക് പോവുക എന്റെ കഷ്ടകാലത്ത് എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും ഞാൻ പോയ വഴികളിലെല്ലാം എന്നോട് കൂടെയിരുന്ന് ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു.

ഇത് കേട്ട ഉടനെ അവരുടെ കൈകളിൽ ഇരുന്ന എല്ലാ ആഭരണങ്ങളും അന്യദേവനെയും യാക്കോബിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയും അവൻ അതിനെ അരികിലുള്ള കരുവേലകത്തിന്റെ കീഴിൽ കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്തു.അങ്ങനെ അവർ ബഥേലിലെത്തി അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണിത് ദൈവം അവിടെവച്ച് പ്രത്യക്ഷനായി അബ്രഹാമിന് നൽകിയ വാഗ്ദത്തങ്ങളെല്ലാം യാക്കോബിന്മേൽ പകർന്നു. അല്പനാളുകൾക്കു ശേഷം അവർ ബേഥേലിൽ നിന്ന് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ആ യാത്രയ്ക്കിടയിൽ റാഹേൽ പ്രസവിക്കുകയും ഒരു ആൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകുകയും ചെയ്തു.കഠിന വേദനയുണ്ടാവുകയും അവൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.ആ കുഞ്ഞിന് ബെന്യാമിൻ എന്ന പേരിട്ടു. റാഹേലിനെ അവർ ബേത് ലേഹം അടക്കം ചെയ്തു.

28. അടിമയായി വിറ്റ കളഞ്ഞു

ഉൽപ്പത്തി **37& 39**

യാക്കോബിന് 12 ആൺമക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അതിൽ അവൻ ഏറ്റവും സ്നേഹിച്ചത് യോസേഫിനെ ആയിരുന്നു.പിതാവ് അവനോട് വളരെ സ്നേഹം കാണിച്ചിരുന്നു. വളരെ മനോഹരമായി ഒരു അങ്കി പിതാവ് യോസേഫിന് കൊടുത്തു.അതിൽ മറ്റ് സഹോദരന്മാർക്ക് അസൂയ ഉണ്ടായി.ജോസഫ് എപ്പോഴും വ്യത്യസ്തകരമായ പല സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു അതിൽ അവൻ കണ്ട ഒരു സ്വപ്നം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു വയലിൽ നിന്ന് കട്ടകൾ പൊങ്ങി വരികയും അതിൽ യോസേഫിന്റെ കട്ടിയെ ബാക്കി എല്ലാവരുടെയും കറ്റകൾ, അവന്റെ

കറ്റയെ നമസ്കരിക്കുന്നത് കണ്ടു . ഇത് കേട്ടപ്പോൾ സഹോദരന്മാർക്ക് അവനോട് വലിയ ദേഷ്യം ഉണ്ടായി. സഹോദരന്മാർ ചിന്തിച്ചു യോസേഫ് നമ്മളെ ഭരിക്കുമെന്നാണോ

അതിനുശേഷം അവൻ വീണ്ടും ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു . സൂര്യനും ചന്ദ്രനും 11 നക്ഷത്രങ്ങളും അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നതായി ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ പിതാവ് അവനോട് എന്ത് ഞാനും നിന്റെ മാതാവും നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നുവെന്നോ, എന്നാൽ യോസേഫ് എല്ലാം ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. കുറെ സമയങ്ങൾക്ക് ശേഷം തന്റെ മൂത്ത സഹോദരന്മാർ ആടിനെ മേയ്ക്കുവാൻ ദൂരെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. അപ്പോൾ യാക്കോബ് പറഞ്ഞു നീ പോയി നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ സുഖവിവരം അറിഞ്ഞു വരിക എന്ന്.

അങ്ങനെ യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ സുഖവിവരം അറിയുവാൻ ദൂരദേശത്തേക്ക് യാത്രയായി അവൻ ദൂരെനിന്ന് വരുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവന്റെ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ദേ സ്വപ്നക്കാരൻ വരുന്നു വരും നമുക്ക് അവനെ കൊന്നു കളയാം അതോടെ അവൻറെ സ്വപ്നങ്ങൾ എങ്ങനെ നടക്കും.

അപ്പോൾ മൂത്ത സഹോദരനായ രൂപം പറഞ്ഞു വേണ്ട ബാലനെ നമുക്ക് കൊല്ലണ്ട അവനെ നമുക്ക് ഈ കുഴിയിൽ ഇടാം. മൂത്ത സഹോദരൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് എല്ലാവരും പോയി കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം യോസേഫിനെ അവിടുന്ന് എടുത്ത് എത്രയും വേഗം പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിക്കാമല്ലോ എന്നായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ജോസഫിനെ കൊല്ലാതെ കുഴിയിൽ ഇടുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. രൂപേൻ ബാലനെ രക്ഷിക്കാൻ അങ്ങോട്ട് പോയപ്പോൾ അവരെല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു ആ സമയത്ത് ദൂരെ നിന്നും ഒരു കൂട്ടം കച്ചവടക്കാർ മിസ്രയീമിലേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ടു അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സഹോദരൻ ആയ യെഹൂദ പറഞ്ഞു" അവനെ നമുക്ക് കൊല്ലണ്ട ഈ കച്ചവടക്കാർക്ക് വിറ്റു കളയാം എന്ന് പറഞ്ഞു ". അങ്ങനെ അവർ ബന്ധപ്പെട്ട് അവനെ കുഴിയിൽ നിന്ന് കയറ്റുകയും മിസ്രയമ്മ കച്ചവടക്കാർക്ക് വിറ്റു കളയും ചെയ്തു . രൂബേൻ മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ബാലനെ കാണാതാകയാലും, അവനെ വിറ്റു കളഞ്ഞു എന്നുള്ള കാര്യം കേട്ടപ്പോൾ അവൻ വളരെ വിഷമിച്ചു.പിന്നെ സഹോദരന്മാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്ന് ഒരു കഥയുണ്ടാക്കി പിതാവിനോട് അറിയിക്കുവാൻ.അവൻ ഞങ്ങളെ കാണാൻ വരുന്ന വഴിയിൽ ഒരു വന്യമൃഗം അവനെ കടിക്കുകയും അവന്റെ അംഗിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കിട്ടിയില്ല, എന്ന യാക്കോബിനോട് അറിയിച്ചു. അതുകേട്ട ജോസഫ് വസ്ത്രം കീറി കരഞ്ഞു തന്റെ മകനെ ചൊല്ലി ദുഖിച്ചു അവന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും എല്ലാവരും അവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു എന്നാൽ അവന് ആശ്വാസമുണ്ടായില്ല അവന്റെ മകന്റെ അടുക്കൽ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങും എന്ന് പറഞ്ഞു ഇങ്ങനെ അവന്റെ അപ്പൻ അവനെക്കുറിച്ച് കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ യോസേഫ് .ഈജിപ്തിലെത്തി. അവിടെ നിന്ന് പോത്തീഫർ യോസേഫിനെ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങുകയും,പോത്തീഫറിനു ദാസനായി ജോസഫ് അവിടെ താമസിച്ചു. ഒടുവിൽ പോത്തീർ തന്റെ വീടിന്റെ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും വിശ്വസ്തതയോടെ കൂടി ജോസഫിനെ ഏൽപ്പിച്ചു വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ,സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങൾ, ഭക്ഷണകാര്യങ്ങൾ എല്ലാം.

ഒരു ദിവസം പോത്തിഫറിന്റെ ഭാര്യ യോസേഫിനോട്. നീ എന്നോട് കൂടെ കിടക്ക പങ്കിടണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു അത് യോസേഫിനു ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അവൻ അവളോട് എന്റെ യജമാനനോട് ദൈവത്തോട് ഞാൻ തെറ്റ് ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ സ്ത്രീ യോസേഫിനെ സ്വന്തമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.ഒരു ദിവസം അവളുടെ ഭർത്താവ് വീട്ടിൽ ഇല്ലാത്ത സമയത്ത് ആ സ്ത്രീ ജോസഫിനോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറി, അവൾ യോസേഫിന്റെ,വസ്ത്രത്തിൽ കയറി പിടിക്കുകയും യോസേഫ് ആ വസ്ത്രം അവിടെ കളഞ്ഞിട്ട് ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം അവളിൽ വളരെ കോപാകുലയായി അവൾ തീരുമാനിച്ചു യോസേഫിനെഎങ്ങനെയെങ്കിലും വകവരുത്തണമെന്ന് അങ്ങനെ അവളുടെ ഹസ്ബൻഡ് വന്നപ്പോൾ അവൾ വിവരം അദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയും അദ്ദേഹം ഇല്ലാതിരുന്ന സമയത്ത് ജോസഫ് അവളെ കയറിപ്പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും അതിന്റെ തെളിവായി അവന്റെ വസ്ത്രം ഞാനിവിടെ പിടിച്ചുവെച്ചു എന്നും അവൾ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞു. അത് കേട്ട ഭർത്താവ് കോപാകുലനായി യോസേഫിനെ തടവിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

29. യഹൂദ

ഉൽപ്പത്തി **38**

യഹൂദ യാക്കോബിന്റെ നാലാമത്തെ മകനായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് യഹൂദ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ വിട്ട് ദൂരെ മാറി താമസിച്ചു. അവനൊരു കനാലിയ സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു അതിൽ മൂന്ന് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി. ഈ സമയത്ത് യഹൂദ തന്റെ മൂത്ത മകന് ഒരു ഭാര്യയെ കണ്ടെത്തി അവളുടെ പേര് തമാർ എന്നായിരുന്നു.എന്നാൽ വളരെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ തന്റെ മൂത്തമകൻ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ യഹൂദ തന്റെ ഇളയ മകനോട് മൂത്ത മകന്റെ ഭാര്യയുമായി ജീവിക്കുവാൻ പറയുന്നു അങ്ങനെ നമുക്ക് കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയും നമ്മുടെ തലമുറ നിലനിർത്താൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് പറഞ്ഞു.അങ്ങനെ രണ്ടാമത്തെ സഹോദരൻ മൂത്ത സഹോദരന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുത്ത് പോവുകയും അവളാൽ സന്തതിയുണ്ടാകേണ്ടതിന് അവളുമായി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവളിൽ നിന്ന് തനിക്ക് ഒരു സന്തതി ഉണ്ടാകില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞ അനുജൻ അതിനു വിസമ്മതിച്ചു . അപ്പോൾ യഹോവ കോപിച്ചു അവനും മരിച്ചു. അപ്പോൾ യഹൂദ താമാറിനോട് നീ അല്പനാൾ നിന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ വിധവയായി പാർക്കുക എന്റെ ഏറ്റവും ഇളയ മകൻ പ്രായപൂർത്തിയാകുമ്പോൾ അവനെ ഞാൻ നിനക്ക് നൽകാമെന്ന് പറഞ്ഞു.

ഇതേ നേരം തന്നെ യഹൂദയുടെ ഭാര്യയും മരിച്ചു അതുകഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ തന്റെ സുഹൃത്തുമായി ആടിന്റെ രോമം കത്രിക്കുന്ന കർമ്മത്തിന് പോയി തന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ ആടിന്റെ രോമം കത്രിക്കൽ കർമ്മത്തിന് പോയി എന്ന് അറിഞ്ഞ ഭർത്താവിന്റെ ഏറ്റവും ഇളയ സഹോദരൻ പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടും അവനെ തനിക്ക് ഭർത്താവായി നൽകാത്തതിനാൽ അവൾ വേഗം വസ്ത്രം മാറി ഒരു വിധവയുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ച് തന്റെ മുഖം മൂടി തന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ പോയ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി വഴിവക്കിൽ ഇരുന്നു തന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ പോയ പട്ടണ വാതിൽക്കൽ അവൾ പോയിരുന്നു മരുമകൾ എന്നറിയാതെ ഒരു വേശ്യ എന്ന് കരുതി യഹൂദ അവളോട് എന്നോടുകൂടി കിടക്ക പങ്കിടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു അതിന് അവൾ നിന്റെ ഒപ്പം കിടക്ക പങ്കിട്ടാൽ നീ എനിക്ക് എന്ത് തരും എന്ന് ചോദിച്ചു.

അതിന് അവൻ ഞാൻ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് നിനക്ക് ഒരു കോലാടിനെ തരാം എന്ന് പറഞ്ഞു.

അതിന് അവൾ എനിക്ക് നിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന വടിയും നിന്റെ മുദ്ര മോതിരവും അതിനോട് കൂടി ഉള്ള മോതിര ചരടും എനിക്ക് തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. യഹൂദ അത് സമ്മതിക്കുകയും അവളോടു കൂടി കിടക്ക് പങ്കിടുകയും അവൾ ഗർഭിണിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് വസ്ത്രം മാറി വിധവയുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. യഹൂദ അവളെ ആരെന്നു പോലും കണ്ടിരുന്നില്ല.

അങ്ങനെയിരിക്കെ യഹൂദ തന്റെ സുഹൃത്തിനോട് പറഞ്ഞു ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും ഇളയ ആടിനെ വഴിയരികിൽ ഇരിക്കുന്ന ആപേക്ഷിക്ക് കൊണ്ട് കൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു അങ്ങനെ അവൻ

ആടിനെയും ആയി ആ പട്ടണത്തിലെത്തി എന്നാൽ അവിടെ ആരെയും കണ്ടിരുന്നില്ല. കൂട്ടുകാരൻ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തിരിച്ചു യഹൂദയെ ഏൽപ്പിക്കുകയും അവിടെ അങ്ങനെ ഒരു വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതായി ആർക്കും അറിയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു.മൂന്നുമാസത്തിനുശേഷം ആരൊക്കെയോ പറഞ്ഞു യുദ്ധ യഹൂദായി അറിഞ്ഞു അവളുടെ മരുമകളായ താമാറിന് പരസ്യത്തിലൂടെ ഗർഭിണിയായി എന്ന്.

ഇതറിഞ്ഞ യഹൂദ വളരെ കോപാകുലനായി അവളെ കൊണ്ടുവരിക അവളെ ചുട്ടുകരിച്ചു കൊല്ലണം എന്ന് പറഞ്ഞു. തന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ പറഞ്ഞ കാര്യം അറിഞ്ഞു താമർ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു അവന്റെ കയ്യിൽ യഹൂദ കൊടുത്ത വടിയും അവന്റെ മുദ്ര മോതിരവും മോതിരച്ചരടും കൊടുത്തയച്ചു ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥനാലാണ് എനിക്ക് ഗർഭം ഉണ്ടായത് എന്ന് അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ യഹൂദ അവൾ എന്നെക്കാളും നീതിയുള്ളവൾ എന്റെ ഏറ്റവും ഇളയ മകൻ പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടും അവനെ അവൾക്ക് നൽകാതിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൾക്ക് ഇരട്ട കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി . ആദ്യം കുട്ടി കൈ പുറത്തേക്ക് നീട്ടി അപ്പോൾ അവന്റെ കയ്യിൽ സൂതികർമ്മനികൾ ഒരു ചുവപ്പ് ചരട് കെട്ടി ഇവനാകുന്നു മൂത്തവൻ എന്ന് പറഞ്ഞു പെട്ടെന്ന് അവൻ തന്റെ കൈ അകത്തേക്ക് വലിച്ചു അപ്പോൾ രണ്ടാമൻ പുറത്തുവന്നു നീ പൊട്ടിച്ചു പുറത്തുവന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ്,അവനു പേരെ സ്സ് എന്ന പേരിട്ടു. അതിനുശേഷം കൈമേൽ ചുവപ്പു നൂലുള്ളവൻ പുറത്തുവന്നു അവന് ശോഭ എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന സേരഹ് എന്ന് പേരിട്ടു.

30. ശക്തിയാൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്ന ജോസഫ്.

ഉൽപ്പത്തി **40-41**

ജയിൽ ജീവിതം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു എങ്കിലും യഹോവയായ ദൈവം ജോസഫിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ജയിലിന്റെ അധികാരി ജോസഫിനെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു ക്രമേണ അവൻ ജയിലറിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് ആയി മാറി. അങ്ങനെ ജോസഫ് ജയിലിനെ മുഴുവൻ അധികാരിയായി. ഒരു ദിവസം ഫറവോൻറെ കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രധാന കോട്ട വാഹകന്റെയും പാനപാത്രവാഹിതനെയും രാജാവ് ജയിലിൽ അടച്ചു. അവർ ജയിലിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ രണ്ടുപേരും രണ്ട് രീതിയിൽ വ്യത്യസ്തമായ സ്വപ്നം കണ്ടു. അപ്പോൾ ജോസഫ് അവനോട് ചോദിച്ചു നിങ്ങൾ കണ്ട സ്വപ്നം എന്താണ് അപ്പോൾ പാനപാത്രവാഹകൻ പറഞ്ഞു മുന്നു കുലകളിലായി പഴുത്തു നിൽക്കുന്ന മുന്തിരികൾ പറിച്ച് അതിന്റെ ചാറ് എടുത്ത് രാജാവിന് കൊടുക്കുന്നതായി കണ്ടു എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് ജോസഫ് മൂന്നുദിവസം കഴിയുമ്പോൾ നിന്നെ രാജാവ് തിരിച്ചു ജോലിയിൽ എടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു അതാകുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം. അതേസമയം അപ്പക്കൊട്ട വാഹകൻ കണ്ട സ്വപ്നം മൂന്ന് കൊട്ടകളിലായി താൻ അപ്പോവുമായി വരുന്നതും അതു മുഴുവൻ പക്ഷികൾ കുത്തി പറിച്ചു കളയുന്നതായും കണ്ടു. അതിനെ യോസഫ് ഇനി വരുന്ന മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നിന്റെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കുകയും ജോലിയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടുകയും നിന്റെ ശരീരം മരത്തിൽ തൂക്കിയിടുകയും റാഞ്ചൻ പക്ഷികൾ നിന്റെ ശരീരത്തെ കൊത്തി ചീറുകയും ചെയ്യും അതാകുന്നു നീ കണ്ട സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം. കൃത്യം മൂന്നു ദിവസത്തിനു ശേഷം ഫർ പാനപാത്ര വാഹകനെ തന്റെ ജോലിക്ക്

പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അപകടനെ തൂക്കിലേറ്റുകയും ചെയ്തു.എന്നാൽ പാനപാത്രവാഹകൻ ജോസഫിനെ മറന്നുപോയി.

രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഫറവോൻ രണ്ട് സ്വപ്നം കണ്ടു സ്വപ്നം കണ്ടു. ആ സ്വപ്നം അവന്റെ ഉറക്കത്തിലേക്ക് എത്തി കൊട്ടാരത്തിലെ എല്ലാ വിദ്വാന്മാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്താകുന്നു എന്ന് അറിയിക്കുവാൻ അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നാൽ ആർക്കും അത് സാധിച്ചില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് പാനപാത്ര വാഹകൻ ജോസഫിന്റെ കാര്യം ഓർത്തു. അങ്ങനെ ജോസഫിനെ കൊട്ടാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും അവൻ സ്വപ്നത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു രാജാവേ അങ്ങ് കണ്ട ആദ്യ സ്വപ്നം 7 തടിച്ച കാളകൾ കയറിവരുന്നത് ഏഴ് വർഷം മുഴുവൻസമൃദ്ധിയെ കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനു പിന്നാലെ കയറിവരുന്ന 7 മെലിഞ്ഞ പശുക്കൾ മഹാ ക്ഷാമം വിതയ്ക്കുന്ന ഏഴു വർഷത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതുപോലെ രണ്ടാമത്തെ സ്വപ്നവും ജോസഫ് വിവരിച്ചത്. നല്ലതും നിറഞ്ഞതുമായ ഏഴു കതിർ ഒരു തണ്ടിൽ നിന്ന് പൊങ്ങി വരുന്നു എന്നാൽ അതിന്റെ പിന്നാലെ ഉണങ്ങിയതും നേർത്തതുമായ ഏഴു കതിരുകൾ പൊങ്ങിവന്ന് സമൃദ്ധമായി നിന്ന് കതിരിനെ വിഴുങ്ങി കളയുന്നു ഇതിന്റെ അർത്ഥമോ മറ്റൊന്നുമല്ല ഇനി വരാൻ പോകുന്ന ഏഴ് സമ്പൽസമൃദ്ധിയും വളരെ സമൃദ്ധിയും അതിനു ശേഷം ദേശത്തിൽ മഹാ ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകും. രണ്ടുവട്ടം ദൈവം അങ്ങേക്ക് ഒരേ സ്വപ്നം കാണിച്ചത് ദൈവം മുൻപാകെ അത് സ്ഥിരം ആകു കൊണ്ടാകുന്നു എന്ന് യോസഫ് പറഞ്ഞു . അതുകൊണ്ട് അങ്ങ് ദേശത്തിൽ വിവേകവും ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും ഉള്ള ഒരാളെ അന്വേഷിച്ച് മിസ്രയം ദേശത്തിന് മേലധികാരി ആക്കി വയ്ക്കണം അതുകൂടാതെ ഫറവോൻ ദേശത്തിന്മേൽ വിചാരകന്മാരെ ആക്കി സുഭിക്ഷമായുള്ള ഏഴ് വർഷത്തിൽ ദേശത്തിലുള്ള വിളവുകൾ അഞ്ചിൽ ഒന്നും വാങ്ങണം ഈ വരുന്ന നല്ല സമ്പരം വിളവുകൾ എല്ലാം ശേഖരിച്ച് പട്ടണത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ വരുന്ന ക്ഷാമത്തിൽ ദേശത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് മുഴുവനും സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന ധാന്യത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ക്ഷാമത്തെ ജയിക്കാൻ സാധിക്കും. ജോസഫ് പറഞ്ഞു തീർന്നത് കേട്ട ഫറവോൻ നിന്നെക്കാൾ വലിയ ബുദ്ധിമാനും നിന്നെക്കാൾ വലിയ സാമർത്ഥ്യം ഉള്ള ആരാണ് ഇന്ന് ഇവിടെയുള്ളത് അതുകൊണ്ട് നീ തന്നെ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞു അത് ജനത്തിന് എല്ലാം ബോധിച്ചു. അതിനുശേഷം ഫറവോൻ ഒരു വിളംബരം പാസാക്കി എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് പോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും ജോസഫിനെയും ബഹുമാനിക്കണം മിസ്രയം ദേശത്ത് ഒക്കെയും ഞാൻ നിന്നെ മേലധികാരി ആക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഫറവോ പറഞ്ഞു അവനെ നേർമയുള്ള വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. സിംഹാസനം കൊണ്ടുമാത്രം ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ ഉയർന്നവൻ ആകുന്നു ഫറവോൻ തന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് മുദ്ര മോതിരം ഊരിയെ ജോസഫിന്റെ കൈക്കിട്ടു. നിന്നെപ്പോലെ ശക്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ഇന്ന് മിശ്രയിമിൽ ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു

അടുത്ത ഏഴുവർഷം ദേശത്ത് നല്ല വിളവുണ്ടായി ജോസഫ് ദേശം വഴി മുഴുവൻ യാത്ര ചെയ്തു എല്ലാ ധാന്യങ്ങളും ധാന്യപ്പുരയിൽ ശേഖരിച്ചു. എന്നാൽ അടുത്ത ഏഴ് വർഷമായി ദേശത്തിൽ ജോസഫ് പറഞ്ഞതുപോലെ ക്ഷാമം ആരംഭിച്ചു, അപ്പോൾ ജോസഫ് തന്റെ പാണ്ടികശാല തുറന്നു അങ്ങനെ അയൽ രാജ്യങ്ങൾക്കുപോലും ധാന്യം കൊടുക്കുവാൻ ജോസഫിന് സാധിച്ചു.

31. ജോസഫിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ യോജിപ്പ്

ഉൽപ്പത്തി**42-46**

യാക്കോബ് അറിഞ്ഞു മിശ്രയിമിൽ ധാന്യമുണ്ട് എന്നാണ്. തന്റെ പത്ത് ആൺമക്കളെയും യാക്കോബ് മിസ്രയീമിലേക്ക് ധാന്യം ശേഖരിക്കുവാൻ അയക്കുന്നു. തന്റെ ഏറ്റവും ഇളയ മകനായ ബെന്യാമിനെ അയക്കാൻ യാക്കോബ് ഭയപ്പെടുന്നു കാരണം അവനെയും തനിക്ക് നഷ്ടമായാലോ എന്ന് ഓർത്ത്.അവർ അവർ മിസ്രയീമിൽ വന്നു എന്നാൽ ഈ ധാന്യത്തിന്റെ എല്ലാം നിയന്ത്രിതൻ ജോസഫ് ആണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞില്ല. തന്റെ സഹോദരന്മാർ യോസഫിന്റെ മുൻപിൽ നമസ്കരിച്ചു അവരെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ യോസഫിന് മനസ്സിലായി ഇവർ തന്റെ സഹോദരന്മാരാണ് എന്ന് എന്നാൽ ജോസഫ് അവരെ അറിയാത്ത രീതിയിൽ കഠിനമായി അവരോട് സംസാരിച്ചു നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചു, നിങ്ങൾ വല്ല ഒറ്റുകാരും ആണോ എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു, അപ്പോള് സഹോദരന്മാർ പേടിച്ച് അല്ല ഞങ്ങൾ സത്യസന്ധരായവരാണ് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കനാലിൽ താമസിക്കുന്ന വരാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഇളയ ഒരു സഹോദരനുണ്ട് അവനിപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ ആണ് എന്നും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജോസഫ് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ഞാൻ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളെ ഇവിടെ നിർത്തിയിട്ട് നിങ്ങൾ പോയി നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെയുമായി മടങ്ങി വരിക.

അങ്ങനെ ശിമെയോനെ അവിടെ നിർത്തുകയും ബാക്കിയുള്ളവരുടെ കയ്യിൽ ആവശ്യത്തിന് ധാന്യങ്ങളും പണവും നൽകി അവരെ അയച്ചു . ഓരോ ചാക്കിലും ഒരുപാട് ധാന്യങ്ങളും ഒരുപാട് പണവും ഉണ്ടായിരുന്നു അതുകൊണ്ട് അവർ ഭയപ്പെട്ടു.ഭവനത്തിലെത്തി യാക്കോബിനോട് അവർ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം പറഞ്ഞു ബെന്യാമിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ചെന്നാൽ മാത്രമേ ശിമയോനെ നമുക്ക് ജയിലിൽ നിന്ന് ഇറക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞു.

അതിന് യാക്കോബ് ഏറ്റവും സങ്കടപ്പെട്ടു ജോസഫ് എനിക്ക് നഷ്ടമായി ഇപ്പോൾ ക്ഷമയോനും ഇനി എനിക്ക് ബെന്യാമിനെ നഷ്ടമാകുമോ? നിങ്ങൾ എന്റെ വാർദ്ധിക്കാതെ നരകത്തിലേക്ക് ഇറക്കുമല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു. അങ്ങനെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ധാന്യങ്ങൾ എല്ലാം തീർന്നു അപ്പോൾ യാക്കോബ് നിങ്ങൾ പോയി കുറച്ചു കൂടി ധാന്യം ശേഖരിച്ചിട്ട് വരുവിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു അതിന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞത് ബെന്യാമിനെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം അയച്ചില്ല എങ്കിൽ അവർ ഞങ്ങൾക്ക് ധാന്യം തരികയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യഹൂദ പിതാവിനോട് ഞാൻ നിന്റെ മകനെ കൊണ്ടുപോയി അവനെ സുരക്ഷിതനായി മടക്കി നിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിക്കാം എന്ന് ഉറപ്പുനൽകി .

അവസാനം യാക്കോബ് അത് സമ്മതിക്കുകയും സഹോദരന്മാരോട് കൂടെ ബെന്യാമിനെയും മിസ്രയീമിലേക്ക് അയച്ചു. ജോസഫ് അവിടന്ന് കൊടുത്തുവിട്ട സകല വസ്തുക്കളുടെയും ഇരട്ടി ദ്രവ്യവുമായി മറ്റുചില സുഗന്ധ വസ്തുക്കളും യോസഫിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുവാനായി അവർ തന്റെ സഹോദരനായ ബെന്യാമിനെയും കൂട്ടി മിസ്രയീമിലേക്ക് യാത്രയായി. സഹോദരനെ കണ്ടോ ജോസഫ് തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയും തന്നോട് കൂടെ അവർക്ക് ഭക്ഷണം ഒരുക്കുവാൻ ജോലിക്കാരോട് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ സഞ്ചികൾ നിറയെ ധാന്യങ്ങളും മറ്റു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും നിറച്ചു ജോസഫ് അവരെ യാത്രയാക്കാൻ തയ്യാറായി തന്റെ ഇളയ സഹോദരനായ ബെന്യാമിന്റെ സഞ്ചിയിൽ അവനൊരു സ്വർണപ്പാത്രം നിക്ഷേപിച്ചു അതിനുശേഷം ജോസഫ് അവരുടെ സഞ്ചികളെ അടച്ച് അവരോ ജോസഫ് ഇങ്ങനെ ചെയ്ത കാര്യം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അല്പം കഴിഞ്ഞ് അവർ പറഞ്ഞു

ഞങ്ങളുടെ ഒരു സ്വർണ്ണ പാത്രം നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു അതിനാ സഹോദരന്മാർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള കാര്യം ഒരിക്കലും ചെയ്തില്ല. അതിനവർ നിങ്ങളുടെ ആരുടെയെങ്കിലും സഞ്ചിയിൽ നിന്നും അവ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ മരണ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞു . ബാക്കിയുള്ളവൻ. ഉടനെതന്നെ അവരെല്ലാവരും അവരുടെ ഭണ്ഡാരങ്ങൾ തുറന്നു എന്നാൽ ബെന്യാമിന്റെ ഭരണത്തിൽ നിന്ന് ആ സ്വർണ്ണ പാത്രം കണ്ടെടുത്തു. അപ്പോൾ ജോസഫ് നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് യഹൂദ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കും അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങേക്ക് അടിമകളായി കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജോസഫ് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല നിങ്ങളെല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് പോയികൊൾക ആരാണോ മോഷ്ടിച്ചത് അവൻ ഇവിടെ നിൽക്കട്ടെ. അതിനു യഹൂദ ഞാനെന്റെ പിതാവിന്റെ അടുത്ത് സത്യം ചെയ്തിട്ടാണ് ബെന്യാമിനെ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നത് അതുകൊണ്ട് അവൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ അവനു പകരം ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് അടിമയായി കൊള്ളാം. വർദ്ധിക്കത്തിലിരിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവിന്റെ ദുഃഖം എനിക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല അതുകൊണ്ട് ബാലനെ ഞങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു തരണം. അത് കേട്ട ഉടനെ ജോസഫ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു അവൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനായ ജോസഫ് ആണ്. അവർ വളരെ പരിഭ്രാന്തരായി അപ്പോൾ യൂസഫ് നിങ്ങളെന്റെ അടുത്ത് വരൂ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ആകുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ അടിമയായി നിങ്ങൾ വിറ്റു എന്നാൽ വലിയവനായ ദൈവം എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു ഇനിയും അഞ്ചുവർഷം ദേശത്ത് മഹാക്ഷാമം ആയിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ജീവൻ കൂടി രക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവം എന്നെ ഇവിടെ നിലനിർത്തി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഇവിടെ സ്ഥലം തയ്യാറാക്കാം നിങ്ങൾ വേഗം പോയി പിതാവിനെ യും കുടുംബത്തെയും കൂട്ടികൊണ്ടുവരുവിൽ. ഇതറിഞ്ഞ ഫറവോൻ മിസ്രയീമിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല ഭാഗം അവർക്ക് കൊടുത്തു.യാക്കോബ് ഇതെല്ലാം കേട്ട് സ്തംഭിച്ചുനിന്നു പക്ഷേ അവന്റെ ഉള്ളിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടായി ജോസഫ് ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവസാനം അവനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും അവന്റെ സകല സമ്പത്തുമായി അവർ ഈജിപ്തിലേക്ക് ഫറോവന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി അവർക്ക് വേണ്ട എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും ജോസഫിനെ ഓർത്ത് ചെയ്തുകൊടുത്തു.

32. ഇസ്രായേൽ മിശ്രയീമിൽ

ഉൽപ്പത്തി **45:17 -50:21**

ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചു. വഴിയിൽ, അവൻ നിർത്തി കർത്താവിന് യാഗം അർപ്പിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ ദൈവം അവന് ഒരു ദർശനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ദൈവമാണ്, നിന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവം.
ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് പോകാൻ ഭയപ്പെടേണ്ട. ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം പോയി നിന്നെ ഒരു വലിയ ജനതയാക്കും. കാലക്രമേണ ഞാൻ അവരെ ഈ ദേശത്തേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരും."

ഒടുവിൽ യാക്കോബും മക്കളും അവരുടെ എല്ലാ മക്കളും ഈജിപ്തിൽ എത്തി. യോസേഫ് നിമിത്തം ഫറവോൻ അവർക്ക് ആവശ്യമായതെല്ലാം നൽകി. അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും കന്നുകാലികൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ദേശം അവർക്ക് ലഭിച്ചു.യാക്കോബ് പതിനേഴ വർഷം കൂടി ജീവിച്ചു. മരിക്കാറായപ്പോൾ, അവൻ യോസേഫിനെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് വിളിച്ചു.നിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഇപ്പോൾ എന്റേതാണ്. മനശ്ശെയും എഫ്രയീമും രൂബേനും ശിമെയോനും പോലെ എന്റെ പുത്രന്മാരാണ് മനശ്ശെയും എഫ്രയീമും എന്റെ പുത്രന്മാരാണ്

അവർക്ക് എന്റെ അവകാശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ലഭിക്കുകയും യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാരായി എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അനുഗ്രഹം വാങ്ങാൻ യോസേഫ് രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും തന്റെ പിതാവിന്റെ അരികിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. മനശ്ശെ ഏറ്റവും മൂത്തവനായതിനാൽ അവൻ യാക്കോബിന്റെ വലതു കൈയോട് അടുത്ത് വെച്ചു. എന്നാൽ യാക്കോബ് കൈ നീട്ടി എഫ്രയീമിന്റെ മേൽ വച്ചു. യോസേഫ് തന്റെ പിതാവിന്റെ കൈ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇത് ശരിയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, "പിതാവേ, മനശ്ശെ മൂത്തവനാണ്, നിന്റെ വലതു കൈയുടെ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിക്കണം" എന്ന് പറഞ്ഞു. യാക്കോബ് പറഞ്ഞു, "മകനേ, ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതെ, മനശ്ശെ ഒരു വലിയ ഗോത്രത്തിന് പിതാവാകും, പക്ഷേ എഫ്രയീമിന്റെ സന്തതികൾക്ക് കൂടുതൽ ജനസംഖ്യ ഉണ്ടായിരിക്കും." യാക്കോബ് തന്റെ എല്ലാ പുത്രന്മാരെയും വിളിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും അനുഗ്രഹം നൽകി. യഹൂദ രാജകീയ ഗോത്രമായിരിക്കുമെന്നും വാഗ്ദാനം തന്റെ പിൻഗാമികളിലൂടെ നടക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരുമായി കുറച്ചുനേരം കൂടി സന്ദർശിച്ചു, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം കനാനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും നിരവധി ഈജിപ്തുകാരും ഉൾപ്പെടുന്നു.
അബ്രഹാമും സാറയും യിസ്ഹാക്കും റിബേക്കയും ഭാര്യ ലേയയും അടക്കം ചെയ്ത അതേ ഗുഹയിലാണ് അവനെയും അടക്കം ചെയ്തത്.യാക്കോബിന്റെ മരണശേഷം യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ ഭയന്നുവിറച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "യോസേഫ് നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ നിമിത്തം മാത്രമാണ് നമ്മോട് ദയ കാണിച്ചത്. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ അവനെ എങ്ങനെ പീഡിപ്പിച്ചു എന്ന് അവൻ ഓർക്കും. നമ്മൾ അവനോടു പ്രതികാരം ചെയ്യേണ്ട സമയം വന്നിരിക്കുന്നു."അവർ യോസേഫിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "ഞങ്ങൾ നിന്നോടു ചെയ്ത വലിയ പാപത്തിന് നിന്റെ പിതാവ് ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ദയവായി ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണമേ."ഈ സന്ദേശം കേട്ടപ്പോൾ യോസേഫ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.
അപ്പോൾ അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവന്റെ മുമ്പാകെ വന്നു കുമ്പിട്ട് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടിമകളാണ്."

യോസേഫ് പറഞ്ഞു, "എന്നെ പേടിക്കേണ്ട. എനിക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. നീ എന്നെ വേദനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നത് ശരിയാണ്, പക്ഷേ ദൈവമായിരുന്നു മുഴുവൻ സമയവും നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തത്. നമ്മുടെ മുഴുവൻ കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവൻ അത് ആസൂത്രണം ചെയ്തത്.ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ, ഭയപ്പെടേണ്ട.നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെയും ഞാൻ പരിപാലിക്കും. യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് ആശ്വാസ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. തന്റെ സ്നേഹവും കരുതലും അവൻ അവർക്ക് ഉറപ്പുനൽകി.

33. മോശയുടെ ജനനം

പുറപ്പാട് **1 -2:10**

യാക്കോബിന്റെ സന്തതിയെ എബ്രായർ അല്ലെങ്കിൽ ഇസ്രായേല്യർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. മിസ്രയീമിൽ വർഷങ്ങൾ കൂടി വരുംതോറും അവരുടെ ജനസംഖ്യയിൽ വളരെ പെരുപ്പം ഉണ്ടായി.പുതുതായി വന്ന ഫറവോൻ അവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ നയിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന് അറിയില്ലായിരുന്നു ആരാണ് ജോസഫ് എന്നും ജോസഫ് ആ ദേശത്തിനുവേണ്ടി എന്തൊക്കെ ചെയ്തു എന്നും. പുതിയ ഫറവോൻ രാജാവ് ചിന്തിച്ചു ഇവരെ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ എബ്രായർ ദിവസംതോറും വർദ്ധിക്കും എന്നും അവരുടെ ശക്തി വലിയതാകുമെന്നും മനസ്സിലായി. അതിനായി ഫർവോൻ ആദ്യം ചെയ്ത പദ്ധതി അവരെക്കൊണ്ട് ഊഴിയെ വേല ചെയ്ത കല്ലുകളും ഉണ്ടാക്കിപ്പിച്ചു, അങ്ങനെ ഇരുന്നപ്പോൾ പോലും അവരുടെ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു അപ്പോൾ ഫറവോൻ അവരെ അത് കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുവാനും ഉപദ്രവിക്കുവാനും തുടങ്ങി അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പോലും അവരുടെ ജനസംഖ്യയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല.

ഫറവോൻ രാജാവിന്റെ ആദ്യത്തെ പദ്ധതി നടക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുതിയ ഒരു പദ്ധതി കണ്ടുപിടിച്ചു ആ ദേശത്തിലെ പ്രസവം എടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളോട് പറഞ്ഞു എബ്രായ സ്ത്രീകൾ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞു ആണാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കൊന്നുകളയണം പെൺകുട്ടികൾ ആണെങ്കിൽ ജീവിച്ചു കൊള്ളട്ടെ ആൺകുട്ടികളെ എല്ലാം കൊന്നു കളയണം. സൂതി കർമ്മനികൾക്ക് ഫർവോൻ പറഞ്ഞ കാര്യം അനുസരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളെ പോലെ വളരാൻ തുടങ്ങി. സൂതികർമ്മിണികൾ ഫറവോനോട് എബ്രഹാം സ്ത്രീകൾ വളരെ ബലം ഉള്ളവരാകുന്നു അവർ മിസ്രയീമ്യ സ്ത്രീകളെ പോലെയല്ല ഞങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോഴേക്കും അവരുടെ പ്രസവം കഴിഞ്ഞിരിക്കും പിന്നെ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ കുഞ്ഞിനെ കൊല്ലും. എബ്രായ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുവാൻ സൂതി കർമ്മനികൾക്ക് മനസ്സില്ലാത്തിരുന്നതിനാൽ ദൈവമ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

ഇസ്രായേലിൽ ജനസംഖ്യ അതിഘഠിനമായി വർധിച്ചപ്പോൾ ഫറവോൻ ഒരു പുതിയ നിയമം പുറത്തിറക്കി. ഇനി എബ്രായേലിൽ ജനിക്കുന്ന എല്ലാ ആൺകുട്ടികളെയും നൈൽ നദിയിൽ എറിഞ്ഞു.ദേശത്ത് ഇത്രയും വലിയ പ്രതിസന്ധി നിറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു എബ്രായ കുടുംബത്തിൽ ഒരു ആൺകുഞ്ഞ് ജനിച്ചു

അവന്റെ മാതാവ് അവനെ മൂന്നുമാസം ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്ക് അവനെ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.അവസാനം അവൾക്ക് മനസ്സിലായി എന്തെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായി ചെയ്താൽ മാത്രമേ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് അങ്ങനെ അവൾ വെള്ളം അകത്തു കയറാത്ത ഒരു പെട്ടി ഉണ്ടാക്കി കുട്ടിയെ അതിനകത്തു കിടത്തി അതിനുശേഷം ആ പെട്ടി നൈൽ നദിയിൽ ഒഴുക്കിവിട്ടു. ആ കുഞ്ഞിന്റെ സഹോദരിയുടെ പേര് മിറിയാം എന്നായിരുന്നു അവൾ ആ പെട്ടി പോകുന്ന വഴിയെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു കുട്ടിക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും എന്ന് അറിയാൻ അവൾ ബന്ധപ്പെട്ടു.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഫറവോന്റെ മകൾ ആ നദിയിൽ കുളിക്കുവാനായി വന്നു പെട്ടിയോളങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചലിക്കുന്നത് കണ്ട് അവൾ തന്റെ ദാസിയോട് ആ പെട്ടിയിൽ എന്താകുന്നു എന്ന് നോക്കുവാൻ പറഞ്ഞു ദാസി പെട്ടി അവളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു . അവള് പെട്ടി തുറന്നപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞു കരയുന്നത് കേട്ടു അവൾ ആ കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു അവൾ പറഞ്ഞു ഇതൊരു എബ്രായ കുട്ടിയാകുന്നു.പെട്ടെന്ന് തന്നെ മിറിയാം താൻ ഒളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പുറത്തുവന്നു വോൻറെ മകളോട് ഈ കുഞ്ഞിനെ പാലുകൊടുത്തു വളർത്തുവാൻ ഒരു മാതാവിനെ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു അതിനു അതിനു ഫറവോന്റെ മകൾ അതെ ഈ കുഞ്ഞിനെ വളർത്തുവാൻ ഒരു മാതാവിനെ ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞു . ഉടനെതന്നെ അവളോട് തന്റെ അമ്മയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ആ മാതാവ് ഫറോവന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നു അപ്പോൾ ഫറവോൻറെ മകൾ ഈ കുഞ്ഞിനെ നീ പാലു കൊടുക്കണം വളർത്തണം പകരമായി ഞാൻ നിനക്ക് പണം തരാം. കുഞ്ഞ് വളർന്ന ശേഷം ആ മാതാവ് ഫറോന്റെ മകളുടെഅടുക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചു അവൾ അവനെ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ പോലെ വളർത്തി. അവൾ അവന് മോശ എന്ന പേരിട്ടു അതിന്റെ അർത്ഥം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് വലിച്ചെടുത്തവൻ എന്നാകുന്നു.

34. ഭാര്യയെ കണ്ടെത്തുന്നു

പുറപ്പാട് **2:11 - 22**

ഫറവോൻറെ മകൾ മോശയെ തന്റെ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ പോലെ വളർത്തി അങ്ങനെ അവൻ വളർന്നു ഒരു ദിവസം അവൻ പുറത്തു പോയപ്പോൾ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ വഴക്ക് കൂടുന്നത് കണ്ടു. അതിൽ ഒരാൾ അടിമയും ഒരാൾ യജമാനനും ആയിരുന്നു.പെട്ടെന്ന് മോശം അവിടെയെത്തി . അവൻ നോക്കുമ്പോൾ മിസ്രയമ്മ്യൻ ഒരു എബ്രാഹിം അടിക്കുന്നതായി കണ്ടു മോശ ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കിയിട്ട് ഒറ്റയടിക്ക് മിസ്രയീമിനെ കൊന്നു മണ്ണിനടിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടു.

പിറ്റേദിവസം മോശ വീണ്ടും പുറത്തിറങ്ങി മറ്റൊരു കാഴ്ച കണ്ടു അത് രണ്ട് എബ്രായർ തമ്മിൽ വഴക്ക് കൂടുന്നതായിരുന്നു അവൻ ഓടി അവിടെ ചെന്ന് അവരോട് " നിങ്ങൾ എന്തിന് അന്യോന്യം വഴക്കിടുന്നു ". എന്ന് ചോദിച്ചു അതിന് അവർ മോശയെ തള്ളി മാറ്റി "നീ ഞങ്ങൾക്ക് അധിപതിയാണോ നീതാവാണോ നിന്നെ ആരായിച്ചു ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നീ നടപ്പാക്കുവാൻ ഇന്നലെ നീയൊരു മിസ്രയീമിനെ അടിച്ചുകൊന്നതുപോലെ ഞങ്ങളെയും കൊല്ലാൻ ആണോ"മോശ പെട്ടെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു ഇവൻ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു ഞാൻ ഇന്നലെ ചെയ്ത തെറ്റ് അത് രഹസ്യമായി ചെയ്തതാണല്ലോ. പെട്ടെന്ന് തന്നെ മോശയ്ക്ക് മനസ്സിലായി ഇവിടെ നിന്നും ഓടി

രക്ഷപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഫറവോൻ ഇതറിഞ്ഞ് തന്നെ കൊല്ലുമെന്ന്. തന്റെ ജീവരക്ഷയ്ക്കായി മോശ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു.

മോശ അങ്ങനെ രക്ഷപ്പെട്ടു വിദ്യാനിലെത്തി. അവൻ അവിടെ ഒരു കിണറിന്റെ വക്കത്തിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ആ ദേശത്തെ 7 യുവതികൾ അവരുടെ ആടുകൾക്കും വെള്ളം കോരി കൊടുക്കുവാൻ വന്നു. വിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനായ പെൺമക്കൾ ആയിരുന്നു അവർ.പെട്ടെന്ന് ആ യുവതികൾക്കെതിരെ മറ്റ ചില ആട്ടിടയന്മാർ വന്നു അവരെ മാറ്റി അവരുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പെട്ടെന്ന് മോശം ഇത് കണ്ട് താൻ ഇടപെട്ട് അവരെ അവിടുന്ന് ഓടിക്കുകയും ആ യുവതികളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

പെൺകുട്ടികൾ നേരത്തെ വീട്ടിലെത്തിയത് കണ്ട് അവരോട് നിങ്ങൾ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് എങ്ങനെ വന്നു എന്ന് ചോദിച്ചു. ഞങ്ങളെ ഒരു ഈജിപ്തുകാരൻ സഹായിച്ചു അവൻ കാരണം മറ്റൊരു ഓടിച്ചുകളയും നമ്മുടെ ആട്ടിൻകുട്ടികൾക്ക് വെള്ളം കോരുവാൻ സഹായം ആവുകയും ചെയ്തു.എന്നിട്ട് അവൻ എവിടെ? അവനെ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ കിണറ്റിന്റെ വക്കത്ത് നിർത്തി,ഓടിച്ചെന്ന് അവനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക, അവൻ ഇന്ന് നമ്മളോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കട്ടെ.

അങ്ങനെ മോശ അവിടെ താമസിക്കുകയും അവന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു അവളുടെ പേര് സിപ്പോറാ എന്നായിരുന്നു അങ്ങനെ അവർക്ക് രണ്ടു മക്കൾ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു.

35. മോശയുടെ വിളി

പുറപ്പാട് **3 - 4:18**

മോശയുടെ വിവാഹത്തിന് ശേഷം മോശ തന്റെ അമ്മായിയപ്പന്റെ ആടുകളെ മേയ്ച്ച് ഒരു ആട്ടിടയനായി തീർന്നു. 40 വർഷത്തിനുശേഷം, മോശയ്ക്ക് 80 വയസ്സായി അവൻ തന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെയുമായി ഒരു മലയുടെ അടുക്കൽ മെയിക്കുകയായിരുന്നു.അല്പം ദൂരെയായി ഒരു കുറ്റിച്ചെടി കത്തി നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നാൽ അത് വെന്തു പോകുന്നില്ല ഇത് എന്തൊരത്ഭുതം എന്ന് കാണുവാൻ മോശ അതിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. പെട്ടെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം മോശ കേട്ടു മോശെ മോശെ.

അവൻ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ നിന്ന് പതുക്കെ പുറകോട്ട് അറിഞ്ഞു അതെ ഞാനാകുന്നു. ശബ്ദം പിന്നെയും നീ മുന്നോട്ടു വരരുത് നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധമാക്കിയാൽ നിന്റെ കാലിൽ നിന്ന് ചെരിപ്പൂരി കളക.വീണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം മോശ ഉണ്ടായത് ഞാൻ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമാകുന്നു. അബ്രഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവം തന്നെ മോശ പെട്ടെന്ന് അവന്റെ മുഖംമൂടി കാരണം അവന് ദൈവത്തെ നോക്കുവാൻ ഭയമായിരുന്നു.എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മിസ്രയീമിൽ അടിമവേല ചെയ്യുന്നു അവരെ അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ച കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഞാനവരെ കനാൻ ദേശത്ത് കൊണ്ടുപോകും,അതുകൊണ്ട് നീ മിസ്രയീമിലേക്ക് പോകാം, എന്നിട്ട് ഫറവോനോട് സംസാരിക്കുക പോകാം.

” അതിനു മോശ ദൈവമേ എനിക്ക് സാധ്യമല്ല ഞാൻ ഒരിക്കലും ശരിയായ വ്യക്തിയല്ല മിസ്രയീമിൽ താമസിക്കുന്ന ഇസ്രായേൽ മക്കളെ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ എനിക്ക് ഫറോവനോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിവില്ല.” ദൈവം പിന്നെയും മോശ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കും നീ പോയി മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് എന്റെ ജനത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുക. അതിനു മോശ ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരോട് നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം എന്നെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുമ്പോൾ അവർ എന്നോട് ചോദിക്കും ഏത് ദൈവം ദൈവത്തിന്റെ പേര് എന്ത് അപ്പോൾ ഞാൻ ഞാനെന്നു മറുപടി പറയും.

അതിന് ദൈവം ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാനാകുന്നു എന്ന് നീ അവരോട് പറയണം ഞാൻ അബ്രഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമാകുന്നു.ജനങ്ങൾ നിന്നെ ശ്രദ്ധിക്കും പക്ഷേ പറവൂർ നിന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെടും. അവസാനം അവൻ അവരെ വിട്ടായിരിക്കും.അപ്പോഴും മോശ വളരെ സംശയത്തോടു കൂടി നിന്നു. അതിന് , ദൈവം മോശയോട് നിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്നത് എന്ത്? അതിനു മോശ ആടിനെ മേയ്ക്കുന്ന വടി.അത് നീ നിലത്തിടുക പെട്ടെന്ന് അതൊരു പാമ്പായി മാറി. മോശം അതുകൊണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു ദൈവം മോശയോട് ഭയപ്പെടേണ്ട നീ അതിന്റെ വാലിൽ മാത്രം പിടിക്കുക അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ അത് വീണ്ടും പഴയ വടിയായി മാറി.

വീണ്ടും ദൈവം മോശയോട് നിന്റെ കൈ നിന്റെ ഉടുപ്പിനകത്ത് ഇടുക അതിനുശേഷം കൈ പുറത്തെടുക്കും അപ്പോൾ മോശയുടെ കൈ മുഴുവനും കുഷ്ഠം വന്നതുപോലെ കണ്ടു,വീണ്ടും ദൈവം മോശയോട് നിന്റെ കൈകൾ ഉടുപ്പിന് അകത്തിടുക വീണ്ടും കൈ നീ പുറത്തേക്ക് വലിക്കുക അപ്പോൾ ആ കയ്യിലെ കുഷ്ഠം മാറിയതായി കണ്ടു.ഈ അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം നീ ജനത്തെ കാണിക്കുക അപ്പോൾ അവർ നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കും.മോശ ദൈവത്തോട് ദൈവമേ എനിക്ക് സംസാരിക്കാൻ വിക്കുള്ള വനാണ്.അതിന് ദൈവം മോശയോട് മോശയെ നിന്റെ വായിൽ നിർമ്മിച്ചതാര്?ഞാനല്ലയോ ചെകുടനെയും ഊമ നെയും കണ്ണു കാണാത്തവനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് അതുകൊണ്ട് നീ പോകാം ഞാൻ നിന്റെ കൂടെയിരിക്കും ഞാൻ നിനക്ക് പറഞ്ഞുതരും എന്ത് പറയണം എന്ന്. വീണ്ടും മോശ ദൈവസന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞു ദൈവമേ എന്നെക്കൊണ്ട് പോകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല വേറെ ആരെയെങ്കിലും അയച്ചാലും.അപ്പോൾ ദൈവം ദേഷ്യപ്പെട്ട് നിന്റെ സഹോദരനായ അഹറോട് വരും അവൻ നിനക്ക് വേണ്ടി സംസാരിക്കും അവനെയുമായി നീ ഇത്രയും പോക.അങ്ങനെ മോശോബിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അനുവാദം വാങ്ങി മിസ്രയീമിലേക്ക് മടങ്ങി.

36.സിപ്പോറ

പുറപ്പാട് **4:18-31 & 18:2**

മോശെ യിത്രോവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഞാൻ എന്റെ ജന്മനാടായ മിസ്രയീമിൽ പോയി എന്റെ കുടുംബം ഇപ്പോഴും അവിടെ ജീവനോടെയുണ്ടോ എന്നറിയട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ സമ്മതിക്കുകയും മോശയ്ക്ക് വേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ദൈവം മോശയോട് നിമിശ്രീയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുവാ നിന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ച രാജാക്കന്മാർ എല്ലാം മരിച്ചു പോയി എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ മോശ യാത്രയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സകല

കാര്യങ്ങളും തയ്യാറാക്കി മോശ തന്റെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും കൂട്ടി മിധ്യാനിൽ നിന്ന് മിസ്രയീമിലേക്ക് യാത്രയായി. മോശയ്ക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കരം തന്നോട് കൂടെയുണ്ട് എന്ന്.

ആ സമയത്ത് ദൈവം അഹ്റുവിനോട് മരുഭൂമിയിൽ വന്ന മോശയെ എതിരേറ്റു ഒരുമിച്ച് മിസ്രയീമിലേക്ക് പോകണം .എന്ന് പറഞ്ഞു.മോശയാത്ര തുടർന്നു ദൈവം മോശയോട് താൻ മിസ്രയീമിൽ ചെന്ന് ചെയ്യണ്ട സകല കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. നീ അവിടെ ചെന്ന് എല്ലാ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്യുക എന്നാൽ നീ അത്ഭുതപ്പെടരുത് പറവൂന്റെ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ കഠിനമാക്കും അവൻ നിന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുകയില്ല. വീണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം ഉണ്ടായത് യിസ്രായേൽ എന്റെ ആദ്യജാതനാകുന്നു എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ എന്റെ ആദ്യ ജാതനെ വിട്ടില്ല എങ്കിൽ നിന്റെ ആദ്യജാതനെ ഞാൻ കൊല്ലും.

അങ്ങനെ മോശയും കുടുംബവും വൈകുന്നേരം ഒരു ശത്രുത്തിൽ താമസിച്ചു പെട്ടെന്നുതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ആക്രമണം അവരുടെ നേരെ ഉണ്ടായി എന്തെന്നാൽ മോശയുടെ മകൻ അഗ്രചർമ്മം പ്രാപിച്ചവൻ അല്ലായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് സിപ്പോറ ഒരു കൽക്കത്തിയെടുത്ത് തന്റെ മകന്റെ അഗ്രചർമ്മം ഖേദിച്ചു മോശയുടെ കാൽക്കലിട്ട്. ഇങ്ങനെ ആവൻ അവനെവിട്ടൊഴിഞ്ഞു. സിപ്പോറാ നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയെല്ലാം രക്തം നിറഞ്ഞിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ആകുന്നു അവൾ പരിശോധന നിമിത്തം രക്ത മണവാളൻ എന്ന് പറഞ്ഞത്.

അടുത്തദിവസം മോശ അഹരോനെ കാണുകയും അവർ തമ്മിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ചുംബിക്കുകയും സ്നേഹസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു മോശ അഹ്റാനോട് ദൈവം തങ്ങളോട് സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം കൈമാറി. പിന്നെ മോശയും പോയി ഇസ്രായേലിലെ സകല മൂപ്പന്മാരെയും കൂട്ടി വരുത്തി. അഹരോൻ മുൻപിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മോശയോട് ദൈവം സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവരെ കേൾപ്പിച്ചു ദൈവം കാണിച്ച അത്ഭുതങ്ങളെ മോശയ അവിടെ ചെയ്തു കാണിച്ചു. ആ ജനങ്ങൾ വളരെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും മോശയിലും അഹരോണിലും വിശ്വസിക്കുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും തിരിച്ചു മിദ്യാനിലെക്ക് തന്റെ അമ്മായിയപ്പന്റെ അടുത്തേക്ക് മടക്കി അയയ്ക്കുന്നു.

37. ഇഷ്ടികയ്ക്ക് വേണ്ടി വൈക്കോൽ .

പുറപ്പാട് **5-7:13**

മോശയും ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞത്. " ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്യുന്നു അവന്റെ ജനം ആകുന്ന ഇസ്രായേൽ മക്കളെ മൂന്നുദിവസത്തെ വഴി ദൂരം നടന്ന ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ വിട്ടയക്കണം ". പെട്ടെന്ന് ഫറവോൻ അത്ഭുതപ്പെട്ട് അവരോട് " ആരാണ് ഇവർ പറയുന്ന എബ്രായരുടെ ദൈവം എനിക്കറിയില്ലല്ലോ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം " എനിക്ക് അവനെ അറിയില്ല, ഞാനൊരിക്കലും എന്റെ അടിമകളെ വിട്ടുതരികയില്ല.

ഫറവോൻ മോശയുടെ അഹരോനോടും ഈ അടിമകൾ അവരുടെ ജോലികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് നിങ്ങളുടെ കൂടെ വരുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു എന്നാൽ ഞാൻ അവരെ വിട്ടയക്കുകയില്ല,അതുകൊണ്ട് അവരെ ജോലി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുക. അപ്പോൾ പറവൂർ അടിമകളുടെ മേൽവിചാരികളെ വിളിച്ച് ഈ അടിമകൾ വളരെ മടിയുള്ളവരാണ്, അവർക്ക് ഒരുപാട് സമയമുണ്ട് അതിനാൽ അവർ ദൂരെ മരുഭൂമിയിൽ അവരുടെ ദൈവത്തെ

ആരാധിക്കാൻ പോകണം എന്ന് പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്നു ഇനി അവർക്ക് വൈക്കോല് കൊടുക്കാതെ ഇഷ്ടിക ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശീലിപ്പിക്കുക അവർക്ക് ഒരുപാട് സമയം ഉള്ളതിനാൽ അവർ കണ്ടെത്തി വൈക്കോൽ കൊണ്ടുവന്ന ഇഷ്ടികയുണ്ടാകും

അടിമകളുടെ മേൽ വിചാരകന്മാർ ഇസ്രായേലിനോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഇനി ഇഷ്ടികചുടുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് വൈക്കോൽ തരികയില്ല നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളവ നിങ്ങൾ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചു പണ്ടത്തേതുപോലെ അത്രയും ഇഷ്ടികകൾ നിങ്ങൾ ഇനിയും ചുടണം.അങ്ങനെ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ഓടിനടന്ന് മിസ്രയീമിന്റെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വൈക്കോൽ ശേഖരിച്ചു ശേഖരിച്ച് വൈക്കോലുകൊണ്ട് വേണ്ടുന്നതുപോലെ അവർക്ക് ഇഷ്ടിക നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല അങ്ങനെയായപ്പോൾ അവരുടെ അധികാരികൾ അവരെ ക്രൂരമായി ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നിങ്ങളുടെ ജോലി നിങ്ങൾ ചെയ്യുക ആവശ്യത്തിന് ഇഷ്ടികയും ഉണ്ടാക്കുക എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ പ്രമാണികൾ ചെന്ന് ഫറവോനോട് നിലവിളിച്ചു എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളെ ഇങ്ങനെ അടിമകളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ വൈക്കോല് തരാതെ എങ്ങനെ ഞങ്ങൾക്ക് പഴയതുപോലെ ഇഷ്ടികകൾ നിർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കും.

അതിനു ഫറവോൻ മടിയന്മാർ നിങ്ങൾ വളരെ മടിയന്മാരായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഒരുപാട് സമയമുള്ളതുകൊണ്ടല്ലേ നിങ്ങൾ ദൂരെ പോയി നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണം എന്ന് പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ ജോലി ചെയ്യേണ്ട സമയമാണ് നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോയി വൈക്കോലുകൾ കണ്ടെത്തി നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്രയും ഇഷ്ടികകൾ നേരത്തേതുപോലെ തന്നെ ഉണ്ടാക്കുക. ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രമാണികൾ മടങ്ങിവരുന്നത് നോക്കി മോശ അവിടെ നിന്നു അപ്പോൾ അവർ വന്ന് ഫറവോൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയിച്ചു നീ വന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ അധികംഭാരപ്പെടുന്നു ചിലപ്പോൾ അവരെ അവൻ കൊല്ലുക കൂടി ചെയ്യുമെന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശ ദൈവസന്നിധിയിൽ പോയി ദൈവത്തോട് " എന്തിനാകുന്നു നീ ഈ ജനത്തെ വിടുവിപ്പാൻ എന്നെ അയച്ചത് ഇപ്പോൾ അവർ പഴയതിനേക്കാളും അധികം പീഡനം അനുഭവിക്കുന്ന ".

അപ്പോൾ ദൈവം മോശയോട് ഞാൻ ഫറവോനോട് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് എന്താണെന്ന് നീ കാണും . അവൻ നിന്നോട് യാചിക്കും നീ ഈ ജനവുമായി ഇവിടെ നിന്ന് പോകൂ എന്ന്. പിന്നെയും ദൈവം മോശയോട് നീ ജനത്തോടു പോയി പറയേണ്ടത് എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടത കണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമാകുന്ന അബ്രഹാമിന് മിസ്സഹാക്കിലും യാക്കോബിനും ഞാൻ വാഗ്ദത്വം ചെയ്ത ദേശത്തേക്ക് നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകും.

മോശ ഓടിച്ചെന്ന് ജനത്തോട് ദൈവം പറഞ്ഞ സന്ദേശം അറിയിക്കാൻ ചെന്ന് എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവർ വളരെ പ്രതീക്ഷയില്ലാത്തവരും നിരാശരുമായി കാണപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ദൈവം മോശയോട് നീ ഇപ്പോൾ തന്നെ അടുക്കൽ ചെയ്യുക അവനോട് പറഞ്ഞ എന്റെ ജനത്തെ ഈ ദേശത്തുനിന്നും വിട്ടയക്ക.

അതിനു മോശ മറുപടി പറഞ്ഞത് എന്റെ വാക്ക് ഇസ്രായേൽ മക്കൾ കേൾക്കുന്നില്ല പിന്നെയെങ്ങനെ ഫറവോൻ കേൾക്കും.അതിന് ദൈവം മോശയോട് ഞാൻ നിന്നെ പറവൂർ ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു ആഹാരം നിന്റെ പ്രവാചകൻ ആകുന്നു നീ പോകാം അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ പറയേണ്ടത് എന്ത് എന്ന് ഞാൻ പറയും. അങ്ങനെ മോശയും അഹരോനും കൂടി ഫർവോന്റടുക്കൽ വീണ്ടും ചൊല്ലുകയും ഫറവോനോട് എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ ആരാധിക്കേണ്ടതിന് മരുഭൂമിയിലേക്ക് വിട്ടയക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. അതിനു ഫറവോൻ നിന്റെ

കയ്യിൽ വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അഹറൻ കയ്യിലിരുന്ന അഹരോന്റെ വടി നിലത്ത് ഇടുകയും അതൊരു പാമ്പായി മാറുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രവാദികളെയും ക്ഷുദ്രക്കാരെയും വിദ്വാന്മാരെയും വിളിച്ചു അവരും തങ്ങളുടെ വടി നിലത്തു അവയും സർപ്പമായി തീരുകയും ചെയ്തു,എന്നാൽ അഹരോന്റെ . വടി മറ്റു വടികളെ വിഴുങ്ങി കളഞ്ഞു,ഫറവോന്റെ ഹൃദയമോ യഹോവ ചെയ്തതുപോലെ കഠിനപ്പെട്ടു.

38. ഫറവോന്റെ ബാധകൾ

പുറപ്പാട് **7-9**

ദൈവം മോശയോട് പറഞ്ഞത് പറവൂന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക അവൻ രാവിലെ നൈൽ നദിയുടെ തീരത്ത് കൂടി നടക്കു യായിരുന്നു. മോശ വീണ്ടും അവനോട് ഇസ്രായേൽ മക്കളെ ആരാധിപ്പാൻ വിട്ടയക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു എന്നാൽ അവൻ സമ്മതിക്കാതെ ഇരുന്നു അപ്പോൾ അഹരോന്റെ കയ്യിലെ വടി നൈൽ നദിയിൽ അടിച്ചപ്പോൾ ജലം മുഴുവനും രക്തമായി മാറി മത്സ്യങ്ങൾ എല്ലാം ചത്തൊടുങ്ങി വെള്ളം അശുദ്ധമായി തീർന്നു. ഫറവോൻ അപ്പോൾ തന്നെ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ മന്ത്രവാദികളെയും മറ്റു ശകുന വാദികളെയും വിളിച്ചു അവരും ഇതുപോലെ അത്ഭുതം ചെയ്തു ആയതിനാൽ ഫറവോൻ അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ നൈൽ നദിയിലെ ജലം ചൊല്ലുന്ന ഇടത്തെല്ലാം അത് അശുദ്ധമായി തീരുകയും വ്യക്തമായി തീരുകയും ചെയ്ത ജനങ്ങൾ നല്ല വെള്ളത്തിന് വേണ്ടി കിണറുകൾ കുഴിച്ചു.ഏഴു ദിവസത്തിനുശേഷം മോശ ഫറവോനോട് നിന്റെ ശാഠ്യം കാരണം നിന്റെ ദേശത്ത് തവളകളും മറ്റ് ജീവികളെയും കൊണ്ട് നിറയും.

അങ്ങനെ വീണ്ടും മഹോൻ തന്റെ വടി നീട്ടുകയും തവളകളെ കൊണ്ട് ആ ദേശം നിറയുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ ആ ദേശത്തെ മന്ത്രവാദികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. തവളകളെക്കൊണ്ട് ദേശവും വീടുകളും വീട്ടുപകരണങ്ങളിലും ഭക്ഷണത്തിലും കിടക്കുന്ന മുറികളിലും നിറഞ്ഞു. ഫറവോൻ പെട്ടെന്ന് മോശ വിളിച്ചു എന്റെ മനസ്സ് മാറുന്നതിനു മുൻപ് നിങ്ങൾ ഈ ജനവുമായി ഇവിടുന്ന് പോയി എന്ന് പറഞ്ഞു. അതുപോലെ ഈ തവളകളുടെ വരവും നിർത്തണം എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അടുത്ത ദിവസം കൊണ്ട് തവളകൾ എല്ലാം ചത്തു. ജനങ്ങൾ അവയെ അടിച്ചുവാരിക്കൂട്ടി ഒരു വലിയ കൂമ്പാരം പോലെ തവളകളെ കൊണ്ട് ദേശം നിറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഫറവോൻറെ ഹൃദയം പെട്ടെന്ന് മാറുകയും അവൻ ജനത്തെ വിട്ടയക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേദിവസം അഹരോൻ തന്റെ വടികൊണ്ട് നിലത്ത് അടിക്കുകയും നിലത്തെ മണ്ണ് മുഴുവനും പേൻ ആവുകയും ചെയ്തു. അതവരുടെ ദേശത്തെ വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഫറവോൻ തന്നെ മന്ത്രവാദികളെ വിളിച്ചു എന്നാൽ അവർക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനു ഫറവോൻ ഇത് യഹോവയുടെ കരം ആകുന്നു,മോശയെ വിളിക്കുകയും ജനത്തെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് പറഞ്ഞു. പിറ്റേദിവസം ദേശം മുഴുവനും ചെറിയ ഈച്ചകളെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ താമസിക്കുന്ന ഇടത്ത് ഒന്നും വന്നില്ല.

അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശയുടെ വാക്ക് അനുസരിക്കുകയും ഈച്ചകളെ എല്ലാം ദേശത്തു നിന്ന് നീക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു അതിനു മോശ ഇനിയും നിന്റെ വാക്ക് നീ മാറ്റി പറയരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു. ഈച്ചകൾ എല്ലാം ദേശത്തു നിന്ന് മാറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫറവോൻ തന്റെ വാക്ക് തെറ്റിക്കുകയും ജനത്തെ

വിട്ടയക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവം അടുത്ത ബാധ ദൈവം അയച്ചു അത് മറ്റൊന്നുമല്ല എല്ലാ കന്നുകാലികളിലും വല്ലാത്ത ഒരു ദുർവ്യാധി വന്നു. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ മൃഗങ്ങൾക്കോ ഇതൊന്നും ബാധിച്ചില്ല. ഫറവോൻകൂടുതൽ ശാഠ്യം ഉള്ളവനായി തീർന്നു ഇസ്രായേൽ മക്കളെ വിട്ടയപ്പാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

അപ്പോൾ മോശക്കായി മുഴുവൻ ചാരം എടുത്ത് ആകാശത്തേക്ക് എറിഞ്ഞു, ആ പൊടികൾ മുഴുവൻ ഈജിപ്ത് ദേശത്തെ വീടുകയും അതു മുഴുവൻ പോളനായി വീർത്ത് മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ദേഹത്ത് വലിയ വരണങ്ങളായി മാറി. അവിടുത്തെ മന്ത്രവാദികൾ ക്കോ ശകുന വാദികൾക്കും അതിന്റെ മുൻപിൽ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല അവരുടെ ദേഹത്തും വല്ലാത്ത വ്രണങ്ങൾനിറഞ്ഞു. മോശ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ദൈവത്തിന്റെ വലിയൊരു സന്ദേശവുമായി ചെന്നു. അവൻ ഫറവോനോട് ഇതുവരെയായിട്ടും യഹോവയുടെ കരം നിനക്കെതിരായി നിൽക്കുന്നു എന്റെ ഈ ബാധകളെല്ലാം നിനക്കും നിന്റെ ജനത്തിനും ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ ദൈവമാകുന്നു ഞാൻ ദൈവം എന്ന ഈ ദേശം മുഴുവനും അറിയും.

അടുത്തദിവസം ദൈവം അടുത്ത ബാധ അയക്കുന്നു ആകാശത്തുനിന്നും ആലിപ്പഴം പോലെ കഷണങ്ങൾ ഭ്രമിയിലേക്ക് പതിക്കുവാൻ തുടങ്ങി . അതിനാൽ മിസൈമിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും തങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച പുറത്തുനിന്നവരെല്ലാം മരിക്കുവാനും ഇടയായി. അടുത്തദിവസം ആകാശത്തുനിന്നും ഉഗ്രമായ ആലിപ്പഴം തീയോടു കൂടിയ കട്ടകൾ മിസ്രയീമിയുടെ എല്ലാ കൃഷിയിടങ്ങളിലും വീണു. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് മാത്രം ഒരു ദോഷവും വന്നില്ല. മോശ ചില മിസ്രയേ മ്യ രോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ നിങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളെയും അടിമകളെയും ഈ തണലിൽ കൊണ്ടുപോകും. എന്നാൽ ചിലര് അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല അവരുടെ മൃഗങ്ങളും അടിമകളും ആ വലിയ ബാധയിൽ മരിക്കുകയുണ്ടായി.

ഫറോവൻ പെട്ടെന്ന് മോനേയും വിളിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പാവം ചെയ്തു ഞാൻ തെറ്റുള്ളവനാണ് ദൈവം മാത്രം ശരി. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ച് ഈ വലിയ ബാധയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ പൊയ്ക്കോളൂ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിനു മോശ ഞാൻ ഈ ബാധ നിൽക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം ഞാൻ ഇവിടുന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഈ ബാധയിൽ നിൽക്കും എന്നാൽ എനിക്കറിയാം നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല.മോശ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ബാധ നിന്നു എന്നാൽ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം വീണ്ടും കഠിനപ്പെട്ടു അവൻ ജനത്തെ വിട്ടയച്ചില്ല.

39. പെസഹ

പുറപ്പാട് **10-13**

മോശ പിന്നെയും ഫറോവന്റെ അടുക്കൽ വന്നോ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ വിട്ടയക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതെങ്കിൽ ദൈവം നിന്നെ ദേശത്തേക്ക് വെട്ടി കിളികളെ അയക്കും നീ ഒരിക്കലും കാണാത്ത രീതിയിൽ അവൻ ദേശത്തെ മുഴുവൻ മൂടും ആകാശത്തുനിന്ന് വീണ ആലിപ്പഴം നശിപ്പിക്കാതെ വെട്ടിക്കിളി നശിപ്പിക്കും.വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ മോർഷിക നീ നിന്റെ ജനവുമായി ഇവിടെ നിന്ന് പൊയ്ക്കോളൂ ഇപ്പോൾതന്നെ മിസ്രയെയും നശിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാരായ എല്ലാവരും പോയി ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചിട്ടും അറിഞ്ഞു വരട്ടെ. അതിനു മോശം സാധ്യമല്ല പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പ്രായമായവരും മൃഗങ്ങളും എല്ലാം ഞങ്ങളുടെ ഒപ്പം വരണം.ഫറവോൻ

വളരെ കോപാകുലനായി ഒരിക്കലും അത് നടക്കില്ല. അടുത്തദിവസം മോശ തന്റെ വടി ഉയർത്തുകയും ദേശം മുഴുവൻ വെട്ടിക്കളികളെ കൊണ്ട് നിറയുകയും ചെയ്തു. അവ ദേശത്തിലെ മുഴുവൻ പച്ചപ്പും തിന്നു തീർക്കുകയും ദേശം മുഴുവൻ വിന്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ മിസ്രയീമിന്റെ വീടുകളിലും കൊട്ടാരങ്ങളിലും വെട്ടിക്കളി കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു.

ഫറവോൻ പെട്ടെന്ന് മോശമായി വിളിച്ചു എന്നിട്ട് അവൻ എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം ഞാൻ പാപം ചെയ്തു നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ച് ഈ വെട്ടിക്കളിയെ ഈ ദേശത്തു നിന്ന് മാറ്റി കളയുക. അങ്ങനെ മോശ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വെട്ടിക്കളികൾ എല്ലാം ചെങ്കടലിൽ വന്നു ചേരുകയും ചെയ്തു. ദേശത്തു നിന്ന് വെട്ടിക്കളികൾ എല്ലാം തീർന്നശേഷം വീണ്ടും ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്കും യഹോവക്കും എതിരെ നിന്നു. ദൈവം പിന്നെയും മോശയുടെ നിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന വടി നീ ആകാശത്തേക്ക് നീട്ടുക അങ്ങനെ മിശ്രയെമിൽ അതി കഠിനമായ ഇരുട്ട് വ്യാപിച്ചു. മൂന്നുദിവസം മുഴുവനും അതികഠിനമായ ഇരുട്ടിൽ ആ ദേശം ഇരുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ വീട്ടിൽ മാത്രം ഇരുട്ട് ബാധിച്ചില്ല.

അപ്പോൾ അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശയെ വിളിച്ചു നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊള്ളുക നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ മരുഭൂമിയിൽ പോയി എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മൃഗസ സമ്പത്ത് മാത്രം ഇവിടെ നിർത്തിയിട്ട് പോകുക.അതിന് മോശ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല എല്ലാവരും എല്ലാ സാധനങ്ങളും ആയിട്ട് മാത്രമേ ഞങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ പോവുകയുള്ളു. അതിൽ മൃഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടും. പറവൂർ കൂടുതൽ കോപിഷ്ഠനായി അവൻ അവരോട് ഞാൻ നിങ്ങളെ വിടുകയില്ല ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നിറങ്ങി പോയി കൊള്ളുക എന്റെ വാക്കു സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക ഇനി നിങ്ങളുടെ മുഖം ഞാൻ കണ്ടാൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ദൈവം മോശയോട് ഞാൻ ഒരു ബാധയും കൂടി മിസ്രയീമിലേക്ക് അയക്കും ആബാധയ്ക്ക് ശേഷം ഫറവോൻ നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കും. എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് നീ കൊടുക്കേണ്ട നിർദേശം എന്തെന്നാൽ " യാതൊരു കുറവുമില്ലാത്ത ഒരു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ഓരോ വീടിനു തിരഞ്ഞെടുക്കണം, അതിനെ കൊന്ന് അതിന്റെ രക്തം കട്ടിളക്കാരിന്മേലും കുമ്പടി മേലും തേയ്ക്കണം വീടിനകത്ത് ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരും സുരക്ഷിതരായിരിക്കും വീടിന് പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഒരുത്തനും രക്ഷപ്പെടുകയില്ല " " മാംസത്തെ നിങ്ങൾ വാർത്ത കഴിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വസ്ത്രവും കാലിന് ചെരുപ്പും ധരിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ വേഗത്തിൽ കഴിക്കണം ഒരു കുടുംബത്തിന് ഇറച്ചി അധികമെങ്കിൽ തൊട്ടടുത്ത കുടുംബത്തെയും വിളിച്ച് അവർക്കും കൊടുത്ത് കഴിക്കണം "

" അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഞാൻ മിസ്രയീമിലൂടെ നടക്കും അപ്പോൾ മിസ്രയീമിന്റെ കുടുംബങ്ങളായ ഫറവോൻറെ കൊട്ടാരം മുതൽ, ഏറ്റവും പാവപ്പെട്ടവന്റെ വീട്ടിലെഎല്ലാ ആദ്യജാതനും മരിക്കും,എന്നാൽ രക്തംപുരണ്ട വീടുകൾ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ കയറുകയില്ല അവരുടെ ആദ്യജാതൻ മരിക്കുകയുമില്ല ".ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ദൈവം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അതുപോലെ ചെയ്തു അന്ന് അർദ്ധരാത്രിയിൽ ദൈവം മിസ്രയീമിലൂടെ നടന്നു ഭവനങ്ങളിലും എല്ലാത്തിലും ആദ്യജാതൻ വീണു മരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി മിസ്രയീമിൽ വലിയ നിലവിളി ഉണ്ടായി ദൈവം മിസ്രയീമിന്റെ ഒരു ഭവനത്തെ പോലും മാറ്റി നിർത്തിയില്ല ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ന്യായവിധി ഇറങ്ങി . ദൈവം കടന്നുപോകുമ്പോൾ രക്തം കട്ടിളക്കാലിലും കുമ്പടി മീലും കണ്ട ഭവനങ്ങളിൽ കയറാതെ ഒഴിഞ്ഞു പോയി .

ഫറവോൻ വളരെ പെട്ടെന്ന് മോശമായി അഹരോനെയും വിളിച്ചു നിങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ എല്ലാമെടുത്തുകൊണ്ട് പോയിക്കൊള്ളുക. എല്ലാ മിസ്രയീമിലും ഭയപ്പെട്ടു അവരവരുടെ

കയ്യിലിരുന്ന സ്വർണങ്ങളും വെള്ളികളും ആഭരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും എല്ലാം ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് നൽകി. അങ്ങനെ ആ ഒറ്റരാത്രികൊണ്ട് ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ എല്ലാ ഇസ്രായേലിലും ദൈവത്തിന്റെ പെസഹ എല്ലാ വർഷവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഇതൊരു ഓർമ്മയാകുന്നു ദൈവം അവർക്ക് വേണ്ടി ആ രാത്രിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചത്.

40. ചെങ്കടൽ

പുറപ്പാട് **13:17 - 15:21**

ദൈവം തന്റെ മക്കളായ ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ചു.അവർ യാത്രയായി അവർ പോകുമ്പോൾ രാത്രി ദൈവത്തിന്റെ അഗ്നിസ്തംഭവും പകൽ മേഘത്തിന്റെ കീഴിലും അവർ നടന്നു. ദൈവം അവരെ നേർവഴിയായി നയിക്കാതെ ചെങ്കടലിന് അരികെയുള്ള മരുഭൂമി വഴിയായി ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുമാറാക്കി.ദൈവം മോശയോട് ജനത്തെ കടലിന്റെ തീരത്ത് പാളയം അടിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു അതിനു ശേഷം ദൈവം ഞാൻ ഫറോവനോട് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് എന്ത് എന്ന് നിങ്ങൾ കാണും ഞാൻ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ വീണ്ടും ശാഠ്യം പിടിപ്പിക്കും അവൻ നിങ്ങളെ പിന്തുടരും അവസാനം എല്ലാ മിസ്രയീമിലും അറിയും ഞാൻ ദൈവമാണ് എന്ന്.

ഫറവോന് മനസ്സിലായി ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ചെങ്കടലിന്റെ തീരത്ത് ഉഴന്നു നടക്കുന്നു അവർ ക്ഷീണിതരായിരിക്കുന്നു താൻ പെട്ടെന്ന് തന്നെ പടയാളികളോട് നമ്മൾ എന്തിനാണ് നമ്മുടെ അടിമകളെ വിട്ടു കളഞ്ഞത് അവർ അവർ ഇവിടെ നമുക്കുവേണ്ടി ജോലി ചെയ്യേണ്ടവരായിരുന്നു. പറവാൻ തന്റെ സകല സന്നാഹങ്ങളുമായി ഇസ്രായേൽ മക്കളെ കടന്നു പിടിക്കുവാൻ തയ്യാറായി.

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ ഫറോവനും സൈന്യവും വരുന്നത് കണ്ടു അവർ മോശയോട് നീ ഞങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്തിന് ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽ അടിമകളായി താമസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ജീവനോടെ ഇരുന്നേനെ എന്നാൽ നീ കാരണം ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ഇവിടെ കിടന്നു മരിക്കേണ്ടിവരും.

മോശം ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട നിങ്ങൾ നോക്കിക്കോളൂ ദൈവം അവർക്ക് വരുത്തുവാൻ ഇരിക്കുന്നത് എന്ത് എന്ന് യഹോവ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ട മിസ്രയീമിനെ ഇനി നാളെ മുതൽ കാണുകയില്ല.ദൈവം മോശയോട് നിന്റെ വടി നീ ഉയർത്തി കടലിനു നേരെ നീട്ടുക അങ്ങനെ കടൽ വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടു ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ഉണങ്ങിയ പാതയിലൂടെ അക്കര കടന്നു.ദൈവത്തിന്റെ മേഘ സ്തംഭം ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ മുൻപിൽ നിന്ന് പുറകുവശത്ത് നിൽക്കുകയും ഫറവോനും സംഘത്തിനും ഇസ്രായേൽ മക്കളെ കാണാൻ കഴിയാതെ വണ്ണം മേഘം അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു.

41. ഇതെന്താകുന്നു ?

പുറപ്പാട് **15:22-16:36**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ചെങ്കടലിന്റെ ഉണങ്ങിയ പാതയിലൂടെ നടന്ന മിസ്രയീമിനെയും അവന്റെ സൈന്യത്തെയും ദൈവം കൊല്ലുകയും ചെയ്ത അങ്ങനെ മോശ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ മരുഭൂമിയിൽ കൂടി നടത്തി സീനായി മലയിൽ എത്തി അവർ മൂന്നുദിവസമായി യാത്ര ചെയ്യുന്ന അവർക്ക് കുടിപ്പാൻ വെള്ളമില്ലായിരുന്ന അവസാനം അവർ ഒരു നദി കാണുകയും അതിൽ വെള്ളം ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത എന്നാൽ അതിലെ വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ യോഗ്യമുള്ളതായിരുന്നില്ല അപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മോശയോട് പരാതിപ്പെട്ട ഞങ്ങൾക്ക് കുടിക്കുവാൻ ഇവിടെ നിന്ന് വെള്ളം കിട്ടും.അപ്പോൾ ദൈവം മോശയോട് നീയൊരു പച്ചമര കഷ്ണം വെട്ടി ആ വെള്ളത്തിൽ ഇടുക അപ്പോൾ അത് കുടിക്കുവാൻ പറ്റുന്ന രീതിയിൽ ആകും എന്ന് പറഞ്ഞു മോശ അങ്ങനെ ചെയ്ത. അപ്പോൾ തന്നെ ആ വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായി തീർന്നു.

ദൈവം പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്ക് അനുസരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ ആരും മിസ്രേ മ്യരെ പോലെ രോഗികളായി തീരുകയില്ല ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമാകുന്ന ഞാൻ നിങ്ങളെ സൗഖ്യമാക്കും. അങ്ങനെ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ വീണ്ടും വെള്ളത്തിന്റെ തീരത്ത് 12 നീരുറവുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ തീരത്ത് പാളയം ഇറങ്ങി. അവർ അവിടെ അല്പനാൾ താമസിച്ചു. ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ യാത്ര വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു അവർ വീണ്ടും,ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽ കിടന്ന മരിക്കുമായിരുന്നല്ലോ ഞങ്ങൾ അവിടെ അടിമകളായി ജീവിച്ചപ്പോൾ ആവശ്യത്തിനു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ആവശ്യത്തിന് അപ്പവും എല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുമായിരുന്ന ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഒന്നുമില്ല. എന്നു പറഞ്ഞു പരാതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങി

അപ്പോൾ ദൈവം മോശയോട് ഞാൻ നാളെ മുതൽ ഈ ജനത്തിന് ആവശ്യത്തി ആഹാരം ഞാൻ വർഷിക്കും. എന്നാൽ അത് കഴിക്കേണ്ടതിന് ചില നിയമങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ മോശ ജനത്തോട് നിങ്ങൾ എന്നോട് അല്ല മത്സരിക്കുന്നത് ദൈവത്തോട് അത്ര നിങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പ് ദൈവം കേട്ട എന്നാൽ ഇന്നു രാത്രി നിങ്ങൾ ഇറച്ചി കഴിക്കുകയും നാളെ രാവിലെ മുതൽ നിങ്ങൾ അപ്പം കഴിക്കുകയും ചെയ്യും.അന്ന് വൈകുന്നേരം അവരുടെ പാളയത്തിൽ കാടപ്പക്ഷി വന്ന നിറഞ്ഞു അത് അവർ പാകം ചെയ്ത കഴിച്ചു . രാവിലെ അവർ നോക്കുമ്പോൾ മുറ്റത്ത് മഞ്ഞു കട്ടകൾ വീണ കിടന്ന. ആ മഞ്ഞു കട്ടകൾ അടുത്ത് പോയപ്പോൾ വീണ്ടും അതിനകത്ത് മഞ്ഞുപോലെ ഒരു വസ്തു അവർ കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ട് ഇതെന്താകുന്ന എന്ന് ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ അത് രുചിച്ചു നോക്കി അതിസ്വാദിഷ്ടമേറിയതും തേൻ പോലെ മധുരം ഉള്ളതുമായ ഒരു വസ്തുവായിരുന്ന അത്.

മോശ അവരോട് ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് അപ്പം തരുമെന്ന് കല്പിച്ചുവല്ലോ ഇത് സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന അപ്പമാകുന്ന ആറ് ദിവസം നിങ്ങൾക്കിത് പെറുക്കി എടുക്കാ0.ആദ്യത്തെ ഓരോ ദിവസങ്ങളിൽ ആവശ്യത്തിനുമാത്രം പറക്കിയെടുക്കുക കൂടുതൽ പെറുക്കി വയ്ക്കരുത് അധികമായാൽ അത് ചീത്തയായി പോകും,എന്നാൽ അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ബാക്കി രണ്ടുദിവസത്തേക്കുള്ളത് ഒരുമിച്ച് പറക്കണം.ഏഴാം ദിവസത്തേക്ക് വേണ്ടുന്ന ഈ ഭക്ഷണം പദാർത്ഥം നിങ്ങൾ തലേദിവസം പറക്കിയെടുത്ത് വയ്ക്കണം. ഏഴാം ദിവസം യഹോവയ്ക്ക് ശബ്ദതാകുന്ന അന്ന് ഈ ഭക്ഷണം നിങ്ങൾക്ക് പെറുക്കാൻ കിട്ടുകയില്ല.

എന്നാൽ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള ചില ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ദൈവം പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ വിശ്വസിക്കാതെ ഒരു ദിവസം തന്നെ അധികം ഭക്ഷ്യവസ്തു ശേഖരിച്ചുവച്ചു എന്നാൽ പിറ്റേദിവസം അത് കൃമികരിച്ചതായി കാണപ്പെട്ടു. അതുപോലെ മറ്റു ചിലർ ഏഴാം ദിവസം പറക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ് രാവിലെ ചെന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നും കാണുക

മടങ്ങിവന്നു. ഈ ഭക്ഷ്യവസ്തുവിനെ അവർ മന്നായി എന്ന് പേരിട്ടു അതിന്റെ അർത്ഥം ഇതെന്താകുന്നു ദൈവം അവർക്ക് കൊടുത്ത മഞ്ഞ് അവർ 40 സമ്വത്സരം കഴിച്ചു മരുഭൂ യാത്ര നടത്തി.

42. കർത്താവ്, എന്റെ കൊടി

പുറപ്പാട് **17-18**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ വീണ്ടും യാത്ര പുറപ്പെട്ടു സീനായി പർവതത്തിൽ എത്തി. ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് വെള്ളം ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവർ വീണ്ടും പിറുപിറുക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളെ എന്തിനിവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് നീ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു മിസ്രയീമിൽ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ഇഷ്ടംപോലെ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നു ദൈവവും ഞങ്ങളോട് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. മോശ ദൈവ സന്നിധിയിൽ കരഞ്ഞു മോശ ദൈവത്തോട് ഞാൻ ഈ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എന്ത് ചെയ്യണം അതിന് ദൈവം നീ അവരെ കൊണ്ടുവരിക ഞാൻ അവർ വിചാരിക്കുന്ന കല്ലുപോലെയുള്ള ദൈവമാണെന്നാണോ.

ദൈവം മോശയുടെ നീ നിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന വടിയെടുത്ത് ജലത്തിന്റെ മുൻഭാഗേ നിൽക്കാം എന്നിട്ട് ഈ കാണുന്ന പാറയിൽ അടിക്കുക അപ്പോൾ പാറയിൽ നിന്ന് ജലം പുറപ്പെടുകയും ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് വേണ്ടുവോളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ദൈവം പറഞ്ഞതുപോലെ മോശ ചെയ്തു അടിച്ചു പാറയിൽ നിന്ന് ജലം പുറപ്പെട്ടു അത് മനുഷ്യർക്ക് മാത്രമല്ല അവരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും മതിയാകുവോളം കുടിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ അമാലിലേക്ക് ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് യുദ്ധത്തിന് വന്നു അപ്പോൾ മോശയോടും സംഘത്തോടും അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മോശമലയുടെ മുകളിൽ കയറി അവൻ കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു മോശ കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ യോശുവയും ഇസ്രായേൽ മക്കളും വിജയിക്കും മോശയുടെ കൈ താഴ്ത്തുപോൾ. അങ്ങനെ മോശയുടെ കൈക്ക് ഭാരം ഏറിയപ്പോൾ അഹരോനും ഹൂരുംഅവന്റെഅവനു കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നത് വരെ അങ്ങനെ തന്നെ അവർ ചെയ്തതിനാൽ യോശുവയും ഇസ്രായേൽ മക്കളും ആ യുദ്ധത്തിൽ ജീവിക്കുകയും അമ്മായിലേക്കർ തോറ്റു പോകുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ മോശം അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണികയും അതിന് യഹോവ എന്റെ കൊടി എന്ന് പേരിടുകയും ചെയ്തു.

മോശയുടെ അമ്മായിയപ്പനായി യിത്രോ. മോശ ഈജിപ്തിലേക്ക് പോയപ്പോൾ മോശയുടെ ഭാര്യയെയും അവന്റെ രണ്ടു മക്കളെയും നോക്കിയിരുന്നത് യിത്രോ ആയിരുന്നു. സീനായി മലയിൽ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മോശയോടൊപ്പം പാളയം അടിച്ചു എന്നറിഞ്ഞു, മോശയുടെ ഭാര്യയും മക്കളെയും കൂട്ടി യിത്രോ മോശയെ കാണാൻ അവിടെ എത്തി.മോശ അമ്മായിയപ്പന് സ്വീകരിച്ചു കുശലങ്ങൾ ഒക്കെ അന്വേഷിച്ചു അതിനുശേഷം മോശം ദൈവം തങ്ങളോടും ഇസ്രായേൽ മക്കളോടും ചെയ്ത പ്രവർത്തികളെല്ലാം വർണ്ണിച്ചു ഫറവോനും മിസ്രയീമ്യർക്കും എതിരായി ദൈവം തന്റെ കരം ഉപയോഗിച്ചതും,അമ്മായിയപ്പനോട് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.

അടുത്ത ദിവസം മോശ ജനങ്ങളെ ന്യായപാലനം ചെയ്വാൻ ഇരുന്നു. യിത്രോ അതു നോക്കി നിന്നു. വലിയ കാര്യങ്ങളും ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ മോശ ദൈവ വചന ങ്ങളെ ജനത്തിനു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. അന്ന് വൈകുന്നേരം ഇത്ര മോശയോട് നീ ചെയ്യുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ് ഞാൻ നിനക്കൊരു

ഉപദേശം തരാം . നീ ഒരു കാര്യം തിരിച്ചറിയണം എല്ലാ ജോലികളും നിനക്ക് ഒരുപോലെ ചെയ്യാൻ ഭാരമേറും അതുകൊണ്ട് ജോലിഭാരം കുറയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ദൈവം നിന്നോട് കൂടെയുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത്ര മോശയ്ക്ക് കൊടുത്ത നിർദ്ദേശങ്ങൾ നീ ദൈവത്തിന്റെ വചനം ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യണം. അപ്പോൾ നിന്റെ ജോലിഭാരം കുറച്ചു കുറയും . അതുകൊണ്ട് നീ ദേശത്തിലെ ദൈവഭയമുള്ള കുറച്ച് പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത അവർക്ക് നിന്റെ ജോലിയെ പകുത്ത കൊടുക്കുക അവർ ജനങ്ങളെ ഭരിക്കട്ടെ അവർ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്തട്ടെ അവരാൽ കഴിയാത്ത വിഷയം നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരികയും നീ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആ വിഷയത്തിന് അവരുടെ മേൽ ഒരു ന്യായപാലനം ചെയ്യുകയും

മോശ തന്റെ അമ്മായിയപ്പന്റെ വാക്കുകൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു അങ്ങനെ മോശ ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽ കഴിവും പ്രാപ്തിയും ദൈവഭയവും ഉള്ള കുറച്ച് പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത അവർക്ക് മറ്റു ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള കർതൃത്വം ഏൽപ്പിച്ചു . അവർക്ക് ഭാരം ഏറിയ വിഷയങ്ങൾ മോശയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ മോശയുടെ ജോലിഭാരം കുറയുകയും ചെയ്തു. കാര്യങ്ങളെല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തിയ ശേഷം മോശയുടെ അമ്മായിയപ്പൻ എത്ര ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

43. ന്യായപ്രമാണം

പുറപ്പാട് **19-20 & 24**

അവരെ നശിപ്പിച്ചാൽ, ഈജിപ്തുകാർ ചിരിക്കും, നീ അവരെ കൊല്ലാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന്. അബ്രഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടുമുള്ള നിന്റെ വാഗ്ദാനം ഓർക്കുക. അവരുടെ സന്തതികൾ ദേശം അവകാശമാക്കുമെന്നും ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പോലെ എണ്ണത്തിൽ പെരുകുമെന്നും നീ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ യഹോവ മോശയുടെ വാക്കു കേട്ടു, ജനങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചില്ല. ദൈവം തന്ന രണ്ടു കൽപ്പലകകളുമായി മോശെ മലയിറങ്ങി. കാളക്കുട്ടിയെയും നൃത്തത്തെയും കണ്ടപ്പോൾ അവൻ കോപാകുലനായി. അവൻ രണ്ടു കൽപ്പലകകളും നിലത്ത് എറിഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചു. അവൻ സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടിയെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു, പൊടിയാക്കി, വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു, ഇസ്രായേല്യരെ കുടിപ്പിച്ചു. പിന്നെ മോശെ അഹരോനോടു പറഞ്ഞു, "നീ എന്തിനാണ് ഈ സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയത്? ജനത്തെ നോക്കൂ! അത് അവരെ എങ്ങനെ ആഴത്തിലുള്ള പാപത്തിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് നോക്കൂ."

അഹരോൻ പറഞ്ഞു, "ദയവായി എന്നോട് കോപിക്കരുത്. ഈ ആളുകൾ എത്ര ദുഷ്ടന്മാരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. അവർ പറഞ്ഞു, 'ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തരൂ'. ഞാൻ അവരോട് അവരുടെ സ്വർണ്ണം എനിക്ക് തരാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അത് തീയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു, ഈ കാളക്കുട്ടി പുറത്തുവന്നു! പിന്നെ മോശ പാളയത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ നിന്നു. ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നിയന്ത്രണാതീതരാണെന്ന് അവൻ കണ്ടു. അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "കർത്താവിന്റെ പക്ഷത്തുള്ളവരേ, എന്റെ കൂടെ നിൽക്കൂ!" ലേവിയുടെ പുത്രന്മാർ ജനത്തിന്റെ

കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട് മോശയുടെ കൂടെ നിന്നു. അപ്പോൾ യഹോവ അവരോട് വാൾ അരയ്ക്ക കെട്ടി മോശയുടെ കൂടെ നിൽക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചു. മൂവായിരം പേർ അന്ന് മരിച്ചു.
പിന്നീട് മോശെ ജനത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഒരു വലിയ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ പോകും, ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യും." അങ്ങനെ അവൻ മലയിലേക്ക് മടങ്ങി.

44. സ്വർണ്ണക്കാള കുട്ടി

പുറപ്പാട് **32**

മോശ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് കയറി 40 രാവ് 40 പകലും ദൈവത്തോടൊപ്പം ആയിരുന്നു ഇസ്രായേൽ മക്കൾ വളരെ പരിഭ്രാന്തരായി മോശ എവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചു അഹനോട് ബഹളം വച്ചു ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മോശയ്ക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചു എന്ന് ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കൊരു ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി തരിക ആ ദൈവം എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ഒപ്പം ഉണ്ട് എന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കട്ടെ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ജനത്തിന്റെ കലഹം സഹിക്കവയ്യാതെ ആഹാരം അവരുടെ കയ്യിലിരുന്ന സ്വർണവളകളും മോതിരകളും മറ്റാഭരണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി. കാള കുട്ടിയെ കണ്ട സന്തോഷത്തിൽ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ദൈവം ഇതാകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് അതിന്റെ മുൻപിൽ സന്തോഷിച്ചു നാളെ ആ ദൈവത്തിന് ഒരു ഉത്സവം എന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ അവിടെ നിർത്താൻ ചെയ്തു.

മോശ പർവതത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം മോശയോട് നീ താഴത്തേക്ക് ചെല്ല് നീ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ജനം പാപം ചെയ്ത വഷളത്തരം പ്രവർത്തിക്കുന്നു അവർ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ മുൻപിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു. ഞാനവരെ ഇപ്പോൾതന്നെ നശിപ്പിച്ചു കളയും, നിന്നെ ഞാൻ വലിയ ജാതിയാകും എന്ന് ദൈവം മോശയോട് ചെയ്തു. മോശ ദൈവത്തോട്, " അങ്ങ് കോപിക്കരുതേ ഇത് അങ്ങയുടെ ജനമാകുന്നു നീ ഇപ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിച്ചാൽ മിശ്ര ചിരിക്കും യഹോവ അവരെ മരുഭൂമിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊന്നുകളഞ്ഞു എന്ന് അവർ പറയും, അങ്ങ് അങ്ങ് അബ്രഹാമിനോട് മിസഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും ചെയ്ത വാഗ്ദത്വം മറക്കരുത് , അവരുടെ സന്തതിക്ക് അങ്ങ് വാഗ്ദത്തമായി ദേശം കൊടുക്കുമെന്ന് ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ അവരുടെ സന്തതിയെ വർധിപ്പിക്കുമെന്നും ".ദൈവം അബ്രഹാം പറഞ്ഞത് കേട്ടു ആ ജനത്തെ നശിപ്പിക്കാതെ ഇരുന്നു.

മോശ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ സ്വർണം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കാളക്കുട്ടിയുടെ മുൻപിൽ ആർക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്തിരുന്നത് കണ്ടു മോശയുടെ കയ്യിൽ ദൈവം കൊടുത്ത രണ്ട് കൽപ്പനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അത് രണ്ടും താൻ എറിഞ്ഞുടച്ചു താഴെവന്ന മോശ ആ പ്രതിമയെ തീയിലിട്ട് കരിച്ച് അതിന്റെ ചാരം വെള്ളത്തിൽ കലക്കി ഇസ്രായേൽ മക്കളെ കുടിപ്പിച്ചു ഉള്ള സൈന്യം സൈന്യം.മോശ അഹ്റാനോട് നീ എന്താണ് ചെയ്തത്? നീ എന്തിനാണ് ജനങ്ങൾക്ക് സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് കാളക്കുട്ടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തത് നോക്കു ജനങ്ങൾ എത്രമാത്രം പാപം ചെയ്തു എന്ന്.അഹറോൻ മറുപടിയായി യജമാനനെ എന്നോട് ക്ഷമിക്കണമേ ഈ ശാഠ്യം ഉള്ള ജനം എന്നോട് പറഞ്ഞു അവർക്ക് ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി തരുവാൻ

ഞാൻ അവരോട് അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ആഭരണങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു തീയിലിട്ടു,അത് പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ഒരു കാളക്കിടാവായി മാറി.

മോശ പാളയത്തിന്റെ മുൻപിൽ നിന്നു അവൻ നോക്കിയപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ അല്ല എന്ന് മനസ്സിലായി അപ്പോൾ മോശ ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗത്തുള്ളവർ എന്റെ എന്റെ വശത്തു വരവിൽ എന്ന് പറഞ്ഞു അപ്പോൾ ലേവി കുടുംബം മുഴുവനും മോശയുടെ അടുക്കൽ വന്നുനിന്നു ബാക്കിയുള്ള ജനങ്ങളെയെല്ലാം മോശ അന്നുതന്നെ കൊന്നുകളഞ്ഞു ഏകദേശം 3000 പുരുഷന്മാർ അന്നുതന്നെ മരണപ്പെട്ടു.അതിനുശേഷം മോശ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പാപം വളരെ വലുതാണ്. ഞാൻ ദൈവ സന്നിധിയിലേക്ക് കയറിപ്പോയി നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോട് പക്ഷപാതം ചെയ്യ പ്രാർത്ഥിക്കും.

45. സമാഗമന കൂടാരം

പുറപ്പാട് **33- 40**

മോശ ദൈവത്തോടൊപ്പം മലമുകളിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധന നടത്തി മോശ പർവതത്തിൽ വച്ച് തന്നെ ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു ദൈവമേ അങ്ങ് ക്ഷമിക്കണമേ. ഈ ജനത്തിന്റെ പാപം അങ്ങ് ക്ഷമിക്കണമേ, അവർ ഇനി മേൽ അങ്ങനെ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യുകയില്ല അങ്ങേക്ക് അവരുടെ പാപം ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അങ്ങയുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് എന്റെ പേര് മായ്ച്ചു കളയേണമേ.അതിന് ദൈവം മോശയുടെ ഒരിക്കലും നിന്റെ പേര് ഞാൻ മായ്ച്ചു കളയുകയില്ല പക്ഷേ ഞാൻ എന്നോട് പാപം ചെയ്ത ഈ ജനത്തിന്റെ പേര് മായിച്ചു കളയും. ദൈവം അവരുടെ മേൽ ഒരു മഹാവ്യാധി അയച്ചു അങ്ങനെ ആ വ്യാധിയായി അനേകം പേർ അന്ന് മരിച്ചു വീണു.

അതിനുശേഷം ദൈവം മോശയോട് നീ നിന്റെ ജനത്തെ നയിക്കുക നീ അവരെ വാഗ്ദാദിപ്പിക്കുക ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ വരികയില്ല ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിങ്ങൾക്കു മുൻപാകെയക്കും ഞാൻ ഒരിക്കലും ഈ ദുഷ്യം ഉള്ള ജനത്തിന്റെ മുൻഭാഗം നടക്കുകയില്ല ഞാൻ നടന്നാൽ അവരെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു കളയും.മോശ ഇത് കേട്ടിട്ട് ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് പറഞ്ഞത് ദൈവം നമ്മളുടെ കൂടെ വസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പാപം നിമിത്തം . ഇത് കേട്ട് ജനം ഹൃദയം തകർന്ന ദൈവസന്നിധിയിൽ കരയുവാൻ തുടങ്ങി. മോശ പാളയത്തിന്റെ പുറത്ത് ദൈവവുമായി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ദൈവത്തിന്റെ മേഘം വന്നു മൂടി ദൈവവും മോശവും തമ്മിൽ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മോശ പറഞ്ഞത് നീ എനിക്കൊരു സുഹൃത്തിനെ പോലെയാണ്. നീ ഞങ്ങളോട് കൂടെ വരാതിരിക്കരുത് അങ്ങ് ഞങ്ങളോട് കൂടി വന്നില്ല എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് യാത്ര ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ല അങ്ങ് ഞങ്ങളോട് കൂടി വരാത്ത പക്ഷം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നയിക്കരുത്.അതിനെ ദൈവം മോശയോട് നീ എനിക്ക് എന്റെ സുഹൃത്തിനെ പോലെയാകുന്നു ഞാൻ നിന്നിൽ കടാക്ഷിക്കുന്നു നീ പറയുന്നത് പോലെ ഞാൻ ചെയ്യും.ദൈവം മോശയോട് നീ രണ്ട് കൽപലകകൾ ചെത്തി ഉണ്ടാക്കി മലമുകളിലേക്ക് കയറി വരണം.ഞാൻ അവിടെ വച്ച് ഇസ്രായേൽ അനുസരിക്കേണ്ട തായ് കല്പനകളെ ഞാൻ തരും അത് നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ അത്ഭുതകരമായി നിങ്ങളെ ഞാൻ കനാൻ ദേശത്തിൽ എത്തിക്കും.

മോശ ദൈവത്തോട് കൂടെ പർവ്വതം മുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി ദൈവം കൊടുത്ത കൽപ്പനകൾ മോശ കൽപലകയിൽ എഴുതി അവ 10 കൽപ്പനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു മോശ ദൈവത്തോട് കൂടെ 40 ദിവസം കഴിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ഇരുന്നു.അതിനുശേഷം മോശ പർവതത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു ദൈവത്തിന്റെ നിയമവുമായി. ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് മോശയുടെ മുഖത്ത് നോക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവന്റെ മുഖം ശോഭിച്ചിരുന്നു അങ്ങനെ മോശ ഒരു മൂടപടം ഇട്ടതിനുശേഷം മാത്രം ഇസ്രായേൽ ജനത്തോട് സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

മോശ ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ നടുവിൽ അധിവസിക്കേണ്ടതിന് ഒരു സമാഗമന കൂടാരം പണി വേണം അതിനുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളിൽ ഉള്ള വഴിപാടുകൾ യഹോവയുടെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുവരണംപൊന്ന്,വെള്ളിചുവപ്പുനൂൽ,പഞ്ഞിനൂൽ,ആട്ടുരോമം,ആട്ടുകുറ്റന്റെ കൊമ്പുകൾ,എണ്ണ,കതിരമരം,രൂപത്തിനുള്ള സുഗന്ധവർഗങ്ങൾ എന്നിവ. ആലയം പണിയേണ്ടതിന് കരകൗശലപ്പണി അറിയാവുന്ന ചിലരെ ആവശ്യമുണ്ട് അവർ സ്വയം താല്പര്യത്താൽ മുന്നോട്ട് വന്ന് ആ കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കണം

അടുത്തദിവസം ഇസ്രായേൽ മക്കൾ തങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഇരുന്ന എല്ലാവിധ വസ്തുക്കളും യഹോവയുടെ ആലയം പണിക്കായി മോശയുടെ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിച്ചു കൊത്തുപണികളും മറ്റ് കരകൗശലപ്പണികളും ചെയ്യേണ്ടതിന് ആളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്നു. ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മോശ പറഞ്ഞ പ്രകാരം അവരുടെ കൈകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ സമ്പത്തുകളിലും ദശാംശം മുഴുവനും മോശയുടെ കയ്യിൽ കൊണ്ട് കൊടുത്തു അവസാനം മോശ പറഞ്ഞു മതി ആവശ്യത്തിനുള്ള വസ്തുക്കൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.ഇസ്രായേൽ മക്കൾ യഹോവയുടെ സമാഗമന കൂടാരം ദൈവം മോശയോട് പറഞ്ഞ മാതൃകയിൽ പണി ചെയ്തു തീർത്തു അതിനായി ഏകദേശം രണ്ടു വർഷം എടുത്തു. അവർ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടതിനുശേഷം രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അതിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കി. ഇസ്രായേൽ മക്കൾ നിർമ്മിച്ച സമാഗമന കൂടാരം കണ്ട് മോശ വളരെ ആശയപ്പെട്ടു. ദൈവം തന്നോട് കൽപ്പിച്ച അതേ മാതൃകയിൽ അവരത് പൂർത്തീകരിച്ചു മോശ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ തേജസ് ജനം എല്ലാം കാണികെ ആ കൂടാരത്തിൽ നിറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കൊണ്ട് സമാഗമന കൂടാരം നിറഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ അവരുടെ യാത്രയുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ദൈവം കൂടെ ഇരുന്നു.

46. അശ്രദ്ധാഗ്നി

ലേവ്യപുസ്തകം **10:1-7 &** സംഖ്യാപുസ്തകം **9-11:3**

ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന്, ദൈവം കൃത്യമായ നിബന്ധനകൾ ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് കൊടുത്തു. മഹാപുരോഹിതനായി മോശയും അഹരോനെയും ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു . മരണശേഷം അഹരോ മക്കൾക്കും മഹാപുരോഹിതൻ ആകാനുള്ള അവകാശം കൊടുത്തു. ഈ പുരുഷൻമാരെ സ്ഥാനാരോഹണം സഭ സമാധാനം കൂടാരത്തിനു മുൻപിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. മോശ അവരെ തൈലം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും യഹോവയ്ക്ക്

യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പുത്രന്മാരോടും സ്ഥാനാർഹണ ചരടുന്ന ഏഴുദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുമെന്നും അത് കഴിയുന്നവരെയും സമാഗമന കൂടാരം വിട്ടു പോകരുതെന്നും അറിയിച്ചു.നാദാബും അഭിഹവും ആയിരുന്ന അഹരുന്റെ മൂത്ത രണ്ടു പുത്രന്മാർ. താരോഹണ സ്ഥാനാരോഹണ യഹോവയുടെ മുൻപാകെചടങ്ങിൽ അവർ സ്വയം ശ്രപം കത്തിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ അവർ സാധാരണ തീയിൽ നിന്നും കരിയെടുത്ത് ശ്രപം കത്തിച്ചു. സന്നിധിയിൽ എത്തിയ ഉടനെ ഈ ആളിക്കത്തി രണ്ടു പേരും കൊല്ലപ്പെട്ടു.ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ എല്ലാവരും ഞെട്ടലോടെ നോക്കി നിന്നു. ശവശരീരം എടുക്കാൻ മോശ ചില ആളുകളെ നിയോഗിച്ചു അവർ പാളയത്തിനു പുറത്തേക്ക് ശരീരം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. അവരെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അഹരുവിന്റെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെയും ശ്രുശ്രൂഷ തുടരുവാൻ മോശ പറഞ്ഞു. അവർ ദുഃഖിച്ചു കരഞ്ഞതുമില്ല.

47. കൊതിയന്മാരുടെ ശവക്കുഴികൾ

സംഖ്യ പുസ്തകം **11:4-35**

ഇസ്രായേൽജനം കനാലിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ,ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. "ഞങ്ങൾക്ക് ഈ മന്ന മാത്രമേ കഴിക്കാനുള്ളൂ. ഈജിപ്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മത്സ്യവും മാംസവും പച്ചക്കറികളും ഞങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമായി." എല്ലാ കൂടാരങ്ങളിൽ നിന്നും കേൾക്കുന്നവരെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് കുടുംബത്തിലേക്ക് പടർന്നു. അവൻ നിരാശയോടെ കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു " ഇങ്ങനെ ഒരു ഹൃദയവേദന ഉണ്ടാകാൻ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്തത്? നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്? ഞാൻ ഈ ജനത്തെ പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല, പിന്നെ എന്തിനീ ജനത്തെ ഞാൻ മുലയൂട്ടണം? എനിക്കിത് സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല! ഇങ്ങനെയാകുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നെ കൊന്നു കളയണമേ".കർത്താവ് മോശെ യോട് അരുളി ചെയ്തു: " ജനത്തിൽനിന്ന് 70 നേതാക്കന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക; ഞാൻ നിന്റെ മേൽ ഉള്ള ആത്മാവിൽ കുറച്ച് എടുത്ത് അവരുടെ മേൽ വയ്ക്കും. അവർ ജനങ്ങളുടെ ഭാരം വഹിക്കാൻ നിന്നെ സഹായിക്കും.അവൻ പറഞ്ഞു " ജനങ്ങളോട് തങ്ങളെ തന്നെ ഒരുങ്ങിയിരിക്കാൻ പറയുക. നാളെ അവർക്ക് പക്ഷിപ്പാനും മാംസം ഉണ്ടാകും. ഒരു ആസക്തിയോടെ മിസ്രയീമിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് അവർ പൂർണമായും അസുഖം വരുന്നതുവരെ മാംസം കഴിക്കും".

ജനത്തോട്, അവൻ 70 നേതാക്കന്മാരെ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ വരുവാൻ വിളിച്ചു. അവർ എത്തുമ്പോൾ 68 പേർ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. രണ്ടുപേർ പാളയത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു.കർത്താവ് മോശയിൽ നിന്ന് ആത്മാവിനെ കുറച്ച് എടുത്ത് 70 പേരുടെ മേൽ പകർന്നു. ഉടനെ ആ പുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും പ്രവചിക്കുവാൻ തുടങ്ങി, പാളയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു പേരും കൂടെ പ്രവചിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.യോശുവ മോശയോട് പറഞ്ഞു " ആ രണ്ട് ആളുകളോട് നിർത്താൻ പറയുക!"

മോശ പറഞ്ഞു" അയ്യോ ജോഷ്വാ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെ എല്ലാ ജനങ്ങളിലും പതിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

അടുത്ത ദിവസം കർത്താവ് കടലിൽ നിന്ന് കാറ്റടിപ്പിച്ച് കാടയെ അയച്ചു. അവ തറയിൽ നിന്ന് മൂന്നടി ഉയരത്തിൽ താഴേക്ക് വന്നു, ഒരു മനുഷ്യന് ഒരു ദിവസം നടക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം എല്ലാ ദിശകളിലേക്കും അത് മൂടിയിരുന്നു.

ആളുകൾ പുറത്തിറങ്ങി അതിനെ പിടിച്ചു. അവർ രാത്രിയും പകലും മുഴുവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു. ഏറ്റവും കുറച്ചു കാടുകളെ പെറുക്കിയവൻ 33 പറ നിറയെ പെറുക്കി. എല്ലാ കുടുംബങ്ങൾക്കും വലിയ അളവിൽ മാംസം ലഭിച്ചു.എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിൽ ആശ്രയിക്കാതെ, അവർ മിസ്രയീമിനെ ആഗ്രഹിച്ചത് കൊണ്ട് ദൈവം അവരോട് കോപിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, ആളുകൾ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അതവരുടെ പല്ലുകൾക്കിടയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ഒരു മഹാഭാര അവരുടെ മേൽ വന്നു. പലരും അവിടെ മരിച്ചുവീണു, അവരെ അവിടെ അടക്കി. അതുകൊണ്ട് അവർ അതിനെ "കൊതിയന്മാരുടെ ശവക്കുഴികൾ " എന്ന് വിളിച്ചു.

48. അവളുടെ മുഖത്ത് തുപ്പുന്നു

സംഖ്യാപുസ്തകം **12**

മോശയുടെയും അഹരോൺ ന്റെയും സഹോദരിയായിരുന്ന മിറിയാം. ഒരു ദിവസം അവളും മോശയുടെ ഭാര്യയും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടായി. ഇക്കാരണത്താൽ മിറിയാംഅഹരോനും മോശയെ വിമർശിക്കാൻ തുടങ്ങി, അവന്റെ ഭാര്യയെ അറേബ്യൻ സ്ത്രീ - കുശ സ്ത്രീ എന്ന് വിളിച്ചു. അവർ പിന്നെയും മോശക്കു എതിരായി സംസാരിച്ചു. മോശയോടു മാത്രമേ ദൈവം സംസാരിക്കയുള്ളോ? ഞങ്ങളോടും സംസാരിക്കും. എന്നു. പറഞ്ഞു.ദൈവം ഇതു കേട്ടു,മോശയെ പോലെ ഭ്രതലത്തിൽ ശാന്തനും സൗമ്യനും ആയ ഒരു വൻ വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ തന്നെ ദൈവം മോശെയോടും അഹരോനോടു മിര്യാമിനോടും സമാഗമന കൂടർത്തിൽ വരുവാൻ കല്പിച്ചു.

യഹോവയുടെ മേഘം സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ നിറഞ്ഞു. അഹരോനെയും, മിര്യാമിനെയും മുന്നോട്ടു വിളിച്ചു. അവർ ഇരുവരും മുന്നോട്ടുവന്നു.ദൈവം അവരോട്, നിങ്ങളുടെ കൂടാരത്തിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അവനോട് സ്വപ്നത്തിലും,ദർശനത്തിലും അരുളിചെയും. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല ഞാൻ മോശയോട് സംസാരിക്കുന്നത്. ഞാനും അവനും ഒരുമിച്ച് ഒരു കുടുംബത്തിലെ ആളുകളെ പോലെ തുറന്നാണ് ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നത്.ഒരുവൻ ഒരുവനോട് അഭിമുഖമായി സംസാരിക്കുന്നതെങ്ങനെയോ അങ്ങനെതന്നെ. അങ്ങനെയുള്ള മോശയ്ക്ക് എതിരായി നിങ്ങൾക്ക് സംസാരിക്കാൻ എങ്ങനെ സാധിച്ചു. യഹോവയുടെ കോപം അവരുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചു അവൻ മറഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ മിറിയാമിന്റെ ദേഹം മുഴുവനും വെളുത്ത് കുഷ്ഠം വന്നതുപോലെ ആയി. അപ്പോൾ അഹരോൺ അയ്യോ യജമാനനെ ഞങ്ങളോട് കോപിക്കരുത് അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുമ്പോൾ മാംസം പകുതി അഴകിയ ചാപിള്ള പോലെ ഇവളെ ആക്കരുത്.

മോശ ദൈവ കരഞ്ഞു ദൈവമേ എന്റെ സഹോദരിയെ സൗഖ്യമാക്കണമേ

ദൈവം മോശയുടെ ഞാൻ അവളെ സൗഖ്യമാക്കും എന്നാൽ ഇപ്പോഴല്ല അവളുടെ പിതാവ് അവളുടെ മുഖത്ത് തുപ്പിയാൽ അവൾ ലജ്ജാകയില്ലയോ ആകിയാൽ അവൾ പാളയത്തിനു പുറത്ത് ഏഴു ദിവസം ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിക്കട്ടെ. എന്നാൽ മരിയ പാളയത്തിനു പുറത്ത് ഏഴു ദിവസം താമസിക്കുകയും ഇസ്രായേൽ മക്കൾ

യാത്ര പുറപ്പെടാതെ അവിടെത്തന്നെ കൂടാരം അടിച്ചു കനാലിലേക്ക് എത്തുന്ന പ്രദേശത്തേക്ക് അവർ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.

49. പന്ത്രണ്ട് ഒറ്റുകാർ.

സംഖ്യാ പുസ്തകം **13-14**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ കനാൻ ദേശത്തിന്റെ അതിരോളം എത്തി. ദൈവം മോശയോട് നീ ഒരു 12 പേരെ ദേശം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ ആയിരിക്കുക. അങ്ങനെ മോശ ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽ ഓരോ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും 12 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവരോട് ദേശത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ ജനസംഖ്യ അവിടുത്തെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിച്ച് മോശയെ അറിയിക്കേണ്ടതിന് പറഞ്ഞു വിട്ടു അക്കൂട്ടത്തിൽ ആ ദേശത്തുള്ള പഴവർഗങ്ങളും പറിച്ചു കൊണ്ടുവരണമെന്ന് പറഞ്ഞു.

മോശ അയച്ച ഒറ്റുകാർ കനാൻ ദേശത്തിൽ 40 ദിവസം യാത്ര ചെയ്ത ദേശത്തിന്റെ അറിവുകൾ എല്ലാം അവർ ശേഖരിച്ചു അതിനുശേഷം വളർന്ന് മുന്തിരിയുടെ ഒരു കുല രണ്ടുപേർ ചേർന്ന് ഒരു തണ്ടിന്മേൽ തൂക്കി കൊണ്ടുവന്നു.

പോയ വ്യക്തികൾ മോശയ്ക്ക് ആദേശത്തെ പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. അതിൽ 10 പേർ മോശയോട് സ്ഥലം വളരെ മനോഹരവും ഫലഭൂവിഷ്ടവും പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശമാകുന്നു പക്ഷേ അവിടുത്തെ മനുഷ്യന്മാർ വളരെ അതികായികന്മാരും ശക്തിയുള്ള വരും ആകുന്നു അതുപോലെ ആ ദേശത്തിന്റെ കോട്ടകളെല്ലാം വളരെ വലിപ്പമുള്ളതാകുന്നു.

എന്നാൽ രണ്ടുപേർ യോശുവയും കാലിബും വ്യത്യസ്തമായ മറുപടി മോശയ്ക്ക് കൊടുത്തു അവർ പറഞ്ഞത് നമുക്ക് ഉറപ്പായിട്ടും ആ ദേഷ്യം കയ്യടക്കുവാൻ സാധിക്കും.അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ മോശയോട് ഇല്ല ഒരിക്കലും നമുക്ക് പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല അത് കായിക ബലമുള്ള ആ മനുഷ്യരുടെ മുൻപിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു വെട്ടിക്കിളിയെ പോലെ തോന്നി. അപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു . അവർ മോശയ്ക്ക് എതിരായി സംസാരിച്ചു നീ എന്തിനാണ് ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് ഈ ദേശം വരെയും കൊണ്ടുവന്നത് ഇവിടെ കിടന്നു ഞങ്ങൾ മരിക്കണം ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും അവർക്ക് അടിമകളായി തീരുമോ? നമുക്ക് വേറൊരു നേതാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എത്രയും പെട്ടെന്ന് മിസ്രയീമിലേക്ക് മടങ്ങി പോകാം എന്ന് പറഞ്ഞു.

യോശുവയും കാലേബും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ മുൻപിൽ ചെന്ന് വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി അവരോട് ആ ദേശം വളരെ മനോഹരമാകുന്ന ദൈവം നമുക്ക് തരുമെന്ന് പറഞ്ഞ ദേശം അതാണ് നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കരുത് നിങ്ങളെല്ലാവരും കീഴ്പ്പെടും നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത് ദൈവം നമ്മോടു കൂടെയുണ്ട് ദൈവമാ ജനങ്ങളെ വിഴുങ്ങി കളയും.അപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ യോശുവയെയും കാലേബിനെയും ഉപദ്രവിക്കാനായി മുന്നോട്ടുവന്നു പെട്ടെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ തേജസ് കൊണ്ട് സമാഗമന കൂടാരം നിറഞ്ഞു ദൈവം മോശയോട് എങ്ങനെ ഈ ജനം എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നു ഞാൻ ഇവർക്ക് വേണ്ടി എന്തോരം ഉപകാരങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽ വെച്ച് ചെയ്തു. എന്തോരം അത്ഭുതങ്ങൾ ഞാൻ ഇവരുടെ മുൻപിലൂടെ ചെയ്തു എന്നിട്ടും അവർ എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നു.

ദൈവം മോശയോട് ഇവരാരും കനാൻ ദേശം കാണുകയില്ല ഞാൻ ഇവരെ വീണ്ടും മരുഭൂമി വഴിയായി 40 സമ്മതം നടത്തും അപ്പോൾ ഈ ജനങ്ങളെല്ലാം മരിക്കും നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 20 വയസ്സിന് താഴത്തോട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും ഞാൻ ദേശത്തെത്തിക്കും അക്കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ ദാസനായ യോശുവയും ആ ദേശത്തെ അവകാശമാക്കും കാരണം അവർ എന്റെ വാക്ക് വിശ്വാസത്തോടെ കേട്ടു എന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചു ഇപ്പോൾ ഈ ജനം വ്യാകുലപ്പെടുന്ന അവരുടെ മക്കളെ കുറിച്ചാകുന്നു എന്നാൽ ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾ കനാൻ ദേശം കൈവശമാക്കും ഇവരോ അവിടെ കടക്കുകയില്ല. മോശ ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് ദൈവം എന്താകുന്നു സംസാരിച്ചത് അവരെല്ലാവരും തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ കരയുവാൻ തുടങ്ങി ഒറ്റ നോക്കുവാൻ പോയ പത്ത് പേർ അപ്പോൾ തന്നെ ഒരു വ്യാധി കടന്നുവന്ന മരിച്ചു . പിറ്റേദിവസം ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മോശയോട് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തിരിച്ചറിയുന്നു ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു എന്ന് ഞങ്ങൾക്കും ദൈവം അവകാശമായി തന്ന ആ ദേശത്ത് പോകുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനു മോശ ഇല്ല ദൈവം നിങ്ങളെ വീണ്ടും മരുഭൂമി വഴിയായി യാത്ര ചെയ്യിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു ഇനിയും നിങ്ങൾ അവന്റെ വാക്കുകളെ അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ ആ ദേശത്തേക്ക് പോകാൻ പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം നിങ്ങളോട് കൂടെ ഇല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ വഴിയിൽ വളരെ തടസ്സങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് നേരിടേണ്ടി വരും.

എന്നാൽ ആ ജനം മോശയുടെ വാക്ക് അനുസരിക്കാതെ പർവതം കയറി കനാൻ ദേശത്തേക്ക് നോക്കി യാത്രയായി എന്നാൽ അവർ അവരെ ഏതൊരു രാജ്യക്കാർ യുദ്ധം ചെയ്തു തോൽപ്പിച്ചു അനേകം പേരുന്നു മരണമടഞ്ഞു. ഇസ്രായേൽ മക്കൾ വീണ്ടും പുറകോട്ട് യാത്ര ചെയ്തു മരുഭൂമി വഴിയായി കനാൻ ദേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്ര ചെയ്തു ഏകദേശം 40 വർഷമെടുത്തു. ആ സമയം കൊണ്ട് മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രായമായ വ്യക്തികളും അവിടെവെച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ദൈവം അവരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നടത്തി അവരെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ വസ്ത്രം പഴക്കുകയോ അവരുടെ ചെരിപ്പുകൾ പൊട്ടിപ്പോവുകയും ചെയ്തില്ല ദൈവം അവർക്ക് ഓരോ ദിവസവും വേണ്ട ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തു.

50. കോരഹിന്റെ കലഹം

സംഖ്യാപുസ്തകം **16 - 17**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മരുഭൂമി വഴിയായി ദേശത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ മോശയ്ക്ക് മഹറൂന് എതിരെ ഒരു കൂട്ടം ഉയർന്നു അതിന്റെ നേതാവ് കോര ആയിരുന്നു കൂട്ടത്തെ ഉണ്ടാക്കി അതിൽ 250 പേരുണ്ടായിരുന്നു അവർ മോശയ്ക്ക് മഹറുവിനും എതിരായി സംസാരിച്ചത് " നീ മാത്രമാണോ ഞങ്ങളുടെ നേതാവ്,നിങ്ങളുടെ സഭ നിർത്തുക ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും വിശുദ്ധരാണ് ദൈവം ഞങ്ങളോട് കൂടെയുമുണ്ട് ഞങ്ങളോടും ദൈവം സംസാരിക്കും".

മോശ കോരഹിനോട് "എനിക്കറിയാം നീ ദൈവ സന്നിധിയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടവനാണ് ദൈവം നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നാൽ നീ ഒരിക്കലും ദൈവത്തിനെതിരായി സംസാരിക്കരുത് നാളെ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവ സന്നിധിയിൽ കടന്നുവരുമ്പോൾ ദൈവം തന്നെ തീരുമാനിക്കും ആരാണ്

ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെ നയിക്കേണ്ടത് എന്നും ആരാണ് ദൈവത്തിനുള്ളവരെന്നും". ആ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടുപേർ മോശ അവരെ വിളിച്ചു അപ്പോൾ അവർ "ഇല്ല ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വരികയില്ല ഈ മരുഭൂമിയിൽ കിടന്ന് മരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിക്കുകയില്ല. ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ട് നീ ഞങ്ങൾക്ക് രാജാവും അധിപതിയും ആകുന്നത് ഞങ്ങൾ കാണണമോ".

അതുകേട്ടപ്പോൾ മോശയ്ക്ക് കോപം വന്നു മോശ ദൈവത്തോട്,, " ഞാൻ ഈ ജനത്തോട് മോശമായി പെരുമാറിയിട്ടുണ്ടോ ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ഇവർക്കെതിരെ എന്തെങ്കിലും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട് പിന്നെ ഇവർ എന്തിനാണ് എന്നെ ഇങ്ങനെ എതിർക്കുന്നത്".അടുത്തദിവസം മോശയും അഹറോനും,250 പുരുഷന്മാർ അടങ്ങുന്ന എതിർഭാഗത്തുള്ള ഇസ്രായേൽ മക്കളും ദൈവത്തിന്റെ സമാഗമന കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ കൂടി ജനം ഒക്കെയും എന്ത് സംഭവിക്കും എന്ന് കാണുവാൻ നോക്കി നിന്നു അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ നിറഞ്ഞു ദൈവം മോശയോട് പറഞ്ഞത് അവരുടെ അടുത്തുനിന്ന് മാറിനിൽക്കുക ഞാൻ അവരെ മുഴുവനായി നശിപ്പിക്കാൻ പോവുകയാണ് . മോശ അപ്പോൾ തന്നെ യഹോവയുടെ ദൈവമേ അങ്ങ് ശിക്ഷിക്കരുത് അവരോട് അങ്ങ് ക്ഷമിക്കണമേ എന്ന് കരഞ്ഞു ദൈവം മോശയോട് ആ നിൽക്കുന്ന ജനത്തോട് അവരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവരെയും നശിപ്പിക്കും അത് കേട്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ എല്ലാം ഓടി മാറി രണ്ടുപേർ അവരുടെ കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ തന്നെ നിന്നു അവരുടെ കൂടെ അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും ഭാര്യമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു . കോരയോട് കൂടെ നിന്ന മോശ കൂടി നിന്ന് ജനത്തോട് ഈ മനുഷ്യൻ മാർക്ക് സാധാരണയായി ഒരു മരണം ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും ഇത് ദൈവത്തിന്റെ കരമല്ല എന്ന് എന്നാൽ അസാധാരണമായ ഒരു മരണമാണ് ഇവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് എങ്കിൽ നമുക്ക് ഉറപ്പിക്കാം ഇത് ദൈവത്തിന്റെ കരം തന്നെ. എന്തെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തിനെതിരായി സംസാരിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ഭൂമി പിളർന്നു ഈ മനുഷ്യനും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും കുഴിയിൽ വീണു. ഭൂമി അവരെ വിഴുങ്ങിയത് പോലെ നിലം അവർക്ക് ചുറ്റും അടഞ്ഞു. തങ്ങളെയും ഭൂമി വിഴുങ്ങുമെന്ന് ചിന്തിച്ച് ആളുകൾ നിലവിളിച്ചോടി. അപ്പോൾ തീ പുറപ്പെട്ടു 250 പേരെയും ദഹിപ്പിച്ചു. കർത്താവ് മോശയുടെ അരുളി ചെയ്തു " മനുഷ്യരുടെ ചാരത്തിൽ നിന്ന് 250 ധൂപകലശകൾ എടുക്കുക. അതിനെ അടിച്ചു തകിടുകൾ ആക്കി യാഗപീഠത്തെ പൊതിയാൻ ഉപയോഗിക്കുക. പൗരോഹിത്യം അഹരോഗിനും അവന്റെ സന്തതികൾക്കും മാത്രമാണെന്ന് ഇത് ജനങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തും".

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ആളുകൾ അടുത്തദിവസം പൗരോഹിത്യത്തെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് സംസാരിപ്പാനും ഒരു ജനക്കൂട്ടം മോശയുടെയും അഹരൊന്റെയും ചുറ്റും കൂടി. അവർ പറഞ്ഞു " നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെ കൊന്നു".മോശ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കോപം ജനക്കൂട്ടത്തിനെതിരെ ജ്വലിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവൻ അഹരോനോട് പറഞ്ഞു " നീ വേഗം പോയി ധൂപകലശം എടുത്ത് അതിൽ ധൂപ വർഗ്ഗവും നിറയ്ക്കുക; ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഓടിച്ചെന്ന് അവരുടെ പാപത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുക; ദൈവത്തിന്റെ കോപം പുറപ്പെട്ട് അവൻ അവരെ ഒരു ബാധയാൽ ബാധിക്കുന്നു". അഹരോൻ അത് ചെയ്തപ്പോൾ ബാധ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവൻ മരിച്ചവർക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും ഇടയിൽനിന്ന് ജനത്തിനുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു. ആ ബാധ നിന്നു എന്നാൽ അന്ന് 14700 പേർ മരിച്ചു.

പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനായി കർത്താവ് മോശയോട് പറഞ്ഞു , " ഓരോ ഗോത്രവും ഓരോ വടി കൊണ്ടുവരണം ലേവിയുടെ വടിയിൽ അഹരോന്റെ പേര് എഴുതണം. അതിനെ സമാധാന

കൂടാരത്തിൽ വയ്ക്കണം. അവയിൽ ഒന്ന് ഞാൻ മുളപ്പിക്കും. ഇത് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആളുകൾ പരാതിപ്പെടുന്നത് നിർത്തലാക്കും.മോശ കർത്താവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു. അടുത്തദിവസം അഹരോന്റെ വടി മുളച്ചു വരിക മാത്രമല്ല, അതിൽ മുകുളങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും പൂക്കുകയും ബദാം ഫലം കായ്ക്കുകയും ചെയ്തു ! ഇത് കണ്ട് ജനം അമ്പരന്നു. അന്നുമുതൽ തങ്ങൾ മരിക്കും എന്ന് ഭയന്ന് കൂടാരത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുവാൻ പോലും അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അഹരോന്റെ വടി സുരക്ഷിതത്വത്തിനായി തിരികെ വെച്ചു.

51. പാറയോട് സംസാരിക്കുക

സംഖ്യാപുസ്തകം **20-21**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ യാത്ര ചെയ്ത് പോയ സ്ഥലത്ത് വെള്ളമില്ലായിരുന്നു ജനങ്ങൾ മോശയുടെ അടുത്ത് വന്ന് മോശയുടെ. "ഞങ്ങളും ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ മരിച്ചത് പോലെ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ മരിക്കും. നീ ഞങ്ങളെ ദേശത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത് ഒരുപാട് വാഗ്ദത്തങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അത്തിമരവും മുന്തിരിച്ചും എല്ലാമുള്ള ദേശത്തേക്കാണ് നീ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുമെന്ന് പറഞ്ഞത് എന്നാൽ ഇവിടെ ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ കുടിക്കുവാൻ വെള്ളം പോലും ഇല്ല, ഞങ്ങൾക്കോ ഞങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങൾക്കോ."

അപ്പോൾ ദൈവം മോശയോട് നീ ജനങ്ങളെ കൂട്ടി നിന്റെ വടിയുമായി ഈ മലയുടെ മുൻപിൽ വരിക. നീ ഈ മലയോട് സംസാരിക്കാം അപ്പോൾ ജലം പുറപ്പെടും അത് അവർക്ക് മതിയാകുവോളം മൃഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യർക്കും ഉപയോഗിക്കാം. മോശ ജനത്തോട് "നിങ്ങൾ വളരെ ശാഠ്യം ഉള്ള ജനം ആകുന്നു ഈ പാറയിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ജലം തരും" എന്ന് പറഞ്ഞ് മോശ തന്റെ കൈലിരുന്ന വടികൊണ്ട് പാറയെ രണ്ടുവട്ടം അടിച്ചു പാറയിൽ നിന്ന് ജലം കുതിച്ചുപ്പുറത്തേക്ക് ചാടി അത് ജനങ്ങൾക്കും അവരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും ആവശ്യം പോലെ ലഭിച്ചു.എന്നാൽ യഹോവ മോശയിലും അഹരോനിലും പ്രസാദിച്ചില്ല.

അവൻ പറഞ്ഞു" നിങ്ങളെന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചില്ല. നിന്റെ നിങ്ങൾ എന്റെ കൽപ്പന അനാദരിക്കുന്നത് ഈ ജനം കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദേശത്തേക്ക് ഈ ആളുകളെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകില്ല ".ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മുൻപോട്ട് നീങ്ങിയപ്പോൾ അവർ ഏദോമിന്റെ അതിരിങ്കൽ എത്തി. അവരുടെ ദേശത്തുകൂടി കടന്നുപോകാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു കൊണ്ട് മോശെ അവരുടെ രാജാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. അവർ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കില്ലെന്ന് രാജാവിന് ഉറപ്പു നൽകുകയും കുടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ പോലും പണം നൽകുമെന്ന് അറിയിച്ചു.അവരെ ആ ദേശത്തോട് കടത്തിവിടുവാൻ രാജാവ് സമ്മതിച്ചില്ല. അവൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ അവരുടെ അതിർത്തികളിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ഇസ്രായേൽ അവരുടെ ദേശത്തേക്ക് കടന്നാൽ യുദ്ധം ചെയ്യും എന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ മോശ പിന്തിരിഞ്ഞു.

അധികം താമസിയാതെ കർത്താവ് മോശയോട് പറഞ്ഞു, " ആരോ മരിക്കാനായി. അതുകൊണ്ട് മഹാപുരോഹിതന്റെ വസ്ത്രം ഊരി അവന്റെ മകനായ എലെയാസറിനെ ധരിപ്പിക്കുക ". മോശെ അത് ചെയ്തു അധികം താമസിയാതെ മരിച്ചു മരണത്തിൽ ഇസ്രായേൽജനം 30 ദിവസം ലഭിച്ചു. ഇസ്രായേലിൽ ചുറ്റും നീങ്ങിയപ്പോൾ

ആളുകൾ വീണ്ടും പരാതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങി അവർ പറഞ്ഞു മരിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വരേണ്ടതില്ല.ഇത് മിശ്രയീമിൽ ആകാമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് വെള്ളമില്ല മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ ഈ ആഹാരം വെറുക്കുന്നു.

അങ്ങനെ കർത്താവ് വിഷ സർപ്പങ്ങളെ പാളയത്തിലേക്ക് അയച്ചു. അനേകർ സർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റു മരിച്ചു. അവർ മോശയുടെ അടുക്കൽ ഓടി ചെന്നു ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു ഞങ്ങൾ നിനക്കും കർത്താവിനും എതിരായി സംസാരിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു ദയവായി ദൈവത്തോട് സംസാരിച്ചു ഈ സർപ്പങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകാൻ പറയുക. അങ്ങനെ മോശ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

കർത്താവ് മോശയുടെ അരുളി ചെയ്തു "പിച്ചളകൊണ്ട് ഒരു സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി ഒരു കമ്പിൽ വയ്ക്കുക. പിച്ചള സർപ്പത്തെ നോക്കിയാൽ കടിയേറ്റ ആളുകൾക്ക് സൗഖ്യം ലഭിക്കും.ഇസ്രായേൽ മക്കൾ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അമ്മോര്യരുടെ അതിർത്തിയിൽ എത്തി രാജാവിന്റെ ദേശത്തോട് സഞ്ചരിക്കാമോ എന്ന ഒരു സന്ദേശം രാജാവിന് അയച്ചു അവിടുന്ന് ഒന്നും എടുക്കില്ലെന്ന് അവരെ ഉപദ്രവിക്കില്ലെന്ന് അവർ ഉറപ്പു നൽകി.

അമോര്യരുടെ രാജാവ് തിരസ്കരിച്ച പകരം അവൻ തന്നെ സൈന്യത്തെ അയച്ചു ഇസ്രായേലിന്റെ ആക്രമിച്ചു ഇസ്രായേൽ മക്കൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തത് അവരെ പൂർണമായി പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.അവർ അവരുടെ എല്ലാ നഗരങ്ങളും പിടിച്ചടക്കുകയും അവയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്ത മുഴുവൻ അവർ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു.

52 ബാലാമിന്റെ കഴുത

സംഖ്യാ പുസ്തകം **22 : 1-35**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ മോവാബ് സമഭൂമിയിൽ പാളയം ഇറങ്ങി, അത് യെരിഹോവിന് എതിർവശത്തുള്ള യോർദ്ദാൻ നദിക്ക് അടുത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. ബാലാക്കായിരുന്നു മോവാബിന്റെ രാജാവ്. തന്റെ താഴ്വരയിലെ വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഭയന്നുപോയി. അവർ മറ്റു രാജ്യത്ത് കാര്യങ്ങൾ അവൻ കേട്ടിരുന്നു. അവൻ വിദ്യാനികരോട് പറഞ്ഞു " ഈ ആളുകൾ നമ്മളെക്കാൾ ശക്തനാണ് അവർ തമ്മിൽ പൂർണമായും നശിപ്പിക്കും എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ".

യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയിൽ കിഴക്ക് ജീവിച്ചിരുന്ന ബിലെയാം എന്ന പ്രവാചകനെ അയക്കാൻ ഇരു രാജ്യങ്ങളും തീരുമാനിച്ചു. " വേഗം വരൂ, മുസ്ലിം നിന്ന് ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം വന്നിരിക്കുന്നു, അവർ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ താൽപര്യമുണ്ട് താഴ്വരയിൽ ഉണ്ട്. അവർ ഞങ്ങളെക്കാൾ ശക്തനാണ് ശക്തരാണ്, അതുകൊണ്ട് നീ അവരെ ശപിച്ചു അങ്ങനെ നമുക്ക് അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞയക്കണം. നീ ഒരു പ്രവാചകന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു ശ്രമിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെടും നീ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു ". വില്യം പറഞ്ഞു ഇന്ന് രാത്രി താമസിക്കും . ദൈവം എന്നോട് എന്ത് ചെയ്യാൻ പറയുന്നുവെന്ന് രാവിലെ പറയാം. രാത്രിയിൽ ദൈവം സംസാരിച്ചു നിന്നോടുകൂടെ താമസിക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യർ ആരാണ് രാജാവിൽ നിന്ന് അവർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് ഒരു ജനക്കൂട്ടം വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു, ഞാൻ പോയി അവരെ ശപിക്കണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു." കർത്താവ് പറഞ്ഞു ഇല്ല നിങ്ങൾ

അവരോടൊപ്പം പോകരുത് നിങ്ങൾ അവരെ ശപിക്കരുത് കാരണം അവർ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ജനമാകുന്നു." പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ബിലെയാം പ്രതിനിധി സംഘത്തോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ രാജാവിൻറെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങുക. കർത്താവ് എന്നെ നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല.പ്രതിജ്ഞ പ്രതിനിധി സംഘം തിരികെ പോയി ബാലാക്കിന് ഈ സന്ദേശം നൽകി. തുടർന്ന് രാജാവ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റു ചില ആളുകളുടെ ഒരു പ്രതിനിധി സംഘത്തെ അയച്ചു അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു "എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിൽ നിന്ന് നിന്നെ ഒന്നും തടയരുത്. ഈ ജനത്തെ ശപിച്ചാൽ ഞാൻ നിന്നെ ഒരു ധനികനാക്കി മാറ്റും".

അതിനു ബിലെയാം പറഞ്ഞു "രാജാവ് എന്റെ ഭവനം സ്വർണം കൊണ്ട് നിറച്ചാലും,കർത്താവ് എന്നോട് പറയണമെന്ന് പറഞ്ഞത് മാത്രമേ എനിക്ക് പറയാനാകൂ. എന്നാൽ ഈ രാത്രി ഇവിടെ താമസിക്കുക കർത്താവ് വ്യത്യസ്തമായി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ നോക്കാം.അന്ന് രാത്രി കർത്താവ് ബിയാമിനോട് പറഞ്ഞു ഈ മനുഷ്യൻ രണ്ടാമത് എടുക്കൽ വന്നതിനാൽ നീ അവരോടൊപ്പം പോകുക പക്ഷേ സൂക്ഷിക്കുക ഞാൻ നിന്നോട് പറയാൻ പറയുന്നത് മാത്രം പറയുക. അങ്ങനെ പിറ്റേന്ന് രാവിലെ കഴുതപ്പുറത്ത് രണ്ടു ദാസന്മാരെയും കൂട്ടി മോവാബിലേക്ക് യാത്ര തുടങ്ങി. അവൻ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കയ്യിൽ വാളുമായും വഴിയിൽ നിന്നു . കഴുത തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ ദൂതനെ കണ്ടു, അത് തിരിഞ്ഞ് ഒരു വയലിലേക്ക് പോയി, ആ വഴിയിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നവരെ ബിലെയാം അതിനെ അടിച്ചു.ദൂതൻ പാതയിലൂടെ ഇറങ്ങി ഇരുവശത്തും മതിലുകൾ ഉള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു. കഴുത തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ വാൾ ഊരി നിൽക്കുന്ന ദൂതനെ കണ്ടു. കഴുത അവന്റെ കാൽ മതിലിൽ വച്ച് ഞെരിക്കി.അവൻ അതിനെ വീണ്ടും അടിച്ചു.ദൂതൻ പാതയിലൂടെ ഇറങ്ങി,പക്ഷേ ഇത്തവണ ഇരുവശത്തും ഇടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് നിന്നു. കഴുത തല പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ ദൂതനെ കണ്ടു. അത് ബിലയാമിന്റെ കീഴിൽ കിടന്നു കളഞ്ഞു. ബിലെയാം രോഷാകുലനായി. അവൻ ഒരു വടി എടുത്തു കഴുതയെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.അപ്പോൾ ദൈവം കഴുതയെ സംസാരിപ്പിച്ചു. കഴുത പറഞ്ഞു എന്തിനാണ് എന്നെ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം അടിച്ചത്? വിലയാ അതിന്റെ നേരെ അലറി, " കാരണം നീ എന്നെ ഒരു വെടിയെ പോലെ ആക്കി ഇത് വടിക്ക് പകരം ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ഇവിടെ വച്ച് തന്നെ കൊല്ലുമായിരുന്നു ". കഴുത പറഞ്ഞു "നീ ജനിച്ചത് മുതൽ ഞാൻ നിന്നെ സേവിച്ചില്ലയോ, ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പ് എപ്പോഴെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ". "ഇല്ല നീ ഇങ്ങനെ മുൻപ് ചെയ്തിട്ടില്ല" ബിലെയാം പറഞ്ഞു.പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നു കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ വാളുമായി പാതയിൽ നിൽക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ബിലെയാംഅവന്റെ മുൻപാകെ വണങ്ങി. ദൂതൻ പറഞ്ഞു നിന്റെ കഴുതയെ നീ മൂന്നു തവണ അടിച്ചു എന്നിട്ടും, കഴുത ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ കൊന്നുകളയുകയും ഇതിനെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.ബിലെയാം പറഞ്ഞു" ഞാൻമോവാബിലേക്ക് പോകരുതെന്ന് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽഞാൻ തിരിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്ക് പോയി കൊള്ളാം". ദൂതൻ പറഞ്ഞു, " ഇല്ല നിനക്ക് പോകാം. എന്നാൽ സൂക്ഷിക്കുക.ഞാൻ നിനക്ക് പറയാൻ തരുന്ന വാക്കുകൾ മാത്രം പറയുക. അങ്ങനെ ബിലെയാം മോവാബിലേക്ക് പോയി.

53.ബിലെയാമിന്റെ പ്രവചനം

സംഖ്യ പുസ്തകം **22 :36-25:18 &31:7-16**

ബിലെയാം മോവാബിലെത്തിയപ്പോൾ ബാലാക്ക് രാജാവ് പറഞ്ഞു, "നീ എന്താണ് ഇത്രയും സമയം എടുത്തത്? ഞാൻ നിന്നെ ഒരു ധനികനാക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത് നിനക്ക് വിശ്വാസമില്ലേ?" ബിലെയാം പറഞ്ഞു, "ഞാനിപ്പോൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്, പക്ഷേ മനസ്സിലാക്കുക, ദൈവം എന്നോട് പറയാൻ പറഞ്ഞത് മാത്രമേ ഞാൻ പറയുകയുള്ളൂ".അങ്ങനെ ബാലാക്ക് വിലയാവിനെ ഇസ്രായേൽ പാളയത്തെ മുഴുവൻ നോക്കിക്കാണത്തക്ക വിധം ഒരു ഉയർന്ന മലഞ്ചെരുവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. രാജാവ് കർത്താവിന് യാഗപീഠം പണിത് അതിൽ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവിനോട് അവിടെ നിൽക്കുവാനും താൻ പർവതത്തിൽ കയറിപ്പോയി ദൈവം തന്നോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് കാണുവാൻ കയറി പോകട്ടെ എന്ന് ബിലെയാം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു സന്ദേശം നൽകി അവൻ ബാലാക്ക് രാജാവും മോവാബിലെ മൂപ്പന്മാരും കാത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്നു. വില ജനത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു എന്നെ വിളിപ്പിച്ചു വന്ന യാക്കോബിനെ ശപിക്കുക വന്നു ഇസ്രായേലിനെ തള്ളിപ്പറയുക എന്നാൽ ദൈവം ശപിക്കാത്തവനെ ഞാനെങ്ങനെ ശപിക്കും ദൈവം ശാസിക്കാത്തവനെ ഞാൻ എങ്ങനെ ശാസിക്കും. ശിലാഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഇവരെ കാണുന്നു. ഇവരെപ്പോലെ വേറൊരു ജാതിയും ഇല്ല. ഓ, നീതിമാൻമാർ മരിക്കുന്നതു പോലെ ഞാനും മരിക്കട്ടെ.

ബാലാക്ക് രാജാവ് അമ്പരന്നുപോയി ഞാൻ നിന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത് ഈ ആളുകളെ ശപിക്കാനാണ് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ അല്ല. ബിലെയാം പറഞ്ഞു "ഞാൻ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരുന്നു ദൈവം എന്നോട് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ എനിക്ക് പറയാൻ കഴിയൂ ".

ബാലാക്ക് പറഞ്ഞു എന്നോടൊപ്പം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് വരൂ. അവിടെ നിന്ന് നിനക്ക് ആളുകളുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ കാണാനാകും ഒരുപക്ഷേ നിനക്ക് അവരെ ശപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും." അവർ രണ്ടാമത്തെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി വീണ്ടും യാഗപീഠങ്ങൾ പണിത് കർത്താവിന് യാഗം കഴിച്ചു. ബിലെയാം രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു ഞാൻ ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കുന്നത് വരെ ഇവിടെ നിൽക്കുക. കർത്താവ് ബിലയാമിനോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ തിരിച്ചുപോയി പറഞ്ഞത് " ബാലാക്ക് രാജാവേ, ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക. ദൈവം മനുഷ്യനെ പോലെയല്ല. അവൻ മനസ്സു മാറ്റുന്നില്ല. കർത്താവ് അവരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് അവൻ അനുഗ്രഹിക്കാൻ എന്നോട് പറഞ്ഞത് . അവൻ അവരുടെ രാജാവും അവർ അതിൽ സന്തുഷ്ടരുമാണ്.അവനവരെ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് ബലമുള്ള കൈകളാൽ കൊണ്ടുവന്നു അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഒരു ശാപവും ഉണ്ടാകില്ല. ദൈവം അവർക്ക് വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന വൻ കാര്യങ്ങളാൽ അവർ അറിയപ്പെടും. രാജാവ് പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾക്ക് ശപിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അനുഗ്രഹം നൽകുന്നതെങ്കിലും നിർത്തലാക്കുക". രാജാവ് വീണ്ടും ബിലയാമിലെ ആളുകൾ കാണാവുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി . അവൻ പറഞ്ഞു "ഒരിക്കൽ കൂടി ശ്രമിച്ചു ഇവർക്ക് ശാപം ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കൂ ".

ബിലെയാം വീണ്ടും യാഗപീഠം പണിത് കർത്താവിന് ബലിയർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ മലയുടെ മുകളിക് ലേക്ക് കയറിയില്ല. അവൻ താഴ്വരയിലൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെ മേൽ വന്നു. "ഇസ്രായേലിന്റെ കൂടാരങ്ങൾ എത്ര മനോഹരമാണ്. അത് ദൈവം നട്ടുപിടിപ്പിച്ച ഒരു തോട്ടം പോലെയാണ് ഈ ജനത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും ശപിക്കുന്ന വർ.ശപിക്കപ്പെട്ടവർ.

ബാലാക്ക് രോഷാകുലനായി "ഇവരെ ശപിക്കാനാണ് ഞാൻ നിന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത് ഇപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊള്ളൂ! ഞാൻ നിനക്ക് തരാൻ പോകുന്ന സമ്പത്ത് കർത്താവ് കവർന്നെടുത്തു. ബിലെയാം പറഞ്ഞു

“എനിക്കൊരു സന്ദേശം കൂടെ പറയാനുണ്ട്. ഒരാൾ വരുന്നു ഇതാരാണെന്ന് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.അവൻ സ്വർഗീയ നക്ഷത്രം പോലെ ഇരിക്കുന്നു. അവർ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവ് ആയിരിക്കും.അവൻ തന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കളുടെ മേലും വിജയം നേടും.”

അതോടെ രാജാവ് തന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങി, ബിലയാമും തന്റെസ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. പിന്നീട് ബിലെയാം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞത് , “ എനിക്ക് ഈ ആളുകളെ ശപിക്കാനാവില്ല എന്നാൽ ദൈവത്തെക്കൊണ്ട് ഇവരെ ശപിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയും. അവൻ ഒരു പദ്ധതി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.അൽപo കഴിഞ്ഞ്, മോവാബ്യ സ്ത്രീകൾ ഇസ്രായേലിന്റെ പാളയത്തിലേക്ക് ചെന്നു. അവർ പുരുഷന്മാരുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു, തുടർന്ന് അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു ഉത്സവത്തിന് ക്ഷണിച്ചു. പുരുഷൻമാർ പോയി വിഗ്രഹാരാധങ്ങളായി മാറി.ദൈവം കോപിച്ചു. അവൻ ഒരു വലിയ ബാധ അവരുടെ മദ്ധ്യ അയച്ചു അങ്ങനെ 24000 പേർ മരിച്ചു. ഇസ്രായേലിൽ ഒരാൾ തന്റെ കൂടാരത്തിലേക്ക് ഒരു മിദ്യാന്യ സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു. അവർ ഇസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരുടെയും മോശയുടെയും ഇടയിലൂടെ നടന്നു കൂടാരത്തിലേക്ക് പോയി. മഹാപുരോഹിതന്റെ മകൻ ഒരു കുന്തവും എടുത്തു കൊണ്ട് അവിടെ കൂടാരത്തിലേക്ക് ചെന്നു.അവൻ ഇരുവരുടെയും ഇടയിലൂടെ കുന്തം കയറ്റി അവരെ സംഭവസ്ഥലത്ത് വച്ച് തന്നെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അതോടെ ദൈവം മഹാമാരിയെ നിർത്തി.കർത്താവു മോശയോട് പറഞ്ഞത്, “നിന്റെ സൈന്യത്തെ ഒരുക്കുക. “ മോവാബ്യരെയും മിദ്യാന്യരെയും അവർ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി കൊന്നുകളയുക. ഇസ്രായേൽ സൈന്യം പുറപ്പെട്ടു രണ്ട് രാജ്യങ്ങളെയും തോൽപ്പിച്ചു. ബാലാക്കിന് ആലോചന പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ബിലെയാമിന്റെ ശരീരവും മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

54. മോശയുടെ മരണം

സംഖ്യാ പുസ്തകം **27:12-23 &**
ആവർത്തന പുസ്തകം **30-34**

യഹോവ മോശെയോടു പറഞ്ഞു, "ഈ പർവ്വതത്തിൽ കയറുക. ഞാൻ ഇസ്രായേലിന് നൽകുന്ന ദേശം നിനക്ക് കാണിച്ചുതരാം. പാറയെ അടിച്ചു എന്നുള്ള നിന്റെ പാപം കാരണം നിനക്ക് അവരോടൊപ്പം പോകാൻ കഴിയില്ല. പക്ഷെ ഞാൻ നിന്നെ ദേശം കാണാൻ അനുവദിക്കും, അതിനുശേഷം നീ മരിക്കും. " മോശെ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നയിക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക - അവരുടെ മുൻപാകെ നിൽക്കുവാനും ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ അവർക്കുവേണ്ടി എടുക്കുവാനും”. ഇല്ലെങ്കിൽ, അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെയാകും.”" ദൈവം പറഞ്ഞു, "യോശുവയ്ക്ക് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആത്മാവുണ്ട്. അവനെ സകല ജലത്തിനും മുൻപാകെ മഹാപുരോഹിതനായ എലയാസറിന്റെയും മുൻപാകെ കൊണ്ടുവരുക . രാജ്യത്തെ നയിപ്പാനുള്ള അധികാരം എല്ലാവരും കേൾക്കെ അവനു നൽകുക. നിന്നെ അനുസരിച്ച് പോലെ തന്നെ

അവനെയും അനുസരിക്കണം എന്ന് ജനത്തോട് പറയുക. എലയാസറിൽ നിന്ന് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ യോശുവയ്ക്ക് ലഭിക്കും".

യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ ചെയ്തു. അവൻ യോശുവയെ ഇലയാസറിന്റെയും ജനത്തിന്റെയും മുൻപാകെ നിൽക്കുമാറാക്കി. മോശെ അവന്റെ കൈകൾ വെച്ചു യോശുവയും ജനതയെ നയിക്കാൻ അവനെ നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൻ ജനത്തോട് പറഞ്ഞു, " എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു ആജ്ഞ ഉണ്ട്. നിങ്ങളാൽ ആകും വിധം ഈ കൽപനകളെ അനുസരിക്കുക. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ജീവനും സമൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകും. അനുസരിക്കാഞ്ഞാൽ ഹൃദയ വേദനയും മരണവും സംഭവിക്കും."കൽപന ഇതാകുന്നു. കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുക, അവൻ പറയുന്നതു ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, പോകുന്ന ദേശത്ത് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെല്ലാം അവൻ എടുത്തു കളയും."

"ഞാൻ പറയുന്നതിന് സാക്ഷിയാകാൻ ആകാശത്തോടും ഭൂമിയോടും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ജീവനും മരണവും, അനുഗ്രഹവും ശാപവുംവച്ചുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജീവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ സ്നേഹിക്കുക. അവനെ അനുസരിക്കുക അവനോട് വിശ്വസ്തൻ ആയിരിക്കുക, കാരണം അവൻ നിങ്ങളുടെ ജീവനാകുന്നു." അപ്പോൾ മോശെ യോശുവയോടു പറഞ്ഞു, " ശക്തിയും ധൈര്യവുമുള്ളവനായിരിക്കുക. യഹോവ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ പോകുകയും ചെയ്യും. ഭയപ്പെടരുത് അധൈര്യപ്പെടുകയുമരുത്. "
ഇത് പറഞ്ഞശേഷം, മോശെ യെരീഹോവിന് കുറുകെയുള്ള പർവ്വതത്തിൽ കയറിപ്പോയി. അവിടെ, ദൈവം ഇസ്രായേൽ ദേശത്തെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. വടക്ക് മുതൽ തെക്കോട്ട് വരെയും, കിഴക്ക് മുതൽ പടിഞ്ഞാറ് വരെയും ദേശം മുഴുവനും കണ്ടു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "ഇതാണ് അബ്രഹാമിനെയും യിസ്ഹാക്കിനെയും യാക്കോബിനെയും നൽകാമെന്ന് ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദേശം. നിങ്ങൾ അത് കാണാൻ അനുവദിച്ചു, പക്ഷേ നീ അതിൽ കടക്കയില്ല. "

അങ്ങനെ യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ മരിച്ചു യഹോവ അവനെ മോവാബ് ദേശത്തു അടക്കം ചെയ്തു. അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ 120 വയസ്സ് ആയിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ കാഴ്ചശക്തി ഉള്ളവനും ആരോഗ്യവാനുമായിരുന്നു. മോശയുടെ മരണശേഷം മുപ്പത് ദിവസത്തേക്ക് ജനം വിലപിച്ചു.മോശയെ പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും, ഒരു നാളിൽ മോശയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു.

55 രാഹാബ്

യോശുവ **1-3:6**

കർത്താവ് യോശുവയോട് പറഞ്ഞു, “ എന്റെ ദാസനായ മോശ മരിച്ചു. ഇപ്പോൾ നീ ഈ ജനത്തെ വാഗ്ദത്ത ദേശത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോകുക. ഞാൻ മോശയോട് കൂടിയിരുന്ന പോലെ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും.“ അതുകൊണ്ട് ശക്തരായിരിക്കുക പൂർണ്ണ ധൈര്യമായിരിക്കുക. അവരെ ഭയന്ന് ഒരിക്കലും ഓടരുത്. നീ എന്റെ വാക്കുകളെ അനുസരിച്ചാൽ നീ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തിയിലും ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും.”

ഇതിനെ തുടർന്ന്, യോശുവ ജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ചു കനാനിലേക്കുള്ള മുന്നേറ്റ മാരംഭിച്ചു.

അതോടെ യോശുവ കാനാനിലേക്കുള്ള അവരുടെ പ്രചാരണത്തിനായി ആളുകളെ സംഘടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭ്രമിയിൽ ചാരപ്പണി ചെയ്യാൻ രണ്ട് പേരെനദിക്ക് കുറുകെ അയച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചത്. അവർ യെരീഹോ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് രാഹാബ് എന്ന വേശ്യയുടെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അവർ പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞ യെരീഹോ രാജാവു രാഹാബിനു ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ.താമസിക്കുന്നവരെ പുറത്തു .കൊണ്ടുവരിക. അവർ ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ ചാരന്മാരാണ്. പുരുഷന്മാർ അവളുടെ മേൽക്കൂരയിലായിരുന്നു, അവിടെ അവൾ അവയെ ചണക്കഷണങ്ങൾക്കടിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവൾ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "അതെ, അവർ ഇവിടെയുണ്ട്, പക്ഷേ അവർ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നതെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ഇരുട്ടുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ്, നഗരകവാടങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ പോയി. അവർ ഏത് വഴിക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞില്ല, പക്ഷേ നിങ്ങൾ തിടുക്കപ്പെട്ടാൽ അവരെ പിടിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയണം ". അതിനാൽ അവരെ പിന്തുടരാൻ രാജാവ് ആളുകളെ അയച്ചു. രാഹാബ് ചാരന്മാരോട് പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഭ്രമി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാമെന്നതിനാൽ ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവരും നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കർത്താവ് ചെങ്കടൽ തുറന്നുകൊടുത്തതെങ്ങനെയെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടു. നിങ്ങളുടെ ദൈവം മുകളിൽ ആകാശത്തിന്റെയും താഴെ ഭ്രമിയുടെയും ദൈവമാണ്. അവൻ നിങ്ങൾക്കായി മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. " ഞാൻ നിന്നെ സംരക്ഷിച്ചു! ഇനി എൻറെ കുടുംബത്തോട് ദയ കാണിക്കുമെന്ന് നിൻറെ ദൈവത്തിൻറെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുക. ഞങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുക! ". അപ്പോൾ ചാരന്മാർ പറഞ്ഞു, "കർത്താവ് നിങ്ങളുടെ നഗരം ഞങ്ങൾക്ക് നൽകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മാത്രം. ഈ ചുവപ്പുനിറത്തിലുള്ള ചരട് നിങ്ങളുടെ ജനാലയിൽ കെട്ടുക. നിങ്ങളുടെ കുടുംബം നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലാണെങ്കിൽ അവർ സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും വീട് വിട്ടുപോയാൽ, അവർക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും എന്നതിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളല്ല ". രാഹാബിൻറെ വീട് നഗര മതിലിലായിരുന്നു, അതിനാൽ അവൾ ജനാലയിലൂടെ ഒരു കയർ പുറത്തെടുത്ത് പുരുഷന്മാരെ രക്ഷപ്പെടാൻ സഹായിച്ചു. ജെറീക്കോയിലെ ആളുകൾ അവരെ തിരയുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവർ കുന്നുകളിൽ ഒളിച്ചു. സുരക്ഷിതമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർ നദിക്ക് കുറുകെ തിരിച്ചുപോയി. സംഭവിച്ചതെല്ലാം അവർ യോശുവയോട് പറഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു, "അത് ശരിയാണ്! ദൈവം നമുക്ക് ഭ്രമി നൽകി. ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ യോശുവ ജനത്തെ യോർദ്ദാൻ നദിയിലേക്ക് നയിച്ചു; അവിടെ അവർ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസം, ഇസ്രായേൽ നേതാക്കൾ പാളയത്തിലൂടനീളം പോയി ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, "നാളെ രാവിലെ പാളയത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കുക. പിന്നെ പുരോഹിതന്മാരെ നോക്കുക. അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എടുത്ത് ജോർദാൻ നദിയിലേക്ക് നീങ്ങാൻ പോകുന്നു.

അവരെ പിന്തുടരുക, കാരണം നിങ്ങൾ മുമ്പ് ഈ വഴി പോയിട്ടില്ല. "നാളെ കർത്താവ് നിങ്ങൾക്കായി അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യും. ദൈവം നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടെന്നും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് തുരത്താൻ പദ്ധതിയിടുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകും. ഓരോ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ഒരാളെ വീതം പന്ത്രണ്ട് പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് തൻറെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കാൻ യോശുവ അവരോട് പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അവൻ പുരോഹിതന്മാരോട് പറഞ്ഞു.

56. യോർദാൻ കടക്കുന്നു

യോശുവ **3 -5:12**

അന്ന് രാവിലെ ദൈവം യോശുവയോട് "ഇന്ന് ഞാൻ ഈ ജനത്തിന്റെ മുൻപാകെ നിന്നെ ഉയർത്തും അപ്പോൾ ഈ ജനം വിശ്വസിക്കും യഹോവയായ ദൈവം മോശയോട് കൂടെ ഇടുന്നതുപോലെ നിന്നോട് കൂടെയും ഇരിക്കുന്നു എന്ന്," യോശുവ പുരോഹിതന്മാരോട് ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ചുമക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ യോർദാനിൽ ആദ്യം ചവിട്ടട്ടെ, അപ്പോൾ യോർദ്ദാൻ കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന സമയമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ യോശുവ പറഞ്ഞതുപോലെ യോർദാനിൽ കാൽ ചവിട്ടി അപ്പോൾ മേൽ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് പതുക്കെ നിന്നു.പെട്ടെന്ന് യോർദ്ദാന്റെ ഒഴുക്കു നിന്നു. ഓർഗാനിലെ വെള്ളം മുഴുവനും ചുറ പോലെ നിന്നു. ബാക്കിയുള്ള വെള്ളം മുഴുവനും സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഒഴുകിപ്പോയി ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ചുമക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ അങ്ങനെ തന്നെ നിന്നു ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി ഇസ്രായേൽ മക്കൾ യോർദാൻ ആക്കരെ കടന്നു. യോശുവ ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് "12 ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നു 12 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പുരോഹിതന്മാർ കാലു ചവിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഉണ്ടങ്ങിയ നിലത്തു നിന്നു ഓരോ ഗോത്രക്കാരും ഓരോ കല്ലുകൾ പെറുക്കിയെടുക്കണം അത് നിങ്ങളുടെ തോളിൽ ചുമന്നുകൊണ്ട് അക്കരെ കൊണ്ടുവരണം. യോർദ്ദാന്റെ നടുവിൽ പുരോഹിതൻമ്മാരുടെ കാൽ നിന്ന സ്ഥലത്ത് യോശുവ പന്ത്രണ്ടു കല്ലുകൾ നാട്ടി . അത് അവർക്ക് ഒരു ഓർമ്മ കൂടി ആയിരുന്നു.ഇന്നുവരെയും ആ കല്ലുകൾ അവിടെ കാണപ്പെടുന്നു.

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ കാണിക്ക് ദൈവം യോശുവാ യോട് കൂടെ ഇരുന്നു അത് ദൃതം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു ജനം മനസ്സിലാക്കി മേശയോടു കൂടെ ഇരുന്ന പോലെ യോശുവായോടുകൂടെ ഉണ്ട് എന്ന്. ജനങ്ങളെല്ലാം യോർദാൻ അക്കരെ കടന്നപ്പോൾ യോശുവ പെട്ടകം ചുമന്ന പുരോഹിതന്മാരോട് യോർദാനിൽ നിന്ന് കയറുവാൻ കൽപ്പിച്ചു പുരോഹിതന്മാരുടെ ഉള്ളം കാൽ കരയ്ക്ക് പൊക്കിവെച്ച ഉടനെ യോർദാനിലെ വെള്ളം വീണ്ടും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്ക് വന്ന മുൻപിലത്തെ പോലെ തീരം കവിഞ്ഞൊഴുകുവാൻ തുടങ്ങി ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ഗില്ഗാലിൽ പാളയം ഇറങ്ങി. യോർദാനിൽ നിന്ന് എടുത്ത 12 കല്ലുകൾ യോശുവ വിൽക്കാലിൽ നാട്ടിൽ അതിനുശേഷം യോശുവ ജനത്തോട് വരും തലമുറകൾ നിങ്ങളോട് ഈ കല്ല് എന്താകുന്നു എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയണം ഭൂമിയിലെ സകല ജാതികളും യഹോവയുടെ കൈ ശക്തിയുള്ളതെന്ന് അറിഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്നേക്കും ഭയപ്പെടേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾ ഇക്കരെ കടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ചെങ്കടലിനെ വറ്റിച്ചു കളഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ ഇക്കരെ കടപ്പാക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ യോദ്ധാനിലെ വെള്ളം വറ്റിച്ചു കളഞ്ഞു എന്ന്.

കനാന്യ ജനങ്ങൾ യഹോവയായ ദൈവം യോർദാൻ വറ്റിക്കുകയും വറ്റിച്ച നിലത്തിലൂടെ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ഇക്കരെ കടക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യം കേട്ട് ഭയപ്പെട്ട് അവരുടെ മുഖത്ത് ചൈതന്യമില്ലാതെയായി.യോശുവ

ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് നിങ്ങളെല്ലാവരും പരിശോധന കേൾക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു അങ്ങനെ 40 വർഷത്തെ മരുഭൂപ്രയാണത്തിൽ അവരാരും പരിശോധന ഏറ്റവരായിരുന്നില്ല വാക്ക് ജനങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും അവിടെ വച്ച് അവരെല്ലാവരും പരിശോധന കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.
പെട്ടെന്ന് തന്നെ ആ ജനങ്ങളെല്ലാവരും പെസഹാ ആചരിക്കുകയും പിറ്റേദിവസം മുതൽ ആകാശത്തുനിന്ന് നിന്ന് വീഴുന്ന മന്ന തീരുകയും പിന്നീട് മന്ന ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തില്ല. അന്നുമുതൽ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ കനാൻ ദേശത്ത് നിന്ന് ഭക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

57. യെരീഹോ

യോശുവ **5:13-6:27**

ഇസ്രായേൽ മക്കൾ ഗിൽ ഗാലിൽ പാളയം അടിച്ച് താമസിക്കുമ്പോൾ, യോശുവ യെരീഹോ സമീപത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ഊരിപ്പിടിച്ച വാളും കൊണ്ട് അവന്റെ നേരെ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. യേശു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും അവനോട് "നീ ആരാകുന്നു നീ ഞങ്ങളുടെ ശത്രുവാകണോ"?. അതിന് അവൻ. "അല്ല ഞാൻ യഹോവയുടെ സൈന്യത്തിന്റെ സൈന്യാധിപനായി ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു ". ജോഷ്വാ ഉടനെ അവനെ നമസ്കരിച്ചു . അപ്പോൾ ആ ദൂതൻ യോശുവയോട് നിന്റെ കാലിൽ നിന്ന് ചെരുപ്പ് ഊരി കളിക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധമാകുന്നു. കർത്താവ് യോശുവയോട് പറഞ്ഞു "ഞാൻ നിനക്ക് യെരിഹോവിനെയും അതിലെ രാജാവിനെയും സൈന്യത്തെയും നിന്റെ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കും."

ദൈവം പറഞ്ഞ ദിവസം അടുത്ത് യോശുവ ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽ കഴിവുള്ള കുറെ ആളുകളെ തയ്യാറാക്കി. ഒരു ഭാഗത്ത് ജനത്തെ യോശുവ നയിച്ചു യോശുവ അവരുടെ പുറകെ ഏഴു പുരോഹിതന്മാരെ നിർത്തി അവരുടെ കയ്യിൽ വലിയ കാഹളവും കൊടുത്തു പെട്ടകം ചുമക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ അതിനു പുറകെ നിന്നു ബാക്കിയുള്ള ജനങ്ങൾ അവരെ പിന്തുടർന്നു നിങ്ങളാരും ഒരു അക്ഷരം സംസാരിക്കുകയോ മിണ്ടുകയോ ചെയ്യരുത് പട്ടണത്തെ ചുറ്റുക മാത്രം ചെയ്യുക അങ്ങനെ ജനങ്ങൾ പട്ടണത്തെ നിശബ്ദരായി ചുറ്റുകയും പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം ഊതുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം അവർ പട്ടണം ചുറ്റുകയും തിരിച്ച് അവരുടെ കൂടാരത്തിൽ വരികയും രാത്രി വരെ അവരവിടെ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ തന്നെ അവർ രണ്ടാമത്തെ ദിവസവും മൂന്നാമത്തെ ദിവസവും 6 ദിവസം വരെയും ചെയ്തു.

. അങ്ങനെ ഏഴാമത്തെ ദിവസം യോശുവ ജനത്തോട് എല്ലാ പ്രാവശ്യവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്നെ പട്ടണത്തിൽ ചുറ്റുക എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം ഏഴുവട്ടം പട്ടണത്തെ ചുറ്റുകയും ഏഴാംവട്ടം ചുറ്റിക്കഴിയുമ്പോൾ ആർപ്പിടുകയും ചെയ്യുക അങ്ങനെ ആ പട്ടണം ദൈവം നിങ്ങളുടെ കൈകളിലേൽപ്പിക്കും. എന്നാൽ രാഹാബ് അവളുടെ കുടുംബവും മാത്രം രക്ഷപ്പെട്ടു. ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതെല്ലാം യഹോവയ്ക്ക് അശുദ്ധമാകുന്നു എന്നാൽ വർണ്ണവും പൊന്നു വെള്ളിയും ചെമ്പ് ഇരുമ്പ് കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളും യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധം ബാക്കിയുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം യഹോവയ്ക്ക് ശപഥാർപ്പിതം ആകുന്നു അത് ഒരിക്കലും എടുക്കരുതെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞു. അതെല്ലാം അവിടെവച്ച് നശിപ്പിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം ഊതുന്ന സമയത്ത് യോശുവ ജനത്തോട് ആർപ്പിടുവിൻ എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു അങ്ങനെ അവർ ആർപിയും പട്ടണം പിടിക്കുകയും പട്ടണത്തിലുള്ള അശുദ്ധമായതെല്ലാം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ദൈവം പറഞ്ഞതുപോലെ രഹാബ് നെയും കുടുംബത്തെയും ദൈവം മറന്നില്ല. പൊന്ന് വെള്ളി ചെമ്പ് മുതലായ വസ്തുക്കൾ അവരെ ഹാവയ്ക്ക് വിശുദ്ധമാക്കിയാൽ അത് ശേഖരിച്ചു.
യോശുവ ജനത്തോട് ഈ ദേശത്തിന്റെ പാവം നിമിത്തം ഈ പട്ടണത്തെ പുതുക്കിപ്പണിയുന്ന വ്യക്തിയുടെ ആദ്യജാതനും ഇളയജാതനും മരണപ്പെട്ടു പോകും, എന്ന് കൽപ്പിച്ചു. യോശുവായിലൂടെ ദൈവം ചെയ്ത അത്ഭുതം ദേശത്തെങ്ങും പരന്നു.

രഹാബും അവളുടെ കുടുംബവും സുരക്ഷിതമായി ഇസ്രായേൽ പാളയത്തിൽ പാർത്തു അങ്ങനെ അവൾ ഒരു യൂദാ ഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഇസ്രായേലിനെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അവൾക്കൊരു മകൻ ജനിക്കുകയും അവന് ബോഅസ് എന്ന പേരിടുകയും ചെയ്തു.

58 ആഖാൻ

യോശുവ **7-8.**

യെരീഹോ പട്ടണത്തെ കീഴടക്കുന്നതിന് മുൻപ് യോശുവ ജനത്തോട് വളരെ വ്യക്തമായി പറയുകയുണ്ടായി ഒരു കാരണവശാലും ആ ദേശത്തെ ഒരു വസ്തുക്കളും നിങ്ങൾ എടുക്കരുത് അത് യഹോവയ്ക്ക് ശപഥാർപിതം ആകുന്നു.എന്നാൽ യോരിഹോ പിടിക്കുവാൻ പോയ പട്ടാള സംഘത്തിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്നു ആഖാൻ. അവൻ ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളും സ്വർണ്ണത്തിന്റെ കട്ടകളും ഒരു ബാബിലോണ്യ വിഗ്രഹവും ആരും കാണാതെ അവിടെ നിന്നെ എടുക്കുകയും അവന്റെ കൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.എന്നാൽ യഹോവയുടെ കോപം ജ്വലിച്ചു. യെരീഹോ പട്ടണം പിടിച്ചതിനു ശേഷം യോശുവ ഹായി പട്ടണം പിടിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു വളരെ ചുരുക്കം ജനങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു അതുകൊണ്ട് യോശുവ മുഴുവൻ പട്ടാള സംഘത്തെയും യുദ്ധത്തിനു കൊണ്ടുപോകാതെ വെറും 3000 പേരുമായി ആ ദേശം പിടിച്ചടക്കുവാൻ എത്തി. 3000 പട്ടാളങ്ങളുമായി യോശുവ ഹായ് പട്ടണത്തെ പിടിക്കുവാൻ എത്തിയെങ്കിലും വളരെ അത്ഭുതകരമായി പട്ടണം യുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കുകയും ഇസ്രായേൽ മക്കളെ കടന്ന് ആക്രമിക്കുകയും 36 ഇസ്രായേലിലെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധത്തിൽ ഇസ്രായേലിൽ തോൽക്കുകയും ഹായി പട്ടണം ജയിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ യോശുവ തന്റെ വസ്ത്രം കീറി ദൈവസന്നിധിയിൽ കരഞ്ഞു. യോശുവയും മറ്റു പുരോഹിതന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുൻപിൽ കവന് വീണു കരഞ്ഞു ജോഷുവ ദൈവത്തോട് ദൈവമേ നീ ഞങ്ങളെ യോർദാൻ കടത്തി കനാനിലെ ഞങ്ങളുടെ മുൻപിൽ നിന്ന് ഓടിച്ചു അവരെ ആ ദേശത്തു നിന്ന് നീ തുടച്ചുനീക്കി. എന്താണ് നിന്റെ നാമം അത്ഭുതപരമായ നാമത്തിന് എന്ത് സംഭവിച്ചു. ദൈവം യോശുവാ യോട് "എഴുന്നേൽക്കുക ഇസ്രായേൽ ഇന്ന് പരാജയപ്പെടുവാൻ കാരണം അവരുടെ കൂടാരത്തിൽ പാപമുണ്ട്. അവർ എന്റെ കൽപ്പനയെ അനുസരിച്ചില്ല മാത്രവുമല്ല അകറ്റിനിർത്തേണ്ടതിനെ അവർ അകറ്റി നിർത്തിയില്ല. അത് നിങ്ങളോട് കൂടി ഇരിക്കുന്നത് തോളം കാലം നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കും കാരണം ഞാൻ നിങ്ങളോട് കൂടെ ഇരിക്കില്ല".

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ യോശുവ ഇസ്രായേലിലെ മുഴുവൻ ആളുകളെയും തന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തി. ഓരോ ഗോത്രവും അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ കടന്നുപോയി. യഹോവ യെഹൂദാ ഗോത്രത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. യെഹൂദയിലെ സകല

വംശങ്ങളും അവന്റെ മുമ്പിൽകൂടി കടന്നുപോയി. കർത്താവ് അവരിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ആ വംശത്തിലെ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ കടന്നുപോയി. കർത്താവ് അവരിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ആ കുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ് അച്ചനെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. യോശുവ അവനോടുഃ മകനേ, നീ എന്തു ചെയ്തു? എന്നിൽ നിന്ന് ഒന്നും മറച്ചുവെക്കരുത്. അച്ചൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ് പറഞ്ഞു, "ഇത് ശരിയാണ്. ഞാൻ കർത്താവിനെതിരെ പാപം ചെയ്തു. ഒരു ബാഗ് വെള്ളി നാണയങ്ങൾ, ഒരു സ്വർണ്ണക്കട്ട, ബാബിലോണിൽ നിന്നുള്ള മനോഹരമായ അങ്കി എന്നിവ ഞാൻ കണ്ടു. എനിക്ക് അവരെ ആവശ്യമായിരുന്നു, അതിനാൽ ഞാൻ അവരെ എടുത്ത് എന്റെ കൂടാരത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. താൻ കൊണ്ടുപോയ സാധനങ്ങൾ എടുക്കാൻ യോശുവ ആകാന്റെ കൂടാരത്തിലേക്ക് ആളുകളെ അയച്ചു. അനന്തരം അവൻ അവരെ കർത്താവിന്റെയും എല്ലാ ഇസ്രായേലിന്റെയും മുമ്പിൽ വ്യാപിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ജനം ആഖാന്റെ മക്കൾക്കും മക്കൾക്കും കന്നുകാലികൾക്കും കൂടാരങ്ങൾക്കും അവൻ യെരീഹോവിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയ വസ്തുക്കൾക്കും എല്ലാം ശേഖരിച്ചു. അവർ മരിക്കുന്നതുവരെ അവരെ കല്ലെറിയുകയും തുടർന്ന് അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ കത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അവരുടെ ചാരത്തിന് മുകളിൽ കല്ലുകളുടെ ഒരു കൂമ്പാരം സ്ഥാപിച്ചു. കർത്താവിന് തൻറെ ജനത്തോടു കോപം തോന്നിയില്ല. അപ്പോൾ അവൻ യോശുവയോടു പറഞ്ഞുഃ "നിന്റെ സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ എടുത്ത് ആയിയെ ആക്രമിക്കുക. ഞാൻ അവ നിങ്ങൾക്ക് നൽകി. നിങ്ങൾ അവരെ കീഴടക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ആളുകൾക്ക് അവർ കണ്ടെത്തുന്നതെന്തും അവിടെ സൂക്ഷിക്കാം ". രാത്രിയിൽ യോശുവ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ അയച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു, "നഗരത്തിന് പുറകിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുക". എന്തുചെയ്യണമെന്നതിനുള്ള കൃത്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവർക്ക് നൽകി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അദ്ദേഹം ആയിയോട് പോരാടാൻ ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. അവർ വരുന്നത് കണ്ട് നഗരത്തിലെ ആളുകൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൻറെ ചൂടിൽ, ഇസ്രായേൽ മുമ്പത്തെപ്പോലെ ഓടിപ്പോകാൻ തുടങ്ങി. അയിയിലെ ആളുകൾ അവരെ പിന്തുടർന്നു, നഗരം സുരക്ഷിതമല്ലാതായി. പുരുഷന്മാർ നഗരത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഇസ്രായേല്യ സൈനികർ ഒളിവിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്ന് ആയിയിലേക്ക് പോയി അതിന് തീയിട്ടു. ഹായി നിവാസികൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ അവരുടെ നഗരത്തിൽ തീ പടരുന്നത് കണ്ടു. തങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ സൈന്യത്തിൻറെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും കഴിഞ്ഞില്ല. ഇവരെല്ലാം യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. കന്നുകാലികൾ ഉൾപ്പെടെ നഗരത്തിൽ കണ്ടെത്തിയതെല്ലാം സൂക്ഷിക്കാൻ ജനങ്ങൾക്ക് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്ന് അവർ നഗരം നശിപ്പിച്ചു. ഇതിനെല്ലാം ശേഷം ജനങ്ങൾ കർത്താവിന് ബലിയർപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം, പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ എന്നിവരുൾപ്പെടെ എല്ലാ ആളുകൾക്കും യോശുവ നിയമം മുഴുവൻ വായിച്ചു.

59. സൂര്യൻ നിശ്ചലമായി നിന്നു

യോശുവ**: 9- 10**

യെരീഹോവിന്റെയും ,ഹായിയുടെയും തകർച്ച ദേശം എങ്ങും പരന്നു. മറ്റു പല നഗരങ്ങളും ഇസ്രായേലുമായി സമാധാനത്തിൽ പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നാൽ ഒരു പട്ടണം മാത്രം വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ പെരുമാറി. ഒരു

കൂട്ടം മനുഷ്യർ അവർ വളരെ പഴയ വസ്ത്രങ്ങളും, പഴകിയ ചെരുപ്പും, വളരെ പഴകിയ സഞ്ചിയിൽ പഴകിയ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും ആയി കഴുതപ്പുറത്ത് യോശുവയുടെ അടുക്കൽ എത്തി.

അവർ യോശുവയോട് ഞങ്ങൾ വളരെ ദൂരെ നിന്ന് വരുന്നവരാകുന്നു ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളുടെ ദേശത്തെ പ്രായമായ മൂപ്പന്മാർ ഞങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ ഞങ്ങളോട് നിങ്ങൾ എത്രയും വേഗം ഇസ്രായേൽ മക്കളുമായി ഒരു സന്ധിയിൽ ഏർപ്പെടണം എന്ന് പറഞ്ഞ് ഞങ്ങളുടെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ നിന്ന് ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ അപ്പമാണിത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇത് ഉണങ്ങി പൂത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുമല്ലോ ഞങ്ങൾ വളരെ ദൂരത്തു നിന്നും വരുന്നു എന്ന് ഞങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളും ചെരിപ്പുകളും എല്ലാം വളരെ പഴകിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കൾ അവരെ കാണുകയും യഹോവയുടെ ആലോചനപ്രകാരമല്ലാതെ അവർക്ക് അഭയം നൽകുകയും ചെയ്ത യോശുവ അവരെ മാന്യമായി സ്വീകരിച്ച അങ്ങനെ ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാർ രണ്ടു പട്ടണങ്ങളുമായി സമാധാന സന്ധിയിൽ പ്രതിജ്ഞ എടുത്തു.

മൂന്നുദിവസം ഉടമ്പടിക്ക് ശേഷം. യോശുവ അറിഞ്ഞു വന്ന ഇവർ കനാലിൽ താമസിക്കുന്നവരാണെന്നും വളരെ അടുത്തുള്ളവരാണെന്നും അറിയുകയും യോശുവ അവരോട് നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന് അവർ യോശുവയുടെ " ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് ഈ ദേശം മുഴുവനും നൽകി എന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടു . ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെയും മോശ കൊല്ലുകളഞ്ഞു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ അതിനാൽ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് കൂടെ ആയിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് എന്തു വേണമെങ്കിലും ഞങ്ങളെ ചെയ്യാം ഞങ്ങൾ അത് അംഗീകരിക്കും". അതിന് യോശുവ നിങ്ങൾ ജീവനോടെ ഇരിക്കും കാരണം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുനൽകിയതാണ് നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുമെന്ന്. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ തൊടുക പോലും ചെയ്തില്ല എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അടിമകൾ ആയിരിക്കണം ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിലെക്ക് ആവശ്യമായ വിറകു വെട്ടുകയും വെള്ളം കോരിത്തരികയും ചെയ്യണം അതാകുന്നു ഇനി നിങ്ങളുടെ ജോലി.

എന്നാൽ മറ്റു രാജ്യത്ത് രാജാക്കന്മാർക്ക് അറിവു കിട്ടില്ല ജനങ്ങൾ സമാധാനത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ അടുക്കൽ എത്തിയെന്ന്. ഇതറിഞ്ഞ ഉടനെ മറ്റു രാജ്യത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ ഗീബയോനോട് യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതറിഞ്ഞു ഗിബയോൻ നിവാസികൾ യോശുവയുടെ അടുക്കൽ വരികയും ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ അടിമകളാകുന്നു എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.ഇത് കേട്ട് യോശുവ തന്റെ പട്ടാളത്തെ സജ്ജമാക്കുകയും അന്നു രാത്രി തന്നെ അപ്രത്യക്ഷമായി വിതയോനോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ടു . അവർ ഇസ്രായേലിനോട് എതിർക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ പട്ടാളം വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവം അവരുടെ മേൽ ആലിപ്പഴത്തെ വീഴ്ത്തുകയും അനേകം പേർ അതിനാൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

യോശുവാക്ക് വളരെയധികം സമയം വേണ്ടിവന്നു. യോശുവ സൂര്യനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് സൂര്യനോട് സൂര്യ നീ ഗീബെയോനിൽ നിൽക്ക. യോശുവ പറഞ്ഞ വാക്ക് ദൈവം ആദരിക്കുകയും ദൈവമങ്ങനെ സൂര്യന്റെ ചലനത്തെ ആകാശത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ നിർത്തുകയും. അങ്ങനെ സൂര്യൻ ആകാശത്തിന്റെ മധ്യേ ഒരു ദിവസം മുഴുവനും അസ്തമിക്കാതെ നിന്നു യഹോവ മനുഷ്യന്റെ വാക്ക് കേട്ട് അനുസരിച്ച ആ ദിവസം പോലും ഒരു ദിവസം അതിന് മുൻപും പിമ്പും ഉണ്ടായിട്ടില്ല ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു അന്ന് ഇസ്രായേലിന് വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്തത്.

അഞ്ച് രാജാക്കന്മാർ ഓടി ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചു അപ്പോൾ യോശുവ അതറിഞ്ഞ് ഒരു കല്ല് എടുത്ത് ഗുഹയുടെ കവാടം അടക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഇസ്രായേൽ വിജയം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. യോശുവ അവരെ ആ ഗുഹയിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും അതിനുശേഷം യോശുവ തന്റെ പടയാളികളോട് ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ കാൽ വെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്തു. യോശുവ അവരോട് ധൈര്യത്തോടെ ഇരിപ്പിൽ ദൈവം നമുക്ക് വേണ്ടി നമ്മളുടെ എല്ലാ ശത്രുക്കളോടും ഇങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും. അവർ തന്നെ ആ രാജാക്കന്മാരെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ ദൈവം യോശുവയ്ക്ക് ഓരോ പട്ടണങ്ങളിലും അത്ഭുതകരമായ വിജയം നൽകി.

60. യോശുവയുടെ വിടവാങ്ങൽ

യോശുവ : **14-15, 23 - 24**

അങ്ങനെ യോശുവ കനാനിലെ അനേക പട്ടണങ്ങളെ പിടിച്ചടുത്തതിന് ശേഷം ഓരോ പട്ടണങ്ങളും വിഭാഗിച്ച് ഓരോ ഗോത്രങ്ങൾക്ക് നൽകി. കാലേബ് യോശുവയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞത് " എനിക്ക് 40 വയസ്സുള്ളപ്പോളാണ് നമ്മൾ ഈ ദേശത്തെ പറ്റി ചാരവൃത്തി നടത്തിയത്. വളരെ കൃത്യമായ മറുപടി നമ്മൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ഈ ജനത്തെ ഭയപ്പെടുത്തി. നീ ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും അന്ന് നാം കണ്ട ദേശത്തെ നാം കൈവശം ആക്കുമെന്ന് മോശ നമ്മോട് പറഞ്ഞുവല്ലോ.

എനിക്കിപ്പോൾ 85 വയസ്സുണ്ട്, എന്നാൽ 45 വർഷം മുമ്പുള്ള ശക്തി ഇപ്പോഴും എനിക്കുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഞാൻ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാനും ദിനചര്യകൾ ചെയ്യാനും എനിക്ക് കഴിയും. ഈ മല നിങ്ങൾ എനിക്ക് തരൂ, ഇപ്പോഴും കനാനിയർ അവിടെ പാർക്കുന്നു എന്നാൽ ഞാൻ ഇവിടത്തെ കനാന്യരെ ഓടിച്ച് ആ മല സ്വന്തമാക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യോശുവ കാലേബിന് ഹെബ്രോണും അതിന്റെ പരിസരപ്രദേശവും കൊടുത്തു. കാലിബ് തന്റെ ജനത്തെ അവിടെ പാർപ്പിക്കുകയും, അവിടെയുള്ള ഓരോ പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും ജാതികളെ നീക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ താൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ പട്ടണം പിടിച്ചെടുക്കുന്നവന് തന്റെ മകളെ ഭാര്യ ആയി നൽകുമെന്ന് പറഞ്ഞു.

ഒരു മനുഷ്യൻ ആ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കുകയും ആ ദേശം കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു . അങ്ങനെ കാലിബ് തന്റെ മകളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവൾ വന്ന ഉടനെ, തന്റെ ഭാവി വരനോട് " എന്റെ പിതാവിനോട് ആ നിലം ചോദിക്കുക. അതിൽ നീരോട്ടമുണ്ട്". അങ്ങനെ അവൾ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുകയും കഴുത പുറത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങി. അപ്പോൾ അവളുടെ പിതാവ് അവളോട് "എന്താണ് നിനക്ക് വേണ്ടത് ?"

" നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ പട്ടണം തന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ നീരുറവ് കൂടി തരേണമേ ". അങ്ങനെ അവൻ അവൾക്ക് അത് നൽകി.വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, യോശുവയ്ക്ക് തന്റെ മരണസമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലായി, അങ്ങനെ അവൻ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ തന്റെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു കൂട്ടി. അടുക്കൽ വന്നവരോട് അവൻ പറഞ്ഞത് "ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ചെയ്തതെല്ലാം നിങ്ങൾ കണ്ടുവല്ലോ. ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധം

ചെയ്തത് കൊണ്ട് ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പാർക്കുവാൻ സ്ഥലങ്ങൾ ഒരുക്കപ്പെട്ടു"." ധൈര്യമായിരിക്കാം മാഷുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ തുടർന്ന് നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുക അതിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും പിന്തിരിഞ്ഞിരിക്കരുത്. ഇവിടെ പാർക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുത്. പിന്നെയോ നിന്റെ ദൈവവും കർത്താവുമായവന്റെ മുൻപാകെ സത്യമുള്ളവരായിരിക്കുക.അങ്ങനെ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളെ ദേശത്തു നിന്ന് എടുത്തു കളയും.തുടർന്ന് യോശുവ ഇസ്രായേലിന്റെ മുഴുവൻ ചരിത്രവും അവലോകനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കടന്നലുകളെ അയച്ചു, ഈ ദേശത്ത് വസിച്ചിരുന്ന ആളുകളെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. നിങ്ങൾ വാങ്ങാത്ത നിലങ്ങളും, നിങ്ങൾ പണിയാത്ത വീടുകളും, നിങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കാത്ത മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്നു.

"ആരെ ആരാധിക്കണമെന്ന് ഇന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുക.നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ നമസ്കരിച്ച വിഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് സേവിക്കാം. ഈ ദേശത്ത് വസിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ദേവന്മാരെ നിങ്ങൾക്ക് ആരാധിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ശക്തമായ കൈകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന കർത്താവിനെ നിങ്ങൾക്ക് ആരാധിക്കാം. ഞാനും എന്റെ കുടുംബവുമോ ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ സേവിക്കും."ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു, "ഈ ദേശത്തിലെ ദേവന്മാരെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കില്ല. ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനോട് ഞങ്ങൾ സത്യസന്ധരായി തുടരും. അവന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ ഞങ്ങളും കർത്താവിനെ സേവിക്കും."യോശുവ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നീ യഹോവയ്ക്ക് പുറംതിരിഞ്ഞു നിൽക്കും, അപ്പോൾ അവൻ നിന്നെ നശിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അവൻ നിന്നോട് ഇത്രയധികം ദയ കാണിച്ചിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അത് ചെയ്യാൻ കഴിയും?"ജനങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഇല്ല! ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യും." യോശുവ പറഞ്ഞു, " നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന് നിങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷികളാണ്. ഈ കല്ലുകളും നീ പറഞ്ഞതിന് സാക്ഷികളാണ്. മണ്ടത്തരമായ എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളെയും നീക്കി നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്ക." അതിനുശേഷം 110 വയസ്സുള്ളവനായി യോശുവ മരിച്ചു. യേശുവയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒക്കെയും ജനങ്ങൾ കർത്താവിനെ ദേശത്ത് ആരാധിച്ചു. യോശുവയോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന മൂപ്പന്മാരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവർ കർത്താവിനെ സേവിച്ചു.എന്നാൽ പിന്നീട് കർത്താവിനെ അറിയാത്ത മറ്റൊരു തലമുറ വളർന്നുവന്നു. കർത്താവ് ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അവർ കണ്ടിരുന്നില്ല.

61. ഇയ്യോബിന്റെ മൂന്ന് സ്നേഹിതന്മാർ

ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം

ദൈവഭക്തനും തിന്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നവനുമായ ഒരു മഹാനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു ഇയ്യോബ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഏഴ് പുത്രന്മാരും മൂന്ന് പെൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ധാരാളം ദാസന്മാരുള്ള ഒരു ധനികനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ധാരാളം ആടുകളും ഒട്ടകങ്ങളും കാളകളും കഴുതകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കന്നുകാലികളിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, സാത്താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു എല്ലാ ദൂതന്മാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ കർത്താവ്

ചോദിച്ചു, , നീ എവിടെയായിരുന്നു?"അതിനു സാത്താൻ,"ഓ, ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. കർത്താവ് ചോദിച്ചു, "എന്റെ ദാസനായ ഇയ്യോബിനെ നീ ശ്രദ്ധിച്ചോ? ഭൂമിയിൽ അവനെപ്പോലെ മറ്റാരുമില്ല. അവന് ഉയർന്ന സത്യസന്ധതയുണ്ട്, തിന്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നു."സാത്താൻ പറഞ്ഞു, "ശരി, തീർച്ചയായും അവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. നീതിമാനായിരിക്കുക എന്നത് ഒരു നല്ല കാര്യമാണെന്ന് അവൻ കണ്ടെത്തി. തുടർന്ന് സാത്താൻ ദൈവത്തോട് "നിങ്ങൾ അവനെയും അവന്റെ സ്വത്തുക്കളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം അവന് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും എടുത്തുകളയാൻ ശ്രമിക്കുക. പിന്നെ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് നോക്കൂ. അവൻ നിന്നെ മുഖത്തുനോക്കി ശപിക്കും."കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് കാണാം.അവന്റെ കൈവശമുള്ളതെല്ലാം എടുക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം നൽകുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അവനെ നേരിട്ട് തൊടാൻ കഴിയില്ല."

താമസിയാതെ, ഒരു ദാസൻ ഇയ്യോബിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടിവന്ന് പറഞ്ഞു, "ചില കൊള്ളക്കാർ വന്ന് നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കാളകളെയും കഴുതകളെയും കൊണ്ടുപോയി. അവർ എല്ലാ ദാസന്മാരെയും കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു, ഞാൻ മാത്രമാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഞാൻ ഉടനെ വന്നു."അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു ദാസൻ ഓടിവന്ന് പറഞ്ഞു, "ഒരു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റ് വീശി. മിന്നൽ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആടുകളെയും ദാസന്മാരെയും കൊന്നു.

ഞാൻ മാത്രമേ അതിനെ അതിജീവിച്ചുള്ളൂ, അതിനാൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ട് ഓടി."അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മറ്റൊരു ദാസൻ ഓടിവന്നു. "ഒരു സൈന്യം വന്നു നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ഒട്ടകങ്ങളെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ദാസന്മാരെ കൊന്നു. ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു സംഭവിച്ച കാര്യം നിങ്ങളോട് പറയാൻ വന്നു." അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മറ്റൊരു ദാസൻ ഓടിവന്നു. "നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു, പെട്ടെന്ന് ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റ് വീട്ടിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു അവരെല്ലാം മരിച്ചു. "ഇതിലൂടെ ജീവിക്കുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി ഞാൻ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നു."

ഇയ്യോബ് ദുഃഖത്താൽ വീണു. അവൻ വസ്ത്രം കീറി തല മുണ്ഡനം ചെയ്തു. പിന്നെ അവൻ തല കുനിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നഗ്നനായി ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നു. ഞാൻ നഗ്നനായി ഈ ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കും. കർത്താവ് നൽകുന്നു, കർത്താവ് എടുക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ!" ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചിട്ടും, ഇയ്യോബ് പാപം ചെയ്യുകയോ ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. വീണ്ടും, എല്ലാ ദൂതന്മാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ സാത്താൻ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി. കർത്താവ് ചോദിച്ചു, " ഇപ്പോൾ, നീ എവിടെയായിരുന്നു?" "ഓ, ഭൂമിയിൽ ചുറ്റിനടക്കുന്നു കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നീ എന്റെ ദാസനായ ഇയ്യോബിനെ ശ്രദ്ധിച്ചോ? ഭൂമിയിൽ അവനെപ്പോലെ മറ്റാരുമില്ല. അവൻ ഉയർന്ന സത്യസന്ധതയുള്ളവനാണ്, യാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെ അവനുള്ളതെല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിച്ചിട്ടും തിന്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നു."

“ഓ, പക്ഷേ നീ എന്നെ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ തൊടാൻ അനുവദിച്ചില്ല.ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ എന്തും ചെയ്യും. അവന്റെ മാംസത്തെയും അസ്ഥികളെയും അടിച്ചാൽ, അവൻ നിന്നെ മുഖത്തു നോക്കി ശപിക്കും.”കർത്താവ് പറഞ്ഞു, “നമുക്ക് കാണാം. അവനെ അടിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം നൽകുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ ജീവൻ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല.” താമസിയാതെ, ഇയ്യോബിന്റെ തല മുതൽ കാൽ വരെ പരുക്കളാൽ നിറഞ്ഞു. അവൻ ചാരത്തിൽ ഇരുന്നു ഒരു ഉടഞ്ഞ മൺപാത്രക്കഷണം എടുത്ത് സ്വയം ചുരണ്ടി.അവന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു, “ഇതൊക്കെയും സഹിച്ചും നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തത എങ്ങനെ നിലനിർത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും? ദൈവത്തെ ശപിച്ച് മരിക്കുക!”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “നീ വിഡ്ഢിത്തം പറയുകയാണ്! ദൈവം എനിക്ക് എന്ത് തരുന്നുവോ അത് നല്ലതോ ചീത്തയോ ആകട്ടെ, ഞാൻ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്.” അതുകൊണ്ട്, ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചിട്ടും, ഇയ്യോബ് പാപം ചെയ്യുകയോ ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ട ഇയ്യോബിന്റെ മൂന്ന് സുഹൃത്തുക്കൾ അവനെ കാണാൻ പോയി. അവൻ അവിടെ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അലറിവിളിക്കുകയും മുടിയിൽ പൊടി വിതറുകയും ചെയ്തു.മൂവരും ഇയ്യോബിന്റെ അരികിൽ ഇരുന്നു, ഏഴ ദിവസത്തേക്ക് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ ഇയ്യോബ് നിലവിളിച്ചു, “ഞാൻ ഒരിക്കലും ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു!”

അവന് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ ശ്രമിച്ചു. ഒരു സുഹൃത്ത് വിശദീകരിച്ചു,നീതിമാന്മാർ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടാറില്ല, പാപികൾ മാത്രമേ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഇയ്യോബ് അവനോടു യോജിച്ചു, പക്ഷേ ഇത് അർഹിക്കാൻ അവൻ ചെയ്തതൊന്നും അവന് അറിയില്ലായിരുന്നു.രണ്ടാമത്തെ സുഹൃത്ത് കുറച്ചുകൂടി ധൈര്യശാലിയായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “ഇയ്യോബ്, നീ ഒരു കപടനാട്യക്കാരനാണ്! നീ നിന്റെ പാപം ഏറ്റുപറയണം, അപ്പോൾ ദൈവം കരുണ കാണിക്കും.”

ഇയ്യോബ് വീണ്ടും തന്റെ നിരപരാധിത്വത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “ദുഷ്ടന്മാർ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നീതിമാന്മാർ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.”അവന്റെ മൂന്നാമത്തെ സുഹൃത്ത് എല്ലാവരിലും വച്ച് ഏറ്റവും ധൈര്യശാലിയായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “ഇയ്യോബ്, നീ ഒരു നരകയനാണ്! നീ ഒരു പാപിയായ മനുഷ്യനാണ്, നീ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്ക് അർഹനാണ്.” ഇപ്പോൾ ഇയ്യോബ് തന്റെ നിരപരാധിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വികാരാധീനനായി. വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുമായി ഒരു യുവാവ് എത്തി. ജോബിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, “ദൈവം ഈ കഷ്ടപ്പാട് വിദ്യാഭ്യാസപരമായിരിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത്.

അതെ, കർത്താവ് നിങ്ങളുടെ പാപം തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്, പക്ഷേ അവൻ നിങ്ങളെ നീതിയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു.”പെട്ടെന്ന്, ദൈവം ഇയ്യോബിനോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, “എന്റെ വഴികൾ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതിലും വളരെ ഉയർന്നതാണ്.എന്റെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഓരോ വ്യക്തിക്കും വ്യക്തിപരമായ കാര്യമാണ്. ഇയ്യോബ്, കേൾക്കൂ. നിന്നിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് എപ്പോഴും അറിയാം, ഞാൻ എപ്പോഴും നിന്നോടൊപ്പമുണ്ട്. നീ സ്വയം അവസാനിപ്പിച്ച് എന്നിൽ പൂർണ്ണമായും

ആശ്രയിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു." അപ്പോൾ കർത്താവ് ഇയ്യോബിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. "എനിക്ക് നിങ്ങളോട് കോപമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം വ്യാജമാണ്. ഇയ്യോബ് മാത്രമാണ് സത്യം പറഞ്ഞത്." ദൈവം അവരോട് ഒരു ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ച് ഇയ്യോബിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ ദൈവം ഇയ്യോബിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ഇരട്ടി തിരികെ നൽകി. അവന് ഇരട്ടി ആടുകളും ഒട്ടകങ്ങളും ലഭിച്ചു. അവന് ഇരട്ടി കാളകളെയും കഴുതകളെയും ലഭിച്ചു. ദൈവം അവന് ഏഴ് പുത്രന്മാരെയും മൂന്ന് പുത്രിമാരെയും കൂടി നൽകി. ഇയ്യോബ് വൃദ്ധനായി ജീവിച്ചു. പൂർണ്ണ ജീവിതം നയിച്ച ശേഷം 140 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മരിച്ചു.

62 ഒത്നിയേലും ഏഹൂദും

ന്യായാധിപന്മാർ ***2-3***

യോശുവ മരിച്ചതിനുശേഷം, ജനം ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നത് തുടർന്നു. എന്നാൽ ഒടുവിൽ, കർത്താവിനെ അറിയാത്ത മറ്റൊരു തലമുറ വളർന്നു, അവർ ബാലിനെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി.കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തോട് കോപിച്ചു, അതിനാൽ അവൻ ഒരു പുറം രാജാവ് വന്ന് അവരെ എട്ട് വർഷം ഭരിക്കാൻ അനുവദിച്ചു. ജനങ്ങൾ ഒടുവിൽ ദൈവത്തോട് സഹായത്തിനായി യാചിച്ചു, അവൻ അവരോട് കരുണ കാണിച്ചു. അവൻ അവരെ ന്യായാധിപനായി അയച്ചു. അവനായിരുന്നു ഒത് നീയേൽ. കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ യുദ്ധത്തിൽ പോയിപുറം രാജാവിനെ കൊല്ലാൻ അവനു കഴിഞ്ഞു. ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ വിടുവിച്ചു, അവർ നാല്പത് വർഷം സമാധാനത്തോടെ ജീവിച്ചു.ഒത്നീയേൽ മരിച്ചതിനുശേഷം, ഇസ്രായേൽ ജനം ഒരിക്കൽ കൂടി അവരുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളാലും. കർത്താവിനെ കോപിപ്പിച്ചു.ഈ പ്രാവശ്യം ദൈവം അവരെ വളരെ തടിച്ച മോവാബ് രാജാവായ എഗ്ലോന് നൽകി. ആ രാജാവ് ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്കെതിരെ വിരോധമായി ബലപ്പെട്ടു.അവൻ മറ്റ് ജനതകളുടെ സഹായം തേടി, അവർ ഒരുമിച്ച് ഇസ്രായേലിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി. മോവാബ് പതിനെട്ട് വർഷം ഇസ്രായേലിലെ ജനങ്ങളെ ഭരിച്ചു. വീണ്ടും അവർ കർത്താവിനോട് കരുണ കാണിക്കാനും സഹായിക്കാനും അപേക്ഷിച്ചു. ഇത്തവണ ദൈവം ഇടങ്കയ്യൻ ഏഹൂദ് എന്നൊരു ന്യായാധിപനെ അയച്ചു.

ഇസ്രായേൽ ജനം എഗ്ലോൻ രാജാവിന് പണം അയയ്ക്കേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, ഏഹൂദ് അത് അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവൻ പതിനെട്ട് ഇഞ്ച് മാത്രം നീളമുള്ള ഒരു ഇരുതല മൂർച്ചയുള്ള വാൾ ഉണ്ടാക്കി. അവൻ അത് വലതുവശത്ത് വസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കെട്ടി. അവൻ നിരവധി പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി രാജാവിന് പണം സമർപ്പിച്ചു.രാജാവിന് മുന്നിൽ കാഴ്ച വെച്ച ശേഷം, അവർ പോകാൻ തിരിഞ്ഞു. ഏഹൂദ് തന്റെ ആളുകളോട് തന്നെ വിട്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞു, കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. എഗ്ലോൻ രാജാവേ, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു രഹസ്യ സന്ദേശം പറയാനുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞു.രാജാവ് സന്തോഷിച്ചു, അവൻ തന്റെ കാവൽക്കാരെ അയച്ചു, ഏഹൂദിനെ പടിക്കെട്ടുകൾ കയറി ഒരു അടച്ചിട്ട മണ്ഡപത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ അത് തണുപ്പായിരുന്നു. അവിടെ, അവൻ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. "ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന സന്ദേശം യഹോവയിൽ

നിന്നുള്ളതാണ്" എന്ന് ഏഹൂദ് പറഞ്ഞു. രാജാവ് എഴുന്നേറ്റു, ഏഹൂദ് ഇടതുകൈ വസ്ത്രത്തിൽ നീട്ടി വലതുവശത്തു നിന്ന് വാൾ വലിച്ചെടുത്തു. അവൻ അത് എഗ്ലോന്റെ വയറ്റിൽ കുത്തി. രാജാവിന്റെ കൊഴുപ്പ് അതിനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു, അതിനാൽ ഏഹൂദിന് അത് പുറത്തെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാജാവ് നിലത്തു വീണപ്പോൾ, അവന്റെ വയറു പിളർന്നു, അവന്റെ കുടൽ പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി. ഏഹൂദ് വാതിൽ കടന്ന് അത് പിന്നിൽ പൂട്ടി. ദാസന്മാർ വന്നപ്പോൾ, വാതിൽ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു, അതിനാൽ രാജാവ് വെളിക്കിരിക്കാൻ പോകാൻ വേണ്ടി അത് പൂട്ടിയിരിക്കുകയാണെന്ന് അവർ കരുതി. എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് അവർക്ക് ഒടുവിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതുവരെ അവർ കാത്തിരുന്നു. അവർ ഒരു താക്കോൽ കണ്ടെത്തി വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ അവരുടെ യജമാനൻ തറയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നത് കണ്ടു. ഈ കാലതാമസം ഏഹൂദിന് രക്ഷപ്പെടാൻ സമയം നൽകി. അദ്ദേഹം യോർദ്ദാൻ നദി കടന്ന് കാഹളം മുഴക്കി. ഇസ്രായേല്യർ യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായി വന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്നെ അനുഗമിക്കു! യഹോവ നമുക്ക് മോവാബ്യരെ തന്നിരിക്കുന്നു." ഏഹൂദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവർ മോവാബ്യരെ ആക്രമിച്ചു, പതിനായിരത്തിലധികം യോദ്ധാക്കളെ കൊന്നു.ആ യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി മോവാബ്യർക്ക് ഇസ്രായേലിനെ സേവിക്കേണ്ടിവന്നു,ജനങ്ങൾ എൺപത് വർഷം സമാധാനത്തോടെ ജീവിച്ചു.

63 ദെബോരയും ബാരാക്കും

ന്യായാധിപന്മാർ 4-5

ഏഹൂദ് മരിച്ചതിനുശേഷം, ഇസ്രായേൽ വീണ്ടും ദൈവത്തിനെതിരെ പാപം ചെയ്തു. അങ്ങനെ യഹോവ അവരെ ഒരു കനാന്യ രാജാവിന് വിറ്റു.ഈ രാജാവ് ഇരുപത് വർഷം അവരെ ഭരിച്ചു. അവൻ ക്രൂരനും ക്രൂരനുമായിരുന്നു. അവന്റെ സൈന്യത്തിന് 900 ഇരുമ്പ്
രഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവന്റെ സേനാപതിയുടെ പേര് സീസെര എന്നായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഇസ്രായേലിനെ ന്യായം പാലിച്ചത്ദെബോറ എന്ന പ്രവാചകനായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അവർ ദെബോറയുടെ ഈന്തപ്പനമരം
എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. അവൾ അവിടെ ഇരുന്ന് അവരുടെ പരാതികൾ കേൾക്കുകയും അവരുടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം അവൾ ബാരാക്ക് എന്നു പേരുള്ള ഒരാളെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "കർത്താവിന് നിനക്കു വേണ്ടി ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്. അവൻ പറയുന്നു, '10,000 പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി താബോർ പർവതത്തിലേക്ക് പോകുക. സീസെരയെ അവന്റെ രഥങ്ങളോടും സൈന്യത്തോടും കൂടെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ഇടയാക്കും. അവൻ നിന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വരും, പക്ഷേ ഞാൻ അവനെ നിനക്കു തരും.'" ബാരാക്ക് ദെബോരയോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പോയി യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്യും, പക്ഷേ നീ എന്നോടൊപ്പം വന്നാൽ മാത്രം. നീ പോയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പോകില്ല." അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം പോകാം, പക്ഷേ ഞാൻ പോയാൽ

സീസെരയെ കൊന്നതിന്റെ ബഹുമതി നിനക്ക് ലഭിക്കില്ല. യഹോവ ആ ബഹുമാനം ഒരു സ്ത്രീക്ക് നൽകും." ബാരാക്ക് സമ്മതിച്ചു, ദെബോരാ അവനോടൊപ്പം പോയി.

ബാരാക്ക് 10,000 പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി താബോർ പർവതത്തിലേക്ക് കയറി. സീസെര ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തന്റെ 900 രഥങ്ങളെയും സൈന്യത്തെയും കൂട്ടി താബോർ പർവതത്തിലേക്ക് പോയി. ദെബോരാ ബാരാക്കിനോട് പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ സമയമായി! നിന്റെ ആളുകളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി സീസെരയെ ആക്രമിക്കുക."അപ്പോൾ ബാരാക്ക് തന്റെ ആളുകളെ മലയിറങ്ങി കനാന്യ സൈന്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, സീസെരയുടെ ആളുകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കി. അവർ തിരിഞ്ഞു ഓടി. സീസെര ഇതു കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ രഥം ഉപേക്ഷിച്ച് കാൽനടയായി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചു. എല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെടുന്നതുവരെ ബാരാക്ക് സൈന്യത്തെ പിന്തുടർന്നു.സീസെര യായേലിന്റെ കൂടാരത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ ഓടി.

അവളുടെ ഭർത്താവ് കനാന്യ രാജാവുമായി സഖ്യത്തിലായിരുന്നു. സീസെര വരുന്നത് അവൾ കണ്ടു, അവൾ പുറത്തുപോയി, "ഇവിടെ വരൂ, നീ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞു.അവൻ അകത്തു കടന്നപ്പോൾ അവൾ അവനെ ഒരു പരവതാനിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ദയവായി എനിക്ക് കുടിക്കാൻ വെള്ളം തരൂ." അവൾ അവന് പാൽ കൊടുത്തു, അവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു കുടിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിൽക്കൂ. ആരെങ്കിലും ഇവിടെ ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ 'ഇല്ല' എന്ന് പറയൂ."അവൾ വീണ്ടും അവനെ മൂടി, അവൻ ക്ഷീണിതനായിരുന്നതിനാൽ അവൻ ഗാഢനിദ്രയിലേക്ക് വീണു.യായേൽ പോയി ഒരു കൂടാരക്കുറ്റിയും ചുറ്റികയും എടുത്തു.
അവൾ നിശബ്ദമായി സീസെരയുടെ അരികിൽ മുട്ടുകുത്തി കൂടാരക്കുറ്റി അവന്റെ തലയുടെ അഗ്രത്തിൽ വെച്ചു. പിന്നെ ശക്തമായ അടികളോടെ അവൾ അത് അവന്റെ തലയിലൂടെ തറയിൽ തറയിൽ തറച്ചു.പെട്ടെന്ന് ബാരാക്ക് സീസെരയെ അന്വേഷിച്ച് അവളുടെ കൂടാരത്തിനരികിലേക്ക് വന്നു. അവൾ പുറത്തേക്ക് പോയി, "വരൂ, നീ അന്വേഷിക്കുന്ന ആളെ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം" എന്ന് പറഞ്ഞു. ബാരാക്ക് അവളുടെ കൂടാരത്തിൽ കയറി, സീസെര തന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു കൂടാരക്കുറ്റിയുമായി തറയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നത് കണ്ടു.യിസ്രായേൽ കനാന്യ രാജാവിനോട് യുദ്ധം തുടർന്നു

വിജയിക്കുന്നതുവരെ. പിന്നെ അവർ നാല്പതു വർഷം സമാധാനത്തോടെ ജീവിച്ചു.

64 ഗിദെയോന്റെ കമ്പിളി

ന്യായാധിപന്മാർ *6*

ഏഴു വർഷക്കാലം, മിദ്യാന്യർ വെട്ടുക്കിളികളുടെ കൂട്ടത്തെപ്പോലെ ഇസ്രായേലിലേക്ക് വന്നു. അവർ ദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിച്ചു, അതിലെ വിളവുകളും കൃഷിയിടങ്ങളിലെ മൃഗങ്ങളും എല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇസ്രായേല്യർക്ക് തിന്നാൻ ഒന്നും അവശേഷിപ്പിച്ചില്ല. ജനങ്ങൾ നിരാശരായി, പർവത ഗുഹകളിൽ ഒളിക്കാൻ സ്ഥലങ്ങൾ

കണ്ടെത്തേണ്ടിവന്നു.ഗിദിയോൺ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യനും മിദ്യാന്യരിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചിരുന്നു. തുറന്ന മെതിക്കളത്തിനു പകരം വീഞ്ഞിന്റെ തൊട്ടിയിൽ ഗോതമ്പ് മെതിക്കേണ്ടിവന്നു.കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ വന്ന് അടുത്തുള്ള ഒരു ഓക്കുമരത്തിൻ കീഴിൽ ഇരുന്നു.അയ്യോ, ശക്തനായ യോദ്ധാവേ, കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.ഗിദിയോൺ പറഞ്ഞു,അയ്യോ എന്റെ കർത്താവേ! ദൈവം നമ്മോടുകൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ,

എന്തുകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് ഈ ദോഷങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കാൻ അവൻ അനുവദിക്കുന്നത്? നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നമ്മോട് പറഞ്ഞ അത്ഭുതകരമായ അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം എവിടെ? ദൈവം ഇനി നമുക്കുവേണ്ടി പോരാടുന്നില്ല.ദൂതൻ പറഞ്ഞു,ഇസ്രായേലിനെ മിദ്യാന്യരിൽ നിന്ന് വിടുവിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ അയയ്ക്കുന്നു.ഗിദെയോൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. "കർത്താവേ, എനിക്ക് എങ്ങനെ ഇസ്രായേലിനെ വിടുവിക്കാൻ കഴിയും? ഞാൻ ആരുമല്ല. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അതെ, പക്ഷേ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും, നീ ജയിക്കും."
ഗിദെയോൻ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നീ എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നു എന്നതിന് എനിക്ക് ഒരു അടയാളം വേണം. ഞാൻ ഒരു യാഗം ഒരുക്കുന്നതുവരെ ദയവായി ഇവിടെ നിൽക്കൂ."
കർത്താവ് പറഞ്ഞു. "നീ മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ഞാൻ ഇവിടെ തന്നെ തുടരും."ഗിദെയോൻ ഓടിച്ചെന്ന് അവനുവേണ്ടി ഒരു യാഗം ഒരുക്കി. അത് തയ്യാറായപ്പോൾ, അവൻ അത് ഒരു പാറമേൽ വച്ചു.കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കൈ നീട്ടി തന്റെ വടിയുടെ അഗ്രംകൊണ്ട് യാഗമൃഗത്തെ തൊട്ടു. പാറയിൽ നിന്ന് തീ പുറപ്പെട്ട് അതിനെ ദഹിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ കർത്താവ് അപ്രത്യക്ഷനായി.ഗിദെയോൻ അലറി, "കർത്താവായ ദൈവമേ! ഞാൻ മരിക്കാൻ പോകുന്നു!കർത്താവിന്റെ ദൂതനെ ഞാൻ നേരിട്ട് കണ്ടു!"യഹോവ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. നീ മരിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് ചെയ്യുക. നിന്റെ പിതാവിന് ബാലിന്റെ ഒരു യാഗപീഠമുണ്ട്. അത് പൊളിച്ച് ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗപീഠം പണിയുക. പിന്നെ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ഹോമയാഗം അർപ്പിക്കുക."ഗിദെയോൻ അനുസരിച്ചു, പക്ഷേ രാത്രിയിൽ അവൻ അത് ചെയ്തു. അവൻ തന്റെ കുടുംബത്തെയും തന്റെ നഗരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ആളുകളെയും ഭയപ്പെട്ടു.

രാവിലെ, ബാലിന്റെ യാഗപീഠം തകർന്നതായി ആളുകൾ കണ്ടു. യഹോവയുടെ യാഗപീഠം അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പണിതിരിക്കുന്നതും അതിന് മുകളിൽ ഹോമയാഗത്തിന്റെ ചാരം കിടക്കുന്നതും അവർ കണ്ടു. ഗിദെയോൻ ഇത് ചെയ്തതായി അവർ താമസിയാതെ മനസ്സിലാക്കി.നഗരവാസികൾ അവന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന്, "നിന്റെ മകനെ ഞങ്ങൾക്ക് തരൂ! അവൻ ബാലിന്റെ യാഗപീഠം ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതിനാൽ ഞങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലും"ഗിദെയോന്റെ പിതാവ് അവരോട് പറഞ്ഞു, "ബാലിനെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ആളെ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരൂ. അവൻ രാവിലെ മരിക്കും! ബാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ദൈവമാണെങ്കിൽ, അവൻ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കട്ടെ."

മിദ്യാന്യർ വീണ്ടും ഇസ്രായേലിലേക്ക് വന്നു ഒരു താഴ്വരയിൽ പാളയമടിച്ചു. യഹോവയുടെ ആത്മാവ് ഗിദെയോനിൽ നിറഞ്ഞു, അവൻ യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായി വരാൻ ആളുകളെ അയച്ചു.പിന്നെ ഗിദെയോൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, "യഹോവേ, എനിക്ക് ഒരു അടയാളം തരേണമേ."
പിന്നെ ഗിദെയോൻ ഒരു രോമം കമ്പിളി കളത്തിൽ വിരിച്ചു, ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞു, "രാവിലെ മഞ്ഞ് തോലിൽ മാത്രം പൊഴിയുകയും നിലം മുഴുവൻ ഉണങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന്

എനിക്കറിയാം."അദ്ദേഹം അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ തോൽ നനഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു, പക്ഷേ നിലം ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു.ഗിദെയോൻ പറഞ്ഞു, "യഹോവേ, എന്നോട് കോപിക്കരുതേ.
ഒരിക്കൽ കൂടി എന്നെ പരീക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കൂ. ഇത്തവണ തോൽ ഉണങ്ങിയിരിക്കട്ടെ, മഞ്ഞു നിലം മുഴുവൻ പൊഴിയട്ടെ."രാവിലെ, തോൽ ഉണങ്ങിയിരുന്നു, മഞ്ഞു നിലം മുഴുവൻ പൊഴിയുമായിരുന്നു.

65 മുന്നൂറു പുരുഷന്മാർ

ന്യായാധിപന്മാർ **7-8**

ഗിദെയോൻ 32,000 പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സൈന്യത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി മിദ്യാന്യരുടെ തെക്ക് ഭാഗത്ത് പാളയമടിച്ചു. യഹോവ ഗിദെയോനോടു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ കൂടെ വളരെ ആളുകളുണ്ട്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മിദ്യാന്യരെ നിങ്ങൾക്ക് തന്നാൽ, ഇസ്രായേൽ പറയും, 'നമ്മുടെ സ്വന്തം ശക്തിയാൽ ഞങ്ങൾ ഈ വിജയം നേടി' എന്ന്. അവരോട് പറയുക, 'നിങ്ങൾക്ക് ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ.'"
ഗിദെയോൻ ജനങ്ങളോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, 22,000 ജനങ്ങൾ പോയി, 10,000 പേർ മാത്രം ബാക്കി.യഹോവ ഗിദെയോനോടു പറഞ്ഞു, "ഇനിയും വളരെ ആളുകളുണ്ട്. അവരെ വെള്ളത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകൂ. ജാഗ്രതയോടെ നോക്കൂ. വായിലേക്ക് വെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ കൈകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരെ ശ്രദ്ധിക്കുക. നായയെപ്പോലെ മുട്ടുകുത്തി കുടിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് അവരെ വേർതിരിക്കുക."കൈകൾ ഉപയോഗിച്ച് കുടിച്ച 300 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. യഹോവ പറഞ്ഞു, "ഈ 300 പേരെ ഉപയോഗിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മിദ്യാന്യരുടെ മേൽ വിജയം നൽകും. ബാക്കിയുള്ളവരെ വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുക." അങ്ങനെ ഗിദെയോൻ അവരെ വീട്ടിലേക്ക് അയച്ചു.

ശേഷിച്ചവരെ താഴ്വരയിൽ മിദ്യാന്യർ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്ത് മുകളിൽ പാളയമടിച്ചു. മിദ്യാനിലെ ജനങ്ങൾ വെട്ടുക്കിളികളുടെ ഒരു കൂട്ടം പോലെയായിരുന്നു, അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങൾ കടൽത്തീരത്തെ മണൽ പോലെയായിരുന്നു.ആ രാത്രിയിൽ യഹോവ ഗിദെയോനോട് പറഞ്ഞു, "മിദ്യാന്യരുടെ പാളയത്തിലേക്ക് കടക്കുക. നിനക്ക് പേടിയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ ദാസനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുക. പടയാളികൾ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ." അങ്ങനെ ഗിദെയോൻ തന്റെ ദാസനെയും കൂട്ടി മിദ്യാന്യരുടെ പാളയത്തിലേക്ക് പോയി.ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു സുഹൃത്തിനോട് ഒരു സ്വപ്നത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് അവൻ കേട്ടു.അയാൾ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങളുടെ പാളയത്തിലേക്ക് ഒരു അപ്പം ഉരുണ്ടുവരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അത് ഒരു കൂടാരത്തിൽ ഇടിച്ച് അതിനെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു."

അവന്റെ സുഹൃത്ത് മറുപടി പറഞ്ഞു: "അതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്കറിയാം.ആ അപ്പം യിസ്രായേല്യനായ ഗിദെയോന്റെ വാളാണ്. ദൈവം മിദ്യാന്യരുടെ മുഴുവൻ പാളയത്തെയും അവന്റെ കൈയിൽ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു."ഗിദെയോൻ ഇസ്രായേലിന്റെ പാളയത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് പറഞ്ഞു:"എഴുന്നേൽക്കൂ, യഹോവ മിദ്യാന്യരെ നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു."അവൻ 300 പേരെയും 100 പേരുടെ മൂന്ന്

സംഘങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു കാഹളവും അതിനുള്ളിൽ ഒരു പന്തമുള്ള ഒരു പാത്രവും കൊടുത്തു.അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്നെ നോക്കൂ, എന്റെ വഴി പിന്തുടരൂ. നാമെല്ലാവരും അവരുടെ പാളയത്തിന്റെ അരികിൽ എത്തുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കൂട്ടം നമ്മുടെ കാഹളം ഊതും. നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യണം.

എല്ലാവരും 'യഹോവയുടെയും ഗിദെയോന്റെയും വാൾ!' എന്ന് ആർത്തുവിളിക്കണം.പിന്നെ അവൻ അവരെ പാളയത്തിന്റെ മൂന്ന് വശങ്ങളിലായി നിർത്തി. എല്ലാവരും സ്ഥലത്തായപ്പോൾ, ഗിദെയോന്റെ കൂട്ടം കാഹളം ഊതി പാത്രങ്ങൾ തകർത്തു.മറ്റു രണ്ട് കൂട്ടങ്ങളും അതുതന്നെ ചെയ്തു. അവർ ഇടതു കൈകളിൽ പന്തങ്ങളും വലതു കൈകളിൽ കാഹളങ്ങളും പിടിച്ചുകൊണ്ട്, "യഹോവയുടെയും ഗിദെയോന്റെയും വാൾ!" എന്ന് ആർത്തുവിളിച്ചു.ഇത് മിദ്യാന്യ സൈന്യത്തെ ആകെ ഞെട്ടിച്ചു! അവർ പരിഭ്രാന്തരായി ഓടാൻ തുടങ്ങി, ഓടുമ്പോൾ അലറി.

ഗിദെയോന്റെ ആളുകൾ അവരുടെ 300 കാഹളങ്ങൾ മുഴക്കി. ഇതോടെ, മിദ്യാന്യ പടയാളികൾ വാളെടുത്ത് പരസ്പരം കൊല്ലാൻ തുടങ്ങി.ഗിദെയോൻ ഇസ്രായേലിലെ ബാക്കിയുള്ള പുരുഷന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി. ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവർ ഒരുമിച്ച് മിദ്യാന്യരുടെ പിന്നാലെ ഓടി. ആ ദിവസം ദൈവം മിദ്യാന്റെ മേൽ വലിയ വിജയം നൽകി, അവർ ഇനി ഇസ്രായേലിന് ഭീഷണിയായിരുന്നില്ല.യുദ്ധത്തിനുശേഷം, ജനങ്ങൾ ഗിദെയോനെ രാജാവാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ വിസമ്മതിച്ചു. അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ മടങ്ങി. പിന്നീട് ഇസ്രായേൽ നാല്പതു വർഷം സമാധാനത്തിലായിരുന്നു.

66. മരങ്ങളുടെ രാജാവ്

ന്യായാധിപന്മാർ ***9***

ഗിദെയോനും അവന്റെ അനേകം ഭാര്യമാരും എഴുപത് പുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു. ശെഖേം പട്ടണത്തിൽ ഒരു വെപ്പാട്ടിയിൽ അവന് ഒരു മകനെയും ജനിപ്പിച്ചു. അവന്റെ പേര് അബിമേലെക് എന്നായിരുന്നു. ഗിദെയോന്റെ മരണശേഷം, അബിമേലെക് ശെഖേമിലുള്ള തന്റെ അമ്മാവന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നഗരത്തിലെ പ്രമാണികളോട് സംസാരിച്ച്, 'ഗിദെയോന്റെ എഴുപത് പുത്രന്മാർ നിങ്ങളെ ഭരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അവരിൽ നിന്ന് എന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഞാൻ ഗിദെയോന്റെ മകനാണ്, പക്ഷേ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രക്തബന്ധുവുമാണ്.'ഷെഖേമിലെ പുരുഷന്മാർ അവനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കാൻ സമ്മതിച്ചു. ബാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് എഴുപത് വെള്ളി നാണയങ്ങൾ അവർ അവന് നൽകി.ഇതോടെ, അവൻ തന്റെ സ്വകാര്യ സൈന്യമായി ഒരു ഗുണ്ടാക്കൂട്ടത്തെ നിയമിച്ചു. അവർ ആദ്യം ചെയ്തത് ഗിദെയോന്റെ എഴുപത് പുത്രന്മാരെ കൊല്ലുക എന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക് യോഥാം എന്ന ഒരാളെ നഷ്ടമായി.
ഷെഖേമിലെ പുരുഷന്മാർ അബിമേലെക്കിനെ ബഹുമാനിക്കാൻ ഒരു ആഘോഷം നടത്തി. പെട്ടെന്ന് ദൂരെ നിന്ന് അവർ ഒരു നിലവിളി കേട്ടു. അത് യോഥാമായിരുന്നു. "ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ! മരങ്ങൾ ഒരു രാജാവിനെ

തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ ഒലിവ് മരത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി, 'ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകുക' എന്ന് പറഞ്ഞു. ഒലിവ് മരം പറഞ്ഞു, 'എനിക്ക് അത്തരം വിഡ്ഢിത്തത്തിന് സമയമില്ല. ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും ബഹുമാനിക്കുന്ന വിലയേറിയ തൈലം ഞാൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു.'

"അതിനാൽ അവർ അത്തിമരത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി, 'ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകുക' എന്ന് പറഞ്ഞു. അത്തിമരം പറഞ്ഞു, 'എനിക്ക് അത്തരം വിഡ്ഢിത്തത്തിന് സമയമില്ല. എല്ലാവർക്കും ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്ന മധുരമുള്ള ഫലം ഞാൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു.'

"അവർ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി, 'ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകുക' എന്ന് പറഞ്ഞു. മുന്തിരിവള്ളി പറഞ്ഞു, 'ഇത്ര വിഡ്ഢിത്തത്തിന് എനിക്ക് സമയമില്ല. ആളുകൾക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്ന വീഞ്ഞ് ഞാൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു.'"ഒടുവിൽ മരങ്ങൾ മുൾച്ചെടിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. അവർ, 'ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകുക' എന്ന് പറഞ്ഞു. മുൾച്ചെടി പറഞ്ഞു, 'അതെ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രാജാവാകും.' എന്നാൽ ഇനി മുതൽ, നിങ്ങൾ എന്റെ സംരക്ഷണത്തിന്റെ നിഴലിലാണ്. നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും മത്സരിച്ചാൽ, എന്റെ മുള്ളുകളിൽ നിന്ന് തീ പുറപ്പെട്ട് നിങ്ങളെ ചാരമാക്കും.'

"എന്റെ പിതാവ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് എങ്ങനെ പ്രതിഫലം നൽകി? നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളെ കൊന്നു! ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു അടിമ പെൺകുട്ടിയുടെ മകനെ നിങ്ങളുടെ രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു."ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശംസകൾ നേരുന്നു. പക്ഷേ അത് തെറ്റാണെങ്കിൽ,അബീമേലെക്കിൽ നിന്ന് തീ ഇറങ്ങി നിങ്ങളെ ദഹിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു." തന്റെ അർദ്ധസഹോദരൻ തന്നെ വേട്ടയാടാൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അവൻ തന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ഓടിപ്പോയി.

അബീമേലെക്ക് മൂന്ന് വർഷം ഇസ്രായേലിനെ ഭരിച്ചു.

പിന്നെ ദൈവം അവനും ശെഖേമിലെ പുരുഷന്മാരും തമ്മിൽ ഒരു ദുഷ്ടാത്മാവ് സൃഷ്ടിച്ചു. ഗിദെയോന്റെ പുത്രന്മാരോട് അവർ ചെയ്തതിന് നീതി നടപ്പാക്കാനായിരുന്നു ഇത്.

ആ പുരുഷന്മാർ രാജാവിനെതിരെ ഒരു മത്സരം ആരംഭിച്ചു.ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, അവർ ഒരു വലിയ വിരുന്ന് സംഘടിപ്പിച്ച് മദ്യപിച്ചു. അവർ യെഹ്രദയെ ശപിക്കുകയും അവനെ എങ്ങനെ അട്ടിമറിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന് വീമ്പിളക്കുകയും ചെയ്തു.ഈ സംസാരത്തിൽ നഗരത്തിന്റെ മേയർ കോപാകുലനായി, അബീമേലെക്കിനെ ആളയച്ചു വിളിച്ചു. യെഹ്രദയിലെ പുരുഷന്മാരെ പതിയിരുന്ന് ആക്രമിക്കാൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ സഹായിക്കാൻ മേയർ സമ്മതിച്ചു.ആ രാത്രിയിൽ, അബീമേലെക്ക് രാവിലെ ആക്രമിക്കാൻ തന്റെ ആളുകളെ നഗരത്തിന് പുറത്ത് ഒളിപ്പിച്ചു. സൂര്യോദയത്തിൽ, യെഹ്രദയിലെ പുരുഷന്മാരിൽ ഒരാൾ യെഹ്രദയുടെ പടിവാതിൽക്കൽ മേയറുടെ അടുക്കൽ നിന്നു. പെട്ടെന്ന് അവൻ എന്തോ ഒരു ചലനം കണ്ടു. അവൻ ചോദിച്ചു, "നോക്കൂ! അത് എന്താണ്? മനുഷ്യർ നമ്മെ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നുണ്ടോ?" മേയർ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല. അത് മലയിൽ നിന്നുള്ള നിഴലുകൾ മാത്രമാണ്."കുറച്ച് നിമിഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ആ മനുഷ്യൻ നിരവധിയുദ്ധസംഘങ്ങൾ നഗരത്തിലേക്ക് വരുന്നത് കണ്ടു. അയാൾ നഗരത്തിലേക്ക് ഓടിക്കയറി, "ഞങ്ങൾ ആക്രമണത്തിലാണ്!" എന്ന് അലറി.യുദ്ധം പല ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നു. ഒടുവിൽ നഗരം പിടിക്കപ്പെട്ടു, ആളുകൾ ഒരു ഗോപുരത്തിലേക്ക് രക്ഷപ്പെട്ടു.

അബീമേലെക്കും അവന്റെ ആളുകളും ഗോപുരത്തിന് ചുറ്റും മരക്കൊമ്പുകൾ നാട്ടി അത് കത്തിച്ചു. ആ ദിവസം തന്നെ 1,000-ത്തിലധികം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും അവിടെ മരിച്ചു. ശെഖേമിലെ പുരുഷന്മാരുടെ മേലുള്ള യോഥാമിന്റെ ശാപം സത്യമായി.അബീമേലെക്ക് നഗരം പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു, അത് ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. അവിടെ ഒന്നും വളരാതിരിക്കാൻ അവൻ അതിൽ ഉപ്പ് വിതറി.അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, അവനും അവന്റെ ആളുകളും മറ്റൊരു മത്സര നഗരം നശിപ്പിക്കാൻ പോയി. വീണ്ടും ആളുകൾ ഒരു ഗോപുരത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അബീമേലെക്കും അവന്റെ ആളുകളും പോയി അതിന് തീയിടാൻ വിറകു കൊണ്ടുവന്നു. അവർ അത് സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ താഴേക്ക് നോക്കി, അബീമേലെക്കിനെ തന്റെ താഴെയായി കണ്ടു. അങ്ങനെ അവൾ ഒരു തിരികല്ലിന്റെ ഒരു കഷണം അവന്റെ തലയിൽ ഇട്ടു.അബീമേലെക്ക് തന്റെ പടയാളികളിൽ ഒരാളെ വിളിച്ചു.
"വേഗം, നിന്റെ വാളുകൊണ്ട് എന്നെ കൊല്ല! ഒരു സ്ത്രീയാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പുരുഷൻ എന്നറിയപ്പെടാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല!

67 യിഫ്ത്താഹിന്റെ ശപഥം

ന്യായാധിപന്മാർ ***10:6 - 11:40***

യിഫ്താഹിന്റെ അമ്മ ഒരു വേശ്യയായിരുന്നു, എന്നാൽ അവന്റെ പിതാവ് ഇസ്രായേലിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തിയായിരുന്നു. യിഫ്താഹ് തന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിലാണ് വളർന്നത്, എന്നാൽ അവന്റെ അർദ്ധസഹോദരന്മാർ പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, "പോകൂ! നീ ഞങ്ങളുടെ അമ്മയുടെ മകനല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്ന് നിനക്ക് ഒന്നും അവകാശപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല." അങ്ങനെ യിഫ്താഹ് ആ പ്രദേശം വിട്ടുപോയി. അവൻ ഒരു വലിയ യോദ്ധാവായി മാറി, ഒരു കൂട്ടം കൊള്ളക്കാരെ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഈ സമയത്ത്, ഇസ്രായേൽ ജനത ഒരിക്കൽ വീണ്ടും കർത്താവിനെതിരെ മത്സരിക്കുകയും മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.അമ്മോന്യർ അവരെ കീഴടക്കാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചു. അമ്മോന്യർ അത്യധികം ക്രൂരന്മാരായിരുന്നു, ഇസ്രായേൽ പതിനെട്ട് വർഷം അവരുടെ ക്രൂരതയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു.ജനം കർത്താവിനോട് നിലവിളിച്ച്"ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ!"എന്ന് പറഞ്ഞു. യഹോവ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല! ഞാൻ അത് ചെയ്യില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഏൽപ്പിച്ചു. ഇനി ഞാൻ അത് ചെയ്യില്ല. നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ വിളിക്കൂ."

അങ്ങനെ ഇസ്രായേല്യർ അവരുടെ വ്യാജദൈവങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് യഹോവയെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഞങ്ങളോട് ചെയ്യുക. ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. പക്ഷേ ദയവായി ഈ കുഴപ്പത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കണമേ!" അതോടെ ദൈവം വീണ്ടും അവരോട് കരുണ കാണിച്ചു.അമ്മോന്യർ ഇസ്രായേലിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ദേശത്തേക്ക് നീങ്ങി. ഇസ്രായേല്യർ അവരെ നേരിടാൻ പുറപ്പെട്ടു, പക്ഷേ അവർക്ക് ഒരു നേതാവില്ലായിരുന്നു. അവർ യിഫ്താഹിനെ വിളിച്ചു അവനോട് പറഞ്ഞു, "വന്നു ഞങ്ങളുടെ സൈന്യത്തെ അമ്മോന്യർക്കെതിരെ യുദ്ധത്തിന് നയിക്കുക."അദ്ദേഹം ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു,

“എന്നെ പുറത്താക്കിയ അതേ ജനം തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ! ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സഹായത്തിനായി എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നുണ്ടോ?”അവർ പറഞ്ഞു, “അത് സത്യമാണ്. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യും, പക്ഷേ നീ വന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വിജയം നൽകിയാൽ, നീ ഞങ്ങളുടെ നേതാവാകും.കേൾക്കൂ, യഹോവ ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷിയാണ്. ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ ചെയ്യും.”അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് യിഫ്താഹിന്റെ മേൽ വന്നു, അവൻ ജനങ്ങളെ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അവൻ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഒരു നേർച്ച നേർന്നു പറഞ്ഞു, “ദൈവമേ, നീ എനിക്ക് അമ്മോന്യരെ ജയിപ്പിച്ചാൽ, ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ

എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ആദ്യം വരുന്നതിനെ ഞാൻ നിനക്കു തരാം. ഞാൻ അത് നിനക്കു ഹോമയാഗമായി അർപ്പിക്കും.”യഹോവ യിഫ്താഹിന് വിജയം നൽകി. അവൻ അമ്മോന്യ സൈന്യത്തെ പൂർണ്ണമായും പിന്തിരിപ്പിച്ചു, അവരുടെ ഇരുപത് പട്ടണങ്ങളെപ്പോലും നശിപ്പിച്ചു.യിഫ്താഹിന് ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, ഒരു മകൾ.അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ നേരെ നൃത്തം ചെയ്തു. അവന്റെ വിജയത്തിൽ അവൾ വളരെ അഭിമാനിച്ചു. യിഫ്താഹ് അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ വസ്ത്രം കീറി വീണു. അവൻ നിലവിളിച്ചു, “അയ്യോ എന്റെ മകളേ! ഞാൻ എന്തു ചെയ്തു! ഞാൻ ദൈവത്തോട് ഒരു നേർച്ച നേർന്നു, എനിക്ക് അത് തിരികെ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല.”അവൾ പറഞ്ഞു, “അച്ഛാ, കർത്താവിനോടുള്ള നിന്റെ വാക്ക് പാലിക്കണം. നിനക്ക് ഒരു വലിയ വിജയം നൽകിക്കൊണ്ടു അവൻ തന്റെ കരാറിന്റെ ഭാഗം പാലിച്ചു. ഇനി നീ നിന്റെ വാക്ക് പാലിക്കണം. ഞാൻ ഒരു കാര്യം മാത്രം ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കില്ല എന്നതിനാൽ, എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പം രണ്ട് മാസത്തേക്ക് കുന്നുകളിലേക്ക് പോകാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ. ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കില്ല എന്ന വസ്തുതയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് വിലപിക്കും.”അവളുടെ പിതാവ് സമ്മതിച്ചു, അതിനാൽ അവളും അവളുടെ കാമുകിമാരും കുന്നുകളിലേക്ക് പോയി. അവൾ ഒരിക്കലും ഒരു പുരുഷനുമായി അടുത്തിടപഴകുകയോ കുട്ടികളെ മുലയൂട്ടുന്നതിന്റെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെന്ന് രണ്ട് മാസത്തേക്ക് അവർ വിലപിച്ചു.അതിനുശേഷം അവൾ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി, യിഫ്താഹ് തന്റെ നേർച്ച നിറവേറ്റി. അതിനുശേഷം, അത് ഇസ്രായേലിൽ ഒരു ആചാരമായി മാറി. എല്ലാ വർഷവും, യുവതികൾ പുറത്തുപോയി യിഫ്താഹിന്റെ മകളെ ഓർമ്മിക്കാൻ നാല് ദിവസം ചെലവഴിച്ചു.

68 ശിംശോന്റെ ജനനം

ന്യായാധിപന്മാർ ***13***

ദാൻ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പുരുഷനുണ്ടായിരുന്നു, അവന്റെ ഭാര്യക്ക് കുട്ടികളില്ലായിരുന്നു. ഫെലിസ്ത്യർ ഇസ്രായേലിനെ കീഴടക്കിയ കാലമായിരുന്നു അത്. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ആ സ്ത്രീക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു: “നീ താമസിയാതെ ഗർഭിണിയാകും. നീ വഹിക്കാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ജനിക്കുന്നതു മുതൽ നാസീർ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കും. അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുക. മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഒന്നും മദ്യപിക്കുകയോ ഭക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിന്റെ മകന്റെ മുടി ഒരിക്കലും മുറിക്കരുത്. അവൻ യിസ്രായേലിനെ ഫെലിസ്ത്യരിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കും.കർത്താവിന്റെ ദൂതനോടാണ് താൻ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ആ സ്ത്രീക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവൾ

ഭർത്താവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഒരു ദൈവപുരുഷൻ വന്ന് എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു. മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിന് വിരുദ്ധമായ മദ്യം കഴിക്കുകയോ ഒന്നും കഴിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ മകൻ ജനനം മുതൽ നാസീർവ്രതം പാലിക്കേണ്ടതിനാൽ ഞാൻ മുടി മുറിക്കരുത്."

അവളുടെ ഭർത്താവ് ഉടൻ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു, ദൈവപുരുഷനെ വീണ്ടും അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് അയയ്ക്കുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. കുട്ടി ജനിച്ചാൽ അവർ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് കൃത്യമായി അറിയാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.പിന്നീട്, ആ സ്ത്രീ വയലിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു, പെട്ടെന്ന് കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ വീണ്ടും അവൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൾ വേഗം ഓടിച്ചെന്ന് ഭർത്താവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.അവൾ പറഞ്ഞു, "ആ ദൈവപുരുഷൻ വയലിലാണ്."

ഭർത്താവ് അവനെ കാണാൻ ഓടി. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, "എന്റെ ഭാര്യയോട് സംസാരിച്ച ആൾ നീയാണോ?""അതെ, ഞാൻ തന്നെ."ദൂതൻ സ്ത്രീക്ക് നൽകിയ അതേ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവനും നൽകി. ആ പുരുഷൻ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി ഒരു ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ദയവായി ഇവിടെ തന്നെ നിൽക്കുക."ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ താമസിക്കാം, പക്ഷേ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ല. പകരം, ദൈവത്തിന് ഒരു ഹോമയാഗം അർപ്പിക്കുക."പുരുഷനും ഭാര്യയും കർത്താവിന്റെ ദൂതനോടാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് അപ്പോഴും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "നിന്റെ പേരെന്താണ്? നീ പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമാകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നെ ബഹുമാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ എന്റെ പേര് നിന്നോട് പറയില്ല. അത് നിനക്ക് വളരെ അത്ഭുതകരമാണ്."അങ്ങനെ ആ മനുഷ്യൻ ഒരു ഹോമയാഗം തയ്യാറാക്കി ഒരു പാറമേൽ ബലിയർപ്പിച്ചു. തീജ്വാലകൾ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർന്നു. പെട്ടെന്ന്, പുരുഷനും ഭാര്യയും നോക്കിനിൽക്കെ, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ തീജ്വാലകളിലേക്ക് കയറി.
ദമ്പതികൾ ഉടനെ നിലത്തു വീണു.ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "നമ്മൾ മരിക്കാൻ പോകുന്നു! നമ്മൾ ദൈവത്തെ കണ്ടു!!"സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, "നമ്മൾ മരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഹോമയാഗം അവൻ സ്വീകരിച്ചു. നമുക്ക് ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു."ആ സ്ത്രീ തനിക്ക് ലഭിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിച്ചു, നിശ്ചിത സമയത്ത് അവൾ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. അവർ അവന് സാംസൺ എന്ന് പേരിട്ടു.

69 ശക്തിയും മധുരവും

ന്യായാധിപന്മാർ ***14***

ഒരു യുവാവായിരുന്നപ്പോൾ, ശിംശോൻ ഒരു പ്രത്യേക ഫെലിസ്ത്യ സ്ത്രീയെ കണ്ടു. അവൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "എനിക്കും ആ സ്ത്രീക്കും ഇടയിൽ ഒരു വിവാഹം നടത്തുക.അവർ ഞെട്ടിപ്പോയി. "ഫിലിസ്ത്യർ പുറജാതീയരാണ്. ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ടെത്തണം.""ഇല്ല. അവൾ തന്നെയാണ് എനിക്ക് വേണ്ടത്. പോയി ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുക." ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ കർത്താവ് ഇത് സംഭവിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു.

ശിംശോനും അവന്റെ പിതാവും അന്തിമ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പോയി. വഴിയിൽ, ശിംശോൻ തനിയെ വഴിയിൽ നിന്ന് മാറി. പെട്ടെന്ന് ഒരു യുവ സിംഹം അവനെ ആക്രമിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ശിംശോനിൽ നിറഞ്ഞു, അവൻ സിംഹത്തെ പിടിച്ചുടി, അത് ഒരു ചെറിയ മൃഗമാണെന്ന് കരുതി അതിനെ കീറിമുറിച്ചു. പിന്നീട്, അവൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങി, പക്ഷേ സിംഹത്തെക്കുറിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞില്ല. അവർ യാത്ര തുടർന്നു, ഒരുമിച്ച് വിവാഹ പദ്ധതികൾ പൂർത്തിയാക്കി.വലിയ ദിവസം വന്നപ്പോൾ, സാംസണും അവന്റെ മാതാപിതാക്കളും അതേ വഴിയിലൂടെ തിരിച്ചു പോയി.അവർ സിംഹത്തെ കൊന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ മാതാപിതാക്കളെ കൂടാതെ സാംസൺ വീണ്ടും മാറിനിന്നു.
അയാൾ ചത്ത സിംഹത്തെ കണ്ടെത്തി, അതിൽ തേനീച്ചകൾ ഒരു കൂട് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അയാൾ അകത്തേക്ക് എത്തി കുറച്ച് തേൻ എടുത്ത് കഴിച്ചു.പിന്നെ അവൻ കുറച്ച് തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി, പക്ഷേ അത് എവിടെ നിന്ന് കിട്ടിയെന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞില്ല. ഏഴ ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന വിവാഹ വിരുന്നിന് മുപ്പത് യുവ ഫെലിസ്ത്യ പുരുഷന്മാർ എത്തി.സാംസൺ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ഒരു കടങ്കഥയുണ്ട്. ഈ ഏഴ് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അടിവസ്ത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ മുപ്പത് വസ്ത്രങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അടിവസ്ത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ മുപ്പത് വസ്ത്രങ്ങൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് തരണം.അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് അത് സമ്മതമാണ്. കടങ്കഥ ഞങ്ങൾക്ക് പറയൂ." അവൻ പറഞ്ഞു, "തിന്നുന്നവന്റെ പക്കൽ നിന്ന്, കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും വന്നു; ശക്തന്റെ പക്കൽ നിന്ന് മധുരമുള്ള എന്തെങ്കിലും വന്നു."

മൂന്നു ദിവസം യുവാക്കൾ കടങ്കഥയിൽ പണിയെടുത്തു. നാലാം ദിവസം, അവർ ശിംശോന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്, "നീ ഞങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഞങ്ങൾ അത് സഹിക്കില്ല. നീ അവന്റെ ഭാര്യയാണ്. അവന്റെ കടങ്കഥയുടെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തു, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ അപ്പന്റെ വകയുള്ളതെല്ലാം ഞങ്ങൾ ചുട്ടുകളയും."
അങ്ങനെ അവൾ ശിംശോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അതിന്റെ അർത്ഥം ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നോട് പറയില്ല. എന്റെ മാതാപിതാക്കളോട് പോലും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല."

അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി. "നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല." അയാൾക്ക് അത് സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിരുന്നിന്റെ അവസാന ദിവസം, അവൻ കടങ്കഥയുടെ അർത്ഥം അവളോട് പറഞ്ഞു. അവൾ ഉടനെ ഓടിച്ചെന്ന് പുരുഷന്മാരോട് പറഞ്ഞു.ആ രാത്രിയിൽ, സമയം കഴിയുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, ആ പുരുഷന്മാർ ശിംശോനോട്, "തേനിനെക്കാൾ മധുരമുള്ളത് എന്താണ്? സിംഹത്തേക്കാൾ ശക്തമായത് എന്താണ്?" എന്ന് ചോദിച്ചു. തങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് അവന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ പശുക്കുട്ടിയില്ലാതെ നിനക്ക് ആ വയലിൽ ഉഴുതുമറിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല."അടുത്തുള്ള ഒരു ഫെലിസ്ത്യ പട്ടണത്തിലേക്ക് അവൻ പോയി, മുപ്പത് പുരുഷന്മാരെ കൊല്ലാൻ ദൈവം അവന് അധികാരം നൽകി. അവൻ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്ത് വിവാഹ അതിഥികൾക്ക് കൊടുത്തു. അവൻ വളരെ കോപാകുലനായി ഭാര്യയില്ലാതെ തന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.

70 കുറുക്കന്മാരും താടിയെല്ലും

ന്യായാധിപന്മാർ *15*

സാംസന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ തന്റെ മകളെ വിവാഹ പാർട്ടിയിൽ പങ്കെടുത്ത ഒരാൾക്ക് കൊടുത്തു. സാംസൺ അവളെ വീട്ടിൽ ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ അയാൾക്ക് അവളെ ഇനി വേണ്ടെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി. പിന്നീട്, സാംസൺ ഒരു സമ്മാനവുമായി ഭാര്യയെ കാണാൻ മടങ്ങി. അവന്റെ അമ്മായിയപ്പൻ ചോദിച്ചു, "നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?""ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയെ അവളുടെ മുറിയിൽ കാണാൻ വന്നതാണ്." ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "ഓ, നിനക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. നീ എന്റെ മകളെ വെറുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതി, അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവളെ മറ്റൊരാൾക്ക് കൊടുത്തു. പക്ഷേ വിഷമിക്കേണ്ട. എനിക്ക് ഒരു ഇളയ മകളുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് അവളെ സ്വന്തമാക്കാം. അവൾ അവളുടെ സഹോദരിയേക്കാൾ സുന്ദരിയാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം."സാംസൺ കോപാകുലനായി പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ചില ഫെലിസ്ത്യരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ പോകുന്നു - അവരിൽ പലരെയും - ഞാൻ അത് ആസ്വദിക്കാൻ പോകുന്നു."അവൻ 300 കുറുക്കന്മാരെ പിടിച്ച് ജോഡികളാക്കി, ഓരോ ജോഡിയുടെയും വാലിൽ ഒരു പന്തം കെട്ടി. അവൻപിന്നെ പന്തങ്ങൾ കൊളുത്തി കുറുക്കന്മാരെ വ്യത്യസ്ത ഫെലിസ്ത്യ വയലുകളിലേക്ക് അഴിച്ചുവിട്ടു.കുറുക്കന്മാർ ഓടിപ്പോയി, അവർ കടന്നുപോയതെല്ലാം കത്തിച്ചു. ഇത്
വിളവെടുത്ത ധാന്യക്കൂമ്പാരങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു. മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലിവ് തോട്ടങ്ങളും പോലും നശിപ്പിച്ചു. ഇത് ചെയ്തത് സാംസണാണെന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ കണ്ടെത്തി. സാംസൺ തന്റെ ഭാര്യയെ വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് സാംസണെ കോപിപ്പിച്ചതിന് അവർ അവന്റെ അമ്മായിയപ്പനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. അവർ അവനെയും മകളെയും കൊണ്ടുപോയി ചുട്ടുകൊന്നു. ഇത് സാംസണെ കൂടുതൽകോപാകുലനാക്കി. ഇതിൽ പങ്കുള്ള എല്ലാവരെയും അവൻ കണ്ടെത്തി അവനെ കൈകാലുകൾക്കിടയിലൂടെ കീറിമുറിച്ചു. നിരവധി ആളുകൾ മരിച്ചു. അവൻ അത് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ഫെലിസ്ത്യയെ വിട്ട് തിരിച്ചുവന്ന് ഇസ്രായേലിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യർ ഒരു സൈന്യവുമായി ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു.ഇസ്രായേൽക്കാർ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഞങ്ങളെ ആക്രമിക്കുന്നത്?""നീ സാംസണെ സംരക്ഷിക്കുകയാണ്. അവൻ ചെയ്തതിന് അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം."

3,000 ഇസ്രായേല്യർ സാംസൺ ഒളിച്ചിരുന്ന ഗുഹയിലേക്ക് പോയി. അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ അടുക്കലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവർ സമാധാനത്തോടെ ഞങ്ങളെ ഭരിച്ചു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ നീ അവരെ ഇളക്കിവിട്ടിരിക്കുന്നു."
അവൻ പറഞ്ഞു, "നീ എന്നെ കൊല്ലുകയില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്താൽ ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം പോകാം.""ഞങ്ങൾ നിന്നെ കൊല്ലുകയില്ല, പക്ഷേ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കെട്ടും" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ രണ്ട് പുതിയ കയറുകൾ കൊണ്ട് കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി. ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ പിടികൂടിയപ്പോൾ, അവർ സന്തോഷത്തോടെ ആർത്തു.

ഉടനെ യഹോവയുടെ ആത്മാവ് അവനിൽ നിറഞ്ഞു,അവൻ അവന്റെ കൈകളിൽ നിന്ന് കയറുകൾ പൊട്ടിച്ചു. അവൻ ഒരു കഴുതയുടെ താടിയെല്ല് പിടിച്ച് ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഇടയിൽ ഓടിക്കയറി, അവരിൽ 1,000 പേരെ കൊന്നു.വിജയത്തിനുശേഷം, അവൻ താടിയെല്ല് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.അവൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നീ എനിക്ക് വിജയം തന്നു. ഞാൻ 1,000 പേരെ കൊന്നു. ഇപ്പോൾ, നീ എന്നെ ദാഹം കൊണ്ട് മരിക്കാൻ വിടുമോ?"പെട്ടെന്ന് ഒരു പാറ പൊട്ടി വെള്ളം പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി. ശിംശോൻ ശ്രദ്ധമാകുന്നതുവരെ കുടിച്ചു.ഫെലിസ്ത്യർ ഇപ്പോഴും ദേശം ഭരിച്ചിട്ടും 20 വർഷം അവൻ ഇസ്രായേലിന്റെ ന്യായാധിപനായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ, അവൻ ഒരു ഫെലിസ്ത്യ നഗരത്തിൽ ഒരു വേശ്യയുമായി ശയിക്കാൻ പോയി. അവൻ അവരുടെ നഗരത്തിലുണ്ടെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ, സൂര്യോദയത്തോടെ അവനെ പിടികൂടാൻ അവർ വാതിലുകൾ അടച്ചു.അർദ്ധരാത്രിയോടെ, ശിംശോൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ എഴുന്നേറ്റു.കവാടത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, അവൻ അത് നിലത്തുനിന്ന് പുറത്തെടുത്ത് കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അത് ഒരു ഇസ്രായേലി കുന്നിന്റെ മുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവിടെ വച്ചു, ഇപ്പോഴും അടച്ചുപൂട്ടിയ നിലയിലായിരുന്നു.

71 ശിംശോനും ദലീലയും

ന്യായാധിപന്മാർ ***16***

കാലക്രമേണ, ശിംശോൻ ദെലീലാ എന്ന സ്ത്രീയുമായി പ്രണയത്തിലായി. ഫെലിസ്ത്യർ ഇത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ നേതാക്കളിൽ ഒരു കൂട്ടം അവളെ കണ്ടുമുട്ടി. അവർ പറഞ്ഞു,"അവന്റെ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം നീ കണ്ടെത്തിയാൽ ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും നിനക്ക് 1,100 വെള്ളി നാണയങ്ങൾ തരാം. അത് നമുക്കറിയാം, നമുക്ക് അവനെ കൊല്ലാൻ കഴിയും."അപ്പോൾ അവൾ ശിംശോനോട് ചോദിച്ചു, "നിന്നെ ശക്തിയില്ലാത്ത രീതിയിൽ ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ കെട്ടാൻ കഴിയും?""ഓ," അവൻ പറഞ്ഞു, "ആരെങ്കിലും എന്നെ ഏഴ് പുതിയ വില്ലുകൾ കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചാൽ ഞാൻ മറ്റേതൊരു മനുഷ്യനെയും പോലെയാകും."ഫെലിസ്ത്യർ അവൾക്ക് ഏഴ് പുതിയ വില്ലുകൾ നൽകി, അവളുടെ മുറിയിൽ ചില കാവൽക്കാരെ ഒളിപ്പിച്ചു.

അവൾ ശിംശോനെ വില്ലുകൾ കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചു,പിന്നെ, "ശിംശോൻ, ഫെലിസ്ത്യർ ഇതാ!" എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.അവൾ ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് തീയിൽ തൊട്ട നൂൽക്കഷണങ്ങൾ പോലെ വില്ലുകൾ പൊട്ടിച്ചു.അവൾ തീയിൽ തൊട്ട വില്ലുകൾ പോലെയാണ് വില്ലുകൾ പൊട്ടിച്ചത്.
ദെലീല പറഞ്ഞു, "നീ എന്നോട് കള്ളം പറഞ്ഞു! എന്തിനാണ് എന്നെ ഇങ്ങനെ കളിയാക്കുന്നത്? നിങ്ങളെ എങ്ങനെ കെട്ടാൻ കഴിയുമെന്ന് ദയവായി എന്നോട് പറയൂ."
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "താക്കോൽ പുതിയ കയറുകളാണ്, പക്ഷേ മറ്റൊന്നിനും ഉപയോഗിക്കാത്തവ മാത്രം. ഞാൻ പുതിയ കയറുകൾ കൊണ്ട് കെട്ടപ്പെട്ടാൽ, ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെയാകും."അങ്ങനെ അവൾ ചില പുതിയ കയറുകൾ എടുത്ത് അവനെ കെട്ടി.കാവൽക്കാർ ഇപ്പോഴും അവരുടെ ഒളിത്താവളത്തിലായിരുന്നു."ശിംസോൻ,

വേഗം! ഫെലിസ്ത്യർ ഇവിടെയുണ്ട്!" എന്ന് അവൾ അലറിവിളിച്ചുകൊണ്ട് കയറുകൾ ന്യൽക്കഷ്ണങ്ങൾ പോലെ പൊട്ടിച്ചു.

അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു തമാശ മാത്രമാണ്. നീ എന്തിനാണ് എന്നോട് കള്ളം പറയുന്നത്? ഇനി നിന്നെ എങ്ങനെ കെട്ടാൻ കഴിയുമെന്ന് പറയൂ."അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇത് എന്റെ മുടിയാണ്. നീ എന്റെ ഏഴ് ജടകൾ ഒരു തറി ഉപയോഗിച്ച് നെയ്താൽ, ഞാൻ മറ്റേതൊരു മനുഷ്യനെയും പോലെ ദുർബലനാകും."അങ്ങനെ അവൾ അവൻ ഉറങ്ങുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്നു, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അവന്റെ ഏഴ ജടകളും തറിയിൽ നെയ്തു. പിന്നെ അവൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു, "സാംസൺ! ഫെലിസ്ത്യർ ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു. അവൻ ഉണർന്ന് അവന്റെ മുടി തറിയിൽ നിന്ന് പറിച്ചെടുത്തു.ദെലീല ചോദിച്ചു, "എന്നെ വിശ്വസിക്കാത്ത നിനക്ക് എങ്ങനെ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയും? ഇപ്പോൾ മൂന്ന് തവണ നീ എന്നോട് കള്ളം പറഞ്ഞു എന്നെ പരിഹസിച്ചുനിന്റെ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം കൊണ്ട് നിനക്ക് എന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?"അവൾ ഇത് ദിവസവും തുടർന്നു. അവൾ യാചിക്കുകയും അവനെ തളർത്തുന്നതുവരെ അവനെ ശകാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ,അവൻ അവളോട് സത്യം പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ ആളുകൾ വിളിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ നാസീർവ്രതക്കാരനാണ്. ജനനം മുതൽ ഞാൻ നാസീർവ്രതക്കാരനാണ്.

എന്റെ മുടി ഒരിക്കലും മുറിച്ചിട്ടില്ല, അതാണ് എന്റെ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം. ആരെങ്കിലും എന്റെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്താൽ, ഞാൻ മറ്റേതൊരു മനുഷ്യനെപ്പോലെയാകും."
അവൻ ഒടുവിൽ സത്യം പറഞ്ഞതായി ദെലീല മനസ്സിലാക്കി. അവൾ ഫെലിസ്ത്യ ഭരണാധികാരികളെ വിളിച്ചു. "വരൂ. ഒടുവിൽ എനിക്ക് അവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് സത്യം മനസ്സിലായി. എന്റെ പണവും കൊണ്ടുവരണം." അങ്ങനെ അവർ അവളുടെ പണവുമായി വന്നു.ആ രാത്രിയിൽ, അവൻ അവളുടെ മടിയിൽ തലവെച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഒളിവിൽ നിന്ന് ഒരാൾ പുറത്തുവന്ന് അവന്റെ ഏഴ് ജടകൾ മുറിച്ചു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, ശിംശോന്റെ ശക്തി അവനെ വിട്ടുപോയി. അപ്പോൾ അവൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ശിംശോനേ, ഫെലിസ്ത്യർ ഇവിടെയുണ്ട്!" സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ അവൻ ചാടിയെഴുന്നേറ്റു, പക്ഷേ കർത്താവ് തന്നോടൊപ്പമില്ലെന്ന് അവനറിയില്ല.ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ പിടിച്ചു, അവന്
അഴിച്ചുവിടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അവനെ നിലത്ത് പിടിച്ചു കണ്ണുകൾ കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു. പിന്നീട് അവർ അവനെ ജയിലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ ഒരു തിരികല്ല് തള്ളാൻ നിർബന്ധിച്ചു.അവൻ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ, ശിംശോന്റെ മുടി വീണ്ടും വളരാൻ തുടങ്ങി. കാലക്രമേണ, ഫെലിസ്ത്യർ അവരുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ആരാധന നടത്താൻ ഒത്തുകൂടി. അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും മദ്യപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരോ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "പോയി സാംസണെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ. അത് നമുക്ക് നല്ല ചിരി സമ്മാനിക്കും."
ഒരു കുട്ടി സാംസണെ ദേവാലയത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ സ്ഥലം തിങ്ങിനിറഞ്ഞു. അവൻ ആ കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു, "എന്നെ താങ്ങിനിർത്തുന്ന തൂണുകളുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകൂ." സാംസൺ ദൈവത്തോട് നിലവിളിച്ചു. "ദൈവമായ കർത്താവേ. ഒരിക്കൽ കൂടി എനിക്ക് ശക്തി തരണമേ. എന്റെ കണ്ണുകൾ കൊള്ളയടിച്ചതിന് ഫെലിസ്ത്യർക്ക് പകരം വീട്ടാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ. ഞാൻ അവരോടൊപ്പം മരിക്കും." പിന്നെ അവൻ രണ്ട് താങ്ങിനിർത്തുന്ന തൂണുകളും പിടിച്ചു

അവനുള്ളതെല്ലാം ഉപയോഗിച്ച് അവയിലേക്ക് തള്ളി. അവർവഴിമാറി, ദേവാലയം ഫെലിസ്ത്യരുടെ മേൽ വീണഅവരുടെ എല്ലാ നേതാക്കളും ഉൾപ്പെടെ.സാംസന്റെ മരണത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ മരിച്ചു, തുടർന്ന് അവൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു.20 വർഷം ഇസ്രായേലിൽ ന്യായാധിപനായിരുന്ന അദ്ദേഹം.

72 മോശയുടെ കൊച്ചുമകൻ

ന്യായാധിപന്മാർ **17 - 18**

ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്ത്, മീഖാ എന്ന പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ അമ്മയുടെ 1,100 വെള്ളിക്കാശ് മോഷ്ടിച്ചു. അത് എടുത്തവരെ അവൾ ശപിച്ചതായി അയാൾ അറിഞ്ഞു.. അങ്ങനെ അയാൾ അത് തിരികെ നൽകി. അവൾ പറഞ്ഞു, "ഓ, മകനേ. അത് നീയാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. എന്തായാലും ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരാൻ പോകുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ അയാൾ അത് സൂക്ഷിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു അപ്പോൾ അവൾ അതിൽ കുറച്ച് എടുത്ത് തന്റെ മകന് വീട്ടിൽ വയ്ക്കാൻ ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി.
ബാക്കിയുള്ളത് കൊണ്ട് മീഖാ ആരാധനയ്ക്കായി ചില പ്രത്യേക വസ്തുക്കളും ഒരു പുരോഹിതനുള്ള സാധനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി.ബേത്തലഹേമിൽ നിന്നുള്ള യോനാഥാൻ എന്നൊരു ലേവ്യനായ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ഥിരമായി താമസിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ച് അയാൾ വീട് വിട്ടു. മീഖായുടെ വീട്ടിൽ രാത്രി താമസിച്ചു, അവർ രണ്ടുപേരും സുഹൃത്തുക്കളായി.ഒടുവിൽ മീഖാ പറഞ്ഞു, "നീ ഇവിടെ താമസിക്കുക, ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ വിഗ്രഹത്തിന് പുരോഹിതനാക്കാം. നിനക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ തരാം - വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം, താമസിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം - ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു ശമ്പളം പോലും തരാം." യോനാഥാൻ സമ്മതിച്ചു, താമസിയാതെ അവൻ ആ കുടുംബത്തിലെ ഒരാളെപ്പോലെയായി.

അതേ സമയം, ദാൻ ഗോത്രം തങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. യോശുവയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള എല്ലാ വർഷങ്ങളിലും, അവർക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അഞ്ച് പട്ടാളക്കാരെ ചാരന്മാരായി അയയ്ക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു.ചാരന്മാർ മീഖായുടെ വീടിനടുത്ത് പാളയമടിച്ചു, യോനാഥാൻ അവരെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. അവർ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് ബേത്ത്‌ലെഹെം ഭാഷയാണ്. നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?"അവൻ തന്റെ ജോലിയെക്കുറിച്ചും മീഖാ തന്നോട് എത്ര നന്നായി പെരുമാറി എന്നതിനെക്കുറിച്ചും അവരോട് പറഞ്ഞു. അവൻ ഒരു ലേവ്യനും പുരോഹിതനുമാണെന്ന് അവർ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ വിജയിക്കുമോ എന്ന് ദയവായി ദൈവത്തോട് ചോദിക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു "ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വിഷമിക്കേണ്ട കർത്താവ് നിങ്ങളോട് കൂടെയുണ്ട് ".ആ പുരുഷന്മാർ പോയി തിരച്ചിൽ തുടർന്നു. ഒടുവിൽ അവർ ഒരു അത്ഭുതകരമായ സ്ഥലം കണ്ടെത്തി, അവിടെ ആളുകൾ സമാധാനപരമായി കഴിയുന്നവരും സുരക്ഷിതരല്ലാത്തവരുമായിരുന്നു. ചാരന്മാർ അവരുടെ ഗോത്രത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് താമസിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്തി! അതൊരു നല്ല ദേശമാണ്, ജനങ്ങളെ എളുപ്പത്തിൽ കീഴടക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ ദാൻ ജനത നഗരം കീഴടക്കാൻ 600 പേരെ അയച്ചു. അവർ മീഖായുടെ

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ, അഞ്ച് ചാരന്മാർ മറ്റുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു, "ആ വീടിന്റെ ഉടമസ്ഥന് ഒരു വിഗ്രഹവും ആരാധനയ്ക്കുള്ള വസ്തുക്കളും ഒരു പുരോഹിതനും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ പുതിയ നഗരത്തിൽ നമുക്ക് അവ ഉപയോഗിക്കാം." അങ്ങനെ 600 പേർ മീഖായുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. യോനാഥാൻ അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ പുറത്തുവന്നു. അവൻ അവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ, അഞ്ച് ചാരന്മാർ വീട്ടിൽ കയറി വിഗ്രഹവും അതോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ സാധനങ്ങളും എടുത്തു.

യോനാഥാൻ ചോദിച്ചു, "നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?" അവർ പറഞ്ഞു, "മിണ്ടാതിരിക്കൂ, ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കൂ. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ താമസിച്ച് ഒരാൾക്ക് പുരോഹിതനാകാം, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടൊപ്പം വന്ന് ഒരു ഗോത്രത്തിന് മുഴുവൻ പുരോഹിതനാകാം. ദൈവം നമ്മളോട് എന്താണ് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളോട് പറയാം."ഇത് ഒരു നല്ല അവസരമാണെന്ന് യോനാഥാൻ കരുതി, അതിനാൽ അവൻ അവരോടൊപ്പം പോകാൻ സമ്മതിച്ചു. മീഖായുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ആരാധനാ സാധനങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടുപോകാൻ പോലും അവൻ അവരെ സഹായിച്ചു

എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് മീഖാ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ചില ആളുകളെ സംഘടിപ്പിച്ച്
ദാൻകാരെ പിന്തുടർന്നു. അവരെ കണ്ടയുടനെ അവൻ അവരെ ശകാരിച്ചു. ഉടനെ അവർ നിർത്തി, തിരിഞ്ഞു, അവരെ പിന്തുടരുന്ന പുരുഷന്മാരെ നോക്കി. അവർ തിരിച്ചു വിളിച്ചു,
"നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഞങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നത്?"മീഖാ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും? എന്റെ ദൈവത്തെയും എന്റെ പുരോഹിതനെയും നിങ്ങൾ എടുത്തു. എനിക്ക് ഒന്നും ബാക്കിയില്ല."ദാനിൽ നിന്നുള്ളവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് നേരെ ശകാരിക്കുന്നത് നിർത്തുക അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റെന്തെങ്കിലും എടുക്കും. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എടുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും."അവന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മീഖാ മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.ദാൻകാർ അവരുടെ സൈനിക പ്രചാരണം തുടർന്നു. അവർ സമാധാനപ്രിയരായ ജനങ്ങളെ ആക്രമിച്ച് എല്ലാവരെയും കൊന്നു. അവർ അവരുടെ നഗരം കത്തിച്ചു പുതിയൊരെണ്ണം പണിതു. അവർ അതിനെ ദാൻ എന്ന് വിളിച്ചു, അത് അവരുടെ സ്ഥിരം വാസസ്ഥലമായി.യോനാഥാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളും നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങളായി ദാൻകാരുടെ പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു. അസീറിയക്കാർ അവരെ തടവിലാക്കുന്നതുവരെ അവർ ആ വിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കാൻ അവരെ സഹായിച്ചു. യോനാഥാൻ മോശയുടെ ചെറുമകനായിരുന്നു.

73. യുദ്ധത്തിന് മുൻപുള്ള ഗീതം

ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്ത് ഒരിക്കൽ, ഇസ്രായേൽ രാജ്യത്തിൽ ഉടനീളം ഒരു ആഭ്യന്തരയുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളും ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിനെതിരെ ഒന്നിച്ചു, അവരെ ഏതാണ്ട് ഇല്ലാതാക്കി. ഒരു സ്ത്രീ ഒരു പുരുഷനെ ഉപേക്ഷിച്ചതോടെയാണ് ഇതെല്ലാം ആരംഭിച്ചത്.ഒരു ലേവ്യൻ ഒരു സ്ത്രീയെ തന്റെ വെപ്പാട്ടിയാക്കി. ഒരു ദിവസം അവൾ അവനെ ഉപേക്ഷിച്ച് അവളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. നാലുമാസത്തിനുശേഷം,

അവൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് ആ പുരുഷൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവളോട് ദയ കാണിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അവൾ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവളുടെ പിതാവ് അവനെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവർ രണ്ടുപേരും സുഹൃത്തുക്കളായി, അങ്ങനെ ആ ലേവ്യൻ മൂന്ന് ദിവസം താമസിച്ചു. അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ നാലാം ദിവസം അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു.പെൺകുട്ടിയുടെ പിതാവ് പറഞ്ഞു, "പോകുന്നതിനുമുമ്പ് നല്ലൊരു പ്രാതൽ കഴിക്കുക. യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലൊരു ദിവസം ലഭിക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കും."അങ്ങനെ അവർ ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും സൗഹൃദം ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്തു. സമയം കടന്നുപോയി, ഒടുവിൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് വൈകി. "ഇപ്പോൾ പോകാൻ വളരെ വൈകി. രാവിലെ വരെ കാത്തിരിക്കൂ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് നേരത്തെ പുറപ്പെടാം" എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു.ലേവ്യൻ രാത്രി അവിടെ തങ്ങി, രാവിലെ പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു, "പോകുന്നതിനു മുമ്പ് നല്ലൊരു പ്രഭാതഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ സുഖകരമായിക്കാൻ അത് സഹായിക്കും." വീണ്ടും, അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് വരെ സംസാരിച്ചു. അച്ഛൻ പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ പോകാൻ വളരെ വൈകി. രാവിലെ വരെ കാത്തിരിക്കൂ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് നേരത്തെ പുറപ്പെടാം."

ഈ സമയം, ആ മനുഷ്യൻ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു.അവൻ തന്റെ വെപ്പാട്ടിയുമായി പുറപ്പെട്ടു, പക്ഷേ അധികം ദൂരം എത്തിയില്ല, രാത്രി എവിടെയെങ്കിലും ചെലവഴിക്കണമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി.ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലേക്ക് അവർ യാത്ര തിരിച്ചു. ആരെങ്കിലും തങ്ങളെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് അവർ ചുറ്റും നിന്നു. ആദ്യം ആരും പ്രതികരിച്ചില്ല, പക്ഷേ ഒടുവിൽ ഒരു വൃദ്ധൻ അവരെ കണ്ട് തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അന്ന് വൈകുന്നേരം അവർ പരസ്പരം സന്തോഷിക്കുകയായിരുന്നു, പെട്ടെന്ന് ഒരു കൂട്ടം പുരുഷന്മാർ വൃദ്ധന്റെ വീട് വളഞ്ഞു. അവർ വാതിലിൽ മുട്ടി പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളോടൊപ്പം താമസിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടു തരൂ. ഞങ്ങൾ അവനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."വൃദ്ധൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യൻ എന്റെ വീട്ടിലെ അതിഥിയാണ്. ഞാൻ നിന്നെ അവനെ പീഡിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല. എന്റെ കന്യകയായ മകളെയും ആ പുരുഷന്റെ വെപ്പാട്ടിയെയും ഞാൻ വിട്ടു തരാം.നിങ്ങൾക്ക് അവരോടൊപ്പം ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യുക, പക്ഷേ ഈ പുരുഷനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടു തരില്ല."
പുറത്തുള്ള പുരുഷന്മാർ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അവർ കൂടുതൽ അക്രമാസക്തരായി, ആ പുരുഷനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ നിർബന്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ ലേവ്യൻ തന്റെ വെപ്പാട്ടിയെ പിടിച്ചു വാതിലിനു പുറത്തേക്ക് തള്ളി.രാത്രി മുഴുവൻ ആ കൂട്ടം പുരുഷന്മാർ അവളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തു. അതിരാവിലെ അവർ അവളെ പോകാൻ അനുവദിച്ചു. അവൾ വീട്ടിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞു കയറി വാതിലിനു പുറത്ത് കുഴഞ്ഞുവീണു.
ലേവ്യൻ ഉണർന്ന് യാത്ര തുടരാൻ തയ്യാറായി. വാതിൽക്കൽ തന്റെ വെപ്പാട്ടിയെ കണ്ടു. "എഴുന്നേൽക്കൂ. പോകേണ്ട സമയമായി." അവൾ അനങ്ങിയില്ല, അതിനാൽ അവൻ അവളെ കഴുതപ്പുറത്ത് കയറ്റി വീട്ടിലേക്ക് പോയി.അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവൾ മരിച്ചുപോയെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. അവൻ അവളുടെ ശരീരം പന്ത്രണ്ട് കഷണങ്ങളായി മുറിച്ചു, തുടർന്ന് ഇസ്രായേലിന്റെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും അയച്ചു. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ, "ഇസ്രായേൽ ജനതയിൽ ഇതുപോലൊന്ന് ഇതുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.എല്ലാ

പട്ടണങ്ങളിലും ഇത് ചർച്ചാവിഷയമായി. ഒടുവിൽ ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കണമെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി.

74. ബെന്യാമിന്റെ ഭാര്യമാർ.

ന്യായാധിപന്മാർ: *20ൗ21*

ഇസ്രായേൽ ജനത മുഴുവൻ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായി. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിനെതിരെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളും ഒന്നിച്ചു. ഒരു നഗരവും ഈ യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവുള്ളതല്ലെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇത് ലംഘിക്കുന്ന ആരെയും നശിപ്പിക്കും. ഒരു ബെന്യാമീന്യനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആരും തന്റെ മകളെ കൊടുക്കില്ലെന്ന് അവർ സത്യം ചെയ്തു.ഇരുവിഭാഗവും വൻ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു. ഇസ്രായേൽ സൈന്യാധിപന്മാർ ബെഥേലിൽ പോയി ദൈവത്തിന്റെ നേതൃത്വം തേടി. രാവിലെ, യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ദിവസാവസാനമായപ്പോഴേക്കും, ബെന്യാമീന്യർ നിരവധി ഇസ്രായേല്യരെ കൊന്നു, യുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ചു. ഇസ്രായേൽ സൈന്യാധിപന്മാർ വേദനയോടെ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ പോയി. അവർ ചോദിച്ചു, "നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കെതിരെ ഈ യുദ്ധം തുടരണോ?"കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക."പിറ്റേന്ന്, ബെന്യാമീന്യർ വീണ്ടും നിരവധി ഇസ്രായേല്യരെ കൊന്നു, യുദ്ധം വിജയിച്ചു. ഇത്തവണ, മുഴുവൻ സൈന്യവും ബെഥേലിൽ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പോയി. അവർ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും വേദനയോടെ കരയുകയും ചെയ്തു. അവർ ചോദിച്ചു, "നമ്മൾ വീണ്ടും ബെന്യാമീനെതിരെ പോകണോ അതോ നിർത്തണോ?" കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നീ പോയി അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യു. നാളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം തരാം." ഇസ്രായേൽ സൈന്യം രാവിലെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി, പക്ഷേ ഇത്തവണ അവർ തങ്ങളുടെ ചില പുരുഷന്മാരെ നഗരത്തിന് പിന്നിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. ബെന്യാമീന്യർ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു, വീണ്ടും അവർ വിജയിക്കുന്നതായി തോന്നി. ഇസ്രായേല്യർ പിൻവാങ്ങി, ബെന്യാമീന്യർ അവരുടെ പിന്നാലെ ഓടി. "നമ്മൾ എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും ജയിക്കുന്നു!" എന്ന് അവർ ആർത്തുവിളിച്ചു. പെട്ടെന്ന് നഗരം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല. ഒളിച്ചിരിക്കുന്നവർ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അത് പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു, എല്ലാവരെയും കൊന്നു.നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുക വരുന്നത് കണ്ട് ഇസ്രായേൽ സൈന്യം തിരിഞ്ഞു യുദ്ധത്തിലേക്ക് കുതിച്ചു. ബെന്യാമീൻ സൈന്യവും പുക കണ്ട് തങ്ങൾ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. കർത്താവ് ബെന്യാമീനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തു, താമസിയാതെ അവർ ഭയന്ന് ഓടാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ ഇസ്രായേൽ അവരെ വളഞ്ഞു. ഒരു കോട്ടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന 600 പുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ് അതിജീവിച്ചത്. ഗോത്രത്തിലെ മറ്റെല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു, അവരുടെ നഗരങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഇസ്രായേൽ ജനം തങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അവർ ബേഥേലിൽ പോയി കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരുന്നു. അവർ കരഞ്ഞു വിലപിച്ചു.നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുക വരുന്നത് കണ്ട് ഇസ്രായേൽ സൈന്യം തിരിഞ്ഞു യുദ്ധത്തിലേക്ക് കുതിച്ചു. ബെന്യാമീൻ സൈന്യവും പുക കണ്ട് തങ്ങൾ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. കർത്താവ് ബെന്യാമീനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തു, താമസിയാതെ അവർ ഭയന്ന് ഓടാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ ഇസ്രായേൽ അവരെ വളഞ്ഞു. ഒരു കോട്ടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന 600 പുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ് അതിജീവിച്ചത്. ഗോത്രത്തിലെ മറ്റെല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു, അവരുടെ നഗരങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ,

ഇസ്രായേൽ ജനം തങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അവർ ബേഥേലിൽ പോയി കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരുന്നു. അവർ കരഞ്ഞു വിലപിച്ചു. "ദൈവമായ കർത്താവേ. ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തത്? ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല." അവർ ദിവസം മുഴുവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്ന് യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? ബെന്യാമീനിൽ നിന്ന് 600 പുരുഷന്മാർ മാത്രമേ നമുക്കുള്ളൂ, അവരുടെ എല്ലാ സ്ത്രീകളും മരിച്ചു." ഗോത്രം വീണ്ടും ജനസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

അവർ ചെയ്ത ശപഥം കാരണം അവർക്ക് അവരുടെ പെൺമക്കളെ നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് ഒരു ആശയം തോന്നി. "അവർ കൽപ്പിച്ചതുപോലെ യുദ്ധത്തിന് വരാത്ത ഒരു നഗരമുണ്ടോ?"ഒരു നഗരം യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള കൽപ്പന ലംഘിച്ചു. അതിനാൽ ഇസ്രായേൽ സൈന്യം പോയി അവിടെയുള്ള എല്ലാവരെയും കൊന്നൊടുക്കി.
ഒഴിവാക്കൽ കന്യകമാരായ സ്ത്രീകൾ മാത്രമായിരുന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, അവർക്ക് ആ നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള 400 കന്യകമാരുണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടയിലെ 600 പുരുഷന്മാരുമായി ഇസ്രായേൽ സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു, 400 സ്ത്രീകളെ അവരുടെ ഭാര്യമാരായി നൽകി. അവർക്ക് ഇപ്പോഴും 200 സ്ത്രീകളെ ആവശ്യമുണ്ട്. പിന്നെ അവർക്ക് മറ്റൊരു ആശയം വന്നു."ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ യുദ്ധത്തിന് വരാത്ത ഒരു നഗരം ഉണ്ടായിരുന്നോ?"ഒരു നഗരം യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള കൽപ്പന ലംഘിച്ചു. അതിനാൽ ഇസ്രായേൽ സൈന്യം പോയി അവിടെയുള്ള എല്ലാവരെയും കൊന്നു.ഒഴിവാക്കൽ കന്യകമാരായ സ്ത്രീകൾ മാത്രമായിരുന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, അവർക്ക് ആ നഗരത്തിൽ നിന്ന് 400 കന്യകമാരുണ്ടായിരുന്നു.കോട്ടയിലെ 600 പുരുഷന്മാരുമായി ഇസ്രായേൽ സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു, 400 സ്ത്രീകളെ അവരുടെ ഭാര്യമാരായി നൽകി. അവർക്ക് 200 സ്ത്രീകളെയും ആവശ്യമായിരുന്നു.പിന്നെ അവർക്ക് മറ്റൊരു ആശയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ബെന്യാമീന്യരോട് പറഞ്ഞു, "ശീലോവിന് ഒരു വാർഷിക ഉത്സവമുണ്ട്. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, യുവതികൾ നഗരത്തിൽ നിന്ന് നൃത്തം ചെയ്യാൻ വരുന്നു. റോഡിനടുത്തുള്ള മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു.

സമയമാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും പുറത്തേക്ക് ചാടി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭാര്യയെ എടുക്കുക. അവരെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേശത്തേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകുക. അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെയും സഹോദരന്മാരെയും കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. അവർ ഞങ്ങളോട് പരാതിപ്പെടും, പക്ഷേ ഞങ്ങൾ സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കും."അങ്ങനെ ബെന്യാമീന്യർ വഴിയരികിലെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ഒളിച്ചു. ശീലോവിൽ നിന്ന് നൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ട് യുവതികൾ വരുന്നതുവരെ അവർ കാത്തിരുന്നു. ശരിയായ സമയത്ത്, അവർ ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് ഭാര്യമാരെ പിടിച്ചു. സ്ത്രീകളുടെ പിതാക്കന്മാരും സഹോദരന്മാരും

പരാതിപ്പെട്ടു, പക്ഷേ യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു, "ദയവായി പെരുമാറുക, അവർ നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളെ സൂക്ഷിക്കട്ടെ. അവർക്ക് ഭാര്യമാരെ വേണം, അവർക്ക് നൽകാൻ നമ്മുടെ കൈവശം പര്യാപ്തമല്ല. ശാപത്തെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട, കാരണം നിങ്ങൾ അവർക്ക് നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളെ നൽകിയില്ല. അവർ അവരെ എടുത്തു!"

ബെന്യാമീൻ പുരുഷന്മാർ അവരുടെ നഗരങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി അവരെ പുനർനിർമ്മിച്ചു. അവർ പുതിയ ഭാര്യമാരോടൊപ്പം താമസമാക്കി, കുടുംബങ്ങളെ വളർത്തി. വീണ്ടും, ദേശത്ത് എല്ലാം സമാധാനപരമായിരുന്നു.

75. രൂത്തും നവോമിയും

രൂത്ത് **1-2**

ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്ത്, ഒരു പുരുഷൻ ബെത്‌ലഹേമിലെ തന്റെ വീട് വിട്ടുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ ആ ഭാര്യ നൊവൊമിയെയും അവരുടെ രണ്ട് ആൺമക്കളെയും കൂട്ടി മോവാബ് ദേശത്തേക്ക് പോയി.അവിടെ കാര്യങ്ങൾ നന്നായി നടന്നില്ല. പത്ത് വർഷം അവർ മോവാബിൽ താമസിച്ചു. ആ സമയത്ത്, ആ മനുഷ്യൻ മരിച്ചു, രണ്ട് ആൺമക്കളും മോവാബ്യ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു, പിന്നെ പുത്രന്മാരും മരിച്ചു. നവോമി തന്റെ രണ്ട് മരുമക്കളോടൊപ്പം തനിച്ചായി.അവൾ ബെത്‌ലഹേമിലേക്ക് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ മൂന്ന് സ്ത്രീകളും യാത്രയ്ക്ക് തയ്യാറായിവഴിയിൽ, നൊവൊമി തന്റെ മരുമക്കളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങുക. നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നതുപോലെ കർത്താവ് നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു നല്ല ഭർത്താവിനെയും ധാരാളം കുട്ടികളെയും നൽകട്ടെ എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.തുടർന്ന് അവൾ അവരെ ചുംബിച്ചു. മൂന്ന് സ്ത്രീകളും കരഞ്ഞു, രണ്ട് മരുമക്കളും നൊവൊമിയോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് നിർബന്ധിച്ചു.

അവൾ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, നീ വീട്ടിലേക്ക് പോകണം. എനിക്ക് നിനക്ക് ഇനി മക്കളില്ല. ഇന്ന് രാത്രി ഞാൻ ഗർഭിണിയായാലും, എന്റെ കുഞ്ഞ് വളരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുമോ? ഇല്ല, നീ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നതാണ് നല്ലത്. എന്നോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതം കയ്പേറിയതായിരിക്കും.അതോടെ, ഒരു മരുമകൾ നൊവൊമിയെ ചുംബിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് പോയി.രണ്ടാമത്തെ മരുമകൾ രൂത്ത് ആയിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കില്ല! എന്നെ തിരിച്ചയക്കരുത്.ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം പോകുന്നു. നീ എവിടെ താമസിച്ചാലും, അവിടെയാണ് ഞാൻ താമസിക്കുന്നത്. നിന്റെ ജനം എന്റെ ജനമായിരിക്കും.

നിന്റെ ദൈവം ഇപ്പോൾ എന്റെ ദൈവമാണ്. നീ മരിക്കുന്ന സ്ഥലത്താണ് ഞാൻ മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്. മരണം മാത്രമേ നിന്നെയും എന്നെയും വേർപെടുത്തുകയുള്ളൂ."രൂത്തിനോട് തർക്കിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നവോമി കണ്ടു. അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും ബേത്തെലെഹെമിലേക്ക് മടങ്ങി.അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, നൊവൊമി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയതിൽ മുഴുവൻ പട്ടണവും ആവേശഭരിതരായി. അവൾ അവരോട് പറഞ്ഞു, "ഇനി എന്നെ നൊവൊമി എന്ന് വിളിക്കരുത്.അതിന്റെ അർത്ഥം 'സുഖകരം' എന്നാണ്, ജീവിതം ഇനി സുഖകരമല്ല. എന്നെ മാറാ എന്ന് വിളിക്കുക, അതിനർത്ഥം 'കയ്പേറിയത്' എന്നാണ്.

കർത്താവ് എന്റെ ജീവിതത്തെ കയ്പേറിയതാക്കി.അങ്ങനെ നവോമിയും രൂത്തും ബേത്ത്‌ലെഹെമിൽ തങ്ങളുടെ വീട് സ്ഥാപിച്ചു. രണ്ട് സ്ത്രീകളും ദരിദ്രരായതിനാൽ ജീവിതം ദുഷ്കരമായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ, അത് വിളവെടുപ്പ്

സമയമായിരുന്നു. ദരിദ്രരായ ആളുകൾക്ക് വയലുകളിൽ പോയി വിളവെടുപ്പിൽ വീണ ധാന്യം പെറുക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ രൂത്ത് വയലുകളിലേക്ക് പോയി, അവർ രണ്ടുപേർക്കും വേണ്ടി ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചു. ബോവസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു വയലിലേക്ക് അവൾ പോയി. പിന്നീട് രാവിലെ, ബോവസ് തന്റെ വയലിലേക്ക് വന്നു.അയാൾ രൂത്തിനെ കണ്ട് കാര്യസ്ഥനോട് ചോദിച്ചു, "ആ യുവതി ആരാണ്?" ഓ, അവൾ നൊവൊമിയുടെ കൂടെ വന്ന മോവാബ്യയാണ്. അവൾ കഠിനാധ്വാനിയാണ്." ബോവസ് രൂത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "മറ്റൊരു വയലിലും പോകരുത്. ഇവിടെ താമസിച്ച് എന്റെ ദാസിമാരോടൊപ്പം ജോലി ചെയ്യുക. അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവർ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം പോകുകയും ചെയ്യുക. പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കില്ല. ഞാൻ അവരോട് നിങ്ങളോട് അകന്നു നിൽക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ദാഹിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വെള്ളം കുടിക്കുക."രൂത്ത് തല കുനിച്ച് ബോവാസിനോട് നന്ദി പറഞ്ഞു. അവൾ ചോദിച്ചു, "എന്തുകൊണ്ടാണ് നീ ഒരു വിദേശിയോട് ഇത്ര ദയ കാണിക്കുന്നത്?"അവൻ പറഞ്ഞു, "നീ നൊവൊമിയോട് എത്ര നന്നായി പെരുമാറിയെന്ന് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നീ നിന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും രാജ്യത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഇവിടെ വന്ന് അവളെ പരിചരിക്കാനാണ്. കർത്താവ് നിന്നെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!"അവൻ തിരികെ പോയി തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു, അധിക ധാന്യം അവളുടെ വഴിയിൽ വയ്ക്കാൻ. കൂടാതെ, അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകണമായിരുന്നു.അന്ന് വൈകുന്നേരം, രൂത്ത് താൻ ശേഖരിച്ചതെല്ലാം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.അവളുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് മിച്ചം വന്നിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾനൊവൊമി അത്ഭുതപ്പെട്ടു. വയലിന്റെ ഉടമയായ ബോവാസിന്റെ ദയയെക്കുറിച്ചുരൂത്ത് അവളോട് പറഞ്ഞു.

ബോവസ് എന്ന പേര് കേട്ടപ്പോൾ നൊവൊമി മറുപടി പറഞ്ഞു."യഹോവ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! ഓ രൂത്ത്,അവൻ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവാണ്. അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെഅവന്റെ വയലിൽ തന്നെ താമസിക്കുക. നീ അവിടെ സുരക്ഷിതയായിരിക്കും."അങ്ങനെ രൂത്ത് ബോവസിന്റെ ദാസിമാരോടൊപ്പം ജോലി ചെയ്തു. ബാർലി കൊയ്ത്തും ഗോതമ്പ് കൊയ്ത്തും മുഴുവൻ അവൾ ധാന്യം ശേഖരിച്ചു.

76. രൂത്തും ബോവസും

രൂത്ത് ***: 3 - 4***

തുടർച്ച

വിളവെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നവോമി രൂത്തിനോട് പറഞ്ഞു, "നിന്നെ പരിപാലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കാം. നീ ചെയ്യേണ്ടത് ഇതാണ്. കുളിച്ച് കുറച്ച് സുഗന്ധതൈലം ധരിക്കുക. നിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രം ധരിക്കുക. ബോവസും അവന്റെ ആളുകളും ഇന്ന് രാത്രി വൈകിയും കളത്തിൽ ജോലി ചെയ്യും. അവർ തീർന്നാൽ, അവർ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യും, തുടർന്ന് ധാന്യം സംരക്ഷിക്കാൻ മെതിക്കളത്തിൽ ഉറങ്ങും."അവിടെ പോകൂ,

പക്ഷേ പുരുഷന്മാർ നിന്നെ കാണരുത്.'ബോവസ് എവിടെയാണ് കിടക്കുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കുക.എല്ലാവരും ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവന്റെ കാലുകൾ മൂടുപടം മാറ്റി, അവരുടെ അരികിൽ കിടക്കുക. അവൻ ഉണരുമ്പോൾ, നീ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അവൻ വിശദീകരിക്കും."അങ്ങനെ രൂത്ത് പുരുഷന്മാർ ജോലി ചെയ്യുന്നിടത്തേക്ക് പോയി നിഴലിൽ ഒളിച്ചു. ബോവസും മറ്റുള്ളവരും മെതിക്കളത്തിൽ കിടക്കുന്നത് കാണുന്നതുവരെ അവൾ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചു. അവരുടെ തലകൾ ധാന്യമണികളുടെ നേരെയായിരുന്നു, അവരുടെ കാലുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അവർ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൾ നിശബ്ദമായി ബോവസിന്റെ കാലിന്റെ മൂടുപടം നീക്കി, കിടന്നു.രാത്രിയിൽ, തന്റെ കാൽക്കൽ ഒരു സ്ത്രീ കിടക്കുന്നതായി ബോവസ് മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, "നീ ആരാണ്?"അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ രൂത്ത്. എന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായതിനാൽ നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം എന്റെ മേൽ വ്യാപിപ്പിക്കുക." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "കർത്താവ് നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ ഒരു ഭർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് വന്നില്ല, ധനികനോ ദരിദ്രനോ ആകരുത്. പകരം നിങ്ങൾ ഒരു സത്യസന്ധതയുള്ള സ്ത്രീയാണെന്ന് തെളിയിച്ചു"എന്നിട്ടും, എന്നെക്കാൾ അടുപ്പമുള്ള ഒരു അടുത്ത ബന്ധു ഉണ്ട്. രാവിലെ ഞാൻ അവനോട് സംസാരിക്കുകയും നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ ഒരു അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യും. അവൻ ഇല്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ പോകും.

ഇപ്പോൾ, രാത്രിയിൽ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ല. രാവിലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അവിടെ അയയ്ക്കും."അവൾ രാവിലെ വരെ അവന്റെ കാൽക്കൽ കിടന്നു, പിന്നെ നേരം ഇരുട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് എഴുന്നേറ്റു. ബോവസ് തന്റെ ധാന്യം നൊവൊമിക്ക് കൊടുക്കാൻ കൊടുത്തു. രൂത്ത് തന്റെ അമ്മായിയമ്മയോട് സംഭവിച്ചതെല്ലാം പറഞ്ഞു. നൊവൊമി പറഞ്ഞു, "ഇനി നീ കാത്തിരിക്കണം. ഈ കാര്യം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ബോവസ് വിശ്രമിക്കില്ല." ആ ദിവസം, ബോവസ് അടുത്ത ബന്ധുക്കളുമായും നഗരത്തിലെ മൂപ്പന്മാരുമായും ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,"നൊവൊമി മോവാബിൽനിന്ന് മടങ്ങിവന്ന് ഭർത്താവിന്റെ ഭൂമി വിൽക്കുകയാണ്. നീയാണ് ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധു.ഈ മൂപ്പന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അത് വാങ്ങുക. നിങ്ങൾ അത് വാങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ അത് വാങ്ങാം."

ആ മനുഷ്യൻ പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "ഞാൻ അത് വാങ്ങാം!"ബോവസ് വിശദീകരിച്ചു, "ശരി, നീ അത് വാങ്ങുമ്പോൾ, മോവാബ്യ സ്ത്രീയായ രൂത്തിനെയും വിവാഹം കഴിക്കണം.ഇത് സ്വത്തിന്റെ കുടുംബപ്പേര് നിലനിർത്തും."ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ഈ സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത് എന്റെ സ്വന്തം കുടുംബപ്പേര് നശിപ്പിക്കും. ആ വസ്തു വാങ്ങാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ അനുവാദമുണ്ട്." അങ്ങനെ, ആ പുരുഷൻ തന്റെ ഒരു ചെരിപ്പ് ഊരി ബോവാസിന് കൊടുത്തു. അത് ഇടപാടിനെ നിയമപരമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു. ബോവസ് മൂപ്പന്മാരുടെ നേരെ ചെരിപ്പ് നീട്ടി."നവോമിയുടെ ഭർത്താവിന്റെയും മക്കളുടെയും സ്വത്ത് ഞാൻ വാങ്ങിയതിന് നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാണ്.അതുകൊണ്ട് രൂത്ത് എന്റെ ഭാര്യയാകും."ജനങ്ങൾ ചുറ്റും കൂടി ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.മൂപ്പന്മാർ പറഞ്ഞു, "അതെ, ഞങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ടു. കർത്താവ് നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ,നിന്റെ ഭാര്യയാകാൻ പോകുന്ന ഈ സ്ത്രീയെ കർത്താവ് അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ."അങ്ങനെ ബോവസ് രൂത്തിനെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു, കാലക്രമേണ അവൾ ഓബേദ് എന്നൊരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. അവന് ജെസ്സി എന്ന പേരുള്ള ഒരു മകനുണ്ടായി, അവൻ ദാവീദ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു ഇടയബാലന്റെ പിതാവായി.

അവൻ ഇസ്രായേലിന്റെ മഹാരാജാവായി!

77. ശമുവേലിന്റെ വിളി

1 ശമുവേൽ ***1-3***

ഹന്നയ്ക്ക് കുട്ടികളുണ്ടായില്ല. ഇത് അവളെ വളരെയധികം വേദനിപ്പിച്ചു, അവൾ സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ പോയി ഒരു കുഞ്ഞിനെ ദൈവത്തോട് യാചിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു, "അയ്യോ കർത്താവേ, നീ എനിക്ക് ഒരു മകനെ തന്നാൽ, ഞാൻ അവനെ നിനക്കു തിരികെ തരും, അവൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിന്നെ സേവിക്കും."ഹന്ന വായ് ചലിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്ന് മഹാപുരോഹിതനായ ഏലി ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൾ ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് അയാൾ കരുതി. "സ്ത്രീയേ,നിന്റെ വീഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കൂ!""അയ്യോ യജമാനനെ ! ഞാൻ ലഹരിപിടിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്."ഓ, ശരി ... ഉം ... നിന്റെ വഴിക്ക് പോകൂ. കർത്താവ് നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം നൽകും."തീർച്ചയായും, കർത്താവ് അവളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം നൽകി.ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ, അവൾ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചുഅവന് "ദൈവം എന്റെ വായിൽ കേട്ടു" എന്നർത്ഥമുള്ള "ശമുവേൽ" എന്ന് പേരിട്ടു.ആൺകുട്ടിക്ക് പ്രായമായപ്പോൾ, അവന്റെ അമ്മഅവനെ സമാഗമന കൂടാരത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയിഏലിയുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു, യഹോവ എനിക്ക് ഉത്തരം നൽകി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ മകനെ യഹോവയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കും, അവൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവനെ സേവിക്കും."

എല്ലാ വർഷവും ഹന്നാ സന്ദർശിക്കാൻ വന്ന് ശമുവേലിനായി പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. ദൈവം ഹന്നയ്ക്ക് കൂടുതൽ കുട്ടികളെ നൽകണമെന്ന് പുരോഹിതൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിനുശേഷം അവൾക്ക് മൂന്ന് ആൺമക്കളും രണ്ട് പെൺമക്കളും ജനിച്ചു.ഏലി ശമുവേലിനെ കൂടാരത്തിൽ ജോലി ഏൽപ്പിച്ചു.അവൻ ശാരീരികമായി വളർന്നപ്പോൾ, അവൻ യഹോവയുടെയും ആളുകളുടെയും പ്രീതിയിൽ വളർന്നു.ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ നേരെ വിപരീതമായിരുന്നു. അവർ ദുഷ്ടരായിരുന്നു, ഒരു തരത്തിലും ദൈവത്തെ ബഹുമാനിച്ചില്ല. അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ പലതും യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ചെയ്തു. ഏലി അവരോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു, പക്ഷേ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ചെയ്തില്ല.ഒരു രാത്രി, ശമുവേൽ ഉറങ്ങുമ്പോൾ,യഹോവ വിളിച്ചു, "ശമുവേൽ, ശമുവേൽ."അവൻ ഉണർന്ന് ഏലി ഉറങ്ങുന്നിടത്തേക്ക് ഓടി.അതെ, ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്!എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. ഏലി ഉണർന്ന് കുട്ടിയെ നോക്കി, "ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചില്ല, ശമൂവേൽ. കിടക്കയിലേക്ക് തിരികെ പോകൂ."

ശമുവേൽ തിരികെ പോയി കിടന്നു. ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ, യഹോവ അവനെ വീണ്ടും വിളിച്ചു."ശമുവേൽ, ശമുവേൽ."ഈ പ്രാവശ്യം താൻ സ്വപ്നം കാണുന്നില്ലെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. അവൻ എഴുന്നേറ്റ് ഏലിയുടെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി. "ഞാൻ ഇതാ!"ഏലി വീണ്ടും പറഞ്ഞു, "മകനേ, ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചില്ല.ഇപ്പോൾ, ഉറങ്ങാൻ പോകൂ." അങ്ങനെ ശമുവേൽ തിരികെ പോയി കിടന്നു.യഹോവ അവനെ വീണ്ടും വിളിച്ചു, "ശമുവേൽ, ശമുവേൽ."ജീവിതത്തിലെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ശമുവേൽ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല, യഹോവ അവനോട്

സംസാരിച്ചിട്ടുമില്ല. അങ്ങനെ, ആ കുട്ടി തനിക്കറിയാവുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം ചെയ്തു.മൂന്നാം തവണ അവൻ ഏലിയുടെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി. "നീ എന്നെ വിളിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്."ഈ പ്രാവശ്യം, എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ഏലിക്ക് മനസ്സിലായി.യഹോവ ശമുവേലിനെ വിളിക്കുന്നത് അവന് അറിയാമായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു,"നീ പോയി കിടന്നുകൊള്ളുക. ആരെങ്കിലും നിന്നെ വീണ്ടും വിളിക്കുന്നത് കേട്ടാൽ, 'കർത്താവേ, അരുളിച്ചെയ്യണമേ; നിന്റെ ദാസൻ കേൾക്കുന്നു' എന്ന് പറയണം.ശമുവേൽ തന്റെ കിടക്കയിലേക്ക് തിരികെ പോയി കിടന്നു.യഹോവ വീണ്ടും അവനെ വിളിച്ചു, "ശമുവേൽ!
ശമുവേൽ!"

ശമുവേൽ നിശബ്ദമായി പറഞ്ഞു, "അരുളിച്ചെയ്യണമേ, നിന്റെ ദാസൻ കേൾക്കുന്നു."ദൈവം പറഞ്ഞു, "ഏലി തന്റെ പുത്രന്മാരെ എന്റെ വീട്ടിൽ തിന്മ ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമില്ല. ഞാൻ അവനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും ന്യായം വിധിക്കും."ശമുവേൽ തന്റെ പുത്രന്മാരെ കട്ടിലിൽ തിരികെ കിടന്നു. രാവിലെ,ഏലി അവനെ വിളിച്ചു, "ശമുവേൽ, കർത്താവ് നിന്നോട് എന്താണ് പറഞ്ഞത്?"ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശം അവനോട് പറയാൻ ആ കുട്ടി ഭയപ്പെട്ടു. ഏലി പറഞ്ഞു, "മകനേ, അത് എന്നിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെക്കരുത്."ശമുവേൽ എല്ലാം അവനോട് പറഞ്ഞു.ഏലി പറഞ്ഞു, "അവൻ കർത്താവാണ്! അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നല്ലതു ചെയ്യട്ടെ."അന്നുമുതൽ യഹോവ ശമുവേലിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു,ദൈവം തന്റെ വാക്കുകൾ അവന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.ശമുവേൽ കർത്താവിനെ അനുസരിച്ചു, അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമായി ഭവിച്ചു. അവൻയഹോവയുടെ പ്രവാചകനാണെന്ന് എല്ലാ ഇസ്രായേലും തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

78. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ടു.

1. ശമുവേൽ ***4***

ദൈവം ഏലിയിൽ പ്രസാദിച്ചില്ല. തന്റെ രണ്ട് പുത്രന്മാരും കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പാപം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് മഹാപുരോഹിതന് അറിയാമായിരുന്നു. അവർ അത് മറച്ചുവെക്കാൻ പോലും ശ്രമിച്ചില്ല. എന്നിട്ടും ഏലി അവരെ തടഞ്ഞില്ല.തന്റെ കുടുംബം വിധിക്കപ്പെടുമെന്ന് ദൈവം അവനോട് പറഞ്ഞു.കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അത് കേൾക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ നടുങ്ങുന്ന ഒരു കാര്യം ഞാൻ ചെയ്യും."ഏലിക്ക് 98 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, ഫെലിസ്ത്യർഇസ്രായേലുമായി യുദ്ധം ചെയ്തു. സൈന്യംതങ്ങളുടെ ജനതയെ പ്രതിരോധിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു, പക്ഷേ അവർ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു, 4,000 പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. യിസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാർ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി. "കർത്താവ് ഇത് സംഭവിക്കാൻ അനുവദിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?പെട്ടെന്ന് അവരിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരു ആശയം തോന്നി.നമുക്ക്കർത്താവിന്റെ പെട്ടകം കൊണ്ടുപോകാം!നമുക്ക് അത് യുദ്ധത്തിന് കൊണ്ടുപോകാം, അത് നമുക്ക് വിജയം നൽകും. അങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിൻറെ പെട്ടകം ആളയച്ചു,

ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ അത് പാളയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. ഇസ്രായേല്യർ അതു കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷത്താൽ ആർത്തുവിളിച്ചു. ആ ആർപ്പുവിളികൾ വളരെ ഉച്ചത്തിലായിരുന്നു, ഭൂമി കുലുങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഫെലിസ്ത്യർ ആ ആർപ്പുവിളികൾ കേട്ടു, അത് ഒരു യുദ്ധവിളിയാണെന്ന് കരുതി. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ അവർ ചാരന്മാരെ അയച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പാളയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടെത്തി. ഫെലിസ്ത്യർ പരിഭ്രാന്തരായി.അവരുടെ ദേവന്മാർ ഇപ്പോൾ അവരുടെ പാളയത്തിലുണ്ട്. നമ്മൾ നശിച്ചു! ഇവർ മഹത്വമുള്ള ദേവന്മാരാണ്.അവരാണ് ഈജിപ്തുകാരെ മഹാമാരികളാൽ കൊന്നത്."ഫെലിസ്ത്യ നേതാക്കൾ സൈന്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു."ശക്തരായിരിക്കുവിൻ, പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ പെരുമാറുവിൻ! നിങ്ങൾ ബലഹീനരായ എബ്രായരല്ല, ശക്തരായ ഫെലിസ്ത്യരാണ്. നിങ്ങൾ മുമ്പ് ഒരിക്കലും യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ട സമയമാണിത്. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ,നിങ്ങൾ അവരുടെ അടിമകളായിരിക്കും."അങ്ങനെ ഫെലിസ്ത്യർ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെ യുദ്ധം ചെയ്തു. ഇസ്രായേൽ തകർന്നു - അവരുടെ പടയാളികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഏലിയുടെ രണ്ട് പുത്രന്മാർ ഉൾപ്പെടെ 30,000 പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിച്ചെടുത്ത് സ്വന്തം പാളയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.ഇസ്രായേലിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, യുദ്ധവാർത്തയ്ക്കായി വഴിയരികിൽ ഒരു കസേരയിൽ ഏലി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെക്കുറിച്ച് അയാൾക്ക് ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരോടും പറയാൻ ഒരാൾ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടി.മുഴുവൻ നഗരവും വേദനകൊണ്ട് നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഏലിക്ക് അന്ധതയും കേൾവിക്കുറവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ശബ്ദം കേട്ടു, പക്ഷേ എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്ന് അയാൾക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്"ആ മനുഷ്യൻ വൃദ്ധ പുരോഹിതന്റെ അടുത്തെത്തി പറഞ്ഞു."ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. നിങ്ങളുടെ രണ്ട് പുത്രന്മാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ടു."

ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ഏലി കസേരയിൽ നിന്ന് പിന്നിലേക്ക് വീണു. അവൻ ഒരു ഭാരമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു, അതിനാൽ വീഴ്ചയിൽ അവന്റെ കഴുത്ത് ഒടിഞ്ഞു മരിച്ചു.ഏലിയുടെ മരുമകൾ ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്രസവിക്കാനിരിക്കുകയായിരുന്നു.ദൈവത്തിന്റെപെട്ടകത്തെക്കുറിച്ചും ഭർത്താവിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും അവൾ കേട്ടു. അപ്പോൾ അവളുടെ അമ്മായിയപ്പനും മരിച്ചുവെന്ന് അവൾ കേട്ടു. പെട്ടെന്ന് അവൾ പ്രസവവേദന അനുഭവിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. അവളെ സഹായിച്ചവർ പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ നിനക്ക് സന്തോഷിക്കാൻ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. നീ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു!" ആദ്യം അവൾ പ്രതികരിച്ചില്ല, പിന്നീട് അവൾഒടുവിൽ പറഞ്ഞു, "ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ മഹത്വം ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് പോയി."മരിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, അവൾ ആ കുഞ്ഞിന് ഇഖാബോദ് എന്ന് പേരിട്ടു,അതിന്റെ അർത്ഥം, "മഹത്വം പോയി" എന്നാണ്.

79 ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം മടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു.

1 ശമുവേൽ ***5-6***

ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിച്ചെടുത്തതിനുശേഷം, അവർ അത് അവരുടെ ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ചു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, അവർ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹം പെട്ടകത്തിന് മുന്നിൽ മുഖം താഴ്ത്തി വച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തി. അവർ വിഗ്രഹം തിരികെ സ്ഥാപിച്ചു, പക്ഷേ പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അത് വീണ്ടും നിലത്തായിരുന്നു. ഇത്തവണ, തലയും കൈകളും ഒടിഞ്ഞുപോയി. പെട്ടെന്ന് നഗരം എലികളാൽ നിറഞ്ഞു, ജനങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വലിയ മുഴകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. "ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം മൂലമാണ് ഇത് സംഭവിച്ചത്" എന്ന് പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ അത് മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് മാറ്റി. ഉടനെ, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആ നഗരത്തെ ബാധിച്ചു. അവരെ എലികൾ പിടികൂടി, ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ വേദനാജനകമായ മുഴകൾ ഉണ്ടായി. ഇത് ജനങ്ങളെ പരിഭ്രാന്തരാക്കി. പുരുഷന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് അയച്ചു, പക്ഷേ അവിടത്തെ ആളുകൾ അവരോട് നിലവിളിച്ചു. "നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്! ആ പെട്ടകം ഞങ്ങളുടെ നഗരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ട!" അവർ ഏഴ മാസത്തേക്ക് പെട്ടകം നഗരത്തിൽ നിന്ന് നഗരത്തിലേക്ക് മാറ്റി. ഭയവും മരണവും അത് എവിടെ പോയാലും പിന്തുടർന്നു. ഒടുവിൽ ഫെലിസ്ത്യർ അവരുടെ പുരോഹിതന്മാരോട് ചോദിച്ചു, "കർത്താവിന്റെ പെട്ടകം ഇസ്രായേലിലേക്ക് എങ്ങനെ തിരിച്ചയക്കാൻ കഴിയും?" അവർ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ പെട്ടകം ഇസ്രായേലിലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചാൽ, അതിനൊപ്പം ഒരു കുറ്റബോധ യാഗം അയയ്ക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ ന്യായവിധിയുടെ കൈ നീക്കം ചെയ്യും, നിങ്ങൾ സുഖപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ മുഴകളുടെ അഞ്ച് സ്വർണ്ണ പ്രതിമകളും ദേശത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന എലികളുടെ അഞ്ച് സ്വർണ്ണ പ്രതിമകളും ഉണ്ടാക്കുക. ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന് മഹത്വം കൊടുക്കുക, അവൻ നിങ്ങളെ തകർക്കുന്നത് നിർത്തും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശാഠ്യം പിടിച്ചാൽ, ഈ ആളുകൾ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഫറവോനെപ്പോലെയായിരിക്കും നിങ്ങൾ. നിങ്ങൾ പെട്ടകം ഇസ്രായേലിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കുന്നതുവരെ അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ കൂടുതൽ ബാധകൾ അയയ്ക്കും.

"എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു പുതിയ വണ്ടി തയ്യാറാക്കി അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം വയ്ക്കുക. സ്വർണ്ണ വസ്തുക്കൾ അതിനടുത്തായി ഒരു പെട്ടിയിൽ വയ്ക്കുക. ഒരിക്കലും നുകം വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത രണ്ട് കറവപ്പശുക്കളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് വണ്ടിയിൽ കെട്ടുക. പശുക്കളിൽ നിന്ന് പശുക്കളെ എടുത്ത് അടുത്തുള്ള ഒരു തൊഴുത്തിൽ വയ്ക്കുക. എന്നിട്ട് പിന്നിലേക്ക് മാറി നിന്ന് പശുക്കൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് കാണുക. അവർ തങ്ങളുടെ കന്നുകുട്ടികളെ അവഗണിച്ച് ഇസ്രായേലിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ കയറിയാൽ, ഏഴ് മാസം നമ്മെ പീഡിപ്പിച്ചത് കർത്താവാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയും. പക്ഷേ, പശുക്കൾ അവയുടെ കന്നുകുട്ടികളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയാൽ, ഇതെല്ലാം യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിച്ച ഒന്നാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. അത് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയല്ല." ആ പുരുഷന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ തന്നെ ചെയ്തു.

അവർ രണ്ട് കറവപ്പശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്ന് അവയുടെ കന്നുകുട്ടികളിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തി. മുമ്പ് ഒരിക്കലും നുകത്തിൽ കയറിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, അവർ പശുക്കളെ ഒരു വണ്ടിയിൽ കെട്ടി. അവർ പെട്ടകം ഒരു പുതിയ വണ്ടിയിൽ വച്ചു, അതോടൊപ്പം അവരുടെ മൂലക്കുരുവിന്റെയും എലികളുടെയും അഞ്ച് സ്വർണ്ണ പ്രതിമകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം തയ്യാറായപ്പോൾ, അവർ പിന്നിലേക്ക് മാറി നിന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. പശുക്കൾ നേരെ

ഇസ്രായേലിലേക്കുള്ള വഴിയിലേക്ക് പോയി. അവർ തല താഴ്ത്തി ആ വഴിയിൽ തന്നെ നിന്നു. ഫെലിസ്ത്യ ഭരണാധികാരികൾ ഇസ്രായേൽ പ്രദേശം വരെ അവരുടെ പിന്നിൽ നടന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനം ഗോതമ്പ് കൊയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു

പെട്ടകം അവരുടെ നേരെ വരുന്നത് കണ്ടു.അവർ സന്തോഷത്തോടെ ആർത്തുവിളിച്ചു. അവർ നോക്കിനിൽക്കെ, പശുക്കൾ ഒരു വലിയ പാറയ്ക്ക് സമീപമുള്ള വയലിലേക്ക് വണ്ടി വലിച്ചിട്ട്നിർത്തി. ഇസ്രായേൽ ജനം പെട്ടകം പാറയിൽ വച്ചു. തുടർന്ന് അവർ വണ്ടിയിലെ മരം ഉപയോഗിച്ച് പശുക്കളെ കർത്താവിന് ഹോമയാഗമായി അർപ്പിച്ചു.ഫെലിസ്ത്യ ഭരണാധികാരികൾ ഇത് കണ്ടപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തേക്ക് മടങ്ങി.ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിൽ എന്താണുള്ളത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ജിജ്ഞാസയുള്ള സമീപ പട്ടണത്തിൽ നിന്നുള്ള 70 പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ അവർ അത് തുറന്ന് അകത്തേക്ക് നോക്കി. 70 പുരുഷന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ കൈയാൽ മരിച്ചു. ഇത് ജനങ്ങളിൽ ഭയം ഉളവാക്കി, പക്ഷേ ഇസ്രായേൽ ജനത തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുന്നതിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു അത്.

80. എബനേസർ

1. ശമുവേൽ ***7-8***

ഇസ്രായേൽ ജനം പതുക്കെ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. ഇരുപത് വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു പ്രക്രിയയായിരുന്നു ഇത്. ഒടുവിൽ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സേവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കുക. കർത്താവിന് നിങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും അവനെ മാത്രം സേവിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതു ചെയ്യുക, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഫെലിസ്ത്യരുടെ മേൽ വിജയം നൽകും." ജനങ്ങൾ ശമുവേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു, അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി. അതിനാൽ അവൻ അവരോട് ഒരു സമർപ്പണ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ഒത്തുകൂടാൻ പറഞ്ഞു. "വരൂ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. ജനം ഒന്നിച്ചുകൂടി ദൈവത്തിന് സമർപ്പിച്ചു. അന്നുമുതൽ, ശമുവേൽ അവരുടെ ന്യായാധിപനായിരുന്നു.യിസ്രായേൽ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒത്തുകൂടിയതായി ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടു. ഇത് ഒരു യുദ്ധകൃത്യമാണെന്ന് അവർ കരുതി, അവർ ദേശത്തേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്ത് ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. ഫെലിസ്ത്യരുടെ വമ്പിച്ച സൈന്യത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ജനം ഭയന്നു.

ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, "നിന്റെ ശത്രുവിനെ നോക്കരുത്.ദൈവത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച് അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക.യഹോവ നമ്മെ ഫെലിസ്ത്യരിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കും.അതിനുശേഷം അവൻ ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗം അർപ്പിച്ചു, സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു.യഹോവ ശമുവേലിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു.പെട്ടെന്ന് ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽ ഉഗ്രമായ ഇടിമുഴക്കം കേട്ടു. അവർ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി ഓടാൻ തുടങ്ങി.യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ അവരെ പിന്തുടർന്ന് അവരിൽ പലരെയും കൊന്നു.ആ ദിവസം

സംഭവിച്ചതിന്റെ സ്മാരകമായി ശമുവേൽ ഒരു വലിയ കല്ല് സ്ഥാപിച്ചു."സഹായത്തിന്റെ പാറ" എന്നർത്ഥം വരുന്ന എബെനേസർ എന്ന് അവൻ അതിനെ വിളിച്ചു."ഇതുവരെ യഹോവ നമ്മെ സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.ശമുവേൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും യഹോവ ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. ജനത്തെ നന്നായി ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന് പ്രവാചകൻ എല്ലാ വർഷവും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ശേഷിച്ച സമയമെല്ലാം അവൻ തന്റെ ജന്മനാട്ടിൽ നിന്ന് അവരെ ന്യായം വിധിച്ചു.വൃദ്ധനായപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരെ ന്യായാധിപന്മാരായി നിയമിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, അവർക്ക് അവന്റെ സത്യസന്ധത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ കൈക്കൂലി വാങ്ങി അതനുസരിച്ച് വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.ജനങ്ങൾ ശമുവേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "നിന്റെ പുത്രന്മാർ നീതിമാന്മാരല്ല. അതുകൊണ്ട്, മറ്റെല്ലാ ജനതകളെയും പോലെയാകാനും ഒരു രാജാവിനെ ലഭിക്കാനും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക."ശമുവേൽ ഞെട്ടിപ്പോയി. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇത്തരമൊരു കാര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് അവന് മനസ്സിലായില്ല. അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു, പക്ഷേ കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അപരാധം കാണിക്കരുത്. അവർ നിന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ എന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നത് ചെയ്യുക, പക്ഷേ ഒരു രാജാവ് എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് ആദ്യം അവരോട് പറയുക."ശമുവേൽ ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട്, ഒരു രാജാവ് നിങ്ങളെ എങ്ങനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുമെന്നും അവരെ എങ്ങനെ ചൂഷണം ചെയ്യുമെന്നും വിശദമായി വിവരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഒരു രാജാവ് നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുക്കും, അവർ നിങ്ങൾക്ക് പകരം അവനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കും. അവർ അവന്റെ സൈന്യത്തിൽ സേവിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അവനുവേണ്ടി വ്യക്തിപരമായി പ്രവർത്തിക്കും. അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ എടുത്ത് ജോലിക്ക് നിയോഗിക്കും. നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നല്ല വയലുകളും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും തോട്ടങ്ങളും അവൻ എടുക്കും. അവൻ ആഡംബരത്തോടെ ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് നികുതി ഈടാക്കും. നിങ്ങൾ അവന്റെ ദാസന്മാരാകും, അവന്റെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും നിറവേറ്റാൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ കർത്താവിനോട് പരാതിപ്പെടും, പക്ഷേ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കില്ല."ജനം ഈ മുന്നറിയിപ്പ് സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും ഒരു രാജാവിനെ വേണം! അവൻ ഞങ്ങളെ ന്യായം വിധിക്കും, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തും."കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ ചെയ്യുക. അവർക്ക് ഒരു രാജാവിനെ നൽകുക." അതുകൊണ്ട് ശമുവേൽ അവരോട് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ പറഞ്ഞു, അവൻ അവർക്ക് ഒരു രാജാവിനെ കണ്ടെത്തും.

81 ശൗൽ രാജാവാക്കപ്പെട്ടു

1 ശമുവേൽ ***9-10***

ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു ശൗൽ. ഉയരവും സുന്ദരനും മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ തലയും തോളും ഉയരമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, അവന്റെ പിതാവ് അവനോട് അവരുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട കഴുതകളെ കണ്ടെത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, അതിനാൽ അവൻ ചില ദാസന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവയെ അന്വേഷിച്ചു. ഒരു നീണ്ട തിരച്ചിലിനുശേഷം, അവർ ഉപേക്ഷിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ദാസൻ

അടുത്തുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു, "ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു ദൈവപുരുഷൻ ഉണ്ട്. കഴുതകൾ എവിടെയാണെന്ന് നമുക്ക് അവനോട് ചോദിക്കാം."അവർ പട്ടണത്തിലേക്ക് കടന്നപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ അവരുടെ നേരെ വരുന്നത് കണ്ടു. അത് ശമുവേൽ ആണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തലേദിവസം രാത്രി, ശൗൽ പിറ്റേന്ന് വരുമെന്ന് ദൈവം അവനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. യഹോവ പറഞ്ഞു, "അവൻ യിസ്രായേലിനെ ഭരിക്കേണ്ട രാജാവായിരിക്കും."

ശൗൽ ശമുവേലിനോട്, "പ്രവാചകൻ എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?""ഞാൻ പ്രവാചകനാണ്. എന്നോടൊപ്പം ഒരു യാഗത്തിന് വരൂ.പിന്നെ നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പലതും പറയാം. ഓ, നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന ആ കഴുതകളെക്കുറിച്ച്, അവയെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വിഷമിക്കേണ്ട കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഇസ്രായേലിന്റെ ഭാവി നിങ്ങളുടെ കൈകളിലാണ്."ശൗൽ ഞെട്ടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേലിന്റെ ഭാവി എന്റെ കൈകളിലായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ഇസ്രായേലിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുള്ളവനാണ്. ആ ഗോത്രത്തിൽ പോലും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം പ്രധാനമല്ല."

മുപ്പത് പ്രധാന വ്യക്തികളുള്ള ഒരു വിരുന്നിന് ശൗലിനെ കൊണ്ടുപോയി, അദ്ദേഹത്തിന് ബഹുമാനത്തിന്റെ സ്ഥാനം നൽകി. പാചകക്കാരൻ ശൗലിന് ഒരു പ്രത്യേക ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്ന് പറഞ്ഞു, "ഈ ഭക്ഷണം മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്നു, ഇന്നത്തേക്ക് കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് വിളമ്പുന്നു."ശൗലും ഭൃത്യന്മാരും രാത്രി തങ്ങാൻ ശമുവേലിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ തണുപ്പുള്ള ഒരു ഫ്ലാറ്റ് മേൽക്കൂരയിൽ അവന് ഒരു സ്ഥലം നൽകി. രാവിലെ പ്രവാചകൻ ശൗലിനോട് പറഞ്ഞു, "നിന്റെ ദാസന്മാരെ വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുക.

നീ കുറച്ചുനേരം കൂടി ഇവിടെ താമസിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശം ഞാൻ നിന്നോട് പറയാം."ശൗലിന്റെ ദാസന്മാർ പോയതിനുശേഷം, ശമുവേൽ എണ്ണ എടുത്ത് ശൗലിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിന്നെ തന്റെ ജനത്തിന് പ്രഭുവായി അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു."അടുത്ത കുറച്ച് ദിവസങ്ങളിൽ തനിക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്നും, താൻ പോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കണ്ടുമുട്ടുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ചും പ്രവാചകൻ ശൗലിനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും. നീ രൂപാന്തരപ്പെടുകയും പൂർണ്ണമായും പുതിയൊരു വ്യക്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, ദൈവം നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നിനക്ക് മനസ്സിലാകും."ശമുവേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാം സംഭവിച്ചു.

അങ്ങനെ ശമുവേൽ പുതിയ രാജാവിനെ ഇസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങൾക്കും മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു.കൃത്യസമയം വന്നപ്പോൾ, ശമുവേൽ ചുറ്റും നോക്കിയെങ്കിലും ശൗലിനെ കണ്ടെത്താനായില്ല. അവൻ ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചു,"അവൻ എവിടെ?"കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നോക്കൂ. അവൻ സാധനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു."ശമുവേൽ ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ശൗലിനെ കൊണ്ടുവരാൻ ചില ആളുകളെ അയച്ചു. പിന്നെ

ശമുവേൽ മറ്റുള്ളവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഇതാ, നിങ്ങളുടെ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി നിങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നവൻ.”ജനം ആർത്തുവിളിച്ചു, “രാജാവ് നീണാൾ വാഴട്ടെ!”അന്നുമുതൽ, യഹോവ ശൗലിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഒരു രാജാവിന്റെ എല്ലാ കർത്തവ്യങ്ങളും നിർവഹിക്കാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കി.

82. ഒരു കണ്ണിന് സമാധാനം

1 ശമൂവേൽ ***11***

രാജാവായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം ശൗൽ തന്റെ ജന്മനാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. നിരവധി യോദ്ധാക്കളെ തന്നോടൊപ്പം പോകാൻ ദൈവം പ്രേരിപ്പിച്ചു.മറ്റു ചിലർ അവൻ തങ്ങളുടെ രാജാവാണെന്ന ചിന്തയിൽ ചിരിച്ചു. സമ്മാനം നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. ശൗൽ ഇത് അവഗണിച്ച് കുടുംബ കൃഷിയിടത്തിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ മടങ്ങി.അതേ സമയം, അമ്മോന്യ സൈന്യം ഇസ്രായേലിലെ ഒരു നഗരത്തിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോയി. നഗരത്തിലെ നേതാക്കന്മാർ അമ്മോന്യ രാജാവിനോട്, “ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങാൻ തയ്യാറാണ്. നിങ്ങളുടെ നിബന്ധനകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? രാജാവ് പറഞ്ഞു, “എന്റെ നിബന്ധനകൾ ഇതാ. എല്ലാ ഇസ്രായേലിനെയും അപമാനിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും വലത് കണ്ണ് ഞാൻ ചൂഴ്ന്നെടുക്കും.”

നഗരത്തിലെ നേതാക്കന്മാർ ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു.“നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഏഴ് ദിവസത്തെ സമയം തരൂ.ഇസ്രായേലിൽ ആരെങ്കിലും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ പ്രാപ്തരാണോ എന്ന് അറിയാൻ ഞങ്ങൾ ആ സമയം ഉപയോഗിക്കാം. ഇല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിബന്ധനകൾക്ക് വഴങ്ങാം.”നഗരനേതാക്കൾ എല്ലാ ഇസ്രായേലിലേക്കും ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ഈ വാർത്ത ശൗലിന്റെ പട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ആളുകൾ വിലപിക്കാനും കരയാനും തുടങ്ങി. വയലിൽ ഒരു ദിവസത്തെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ശൗൽ തന്റെ കാളകളുമായി പട്ടണത്തിലേക്ക് വന്നു. അവൻ ചുറ്റും നോക്കി, “എല്ലാവരും കരയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?” എന്ന് ചോദിച്ചു. അമ്മോന്യ രാജാവിന്റെ നിബന്ധനകൾ അവർ അവനോട് പറഞ്ഞു.
ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ശൗലിന്റെ ഉള്ളിൽ കോപം ജ്വലിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെ ആത്മാവിനെ നിയന്ത്രിച്ചു. അവൻ തിരിഞ്ഞു സ്വന്തം കാളകളെ കൊന്നു. അവൻ അവയെ കഷണങ്ങളാക്കി ഇസ്രായേലിലുടനീളം ഈ സന്ദേശം അയച്ചു. "ഈ ഇറച്ചിക്കഷണം നോക്കൂ. നീ ഉടനെ വന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ കാള ഇങ്ങനെയായിരിക്കും. എല്ലാവരും ശൗലിന്റെയും ശമുവേലിന്റെയും പിന്നാലെ നടക്കണം. ഒരു അപവാദവുമില്ല."ഈ സന്ദേശം കേട്ടയുടനെ ആളുകൾ കർത്താവിൽ ഭയഭക്തി നിറഞ്ഞു. ശൗലിനെ അനുഗമിക്കാൻ 3,30,000 പേർ ഒന്നിച്ചു.അമ്മോന്യരുടെ ഭീഷണി നേരിടുന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് അവൻ ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. “നിങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരു സൈന്യത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നു. അർദ്ധരാത്രിക്കു മുമ്പ് ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തും.”നഗരവാസികൾ അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു. അവർ അമ്മോന്യ രാജാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ച് പറഞ്ഞു:

“നാളെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് ഞങ്ങളോടൊപ്പം ചെയ്യാം.”സൂര്യനുമുമ്പ്, ശൗലിന്റെ സൈന്യം അമ്മോന്യരുടെ പാളയത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇസ്രായേല്യർ രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും വരെയും അമ്മോന്യരെ കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെട്ടുള്ളൂ.ഈ വലിയ വിജയത്തിനുശേഷം, ജനം ശമുവേലിനോട് പറഞ്ഞു:“ശൗൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവായതിൽ വെറുപ്പു തോന്നിയ ആ പുരുഷന്മാർ ആരാണ്? അവരുടെ പേരുകൾ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകൂ, ഞങ്ങൾ അവരെ കൊല്ലും.”ശൗൽ പറഞ്ഞു, “വേണ്ട! അവരെ കൊല്ലരുത്! ഇന്ന് ഒരു പ്രത്യേക ദിവസമാണ്. ഇന്ന് യഹോവ ഇസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചു.”ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് നല്ലൊരു ആശയമുണ്ട്. നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് ശൗലിനെ വീണ്ടും രാജാവാക്കാം.” അങ്ങനെ ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് ശൗലിനെ രാജാവാക്കിയപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു.

83 പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു

1 ശമുവേൽ ***13***

ശൗൽ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായപ്പോൾ, ജനം ഇരുമ്പുപണി ഉപകരണങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ അടുക്കൽ പോകേണ്ടിവന്നു. ഈ ഉപകരണങ്ങൾ മങ്ങിയപ്പോൾ, ജനം ഫെലിസ്ത്യരുടെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി അവ മൂർച്ച കൂട്ടേണ്ടിവന്നു, കാരണം അവർക്ക് കമ്മാരന്മാരെ നിയമവിരുദ്ധമായി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്ക് യുദ്ധായുധങ്ങൾ വിൽക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ആധുനിക വാളുകളും കുന്തങ്ങളും കൈവശം വച്ചിരുന്നത് ശൗലും മകൻ യോനാഥാനും മാത്രമായിരുന്നു. രാജാവെന്ന നിലയിൽ, ശൗൽ 3,000 പേരുടെ ഒരു സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു.അവരിൽ 2,000 പേരെ അദ്ദേഹം നേരിട്ട് നിരീക്ഷിച്ചു, 1,000 പേരെ തന്റെ മകന് നൽകി. യോനാഥാൻ തന്റെ ആളുകളെ കൂട്ടി ഒരു ഫെലിസ്ത്യ കേന്ദ്രത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇത് ഒരു യുദ്ധമാണെന്ന് ശൗലിന് അറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ പെട്ടെന്ന് തന്റെ സൈന്യത്തെ ഒരുക്കങ്ങൾക്കായി കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഫെലിസ്ത്യർ ഈ ആക്രമണത്തോട്ശക്തിയോടെ പ്രതികരിച്ചു. അവർ 3,000 രഥങ്ങളും, 6,000 കുതിരപ്പടയാളികളും, വലിയൊരു കൂട്ടം സൈനികരുമായി ഇസ്രായേലിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തു.ഈ വലിയ സൈന്യം തങ്ങളുടെ ദേശത്തേക്ക് വരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഇസ്രായേല്യർ ഭയന്നുവിറച്ചു. ശൗലിന്റെ സൈന്യത്തിലെ മിക്ക പുരുഷന്മാരും പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഓടി. കഴിയുന്നിടത്തെല്ലാം അവർ ഒളിച്ചു. ഗുഹകളിലും, പാറക്കെട്ടുകളിലും, കിണറുകളിലും ഒളിച്ചു. ചിലർ രാജ്യം വിട്ടുപോയി. മറ്റുള്ളവർ ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു!യഹോവയ്ക്ക് ബലിയർപ്പിക്കുന്നതുവരെ യുദ്ധത്തിന് പോകരുതെന്ന് ശമുവേൽ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് പോയി തനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കാൻ ശമുവേൽ ശൗലിനോട് പറഞ്ഞു.രാജാവ് ആ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി, പക്ഷേ ശമുവേൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അവൻ മൂന്ന് ദിവസം കാത്തിരുന്നു - നാല് ദിവസം. എന്നിട്ടും ശമുവേൽ വന്നില്ല. അഞ്ച് ദിവസം കാത്തിരുന്നു - ആറ് ദിവസം.ശമുവേൽ വന്നില്ല.തന്റെ ആളുകൾ സൈന്യത്തെ വിട്ടുപോകുന്നത് ശൗൽ നോക്കിനിന്നു. ഒടുവിൽ, ഏഴാം ദിവസം, തനിക്ക് ഇനി കാത്തിരിക്കാനാവില്ലെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി. ഹോമയാഗത്തിന് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ അവൻ വാങ്ങി

അർപ്പിച്ചു.അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ, ശമുവേൽ എത്തി. ശൗൽ അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു. പ്രവാചകൻ ചോദിച്ചു, "നീ എന്താണ് ചെയ്തത്?"ശൗൽ പറഞ്ഞു, "ഫെലിസ്ത്യർ ആക്രമിക്കാൻ പോകുന്നു, എന്റെ സൈന്യം എന്നെ വിട്ടുപോകുന്നു. കർത്താവിന്റെ സഹായം എനിക്ക് ലഭിക്കുമോ എന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിനക്കായി കാത്തിരുന്നു, പക്ഷേ നീ വന്നില്ല. എനിക്ക് മറ്റ് മാർഗമില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽഞാൻ സ്വയം പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക് ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ചു."

ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, "അയ്യോ, നീ ഒരു വിഡ്ഢിയെപ്പോലെ പെരുമാറി!ഇതൊരു പരീക്ഷണമാണെന്ന് നിനക്ക് മനസ്സിലായില്ലേ? നീ അതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു!നീ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, കർത്താവ് ഇസ്രായേലിൽ നിന്റെ രാജ്യം എന്നെന്നേക്കുമായി സ്ഥാപിക്കുമായിരുന്നു.ഇപ്പോൾ നിന്റെ രാജ്യം അധികനാൾ നിലനിൽക്കില്ല.തന്റെ ഹൃദയത്തിന് ഇണങ്ങിയ ഒരു മനുഷ്യനെ കർത്താവ് കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.അവൻ രാജാവാകും, ദൈവം അവന്റെ രാജ്യം എന്നേക്കും സ്ഥാപിക്കും.അതിനുശേഷം ശമുവേൽ തിരിഞ്ഞു രാജാവിനെ വിട്ടുപോയി. ശൗൽ തന്റെ ആളുകളെ എണ്ണിയപ്പോൾ അവന് 600
പടയാളികൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് കണ്ടെത്തി. താഴെയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ചുരം നിയന്ത്രിക്കാൻ ഫെലിസ്ത്യർ ഒരു പാറയുടെ മുകളിൽ പാളയമിറങ്ങിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ശൗൽ തന്റെ ചെറിയ സൈന്യത്തെ കൂട്ടി ചുരത്തിന്റെ എതിർവശത്തുള്ള പാറകളുടെ മുകളിൽ പാളയമിറങ്ങി.

84 യോനാഥാന്റെ വിജയം

1 ശമുവേൽ ***14***

തുടർച്ച
യോനാഥാൻ ചുരത്തിന്റെ മറുവശത്തുള്ള ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തെ നോക്കി. അവൻ തന്റെ ആയുധവാഹകനോട് പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് അവിടെ പോയി കുറച്ച് ഫെലിസ്ത്യരെ കൊല്ലാം. യഹോവ നമ്മെ സഹായിച്ചേക്കാം. നമ്മിൽ എത്ര പേരുണ്ടെന്നത് അവന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല."ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "നീ പോയാൽ ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം പോകാം."യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, "ഇതാ എന്റെ പദ്ധതി. നമ്മൾ ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തേക്ക് പോകാം. പാറക്കെട്ടുകളുടെ അടിയിൽ നമ്മൾ അവരെ കാണട്ടെ. അവർ നമ്മളോട് നിർത്താൻ പറഞ്ഞാൽ, നമ്മൾ ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തും. പക്ഷേ, അവർ നമ്മളോട് കയറാൻ പറഞ്ഞാൽ, അത് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമായി നമുക്ക് കണക്കാക്കാം.യഹോവ നമുക്ക് വിജയം നൽകുമെന്ന് നമുക്ക് അറിയാം.

അവർ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് രാജാവിനോട് പറയേണ്ടതില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അവർ പാറക്കെട്ടുകളിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഫെലിസ്ത്യർ അവരെ കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, "നോക്കൂ, എബ്രായർ അവരുടെ ഒളിത്താവളങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്നു!"അവർ യോനാഥാനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "മുകളിലേക്ക് വരൂ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാം!"യോനാഥാൻ ചിരിച്ചു, "എന്നെ അനുഗമിക്കൂ. കർത്താവ് അവരെ ഞങ്ങൾക്ക് ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു." രണ്ടുപേരും പാറക്കെട്ടുകളിൽ കയറി ഇരുപത് ഫെലിസ്ത്യരെ കൊന്നു.ഫെലിസ്ത്യ പാളയത്തിലെ ബാക്കിയുള്ള

സ്ഥലങ്ങളിൽ വാർത്ത പെട്ടെന്ന് പരന്നു. ഇത് പരിഭ്രാന്തി പരത്തി."ഇസ്രായേൽക്കാർ ഞങ്ങളെ പിന്നിൽ നിന്ന് ആക്രമിച്ചു" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.പെട്ടെന്ന് ഭൂമി കുലുങ്ങി, അവരുടെ പരിഭ്രാന്തി ഭയമായി. അവർ എല്ലാ ദിശകളിലേക്കും ഓടി.

ശൗലിന്റെ പാളയത്തിലുള്ള ആളുകൾ ഇത് കണ്ട് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ചുറ്റും നോക്കി. "ആരെയാണ് കാണാതായതെന്ന് അന്വേഷിക്കുക." യോനാഥാനും അവന്റെ ആയുധവാഹകനും പോയതായി അവർ കണ്ടെത്തി.ശൗൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ കൂട്ടിവരുത്തിയപ്പോൾ, ഫെലിസ്ത്യ പാളയത്തിലെ പരിഭ്രാന്തി വർദ്ധിച്ചു.ശൗലിന്റെ സൈന്യം യുദ്ധത്തിന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ഫെലിസ്ത്യർ പരസ്പരം പോരടിക്കുന്നതായി അവൻ കണ്ടെത്തി.

ഫെലിസ്ത്യരോടൊപ്പം ചേർന്ന ഇസ്രായേല്യർ ഇപ്പോൾ ശൗലിന് ചുറ്റും അണിനിരന്നു. പാറകളിലും ഗുഹകളിലും ഒളിച്ചിരുന്നവർ പുറത്തുവന്ന് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു.തന്റെ ആളുകൾ യുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കുന്നതിൽ പൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണമെന്ന് ശൗൽ ആഗ്രഹിച്ചു, അതിനാൽ അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "ഈ വിജയം നേടുന്നതിനുമുമ്പ് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന ഏതൊരാളെയും ഞാൻ ശപിക്കുന്നു." അവന്റെ ആളുകൾ അനുസരിച്ചു, പക്ഷേ താമസിയാതെ അവർ വിശപ്പും ക്ഷീണവും അനുഭവിച്ചു.തന്റെ പിതാവ് എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്ന് യോനാഥാന് അറിയില്ലായിരുന്നു. കാട്ടിൽ നിന്ന് അവൻ കുറച്ച് തേൻ കണ്ടെത്തി അത് കഴിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ ഉടൻ തന്നെ രാജാവിന്റെ കൽപ്പനയെക്കുറിച്ച് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "രാജാവ് അങ്ങനെ പറയരുതായിരുന്നു. എന്നെ നോക്കൂ. ഞാൻ കുറച്ച് തേൻ കഴിച്ചു, ഇപ്പോൾ ഞാൻ കുറച്ച് തേൻ കഴിച്ചു.ഞാൻ വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണ്. ഫെലിസ്ത്യർ ഉപേക്ഷിച്ച ഈ ഭക്ഷണം നമ്മുടെ ആളുകൾ കഴിക്കണം.അപ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ പോരാടും.

തന്റെ സൈന്യം പട്ടിണിയിലാണെന്ന് ഒടുവിൽ ശൗലിന് മനസ്സിലായി!അവൻ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി, തന്റെ ആളുകൾക്ക് കഴിക്കാൻ അനുവദിച്ചു. രാജാവ് വീണ്ടും യുദ്ധത്തിലേക്ക് പോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ പെട്ടെന്ന് എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. അവൻ എല്ലാവരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു, "എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ട്, ഇതിന് പിന്നിൽ ആരാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തും.അത് ആരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം, അവൻ എന്റെ സ്വന്തം മകനാണെങ്കിൽ പോലും അവനെ കൊല്ലും. പിന്നെ അവൻ നറുക്കെടുത്തു, അത് യോനാഥന്റെ മേൽ വീണു. രാജാവ് അവനോട് ചോദിച്ചു, "നീ എന്താണ് ചെയ്തത്?""ഞാൻ കുറച്ച് തേൻ കഴിച്ചു. അതിനായി ഞാൻ മരിക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ മരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്."ശൗൽ തന്റെ മകനോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു, അതിനാൽ നീ മരിക്കണം."ജനങ്ങൾ ആർത്തുവിളിച്ചു, "യോനാഥാൻ മരിക്കില്ല!ഇന്ന് നമുക്ക് വിജയം നൽകാൻ ദൈവം അവനെ ഉപയോഗിച്ചു.യഹോവയായ ദൈവത്താണ, അവന്റെ തലയിലെ ഒരു രോമം പോലും നിലത്ത് വീഴില്ല.അങ്ങനെ ജനം യോനാഥാന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചു. അതോടെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു, ഫെലിസ്ത്യർ സ്വന്തം പ്രദേശത്തേക്ക് മടങ്ങി.

85 ശൗലിന്റെ അനുസരണക്കേട്

1. ശമുവേൽ 15

ഒരു ദിവസം ശമുവേൽ ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളുമായി ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. "എന്റെ ജനത്തെ ഞാൻ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അമാലേക്യർ അവരെ ആക്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, നീ ചെന്ന് അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് എല്ലാം നശിപ്പിക്കുക. എല്ലാവരെയും അവരുടെ കന്നുകാലികളെയും കൊല്ലുക. ഒന്നും ജീവനോടെ അവശേഷിപ്പിക്കരുത്."അങ്ങനെ ശൗൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ കൂട്ടി അമാലേക്യരെ ആക്രമിച്ചു. അവൻ അവരെ തോൽപ്പിച്ചു, പക്ഷേ എല്ലാം കൊന്നില്ല. ശൗലിന്റെ ആളുകൾ ഏറ്റവും നല്ല കന്നുകാലികളെ തങ്ങൾക്കായി സൂക്ഷിച്ചു. അവർ രാജാവായ അഗാഗിനെയും പിടിച്ചു, അവനെ കൊന്നില്ല.യഹോവ ശമുവേലിനോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ശൗലിനെ യിസ്രായേലിന് രാജാവാക്കിയതിൽ എനിക്ക് ഖേദമുണ്ട്. അവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നില്ല, ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുന്നില്ല."

ശമുവേൽ മനസ്സിൽ ദുഃഖിച്ചു, രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അവൻ ചെന്ന് ശൗലിനെ കണ്ടെത്തി.പ്രവാചകൻ നടന്നപ്പോൾ രാജാവ് പറഞ്ഞു, "യഹോവ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ദൈവം എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഞാൻ ചെയ്തു."ശമുവേൽ അവനെ നോക്കി. "പിന്നെ എന്തിനാണ് ഞാൻ ആടുകളുടെയും കന്നുകാലികളുടെയും ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത്?""ഓ, ഏറ്റവും നല്ല കന്നുകാലികളെ യഹോവയ്ക്ക് ബലിയർപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ രക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ ബാക്കിയുള്ളവയെ ഞങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു."ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, "സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തൂ! നീ ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് ദൈവം എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ പറയാം. നീ താഴ്മയുള്ളവനായപ്പോൾ, ദൈവം നിന്നെ തന്റെ ജനത്തിന്റെ തലവനാക്കി. എന്നിട്ട് അവൻ നിനക്ക് ഒരു ജോലി തന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു,
'പോയി ഈ വളരെ പാപിയായ ജനത്തെ കൊല്ലുക. ഒരു മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്.' അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യാതെ നീ എന്തിനാണ് അവനെ കോപിപ്പിച്ചത്?"ശൗൽ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ അവനെ അനുസരിച്ചു. അവരുടെ രാജാവായ ആഗാഗിനെ ഒഴികെ എല്ലാവരെയും ഞാൻ കൊന്നു. പിന്നെ ഈ ചുരുക്കം ചിലരെ ഒഴികെ എല്ലാ മൃഗങ്ങളെയും ഞാൻ കൊന്നു. ഏറ്റവും നല്ലവയെ ഒരു യാഗത്തിനായി ഞങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു."

ശമുവേൽ ചോദിച്ചു, "കർത്താവ് അനുസരണത്തേക്കാൾ ബലി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല! അനുസരിക്കുന്നത് യാഗത്തേക്കാൾ നല്ലതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? മത്സരം മന്ത്രവാദം പോലെയാണ്. ശാഠ്യം വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതുപോലെ മോശമാണ്. നീ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന നിരസിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, അവൻ നിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവെന്ന നിലയിൽ നിന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞു."ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പാപം ചെയ്തു! ഞാൻ യഹോവയുടെ കല്പന അവഗണിച്ചു, നിന്റെ വാക്കു കേട്ടില്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. ഞാൻ ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു, ദൈവത്തെക്കാൾ അവരെ അനുസരിച്ചു. ദയവായി എന്റെ പാപം ക്ഷമിക്കൂ. വരൂ. നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് കർത്താവിനെ ആരാധിക്കാം."ശമുവേൽ തിരിഞ്ഞു, "ഇല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകില്ല.നീ കർത്താവിനെ നിരസിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവൻ നിന്നെ രാജാവെന്ന നിലയിൽ നിന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു."ശമുവേലിന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു, അത് കീറിപ്പോയി, അവൻ തിരിഞ്ഞു. ശമുവേൽ നിർത്തിക്കീറൽ നോക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേലിന്റെ രാജ്യം ഇന്ന് നിന്നിൽ നിന്ന് കർത്താവ്

പറിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ അത് നിന്റെ അയൽക്കാരന് നൽകിയിരിക്കുന്നു, അവൻ നിന്നെക്കാൾ നല്ലവനാണ്. ദൈവം മനുഷ്യരെപ്പോലെയല്ല. അവൻ മനസ്സു മാറ്റുകയില്ല."ശൗൽ അലറി, "ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു! നീ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ ബഹുമാനിക്കണം. എന്നോടൊപ്പം വന്ന് ആരാധിക്കണം"ശമൂവേൽ അവനോടൊപ്പം പോയി യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കുമ്പിടാൻ അവനെ അനുവദിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "അമാലേക്യരുടെ രാജാവായ ആഗാഗിനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക."എന്ത് പ്രതീക്ഷിക്കണമെന്ന് അറിയാതെ ആഗാഗ് ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ശമൂവേൽ ഒരു വാൾ എടുത്ത് പറഞ്ഞു,"നീ അനേകം സ്ത്രീകളെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കി. ഇപ്പോൾ നിന്റെ അമ്മ മക്കളില്ലാത്തവളാകും."അതിനുശേഷം പ്രവാചകൻ ആഗാഗിനെ കൊന്ന് കഷണങ്ങളാക്കി. ശമൂവേൽ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. ശൗൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും അവൻ പിന്നെ ഒരിക്കലും അവനെ സന്ദർശിച്ചില്ല. എന്നിട്ടും, അവൻ എപ്പോഴും അവനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു.

86 ദാവീദിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു

1 ശമുവേൽ ***16***

ദൈവം ശൗലിനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് ശമുവേലിന് ചിന്തിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യഹോവ ശമുവേലിനോട് പറഞ്ഞു, "ശൗലിനെക്കുറിച്ച് ആകുലപ്പെടുന്നത് നിർത്തുക! അഭിഷേകതൈലം എടുത്ത് ബേത്ലേഹെമിലുള്ള യിശ്ശായിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുക. രാജാവാകാൻ ഞാൻ അവന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്."ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, ശൗൽ രാജാവ് കണ്ടെത്തിയാൽ എന്നെ കൊല്ലും."കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "ബേത്ലേഹെമിലേക്ക് ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോയി നീ യഹോവയ്ക്ക് ബലിയർപ്പിക്കാൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുക. യിശ്ശായിയെയും പുത്രന്മാരെയും നിന്നോടൊപ്പം ചേരാൻ ക്ഷണിക്കുക. ഏതിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം."അങ്ങനെ ശമുവേൽ ബേത്ലേഹെമിലേക്ക് പോയി. നഗരനേതാക്കൾ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു. അവർ അവനെ കണ്ടു, "നീ സമാധാനത്തോടെയാണോ വരുന്നത്?"പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "അതെ, ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക് ബലിയർപ്പിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. പോയി യിശ്ശായിയെയും പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് എന്നോടൊപ്പം വരാൻ പറയുക."അവർ വന്നപ്പോൾ, യിശ്ശായിയുടെ മൂത്ത മകനിൽ ശമുവേലിന് ഉടൻ തന്നെ മതിപ്പു തോന്നി. "ആഹാ," അവൻ ചിന്തിച്ചു, "യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവൻ ഇവനാണ്."ദൈവം പറഞ്ഞു, "ശമുവേലേ, ബാഹ്യരൂപം നോക്കരുത്. ഒരു മനുഷ്യൻ എത്ര ഉയരമുള്ളവനായാലും എത്ര ശക്തനായാലും പ്രശ്നമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കാണുന്നു. അവൻ അല്ല."പിന്നെ യിശ്ശായി തന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകനെശമുവേലിനു പരിചയപ്പെടുത്തി. വീണ്ടും, അവൻ യഹോവയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പല്ലായിരുന്നു.

യിശ്ശായി തന്റെ ഏഴ് പുത്രന്മാരെ പ്രവാചകന് പരിചയപ്പെടുത്തി. അവരെ ഓരോരുത്തരെയും കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ,"അവൻ ആ ആളല്ല" എന്ന് യഹോവ പറഞ്ഞു.
ഒടുവിൽ, ശമുവേൽ ജെസ്സിയോട് ചോദിച്ചു, "നിനക്ക് വേറെ കുട്ടികളില്ലേ?""ഓ, അതെ. എനിക്ക് ഒരുത്തൻ കൂടിയുണ്ട് - എന്റെ ഇളയവൻ. അവൻ ആടുകളെ മേയ്ക്കുകയാണ്."

“അവനെ ആളയയ്ക്കുക. ഞാൻ അവനെ കാണുന്നതുവരെ ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ല.”ദാവീദ് മുറിയിലേക്ക് നടന്നയുടനെ,അവൻ ആരോഗ്യവാനും സുന്ദരനുമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണെന്ന് ശമുവേലിന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.“ഇവൻ തന്നെ. എഴുന്നേറ്റ് അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുക.”അപ്പോൾശമുവേൽ അവനെ എണ്ണ പൂശി. അതിനുശേഷം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ശൗൽ രാജാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ദാവീദിന്റെ മേൽ ശക്തമായി വന്നു.ആ ദിവസം മുതൽ, ശൗൽ രാജാവ് വിഷാദത്താൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്ക് ഒരു ആശയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു, “കിന്നരം വായിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ നമുക്ക് കണ്ടെത്താം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിഷാദത്തിലാകുമ്പോൾ അവന്റെ സംഗീതം നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കും.”ശൗൽ സമ്മതിച്ചപ്പോൾ, ദാസന്മാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു,“കിന്നരത്തിൽ വളരെ നിപുണനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൻ ബേത്തെലഹെമിൽ നിന്നുള്ള ജെസ്സിയുടെ മകനാണ്.കിന്നരത്തിൽ മിടുക്കനായിരിക്കുന്നതിനു പുറമേ, അവൻ ഒരു നല്ല പോരാളിയും ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനുമാണ്. ദൈവത്തോടുകൂടെ നടക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനുമാണ്.”ശൗൽ ജെസ്സിക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു:“നിന്റെ മകൻ, ആടുകളെ മേയ്ക്കുന്നവനായ ദാവീദിനെ എന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുക.”അപ്പോൾ യിശ്ശായി ദാവീദിനെ രാജാവിനുള്ള സമ്മാനമായി ശൗലിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു.ശൗലിന് ഉടൻ തന്നെ അതിൽ മതിപ്പു തോന്നി.ദാവീദിനെ ശൗലിന്റെ ആയുധവാഹകനാക്കി, പക്ഷേ രാജാവ് കടുത്ത വിഷാദത്തിലായപ്പോഴെല്ലാം അവൻ വീണ വായിച്ചു. വീണയുടെ ശബ്ദം രാജാവിന്റെ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

87 ഗോലിയാത്ത്

1 ശമുവേൽ ***17***

ഫെലിസ്ത്യർ വീണ്ടും ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു. ഒരു മലയിടുക്കിനു കുറുകെ ഇരു സൈന്യങ്ങളും പരസ്പരം അഭിമുഖീകരിച്ചു.പെട്ടെന്ന് ഒരു വലിയ ഫെലിസ്ത്യൻ മുന്നോട്ടുവന്നു. അവന്റെ പേര് ഗൊല്യാത്ത് എന്നായിരുന്നു, അവന്9 അടി 9 ഇഞ്ച് ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു.അവൻ അലറി, “നീ എന്തിനാണ് യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങുന്നത്?നമ്മളിൽ രണ്ടുപേർ ഇത് പരിഹരിക്കട്ടെ. ഒരാളെ അയയ്ക്കുക, നമ്മൾ യുദ്ധം ചെയ്യാം. നിന്റെ ആൾ എന്നെ കൊന്നാൽ, നമ്മൾ നിന്റെ അടിമകളായിരിക്കും. പക്ഷേ ഞാൻ നിന്റെ ആളെ കൊന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടിമകളായിരിക്കും.

വരൂ, ഒരാളെ അയയ്ക്കുക, നമുക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യാം.”ആരും അവന്റെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ചില്ല, അതിനാൽ അവൻ പുറത്തുവന്ന് എല്ലാ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഇസ്രായേലിനെതിരെ ആക്രോശിച്ചു. ഇത് നാല്പത് ദിവസം തുടർന്നു. ഈ ഭീമനെ തോൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ശൗൽ ഒരു പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.
അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അവനെ സമ്പന്നനാക്കും, അവന് എന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിക്കാം.”ഇത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യിശ്ശായി ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു,നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ സന്ദർശിച്ച് അവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോകുക. യുദ്ധം എങ്ങനെയാണെന്ന് അറിയിക്കുക.അങ്ങനെ ദാവീദ് അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു യുദ്ധസ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. യുദ്ധനിരകളിൽ അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന ആളുകളെ അവൻ കണ്ടു.അവൻ ഭക്ഷണം ക്വാർട്ടർമാസ്റ്ററിന് കൊടുത്തിട്ട് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ ഓടി.പെട്ടെന്ന്, ഗൊല്യാത്ത് തന്റെ

വെല്ലുവിളി വിളിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങി. “വരൂ. ഒരാളെ ഇങ്ങോട്ട് അയയ്ക്കൂ നമുക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യാം - മനുഷ്യനു മനുഷ്യൻ. വിജയി എല്ലാം ഏറ്റെടുക്കുന്നു.”

എല്ലാവരും പിന്മാറി.ദാവീദ് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു, “ഈ ഭക്തികെട്ട ഫെലിസ്ത്യൻ ആരാണെന്നാണ് കരുതുന്നത്? അവൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു.”ദാവീദിന്റെ മൂത്ത സഹോദരൻ കോപിച്ചു. “നീ എന്തിനാണ് ഇവിടെ? നിന്റെ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങുക. യുദ്ധം മനുഷ്യർക്കുള്ളതാണ്.”ദാവീദ് അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. “ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒരു ചോദ്യം മാത്രമാണ് ചോദിച്ചത്.” അവൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി വീണ്ടും ചോദ്യം ചോദിച്ചു. “ഈ ഭക്തികെട്ട ഫെലിസ്ത്യൻ ആരാണെന്നാണ് കരുതുന്നത്?”ദാവീദിന്റെ ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ച് ശൗൽ കേട്ട് അവനെ വിളിച്ചുവരുത്തി. ദാവീദ് പറഞ്ഞു, “ഈ ഫെലിസ്ത്യനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട.ഞാൻ അവനോട് യുദ്ധം ചെയ്യും.രാജാവ് പറഞ്ഞു, “അവൻ ഒരു യോദ്ധാവാണ് - പരിചയസമ്പന്നനായ പോരാളി. നീ ചെറുപ്പമാണ്, അനുഭവപരിചയമില്ല.”ദാവീദ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ആടുകളെ കാക്കുന്നു. ഒരു കരടിയോ സിംഹമോ വന്ന് ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, ഞാൻ ആ മൃഗത്തെ പിടിച്ച് കൊന്നു. കർത്താവ് എപ്പോഴും എന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു, എനിക്ക് വിജയം നൽകി. ഈ ഭക്തികെട്ട ഫെലിസ്ത്യൻ മറ്റൊരു സിംഹമോ കരടിയോ മാത്രമാണ്. കർത്താവ് അവനെ എനിക്ക് തരും.”ശൗൽ പറഞ്ഞു, “പോകൂ, കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.”പിന്നെ അവൻ ദാവീദിന് തന്റെ പടച്ചട്ട നൽകി, പക്ഷേ അത് വളരെ ഭാരമുള്ളതിനാൽ അവന് നടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.“എനിക്ക് ഇവ ധരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവ എന്നെ പിടിച്ചു നിർത്തും.”ദാവീദ് തന്റെ ഇടയന്റെ വടിയും കവിണയും എടുത്തു. അവൻ അരുവിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് മിനുസമാർന്ന അഞ്ച് പാറകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഇടയന്റെ സഞ്ചിയിൽ ഇട്ടു. പിന്നെ അവൻ മല്ലന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.ഗോലിയാത്ത് ദാവീദ് വരുന്നത് കണ്ടു. അവൻ അലറി, “നീ വടികളുമായി എന്റെ അടുക്കൽ വരാൻ ഞാൻ ഒരു നായയാണോ? വരൂ, ഞാൻ നിന്റെ മാംസം പക്ഷികൾക്ക് കൊടുക്കാം.”ദാവീദ് തിരിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “നീ വാളും കുന്തവുമായി എന്റെ നേരെ വരുന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ നിന്റെ നേരെ വരുന്നു. നീ അവനെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്റെ തല വെട്ടി നിന്റെ ശരീരം പക്ഷികൾക്ക് കൊടുക്കാൻ പോകുന്നു. ഈ യുദ്ധം യഹോവയുടേതാണ്, അവൻ നിന്നെ എനിക്ക് തന്നിരിക്കുന്നു.”

ഗോലിയാത്ത് ദാവീദിന്റെ നേരെ നടക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ ദാവീദ് രാക്ഷസന്റെ നേരെ ഓടി. അവൻ തന്റെ ഇടയന്റെ സഞ്ചിയിൽ കൈ നീട്ടി ഒരു കല്ല് കവണയിൽ ഇട്ടു.മാരകമായ കൃത്യതയോടെ, പാറ ഗോലിയാത്തിൽ തട്ടി അവന്റെ നെറ്റിയിൽ വീണു. അവൻ നിലത്തു മുഖം താഴ്ത്തി.ദാവീദ് ഓടിച്ചെന്ന് ഗോലിയാത്തിന്റെ വാൾ പുറത്തെടുത്ത്

രാക്ഷസന്റെ തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞു.ഇത് കണ്ടപ്പോൾ ഇരു സൈന്യങ്ങളും ഞെട്ടിപ്പോയി. ഫെലിസ്ത്യർ തിരിഞ്ഞു ഓടി. ഇസ്രായേല്യർ വിജയഘോഷം മുഴക്കി അവരെ പിന്തുടർന്നു.ആ ദിവസം നിരവധി ഫെലിസ്ത്യർ മരിച്ചു.ശൗൽ തന്റെ സൈന്യാധിപനായ അബ്നേരിനോട് ചോദിച്ചു, “ആ യുവാവ് ആരാണ്?”“എനിക്കറിയില്ല.”ശൗൽ ദാവീദിനെ ആളയച്ചു വിളിച്ചു. അവൻ വന്ന് മല്ലന്റെ തല കൈകളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു. ശൗൽ ചോദിച്ചു: “നീ ആരാണ്? നിന്റെ പിതാവ് ആരാണ്?”ദാവീദ് പറഞ്ഞു:“ഞാൻ ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ യിശ്ശായിയുടെ

മകനാണ്."ശൗൽ ദാവീദിനെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങാൻ അനുവദിച്ചില്ല, മറിച്ച്ശൗൽ അവനെ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സേനാപതിയാക്കി. ശൗൽ അവനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദാവീദ് വിജയിച്ചു.

88 ദാവീദിന് ഭാര്യയെ ലഭിക്കുന്നു.

1 ശമുവേൽ **18**

ഗൊല്യാത്തിന്റെ മരണശേഷം, ശൗലിന്റെ മകനായ യോനാഥാൻ ദാവീദിന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തായി. ഈ രണ്ടു പുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം വളരെ വലുതായിരുന്നു. യുദ്ധക്കളത്തിൽ പോരാടാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം യോനാഥാൻ ദാവീദിന് നൽകി, രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം നൽകി.സൈന്യത്തിലെ ഒരു സൈന്യാധിപനെന്ന നിലയിൽ ദാവീദ് വിജയിച്ചു. എല്ലാ ജനങ്ങളും അവനെ പ്രശംസിച്ചു, അവന്റെ പുരുഷന്മാർ അവനോട് വിശ്വസ്തരായി. ഒരു ദിവസം ശൗലും അവന്റെ സൈന്യവും യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകൾ നൃത്തം ചെയ്യും പാട്ടുപാടിയും അവരെ സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ പാട്ട്, "ശൗൽ ആയിരങ്ങളെ കൊന്നു, ദാവീദ് പതിനായിരങ്ങളെ കൊന്നു" എന്നായിരുന്നു.ഇത് ശൗലിനെ കോപാകുലനാക്കി! അവൻ പറഞ്ഞു, "അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുക. അവർ എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ ബഹുമാനം അവനോട് നൽകുന്നു. അടുത്തതായി അവർ എന്ത് ചെയ്യും? അവന് രാജ്യം കൊടുക്കണോ?" അന്നുമുതൽ, ശൗലിന് ദാവീദിനോട് കൂടുതൽ അസൂയ തോന്നി.

പിറ്റേന്ന്, ദൈവം ഒരു ദുരാത്മാവിനെ ശൗലിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അനുവദിച്ചു.അവൻ ഭ്രാന്തനായി അഭിനയിക്കാൻ തുടങ്ങി. രാജാവ് ഈ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നപ്പോഴും ദാവീദിന്റെ ജോലി കിന്നരം വായിക്കലായിരുന്നു. ദാവീദ് വായിക്കുമ്പോൾ, ശൗൽ സ്വയം പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇത് അവസാനിപ്പിക്കും. ഞാൻ അവനെ ചുമരിൽ ചേർത്ത് നിർത്തും." സമയമായപ്പോൾ, അവൻ ഒരു കുന്തം എടുത്ത് ദാവീദിന് നേരെ എറിഞ്ഞു. ദാവീദ് കൃത്യസമയത്ത് അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി, കിന്നരം വായിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ശൗൽ കാത്തിരുന്നു, വീണ്ടും കൃത്യസമയത്ത്, അവൻ മറ്റൊരു കുന്തം എടുത്ത് ദാവീദിന് നേരെ എറിഞ്ഞു. ദാവീദ് കൃത്യസമയത്ത് അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി.അതോടെ, കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് തന്നെ വിട്ടുപോയി എന്നും ഇപ്പോൾ ദാവീദിനൊപ്പം ഉണ്ടെന്നും ശൗലിന് മനസ്സിലായി. രാജാവിന്റെ കോപം ഭയമായി.1,000 പടയാളികളുടെ ചുമതല ദാവീദിനെ ഏൽപ്പിച്ച് യുദ്ധത്തിന് അയച്ചു. താൻ നയിച്ച എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും ദാവീദ് വിജയിച്ചു. ഇത് ജനങ്ങൾക്ക് അവനോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു, പക്ഷേ അത് ശൗലിനെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തി.

രാജാവിന്റെ പുത്രിമാരിൽ ഒരാളായ മീഖൾദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചു. ഇത് ശൗൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾഅവന് ഒരു ആശയം തോന്നി. ഫെലിസ്ത്യർ ദാവീദിനെ എങ്ങനെ കൊല്ലും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ ചിന്തിച്ചു. രാജാവ് തന്റെ ദാസന്മാരെ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "രാജാവിന് നിന്നെ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്,

അതുകൊണ്ട് നീ അവന്റെ മരുമകനാകാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു ധനികനല്ല. രാജാവിന്റെ മകൾക്കുവേണ്ടി എനിക്ക് ഒന്നും നൽകാൻ കഴിയില്ല."

"ഓ, രാജാവ്നീ അവന് പണം നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവന്റെ ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്ന് മാത്രമാണ് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.നീ100 ഫെലിസ്ത്യരെ കൊന്ന് അവർ മരിച്ചുവെന്നതിന്റെ തെളിവ് കൊണ്ടുവരണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

ഈ നിബന്ധനകളിൽ ദാവീദ് സന്തുഷ്ടനായി. അങ്ങനെ അവനും അവന്റെ ആളുകളും പുറപ്പെട്ട് 200 ഫെലിസ്ത്യരെ കൊന്ന് ശൗലിന് തെളിവ് നൽകി. ശൗലിന് തന്റെ മകളായ മീഖളിനെ ദാവീദിന് നൽകുകയല്ലാതെ മറ്റ് മാർഗമില്ലായിരുന്നു.ഇപ്പോൾ ശൗൽ ദാവീദിനെ തന്റെ ശത്രുവായി കണക്കാക്കി. എന്നിരുന്നാലും, യുദ്ധത്തിന് പോയപ്പോഴെല്ലാം കർത്താവ് ദാവീദിന് വിജയം നൽകി. അവൻ മറ്റെല്ലാ സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥരെക്കാളും വിജയിച്ചു, അവന്റെ പേര് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രശസ്തമായി.

8 ദാവീദിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു

1 ശമുവേൽ ***19***

ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ ശൗൽ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടും യോനാഥാനോടും അവനെ കണ്ടെത്തി കൊല്ലാൻ പറഞ്ഞു. യോനാഥാൻ ഓടിച്ചെന്ന് ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു, "പോയി ഒളിച്ചുകൊള്ളൂ. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോട് സംസാരിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് ന്യായവാദം ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ എന്ന് നോക്കാം. ഞാൻ വിജയിച്ചോ എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം."യോനാഥാൻ തന്റെ പിതാവിനോട് സംസാരിച്ചു, ദാവീദ് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദാസനാണെന്നും രാജാവിന് ദോഷം വരുത്താൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. ശൗൽ തന്റെ മകന്റെ വാക്കു കേട്ട് ദാവീദിനെ ജീവനോടെ വിടുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അങ്ങനെ ദാവീദ് രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി അവനെ സേവിച്ചു. ഒരിക്കൽ ഫെലിസ്ത്യരുമായി വീണ്ടും യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു, ദാവീദ് സൈന്യത്തെ അവരുടെ നേരെ വിജയത്തിലേക്ക് നയിച്ചു.വീണ്ടും ഒരു ദുരാത്മാവിനെ രാജാവിന്റെ ഉള്ളിൽ കടക്കാൻ കർത്താവ് അനുവദിച്ചു. ദാവീദ് വീണ വായിക്കുമ്പോൾ, ശൗൽ ഒരു കുന്തം എടുത്ത് അവന്റെ നേരെ എറിഞ്ഞു. അവൻ വഴിയിൽ നിന്ന് ചാടി മുറിയിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി.

ശൗൽ തന്റെ കാവൽക്കാരെ വിളിച്ച് രാവിലെ ദാവീദിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി അവനെ കൊല്ലാൻ പറഞ്ഞു. മീഖൾ ഇത് കേട്ട് ഭർത്താവിന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. "നീ ഇന്ന് രാത്രി പോകണം. നിന്നെ കൊല്ലാൻ അവർ രാവിലെ ഇവിടെ വരും."അവൻ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് പോയി അവനെ നിലത്തേക്ക് താഴ്ത്തി. അവൾ അവന്റെ കിടക്കയിൽ ഒരു വിഗ്രഹം വയ്ക്കുകയും അതിന് മുകളിൽ ആടിന്റെ രോമം വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവൾ അത് ഒരു പുതപ്പ് കൊണ്ട് മൂടുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ അവൾ കാവൽക്കാരോട് പറഞ്ഞു, "അവൻ സുഖമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്."

അവർ പോയി രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "പോക്കൂ! ദാവീദ് കിടക്കുന്ന കിടക്ക എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക, ഞാൻ അവനെ എന്നെത്തന്നെ കൊല്ലും."

അവർ കിടക്കയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ, ആടിന്റെ രോമമുള്ള വിഗ്രഹം അവർ കണ്ടെത്തി. ശൗൽ മീഖളിനോട് ആക്രോശിച്ചു."എന്റെ ശത്രുവിനെ എങ്ങനെ പോകാൻ അനുവദിക്കാൻ നിനക്ക് എന്നോട് കള്ളം പറയാൻ കഴിയും?"അവൾ പറഞ്ഞു, "അവൻ എന്നെ നിർബന്ധിച്ചു. ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവൻ എന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു."ദാവീദ് ശമുവേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് സംഭവിച്ചതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ദാവീദ് ശമുവേലിന്റെ കൂടെയുണ്ടെന്ന് ശൗൽ മനസ്സിലാക്കി, അവനെ പിടിക്കാൻ കാവൽക്കാരെ അയച്ചു. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ശമൂവേൽ പ്രവാചകന്മാരോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. പെട്ടെന്ന് കാവൽക്കാർ ഇരുന്നു പ്രവചിക്കാൻ തുടങ്ങി. ശൗൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ കൂടുതൽ കാവൽക്കാരെ അയച്ചു. അവർക്കും അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു. അവർ ഇരുന്നു പ്രവചിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ശൗൽ മൂന്നാമതൊരു കാവൽക്കൂട്ടത്തെ അയച്ചു, അവർ വീണ്ടും ഇരുന്നു പ്രവചിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ശൗൽ തന്നെ പോയി. അവർ ഇരിക്കുന്നിടത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെമേൽ വന്നു, അവൻ പ്രവചിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ രാജാവ് പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ വസ്ത്രം ഊരിവച്ചു. അവൻ ആ ദിവസം മുഴുവനും രാത്രി മുഴുവനും നഗ്നനായി കിടന്നു.

90 മൂന്നു കുന്തങ്ങൾ

1 ശമുവേൽ ***20***

ദാവീദ് ചോദിച്ചു, "ജോനാഥാ, നിന്റെ അച്ഛൻ എന്തിനാണ് എന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്? ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്തത്?"അയാൾ പറഞ്ഞു, "രാജാവിന് നിന്നെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹമില്ല. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ എനിക്കത് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ എന്നിൽ നിന്ന് ഒന്നും മറച്ചുവെക്കില്ല." ഡേവിഡ് പറഞ്ഞു, "ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്നും, നീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉറപ്പാണ്, നിന്റെ അച്ഛൻ എന്നെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കളാണെന്ന് അവനറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അത് നിന്നോട് പറയാത്തത്."ജോനാഥൻ ചോദിച്ചു, "ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?അതിന് പേര് നൽകുക, ഞാൻ അത് ചെയ്യാം."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "നാളെ, ഞാൻ രാജാവിനോടൊപ്പം മൂന്ന് ദിവസത്തെ വിരുന്നിന് പോകും. ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലെന്ന് അവൻ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടാൽ, വാർഷിക യാഗത്തിനായി ബെത്‌ലഹേമിൽ പോകാൻ നിങ്ങൾ എനിക്ക് അനുമതി നൽകിയെന്ന് അവനോട് പറയുക. എന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബവും ഉൾപ്പെടുന്നതിനാൽ ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമായിരുന്നുവെന്ന് അവനോട് പറയുക."നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ആ ഉത്തരം സ്വീകരിച്ചാൽ, എല്ലാം ശരിയാണെന്നും അദ്ദേഹം എന്നെ വെറുക്കുന്നില്ലെന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കോപിച്ചാൽ, അദ്ദേഹം എന്നെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും വ്യക്തമാകും."ജോനാഥൻ, എന്നെ വെറുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല കാരണമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, വന്ന് എന്നെത്തന്നെ കൊല്ലുക."ജോനാഥൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ അച്ഛൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ പോയി അന്വേഷിക്കാം. നീ പറയുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ, അവൻ നിന്നെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ നിന്നെ സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയക്കാം. പക്ഷേ ഓർക്കുക, നമ്മൾ തമ്മിൽ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു നേർച്ച നേർന്നു. ഞാൻ മരിക്കുകയും ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്താൽ, എന്റെ കുടുംബത്തെ

പരിപാലിക്കുക. എന്റെ കുടുംബത്തെ നിങ്ങളുടേത് പോലെ സ്നേഹിക്കുക."എന്റെ പദ്ധതി ഇതാണ്. വയലിലെ വലിയ പാറയുടെ അരികിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുക. എന്റെ അച്ഛൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തും. പിന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ വന്ന് പാറയിലേക്ക് മൂന്ന് അമ്പുകൾ എയ്യും. അവരെ പിടിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ ദാസനെ അയയ്ക്കും. അവൻ പോകുമ്പോൾ, ഞാൻ അവനോട് എന്തെങ്കിലും വിളിച്ചുപറയും.

'അവർ പാറയുടെ ഇപ്പുറത്താണ്' എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാം ശരിയാകുമെന്നും നിങ്ങൾക്ക് തിരികെ വരാമെന്നുമുള്ളതിന്റെ സൂചനയാണിത്.
"പക്ഷേ, 'അവർ പാറയുടെ മറുവശത്താണ്' എന്ന് ഞാൻ അലറിവിളിച്ചാൽ, എന്റെ പിതാവ് നിന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽനിങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഓടിപ്പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നതിന്റെ സൂചനയാണിത്."വിരുന്നിന്റെ ആദ്യ ദിവസം, ദാവീദ് തന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇല്ലെന്ന് ശൗൽ ശ്രദ്ധിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. രണ്ടാം ദിവസം, ശൗൽയോനാഥാനോട് ചോദിച്ചു, "യിശ്ശായിയുടെ മകൻ എവിടെ?രണ്ട് ദിവസവും അവൻ ഇതുവരെ കാണാതെ പോയി.""ഓ, ഞാൻ അവനെ ബേത്ത്ലെഹെമിലേക്ക് പോകാൻ അനുവദിച്ചു.

അവന്റെ കുടുംബം ഒരു വലിയ വാർഷിക യാഗം നടത്തുന്നു, അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവനെ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു."ശൗൽ തന്റെ മകനോട് ആക്രോശിച്ചു. "ഒരു വേശ്യയുടെ മകനേ! നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. നീ അവന്റെ പക്ഷം ചേരുകയാണ്. അവൻ നിന്റെ രാജ്യം എടുത്തുകളയാൻ പോകുകയാണെന്ന് നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ? നീ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന് നാണക്കേടാണ്. ഇപ്പോൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക, അങ്ങനെ ഞാൻ അവനെ കൊല്ലും."യോനാഥാൻ തിരിച്ചുവിളിച്ചു. "അവൻ എന്തു ചെയ്തു?നീ എന്തിനാണ് അവനെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?"ശൗൽ ഒരു കുന്തം എടുത്ത് മകന്റെ നേരെ എറിഞ്ഞു. യോനാഥാൻ മേശയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് പോയി.അച്ഛനെ ഓർത്ത് ലജ്ജ തോന്നിയതിനാൽ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ അവൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ല.രാവിലെ, അവൻ തന്റെ ദാസനോടൊപ്പം വയലിലേക്ക് പോയി. അവൻ പാറയുടെ അപ്പുറത്തേക്ക് മൂന്ന് അമ്പുകൾ എയ്തു. ദാസൻ അവ എടുക്കാൻ ഓടിയപ്പോൾ, യോനാഥാൻ അലറി, "അവ പാറയുടെ മറുവശത്താണ്.നീ വേഗം പോകണം. കഴിയുന്നത്ര വേഗം പോകൂ."ദാസൻ അമ്പുകൾ കണ്ടെത്തി തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു.യോനാഥാൻ അവനോട് ഉപകരണങ്ങൾ എടുത്ത് നഗരത്തിലേക്ക് മടങ്ങാൻ പറഞ്ഞു.അവൻ പോയതിനുശേഷം, ദാവീദ് ഒളിവിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു..രണ്ടുപേരും കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരഞ്ഞു.യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു,"നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. എന്റെ പിതാവ് നിന്നെ കൊല്ലാൻ തീരുമാനിച്ചു.
പോകൂ. എന്നാൽ നമ്മുടെ പരസ്പരവും, നിന്റെ മക്കളും എന്റെ മക്കളും തമ്മിലുള്ള പ്രതിജ്ഞയും ഓർക്കുക."അതോടെ ദാവീദ് പോയി, യോനാഥാൻ നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

91 ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു

1 ശമുവേൽ ***21 - 22***

ദാവീദ് ശൗലിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ അവർ ചെന്നു. പുരോഹിതൻ ചോദിച്ചു, "നീ എന്തിനാണ് ഇവിടെ?""രാജാവ് എന്നെ ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യത്തിനായി അയച്ചു. ഞാൻ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് ആരോടും പറയരുതെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ വളരെ വേഗം പോയതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിക്കാൻ ഒന്നുമില്ല.ദയവായി ഞങ്ങൾക്ക് കുറച്ച് അപ്പം തരൂ."അഹീമേലെക്ക് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള ഒരേയൊരു അപ്പം വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് നിന്ന് എടുത്ത പഴയ കാഴ്ചയപ്പം മാത്രമാണ്.പുരോഹിതന്മാർക്ക് മാത്രമേ അത് കഴിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളൂ."അവർ അവിടെ പുതിയ അപ്പം വെച്ചപ്പോൾ യാഗപീഠത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത പഴയ അപ്പമായിരുന്നു ഇത്. പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു,"നിങ്ങൾക്ക് പഴയ അപ്പം കഴിക്കാം, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാർ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ശുദ്ധിയുള്ളവരായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രം."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും രാജാവിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ദൗത്യത്തിലാണ്, അതിനാൽ തീർച്ചയായും നാമെല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധരായിരുന്നിരിക്കുന്നു."അപ്പോൾ അഹീമേലെക്ക് അവർക്ക് പഴയ അപ്പം കൊടുത്തു. ഏദോമ്യനായ ദോവേഗ് ഇതെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടെന്ന് ദാവീദ് ശ്രദ്ധിച്ചു. ശൗലിന്റെ പ്രധാന ഇടയനായിരുന്നു അവൻ.

ദാവീദ് അഹീമേലെക്കിനോട് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ വളരെ വേഗം പോയി, എന്റെ ആയുധങ്ങൾ എടുക്കാൻ മറന്നുപോയി. എനിക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കുന്തമോ വാളോ നിങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടോ?""എന്റെ കൈവശമുള്ള ഒരേയൊരു വാൾ ഗോലിയാത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ എടുത്തതാണ്. അത് നിങ്ങൾക്ക് തിരികെ ലഭിക്കും. എന്റെ കൈവശമുള്ളത് അതുമാത്രമേയുള്ളൂ."ദാവീദ് വാൾ എടുത്ത് ശൗലിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടൽ തുടർന്നു. അവൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ പട്ടണമായ ഗത്തിലേക്ക് പോയി. അവിടെ, അവൻ ശൗലിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് അകലെയായിരിക്കും. എന്നാൽ ആളുകൾ ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു,
"ശൗൽ ആയിരങ്ങളെ കൊന്നു, ദാവീദ് പതിനായിരങ്ങളെ കൊന്നു"ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദ് ഉടനെ ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ നടിച്ചു. അക്കാലത്തെ ആളുകൾ ഭ്രാന്തന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല, കാരണം അവർ ഒരു ദുരാത്മാവ് അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു. ദാവീദ് വീണു വാതിൽപ്പടിയിൽ നഖം വെച്ചു. അവൻ താടിയിൽ ഉമിനീർ ഒലിപ്പിച്ചു. രാജാവ് ഇത് കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യൻ ഭ്രാന്തനാണ്. അവനെ ഇവിടെ നിന്ന് കൊണ്ടുപോകൂ!"

ദാവീദ് ഗത്ത് വിട്ട് ഒരു ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചു. അവന്റെ സഹോദരന്മാർശൗലിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതരാകാൻ വേണ്ടി അവരുടെ ബന്ധുക്കളെയെല്ലാം അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദ് തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ മോവാബിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിഅവിടെ രാജാവിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ഏൽപ്പിച്ചു.താമസിയാതെ ദാവീദിനൊപ്പം ചേരാൻ പുരുഷന്മാർ എത്തിത്തുടങ്ങി. ഇവർ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കുഴപ്പത്തിലോ കടബാധ്യതയിലോ ആയിരുന്ന പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. ഒടുവിൽ 400 പുരുഷന്മാർ ദാവീദിനൊപ്പം അണിനിരന്നു, അവൻ അവരുടെ നേതാവായി.അതിനിടയിൽ, ഏദോമ്യനായ ദോവേഗ് ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു,"അഹീമേലെക്ക് ദാവീദിന് ഭക്ഷണവും ഗോലിയാത്തിന്റെ വാളും നൽകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു."ശൗൽ അഹീമേലെക്കിനെയും

കൂടെയുള്ള 85 പുരോഹിതന്മാരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി. “എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഈ യിശ്ശായിയുടെ മകനെ സഹായിച്ചത്? അവൻ എന്നെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം.”
അഹീമേലെക്ക് പറഞ്ഞു, “അവൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്ത ദാസനാണെന്ന് ഞാൻ കരുതി. എല്ലാത്തിനുമുപരി, അവൻ നിങ്ങളുടെ മരുമകനാണ്. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു.”ശൗൽ തന്റെ കാവൽക്കാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. “ഈ പുരുഷന്മാരെയെല്ലാം കൊല്ല. അവർ ദാവീദിന്റെ പക്ഷക്കാരാണ്.”കാവൽക്കാർ ഞെട്ടിപ്പോയി. യഹോവയുടെ പുരോഹിതനെ കൊല്ലാൻ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല, അതിനാൽ അവർ അനങ്ങിയില്ല.ശൗൽ എദോമ്യനായ ദോവേഗിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. “ഈ പുരുഷന്മാരെയും അവർക്കുള്ളതെല്ലാം കൊല്ലുക.” അങ്ങനെ, ദോവേഗ് എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരെയും അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയും അവരുടെ കന്നുകാലികളെയും പോലും കൊന്നു. അഹീമേലെക്കിന്റെ ഒരു മകൻ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് സംഭവിച്ചതെല്ലാം ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു.

92 ശൗലിന്റെ അങ്കിയുടെ അഗ്രം

1 ശമുവേൽ ***24***

ശൗൽ ദാവീദിനെ പലയിടങ്ങളിലായി പിന്തുടരാൻ തുടങ്ങി.ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അവർ ഒരു വലിയ പാറക്കൂട്ടത്തിന്റെ അടുത്തെത്തി.ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും ഒരു വശത്തും ശൗലിന്റെ സൈന്യം മറുവശത്തും ആയിരുന്നു. ശൗൽ കുറച്ചുകൂടി ദൂരം പോയിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ ദാവീദിനെ കാണുകയും അവനെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.അപ്പോൾ ഒരു ദൂതൻ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു “വേഗം വരൂ! നീ തിരിച്ചുവരണം. ഫെലിസ്ത്യർ നമ്മുടെ ദേശം ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു!” അതിനാൽ ഫെലിസ്ത്യരിൽ നിന്ന് ജനതയെ രക്ഷിക്കാൻ ശൗലിന് പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നു.അതിനുശേഷം, ആ പാറക്കൂട്ടത്തെ “രക്ഷപ്പെടൽ പാറ” എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളെ എൻ-ഗെദിയിലെ മലയിടുക്കുകളിലേക്ക് മാറ്റി. ശൗൽ ഫെലിസ്ത്യരുമായി യുദ്ധം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ,

ദാവീദ് എൻ-ഗെദിയിലാണെന്ന് അവൻ കേട്ടു.തന്റെ ഏറ്റവും മികച്3,000 പടയാളികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഏൻ-ഗെദിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.വഴിയിൽ, ശൗൽ നിർത്തി, വിശ്രമത്തിനായി ഒരു ഗുഹയിലേക്ക് പോയി. ദാവീദിനെ അവന് അറിയില്ലായിരുന്നു അവന്റെ സൈന്യം ആ ഗുഹയുടെ പിൻഭാഗത്തായിരുന്നു. യഹോവ ശൗലിനെ ദാവീദിന് ഏൽപ്പിച്ചതിൽ അവന്റെഭൃത്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു. അവർ മന്ത്രിച്ചു, “അവനെ കൊല്ല!”എന്ന്. പകരം, ദാവീദ് നിശബ്ദമായി അടുത്തുചെന്ന് ശൗലിന്റെ മേലങ്കിയുടെ മൂല മുറിച്ചുമാറ്റി. തൽക്ഷണം, ഇത് ചെയ്തതിൽ അവന് കുറ്റബോധം തോന്നി. അവൻ തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ. ദൈവം ശൗലിനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.എന്റെ ചെറുവിരൽ പോലും അവനെ ഉപദ്രവിക്കില്ല.ശൗലിന് സമാധാനത്തോടെ ഗുഹയിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകാൻ കഴിയേണ്ടതിന് അവൻ

തന്റെഭൃത്യന്മാരെ പിന്നോട്ട് നിർത്തി.രാജാവ് പോകുമ്പോൾ, ദാവീദ്പുറത്തേക്ക് വന്ന്, "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ!" എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.ശൗൽനിർത്തി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ, ദാവീദ് കുമ്പിട്ടു.

അവൻ ചോദിച്ചു, "നീ ആരെയാണ് കേൾക്കുന്നത്? നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് ആരാണ് പറഞ്ഞത്? നിന്റെ മേലങ്കിയുടെ മൂലയിലേക്ക് നോക്കൂ. അത് കാണുന്നില്ല, കാരണം ഞാൻ അത് എന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഈ ഗുഹയിൽ വന്നപ്പോൾ ദൈവം നിന്റെ ജീവൻ എനിക്ക് തന്നു. എന്റെ ആളുകൾ നിന്നെ കൊല്ലാൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു, പക്ഷേ നീ എന്റെ രാജാവായതുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. നീ കർത്താവിന്റെ അഭിഷിക്തനാണ്, ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവിക്കില്ല."ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ. ഞാൻ നിന്നോട് പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും നീ എന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. നമുക്കിടയിൽ ന്യായം വിധിക്കണമെന്ന് ഞാൻ കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു, അവൻ കാര്യങ്ങൾ ശരിയാക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവിക്കില്ല."
ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ശൗൽ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "അയ്യോ എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ, നീ എന്നെക്കാൾ നീതിമാനാണ്. ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്ത എല്ലാ തിന്മകൾക്കും നീ നന്മ മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ."യഹോവ എന്നെ നിനക്കു തന്നിട്ടും നീ എന്നെ കൊല്ലാതിരുന്നത് എങ്ങനെ?ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം ആർ കേട്ടിട്ടുണ്ട്?ഇപ്പോൾ എനിക്കറിയാം അത് സത്യമാണെന്ന്. നീ യിസ്രായേലിൽ രാജാവാകും.എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ എന്നോടു സത്യം ചെയ്യൂ. നീ രാജാവാകുമ്പോൾ എന്റെ സന്തതികളെ കൊല്ലരുത്. എന്റെ പിതാവിന്റെ പേര് നമ്മുടെ ഗോത്രത്തിൽ നിന്ന് ഇല്ലാതാക്കരുത്.അങ്ങനെ ദാവീദ് ശൗലിനോട് ആ നേർച്ച നേർന്നു. രാജാവ് തന്റെ ആളുകളെ കൂട്ടി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളെ കോട്ടയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.ഏകദേശം അതേ സമയത്ത്, ശമുവേൽ പ്രവാചകൻ മരിച്ചു, ഇസ്രായേലിലെ എല്ലാവരും അവന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു.

93 അബിഗയേൽ

1 ശമുവേൽ ***25***

കാലേബിന്റെ പിൻഗാമിയായ നാബാൽ എന്ന ധനികനായ ഇടയന്റെ അതേ പ്രദേശത്താണ് ദാവീദും കൂട്ടരും താമസിച്ചിരുന്നത്. അവൻ ക്രൂരനും പരുഷനുമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു, പക്ഷേ അയാൾക്ക് സുന്ദരിയായ ഒരു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു, മറ്റുള്ളവരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു എന്നതിൽ അവൾ വളരെ പ്രായോഗികയായിരുന്നു. അവളുടെ പേര് അബീഗയിൽ എന്നായിരുന്നു.ആ പ്രദേശത്ത് ദാവീദിന്റെ സൈന്യം ഉണ്ടായിരുന്നത് നാബാലിന് ഒരു വലിയ നേട്ടമായിരുന്നു, കാരണം വിദേശ കൊള്ളക്കാർ വന്ന് അവന്റെ കന്നുകാലികളെ മോഷ്ടിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നാബാൽ ദാവീദിനെയും കൂട്ടാളികളെയും തന്റെ വാർഷിക ആടുകളുടെ രോമം കത്രിക്കുന്ന വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചില്ല. അതിനാൽ ദാവീദ് 10 യുവാക്കളെ ഒരു സന്ദേശവുമായി അയച്ചു. "നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ ആടുകൾക്കും സമാധാനം. എന്റെ സ്വന്തം പിതാവെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സംരക്ഷിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങളുടെ ഇടയന്മാർ

നിങ്ങളോട് പറയും. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിരുന്നിന് വരുന്നതിനുപകരം, ദയവായി ഈ യുവാക്കൾക്ക് കുറച്ച് ഭക്ഷണവും ഭക്ഷണവും അയച്ചുതരൂ."നാബാൽ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദാവീദിനെ അറിയില്ല. ഞാൻ തീർച്ചയായും അവന്റെ പിതാവല്ല. അടിമകൾ എപ്പോഴും അവരുടെ യജമാനന്മാരിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു. അവൻ വന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങാൻ അവനോട് പറയുക. എന്റെ ദാസന്മാരിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഭക്ഷണം എടുത്ത് അന്യർക്ക് കൊടുക്കില്ല."

യുവാക്കൾ തിരികെ പോയി ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു,"നിങ്ങളുടെ വാളുകൾ ധരിക്കൂ. ഞാൻ ഈ മനുഷ്യന്റെ സാധനങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചു, അവൻ എന്നെ അപമാനിച്ചുകൊണ്ട് തിരിച്ചടിച്ചു. രാവിലെ അവന്റെ പാളയത്തിൽ ഒരുത്തനും ജീവിച്ചിരിക്കില്ല."അതിനിടയിൽ, നാബാലിന്റെ ഒരു ഭൃത്യൻ പോയി അബീഗയിലിനോട് പറഞ്ഞതും ചെയ്തതും പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു,"ഞങ്ങൾ വയലിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു 'മതിലായിരുന്നു'. അവർ രാവും പകലും ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു. ഈ സമയത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മൃഗവും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.കാലേബിന്റെ പിൻഗാമിയായ നാബാൽ എന്ന ധനികനായ ഇടയന്റെ അതേ പ്രദേശത്താണ് ദാവീദും കൂട്ടരും താമസിച്ചിരുന്നത്. അവൻ ക്രൂരനും പരുഷനുമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു, പക്ഷേ അയാൾക്ക് സുന്ദരിയായ ഒരു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു, മറ്റുള്ളവരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു എന്നതിൽ അവൾ വളരെ പ്രായോഗികയായിരുന്നു. അവളുടെ പേര് അബീഗയിൽ എന്നായിരുന്നു.

ആ പ്രദേശത്ത് ദാവീദിന്റെ സൈന്യം ഉണ്ടായിരുന്നത് നാബാലിന് ഒരു വലിയ നേട്ടമായിരുന്നു, കാരണം വിദേശ കൊള്ളക്കാർ വന്ന് അവന്റെ കന്നുകാലികളെ മോഷ്ടിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നാബാൽ ദാവീദിനെയും കൂട്ടാളികളെയും തന്റെ വാർഷിക ആടുകളുടെ രോമം കത്രിക്കുന്ന വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചില്ല. അതിനാൽ ദാവീദ് 10 യുവാക്കളെ ഒരു സന്ദേശവുമായി അയച്ചു. "നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ ആടുകൾക്കും സമാധാനം. എന്റെ സ്വന്തം പിതാവെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സംരക്ഷിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങളുടെ ഇടയന്മാർ നിങ്ങളോട് പറയും. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിരുന്നിന് വരുന്നതിനുപകരം, ദയവായി ഈ യുവാക്കൾക്ക് കുറച്ച് ഭക്ഷണവും ഭക്ഷണവും അയച്ചുതരൂ."നാബാൽ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദാവീദിനെ അറിയില്ല. ഞാൻ തീർച്ചയായും അവന്റെ പിതാവല്ല. അടിമകൾ എപ്പോഴും അവരുടെ യജമാനന്മാരിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു. അവൻ വന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങാൻ അവനോട് പറയുക. എന്റെ ദാസന്മാരിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഭക്ഷണം എടുത്ത് അന്യർക്ക് കൊടുക്കില്ല."യുവാക്കൾ തിരികെ പോയി ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു,

"നിങ്ങളുടെ വാളുകൾ ധരിക്കൂ. ഞാൻ ഈ മനുഷ്യന്റെ സാധനങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചു, അവൻ എന്നെ അപമാനിച്ചുകൊണ്ട് തിരിച്ചടിച്ചു. രാവിലെ അവന്റെ പാളയത്തിൽ ഒരുത്തനും ജീവിച്ചിരിക്കില്ല."അതിനിടയിൽ, നാബാലിന്റെ ഒരു ഭൃത്യൻ പോയി അബീഗയിലിനോട് പറഞ്ഞതും ചെയ്തതും പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു,"ഞങ്ങൾ വയലിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു 'മതിലായിരുന്നു'. അവർ രാവും പകലും ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു. ഈ സമയത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മൃഗവും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് അവരെ അപമാനിക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് ഞങ്ങളെയെല്ലാം കൊല്ലാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സൈന്യത്തെ വ്രണപ്പെടുത്തിയതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കണം."തന്റെ ഭർത്താവിനോട് പറയാതെ തന്നെ, അബീഗയിൽ ദാവീദിന്റെ ആളുകൾക്കായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. അവൾ 200 അപ്പം, 2 വീഞ്ഞുതുണികൾ, 5 അരിഞ്ഞ ആടുകൾ, ഒരു പറ വറുത്ത ധാന്യം, 100 ഉണക്കമുന്തിരി കേലകൾ, 200 അത്തിപ്പഴക്കട്ടകൾ എന്നിവ വാങ്ങി. ഇതെല്ലാം കഴുതപ്പുറത്ത് കയറ്റി അവൾ വഴിയിലേക്കിറങ്ങി.

ഒരു കോണിൽ വട്ടമിട്ടപ്പോൾ, ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ തന്റെ നേരെ വരുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അവൾ കഴുതപ്പുറത്ത് നിന്ന് ഇറങ്ങി അവന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി. അവൾ മുട്ടുകുത്തി നിലത്തു വീണു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാരോട് മോശമായി പെരുമാറിയത് എന്റെ തെറ്റാണ്. അവർ വരുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അവരോട് നന്നായി പെരുമാറുമായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവിനോട് ക്ഷമിക്കൂ. അവന്റെ പേരിന്റെ അർത്ഥം 'വിഡ്ഢി' എന്നാണ്, അവൻ പെരുമാറുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. ദയവായി ഈ ഭക്ഷണ സമ്മാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക."ഇന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ തടഞ്ഞത് കർത്താവാണ്. അവൻ എപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ യുദ്ധങ്ങളിൽ പോരാടിയിട്ടുണ്ട്, അവൻ എപ്പോഴും ചെയ്യും. അവൻ നിങ്ങളെ രാജാവാക്കുമ്പോൾ, ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വ്യക്തമായ മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടായിരിക്കും."

ഡേവിഡ് പറഞ്ഞു, "ഇന്ന് നിങ്ങളെ ഇവിടെ അയച്ചത് ദൈവമാണ്. എന്നെ വ്രണപ്പെടുത്തിയ ഒരു മനുഷ്യനോട് രക്തം ചൊരിയുന്നതിൽ നിന്നും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം എന്നെ തടഞ്ഞു. നിങ്ങൾ വന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പാളയത്തിലെ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും മരിക്കുമായിരുന്നു." പിന്നെ അവൻ അബീഗയിലിന്റെ സമ്മാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു.അവൾ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി, നാബാൽ ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ വിരുന്നു കഴിക്കുന്നത് കണ്ടു. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അവൾ അവനോട് പറഞ്ഞില്ല. അവൻ മദ്യപിച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയി.രാവിലെ, അവൻ ലഹരിയിലാകുന്നതുവരെ അവൾ കാത്തിരുന്നു, തുടർന്ന് തലേദിവസം താൻ ചെയ്തത് അവനോട് പറഞ്ഞു.ഉടനെ അവന് ഹൃദയാഘാതം ഉണ്ടായി, 10 ദിവസം ബോധരഹിതനായി കിടന്നു. അപ്പോൾ യഹോവ അവനെ കൊന്നു.ദാവീദ് അവന്റെ മരണവാർത്ത കേട്ട്, "യഹോവയെ സ്തുതിക്കട്ടെ! ദൈവം എന്നെ ദോഷം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞു, അവൻ നാബാൽ ചെയ്ത ദോഷത്തിന് അവനെ ശിക്ഷിച്ചു" എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ ദാവീദ് അബീഗയിലിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, അവൾ അവന്റെ ഭാര്യയാകുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അവൾ സമ്മതിച്ചു, അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.അതിനിടയിൽ, ശൗൽ തന്റെ മകളായ മീഖളിനെ മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയാക്കാൻ കൊടുത്തു.

94 ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനെ വെറുതെ വിടുന്നു.

1 ശമുവേൽ ***26-27***

ശൗൽ വീണ്ടും തന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച 3,000 യോദ്ധാക്കളെ കൂട്ടി ദാവീദിനെ പിന്തുടർന്നു. ആ രാത്രിയിൽ അവർ വഴിയരികിൽ പാളയമടിച്ചു. അവർ എവിടെയാണെന്ന് ദാവീദ് കേട്ടു, അവൻ രാത്രിയിൽ അവിടെ പോയി.ശൗൽ പാളയത്തിന്റെ നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു, അവന്റെ ആളുകൾ അവനെ വളഞ്ഞു. അവന്റെ അടുത്തായിരുന്നു സൈന്യാധിപനായ അബ്നേർ. യഹോവ അവരെയെല്ലാം ഗാഢനിദ്രയിലാഴ്ത്തി.ദാവീദ് അബീശായിയെ കൂട്ടി ശൗലും അബ്നേരും ഉറങ്ങുന്നിടത്തേക്ക് നടന്നു. അബീശായി പറഞ്ഞു, "ഇന്ന് ദൈവം നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെ നിങ്ങൾക്ക് തന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്ക് പറയുക, ഞാൻ അവനെ ഈ കുന്തം കൊണ്ട് കുത്തി നിലത്ത് തറയ്ക്കും."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഇല്ല. ദൈവം അവനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അത് എടുത്തുകളയാൻ കഴിയൂ. ശൗലിന് മരിക്കാൻ അവൻ ഒരു സമയം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ അത് അംഗീകരിക്കും. ദൈവത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരുവനെ ഞാൻ ഒരിക്കലും തൊടുകയില്ല."

ദാവീദ് രാജാവിന്റെ വെള്ളക്കുടവും ശൗലിന്റെ തലയ്ക്കടുത്ത് നിലത്ത് കുത്തിയിരുന്ന കുന്തവും എടുത്തു.ആരും ഉണരാതെ അവർ പാളയത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി.അടുത്ത കുന്നിൻ മുകളിൽ സുരക്ഷിതമായ അകലത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ദാവീദ് ശൗലിന്റെ പാളയത്തിലേക്ക് അലറി."അബ്നേർ, ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ."അബ്നേർ ഉണർന്ന് തിരികെ അലറി. "രാജാവിനെ ഉണർത്താൻ നിനക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യമുണ്ട്? നീ ആരാണ്?"
ശൗൽ വീണ്ടും തന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച 3,000 യോദ്ധാക്കളെ കൂട്ടി ദാവീദിനെ പിന്തുടർന്നു. ആ രാത്രിയിൽ അവർ വഴിയരികിൽ പാളയമടിച്ചു. അവർ എവിടെയാണെന്ന് ദാവീദ് കേട്ടു, അവൻ രാത്രിയിൽ അവിടെ പോയി.

ശൗൽ പാളയത്തിന്റെ നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു, അവന്റെ ആളുകൾ അവനെ വളഞ്ഞു. അവന്റെ അടുത്തായിരുന്നു സൈന്യാധിപനായ അബ്നേർ. യഹോവ അവരെയെല്ലാം ഗാഢനിദ്രയിലാഴ്ത്തി.ദാവീദ് അബീശായിയെ കൂട്ടി ശൗലും അബ്നേരും ഉറങ്ങുന്നിടത്തേക്ക് നടന്നു. അബീശായി പറഞ്ഞു, "ഇന്ന് ദൈവം നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെ നിങ്ങൾക്ക് തന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്ക് പറയുക, ഞാൻ അവനെ ഈ കുന്തം കൊണ്ട് കുത്തി നിലത്ത് തറയ്ക്കും."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഇല്ല. ദൈവം അവനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അത് എടുത്തുകളയാൻ കഴിയൂ. ശൗലിന് മരിക്കാൻ അവൻ ഒരു സമയം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ അത് അംഗീകരിക്കും. ദൈവത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരുവനെ ഞാൻ ഒരിക്കലും തൊടുകയില്ല."ദാവീദ് രാജാവിന്റെ വെള്ളക്കുടവും ശൗലിന്റെ തലയ്ക്കടുത്ത് നിലത്ത് കുത്തിയിരുന്ന കുന്തവും എടുത്തു.ആരും ഉണരാതെ അവർ പാളയത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി.അടുത്ത കുന്നിൻ മുകളിൽ സുരക്ഷിതമായ അകലത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ദാവീദ് ശൗലിന്റെ പാളയത്തിലേക്ക് അലറി.

"അബ്നേർ, ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ."അബ്നേർ ഉണർന്ന് തിരികെ അലറി. "രാജാവിനെ ഉണർത്താൻ നിനക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യമുണ്ട്? നീ ആരാണ്?"

ദാവീദ് ചോദിച്ചു, "അബ്നേർ, നീ ഇസ്രായേലിലെ ഏറ്റവും മികച്ച പടയാളിയാണ്. എന്നിട്ടും, ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനായ രാജാവിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ നീ പരാജയപ്പെട്ടു. നീ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ പാളയത്തിലേക്ക് വന്നു. ചുറ്റും നോക്കൂ. രാജാവിന്റെ കുന്തവും ജലക്കുടവും എവിടെ? നിന്നെ വധിക്കണം."ശൗൽ തിരിച്ചു വിളിച്ചു, "എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ, ഞാൻ കേൾക്കുന്നത് നിന്റെ ശബ്ദമാണോ?""അതെ, എന്റെ രാജാവേ. എന്റെ ശബ്ദമാണ്. ഒരു കുറ്റവാളിയെപ്പോലെ എന്നെ വേട്ടയാടാൻ ഞാൻ എന്തു തെറ്റാണ് ചെയ്തത്?എനിക്കെതിരെ നിന്നെ തിരിച്ചുവിട്ടവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ച ദേശത്തുനിന്ന് എന്നെ പുറത്താക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതനാക്കുന്നു."

ശൗൽ പറഞ്ഞു, "ഓ, എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ. ഒരിക്കൽക്കൂടി നിനക്ക് എന്നെ കൊല്ലാൻ അവസരം ലഭിച്ചു, പക്ഷേ നീ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. ഞാൻ പാപം ചെയ്തുവെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വ്യക്തമായി. ഞാൻ ഒരു വിഡ്ഢിയായിരുന്നു.എന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചുവരിക. ഞാൻ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കില്ല."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "അതെ, അത് സത്യമാണ്.യഹോവ നിന്നെ എനിക്ക് തന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ തന്റെ അഭിഷിക്ത രാജാവിനെ തൊടരുതെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ദൈവം എന്റെ ജീവനെ വിലമതിക്കട്ടെ, നിന്റെ ജീവനെ ഞാൻ വിലമതിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെയും രക്ഷിക്കട്ടെ. ഞാൻ നീതിമാനും വിശ്വസ്തനുമാണെന്ന് അവൻ കാണണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിന്റെ കുന്തം എടുക്കാൻ ഒരു യുവാവിനെ ഇവിടെ അയയ്ക്കുക."ശൗൽ പറഞ്ഞു, "എന്റെ മകനേ, നീ ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാണ്.നീ കർത്താവിനുവേണ്ടി വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യും." അതോടെ ശൗൽ രാജാവ് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു, "ഒടുവിൽ ശൗൽ എന്നെ കണ്ടെത്തും, അവൻ വന്നാൽ അവൻ എന്നെ കൊല്ലും. അവന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് ഞാൻ പോകണം. ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജാവിന്റെ അടുക്കലുള്ളതിനേക്കാൾ നല്ല സ്ഥലം എന്താണ്."

അപ്പോൾ ദാവീദ് തന്റെ 600 പേരെയും ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവരെല്ലാവരും കുടുംബങ്ങളെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ദാവീദ് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ദയവായി എനിക്ക് സമീപത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ പട്ടണം തരേണമേ. ഇത്രയും വലിയ ഒരു രാജാവിനൊപ്പം ഒരേ പട്ടണത്തിൽ താമസിക്കാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല." അങ്ങനെ അവൻ ദാവീദിന് സിക്ലാഗ് പട്ടണം നൽകി.ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും അവിടെ ഒരു വർഷവും നാലു മാസവും താമസിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജാവ് ദാവീദിനെ സ്വന്തം നാട്ടുകാരിൽ ഒരാളായി വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചു.

95 സാധനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

1 ശമുവേൽ ***29-30***

ഫെലിസ്ത്യർ ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിക്കാൻ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അവരുടെ രാജാവ് ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു, "നീ എന്നോടൊപ്പം പോരും. നീയും നിന്റെ ആളുകളും എന്റെ സ്വകാര്യ

അംഗരക്ഷകരാകണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ശരി, ഇപ്പോൾ എനിക്കും എന്റെ ആളുകൾക്കും എന്തുചെയ്യാനാകുമെന്ന് നിനക്ക് കാണാൻ കഴിയും."എല്ലാ സൈനിക വിഭാഗങ്ങളും യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുമ്പോൾ സ്വയം വിലയിരുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ ദാവീദിനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും കണ്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോയി.അവർ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ആ എബ്രായരെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടുവരാൻ നിനക്ക് കഴിയില്ല!"അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ദാവീദ് ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു, അന്നുമുതൽ എന്നോട് വിശ്വസ്തനായി തുടരുന്നു. അവന്റെ വിശ്വസ്തതയെ സംശയിക്കാൻ എനിക്ക് ഒരു കാരണവുമില്ല."സൈന്യാധിപന്മാർക്ക് ദേഷ്യം വന്നു. "അവനെ പറഞ്ഞയയ്ക്കൂ!

അവർ പാടുന്നത് അവനെക്കുറിച്ചാണ്. 'ശൗൽ ആയിരങ്ങളെ കൊന്നു; ദാവീദ് പതിനായിരങ്ങളെ കൊന്നു.'ഒരു യുദ്ധമധ്യേ അവൻ പെട്ടെന്ന് നമ്മുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞേക്കാം. ശൗലിന്റെ പ്രീതി വീണ്ടെടുക്കാൻ അത് നല്ലൊരു മാർഗമായിരിക്കും."രാജാവ് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. "നീ മാന്യനായ ഒരു മനുഷ്യനാണ്, യുദ്ധത്തിൽ നീ എന്റെ കൂടെയുണ്ടാകണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ സൈന്യാധിപന്മാർ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ സിക്ലാഗിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കേണ്ടിവരുന്നു."ഫെലിസ്ത്യർ ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിക്കാൻ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അവരുടെ രാജാവ് ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു, "നീ എന്നോടൊപ്പം പോരും. നീയും നിന്റെ ആളുകളും എന്റെ സ്വകാര്യ അംഗരക്ഷകരാകണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ശരി, ഇപ്പോൾ എനിക്കും എന്റെ ആളുകൾക്കും എന്തുചെയ്യാനാകുമെന്ന് നിനക്ക് കാണാൻ കഴിയും."എല്ലാ സൈനിക വിഭാഗങ്ങളും യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുമ്പോൾ സ്വയം വിലയിരുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ ദാവീദിനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും കണ്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോയി.അവർ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ആ എബ്രായരെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടുവരാൻ നിനക്ക് കഴിയില്ല!"അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ദാവീദ് ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു, അന്നുമുതൽ എന്നോട് വിശ്വസ്തനായി തുടരുന്നു. അവന്റെ വിശ്വസ്തതയെ സംശയിക്കാൻ എനിക്ക് ഒരു കാരണവുമില്ല."സൈന്യാധിപന്മാർക്ക് ദേഷ്യം വന്നു. "അവനെ പറഞ്ഞയയ്ക്കൂ!അവർ പാടുന്നത് അവനെക്കുറിച്ചാണ്. 'ശൗൽ ആയിരങ്ങളെ കൊന്നു; ദാവീദ് പതിനായിരങ്ങളെ കൊന്നു.'ഒരു യുദ്ധമധ്യേ അവൻ പെട്ടെന്ന് നമ്മുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞേക്കാം. ശൗലിന്റെ പ്രീതി വീണ്ടെടുക്കാൻ അത് നല്ലൊരു മാർഗമായിരിക്കും."

രാജാവ് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. "നീ മാന്യനായ ഒരു മനുഷ്യനാണ്, യുദ്ധത്തിൽ നീ എന്റെ കൂടെയുണ്ടാകണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ സൈന്യാധിപന്മാർ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ സിക്ലാഗിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കേണ്ടിവരുന്നു."
ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഇതിന് ഞാൻ എന്ത് ചെയ്തു? ഞാൻ ഇവിടെ വന്ന ആദ്യ ദിവസം മുതൽ നിന്നോട് വിശ്വസ്തനാണ്."രാജാവ് പറഞ്ഞു, "അറിയാം, പക്ഷേ എന്റെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നീ രാവിലെ പോകണം."

അങ്ങനെ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും പോയി. അവർ സിക്ലാഗിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, വിദേശ കൊള്ളക്കാർ വന്ന് പട്ടണം കത്തിച്ചതായി അവർ കണ്ടെത്തി. അവർ ആരെയും കൊന്നില്ല, മറിച്ച് എല്ലാവരെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ഇതിൽ ദാവീദിന്റെയും അവന്റെ ആളുകളുടെയും എല്ലാ ഭാര്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ഉൾപ്പെടുന്നു.പുരുഷന്മാർ കരയാൻ കഴിയാതെ കരഞ്ഞു.ചില പുരുഷന്മാർ ദാവീദിനെ കല്ലെറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ ദൈവം അവനോടൊപ്പം നിന്നു. അവൻ കർത്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു, "ഞാൻ ഈ കൊള്ളക്കാരെ പിന്തുടരണോ? ഞാൻ അവരെ പിടിക്കുമോ?

യഹോവ പറഞ്ഞു, "അവരുടെ പിന്നാലെ പോകൂ. നീ അവരെ പിടികൂടുകയും നിന്നിൽ നിന്ന് എടുത്തതെല്ലാം തിരികെ എടുക്കുകയും ചെയ്യും."അങ്ങനെ ദാവീദ് തന്റെ 600 പേരെയും കൂട്ടി ആക്രമണകാരികളുടെ പിന്നാലെ പോയി. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, തന്റെ 200 പേർക്ക് കൂടുതൽ ദൂരം പോകാൻ കഴിയാത്തവിധം ക്ഷീണിതരായതിനാൽ അവർ നിർത്തി.അങ്ങനെ 400 പേരും തങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ 200 പേരുടെ പക്കൽ വച്ചിട്ട്തുടർന്നു.അവർ ഒരു അടിമയെ കണ്ടുമുട്ടി, അയാൾക്ക് അസുഖം ബാധിച്ചിരുന്നു. മൂന്ന് ദിവസമായി അയാൾ ഒന്നും കഴിച്ചിരുന്നില്ല. ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ അവന് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും നൽകി അവനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു.ദാവീദ് ചോദിച്ചു, "നീ ഞങ്ങളെ ആക്രമണകാരികളുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമോ?"അയാൾ പറഞ്ഞു, "നീ എന്നെ കൊല്ലില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്താൽ ഞാൻ നിന്നെ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകാം, എന്നെ അവർക്ക് തിരികെ തരില്ല." ദാവീദ് സമ്മതിച്ചു.അടിമ ദാവീദിന്റെ ആളുകളെ നേരിട്ട് കൊള്ളക്കാരുടെ അടുത്തേക്ക് നയിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യരിൽ നിന്നും ഇസ്രായേല്യരിൽ നിന്നും തങ്ങൾ എത്രമാത്രം കൊള്ളയടിച്ചുവെന്ന് അവർ ആഘോഷിക്കുകയായിരുന്നു. മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ, ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ ആക്രമിച്ചു, അവരിൽ മിക്കവരെയും വേഗത്തിൽ കൊന്നു. കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെട്ടുള്ളൂ. ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം തിരികെ നേടി, കൂടാതെ മറ്റ് നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് കൊള്ളക്കാർ പിടിച്ചെടുത്ത എല്ലാ കൊള്ളയും. 200 പേരുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ, 400 പേരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു, "അവർ ഞങ്ങളോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിന് പോയില്ല.

അതിനാൽ അവർക്ക് അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയും മാത്രമേ തിരികെ ലഭിക്കൂ.നമ്മൾ എടുത്ത അധിക കൊള്ളയിൽ ഒന്നും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഇല്ല! അത് തെറ്റാണ്. ദൈവം ഇന്ന് നമുക്ക് ഒരു വലിയ വിജയം നൽകി. ഞങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നവരുമായി ഞങ്ങൾ തുല്യമായി പങ്കിടും." അങ്ങനെ അത് അന്നുമുതൽ ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമമായി.ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും സിക്ലാഗിലേക്ക് മടങ്ങി.അവൻ കൊള്ളയിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം ഇസ്രായേലിലെ വിവിധ നഗരങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചു.

96 എൻ ദോരിലെ മന്ത്രവാദിനി

1 ശമുവേൽ ***28***

ഫെലിസ്ത്യർ ഇസ്രായേലിനെതിരെ വൻതോതിലുള്ള ആക്രമണം ആരംഭിച്ചു. അവർ ദേശത്ത് പ്രവേശിച്ച് പാളയമടിച്ചു.ശൗൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ച് യുദ്ധത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തി. ഫെലിസ്ത്യ സൈന്യത്തിന്റെ വലിപ്പം കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ ശരീരം ഭയന്ന് വിറച്ചു.അവൻ യഹോവയോട് മാർഗനിർദേശത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചു, പക്ഷേ ദൈവം അവനോട് സംസാരിച്ചില്ല. എല്ലാവരും നിശബ്ദരായിരുന്നു. ഒരു സ്വപ്നമോ പുരോഹിതനോ പ്രവാചകനോ കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശം നൽകിയില്ല.അവൻ ശമുവേലിനോട് സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ മരിച്ചുപോയി, മരിച്ചവരോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും ശൗൽ നീക്കം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ശമുവേലിനോട് സംസാരിക്കാൻ അവൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട് പറഞ്ഞു, "മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കളോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ടെത്തുക. എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് എനിക്ക് കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്."അവർ പറഞ്ഞു, "എൻദോറിൽ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ട്. മരിച്ചവരോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അവൾ പറയുന്നു."

ആ രാത്രിയിൽ ശൗൽ വേഷംമാറി രണ്ടു ദാസന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവൻ അവളോടു: "എനിക്കുവേണ്ടി ഒരു ആത്മാവിനെ ഉണ്ടാക്കിത്തരേണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ: "നീ എനിക്കു വേണ്ടി കെണിയൊരുക്കുകയാണോ? അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവനെ ശൗൽ രാജാവ് കൊല്ലുമെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ." അവൻ പറഞ്ഞു: "എന്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക. ദൈവത്താണ, ഇതു ചെയ്തതുകൊണ്ട് നീ കഷ്ടപ്പെടുകയില്ല." അവൾ: "മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആരെ ഉയിർപ്പിക്കണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?""ശമൂവേലിനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരിക. ഞാൻ അവനോട് സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."പെട്ടെന്ന് ആ സ്ത്രീ ശമൂവേലിനെ കണ്ടു. അവൾ അലറിവിളിച്ചു, പിന്നെ തിരിഞ്ഞു രാജാവിനോട് അലറി. "നീ എന്നെ വഞ്ചിച്ചു! നീ ശൗൽ രാജാവാണ്!"അവൻ പറഞ്ഞു: "അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. ഇപ്പോൾ നീ എന്താണ് കാണുന്നത്?""നിലത്തുനിന്ന് ഒരു ആത്മാവ് കയറിവരുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു.""അവൻ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?""അത് ഒരു വൃദ്ധനാണ്."അത് ശമുവേൽ ആണെന്ന് ശൗലിന് അറിയാമായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് അവൻ നിലത്ത് മുഖം കുനിച്ചു വീണു. പ്രവാചകൻ ചോദിച്ചു, "എന്തിനാണ് നീ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത്? നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?""ഓ, ഞാൻ കുഴപ്പത്തിലാണ്, എന്തുചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. ദൈവം എന്നോട് സംസാരിക്കില്ല, ഫെലിസ്ത്യർ ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായി ദേശം ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചു. ദയവായി എന്തുചെയ്യണമെന്ന് എന്നോട് പറയൂ."ശമൂവേൽ പറഞ്ഞു, "കർത്താവ് ഇപ്പോൾ നിന്റെ ശത്രുവാണ്, പിന്നെ ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കുമെന്ന് നീ കരുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അവൻ എന്തുചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശരി, ഒടുവിൽ അവൻ അത് ചെയ്യുന്നു. അവൻ നിന്റെ കൈകളിൽ നിന്ന് രാജത്വം പറിച്ചെടുത്ത് നിന്റെ അയൽക്കാരനായ ദാവീദിന് കൊടുക്കുന്നു. നീ ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചില്ല. അവൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞത് ചെയ്യാൻ നീ വിസമ്മതിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, നാളെ നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും എന്നോടൊപ്പം ചേരും. ഇസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടും."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ശൗൽ ഭയന്ന് നിലത്ത് തന്നെ നിന്നു. ഒരു ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും കഴിക്കാത്തതിനാൽ അവൻ ക്ഷീണിതനായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ കുറച്ച് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കാം. നീ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് നീ ശക്തി വീണ്ടെടുക്കണം."ആദ്യം രാജാവ് വിസമ്മതിച്ചു, പക്ഷേ അവന്റെ ദാസന്മാർ സ്ത്രീയോട് സമ്മതം മൂളി. ഒടുവിൽ

അവൻ എഴുന്നേറ്റ് അവൾ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. അവൾ ഒരു കൊഴുത്ത കാളക്കുട്ടിയെ കൊന്നു, പാകം ചെയ്തു, കുറച്ച് അപ്പം ചുട്ടു. ശൗലും അവന്റെ ദാസന്മാരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, പിന്നെ രാത്രിയിൽ പോയി.

97 ശൗലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും മരണം

1 ശമുവേൽ ***31 & 1*** ദിനവൃത്താന്തം ***10***

ഫെലിസ്ത്യരും ഇസ്രായേല്യും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം ഉഗ്രമായിരുന്നു. നിരവധി ഇസ്രായേല്യർ മരിച്ചു, മറ്റുള്ളവർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി. യോനാഥാൻ ഉൾപ്പെടെ ശൗലിന്റെ മൂന്ന് പുത്രന്മാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.ഒരു അമ്പ് ശൗലിൽ തറച്ചു, താൻ മരിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ ആയുധവാഹകന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു."നിന്റെ വാൾ ഊരി എന്നെ കൊല്ലുക. ഈ വിജാതീയർ എന്നെ ജീവനോടെ കണ്ടാൽ, ഞാൻ മരിക്കുന്നതുവരെ അവർ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കും."ആയുധവാഹകൻ തന്റെ രാജാവിനെ കൊല്ലാൻ വിസമ്മതിച്ചു, അതിനാൽ ശൗൽസ്വന്തം വാളിൽ വീണു മരിച്ചു. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ ആയുധവാഹകൻസ്വന്തം വാളിൽ വീണു മരിച്ചു.ഇസ്രായേലിന്റെ പടയാളിയായ, എന്നാൽ മറ്റൊരു ദേശത്തുനിന്നുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെ വന്നു.ശൗൽ മരിച്ചുവെന്ന് അവൻ കണ്ടു, രാജാവിന്റെ കിരീടം ദാവീദിന് എടുക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ അത് എടുത്തു.

ശൗലിന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ നാശം കണ്ടപ്പോൾ, ആ പ്രദേശത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾതങ്ങളുടെ നഗരങ്ങൾ വിട്ട് ജീവനുവേണ്ടി ഓടിപ്പോയി. ഫെലിസ്ത്യർആ പട്ടണങ്ങളിൽ കടന്നു അവ കൈവശപ്പെടുത്തി.പിറ്റേന്ന്, ശവശരീരങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കാൻ അവർ വയലിലേക്ക് മടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് അവർ ശൗലിനെയും പുത്രന്മാരെയും കണ്ടെത്തിയത്. അവർ ശൗലിന്റെ തല വെട്ടി മൃതദേഹം നഗരമതിലിൽ തൂക്കി. തുടർന്ന് അവർഅവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ അവന്റെ അരികിൽ തൂക്കി. അവർഅവന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം അവരുടെ ദേശത്തേക്ക് തിരികെ അയച്ച്തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ചു. ശൗലിന്റെ മരണവാർത്ത അവരുടെ നാട്ടിൽ പരന്നു.
ശൗൽ രാജാവായപ്പോൾ, അവന്റെ ആദ്യ പ്രവൃത്തി അമ്മോന്യരുടെ ഭീഷണിയിൽ

ഒരു നഗരത്തെ രക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു.ശൗലിന്റെ മൃതദേഹം ചുമരിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി ആ നഗരം കേട്ടപ്പോൾ, അവർ അതിലേക്ക് എത്താൻ രാത്രി മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു.അവർ അത് മതിലിൽ നിന്ന് താഴെയിറക്കി പുത്രന്മാരുടെ മൃതദേഹങ്ങളും കൂടെ അവനെ അടക്കം ചെയ്ത ശേഷംഏഴു ദിവസം ഉപവസിച്ചു.ശൗലിന്റെ കിരീടം ധരിച്ച പുരുഷൻ ദാവീദിനോട് ശൗൽ രാജാവിന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും മരണത്തെക്കുറിച്ച് പറയാൻ സിക്ലാഗിലേക്ക് പോയി. ദാവീദ് ചോദിച്ചു, "ശൗലും യോനാഥാനും മരിച്ചുവെന്ന് നീ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?"

ഒരുവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ യുദ്ധക്കളത്തിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ രാജാവ് എന്നെ കണ്ടു. അവൻ അലറി,'ഇവിടെ വന്ന് നിന്റെ വാളുകൊണ്ട് എന്നെ കൊല്ലുക.ഈ ദുഷ്ട നായ്ക്കൾ ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ ഇവിടെ വരും. അവർ എന്നെ ജീവനോടെ കണ്ടെത്തിയാൽ, അവർ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കും.അങ്ങനെ ഞാൻ എന്നോട് പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. ഞാൻ എന്റെ വാൾ എടുത്ത് അവനെ കൊന്നു. പിന്നെ ഞാൻ അവന്റെ കിരീടം നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.ദാവീദ് വസ്ത്രം കീറി വേദനകൊണ്ട് നിലവിളിച്ചു.ശൗലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും മരണത്തിൽ അവനും അവന്റെ ആളുകളും വിലപിച്ചു. തുടർന്ന് ദാവീദ് വാർത്തയുമായി വന്ന മനുഷ്യനോട് പറഞ്ഞു."നീ യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ കൊന്നുവെന്ന് നീ സമ്മതിച്ചു." അവൻ തന്റെ ആളുകളിൽ ഒരാളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു."നിന്റെ വാൾ പുറത്തെടുത്ത് ഈ മനുഷ്യനെ കൊല്ലുക."രാജാവായ ശൗലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും മരണത്തിൽ ദാവീദ് ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

97 യോവാബും അബ്നേറും

2 ശമുവേൽ **2& 1 chronicles 2:16, 12:22**

ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യ പട്ടണമായ സിക്ലാഗിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, യിസ്രായേലിന്റെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള പുരുഷന്മാർ അവന്റെ സൈന്യത്തിൽ ചേരാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ ദിവസംതോറും വന്നു, അവന് ഒരു വലിയ സൈന്യം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ. ശൗലിന്റെ മരണശേഷം, യെഹൂദയിലെ ഒരു പട്ടണത്തിലേക്ക് മടങ്ങണോ എന്ന് ദാവീദ് യഹോവയോട് ചോദിച്ചു."ഹെബ്രോണിലേക്ക് പോകൂ" എന്ന് യഹോവ കല്പിച്ചു.അപ്പോൾ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ കൂട്ടി ഹെബ്രോണിനു ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലേക്കും പോയി.

യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനെ തങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ രാജാവാക്കി.മറ്റെല്ലാ ഗോത്രങ്ങളും ശൗലിന്റെ സൈന്യാധിപനായ അബ്നേറിന്റെ നേതൃത്വത്തെ പിന്തുടർന്നു.ശൗൽ രാജാവിന്റെ മകനായ ഈശ്-ബോശെത്തിനെ അവൻ എടുത്തുയെഹൂദാ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ ഇസ്രായേലിന്റെയും രാജാവാക്കി.ഇത് ഇരു കൂട്ടരും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിന് കാരണമായി.ദാവീദിന്റെ സഹോദരിയുടെ മകൻ യോവാബിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ദാവീദിന്റെ സൈന്യത്തെ നേരിടാൻ അബ്നേർ തന്റെ ആളുകളെ നയിച്ചു. രണ്ട്സൈന്യങ്ങളും ഒരു കുളത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും കണ്ടുമുട്ടി. അബ്നേർ യോവാബിനോട് അലറി. "നമുക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ 12 പേരെ വീതം അയയ്ക്കാം." അങ്ങനെ ഓരോ പക്ഷവും 12 പേരെ വീതം യുദ്ധത്തിന് അയച്ചു. 24 പുരുഷന്മാരും യുദ്ധത്തിൽ സമർത്ഥരായിരുന്നു, അതിനാൽ ഓരോരുത്തരും തന്റെ എതിരാളിയെ കൊന്നു. 24 പുരുഷന്മാരും മരിച്ചു. അതോടെ, ഇരു പക്ഷവും യുദ്ധത്തിലേക്ക് പോയി, യോവാബ് വിജയിച്ചു. ഉഗ്രമായ പോരാട്ടത്തിനുശേഷം, അബ്നേരും അവന്റെ ആളുകളും ഓടിപ്പോയി. യോവാബിന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ അബ്നേറിന്റെ പിന്നാലെ ഓടി. ആ യുവാവ് വളരെ വേഗതയുള്ള ഓട്ടക്കാരനായിരുന്നു, പക്ഷേ അബ്നേറിനെപ്പോലെ യുദ്ധത്തിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ളവനല്ലായിരുന്നു. യോവാബിന്റെ സഹോദരൻ തന്നെ ആക്രമിക്കുന്നത് അബ്നേർ കണ്ടു. അബ്നേർ തിരിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "നിന്നെപ്പോലെയുള്ള എന്റെ പടയാളികളിൽ ഒരാളെ പിന്തുടരുക. യുദ്ധം ചെയ്ത് എന്ത്

സംഭവിക്കുമെന്ന് നോക്കൂ." എന്നാൽ ആ യുവാവ് ഈ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അബ്നേറിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും ശകാരിച്ചു.അദ്ദേഹം വീണ്ടും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി."എന്നെക്കൊണ്ട് ഇത് ചെയ്യിപ്പിക്കരുത്. നിന്നെ കൊന്നതിനുശേഷം, എനിക്ക് ഇനി ഒരിക്കലും നിന്റെ സഹോദരനെ നേരിടാൻ കഴിയില്ല." എന്നിട്ടും, ആ യുവാവ് കേൾക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു, തുടർന്നു. അബ്നേരിന്റെ തൊട്ടുപിന്നിൽ എത്തിയപ്പോൾ, സമർത്ഥനായ യോദ്ധാവ് തിരിഞ്ഞു തന്റെ കുന്തം യുവാവിന്റെ വയറ്റിൽ കുത്തി. അവൻ നിലത്തുവീണു മരിച്ചു.യോവാബിന്റെ സൈന്യം അബ്നേരിന്റെ ആളുകളെ പിന്തുടരുന്നത് തുടർന്നു. സൂര്യാസ്തമയത്തോടെ, കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങൾ എത്തി അബ്നേരിന്റെ ആളുകളോടൊപ്പം ചേർന്നു. അവൻ യോവാബിനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു."നമുക്ക് ഈ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാം. നമ്മൾ യുദ്ധം തുടർന്നാൽ, അത് കയ്പ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ആളുകളോട് അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ പിന്നാലെ ഓടുന്നത് നിർത്താൻ പറയുക." യോവാബ് തിരിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്! നീ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെയ്യുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ കാഹളം ഊതി, അവന്റെ ആളുകൾ നിന്നു. രണ്ട് സൈന്യങ്ങളും അവരവരുടെ നഗരങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി, യോവാബ് തന്റെ സഹോദരനെ ബേത്തെലെഹെമിലെ അവരുടെ കുടുംബ ശവകുടീരത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

യഹൂദയും ഇസ്രായേലും തമ്മിൽ യുദ്ധം തുടർന്നു.യഹൂദയിലെ ജനങ്ങൾ ദാവീദിനെ അവരുടെ രാജാവായി പിന്തുടർന്നു, ഈശ്-ബോശെത്ത് മറ്റെല്ലാ ഗോത്രങ്ങളുടെയും രാജാവായിരുന്നു. അത് വളരെ നീണ്ടതും കഠിനവുമായ ഒരു പോരാട്ടമായിരുന്നു.ദാവീദിന്റെ ഭരണം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തമാവുകയും ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ ഭരണം ദുർബലമാവുകയും ചെയ്തു.

99. ദാവീദ് രാജാവായി

2 ശമുവേൽ ***3 - 4 & 1*** ദിനവൃത്താന്തം ***11:1-3***

ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ രാജ്യം കൂടുതൽ ദുർബലമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും, അബ്നേരിന്റെ സ്വാധീനം കൂടുതൽ ശക്തമായി.ഒരു ദിവസം രാജാവ് അവനോട് ചോദിച്ചു, "നീ എന്റെ പിതാവിന്റെ വെപ്പാട്ടിയുമായി ശയിച്ചത് എന്തിനാണ്?" അബ്നേർ കോപിച്ചു പറഞ്ഞു, "നിനക്കെങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു! നിന്റെ പിതാവിനോടുള്ള എന്റെ വിശ്വസ്തത മാത്രമാണ് നിന്നെ ദാവീദിന് ഏൽപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എന്നെ തടഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ നീ ഈ സ്ത്രീയുമായി പാപം ചെയ്തതായി ഞാൻ ആരോപിക്കുന്നു.

അത്രമാത്രം! ഞാൻ ദാവീദിനെ മുഴുവൻ ഇസ്രായേലിലും രാജാവായി സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്നു."ഇശ്-ബോശെത്ത് നിശബ്ദനായി.അബ്നേർ ദാവീദിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ഇസ്രായേൽ രാജ്യം നിനക്ക് തരാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. നമുക്ക് കരാറുകൾ ഉണ്ടാക്കാം."

ദാവീദ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നുമായി എന്തെങ്കിലും കരാർ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആദ്യം ഒരു കാര്യം സംഭവിക്കണം. നീ വന്നാൽ, എന്റെ ഭാര്യ മീഖളും ശൗലിന്റെ മകളും നീ കൊണ്ടുവരണം. അവളെ കൂടാതെ വരരുത്.”കാവൽക്കാർ പോയി മീഖളിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവളെ അവളുടെ പുതിയ ഭർത്താവിന്റെ അടുത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുപോയി. അവർ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, ഭർത്താവ് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ പിന്നിൽ പിന്തുടർന്നു. ഒടുവിൽ അബ്നേർ തിരിഞ്ഞു, “വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ!” എന്ന് അലറി. ആ മനുഷ്യൻ തിരിഞ്ഞു, വീട്ടിലേക്ക് പോയി.ദാവീദ് ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാണെന്ന് അബ്നേർ ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. പിന്നെ അവൻ പോയി ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു. വാർത്ത ആഘോഷിക്കാൻ അവർ ഒരുമിച്ച് ഒരു വിരുന്നു നടത്തി.അബ്നേർ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പോയി നിന്റെ കിരീടധാരണത്തിനുള്ള അന്തിമ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാം. അപ്പോൾ നീ മുഴുവൻ ജനതയുടെയും രാജാവാകും.” അങ്ങനെ ദാവീദ് അവനെ സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയച്ചു.

ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യോവാബ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്നേർ പോയതിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ അവൻ മടങ്ങി.ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ രാജ്യം കൂടുതൽ ദുർബലമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും, അബ്നേരിന്റെ സ്വാധീനം കൂടുതൽ ശക്തമായി.ഒരു ദിവസം രാജാവ് അവനോട് ചോദിച്ചു, “നീ എന്റെ പിതാവിന്റെ വെപ്പാട്ടിയുമായി ശയിച്ചത് എന്തിനാണ്?”

അബ്നേർ കോപിച്ചു പറഞ്ഞു, “നിനക്കെങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു! നിന്റെ പിതാവിനോടുള്ള എന്റെ വിശ്വസ്തത മാത്രമാണ് നിന്നെ ദാവീദിന് ഏൽപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എന്നെ തടഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ നീ ഈ സ്ത്രീയുമായി പാപം ചെയ്തതായി ഞാൻ ആരോപിക്കുന്നു.
അത്രമാത്രം! ഞാൻ ദാവീദിനെ മുഴുവൻ ഇസ്രായേലിലും രാജാവായി സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്നു.”ഈശ്-ബോശെത്ത് നിശബ്ദനായി.അബ്നേർ ദാവീദിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. “ഇസ്രായേൽ രാജ്യം നിനക്ക് തരാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. നമുക്ക് കരാറുകൾ ഉണ്ടാക്കാം.”

ദാവീദ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നുമായി എന്തെങ്കിലും കരാർ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആദ്യം ഒരു കാര്യം സംഭവിക്കണം. നീ വന്നാൽ, എന്റെ ഭാര്യ മീഖളും ശൗലിന്റെ മകളും നീ കൊണ്ടുവരണം. അവളെ കൂടാതെ വരരുത്.”കാവൽക്കാർ പോയി മീഖളിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവളെ അവളുടെ പുതിയ ഭർത്താവിന്റെ അടുത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുപോയി. അവർ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, ഭർത്താവ് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ പിന്നിൽ പിന്തുടർന്നു. ഒടുവിൽ അബ്നേർ തിരിഞ്ഞു, “വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ!” എന്ന് അലറി. ആ മനുഷ്യൻ തിരിഞ്ഞു, വീട്ടിലേക്ക് പോയി.ദാവീദ് ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാണെന്ന് അബ്നേർ ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. പിന്നെ അവൻ പോയി ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു. വാർത്ത ആഘോഷിക്കാൻ അവർ ഒരുമിച്ച് ഒരു വിരുന്നു നടത്തി.അബ്നേർ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പോയി നിന്റെ കിരീടധാരണത്തിനുള്ള അന്തിമ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാം. അപ്പോൾ നീ മുഴുവൻ ജനതയുടെയും രാജാവാകും.” അങ്ങനെ ദാവീദ് അവനെ സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയച്ചു.ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യോവാബ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്നേർ പോയതിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ അവൻ മടങ്ങി.

അവൻ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ചോദിച്ചു, “നീ അബ്നേരിനെ രക്ഷപ്പെടാൻ അനുവദിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്? ഇതെല്ലാം നിന്നെ കുടുക്കാനുള്ള ഒരു തന്ത്രമാണെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?”രാജാവ് അറിയാതെ യോവാബ് അബ്നേരിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. “ദയവായി ഹെബ്രോണിലേക്ക് തിരികെ വരൂ.” അബ്നേർ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, സ്വകാര്യ സംഭാഷണം നടത്തുന്നതിനായി മാറിനിൽക്കാൻ യോവാബ് അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തയുടനെ യോവാബ് അബ്നേരിന്റെ വയറ്റിൽ കുത്തി. അവൻ നിലത്തു വീണു മരിച്ചു. സംഭവിച്ച കാര്യം കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദ് ആകെ തകർന്നു.യോവാബിനെയും അവന്റെ പിൻഗാമികളെയും ശപിച്ചു.തന്റെ സഹോദരന്റെ മരണത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ യോവാബ് അബ്നേരിനെ കൊന്നുവെന്ന് രാജാവിന് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നിട്ടുംഅവനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും വസ്ത്രം കീറാനും, ചാക്കുതുണി ധരിക്കാനും, അബ്നേരിനെ വിലപിക്കാനും നിർബന്ധിച്ചു.പിന്നെ ദാവീദ് ശവസംസ്കാര ചടങ്ങിന്റെ പിന്നിലൂടെ നടന്നു, ശവക്കുഴിയിൽ പരസ്യമായി കരഞ്ഞു.അവൻ ആ ദിവസം മുഴുവൻ ഒന്നും കഴിച്ചില്ല.അവൻ തന്റെ സൈനികരോട് പറഞ്ഞു, “ഇസ്രായേലിന്റെ ഒരു മഹാനായ നേതാവ് ഇന്ന് മരിച്ചു.”ദാവീദ് ചെയ്തത് ഇസ്രായേല്യർ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിച്ചു, അബ്നേരിന്റെ മരണത്തിൽ അവന് ഒരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി.

രണ്ടുപേർ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ വീട്ടിൽ കയറി, അവൻ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ കൊന്നു. അവർ അവന്റെ തല വെട്ടി ദാവീദ് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി, “നിന്റെ ശത്രു മരിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു.ദാവീദ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ സിക്ലാഗിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ, ഫെലിസ്ത്യർ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ശൗൽ രാജാവിനെ കൊന്നുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ വന്ന് എന്നോട് കരുണ കാണിച്ചു. അവൻ എനിക്ക് സന്തോഷവാർത്ത കൊണ്ടുവരികയാണെന്ന് അവൻ കരുതി,പക്ഷേ ഞാൻ അവനെ കൊന്നു. ഇപ്പോൾ നീ വന്ന് യിസ്രായേൽ രാജാവിനെ കിടക്കയിൽ ഉറങ്ങുമ്പോൾ കൊന്നു എന്ന് എന്നോട് പറയൂ.” ദാവീദ് രണ്ടുപേരെയും കൊല്ലാൻ കൽപ്പിച്ചു.പിന്നെ അവൻ അവരുടെ കൈകളും കാലുകളും വെട്ടിമാറ്റി, അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ഹെബ്രോൺ കുളത്തിനരികിൽ തൂക്കി.യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളും ഹെബ്രോണിൽ ഒത്തുകൂടി ദാവീദിനെ രാജാവാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന് 37 വയസ്സായിരുന്നു.

100 ദാവീദിന്റെ ശക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ

2 ശമുവേൽ***5, 23:13-23 & 1*** ദിനവൃത്താന്തം ***11***

ദാവീദ് തന്റെ പോരാട്ടവീര്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായ 30 പേരുടെ ഒരു സംഘത്തെ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിരുന്നു. യോവാബിന്റെ സഹോദരൻ അബിശായിയാണ് ആ സംഘത്തെ നയിച്ചത്. ഈ 30 പേരും വൈദഗ്ധ്യവും ധൈര്യവുമുള്ളയോദ്ധാക്കളാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ ഏറ്റവും ശക്തരായവർ മുഴുവൻ സൈന്യത്തിനും പ്രചോദനമായിരുന്നു - അവരെ "മൂന്ന്" എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു.മൂന്നിൽ ഒരാൾ
ഒരു യുദ്ധത്തിൽ 800 പേരെ വധിച്ചു. സൈന്യത്തിലെ മറ്റുള്ളവർ പിൻവാങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റൊരാൾ ഉറച്ചുനിന്നു.അവർ പിന്മാറിയപ്പോൾ, അവൻ തിരിഞ്ഞുഫെലിസ്ത്യരെ ഒറ്റയ്ക്ക് ആക്രമിച്ചു. അവൻ വളരെ കഠിനമായി പോരാടി അവന്റെ കൈ വാളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ ഒടുവിൽ തിരിച്ചുവന്നു, പക്ഷേ ചുറ്റുമുള്ള മരിച്ചവരുടെ

മൃതദേഹങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ദാവീദ് രാജാവാകുന്നതിനുമുമ്പ്, അവനും അവന്റെ ആളുകളും ഒളിച്ചിരുന്ന ഒരു സമയമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ദാഹിച്ചു പറഞ്ഞു, "അയ്യോ, ബേത്ലെഹെമിലെ കിണറ്റിലെ വെള്ളത്തിനായി ഞാൻ കൊതിക്കുന്നു!" ആ സമയത്ത്, ബെത്ലഹേം ഫെലിസ്ത്യരുടെ കൈകളിലായിരുന്നു. ദാവീദ് വെള്ളത്തിനായി കൊതിക്കുന്നത് ആ മൂവരും കേട്ടു.

അവർ പാളയത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടി ബേത്ലഹേമിലേക്ക് പോയി. അവർ പട്ടണത്തിൽ കയറി കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരി. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഫെലിസ്ത്യരുടെ പ്രദേശത്ത് നിന്ന് സുരക്ഷിതമായി തിരികെ പോകാൻ കഴിഞ്ഞു.അവർ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, അവർ ചെയ്തതിൽ അവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഈ വെള്ളം കുടിക്കില്ല! ഇത് തങ്ങളുടെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയ മനുഷ്യരുടെ രക്തം പോലെ വിലപ്പെട്ടതാണ്."അദ്ദേഹം കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു ദൈവത്തിന് ഒരു വഴിപാടായി അത് ഒഴിച്ചു.ദാവീദ് രാജാവായതിനുശേഷം അവന്റെ എല്ലാ ആളുകളും അവനോട് വിശ്വസ്തരായി തുടർന്നു.ദൈവം അവനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇസ്രായേലിൽ അവന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു.യെബൂസ്യരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള സീയോൻ പർവതത്തിലെ ഒരു മതിലുള്ള നഗരമായിരുന്നു യെരുശലേം.ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു, "ഈ നഗരം കീഴടക്കാൻ കഴിയുന്നവൻഎന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ കമാൻഡറാകും." യോവാബ്ജലതുരങ്കങ്ങളിലൂടെ മതിലുകൾക്കകത്ത് കയറി അതിനെ കീഴടക്കി. അങ്ങനെ അവൻ സൈന്യത്തിന്റെ തലവനായി.ദാവീദ് ആ പട്ടണത്തിന് "ദാവീദിന്റെ നഗരം" എന്ന് പുനർനാമകരണം ചെയ്തു അന്നുമുതൽ അത് തന്റെഭരണത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി.അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവാകുന്നുവെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ അവനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു.ദാവീദ് യഹോവയോട് ചോദിച്ചു: "ഞാൻ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യണമോ?"കർത്താവ് പറഞ്ഞു: "പോകൂ, ഞാൻ അവരെ നിനക്കു തരാം."അങ്ങനെ ദാവീദ് പോയി അവരെ തോൽപ്പിച്ചു.പിന്നീട്, അവർ വീണ്ടും ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു.അവൻ യഹോവയോട് ചോദിച്ചു: "ഞാൻ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യണമോ?"കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "പോകൂ, പക്ഷേ ഇത്തവണ അവരുടെ പിന്നിൽ വട്ടമിട്ടു പറക്കുക. മരങ്ങളുടെ മുകളിൽ മാർച്ച് ചെയ്യുന്നതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുക. അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ അണിനിരന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയും. കർത്താവ് പറഞ്ഞതുപോലെ ദാവീദ് ചെയ്തു. അവൻ ഫെലിസ്ത്യരെ തോൽപ്പിക്കുകയും അവരെ ദേശത്തുനിന്ന് പൂർണ്ണമായും ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു.

101 പെട്ടകം നീങ്ങുന്നു

2 ശമുവേൽ ***6 & 1*** ദിനവൃത്താന്തം ***13, 15-17***

ശൗലിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതി കൊണ്ട് ദാവീദ് അത് തന്റെ പുതിയ തലസ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ മഹത്തായ പരിപാടിയിൽ തന്നോടൊപ്പം ചേരാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്രായേലിലുടനീളം അവൻ ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. ഇത് ചെയ്യേണ്ട ശരിയായ കാര്യമാണെന്ന് ആളുകൾ സമ്മതിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, പെട്ടകം എങ്ങനെ മാറ്റണമെന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവർ പാലിച്ചില്ല.പകരം അവർ അതിനെ ഒരു പുതിയ കാളവണ്ടിയിൽ കയറ്റി ഒരു കൂട്ടം കാളകളെ ഉപയോഗിച്ച്

വലിച്ചു.വണ്ടി യെരുശലേമിലേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ, രാജാവും ജനങ്ങളും ആഘോഷത്തോടെ നടന്നു. അവർ പാട്ടുകൾ പാടി, വാദ്യോപകരണങ്ങൾ വായിച്ചു.പെട്ടെന്ന് ഒരു കാള ഇടറി വണ്ടി കുലുക്കി. ഉസ്സാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ പെട്ടകം നേരേ നിർത്താൻ കൈ നീട്ടി. അവൻ അതിൽ തൊട്ട നിമിഷം, ദൈവം അവനെ അടിച്ചു, അവൻ നിലത്തു വീണു മരിച്ചു.

ദാവീദ് ഞെട്ടിപ്പോയി, ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായി. ദൈവം എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് ചെയ്തതെന്ന് അവനറിഞ്ഞില്ല. എന്തുചെയ്യണമെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ അവന് സമയം ആവശ്യമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം അടുത്തുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ വച്ചു. അത് മൂന്ന് മാസം അവിടെ ഇ ഇരുന്നു. ആ സമയത്ത്,കുടുംബത്തെ കർത്താവ് അനുഗ്രഹിച്ചു.ദൈവം കുടുംബത്തെ എങ്ങനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ദാവീദ് കേട്ടു,
അതിനാൽ അവൻ വീണ്ടുംയെരുശലേമിലേക്ക് പെട്ടകം കൊണ്ടുവരാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇത്തവണ അവൻ ലേവ്യരോട് സ്വയം ശുദ്ധീകരിക്കാനും ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എങ്ങനെ കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് മോശ നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാനും പറഞ്ഞു.യെരുശലേമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ ജനം ആവേശഭരിതരായി. അവർ യഹോവയ്ക്ക് യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു,സന്തോഷത്താൽ ആർത്തുവിളിച്ചു, കാഹളം മുഴക്കി. ദാവീദ്തന്റെ പുറംവസ്ത്രം ഊരി തന്റെ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് നൃത്തം ചെയ്തു. എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് സന്തോഷിച്ചു.മിഖൽ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി, തന്റെ ഭർത്താവ് പെട്ടകത്തിന് മുന്നിൽ കുതിക്കുന്നത് കണ്ട് ഞെട്ടി. അത് ഒരു വെറുപ്പായി അവൾക്ക് തോന്നി.
അതിനു വേണ്ടി താൻ ഒരുക്കിയ ഒരു പ്രത്യേക കൂടാരത്തിൽ ദാവീദ് പെട്ടകം സ്ഥാപിച്ചു. കർത്താവിന് യാഗങ്ങളും ഹോമയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചു. ദാവീദ് ജനത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു, അവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തു.ഭർത്താവ് വീട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോൾ മീഖൾ അവനോട് എതിർത്തു. അവൾ പറഞ്ഞു, "നീ ചെയ്തത് എത്ര ലജ്ജാകരമാണ്. ഒരു സാധാരണ അടിമപ്പെൺകുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ ഒരു വിഡ്ഢിയെപ്പോലെ നീ നിന്റെ രാജകീയ മേലങ്കി അഴിച്ചുമാറ്റി തുള്ളി"ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി.അതെ, ഞാൻ വീണ്ടും അത് ചെയ്യും. നീ പറഞ്ഞ ആ സാധാരണക്കാർ അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ എന്നെ ബഹുമാനിക്കും."മീഖൾ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കുട്ടികളില്ലാതെ ജീവിച്ചു.

102 ഒരു സാമ്രാജ്യം പണിയുന്നു

2 ശമുവേൽ ***7-9 &1*** ദിനവൃത്താന്തം ***17 - 18***

ദാവീദ് തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചുറ്റുമുള്ള ജനതകളിൽ നിന്ന് അതിനെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഇസ്രായേലിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അവൻ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ആലയം പണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ മനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നത്, ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഒരു കൂടാരത്തിലാണ്!"പ്രവാചകൻ സമ്മതിച്ചു, "നീ പോയി ആലയം പണിയുക. ദൈവം പ്രസാദിക്കും."

ആ രാത്രിയിൽ ദൈവം പ്രവാചകനോട് സംസാരിക്കുകയും ദാവീദിന് ഒരു സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കിയപ്പോൾ നീ ആടുകളുടെ പുറകെ ആയിരുന്നു.ഇത്രയും വർഷമായി ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു, നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മേൽ നിനക്ക് വിജയം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ പേര് എക്കാലവും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാന്മാരിൽ സ്ഥാപിക്കും. നിന്റെ രാജകുടുംബ പരമ്പര എന്നേക്കും നിലനിൽക്കും.

എന്നിരുന്നാലും, എന്റെ ആലയം പണിയാൻ ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കില്ല.ഞാൻ നിന്നെ ഒരു യുദ്ധവീരനാക്കി, നീ നിമിത്തം പലരും മരിച്ചു. നിന്റെ മകൻ സമാധാനപ്രിയനാകും,
എന്റെ ഭവനം അവൻ പണിയും. ഞാൻ അവന് പിതാവായിരിക്കും, അവന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. ഈ സന്ദേശം കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദ് രാജാവ് സംതൃപ്തനായി, യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി.ദാവീദ് തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചുറ്റുമുള്ള ജനതകളിൽ നിന്ന് അതിനെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഇസ്രായേലിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അവൻ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ആലയം പണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ മനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഒരു കൂടാരത്തിലാണ്!"പ്രവാചകൻ സമ്മതിച്ചു, "നീ പോയി ആലയം പണിയുക. ദൈവം പ്രസാദിക്കും."

ആ രാത്രിയിൽ ദൈവം പ്രവാചകനോട് സംസാരിക്കുകയും ദാവീദിന് ഒരു സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കിയപ്പോൾ നീ ആടുകളെ പിന്തുടരുകയായിരുന്നു.ഇത്രയും വർഷമായി ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു, നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മേൽ നിനക്ക് വിജയം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ പേര് എക്കാലവും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാന്മാരിൽ സ്ഥാപിക്കും. നിന്റെ രാജകുടുംബ പരമ്പര എന്നേക്കും നിലനിൽക്കും.എന്നിരുന്നാലും, എന്റെ ആലയം പണിയാൻ ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കില്ല.ഞാൻ നിന്നെ ഒരു യുദ്ധവീരനാക്കി, നീ നിമിത്തം പലരും മരിച്ചു. നിന്റെ മകൻ സമാധാനപ്രിയനാകും,എന്റെ ഭവനം അവൻ പണിയും. ഞാൻ അവന് പിതാവായിരിക്കും, അവന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. ഈ സന്ദേശം കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദ് രാജാവ് സംതൃപ്തനായി, യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി.

അന്നുമുതൽ അവൻ ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ഫെലിസ്ത്യരെ ആക്രമിച്ച് ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് അവർ പിടിച്ചെടുത്ത പട്ടണങ്ങളും ദേശങ്ങളും തിരിച്ചുപിടിച്ചു. പിന്നെ അവൻ മോവാബ്യരെയും ഏദോമ്യരെയും സമീപിച്ച് അവരെ ഇസ്രായേലിന് കീഴ്പ്പെടുത്തി.അവൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ വടക്കോട്ട് തിരിച്ചു, ഓരോ രാജ്യങ്ങളെയും തോൽപ്പിച്ചു. സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, വെങ്കലം, കുതിരകൾ എന്നിവ നഗരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതു കൊണ്ട് യെരുശലേം സമൃദ്ധമായി. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ദാവീദ് കാവൽക്കാരെ സ്ഥാപിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ അവൻ അവരുടെ ആളുകളെ ഉപയോഗിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ ആ ഭാഗത്തെങ്ങും അവന്റെ നാമം ഭയങ്കരവും ബഹുമാന്യവുമായി.ദാവീദ് താൻ നേടിയതെല്ലാം കർത്താവിനു സമർപ്പിച്ചു.

അവൻ ജനത്തിന് നീതി നടത്തി, അവരെ നീതി പഠിപ്പിച്ചു.

ഒരു ദിവസം ദാവീദ് തന്റെ ദാസന്മാരോട് ചോദിച്ചു, "ശൗലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ? യോനാഥാൻ എന്നോട് ദയ കാണിച്ചതുപോലെ അവരോടും ദയ കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."ദാസനായ സീബ യോനാഥാന്റെ മകനായ മെഫീബോശെത്തിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ശൗലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും മരണവാർത്ത അവന്റെ ധാത്രി കേട്ടപ്പോൾ അവന് അഞ്ച് വയസ്സായിരുന്നു. അവൾ പരിഭ്രാന്തയായി കുട്ടിയെ തോളിലേറ്റി ഓടി.അവൻ നിലത്തു വീണു, അവന്റെ കാലുകൾക്ക് പരിക്കേറ്റു.
അന്നുമുതൽ അവന്റെ രണ്ടു കാലുകളും മുടന്തായിരുന്നു.ദാവീദ് അവനെ വിളിച്ചു. അവൻ അകത്തു വന്നു നിലത്തു വീണു നമസ്കരിച്ചു."ഞാൻ നിന്റെ ദാസൻ" എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. നിന്റെ അപ്പൻ എനിക്കു തന്ന ദയ ഞാൻ നിന്നിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ശൗലിന്റെ നിലങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു.ഇനി മുതൽ നീ എന്റെ മേശയിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കും."മെഫീബോശെത്ത് വീണ്ടും കുമ്പിട്ട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു ചത്ത നായയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. നീ എന്നെ എന്തിന് കരുതണം ?"

രാജാവ് സീബയോട്, " നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും ഞാൻ മെഫീബോരെത്തിന് കൊടുത്ത ദേശത്ത് കൃഷി ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവന്റെ ദാസന്മാരാണ്". അങ്ങനെ മെഫീബോശെത്ത് യെരുശലേമിൽ താമസിച്ചു രാജാവിന്റെ മേശയിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അവൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളെപ്പോലെയായി.

103 അമോന്യർ

2 ശമുവേൽ ***10& 1*** ദിനവൃത്താന്തം ***19-20***

ദാവീദിന്റെ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും, ശൗലിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ രാജാവ് തന്നോട് ദയ കാണിച്ചതിനാൽ അവൻ അമ്മോന്യരെ ആക്രമിച്ചില്ല. ഒരു ദിവസം, അമ്മോന്യരുടെ രാജാവ് മരിച്ചു, അവന്റെ മകൻ അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഭരിച്ചു.ദാവീദ് പുതിയ രാജാവിന് ആശ്വാസ സന്ദേശവുമായി ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ അയച്ചു. പുരുഷന്മാർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അമ്മോന്യ നേതാക്കൾ അവരുടെ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു,"ഈ പുരുഷന്മാർ ദാവീദിന് നിന്നോടുള്ള പരിഗണന കാണിക്കാനല്ല ഇവിടെയുള്ളത്. നിന്റെ പിതാവിനോട് ആദരവ് കാണിക്കാനല്ല അവർ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. അവർ നമ്മെ ചാരപ്പണി ചെയ്യുകയാണ്. നമ്മുടെ ബലഹീനതകൾ എവിടെയാണെന്ന് കാണാൻ അവർ നമ്മുടെ നഗരം പരിശോധിക്കുന്നു."

അങ്ങനെ പുതിയ രാജാവ് ആ പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഓരോരുത്തരുടെയും താടിയുടെ പകുതി വടിച്ചു. തുടർന്ന് അവരുടെ വസ്ത്രം മുറിച്ചുമാറ്റി, ശരീരത്തിന്റെ താഴത്തെ പകുതി നഗ്നമാക്കി.പുരുഷന്മാർ വളരെ അപമാനിതരായി ഇസ്രായേലിലേക്ക് മടങ്ങി.ഈ വലിയ അപമാനത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ട ദാവീദ് തന്റെ ആളുകൾക്ക് സന്ദേശം അയച്ചു. "താടി വീണ്ടും വളരുന്നതുവരെ യെരീഹോവിൽ തന്നെ താമസിക്കുക. പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങിവരിക."

അമ്മോന്യർക്ക് ഒടുവിൽ തങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് മനസ്സിലായി. അവർ ദാവീദിനെ അത്യധികം കോപാകുലനാക്കി. അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ സൈന്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർ 33,000 സൈനികരെ പോലും നിയമിച്ചു.അമ്മോന്യരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ദാവീദ് യോവാബിനെയും സൈന്യത്തെയും അയച്ചു. അവർ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ, അമ്മോന്യരുടെ സൈന്യം ഇസ്രായേല്യരുടെ ഒരു വശത്തും മറുവശത്ത് വിദേശ സൈനികരും ഉള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തേക്ക് നീങ്ങി. ഇരുവശത്തും മുൻനിരയിൽ അണിനിരന്ന ഇരുവരുടെയും ഇടയിലാണ് താനെന്ന് യോവാബ് മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവൻ സൈന്യത്തെ വിഭജിച്ചു. തന്നോടൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്യാനും വിദേശ സൈനികരെ ആക്രമിക്കാനും അവൻ തന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച സൈന്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം തന്റെ സഹോദരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അമ്മോന്യരോട് യുദ്ധം ചെയ്യണമായിരുന്നു.യോവാബ് തന്റെ സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു, "ആവശ്യമെങ്കിൽ നമ്മൾ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം സഹായിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. ധൈര്യമായിരിക്കുക, കഠിനമായി പോരാടുക. നമ്മുടെ ജനത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ നഗരങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കണം. കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ."യുദ്ധം നിർണായകമായിരുന്നു. യോവാബും അവന്റെ ഉന്നതരായ സൈന്യങ്ങളും വിദേശ സൈന്യങ്ങളെ ശക്തമായി ആക്രമിച്ചതിനാൽ അവർ തിരിഞ്ഞു ഓടി. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ അമ്മോന്യർ തങ്ങളുടെ മതിലുകളുള്ള പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് പിൻവാങ്ങി. ഇതോടെ യോവാബ് തന്റെ സൈന്യത്തെ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി.

വിദേശ സൈന്യം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച് വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മടങ്ങി. ഇത്തവണ, ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളുമായി പോയി അവരെ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെടുത്തി, 40,000 ൽ അധികം പുരുഷന്മാരെ കൊന്നു. രക്ഷപ്പെട്ടവർ സ്വന്തംനാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി, പിന്നെ ഒരിക്കലും മടങ്ങിയില്ല. അമ്മോന്യരെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ദാവീദ് വസന്തകാലം വരെ കാത്തിരുന്നു.

104 ബത്ത് - ശേബ

2 ശമുവേൽ ***11***

വസന്തകാലമായപ്പോൾ, അമ്മോന്യരെ വീണ്ടും ആക്രമിക്കേണ്ട സമയമായി. സാധാരണയായി ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോടൊപ്പം പോകുമായിരുന്നു, പക്ഷേ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.ഒരു ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഒരു

ഉറക്കത്തിനുശേഷം, കൊട്ടാരത്തിന്റെ മാളികമുകളിലൂടെ നടക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ നിന്ന്, ഒരു സുന്ദരിയായ സ്ത്രീ കുളിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവൻ ഒരു ദാസനെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചു,"ആരാണ് ആ സ്ത്രീ?"
"ഓ, അവളുടെ പേര് ബത്ത്ശേബ എന്നാണ്. അവൾ നിങ്ങളുടെ 30 വീരന്മാരിൽ ഒരാളായ ഊരിയാവിന്റെ ഭാര്യയാണ്."ദാവീദ് അവളെ വിളിച്ചു, അങ്ങനെ അവൾ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് വന്നു.ആ രാത്രി അവൻ അവളോടൊപ്പം ഉറങ്ങി. കാലക്രമേണ അവൾ ഒരു കുഞ്ഞിനെ ജന്മം കൊടുക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കി, രാജാവിനോടൊപ്പം ചെലവഴിച്ച രാത്രി മുതലാണ് അത് എന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. താൻ ഗർഭിണിയാണെന്ന് അവൾ ദാവീദിന് സന്ദേശം അയച്ചു.താൻ ചെയ്തത് മറച്ചുവെക്കണമെന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചു.അതിനാൽ അവൻ ഉടനെ യോവാബിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു."ഊരിയാവിനെ എന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുക."

പടയാളി എത്തി, രാജാവ് അവനോട് ചോദിച്ചു,"യുദ്ധം എങ്ങനെ പോകുന്നു? യോവാബ് സുഖമായിരിക്കുന്നുവോ?"ഊരിയാവ് ഒരു റിപ്പോർട്ട് നൽകിയ ശേഷം, യുദ്ധത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് തന്റെ ഭാര്യയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാമെന്ന് രാജാവ് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ ദമ്പതികൾക്ക് ഒരു സമ്മാനം പോലും അയച്ചു. ഊരിയാവ് രാജാവിനെ വിട്ടുപോയി, പക്ഷേ വീട്ടിലേക്ക് പോയില്ല. അവൻ രാജാവിന്റെ എല്ലാ ഭൃത്യന്മാരോടൊപ്പം
രാത്രി കൊട്ടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഉറങ്ങി. രാവിലെ, രാജാവ് അവനെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചു, "നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് വീട്ടിലേക്ക് പോകാതിരുന്നത് ?""ഇല്ല, ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം യുദ്ധക്കളത്തിലിരിക്കുന്നു. ഇസ്രായേൽ സൈന്യം കൂടാരങ്ങളിൽ ഉറങ്ങുന്നു.യോവാബും അവന്റെ പടനായകരും യുദ്ധക്കളത്തിലാണ്. എനിക്ക് എന്റെ വീട്ടിൽ പോയി സ്വസ്ഥമായി ഇരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവർ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടിജീവിതം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് അവളോടൊപ്പം തിന്നാനും കുടിക്കാനും കഴിയില്ല."ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഒരു ദിവസം കൂടി ഇവിടെ താമസിക്കുക, പിന്നെ ഞാൻ നിന്നെ യുദ്ധത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കാം."രാജാവ് ഊരിയാവിനോട് തന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും കുടിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ,ദാവീദ് അവനെ മദ്യപിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും, അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകാതെ രാജകൊട്ടാരവാതിലുകളിൽ ഒരു കട്ടിലിൽ കിടന്നുറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ദാവീദ് തന്റെ സേനാധിപന് ഒരു കത്തെഴുതി."യുദ്ധം ഏറ്റവും കഠിനമായിരിക്കുന്നിടത്ത് ഊരിയാവിനെ മുന്നിൽ നിർത്തുക. ഒരു നിശ്ചിത സമയത്ത്,നിങ്ങളുടെ ആളുകൾ പിന്മാറട്ടെ, അവനെ മരിക്കാൻ വിടുക".രാജാവ് മുദ്രവെച്ച കത്ത് ഊരിയാവിന് നൽകി, യോവാബിന്റെ അടുക്കൽ നൽകുവാൻ പറഞ്ഞു.അവൻ യുദ്ധത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി കത്ത് തന്റെ സേനാപതിക്ക് നൽകി.യോവാബ് ആജ്ഞ അനുസരിച്ചുഊരിയാവിനെ ഏറ്റവും അപകടകരമായ സ്ഥലത്ത് നിർത്തി.നിശ്ചിത സമയത്ത്, മറ്റെല്ലാവരും പിൻവാങ്ങി, ഊരിയാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടു.തന്റെ ഭർത്താവ് യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചുവെന്ന് ബത്ത്ശേബ കേട്ടു, അവൾ അവന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു.

അമ്മോന്യരുടെ തലസ്ഥാന നഗരത്തിനെതിരെ യോവാബ് യുദ്ധം തുടർന്നു. ഒടുവിൽ അവൻ ആക്രമിച്ച് ചെന്ന് അവരുടെ ജലവിതരണ സംവിധാനം പിടിച്ചെടുത്തു. ദാവീദിന് അവൻ സന്ദേശമയച്ചു. "വേഗം വരുക !

സൈന്യത്തെ നഗരത്തിലേക്ക് നയിച്ച് അത് പിടിച്ചെടുക്കുക, അങ്ങനെ നിനക്ക് മഹത്വം ലഭിക്കും."ദാവീദ് പോയി സൈന്യത്തെ നയിച്ച് അമ്മോന്യരുടെ പട്ടണങ്ങൾ കീഴടക്കി. അവരുടെ മതിലുകളും കെട്ടിടങ്ങളും തകർക്കാൻ അമ്മോന്യരെക്കൊണ്ട് അവൻ നിർബന്ധിച്ചു. വിലപിടിപ്പുള്ളതെല്ലാം അവൻ എടുത്തു, ജനങ്ങളെ ഇഷ്ടികകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ആക്കി.പിന്നെ ദാവീദ് യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി.ബത്ത്-ശേബയുടെ വിലാപകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ അവളെ ഭാര്യയാക്കി. അധികം താമസിയാതെഅവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.ദൈവത്തിന് മാത്രമേ അവരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ, ദൈവത്തിന് അത് പ്രസാദകരമായില്ല.

105 നാഥാന്റെ കഥ

2 ശമുവേൽ ***12*** ൽ സങ്കീർത്തനം ***51***

ബത്ത്ശേബയുമായുള്ള ദാവീദിന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തിന് മാത്രമേ അറിയൂ. അവൻ പ്രവാചകനായ നാഥാനെ അയച്ചു, അവൻ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ കഥ പറഞ്ഞു: "ഒരേ നഗരത്തിൽ രണ്ടുപേർ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരാൾ സമ്പന്നനായിരുന്നു. അവന് ഒരു വലിയ കന്നുകാലിക്കൂട്ടവും ഒരു വലിയ ആട്ടിൻകൂട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റവൻ ദരിദ്രനായിരുന്നു. അവന് ഒരു ചെറിയ കുഞ്ഞാട് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, പക്ഷേ അത് അവന് ഒരു മകളെപ്പോലെയായിരുന്നു. കുഞ്ഞാട് തന്റെ കുട്ടികളോടൊപ്പം ഒരു വളർത്തുമൃഗമായി വളർന്നു. അവൾ അവരുടെ പാത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും അവരുടെ പാത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് കുടിക്കുകയും രാത്രിയിൽ അവരോടൊപ്പം ഉറങ്ങുകയും വരെ ചെയ്തിരുന്നു.

ധനികന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് ഒരു ദൂരെയുള്ള നഗരത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നു. ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സമയമായപ്പോൾ, ധനികൻ സ്വന്തം ആടുകളിൽ ഒന്നിനെ എടുക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. പകരം അവൻ ദരിദ്രന്റെ കുഞ്ഞാടിനെ എടുത്ത് തന്റെ അതിഥിക്ക് വേണ്ടി ഒരുക്കി."ദാവീദ് കോപിച്ചു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "അത് വെറുപ്പുളവാക്കുന്നതാണ്! എങ്ങനെയാണ് അയാൾക്ക് ഇത്ര ഹൃദയശൂന്യനാകാൻ കഴിയുക? അയാൾ മരണം അർഹിക്കുന്നു. താൻ ചെയ്തതിന് അയാൾ ദരിദ്രന് നാല് കുഞ്ഞാടുകളെ നൽകും."

നാഥാൻ ദാവീദിനെ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു, "നീയാണ് ആ മനുഷ്യൻ! കർത്താവ് പറയുന്നു, 'ഞാൻ നിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കി, നിനക്കുള്ളതെല്ലാം നിനക്കു തന്നു. നീ അത് ചോദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിനക്ക് കൂടുതൽ നൽകുമായിരുന്നു. പിന്നെ എന്തിനാണ് നീ എന്നെ നിന്ദിച്ച് ഈ ദോഷം ചെയ്തത്? അമ്മോന്യരുടെ വാൾകൊണ്ട് ഊരിയാവിനെ കൊന്ന് അവന്റെ ഭാര്യയെ കൊണ്ടുപോയി.ഇക്കാരണത്താൽ, വാൾ ഒരിക്കലും നിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ നിന്ന് മാറുകയില്ല. ഇതെല്ലാം നീ രഹസ്യമായി ചെയ്തു, പക്ഷേ ഞാൻ നിന്നെ പരസ്യമായി വിധിക്കും.

ദാവീദ് നാഥാന്റെ മുമ്പാകെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. "ഞാൻ യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീട്, അവൻ ഈ പ്രാർത്ഥന എഴുതി:"ഓ ദൈവമേ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ. നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ എന്നെ മുറുകെ പിടിക്കേണമേ. നിന്റെ കരുണയിൽ, എന്റെ മത്സര സ്വഭാവത്തെ നീക്കേണമേ. എന്റെ കുറ്റബോധം കഴുകേണമേ, എന്റെ പാപത്തിന്റെ കറ നീക്കേണമേ. ഞാൻ മത്സരിയാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്റെ പാപം എന്നെ രാവും പകലും വേട്ടയാടുന്നു. ഞാൻ പോരാടിയത് നിങ്ങളോടാണ്. ഈ തിന്മ നിനക്കെതിരെയാണ്നീ കോപിച്ച് എന്നെ എറിഞ്ഞുകളയുന്നത് ശരിയാണ്. എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി ജ്ഞാനം അവിടെ സ്ഥാപിക്കുക. എല്ലാം പൂർണ്ണമായും ശുദ്ധമാകുന്നതുവരെ കഠിനമായ ശുദ്ധീകരണ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക. എന്റെ വിഷാദത്തെ സന്തോഷം കൊണ്ട് നീക്കണമെ.
എന്റെ പാപം നീക്കി എനിക്ക് ശുദ്ധമായ ഒരു പുതിയ ഹൃദയം തരേണമേ.

എനിക്ക് ദൃഢനിശ്ചയമുള്ള ഒരു ആത്മാവിനെ തരേണമേ, എന്റെ രക്ഷയുടെ സന്തോഷം എനിക്ക് മടക്കി തരേണമേ. നീ ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ, ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെ അങ്ങയുടെ വഴികളെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കും. നാഥാൻ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു, "കർത്താവ് നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു നിന്റെ പാപം മോചിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ മരിക്കയില്ല, പക്ഷേ നീ കർത്താവിനോട് ചെയ്തതുപോലെ കുട്ടി മരിക്കും."

പെട്ടെന്ന് കുട്ടിക്ക് രോഗം പിടിപെട്ടു. ദാവീദ് ദൈവത്തോട് അവനെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. രാജാവ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ല, പക്ഷേ രാവും പകലും നിലത്ത് കിടന്ന്ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു. അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഏഴാം ദിവസം കുട്ടി മരിച്ചു. ദാസന്മാർ ദാവീദിനെ അറിയിക്കാൻ ഭയപ്പെട്ടു. കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ വേദനിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടിരുന്നു. കുട്ടി മരിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ എന്തെങ്കിലും ദോഷകരമായത് ചെയ്യുമെന്ന് അവർ കരുതി. അവർ പരസ്പരം മന്ത്രിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവൻ ചോദിച്ചു, "കുട്ടി മരിച്ചോ"?"അതെ, അവൻ മരിച്ചു"അപ്പോൾ ദാവീദ് നിലത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു കുളിച്ചു വൃത്തിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിൽ ആരാധന നടത്തി, ഭക്ഷിക്കാൻ ആളയച്ചു. ദാസന്മാർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവൻ അത് അവർക്ക് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. "കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, കർത്താവിനോട് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു, അവൻ കൃപ ചെയ്ത് കുട്ടിയെ ജീവനോടെ വിടുമോ എന്ന്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവൻ മരിച്ചുപോയതിനാൽ എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അവന് എന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരാൻ കഴിയില്ല, എന്നാൽ എനിക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ പോകാം."പിന്നീട് ബത്ത് ശേഖ മറ്റൊരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. ദാവീദ് അവനെ ശലോമോൻ എന്ന് പേരിട്ടു. യഹോവ ശലോമോനെ സ്നേഹിച്ചു, അവൻ ഇസ്രായേലിന്റെ അടുത്ത രാജാവായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു

106 താമാർ

2 ശമുവേൽ ***13***

ദാവീദിന്റെ മൂത്ത മകനായിരുന്ന അമ്നോൻ - അവന്റെ പ്രിയനായിരുന്ന.അമ്നോന് വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്ന, ഒരു കാര്യം ഒഴികെ. അവൻ തന്റെ അർദ്ധസഹോദരി താമാറിനെ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൾ സുന്ദരിയും കന്യകയുമായിരുന്ന. അവൻ എപ്പോഴും അവളെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിച്ചത്. അവൻ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ രോഗിയായിക്കിടക്കുമ്പോൾ അവളോടു കൂടെ കിടക്കണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.തന്ത്രശാലിയാണെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ബന്ധു അവനുണ്ടായിരുന്ന.അമ്നോന്റെ വികാരം കേട്ടപ്പോൾ, അയാൾ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് അസുഖമുള്ളതുപോലെ കിടക്കയിൽ കിടക്കുക. രാജാവ് നിന്നെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുമ്പോൾ, താമാർ വന്ന് നിന്റെ മുറിയിൽ അപ്പം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് പറയുക. അവൾ നിനക്ക് അത് നൽകണമെന്ന് അവനോട് പറയുക."അമ്നോൻ ഈ പദ്ധതി നടത്തി, അതിനാൽ രാജാവ് താമാറിനോട് തന്റെ സഹോദരന് അൽപം ഭക്ഷണം നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.അവൾ അവിടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ, അമ്നോൻ എല്ലാ ഭൃത്യന്മാരെയും മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. അവൾ അവന് ഭക്ഷണം നൽകിയപ്പോൾ, അവൻ അവളെ കയറി പിടിച്ചു, "എന്നോടൊപ്പം കിടക്കയിൽ കിടക്കുക!"

അവൾ അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു, "വേണ്ട, ദയവായി. ഇത് നിർത്തൂ. ഇത് ഒരു ഭയങ്കര പാപമാണ്. നീ എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുകയാണ്. രാജാവിനോട് ചോദിക്കൂ, അവൻ എന്നെ നിനക്ക് തരും. അവൻ നിനക്ക് എന്തും തരും."പക്ഷേ അമ്നോൻ കേട്ടില്ല. അവൻ അവളെ കിടക്കയിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് ബലാത്സംഗം ചെയ്തു. അവൻ ഇത് ചെയ്ത ഉടനെ, അയാൾക്ക് ഇനി അവളെ വേണ്ടായിരുന്ന. വാസ്തവത്തിൽ, അവൻ അവളെ വെറുത്തു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇവിടെ നിന്ന് പോകൂ!"അവൾ അലറി, "വേണ്ട! എന്നെ വലിച്ചെറിയരുത്. നീ ചെയ്തത് തെറ്റാണ്, പക്ഷേ എന്നെ പുറത്താക്കുന്നത് അതിലും മോശമാണ്."അവൻ തന്റെ ദാസനെ വിളിച്ചു. "ഈ സ്ത്രീയെ ഇവിടെ നിന്ന് കൊണ്ടുപോയി വാതിൽ പൂട്ടുക."
താമാറിനെ പുറത്താക്കിയ ശേഷം, അവൾ കന്യകയാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ കീറി. അവൾ തലയിൽ ചാരം ഇട്ടു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു നടന്ന. അവളുടെ സഹോദരൻ അബ്ശാലോം ആയിരുന്ന. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കേട്ടയുടനെ, അവൻ അമ്നോനെ കൊല്ലുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു.

പക്ഷേ അത് ശ്രദ്ധയോടെ ആസൂത്രണം ചെയ്യണമെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്ന.അതിനാൽ, അവൻ തന്റെ സഹോദരിയെ വീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. അവൻ അവളോട് പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ, അത് മനസ്സിൽ നിന്ന് മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.
അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയരുത്."ആ ദിവസം മുതൽ, താമാർ ദുഃഖിതയും നിരാശയിലുമായി, അബ്ശാലോം അമ്നോനോട് സംസാരിക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായും നിർത്തി.
ബലാത്സംഗത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ രാജാവ് കോപാകുലനായി. എന്നിട്ടും അവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ചെയ്തില്ല.രണ്ട് വർഷത്തിനുശേഷം, അബ്ശാലോം ഒരു ആടുകളുടെ രോമം കത്രിക്കുന്ന ഒരു വിരുന്ന നടത്തി, ദാവീദിന്റെ എല്ലാ പുത്രന്മാരെയും ക്ഷണിച്ചു.

അമ്നോൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ ഉറപ്പാക്കി. അബ്ശാലോം ആ അവസരത്തിനായി ഒരു വലിയ വിരുന്ന് ഒരുക്കി.എല്ലാവർക്കും ധാരാളം തിന്നാനും കുടിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്നു.അബ്ശാലോം ദാസന്മാരോട് അമ്നോനെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "അവന് ധാരാളം കുടിക്കാൻ കഴിയുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുക, എന്നിട്ട് അവനെ കൊല്ലുക. ഭയപ്പെടേണ്ട. നിങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിലാകില്ല. നിങ്ങൾ എന്റെ കൽപ്പനകൾ പാലിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്."അവർ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ചെയ്തു. ശരിയായ സമയത്ത് അവർ അമ്നോനെ കൊന്നു. മറ്റ് പുത്രന്മാർ തങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ഓടി. ഈ വാർത്ത പെട്ടെന്ന് രാജാവിന് എത്തി.

രാജാവിന്റെ എല്ലാ പുത്രന്മാരെയും അബ്ശാലോം കൊന്നു എന്ന് അയാൾക്ക് വിവരം ലഭിച്ചു. ദാവീദ് വസ്ത്രം കീറി നിലത്തു വീണു. ഒടുവിൽ അത് സത്യമല്ലെന്ന് ഒരാൾ അവനോട് പറഞ്ഞു. അമ്നോൻ മാത്രമേ മരിച്ചുള്ളൂ. അവർ പറഞ്ഞു, "തന്റെ സഹോദരിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തതുമുതൽ അബ്ശാലോം ഇത് ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നു."ഒടുവിൽ, ദാവീദിന്റെ മറ്റ് പുത്രന്മാർ വഴിയിൽ ഇറങ്ങി രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ പോയി. എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കരഞ്ഞു. അബ്ശാലോം തന്റെ പിതാവിൽ നിന്ന് ഒളിക്കാൻ അയൽ രാജ്യത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ദാ വീദ് മൂന്ന് വർഷത്തോളം അമ്നോനെക്കുറിച്ച് ദുഖിച്ചു.

107 അബ്ശാലോമിന്റെ മടങ്ങി വരവ്

2 ശമുവേൽ ***14***

മൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ദാവീദ് ഒടുവിൽ അമ്നോനുവേണ്ടി വിലാപം നിർത്തി. പിന്നീട് അയാൾക്ക് തന്റെ മകൻ അബ്ശാലോമിനെ ഓർമ്മ വന്നു. എന്നിട്ടും, ഒളിവിൽ നിന്ന് മടങ്ങാൻ അവൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല.യോവാബ് ഇത് ശ്രദ്ധിച്ചു, അതിനാൽ അവൻ അഭിനയത്തിൽ മിടുക്കിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ നിയമിച്ചു. രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകാൻ അവൻ അവളോട് പറഞ്ഞു, അവൾ പറയേണ്ട വാക്കുകൾ അവൻ അവൾക്ക് നൽകി.അവൾ വിലാപവസ്ത്രം ധരിച്ച് ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽ പോയി. അവൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട്, "എന്റെ രാജാവേ, എന്നെ സഹായിക്കൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു."നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം പറയൂ" എന്ന് ദാവീദ് പറഞ്ഞു.

"എന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചതിനുശേഷം എനിക്ക് രണ്ട് ആൺമക്കൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അടുത്തിടെ അവർ വഴക്കുണ്ടാക്കി, ആരും അവരെ തടഞ്ഞില്ല. താമസിയാതെ, ഒരാൾ മറ്റവനെ കൊന്നു.ഇപ്പോൾ എന്റെ കുടുംബം പറയുന്നത് എനിക്ക് ശേഷിച്ച ഒരേയൊരു മകനെ ഞാൻ അവർക്ക് നൽകണമെന്നാണ്. അവൻ ഒരു കൊലപാതകിയായതിനാൽ അവൻ മരിക്കണമെന്ന് അവർ പറയുന്നു. എന്റെ രാജാവേ, ഇത് എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ പേര് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഇല്ലാതാക്കും.ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാം. ഇത് നിനക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം. ആരെങ്കിലും ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവരെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക."അവൾ പറഞ്ഞു, "ഓ, എന്റെ മകൻ ചെയ്തതിന് കൊല്ലപ്പെടില്ലെന്ന് ദൈവത്താൽ സത്യം ചെയ്യൂ.".ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ജീവിക്കുന്ന യഹോവയാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇതിന് മരിക്കില്ല."

അവൾ ചോദിച്ചു, "ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യം കൂടി ചോദിക്കട്ടെ?""അതെ, അതെന്താണ്?""ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം നിങ്ങളിലുണ്ട്, അതിനാൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് ശരിയായ വിധി നൽകുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. നന്മയും തിന്മയും എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വിധി നല്ലതായത്."അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം വിധികൾ പിന്തുടരാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്? നിങ്ങളുടെ മകനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാതെ നിങ്ങൾ ദൈവജനത്തോട് തെറ്റ് ചെയ്യുകയാണ്. നാമെല്ലാവരും ഒരു ദിവസം മരിക്കാൻ പോകുന്നു, പക്ഷേ ദൈവം ജീവന്റെ ദൈവമാണ്. നാം പരസ്പരം നിരപ്പിലാകണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "നീ എന്നോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് നിനക്കായി ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ട്. ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കൂ. നീ സത്യം പറയണം. യോവാബ് നിന്നെ ഇവിടെ അയച്ചത് എന്നോട് സംസാരിക്കാനാണോ?" അവൾ പറഞ്ഞു, "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന് യഹോവയുടെ ദൂതന്റെ ജ്ഞാനമുണ്ട്. ആർക്കും അവനെ മറികടക്കാൻ കഴിയില്ല. അതെ, നിന്റെ ദാസനായ യോവാബ് എന്നോട് എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് പറഞ്ഞു, പക്ഷേ അത് അവൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നിനക്ക് നല്ലത് ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമാണ്."

രാജാവ് യോവാബിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "പോയി അബ്ശാലോമിനെ സമാധാനത്തോടെ തിരികെ കൊണ്ടുവരിക, പക്ഷേ എനിക്ക് അവനെ കാണാൻ ആഗ്രഹമില്ല." അങ്ങനെ യോവാബ് പോയി അബ്ശാലോമിനെ യെരുശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. സ്വന്തം വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ അവന് അനുവാദം ലഭിച്ചു. രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും രാജാവിനെ കാണാൻ അവന് അനുവാദം ലഭിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ യോവാബിനോട് താനും പിതാവും തമ്മിൽ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. യോവാബിനെ വിളിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ വന്നില്ല. രണ്ടാമതും വിളിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ വന്നില്ല.ഒടുവിൽ യോവാബിന്റെ യവപ്പാടത്തിന് തീയിടാൻ അബ്ശാലോം തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ അയച്ചു.യോവാബ് പോയി അബ്ശാലോമിനോട് ആക്രോശിച്ചു. "നീ എന്തിനാണ് എന്റെ വയലിന് തീയിട്ടത്?"

"എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കണമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പറയൂ. എന്തിനാണ് എന്നെ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നത്? ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നാലും എനിക്ക് നല്ലതായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി നമുക്കൊരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താം. അവൻ എന്നെ കൊന്നാലും എനിക്ക് അവനെ കാണണം."അങ്ങനെ യോവാബ് രാജാവിനും മകനും കണ്ടുമുട്ടാൻ ഒരു സമയം നിശ്ചയിച്ചു. അബ്ശാലോം പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്ന് സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു. ദാവീദ് എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന് മകനെ ചുംബിച്ചു.

108 അബ്ശാലോമിന്റെ കലാപം

2 ശമുവേൽ ***15 - 17:23***

അബ്ശാലോം സുന്ദരനായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു നല്ല കട്ടിയുള്ള മുടിയുള്ള ആളായിരുന്നു. അയാൾക്ക് അതിമോഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു, രാജാവാകാൻ ആഗ്രഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. ആളുകളെ ആകർഷിക്കാൻ, അയാൾ ഒരു രഥത്തിൽ കയറി, 50 പുരുഷന്മാർ അയാൾക്ക് മുന്നിൽ ഓടി.രാവിലെ, നഗരകവാടത്തിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ അയാൾ നിന്നു. തന്നെ വണങ്ങുന്ന ഏതൊരാളെയും അയാൾ ബഹുമാനിച്ചു. ഒരു പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് രാജാവിനെ

കാണാൻ ആരെങ്കിലും പോകുന്നത് കണ്ടാൽ, "നിങ്ങൾ ഏത് നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്?" എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. വടക്കൻ ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം പറയും, "നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു".രാജാവ് നിങ്ങളുടെ വാക്ക് കേൾക്കില്ല എന്നത് വളരെ ദയനീയമാണ്. ഞാൻ രാജാവായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുമായിരുന്നു."

താമസിയാതെ, ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ ഗോത്രങ്ങൾ അബ്ശാലോമിനോട് വിശ്വസ്തരായി. സമയമായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു, "ആട്ടുകൊറ്റന്റെ കൊമ്പ് ഊതുന്നത് ശ്രദ്ധിപ്പിൽ. നിങ്ങൾ അത് കേൾക്കുമ്പോൾ, 'അബ്ശാലോം രാജാവാണ്!' എന്ന് വിളിച്ചുപറയൂ"ക്രുദ്ധാലോചന വേഗത്തിൽ പടർന്നു. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ അബ്ശാലോമിനെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ നഗരം വിട്ട് ദാവീദിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളിൽ ഒരാളായ അഹിഥോഫെലിന്റെ സഹായം തേടി. അഹിഥോഫെലിന്റെ ജ്ഞാനം യഹോവയുടെ ദാനമാണെന്ന് ദാവീദിനും അബ്ശാലോമിനും അറിയാമായിരുന്നു. വളരെ വൈകിയതുവരെ ദാവീദ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞില്ല. അപ്പോഴേക്കും തന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിലാണെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അയാളും ദാസന്മാരും വേഗത്തിൽ നഗരം വിട്ടുപോയി. ഒലിവുമലയിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെരിപ്പുകൾ അഴിച്ചുമാറ്റി , തല മൂടി , പരസ്യമായി കരഞ്ഞു വഴിയിൽ ആളുകൾ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് നടന്നു.

പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ തന്റെ സ്നേഹിതരും ഉപദേഷ്ടാക്കളിൽ ഒരാളുമായ ഹൂശായിയെ കണ്ടു . ദാവീദ് അവനോട് പറഞ്ഞു "എന്നോടൊപ്പം വരരുത്. പോയി അബ്ശാലോമിനോട് നീ എന്നെ സേവിച്ചതുപോലെ അവനെ സേവിക്കുമെന്ന് പറയുക. കഴിയുമെങ്കിൽ എന്റെ മകനേ അഹിഥോഫെലിന്റെ ആലോചനയ്ക്കെതിരെ ഉപദേശിക്കുക.ദാവീദിന് അബ്ശാലോമിന്റെ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അയയ്ക്കാൻ അവർ ഒരു വഴിയൊരുക്കി. അബ്ശാലോമും വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടവും നഗരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഹൂശായി യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി. അഹീഥോഫെൽ അവന്റെ അരികിലുണ്ടായിരുന്നു. ഹൂശായി അബ്ശാലോമിന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് പറഞ്ഞു, "രാജാവ് ദീർഘായുസ്സോടെ ജീവിക്കട്ടെ!" അബ്ശാലോം ചോദിച്ചു, "നീ നിന്റെ സ്നേഹിതനോടൊപ്പം പോകാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?"

ഹൂശായി പറഞ്ഞു, "യഹോവയും ജനവും തിരഞ്ഞെടുത്തവനെ ഞാൻ സേവിക്കും. നിന്റെ പിതാവിനെ സേവിച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിന്നെയും സേവിക്കും."ദാവീദ് പോകുമ്പോൾ, ശിമെയി എന്നൊരുവന്റെ വീടിനടുത്തുകൂടി അവൻ കടന്നുപോയി. അവൻ ശൗലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു. ശിമെയി ദാവീദിനെ കല്ലെറിഞ്ഞ് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "നീ ഇതിന് അർഹനാണ്, കുലപാതകാ ! ശൗൽ രാജാവിനോട് നീ ചെയ്തതിന് ദൈവം നിന്നെ ന്യായം വിധിക്കുന്നു. നീ ഒരു കുഴിയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുക."അബീശായി വാൾ പുറത്തെടുത്ത് പറഞ്ഞു, "ഈ വൃത്തികെട്ട ചത്ത നായ! ഞാൻ അവന്റെ തല വെട്ടാൻ പോകുന്നു!"ദാവീദ് അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, "നീ എന്തിനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്? ശിമെയി, പോയി ദാവീദിനെ ശപിക്കുക! എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞത് യഹോവയാണ്. ഇത്തരമൊരു സമയത്ത് നമ്മൾ എന്തിന് ദൈവത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യണം? ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ കടന്നുപോകുന്നത് യഹോവ കണ്ട് എന്നോട് കരുണ കാണിച്ചേക്കാം.അങ്ങനെ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും ഒരുമലഞ്ചരിവിലൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ ശിമെയിയും കൂടെ ചേർന്നു നടന്നു. അവൻ ദാവീദിനെ ശപിക്കുകയും കല്ലുകളും മണ്ണും എറിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അബ്ശാലോം കൊട്ടാരത്തിലായപ്പോൾ, അഹീഥോഫെൽ പറഞ്ഞു, "ഇന്ന് രാത്രി ദാവീദിനെ പിന്തുടരാൻ ഞാൻ പന്ത്രണ്ടായിരം പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരട്ടെ. അവൻ ക്ബലഹീനനും ക്ഷീണിതനുമായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവനെ ആക്രമിക്കും. ഇത് അവന്റെ ജനത്തെ പരിഭ്രാന്തരാക്കുകയും അവർ ചിതറുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ രാജാവിനെ മാത്രമേ കൊല്ലുകയുള്ളൂ, മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം നിന്റെ അടുക്കൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരും. നീ രാജാവിനെ മാത്രമേ കൊന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നും മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം ജീവിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആളുകൾ കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് സമാധാനമുണ്ടാകും."ഈ നിർദ്ദേശം അബ്ശാലോമിന് നല്ലതായി തോന്നി, പക്ഷേ അവൻ പറഞ്ഞു, "ഹൂശായിയെ വിളിക്കൂ. അവന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."ഈ പദ്ധതി കേട്ടപ്പോൾ ഹൂശായി പറഞ്ഞു, "അയ്യോ വേണ്ട!അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. നിന്റെ അച്ഛനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും നിനക്ക് അറിയാം.അവർ യോദ്ധാക്കളാണ്. ഇപ്പോൾ അവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അപഹരിച്ച ഒരു കാട്ടുകരടിയെപ്പോലെയാണ്. നിന്റെ അച്ഛന് എങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാം. അവൻ ഒരു പക്ഷേ ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കാം, നിന്റെ ആളുകൾ പുറത്തുവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുമായിരിക്കാം. നീ ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, നിന്റെ പുരുഷന്മാരിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെടും. ജനം അത് കേൾക്കുമ്പോൾ, ദാവീദ് നിന്റെ സൈന്യത്തെ കൊല്ലുകയാണെന്ന് പറയും. നിന്റെ അച്ഛൻ ഒരു സമർത്ഥനായ യോദ്ധാവാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്നതിനാൽ എല്ലാവരും അത് വിശ്വസിക്കും."നീ ചെയ്യേണ്ടത് ഇതാണ്. ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് വലിയൊരു സൈന്യത്തെ കൂട്ടുക. അവരെ നേരിട്ട് യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുക. ദാവീദിനെ എവിടെ കണ്ടാലും ആക്രമിക്കുക. ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ഉപയോഗിച്ച്, അങ്ങനെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നിനക്ക് ഉറപ്പിക്കാം. ഏതെങ്കിലും നഗരം അവനെ ഒളിപ്പിച്ചാൽ കല്ലിൽ മേൽ കല്ല് കാണാതെ ആ നഗരത്തെപൂർണ്ണമായി നശിപ്പിക്കുക

അടുത്ത പേജിൽ തുടരും

108 B രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിവരുന്നു

2 ശമുവേൽ ***17:15 -29***

ആദ്യം, അബ്ശാലോം തന്റെ ഉപദേശം അനുസരിക്കുമോ അതോ അഹിഥോഫെലിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിക്കുമോ എന്ന് ഹൂശായിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദാവീദിനെ കൂടുതൽ ദോഷം വരുത്താൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ഹൂശായിയിൽ നിന്നുള്ള ഏതൊരു സന്ദേശവും രണ്ട് ഓട്ടക്കാർ ദാവീദിന് കൈമാറണമെന്ന് മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ ഒരു വേലക്കാരി പെൺകുട്ടി മുഖേന ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്ന്, 'ജോർദാൻ നദിയുടെ ഇക്കരെ രാത്രി ചെലവഴിക്കരുത്. പകരം, മറുകരയിലേക്ക് കടക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ, നീയും നിന്നോടൊപ്പമുള്ള എല്ലാവരും നശിപ്പിക്കപ്പെടും' എന്ന് പറയുക" എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പുരുഷന്മാർ ദാവീദിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടാൻ തുടങ്ങി.നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഒരു ആൺകുട്ടി വേലക്കാരി തന്റെ

സന്ദേശം അറിയിക്കുന്നത് കണ്ടു. അവൻ ഉടനെ പോയി താൻ കണ്ട കാര്യം അബ്ശാലോമിനോട് പറഞ്ഞു. അബ്ശാലോം ആ രണ്ടുപേരെയും പിടിക്കാൻ കാവൽക്കാരെ അയച്ചു.

ഓട്ടക്കാർ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് എത്തി, അവരുടെ മുറ്റത്ത് ഒരു കിണർ ഉണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുടമസ്ഥൻ അവരെ കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങാൻ സഹായിച്ചു, ഭാര്യ അതിന് മുകളിൽ ഒരു മൂടുപടം ഇട്ടു മുകളിൽ ധാന്യം വിതറി.കാവൽക്കാർ എത്തിയപ്പോൾ അവർ സ്ത്രീയോട് ചോദിച്ചു, "ഇവിടെ വന്ന രണ്ടുപേർ എവിടെ?""അയ്യോ, അവർ കടന്നുപോയി , നദിയിലേക്ക്."കാവൽക്കാർ തിടുക്കത്തിൽ പോയി രണ്ട് ഓട്ടക്കാരെ അന്വേഷിച്ചു, പക്ഷേ അവരെ കണ്ടെത്താനായില്ല. താമസിയാതെ അവർ കീഴടങ്ങി യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി.
കാവൽക്കാർ പോയതിനുശേഷം, രണ്ടുപേരും കിണറ്റിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി അവരുടെ വഴിക്ക് പോയി. അവർ ദാവീദ് രാജാവിനെ കണ്ടെത്തി, "ഉടൻ എഴുന്നേറ്റ് നദി കടക്കുക!" എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ അഹീത്തോഫെൽ നൽകിയ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ച് അവനോട് പറഞ്ഞു.ദാവീദും കൂടെയുള്ള എല്ലാവരും ജോർദാൻ കടന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അവർ സുരക്ഷിതമായി അക്കരെ എത്തി.

അവർ വടക്കോട്ട് യാത്ര ചെയ്തു, "രണ്ട് പാളയങ്ങൾ" എന്നർത്ഥമുള്ള മഹനയീം പട്ടണത്തിൽ എത്തി. 80 വയസ്സുള്ള ബർസില്ലായി എന്ന വൃദ്ധന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടം പ്രമുഖ പുരുഷന്മാരെ അവർ കണ്ടു.ആ പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു, "നിന്നോടൊപ്പമുള്ള ആളുകൾ വിശന്നും ദാഹിച്ചും വലഞ്ഞിരിക്കും. ഞങ്ങൾ കിടക്കകളും പാത്രങ്ങളും മൺപാത്രങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്." അവർ ഗോതമ്പ്, ബാർലി, മാവ്, വറുത്ത ധാന്യം, പയർ, തേൻ, തൈര്, ആട്, പാൽക്കട്ടി എന്നിവയും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ ദാവീദിനെയും അവനോടൊപ്പമുള്ള ആളുകളെയും നഗരത്തിലേക്ക് അവർ സ്വാഗതം ചെയ്തു, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി.

109 അബ്ശാലോമിന്റെ പരാജയം

2 ശമുവേൽ ***17:24 -19:8***

മുൻ പേജിൽ നിന്നുള്ള തുടർച്ച

അഹിത്തോഫെലിന്റെ ഉപദേശം നല്ലതായിരുന്നിട്ടും, യഹോവ അബ്ശാലോമിനെ ആ ഉപദേശം അംഗീകരിപ്പാൻ തോന്നിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് അബ്ശാലോം പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് ഹൂശായിയുടെ ഉപദേശം അനുസരിക്കാം."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, ദാവീദ് യുദ്ധം ജയിക്കുമെന്ന് അഹ്ത്തോഫെലിന് മനസ്സിലായി. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ സ്വദേശത്തേക്ക് പോയി, കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച്, തൂങ്ങിമരിച്ചു.ഹൂശായിയുടെ ഉപദേശം നിമിത്തം, അബ്ശാലോം വലിയൊരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ച് അവനെ പിന്തുടരുമ്പോഴേക്കും ദാവീദ് യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ പ്രദേശത്തെ ആളുകൾ അവന് സാധനങ്ങൾ നൽകുകയും യോവാബ് സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.അബ്ശാലോമിന്റെ സൈന്യത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ ദാവീദ് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. അവൻ തന്റെ ആളുകളോട്, "ഞാൻ നിങ്ങളെ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കാം"എന്ന് പറഞ്ഞു.അവർ പറഞ്ഞു, "വേണ്ട! നഗരത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കുക. ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ മരിച്ചാൽ ആരും ശ്രദ്ധിക്കില്ല. ഞങ്ങളിൽ പകുതി പേർ മരിക്കാം, ആരും അത് ശ്രദ്ധിക്കുക പോലുമില്ല. പക്ഷേ നീ പതിനായിരം പേർക്ക് തുല്യരാണ്. നഗരത്തിൽ തന്നെ തുടരുക."അങ്ങനെ രാജാവ് തന്റെ സൈന്യം പുറത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നു. എല്ലാവരും കേൾക്കത്തക്കവിധം ഉച്ചത്തിൽ യോവാബിനോട് പറഞ്ഞു, "എന്റെ നിമിത്തം എന്റെ മകനായ അബ്ശാലോമിനോട് കരുണ കാണിക്കണമേ."

ദാവീദിന്റെ സൈന്യം യുദ്ധം ചെയ്ത് ഇസ്രായേൽ സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി. അത് ഒരു കൂട്ടക്കൊലയായി മാറി, 20,000-ത്തിലധികം പേർ മരിച്ചു.അബ്ശാലോം യുദ്ധ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഒരു കോവർകഴുതപ്പുറത്ത് കയറി ഓടിപ്പോയി. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ മുടി ഒരു വലിയ മരത്തിന്റെ ശാഖകളിൽ കുടുങ്ങി. അത് അവനെ കോവർകഴുതയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് വലിച്ചു, അവൻ ആകാശത്ത് തൂങ്ങിക്കിടന്നു. ദാവീദിന്റെ ആളുകളിൽ ചിലർ അവൻ അവിടെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് കണ്ട് ചെന്ന് യോവാബിനോട് വിവരം അറിയിച്ചു.അവൻ ചോദിച്ചു, "എന്ത്? അവൻ അവിടെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് നീ കണ്ടു, എന്നിട്ട് നീ അവനെ കൊന്നില്ലേ? കൊന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിനക്ക് പത്ത് വെള്ളിക്കാശ് തരുമായിരുന്നു!"അവർ പറഞ്ഞു, "നീ ഞങ്ങൾക്ക് 1,000 വെള്ളിക്കാശ് തന്നാലും ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ മകനെ കൊല്ലില്ലായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞത് ഞങ്ങൾ കേട്ടു. അവന്റെ മകനെ നമ്മൾ വെറുതെ വിടണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മൾ അവനെ കൊന്നിരുന്നെങ്കിൽ രാജാവ് അത് അറിയുമായിരുന്നു.നീ നമ്മളെ കുറ്റം ഏൽപ്പിക്കട്ടെ."യോവാബ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നോട് സംസാരിച്ച് സമയം കളയുകയാണ്!" അവൻ മൂന്ന് കുന്തങ്ങൾ എടുത്ത് അബ്ശാലോം തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നിടത്തേക്ക് പോയി. അബ്ശാലോമും അവന്റെ നിരവധി കാവൽക്കാരും അബ്ശാലോമിനെ വളഞ്ഞ് കൊന്നുകളഞ്ഞു.

യോവാബ് ആട്ടുകൊറ്റന്റെ കൊമ്പ് ഊതി, അവന്റെ സൈന്യം യിസ്രായേൽ സൈന്യത്തെ പിന്തുടരുന്നത് നിർത്തി. അബ്ശാലോമിനെ മരത്തിൽ നിന്ന് താഴെയിറക്കി ഒരു വലിയ കുഴിയിൽ ഇട്ടു. അങ്ങനെ, യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരെല്ലാം വീട്ടിലേക്ക് പോയി.ഒരു യുവാവ് യോവാബിനോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഓടിച്ചെന്ന് രാജാവിനോട് യഹോവ അവന് വിജയം നൽകിയതെങ്ങനെയെന്ന് അറിയിക്കാം."യോവാബ് പറഞ്ഞു, "വേണ്ട, ഞാൻ മറ്റൊരാളെ അയയ്ക്കാം." അങ്ങനെ അവൻ മറ്റൊരു ഓട്ടക്കാരനെ അയച്ചു.യുവാവ് യോവാബിനോട് തന്നെയും ഓടാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. ഒടുവിൽ അയാൾക്ക് പോകാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചു. ആ യുവാവ് ഓടി, പക്ഷേ അയാൾ മറ്റേ ഓട്ടക്കാരനെക്കാൾ വേഗതയുള്ളവനായിരുന്നു, ആദ്യം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി.യുദ്ധവാർത്തയ്ക്കായി ദാവീദ് പടിവാതിലിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. മതിലിനു മുകളിലെ ഒരു കാവൽക്കാരൻ , ഒരു ഓട്ടക്കാരൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു.യൗവ്വനക്കാരൻ അടുത്തു വന്നു, കാവൽക്കാരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു മറ്റൊരു ഓട്ടക്കാരൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന് . യുവാവ് രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് പറഞ്ഞു, "യുദ്ധം നന്നായി നടന്നു. നീ ജയിച്ചു! യഹോവ നിനക്കു വിജയം നൽകിയിരിക്കുന്നു."ദാവീദ് ചോദിച്ചു,

“അബ്ശാലോമിന്റെ കാര്യമോ? അവൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ?”“എനിക്കറിയില്ല. ഒരുപാട് ശബ്ദം കേട്ടു, പക്ഷേ അത് എന്താണെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു.” “അവിടെ നിൽക്കുക, കാത്തിരിക്കാം”.
രണ്ടാമത്തെ ഓട്ടക്കാരൻ വന്ന് പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് ഒരു സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട്. ദൈവം ഇന്ന് നിനക്ക് വിജയം നൽകിയിരിക്കുന്നു.”ദാവീദ് ചോദിച്ചു, “അബ്ശാലോമിന്റെ കാര്യമോ? അവൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ?”ഓട്ടക്കാരൻ പറഞ്ഞു, “ നിന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കളും അവനെപ്പോലെ ആകട്ടെ.”

അടുത്ത പേജിൽ തുടരും

110 ദാവീദിന്റെ രാജ്യം പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു

2 ശമുവേൽ ***19***

മുൻപേജിൽ നിന്നുള്ള തുടർച്ച

അബ്ശാലോമിന്റെ മരണവാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ രാജാവ് ഹൃദയം നുറുങ്ങി. അവൻ മുറിയുടെ പടിവാതിൽക്കൽ ചെന്ന് ദുഃഖത്തോടെ നിലവിളിച്ചു. “എന്റെ മകനേ, അബ്ശാലോമേ! എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ, അബ്ശാലോമേ! നിനക്കു പകരം ഞാൻ മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ!”ഈ വാർത്ത സൈന്യത്തിൽ വീണ്ടും എത്തി. പെട്ടെന്ന് അവരുടെ വിജയാഹ്ലാദം ദുഃഖമായി മാറി. അവർ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റതുപോലെയായിരുന്നു അത്.

യോവാബ് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. “നിന്റെ ആളുകൾ നിനക്കുവേണ്ടി അവരുടെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി. അവർ നിന്റെ ജീവൻ മാത്രമല്ല, നിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ജീവൻ കൂടി രക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവർ ചെയ്തതിൽ അവർ ലജ്ജിക്കുന്നു. നിന്റെ മകനു പകരം അവർ മരിക്കണമെന്ന് നീ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് അവർ കരുതുന്നു.“ഇപ്പോൾ എഴുന്നേൽക്കൂ. പുറത്തുപോയി നിന്റെ ആളുകളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തു. നീ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവരെല്ലാം നിന്നെ വിട്ടുപോകും, നിന്റെ കഷ്ടതകൾ മുമ്പെന്നത്തേക്കാളും വഷളാകും.”അങ്ങനെ ദാവീദ് എഴുന്നേറ്റു പടിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു.ഉടനെ അവന്റെ ആളുകളെല്ലാം വന്നു അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു.അബ്ശാലോം കൊല്ലപ്പെടുകയും അവന്റെ സൈന്യം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവന്റെ ആളുകൾ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടി വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങി. ആ സമയത്ത് ഇസ്രായേൽ ജനംവർഷങ്ങളായി ദാവീദ് തങ്ങൾക്കു ചെയ്ത എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും ഓർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഒരുമിച്ച് ദാവീദിനെ വിളിച്ചു, വീണ്ടും അവരുടെ രാജാവാകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.ഈ വിളിയിൽയെഹൂദാ പ്രതിനിധീച്ചിരുന്നില്ല., അതിനാൽ ദാവീദ് അവർക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. “എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നോട് തിരിച്ചുവരാൻ ആവശ്യപ്പെടാത്തത്? എല്ലാത്തിനുമുപരി, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഒരാളാണ്.”

“തിരിച്ചുവന്ന് ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകുക” എന്ന് അവർ ഉടനെ അവന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. തുടർന്ന് അവർ യോർദ്ദാൻ നദിയിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് അവനെയും കുടുംബത്തെയും കടത്തിവിട്ടു.ദാവീദ് നദി കടന്നയുടനെ, ശിമെയി ഓടിവന്ന് അവന്റെ മുമ്പാകെ വീണു. അവൻ പറഞ്ഞു, “നീ യെരുശലേമിൽ നിന്ന്പോയപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോട് പാപം ചെയ്യുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. ദയവായി അത് എന്നോട് പറയരുത്. നിങ്ങൾക്ക് കാണാനാകുന്നതുപോലെ, നിങ്ങളെ തിരികെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ആദ്യ വ്യക്തി ഞാനാണ്.

യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അബീശായി മുന്നോട്ട് വന്ന് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അവനെ കൊല്ലട്ടെ. നീ യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനാണ്, അവൻ നിന്നെ അപമാനിച്ചു.”ദാവീദ് പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വാൾ ഉറയിലിടുക. ഇന്ന് ഒരു പ്രത്യേക ദിവസമാണ്. ഞാൻ വീണ്ടും രാജാവായി. ഇന്ന് ഇസ്രായേലിൽ ആരും കൊല്ലപ്പെടുകയില്ല.” പിന്നെ അവൻ തന്റെ മുന്നിലുള്ള പുരുഷന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. “ശിമെയി, നീ ചെയ്തതിന് നീ മരിക്കില്ല.”ഉടനെ, യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു തർക്കം ഉണ്ടായി. മറ്റ് ഗോത്രങ്ങൾ യെഹൂദയോട് ചോദിച്ചു, “നീ രാജാവിനെ നദിക്കക്കരെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്താത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?”യെഹൂദാ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ അവന്റെ ബന്ധുക്കളാണ്.”മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു, “അവൻ യെഹൂദയുടെ മാത്രമല്ല, എല്ലാ ഇസ്രായേലിന്റെയും രാജാവാണ്. അതിനാൽ അവൻ നമ്മുടെ രാജാവിനേക്കാൾ പത്തിരട്ടി കൂടുതലാണ്.” ഇത് വീണ്ടും രാഷ്ട്രത്തെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു ഗോത്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടം തീവ്രമായി ശേബ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മുന്നോട്ടുവന്ന് ഒരു ആട്ടിൻ കൊമ്പ് ഊതി പറഞ്ഞു: “ദാവീദ് ഇസ്രായേലിൽ രാജാവല്ല യെഹൂദാ അവനെ ഏൽപ്പിക്കട്ടെ. നമുക്ക് വീട്ടിലേക്കു പോകാം.”

അതോടെ യിസ്രായേൽ ജനം പിരിഞ്ഞു. യഹൂദാഗോത്രം മാത്രമാണ് ദാവീദിനെ യെരുശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയത്.

111 ആബേലിന്റെ ജ്ഞാനമുള്ള സ്ത്രീ

2 ശമുവേൽ ***20*** ൽ ***1*** ദിനവൃത്താന്തം ***2:16-17***

ദാവീദ് യോവാബിനെ സൈന്യാധിപസ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കി. പകരം അമാസയെ നിയമിച്ചു, അവൻ തന്റെ അനന്തരവൻ കൂടിയായിരുന്നു. അവൻ അമാസയോട് പറഞ്ഞു, “ശേബയെ വേട്ടയാടാൻ മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ എന്റെ സൈന്യത്തെ ഒരുക്കുക.”അമാസ സൈന്യത്തെ ഒരുക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ അത് വളരെ സമയമെടുത്തു. അവൻ മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തിരിച്ചെത്തിയില്ല.ദാവീദ് യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയോട് പറഞ്ഞു, “ശേബയെ തോൽപ്പിക്കണമെങ്കിൽ നാം വേഗത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കണം. നാം അവന് സമയം നൽകിയാൽ, അവൻ അബ്ശാലോമിനേക്കാൾ വലിയ അപകടമായിരിക്കും. ഉടനെ അവനെ പിന്തുടരുക.”

യോവാബ് തന്റെ സഹോദരനോടൊപ്പം ചേർന്നു, അവർ ഒരുമിച്ച് പെട്ടെന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് അവർ ശെബയെ പിടിക്കാൻ യെരുശലേമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു.വഴിയിൽ, അമാസ ഒടുവിൽ അവരെ പിടികൂടി. യോവാബ് അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു, “എന്റെ ബന്ധുവായ അമാസ. സുഖമാണോ?” പിന്നെ അവൻ വലതു കൈ നീട്ടി അമാസയെ അടുപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി നീട്ടി ചുംബിച്ചു. യോവാബിന്റെ ഇടതു കൈയിലെ കത്തി

അമാസ കണ്ടില്ല.യോവാബ് അമാസയുടെ വയറ്റിൽ കുത്തി. അവൻ നിലത്തു വീണു മരിച്ചു, പക്ഷേ മരിച്ചിരുന്നില്ല. യോവാബ് തിരിഞ്ഞു ശേബയെ അന്വേഷിക്കാൻ പോയി.

ദാവീദ് യോവാബിനെ സൈന്യാധിപസ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കി. പകരം അമാസയെ നിയമിച്ചു, അവൻ തന്റെ അനന്തരവൻ കൂടിയായിരുന്നു. അവൻ അമാസയോട് പറഞ്ഞു, "ശേബയെ വേട്ടയാടാൻ മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ എന്റെ സൈന്യത്തെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുക."അമാസ ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ അത് വളരെ സമയമെടുത്തു. അവൻ മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തിരിച്ചെത്തിയില്ല.ദാവീദ് യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയോട് പറഞ്ഞു, "ശേബയെ തോൽപ്പിക്കണമെങ്കിൽ നാം വേഗത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കണം. നാം അവന് സമയം നൽകിയാൽ, അവൻ അബ്ശാലോമിനേക്കാൾ വലിയ അപകടമായിരിക്കും. ഉടനെ അവനെ പിന്തുടരുക."യോവാബ് തന്റെ സഹോദരനോടൊപ്പം ചേർന്നു, അവർ ഒരുമിച്ച് പെട്ടെന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് അവർ ശെബയെ പിടിക്കാൻ യെരുശലേമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു.വഴിയിൽ, അമാസ ഒടുവിൽ അവരെ പിടികൂടി. യോവാബ് അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു, "എന്റെ ബന്ധുവായ അമാസ. സുഖമാണോ?" പിന്നെ അവൻ വലതു കൈ നീട്ടി അമാസയെ അടുപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി നീട്ടി ചുംബിച്ചു. യോവാബിന്റെ ഇടതു കൈയിലെ കത്തി അമാസ കണ്ടില്ല.യോവാബ് അമാസയുടെ വയറ്റിൽ കുത്തി. അവൻ നിലത്തു വീണു മരിച്ചു, പക്ഷേ മരിച്ചിരുന്നില്ല. യോവാബ് തിരിഞ്ഞു ശേബയെ അന്വേഷിക്കാൻ പോയി.ഒരു പടയാളി അമാസയുടെ അരികിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു,

"നീ ദാവീദ് രാജാവിനോട് വിശ്വസ്തനാണെങ്കിൽ യോവാബിനെ പിന്തുടരുക."സൈന്യം യോവാബിനെ പിന്തുടരുമ്പോൾ, അവർ വേഗത കുറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അമാസ അതിവേദനയോടെ ഞരങ്ങുകയായിരുന്നു. ചിലർ അവനെ നോക്കാൻ നിന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു പടയാളി അമാസയെ റോഡിന്റെ വശത്തേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് അവന്റെ മേൽ ഒരു പുതപ്പ് എറിഞ്ഞു. പിന്നെ സൈന്യം വേഗത്തിൽ നീങ്ങി.അവർ ശെബയെ ദേശം മുഴുവൻ പിന്തുടർന്നു.അവസാനം അവൻ തന്റെ ആളുകളെ ആബേൽ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.യോവാബിന്റെസൈന്യം നഗരം ഉപരോധിക്കുകയും അതിന്റെ മതിലുകൾക്കെതിരെ ഒരു മുകളിലേക്ക് കയറുകയും ചെയ്തു. മതിലുകൾ പൊളിച്ചുമാറ്റി നഗരം നശിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.അവർ പണി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ അവരോട് ആക്രോശിച്ചു. ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ അവൾ ഒരു ജ്ഞാനിയായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു, "പോയി യോവാബിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ അവനോട് സംസാരിക്കാം."യോവാബ് മതിലിന്റെ ആ ഭാഗത്തേക്ക് വന്നു, "നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?"അവൾ തിരിച്ചു വിളിച്ചു, "നീ യോവാബാണോ?""അതെ, നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?"അവൾ പറഞ്ഞു, "ആളുകൾ പറയുന്നു, 'ഏറ്റവും നല്ല ഉപദേശം ലഭിക്കാൻ ഹാബെലിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുക' എന്ന്. കാരണം, പ്രശ്നങ്ങൾ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അപ്പോൾ ഹാബെൽ പോലുള്ള വിലപ്പെട്ട ഒരു വിഭവം നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നശിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ഞങ്ങളുടെ നഗരം ഇസ്രായേലിന് ഒരു അമ്മയെപ്പോലെയാണ്."അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ നഗരം നശിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഇവിടെയില്ല.നമ്മുടെ രാജാവായ ദാവീദിനെതിരെ മത്സരിച്ച ഷേബയെ ഞങ്ങൾ പിന്തുടരുകയാണ്. ഈ മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾക്ക്

തന്നാൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നഗരം വെറുതെ വിടും."ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ അത് നിങ്ങളെ തടയാം. ഞങ്ങൾ ശേബയുടെ തല നിങ്ങളുടെ നേരെ എറിഞ്ഞുതരാം."

ആ സ്ത്രീ പോയി നഗരത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് സംസാരിച്ചു. അവർ അവളുടെ ജ്ഞാനത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു, അങ്ങനെ അവർ ശേബയെ പിടിച്ചു അവന്റെ തല വെട്ടി യോവാബിന്റെ നേരെ എറിഞ്ഞു.യോവാബ് അത് കണ്ടയുടനെ കാഹളം ഊതി അവന്റെ സൈന്യം വീട്ടിലേക്ക് പോയി.യോവാബ് യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി, അവിടെ വെച്ച് ദാവീദിന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ അധിപതിയായി വീണ്ടും നിയമിതനായി.

112 വംശീയ ഉന്മൂലനം

2 ശമുവേൽ ***21***

ഇസ്രായേൽ ദേശത്ത് ഒരു ക്ഷാമം ഉണ്ടായി. ആദ്യം, ദാവീദ് അത് ഒരു സ്വാഭാവിക സംഭവമാണെന്ന് കരുതി മൂന്ന് വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. പിന്നീട് ക്ഷാമം ദൈവത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് യഹോവയോട് ചോദിച്ചു. ദൈവം പറഞ്ഞു, "ശൗൽ ഗിബെയോന്യരോട് ചെയ്തതാണ് ഇതിന് കാരണം. ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം ഗിബെയോനിലായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം യെരുശലേമിലായിരുന്നു, എന്നാൽ ഗിബെയോനിലായിരുന്നു കൂടാരം ഇരുന്നിരുന്നത്. അങ്ങനെ രണ്ട് ആരാധനാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

യോശുവയുടെ കാലത്ത് ഗിബെയോന്യർ ഇസ്രായേലുമായി ഒരു ഉടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ആ ഉടമ്പടി അവഗണിക്കാനും ഗിബെയോന്യ ജനതയെ ഇല്ലാതാക്കാനും ശൗൽ തീരുമാനിച്ചു. അവരെ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു.ദാവീദ് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങളുടെ ജനംനിങ്ങളോട് അന്യായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും നിങ്ങളുമായി എങ്ങനെ അനുരഞ്ജനത്തിലാകാൻ കഴിയും?""നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ കൊന്നതിന് പണത്തിന് വില കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇസ്രായേലിനെതിരെ തിരിച്ചടിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ശ ശക്തി ഇല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഇസ്രായേലിനെതിരെയല്ല ഞങ്ങളുടെ പരാതി. ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച മനുഷ്യനെതിരെ മാത്രമാണ്."

ദാവീദ് ചോദിച്ചു, "അപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എന്തുചെയ്യും?"അവർ പറഞ്ഞു, "ശൗലിന്റെ ഏഴ് മ മക്കളെ ഞങ്ങൾക്ക് തരൂ. ആളുകൾ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തുള്ള അവന്റെ ജന്മനാട്ടിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ തൂക്കിലേറ്റും."ദാവീദ് സമ്മതിച്ചു. ശൗലിന്റെ രണ്ട് പുത്രന്മാരെയും അഞ്ച് പേരക്കുട്ടികളെയും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. യോനാഥാനോടുള്ള വാഗ്ദാനം നിമിത്തം അവൻ മെഫീബോശെത്തിനെ വെറുതെ വിട്ടു.ഗിബെയോന്യർ ആ ഏഴുപേരെയും കൊന്ന് അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ആളുകൾ ആരാധനയ്ക്ക് പോയ സ്ഥലത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു കുന്നിൽ തൂക്കി. വിളവെടുപ്പിന്റെ ആരംഭമായ ഏപ്രിൽ മുതൽ മഴക്കാലത്തിന്റെ ആരംഭമായ ഒക്ടോബർ വരെ അവർ അവിടെ തൂങ്ങിക്കിടന്നു.ശൗലിന്റെ ഭാര്യ തന്റെ പുത്രന്മാരെയും

പേരക്കുട്ടികളെയും ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. അവൾ അവരെ ഒരു സുരക്ഷിത സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവൾ അവരെ ഒരു പാറയുടെ മുകളിൽ കിടത്തി, അവിടെ അവൾ അവരെ സംരക്ഷിക്കും. അവൾ അവരുടെ അടുത്ത് ഇരുന്നു, അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, അവരുടെ മുറിവുകൾ കഴുകി, അവർക്ക് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും നൽകി. അവൾ അവരുടെ കൂടെ രാത്രി മുഴുവൻ ഉണർന്നിരുന്നു, അവരെ സംരക്ഷിച്ചു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ കഥകൾ കേട്ടു. അവൾ അവരുടെ ചിരികൾ കേട്ടു. അവൾ അവരുടെ കണ്ണുനീർ കണ്ടു. അവൾ അവരുടെ ഭയം കണ്ടു. അവൾ അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ കണ്ടു. അവൾ അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു. അവൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കണ്ടു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ അമ്മയായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ ദൈവമായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ സുഹൃത്തായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ സംരക്ഷകയായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ ആശ്വാസമായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ സ്നേഹമായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ ജീവിതമായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ എല്ലാമായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ ലോകമായിരുന്നു.

അവൾ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ പ്രപഞ്ചമ

ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "ഇവ മൂന്നും എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു! എന്നിരുന്നാലും,മനുഷ്യരുടെ കൈകളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ കൈയിൽ കഷ്ടപ്പെടാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവ് കരുണയുള്ളവനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം".അപ്പോൾ ദൈവം കർത്താവിന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു, അവൻ ദേശത്തുടനീളം ഒരു കഠിനമായ പകർച്ചവ്യാധിയാൽ വ്യാപിച്ചു. 70,000 പുരുഷന്മാർ മരിച്ചു! ദൂതൻ പിന്നീട് യെരുശലേമിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. നഗരത്തിൽ മരണം വന്നപ്പോൾ, ദൈവം പറഞ്ഞു, "നിർത്തൂ! മതി!"
ദൂതൻ ഉടനെ നിന്നു. അവൻ അരവ്ന എന്ന യെബൂസ്യന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മെതിക്കളത്തിനു മുകളിലായിരുന്നു. അബ്രഹാം തന്റെ മകനെ യഹോവയ്ക്ക് അർപ്പിച്ച കൃത്യമായ സ്ഥലമായിരുന്നു അത്.ദാവീദ് മുകളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ നഗരത്തിന് മുകളിൽ നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു വാൾ പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന ദൂതനെ കണ്ടു. അരവ്ന ദൂതനെ കണ്ടു ഓടി ഒളിച്ചു.

ദാവീദ് നിലത്തു മുഖം താഴ്ത്തി വീണു."അയ്യോ കർത്താവേ, പാപം ചെയ്തത് ഞാനാണ്! ഈ ആളുകളല്ല. അവർ ആടുകളെപ്പോലെയാണ്. അവർ എന്താണ് ചെയ്തത്? എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും ശിക്ഷിക്കണമേ."ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശവുമായി പ്രവാചകൻ ദാവീദിന്റെ അടുക്കലേക്ക് നടന്നു. "ആ മെതിക്കളത്തിൽ കർത്താവിന് ഒരു യാഗപീഠം പണിയുക." ദാവീദ് ഉടനെ അതിലേക്ക് നടന്നു. ഇത് കണ്ട അരവ്ന രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് വണങ്ങി.ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "നിന്റെ കളം എനിക്ക് വിൽക്കുക, അങ്ങനെ ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം പണിയട്ടെ. അപ്പോൾ അവൻ ബാധയെ ജനത്തിൽ നിന്ന് തടയും. ഞാൻ അതിന്റെ വില മുഴുവൻ നിനക്കു തരാം."അരവ്ന പറഞ്ഞു, "രാജാവേ, ഞാൻ അത് നിനക്കു തരാം. ദയവായി അത് എടുത്ത് നിന്റെ യാഗപീഠം പണിയുക. എന്റെ കാളകളെ ഹോമയാഗത്തിന് ഉപയോഗിക്കുക, എന്റെ വിറകും തീയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുക. ഞാൻ എല്ലാം തരുന്നു. കർത്താവ് നിന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

ദാവീദ് പറഞ്ഞു, "വേണ്ട എന്റെ സുഹൃത്തേ, ഞാൻ എല്ലാം പൂർണ്ണ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങാം. എനിക്ക് ഒരു ചെലവുമില്ലാതെ ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക് യാഗം അർപ്പിക്കില്ല." അങ്ങനെ ദാവീദ് കളവും കാളകളും വിറകും വാങ്ങി. പിന്നെ അവൻ യാഗപീഠം പണിത് യഹോവയ്ക്ക് യാഗം അർപ്പിച്ചു.ദൈവം ദാവീദിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു, യാഗപീഠം ദഹിപ്പിക്കാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തീ അയച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ ദൂതനോട് കൽപ്പിച്ചു, "നിന്റെ വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക!"അതോടെ പകർച്ചവ്യാധി അവസാനിച്ചു. അന്നുമുതൽ, ദാവീദ് ദൈവത്തിന് യാഗം അർപ്പിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ആ യാഗപീഠം ഉപയോഗിച്ചു. "ഇത് കർത്താവിന്റെ ആലയമാണ്" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.പിന്നെ അവൻ ആളുകളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ദൈവാലയം പണിയാൻ ആവശ്യമായ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങി. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ശലോമോൻ ആ സ്ഥലത്താണ് കർത്താവിന്റെ ആലയം പണിതത്.

114 ശക്തിയുടെ കൈമാറ്റം

1 രാജാക്കന്മാർ ***1***

ദാവീദ് വൃദ്ധനും ദുർബലനുമായി മാറിയപ്പോൾ, അവൻ എപ്പോഴും തണുത്തവനായിരുന്നു. പുതപ്പുകൾ കൊണ്ട് മൂടിയിട്ടും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല.ഒടുവിൽ അവർ അവനോടൊപ്പം ഉറങ്ങാൻ ഒരു ശുശ്രൂഷയെ നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ ഒരു സുന്ദരിയായ കന്യകയെ കണ്ടെത്തി, അവൾ അവന്റെ സ്ഥിരം ശുശ്രൂഷകയായിരുന്നു. അവൾ അവനോടൊപ്പം ഉറങ്ങി, പക്ഷേ അവർ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടില്ല.അബ്ശാലോമിന്റെ ഇളയ സഹോദരനായ അദോനിയ ദാവീദിന്റെ നാലാമത്തെ മകനായിരുന്നു .അവൻ തന്റെ സഹോദരനെപ്പോലെ സുന്ദരനായിരുന്നു. ദാവീദ് ഒരിക്കലും അദോനിയയെ ശിക്ഷിക്കുകയോ തിരുത്തുകയോ ചെയ്തില്ല.ദാവീദ് വൃദ്ധനും കിടപ്പിലായവനും ആയതിനാൽ, ഞാൻ അടുത്ത രാജാവാകും എന്ന് അദോനിയ പറഞ്ഞു.തെരുവുകളിലൂടെ രഥത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ മുമ്പിൽ ഓടാൻ 50 അംഗരക്ഷകരെ നിയമിച്ചു.യോവാബിനോട് തന്നെ സഹായിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു, മഹാപുരോഹിതന്റെ സഹായവും തേടി.നാഥാൻ പ്രവാചകൻ ഉൾപ്പെടെ മറ്റുള്ളവർ അവനെ സഹായിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു.അദോനിയ ഒരു വിരുന്നു നടത്തുകയും തന്നെ പിന്തുണച്ചവരെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരായ ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാരെയും യെഹൂദയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ തന്നെ എതിർത്തവരെ അവൻ ക്ഷണിച്ചില്ല, ശലോമോനെയും ക്ഷണിച്ചില്ല.ബത്ത്ശേബ ശലോമോന്റെ അമ്മയായിരുന്നു. നാഥാൻ ചെന്ന് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അവളോട് പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "അദോനിയാ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് രാജാവിന് അറിയില്ല. നമ്മൾ ഇത് നിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ, നീയും നിന്റെ മകനും മരിക്കും." എന്നിട്ട് രാജാവിനോട് എങ്ങനെ പറയണമെന്ന് അവൻ കൃത്യമായി അവളോട് പറഞ്ഞു.അവൾ ദാവീദിന്റെ മുറിയിലേക്ക് പോയി, അവിടെ അവന്റെ ശുശ്രൂഷക അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. ബത്ത്ശേബ പറഞ്ഞു, "എന്റെ യജമാനനേ, അങ്ങയുടെ ശേഷം ശലോമോൻ രാജാവാകുമെന്ന് അങ്ങ് പറഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അദോനിയാ, അങ്ങ് അറിയാതെ തന്നെത്താൻ രാജാവായിരിക്കുന്നു. ആരാണ് രാജാവാകേണ്ടതെന്ന് കൃത്യമായി പറയാൻ ഇസ്രായേൽ മുഴുവൻ നിന്നിലേക്ക് നോക്കുന്നു. അവരോട് പറയാതെ നീ മരിച്ചാൽ ഞാനും ശലോമോനും കുറ്റവാളികളായി കൊല്ലപ്പെടും.ആ സമയത്ത്, നാഥാൻ അകത്തു വന്നു ചോദിച്ചു: "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, നീ അദോനിയാവെ രാജാവാക്കിയോ? ഇന്ന് അവൻ യിസ്രായേൽ പ്രഭുക്കന്മാരുമായി ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കുകയാണ്. അവർ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് 'രാജാവ് നീണാൾ വാഴട്ടെ' എന്ന് പറയുന്നു. ഞങ്ങളിൽ പലരും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടില്ല.എന്നെ അറിയിക്കാതെ നീ ഇതിന് അധികാരം നൽകിയതിൽ എനിക്ക് അത്ഭുതം തോന്നുന്നു."ദാവീദ് ബത്ത്-ശേബയോട് പറഞ്ഞു, "യഹോവയാണ, നിന്റെ മകൻ ശലോമോൻ എന്റെ ശേഷം രാജാവാകും. അത് ഇന്ന് സംഭവിക്കും."

പിന്നെ അവൻ ചില പുരോഹിതന്മാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പ്രവാചകനായ നാഥാനും ഒരു നിയോഗം നൽകി. "ശലോമോനെ എന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്ത് കയറ്റി നിങ്ങൾ അവനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുക. അതിനുശേഷം, ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെ കൊമ്പുകൾ ഊതി 'ശലോമോൻ രാജാവ് നീണാൾ വാഴട്ടെ!' എന്ന് വിളിച്ചുപറയുക.പിന്നെ അവനെ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുക. എന്റെ ശേഷം രാജാവാകാൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവൻ ഇവനാണെന്ന് എല്ലാവരോടും പറയുക."

ആ പുരുഷന്മാർ ദാവീദിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിച്ചു. ശലോമോനെ രാജാവായി പ്രഖ്യാപിച്ചയുടനെ, ആളുകൾ തെരുവുകളിലേക്ക് ആർത്തുവിളിച്ചും, കുഴലൂതിയും, ആഘോഷിച്ചും ഒഴുകിയെത്തി. അദോനിയയുടെ വിരുന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ ശബ്ദം കേട്ട് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ആളുകൾ ഓടിച്ചെന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. "ദാവീദ് രാജാവ് ശലോമോനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു! ഇപ്പോൾ അവൻ രാജകീയ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു."എല്ലാവരും വേഗത്തിൽ വിരുന്നിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ശലോമോൻ തന്നോട് എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് അദോനിയ ഭയപ്പെട്ടു. അവൻ സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ ചെന്ന് യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ പിടിച്ചു. "ഞാൻ നിന്റെ ദാസനാണ്. എന്നെ കൊല്ലില്ലെന്ന് ദയവായി എനിക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ ശലോമോന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. ശമോ മോൻ ഒരു സന്ദേശം തിരിച്ച് അയച്ചു. നീ നല്ല സ്വഭാവത്തോടെ പെരുമാറിയാൽ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുകയില്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും. അങ്ങനെ അദ്ദേനിയ ശലോമോന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് ബഹുമാനിച്ചു.

115 ദാവീദിന്റെയും യോവാബിന്റെയും മരണം

1 രാജാക്കന്മാർ ***2***

ദാവീദ് മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, രാജാവായി എങ്ങനെ ഭരിക്കണമെന്ന് ശലോമോന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,"വിജയിക്കണമെങ്കിൽ, നീ ശക്തനും ധീരനുമായിരിക്കുകയും എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനകളുടെ വഴികളിൽ നടക്കുകയും വേണം."ശരിയായ സമയത്ത് യോവാബിനെ കൊല്ലുക. അവൻ ഇസ്രായേലിന്റെ രണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാരെ കൊന്നു - ശൗലിന്റെ സേനാപതിയായ അബ്നേറിനെയും അവന്റെ ബന്ധുവായ അമാസയെയും.യുദ്ധക്കളത്തിൽ അവൻ അവരെ കൊന്നില്ല. സമാധാനത്തിന്റെ കാലമായതിനാൽ ഈ രണ്ടു പുരുഷന്മാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു. സമാധാനപരമായി വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്.ഞാൻ അബ്ശാലോമിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ശിമെയി എന്നെ ശപിച്ചത് ഓർക്കുക. അവൻ കരുണയ്ക്കായി യാചിച്ചു, അവൻ ജീവിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്. നിന്റെ ജ്ഞാനമനുസരിച്ച് അവനോട് പെരുമാറുക.അതിനുശേഷം താമസിയാതെ, ദാവീദ് മരിച്ചു, അവർ അവനെ യെരുശലേമിൽ അടക്കം ചെയ്തു. അവൻ നാല്പത് വർഷം രാജാവായിരുന്നു.

പിന്നീട്, അദോനീയാവ് ബത്ശേബയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ രാജാവാകണമെന്ന് എല്ലാ ഇസ്രായേലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ. ഞാൻ ശലോമോനെ രാജാവായി സ്വീകരിക്കുന്നു, കാരണം അത് ഇസ്രായേലിനെ സംബന്ധിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. എനിക്ക് ഒരു അപേക്ഷ മാത്രമേയുള്ളൂ.""അതെന്താണ്?"നീ ചോദിച്ചാൽ രാജാവ് ഒന്നും നിരസിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ദയവായി, ദാവീദിന്റെ ധാത്രിയെ എനിക്ക് ഭാര്യയായി ലഭിക്കുമോ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊള്ളുക."അങ്ങനെ ബത്ശേബ ശലോമോന്റെ

അടുക്കൽ ചെന്നു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് അവളെ വന്ദിച്ച് തന്റെ വലതുവശത്ത് ഒരു സിംഹാസനം വയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.അവൾ ഇരുന്നു പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ഒരു ചെറിയ അപേക്ഷയുണ്ട്. ദയവായി എന്നെ നിരസിക്കരുത്.""അമ്മേ, ചോദിക്കൂ, ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരാം."
അവൾ പറഞ്ഞു, "ദയവായി അദോനീയാവിന് ദാവീദിന്റെ ധാത്രിയെ ഭാര്യയായി ലഭിക്കട്ടെ."
ശലോമോൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. "ഇത് തന്നെ രാജാവാക്കാമോ എന്ന് ചോദിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. ഈ അപേക്ഷ അദോനിയാവിന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തും. ഈ ദിവസം അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവൻ മരിക്കും." ശലോമോൻ പിന്നീട് കൽപ്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു, അദോനിയ കൊല്ലപ്പെട്ടു.മഹാപുരോഹിതൻ അദോനിയയെ പിന്തുണച്ചിരുന്നു, അതിനാൽ രാജാവ് അവന്റെ ജോലി അവനിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളഞ്ഞു. ഏലിയുടെ വംശത്തിലെ അവസാനത്തെ പുരോഹിതനായിരുന്നു അവൻ. ഇത് അവനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം നിവർത്തിച്ചു.തന്റെ സമയം വന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് യോവാബ് അറിഞ്ഞിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ കൂടാരത്തിൽ പോയി യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ പിടിച്ചു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ശലോമോൻ ഒരു കാവൽക്കാരനോട്, "പോയി അവനെ കൊല്ലുക" എന്നു പറഞ്ഞു.

കാവൽക്കാരൻ പോയി യോവാബിനോട്, "ഇവിടെ വരൂ" എന്നു പറഞ്ഞു."ഇല്ല, ഞാൻ ഇവിടെ മരിക്കും" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.കാവൽക്കാരൻ തിരികെ പോയി രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു.ശലോമോൻ പറഞ്ഞു, "അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ ചെയ്യൂ. അവനെ അവിടെ കൊല്ലൂ! തന്നേക്കാൾ നല്ലവരായ രണ്ട് മനുഷ്യരെ കൊന്നതിന് അവൻ മരിക്കണം." അങ്ങനെ യോവാബിനെ യാഗപീഠത്തിൽ വെച്ച് കൊന്ന് അവന്റെ വീടിനടുത്ത് അടക്കം ചെയ്തു.ശലോമോൻ ശിമെയിയെ വിളിച്ചു. രാജാവ് പറഞ്ഞു, "യെരുശലേമിൽ ഒരു വീട് പണിത് അവിടെ താമസിക്കുക. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീ ഈ നഗരം വിട്ടുപോകരുത്. നീ പോയാൽ നീ മരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ജീവൻ നിന്റെ കൈകളിലാണ്."ശിമെയി പറഞ്ഞു, "ഇത് ന്യായമാണ്. നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യും."അവൻ മൂന്ന് വർഷം യെരുശലേമിൽ താമസിച്ചു. ഒരു ദിവസം, അവന്റെ രണ്ട് അടിമകൾ ഓടിപ്പോയി, അതിനാൽ ശിമെയി അവരുടെ പിന്നാലെ പോയി അവരെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു.ശലോമോൻ അവനെ വരുത്തി. "ഞാൻ നിന്നോട് കല്പിച്ച കല്പന നീ അവഗണിച്ചു. ഇപ്പോൾ നീ എന്റെ പിതാവിനോട് ചെയ്തതിന് നീ പകരം വീട്ടും. നീ അവനെ ശപിച്ചു, പക്ഷേ അവന്റെ രാജ്യം എന്നേക്കും നിലനിൽക്കും." അതോടെ ശിമെയി കൊല്ലപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ശലോമോൻ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി സ്വയം സ്ഥാപിച്ചു.

116 ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം

1 രാജാക്കന്മാർ ***3 - 4 & 2*** ദിനവൃത്താന്തം ***1***

ശലോമോൻ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു, തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ മാതൃക പിന്തുടരാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരു ദിവസം, അവൻ ഗിബെയോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് യാഗപീഠത്തിൽ 1,000 ഹോമയാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ

ദൈവം അവന് ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. "ഞാൻ നിനക്ക് എന്ത് നൽകണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?"ഒട്ടും സംശയിക്കാതെ അവൻ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, എന്റെ പിതാവ് ഒരു മഹാരാജാവായിരുന്നു, പക്ഷേ ഒന്നും അറിയാത്ത ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെയാണ് ഞാൻ. നിന്റെ ജനത്തെ ഭരിക്കാൻ എനിക്ക് ജ്ഞാനവും വിവേകവും നൽകേണമേ."ശലോമോന്റെ ഉത്തരത്തിൽ കർത്താവ് പ്രസാദിച്ചു. "നീ ദീർഘായുസ്സോ, സമ്പത്തോ, സമാധാനമോ അല്ല, ജ്ഞാനമാണ് ചോദിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിനക്ക് ജ്ഞാനം നൽകും. അത് ആർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാളും ഒരിക്കലും ലഭിക്കാത്തതിനേക്കാളും അധികമായിരിക്കും. ഞാൻ നിനക്ക് വലിയ സമ്പത്തും ബഹുമാനവും നൽകും. ദാവീദിനെപ്പോലെ നീ എന്നെ അനുഗമിച്ചാൽ മാത്രമേ ഞാൻ നിനക്ക് ദീർഘായുസ്സ് നൽകൂ."ഈ വാഗ്ദാനത്തിനുശേഷം താമസിയാതെ, രണ്ട് വേശ്യകൾ ന്യായാസനത്തിൽ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ വന്നു.ഒരാൾ പറഞ്ഞു, "ഈ സ്ത്രീയും ഞാനും ഒരേ വീട്ടിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ, അവൾ അബദ്ധവശാൽ തന്റെ മകന്റെ മേൽ മറിഞ്ഞുവീണ് അവനെ കൊന്നു. അങ്ങനെ രാത്രിയിൽ, അവൾ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് മരിച്ച മകനെ അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് കിടത്തി. രാവിലെ ഞാൻ എന്റെ മകന് മുലയൂട്ടാൻ ഉണർന്നു, പക്ഷേ കുട്ടി മരിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായി അത് എന്റെ മകനല്ല, അവളുടെ കുഞ്ഞാണെന്ന്. അവളുടെ കയ്യിലുള്ളത് എന്റെ കുഞ്ഞാണ്."മറ്റേ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, ജീവനുള്ള കുഞ്ഞ് എന്റേതാണ്, മരിച്ച കുട്ടി അവളുടേതാണ്!" ഇരുവരും രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ തർക്കിക്കാൻ തുടങ്ങി.ശലോമോൻ ഒരു കാവൽക്കാരന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, "വാളുമായി ഇവിടെ വരൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു. കുട്ടിയെ ചൂണ്ടി അവൻ പറഞ്ഞു, "ആ കുട്ടിയെ രണ്ട് കഷണങ്ങളാക്കി ഓരോ അമ്മയ്ക്കും പകുതി കൊടുക്കുക." ഒരു സ്ത്രീ നിലവിളിച്ചു, "വേണ്ട! എന്റെ മകനെ കൊല്ലരുത്!അവൾക്ക് അവനെ സ്വന്തമാക്കാം! ദയവായി അവനെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുക."മറ്റേ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, "അതെ, അവനെ രണ്ടായി മുറിക്കുക, അപ്പോൾ നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും ഒരു പങ്കു ലഭിക്കും."

രാജാവ് കാവൽക്കാരന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, "ആ കുട്ടിയെ ആദ്യത്തെ സ്ത്രീക്ക് കൊടുക്കുക. അവളുടെ ഹൃദയം കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി നിലവിളിക്കുന്നതിനാൽ അവൾ അമ്മയാണ്." ഇസ്രായേൽ ജനത അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.വടക്ക് യൂഫ്രട്ടീസ് നദി മുതൽ തെക്ക് ഈജിപ്ത് വരെയുള്ള എല്ലാ ജനതകളെയും ശലോമോൻ ഭരിച്ചു. അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളം കാലം ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ സമാധാനത്തിലായിരുന്നു. ഇസ്രായേലിൽ ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർ കടൽത്തീരത്തെ മണൽ പോലെയായിരുന്നു. എല്ലാവരും സമാധാനത്തിലായിരുന്നു, യുദ്ധഭീതിയില്ലാതെ ജീവിച്ചു. ശലോമോന് നിരവധി വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിച്ചു. സസ്യങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, മൃഗങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ഗ്രാഹ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തിലെ മറ്റാരെക്കാളും വലുതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനം. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള രാജാക്കന്മാർ തന്നെ കേൾക്കാനും അവനിൽ നിന്ന് പഠിക്കാനും ആളുകളെ അയയ്ക്കുമായിരുന്നു.

117 ആലയം പണിയുന്നു

1 രാജാക്കന്മാർ *5 - 9 ഃ 2* ദിനവൃത്താന്തം *2-7*

യഹോവയുടെ ആലയം പണിയുക എന്നത് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്ന് ശലോമോന് അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ, അവൻ വലിയൊരു വേലക്കാരനെ ശേഖരിച്ച് അവർക്ക് ആവശ്യമായ എല്ലാ സാമഗ്രികളും നൽകി. തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്ന ലെബനൻ രാജാവായ ഹിരാമിൽ നിന്ന് ദേവദാരു വാങ്ങി. മുഴുവൻ നിർമ്മാണവും പൂർത്തിയാക്കാൻ ഏഴ് വർഷമെടുത്തു. ആ സമയത്ത്, എല്ലാം മറ്റെവിടെയെങ്കിലും വെച്ച് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കൊണ്ടു വന്നതിനാൽ, ആലയ സ്ഥലത്ത് ഉപകരണങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേട്ടില്ല. അകത്തെ ചുവരുകൾ പൂർണ്ണമായും ദേവദാരു കൊണ്ട് മൂടിയിരുന്നു. അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിന്റെ ചുവരുകൾ ശുദ്ധമായ സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. ആരാധനയ്ക്കുള്ള എല്ലാ പാത്രങ്ങളും, ഉപകരണങ്ങളും, ഉപകരണങ്ങളും സ്വർണ്ണം കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചത്. ആലയത്തിൽ വന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിജാതീയർക്കായി ഒരു സ്ഥലവും അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു.ദേവാലയം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, ശലോമോൻ രാജാവ് ഇസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള നേതാക്കളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. പുരോഹിതന്മാർ പോയി ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എടുത്തു.മോശ അവിടെ വച്ചിരുന്ന രണ്ട് കൽപ്പലകകൾ മാത്രമായിരുന്നു ആ സമയത്ത് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. പുരോഹിതന്മാർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പെട്ടകം ആലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, വഴിയിലുടനീളം യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു.

ഒടുവിൽ അവർ എത്തി, ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് വച്ചു.

പെട്ടെന്ന്, കർത്താവിന്റെ മഹത്വം ഒരു മേഘം പോലെ ആലയത്തെ നിറച്ചു. അത് വളരെ ഘനമുള്ളതായിരുന്നു, പുരോഹിതന്മാർക്ക് അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർത്തേണ്ടിവന്നു.രാജാവ് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അവർക്ക് അനുഗ്രഹവും സമർപ്പണ പ്രാർത്ഥനയും നൽകി. ഒടുവിൽ, അദ്ദേഹം കർത്താവിന്റെ ബലിപീഠത്തിന് മുന്നിൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു.തന്റെ ജനം പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ.ക്ഷമ നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു.ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വിജാതീയരുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു.മുഴുവൻ ഇസ്രായേൽ ജനതയും ഒരുമിച്ച്ദൈവത്തിന് യാഗം അർപ്പിക്കുകയും ദൈവാലയം കർത്താവിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.ഈ ആഘോഷം പതിനാല് ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ആളുകൾ സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങി.

ദൈവം രണ്ടാമതും ശലോമോന് പ്രത്യക്ഷനായി. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു ഈ ആലയം എനിക്കു വേണ്ടി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ നീ എന്നോടൊപ്പം നടന്നാൽ, ഞാൻ നിന്റെ രാജ്യം എന്നേക്കും സ്ഥാപിക്കും. എന്നാൽ നീയോ നിന്റെ പിൻഗാമികളോ എന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കാതെ മറ്റ് ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ, ഞാൻ ഈ ആലയം വിട്ടുപോകും, അത് ഒരു അപമാനമായി മാറും. അപ്പോൾ ഞാൻ യിസ്രായേലിലെ ജനങ്ങളെ ഈ ദേശത്തുനിന്ന് പുറത്താക്കും."അടുത്ത പതിമൂന്ന് വർഷത്തേക്ക്, ശലോമോൻ തനിക്കായി ഒരു ആലയം പണിതു. അതിനുശേഷം, അവൻ നിരവധി

നഗരങ്ങൾ പണിതു. തന്റെ എല്ലാ നിർമ്മാണ പദ്ധതികൾക്കും വേണ്ടി ഒരു വലിയ തൊഴിലാളിവർഗത്തെ സ്ഥാപിച്ചു. ശലോമോനെപ്പോലുള്ള മറ്റൊരു രാജാവ് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

118 ശേബാ രാജ്ഞി

1 രാജാക്കന്മാർ ***10 - 11:25*** ഃ ***2*** ദിനവൃത്താന്തം ***9***

ശേബയിലെ രാജ്ഞി ശലോമോൻ രാജാവിന്റെ മഹത്തായ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടു. അത് സത്യമാണെന്ന് അവൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ അവൾ പോയി കഠിനമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അവനെ പരീക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. തന്നോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കാൻ ഒരു വലിയ ദാസന്മാരെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും രാജാവിന് സമർപ്പിക്കാൻ സമ്മാനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വർണ്ണം, രത്നങ്ങൾ, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ എന്നിവ നിറച്ച ഒട്ടകങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ യാത്രാസംഘവുമായി അവൾ യെരുശലേമിൽ എത്തി. അവൾ രാജാവിനെ കണ്ട് തന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. ഓരോ ചോദ്യത്തിനും ഉത്തരം നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. അവയൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് വിശദീകരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച കൊട്ടാരം, എല്ലാ ഭക്ഷണത്തിലും വൈവിധ്യമാർന്ന ഭക്ഷണക്രമം, ദാസന്മാരുടെ വസ്ത്രധാരണരീതി, ആലയത്തിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഹോമയാഗങ്ങൾ എന്നിവ കണ്ട് അവൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവൾ പറഞ്ഞു, "നിന്നെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കേട്ടതെല്ലാം സത്യമാണ്, പക്ഷേ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുന്നതുവരെ എനിക്ക് അത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

നിന്നെക്കുറിച്ച് പകുതി പോലും ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. നീ നീതിയും ന്യായവും നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ."അവൾ അവന് അര ടൺ സ്വർണ്ണവും, യെരുശലേമിൽ ഇതുവരെ വന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും നൽകി.അവളും അവളുടെ ഭൃത്യന്മാരും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് ശലോമോൻ അവൾക്ക് നിരവധി സമ്മാനങ്ങളും നൽകി.സാധാരണ വ്യാപാരത്തിന് പുറമേ, എല്ലാ വർഷവും സോളമന് 25 ടൺ സ്വർണ്ണം ലഭിച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ, അവൻ പല വസ്തുക്കളും സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു - ആഭരണങ്ങൾ,പാനപാത്രങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ, സിംഹാസനം. വിലപ്പെട്ടതാണെന്ന് കരുതാത്തതിനാൽ അവൻ വെള്ളി ഉപയോഗിച്ചില്ല.ശലോമോൻ 200 വലിയ പരിചകൾ നിർമ്മിച്ചു, ഓരോന്നിലും 15 പൗണ്ട് സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചു. ഓരോന്നിലും 4 പൗണ്ട് സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് 300 ചെറിയ പരിചകളും നിർമ്മിച്ചു. ലോകത്തിലെ മറ്റൊരു രാജാവും ശലോമോനെപ്പോലെ സമ്പന്നനും ജ്ഞാനിയുമായിരുന്നില്ല.തന്റെ സൈന്യത്തിനായി അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ കുതിരപ്പട്ടത്തെ ശേഖരിച്ചു. ഇവ ലോകത്തിന്റെ ആ ഭാഗത്തുള്ള പല രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്തതായിരുന്നു.നിർഭാഗ്യവശാൽ, ശലോമോൻ ധാരാളം സ്ത്രീകളെ കൊണ്ടു വന്നു, ഇത് ദൈവനിയമത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ലംഘനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് 700 ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു, എല്ലാവരും രാജാക്കന്മാരുടെ പുത്രിമാർ. ഓരോരുത്തരും അവരുടെ രാജ്യത്തെ ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് 300 വെപ്പാട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശലോമോൻ വൃദ്ധനായപ്പോൾ, ഈ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ ഓരോ ദേവന്മാർക്കും ഒരു ദേവാലയം പണിയാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ, യെരുശലേമിനു ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ കുന്നുകളിലും അവരുടെ അനേകം ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരോ ദേവാലയവും ഉണ്ടായിരുന്നു.ശലോമോൻ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ധൂപം കാട്ടാനും യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കാനും തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ അവൻ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പിന്മാറി, ഭാര്യമാരോടൊപ്പം അവരുടെ ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചു. ദുഷ്ടത അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു.ദാവീദിന്റെ വഴികൾ പിന്തുടരുന്നതിൽ നിന്ന് ശലോമോൻ പിന്മാറിയതിനാൽ ദൈവം അവനോട് കോപിച്ചു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്റെ രാജ്യം രണ്ടായി കീറി ഒരു ഭാഗം നിന്റെ ദാസനു കൊടുക്കും. എന്നാൽ ദാവീദിനോടുള്ള എന്റെ വാഗ്ദാനം നിമിത്തം ഞാൻ നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്ത് ഇത് ചെയ്യില്ല. നിന്റെ മകന് നിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭ്രരിഭാഗവും നഷ്ടപ്പെടും.”പിന്നെ ദൈവം ശലോമോന്റെ ശത്രുക്കളെ അവനെതിരെ സംഘടിക്കാൻ അനുവദിച്ചു, അങ്ങനെ ദേശത്ത് ഇനി സമാധാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ, ശലോമോൻ മരിച്ചു. അവൻ നാല്പതു വർഷം ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിരുന്നു.

119 രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടു

1 രാജാക്കന്മാർ ***11:26 - 12:24***

&

2 ദിനവൃത്താന്തം ***10 - 11:4***

ശലോമോൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ യൊരോബെയാം എന്നു പേരുള്ള ഒരു ദാസനെ സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന് നന്നായി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു.ഒരു ദിവസം യൊരോബെയാം പുതിയ ഒരു മേലങ്കി ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെ കണ്ടു. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "ഇതാ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശം. "എന്നിട്ട് അങ്കി അഴിച്ചുമാറ്റിപന്ത്രണ്ട് കഷണങ്ങൾ ആക്കി. അവൻ യൊരോബെയാമിന് പത്തു കഷണം നൽകിക്കൊണ്ട് കർത്താവിൽ നിന്ന് ഈ സന്ദേശം നൽകി: "ശലോമോൻ എന്നെ വിട്ടുപോയി വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. അതിനാൽ, ഞാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് രാജ്യം കീറിക്കളയാൻ പോകുന്നു. വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങളെ നീ ഭരിക്കും. ദാവീദിന്റെയും യെരുശലേമിനെയും ഓർത്ത് എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളെയും ഞാൻ എടുത്തു കളയുകയില്ല. അതിനാൽ ശലോമോന്റെ മകൻ യഹൂദയെ ഭരിക്കും. "എന്നെ അനുഗമിക്കുകയും എന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകും. ഞാൻ നിന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും, നിനക്ക് ഒരു ശാശ്വത രാജവംശം ലഭിക്കും ഞാൻ ദാവീദിന് നൽകിയതുപോലെ. " ശലോമോൻ ഈ പ്രവചനത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടു യൊരോബെയാമിനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, അവൻ ഓടിപ്പോയി ശലോമോൻ മരിച്ചക്കുന്നതു വരെ ഈജിപ്തിൽ ഒളിച്ചു താമസിച്ചു.ശലോമോന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാൾ രെഹബെയാം ആയിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മ ഒരു അമ്മോന്യ സ്ത്രീയായിരുന്നു. അവന്റെ പിതാവ് മരിച്ചതിന് ശേഷം അവൻ ശെഖേമിലേക്ക് പോയി
ഇസ്രായേലിലെ വടക്കൻ ഗോത്രങ്ങൾ അവനെ രാജാവായി കിരീടധാരണം ചെയ്യുവാൻ.

ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാർ അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് യൊരോബെയാമിനെ അയച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു രെഹബെയാം: "നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഞങ്ങളുടെ മേൽ കഠിനമായ ഒരു നുകം ഇട്ടു. നീഞങ്ങളുടെ ഭാരം കുറയ്ക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വാശാനം ചെയ്യുക, ഞങ്ങളുടെ നികുതികൾ താഴ്ത്തുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ,ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ നിന്നെ സേവിക്കും ".രെഹബെയാം പറഞ്ഞു, "ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ മൂന്ന് ദിവസം തരൂ. " യെരോബെയാമും ഇസ്രയേൽ മൂപ്പന്മാരും പോയ ശേഷം, പിതാവിന്റെ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന മൂപ്പന്മാരോട് ആലോചന ചോദിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "ഈ ആളുകൾ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സേവിക്കുക. അവരോട് ദയ കാണിക്കുക,നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവർ നിന്നെ സേവിക്കും. " രെഹബെയാം യുവാക്കന്മാരായ ഉപദേഷ്ടാക്കളോട് ഉപദേശം ചോദിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "ആ മത്സരികളോട് പറയുക, 'എന്നെക്കാൾ എന്റെ അച്ഛൻ നിങ്ങളോട് മൃദുവായിരുന്നു. എന്റെ ചെറുവിരൽ എന്റെ അപ്പന്റെ കാലിനേക്കാൾ ഭാരമുള്ളതായിരിക്കും. അവൻ നിങ്ങളെ ചാട്ടകൊണ്ട് അടിച്ചു. ഞാൻ നിങ്ങളെ തേളുകളെക്കൊണ്ട് അടിക്കും.'"

രെഹബെയാം ഈ ഉപദേശം കേട്ട്, മൂപ്പന്മാരുടെ ആലോചന നിരസിച്ചു. അവൻ യിസ്രായേൽ നേതാക്കളോട് പറഞ്ഞു, "എന്റെ അച്ഛൻ നിങ്ങളെക്കാൾ മൃദുവായിരുന്നു. അവൻ നിങ്ങളെ ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിച്ചു. ഞാൻ നിങ്ങളെ തേളുകളെക്കൊണ്ട് അടിക്കും." കർത്താവ് അവനോടു പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് അതായിരുന്നു.യെരോബെയാമും യിസ്രായേൽ ജനവും ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, "ദാവീദ് ഗൃഹവുമായി ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ബന്ധവുമില്ല! ഞങ്ങൾ യെഹൂദയിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല"അങ്ങനെ യിസ്രായേൽ ജനം വീട്ടിലേക്കു പോയി, രെഹബെയാം യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി. വടക്കൻ ഗോത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ക്രമസമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ അവൻ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളെ അയച്ചു. അവൻ മരിക്കുന്നതുവരെ ജനം അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു.

ആ പത്ത് ഗോത്രങ്ങൾ യെഹൂദയിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞ് തങ്ങളെത്തന്നെ ഇസ്രായേൽ എന്ന് വിളിച്ചു. അവർ യെരോബെയാമിനോട് രാജാവാകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യെഹൂദ, ബെന്യാമീൻ ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചു. ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ച് .രെഹബെയാമിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ അവർ ഒരുങ്ങി. അപ്പോൾ ഒരു ദൈവപുരുഷൻ കർത്താവിന്റെ സന്ദേശവുമായി അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു. "നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്യരുത്. വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ. ഞാൻ അവരെ നിങ്ങൾക്കെതിരെ മത്സരിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു." എല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ വാക്കു കേട്ട് വീട്ടിലേക്കു പോയി.

120 യെരോബെയാമിന്റെ പാപം

1 രാജാക്കന്മാർ ***12:25 - 13:10 & 13:33-34***

ഇസ്രായേലിന്റെ തലസ്ഥാനമായി യെരോബെയാം ശെഖേം നഗരം തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹം അത് പണിതു അവിടെ തന്റെ കൊട്ടാരം സ്ഥാപിച്ചു.തന്റെ ജനത്തിന് ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്താനുള്ള സ്വാഭാവിക പ്രവണതയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളോട് പറഞ്ഞു, "ജനങ്ങൾ

യെരുശലേമിൽ ആലയത്തിൽ ആരാധന നടത്താൻ പോകുന്നു. ഒടുവിൽ, അവരുടെ യഥാർത്ഥ വിശ്വസ്തത ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ നിന്നുള്ള രാജാവിനോടാണെന്ന് അവർ തീരുമാനിക്കും. അവർ എന്നെ കൊന്ന് യെഹൂദയുമായി വീണ്ടും ഒന്നിക്കും."ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ, അദ്ദേഹം രണ്ട് സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടികളെ ഉണ്ടാക്കി. ഒന്ന് തെക്ക് ബെഥേലിലും മറ്റൊന്ന് വടക്ക് ദാനിലും സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, "വർഷത്തിൽ പലതവണ യെരുശലേമിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.
നിങ്ങളെ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഇതാ."

യെരോബെയാം ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ആരാധനാലയങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് അവയ്ക്കായി പുരോഹിതന്മാരെ നിയമിച്ചു. പുരോഹിതന്മാർ ലേവി ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല, മറിച്ച് ഒരു പുരോഹിതനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം യെരുശലേമിലെ പോലെയുള്ള വാർഷിക ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തി.സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടിയെ ദാനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, ആളുകൾ അതിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നു. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, യെരോബെയാം ഈ പുതിയ വിഗ്രഹത്തിന് യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. യഹൂദയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു യുവ ദൈവപുരുഷൻ യരോബെയാമിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് യാഗപീഠത്തിനരികിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.പ്രവാചകൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "യാഗപീഠമേ, യാഗപീഠമേ! കർത്താവ് ദൈവം നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് കേൾക്കൂ.'യഹൂദയിൽ യോശീയാവ് എന്നൊരു രാജാവ് ജനിക്കും. ഈ യാഗപീഠത്തിൽ ധൂപം കാട്ടുന്ന പുരോഹിതന്മാരെ അവൻ ബലിയർപ്പിക്കും.'"

പിന്നെ യുവ പ്രവാചകൻ ജനങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു,"ഇവ സംഭവിക്കുമെന്നതിന് കർത്താവ് എനിക്ക് ഒരു അടയാളം തന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ യാഗപീഠം പിളരുകയും ചാരം നിലത്തു വീഴുകയും ചെയ്യും."യരോബെയാം രാജാവ് കോപാകുലനായി പ്രവാചകനെ ചൂണ്ടി:"ആ മനുഷ്യനെ പിടിക്കൂ!" അവൻ ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞയുടനെ, അവൻ നീട്ടിയ കൈ ഉറച്ചു, അത് പിന്നിലേക്ക് വലിക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. പെട്ടെന്ന് യാഗപീഠം പിളർന്നു, ചാരം നിലത്തു വീണു.ഇത് കണ്ട രാജാവ് ദൈവപുരുഷനോട് അപേക്ഷിച്ചു."ദയവായി യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും എന്റെ കൈ തിരികെ തരണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക."ദൈവപുരുഷൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, യൊരോബെയാമിന്റെ കൈ പഴയതുപോലെയായി. രാജാവ് പറഞ്ഞു, "എന്നോടൊപ്പം കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കുക. അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സമ്മാനം തരാം."യുവ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്കുള്ളതിൽ പകുതി എനിക്ക് തന്നാലും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം പോകില്ല. ഞാൻ ഇവിടെയുള്ളിടത്തോളം ഒന്നും കഴിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യില്ലെന്ന് യഹോവ പറഞ്ഞു. ഞാൻ വന്ന വഴിയിൽ അല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയിലൂടെ ഞാൻ യെഹൂദയിലേക്ക് മടങ്ങും." അങ്ങനെ അവൻ നടന്നകന്നു.ഈ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടും, യൊരോബെയാം താൻ ചെയ്തതിൽ അനുതപിച്ചില്ല. രണ്ട് കാളക്കുട്ടികളുടെ ആരാധന പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അവയ്ക്കായി പുരോഹിതന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പാപം കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം രാജ്യം നിലനിന്നില്ല, അദ്ദേഹത്തിന് പിൻഗാമികളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

121 പഴയ പ്രവാചകൻ

1 രാജാക്കന്മാർ *13:11 - 32*

ബേഥേലിൽ ഒരു വൃദ്ധ പ്രവാചകൻ താമസിച്ചിരുന്നു.യൂദായിൽ നിന്നുള്ള ദൈവയുവാവിനെക്കുറിച്ചും യെരോബെയാമിന്റെ യാഗപീഠത്തിൽ അവൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവന്റെ പുത്രന്മാർ അവനോട് പറഞ്ഞു. വൃദ്ധ പ്രവാചകൻ ചോദിച്ചു, "അവൻ ഏത് വഴിക്കാണ് പോയത്?"പിന്നെ അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരോട് കഴുതയ്ക്ക് കോപ്പിടാൻ പറഞ്ഞു.ദൈവപുരുഷൻ ഒരു ഓക്ക് മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നത് കാണുന്നതുവരെ അവൻ വഴിയിൽ കയറി."നീ യെഹൂദായിൽ നിന്നുള്ള ദൈവപുരുഷനാണോ?" "അതെ, ഞാൻ ആകുന്നു."വൃദ്ധ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "എന്നോടൊപ്പം വീട്ടിലേക്ക് വരൂ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം വിളമ്പാം." "ഇല്ല, എനിക്ക് നിങ്ങളോടൊപ്പം വരാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ഇവിടെയുള്ളപ്പോൾ ഒന്നും കഴിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് കർത്താവ് എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്."വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു, "അതെ എനിക്കറിയാം. ഞാനും നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനാണ്.കർത്താവ് എന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു, അവൻ എന്നോട് നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ട് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും നൽകാൻ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ, എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വരൂ."ഇത് ഒരു നുണയായിരുന്നു, പക്ഷേ ദൈവപുരുഷൻ അവനോടൊപ്പം പോയി അവന്റെ വീട്ടിൽ അപ്പം തിന്നുകയും വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്തു.
അവർ മേശയിലിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ, കർത്താവ് വൃദ്ധനായ പ്രവാചകൻ വഴി അരുളിച്ചെയ്തു, "നീ എന്റെ കല്പനയെ എതിർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്ത് ഒന്നും തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞു. നീ എന്നെ അനുസരിക്കാത്തതിനാൽ നീ മരിക്കും, നിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ശവക്കുഴിയിൽ നിന്നെ സംസ്കരിക്കുകയുമില്ല."രണ്ടുപേരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, വൃദ്ധനായ പ്രവാചകൻ യുവാവിന്റെ കഴുതയ്ക്ക് കോപ്പിട്ടു. അവൻ പോയി, വഴിയിൽ ഒരു സിംഹം ദൈവപുരുഷന്റെ മേൽ ചാടി അവനെ കൊന്നു. അവന്റെ ശരീരം നിലത്തു വീണു, പക്ഷേ കഴുത ഓടിപ്പോയില്ല. യുവ പ്രവാചകന്റെ മൃതദേഹത്തിനരികിൽ അവൻ നിന്നു.സിംഹം മറുവശത്ത് നിന്നു.

ചില യാത്രക്കാർ ഇത് കണ്ട് പട്ടണത്തിലെ ആളുകളോട് ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞു. വൃദ്ധ പ്രവാചകൻ അത് കേട്ടപ്പോൾ, "അത് ആരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം.കർത്താവിനെ അനുസരിക്കാത്ത ദൈവപുരുഷനാണ് അത്." അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരോട് വീണ്ടും ഒരു കഴുതയെ കോപ്പിട്ടു കെട്ടാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ പോയി മൃതദേഹം കണ്ടെത്തി.സിംഹവും കഴുതയും അപ്പോഴും അതിന്റെ അടുത്ത് തന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.എന്നിട്ടും, സിംഹം ശവത്തെ തിന്നുകയോ കഴുതയെ ആക്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.വൃദ്ധ പ്രവാചകൻ ദൈവപുരുഷന്റെ മൃതദേഹം അവിടെ നിന്നിരുന്ന കഴുതയുടെ മുകളിൽ വച്ചു. അവൻ അത് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി സ്വന്തം ശവക്കുഴിയിൽ അടക്കം ചെയ്തു.അവൻ യുവാവിന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു, "അയ്യോ എന്റെ സഹോദരാ"അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരോട് പറഞ്ഞു. "ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ, ഈ ദൈവപുരുഷനെ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നിടത്ത് എന്നെ അടക്കം ചെയ്യുക. എന്റെ അസ്ഥികൾ അവന്റെ അസ്ഥികളുടെ അരികിൽ വയ്ക്കുക.ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇസ്രായേലിന്റെ പാപത്തിനും എതിരെ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമാകും.

122 രെഹബയാമും യെരോബെയാവും

1 രാജാക്കന്മാർ *14* *&* ദിനവൃത്താന്തം *12*

യൊരോബെയാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാൾ രോഗബാധിതനായി. രാജാവ് ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ശലോമോന്റെ ദാസനായിരുന്നപ്പോൾ, ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങളുടെ രാജാവാകുമെന്ന് ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ ശീലോവിൽ താമസിക്കുന്നു. അവന് സമ്മാനമായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങി നമ്മുടെ മകന് എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുക. നീ എന്റെ ഭാര്യയാണെന്ന് അവൻ അറിയാതിരിക്കാൻ ഒരു വേഷവും ധരിക്കുക.പ്രവാചകൻ ഇപ്പോൾ വൃദ്ധനും അന്ധനുമായിരുന്നു. കർത്താവ് അവനോട് പറഞ്ഞു, “യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാര്യ വേഷം മാറി വരുന്നു. അവരുടെ മകനെക്കുറിച്ച് അവൾ നിന്നോട് ചോദിക്കും. രോഗിയായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൾ നിന്നോട് ചോദിക്കും.” അപ്പോൾ എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് കർത്താവ് അവനോട് പറഞ്ഞു.താമസിയാതെ പ്രവാചകൻ സ്ത്രീയുടെ കാലൊച്ചകൾ കേട്ടു.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാര്യയേ, അകത്തു വരൂ. നീ എന്തിനാണ് വേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്? കേൾക്കൂ, ദൈവം നിന്റെ ഭർത്താവിന് ഒരു സന്ദേശം നൽകുന്നു, ഒരു ഭയാനകമായ സന്ദേശം!”കർത്താവ് പറയുന്നു, “നീ ഒരു സാധ്യരണ മനുഷ്യനായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ പറിച്ചെടുത്ത് നിനക്ക് തന്നു. എന്നാൽ നീ എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് നോക്കൂ. നീ എന്നെ അനുഗമിച്ചില്ല.

നീ എന്റെ കല്പനകൾ പാലിച്ചില്ല. പകരം,നീ രണ്ട് സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടികളാൽ എന്നെ അപമാനിച്ചു,നീ മറ്റാരെക്കാളും ദുഷ്ടനായിത്തീർന്നു.അതിനാൽ, ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് കേൾക്കൂ. നിന്റെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും ഭയാനകമായി മരിക്കും.നിന്റെ ശേഷംയൊരോബെയാമിന്റെ കുടുംബപ്പേര് നിലനിൽക്കില്ല.നഗരത്തിൽ മരിക്കുന്നവരെ നായ്ക്കൾ തിന്നും, നാട്ടിൽ മരിക്കുന്നവരെ പക്ഷികൾ തിന്നും."ഇതിന് ഒരു ഒഴിവ് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ രോഗിയായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്, നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ ഒരേയൊരു വ്യക്തി. അവൻ ഒരു സാധാരണ മരണമായിരിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വീട്ടിലെത്തിയാലുടൻ അവൻ മരിക്കും. നിങ്ങൾ അവനെ സംസ്കരിക്കും, എല്ലാ ഇസ്രായേല്യരും അവന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി അവൻ മാത്രമായിരിക്കും." "ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് യെരോബെയാം ഇസ്രായേലിനോട് ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ്. അവന്റെ പാപം എന്നെ ഇസ്രായേലിനെ കഠിനമായി പ്രഹരിക്കും, അവരുടെ വേരുകൾ ഈ മണ്ണിൽ നിന്ന് പറിച്ചെടുക്കും. അവർ കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും ജനതകളുടെ ഇടയിൽ ചിതറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും." യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാര്യ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ ഉടനെ അവളുടെ മകൻ മരിച്ചു. അവനെ അടക്കം ചെയ്തു, യിസ്രായേൽ മുഴുവനും അവന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു. യൊരോബെയാം 22 വർഷം ഭരിച്ചു, പിന്നീട് മരിച്ചു.

അവന്റെ മകൻ രാജാവായി. അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മാതൃക പിന്തുടർന്നു, പക്ഷേ രണ്ട് വർഷം മാത്രമേ ഭരിച്ചുള്ളൂ.അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു, യൊരോബെയാമിന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബവും നശിച്ചു. എല്ലാം പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിച്ചു.യൊരോബെയാം വടക്ക് ഇസ്രായേലിനെ ഭരിച്ചപ്പോൾരെഹോബെയാം തെക്ക് യഹൂദയെ ഭരിച്ചു. അവൻ ജനങ്ങളെ ദുഷ്ടമായ വഴികളിലൂടെ നയിച്ചുകൊണ്ട്കർത്താവിനെ കോപിപ്പിച്ചു.ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ ജനതകളെയും പോലെ യെഹൂദാ ദുഷ്ടരായി.രെഹോബെയാമിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അഞ്ചാം വർഷം ഈജിപ്ത് വന്ന് യെരുശലേമിനെ കൊള്ളയടിച്ചു.അവർ ദേവാലയത്തിൽ നിന്നും രാജകൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നും.എല്ലാ സ്വർണ്ണവും എടുത്തു. ശലോമോൻ ഉണ്ടാക്കിയ സ്വർണ്ണപരിചകൾ അവർ എടുത്തു.അവർ പോയതിനുശേഷം രെഹോബെയാം പരിചകൾ മാറ്റി.വെങ്കലം കൊണ്ടുള്ളവ ഉപയോഗിച്ചു. രാജാവ് കൊട്ടാരം വിട്ട് ആലയത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോഴെല്ലാം, വെങ്കല പരിചകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് കാവൽക്കാർ അവനോടൊപ്പം നടന്നു.
രെഹബെയാമും യൊരോബെയാമും ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളം കാലം യെഹൂദയും ഇസ്രായേലും തമ്മിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു.യെഹൂദയെ 17 വർഷം ഭരിച്ച ശേഷം രെഹബെയാം മരിച്ചു, അവന്റെ മകൻ രാജാവായി.

123 അബീയാമും ആസായും

1 രാജാക്കന്മാർ ***15 & 2*** ദിനവൃത്താന്തം ***13 - 16***

രെഹബെയാം മരിക്കുമ്പോഴും യൊരോബെയാം ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം അബീയാ യെഹൂദയുടെ രാജാവായി. താമസിയാതെ യെരോബെയാമും ഇസ്രായേൽ സൈന്യവും യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു.രണ്ട് സൈന്യങ്ങളും പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾഇസ്രായേലിന്റെ സൈന്യം ഇരട്ടി വലുതായിരുന്നു. എന്നിട്ടും, അബീയാ ഒരു കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേൽ സൈന്യത്തിനെതിരെ നിലവിളിച്ചു. ഇസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തെ ശലോമോന്റെ ദാസനെ സേവിക്കാൻ വിട്ടിരിക്കുന്നു.കൂടാതെ യെരോബെയാമിന്റെ രണ്ട് സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടികളെ ആരാധിക്കാൻ ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതന്മാർ ലേവി ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല. അവൻ ആ പുരുഷന്മാരോട് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ യെരോബെയാം തന്റെ ആളുകളിൽ പകുതി പേരെ അബീയായുടെ സൈന്യത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തേക്ക് അയയ്ക്കുകയാണെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

പെട്ടെന്ന് യെഹൂദാ സൈന്യം തങ്ങൾ വളഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അവർ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു, പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം ഊതി.ദൈവം ഇസ്രായേലിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തു, അവർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി. അവരുടെ നിരവധി പടയാളികൾ ആ ദിവസം മരിച്ചു. ഈ വൻ പരാജയത്തിൽ നിന്ന് യൊരോബെയാം ഒരിക്കലും കരകയറിയില്ല, താമസിയാതെ അവൻ മരിച്ചു. അബീയാവ്കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ ശക്തനായി.അബീയാവ് മരിച്ചതിനുശേഷം, അവന്റെ മകൻ ആസാ
യെഹൂദയിൽ രാജാവായി. 41 വർഷം അവൻ ഭരിച്ചു. ജനതയെ ദാവീദിന്റെ വഴികളിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ കർത്താവ് അദ്ദേഹത്തിന് 10 വർഷത്തെ .സമാധാനം നൽകി.ശലോമോൻ സ്ഥാപിച്ച വിഗ്രഹങ്ങളെ അവൻ നശിപ്പിച്ചു. യഹൂദയിലെ ജനങ്ങളോട്

കർത്താവായ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കാൻ പറഞ്ഞു.പെട്ടെന്ന് എത്യോപ്യയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വലിയ സൈന്യം തെക്ക് നിന്ന് ആക്രമിച്ചു. യെഹൂദയുടെ സൈന്യം വളരെ ചെറുതലായി അവിടെ എത്തി. "കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ നിനക്കു മാത്രമേ കഴിയൂ!"അങ്ങനെ എത്യോപ്യൻ സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കർത്താവ് അവനെ സഹായിച്ചു. ഓടിപ്പോകാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ പലരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ സൈന്യം കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ തകർന്നു. യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന മൃതദേഹങ്ങളിൽ നിന്ന് എല്ലാ വസ്തുക്കളും ശേഖരിച്ചു. അവരുടെ ആടുകളെയും ഒട്ടകങ്ങളെയും എല്ലാം അവർ എടുത്തു.

ആസയും അവന്റെ ആളുകളും യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ,ഒരു പ്രവാചകൻ അവനെ കണ്ടുമുട്ടി ദൈവത്തോടൊപ്പമുള്ള തന്റെ നടത്തം തുടരാൻ വെല്ലുവിളിച്ചു. അങ്ങനെ രാജാവ് യഹൂദയിലെ മറ്റ് എല്ലാ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നും വിഗ്രഹങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു വിഗ്രഹത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത കാരണം തന്റെ മുത്തശ്ശിയെ രാജ്ഞി അമ്മ എന്ന പദവിയിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്തു.വടക്കൻ രാജ്യമായഇസ്രായേൽ .യഹോവയെ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനാൽധാരാളം ആളുകൾ യഹൂദയിലേക്ക് മാറി. ഒരു പ്രത്യേക ദിവസം, എല്ലാവരുംഒരുമിച്ചുകൂടി ദൈവത്തെ എപ്പോഴും സേവിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു.അതിനുശേഷം ആസാ വെള്ളിയും പൊന്നും എടുത്ത് ദേവാലയ ഭണ്ഡാരത്തിൽ വച്ചു..യഹൂദായ്ക്ക് അവരുടെ എല്ലാ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും .സമാധാനം നൽകി. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആസാ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവായി.

ഇസ്രായേലിന്റെ പുതിയ രാജാവ് യെഹൂദയ്ക്കെതിരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ആ ദേശം ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പ്രധാന നഗരത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു.യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനുപകരം, ഇസ്രായേലിനെക്കാൾ നേട്ടം കൈവരിക്കാൻ മറ്റൊരു മാർഗം അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു.ആസാ ആലയത്തിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും എടുത്ത് ഇസ്രായേലിന് വടക്കുള്ള സിറിയയിലെ രാജാവായ ബെൻ-ഹദദിന് അയച്ചു.ഇസ്രായേലുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ കരാർ ലംഘിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ രണ്ട് ജനതകൾക്കിടയിൽ ഒരു ഉടമ്പടി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അയയ്ക്കുന്നു.

ബെൻ-ഹദദ് സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും എടുത്ത് ആസയുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ച് അവരുടെ നിരവധി നഗരങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തു.ഇസ്രായേൽ സൈന്യം സിറിയയ്ക്കെതിരെ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ യഹൂദയിൽ നിന്ന് പെട്ടെന്ന് പുറപ്പെട്ടു.ആസയുടെ പദ്ധതി ഫലിച്ചതായി തോന്നി.അപ്പോൾ ഒരു പ്രവാചകൻ ആസാ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "സിറിയയല്ല, കർത്താവിനോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ നീ അപേക്ഷിക്കണമായിരുന്നു! എത്യോപ്യയുടെ വമ്പിച്ച സൈന്യത്തോട് ദൈവം എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് നീ ഓർക്കുന്നില്ലേ? തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ കർത്താവ് അന്വേഷിക്കുന്നു. നീ ഇത് ചെയ്യുന്നതിൽ .മണ്ടനായിരുന്നു. അതിനാൽ, നീ മരിക്കുന്നതുവരെ യുദ്ധത്തിലായിരിക്കുംആസാ പ്രവാചകനോട് കോപിച്ചു
ഒരു കാവൽക്കാരനെ വിളിച്ചു. "ഈ മനുഷ്യനെ തടവിൽ ഇടുക!" അതിനുശേഷം, അവൻ

സ്വന്തം ജനത്തോട് ക്രൂരനായി. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കാലിൽ ഒരു രോഗം പിടിപെട്ടു, അത് കൂടുതൽ വഷളായി. എന്നിട്ടും, രോഗം ജീവന് ഭീഷണിയായപ്പോൾ പോലും അവൻകർത്താവിന്റെ സഹായം തേടിയില്ല.പകരം, അവൻ സഹായിക്കുമെന്ന് ഡോക്ടർമാരെ വിശ്വസിച്ചു. രണ്ട് വർഷത്തെ കഠിനമായ വേദനയ്ക്ക് ശേഷം അവൻ മരിച്ചു.

124 ഏലിയാവും വിധവയും

1 രാജാക്കന്മാർ ***17***

യിസ്രായേലിൽ ദുഷ്ടരായ നിരവധി രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം യെരോബെയാമിന്റെ മാതൃക പിന്തുടർന്നു.ആസാ യെഹൂദയിൽ രാജാവായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ, ആഹാബ് ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി.അവന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ രാജാക്കന്മാരെക്കാളും അവൻ വളരെ ദുഷ്ടനായിരുന്നു. ബാലിനെ ആരാധിച്ചിരുന്ന ഈസേബെൽ എന്ന സ്ത്രീയെ അവൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. അവളുടെ സ്വാധീനത്താൽ ആഹാബ് ശമര്യയുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ ബാലിന്റെ ഒരു ക്ഷേത്രം പണിതു. പ്രവാചകനായ ഏലിയാവ് രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്. ഞാൻ അത് പറയുന്നതുവരെ മഞ്ഞോ മഴയോ ഉണ്ടാകില്ല! യഹോവ ഏലിയാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ഇവിടെ നിന്ന് പോയി ഒരു പ്രത്യേക അരുവിയിൽ പോകുക. അത് നിങ്ങൾക്ക് വെള്ളം നൽകും, ഞാൻ ഇതിനകം കാക്കകളോട് നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്." അങ്ങനെ ഏലിയാവ് പോയി ആ അരുവിക്കരയിൽ താമസിച്ചു.

യഹോവ പറഞ്ഞതുപോലെ, കാക്കകൾ എല്ലാ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവന് അപ്പവും മാംസവും കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമേണ, മഴ പെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ തോട് വറ്റിപ്പോയി. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "സാരെഫാത്ത് എന്ന ജാതീയ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോകുക. അവിടെ നിന്നെ പോറ്റാൻ ഞാൻ ഒരു വിധവയെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു." ഏലീയാവ് ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, വിറകു ശേഖരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ അവൻ കണ്ടു. അവൻ അവളോട് പറഞ്ഞു, "ദയവായി എനിക്ക് കുറച്ച് വെള്ളം കൊണ്ടുവരിക." അവൾ അത് എടുക്കാൻ പോയപ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു, "കൂടാതെ എനിക്ക് കുറച്ച് അപ്പവും കൊണ്ടുവരിക." അവൾ തിരിഞ്ഞു അവനെ നോക്കി. "എന്റെ കൈവശം അപ്പമില്ല. എന്റെ കൈവശം പാത്രത്തിൽ ഒരു പിടി മാവും പാത്രത്തിൽ അല്പം എണ്ണയും മാത്രമാണ്. എന്റെ മകനും എനിക്കും വേണ്ടി അപ്പമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ഈ വിറകുകൾ ശേഖരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അത് കഴിച്ചിട്ട് മരിക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു." പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പറയുന്നത് ചെയ്യാൻ ഭയപ്പെടേണ്ട. പോയി അപ്പം ഉണ്ടാക്കുക, പക്ഷേ അത് കഴിയുമ്പോൾ ആദ്യം എനിക്ക് കുറച്ച് തരൂ. ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു , :'ദൈവം മഴ പെയ്യിക്കുന്ന ദിവസം വരെ ഭരണിയിൽ എപ്പോഴും മാവ് ഉണ്ടാകും, ഭരണിയിൽ എപ്പോഴും എണ്ണ ഉണ്ടാകും.'"

വീണ്ടും, അവൾ അവനെ നോക്കി, പിന്നെ പോയി അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ ചെയ്തു. അവൾ അപ്പം ഉണ്ടാക്കി, ആദ്യം അവന് കുറച്ച് കൊടുത്തു.അന്നുമുതൽ, ഭരണിയിൽ എപ്പോഴും മാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു, എണ്ണ ഭരണിയിൽ ഒരിക്കലും വറ്റിയില്ല.അവൾ തന്റെ വീടിന്റെ മുകൾ മുറിയിൽ പ്രവാചകന് ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കി. അതിൽ ഒരു കിടക്ക, ഒരു മേശ, ഒരു കസേര എന്നിവ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞ്, ആ സ്ത്രീയുടെ മകൻ രോഗബാധിതനായി. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ രോഗം കഠിനമായി, ഒടുവിൽ അവൻ മരിച്ചു.ആ സ്ത്രീ ഏലിയാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു, "ദൈവപുരുഷാ, നീ എന്തിനാണ് എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നത്? എന്റെ കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്തി എന്റെ മകനെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടിയാണോ അത്?"ഏലിയാവ്, "നിന്റെ മകനെ എനിക്ക് തരൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു. അവൻ ആ കുട്ടിയെ താൻ താമസിക്കുന്ന മാളികമുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അവനെ കട്ടിലിൽ കിടത്തി, "അയ്യോ കർത്താവേ, നീ എന്നെ ഈ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവളുടെ മകനെ കൊന്നത് എന്തിനാണ്?"പിന്നെ അവൻ കുട്ടിയുടെ മേൽ കിടന്നു, "അയ്യോ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ, ദയവായി ഈ ആൺകുട്ടിയിൽ ജീവൻ തിരികെ നൽകേണമേ!"അവൻ കുട്ടിയുടെ മേൽ രണ്ടാമതും കിടന്നു."അയ്യോ കർത്താവേ, ദയവായി ഈ ആൺകുട്ടിയിൽ ജീവൻ തിരികെ നൽകേണമേ!"അവൻ കുട്ടിയുടെ മേൽ മൂന്നാം തവണയും കിടന്നു. "അയ്യോ കർത്താവേ, ദയവായി ഈ ആൺകുട്ടിയിൽ ജീവൻ തിരികെ നൽകേണമേ!"

പെട്ടെന്ന് കുട്ടി ശ്വാസം എടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ഏലിയാവ് അവനെ വീട്ടിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി അമ്മയ്ക്ക് കൊടുത്തു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇതാ നിന്റെ മകൻ.അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു."ആ സ്ത്രീ പ്രവാചകന്റെ മുമ്പിൽ വീണു പറഞ്ഞു, "നീ ഒരു ദൈവപുരുഷനാണെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്കറിയാം, അവന്റെ വചനം നിന്റെ വായിലുണ്ട്!"

125 ഏലിയാവ് കർമ്മേൽ മലയിൽ

1 രാജാക്കന്മാർ ***18***

യിസ്രായേലിൽ ക്ഷാമം രൂക്ഷമായി, മൂന്നു വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. ഒടുവിൽ യഹോവ ഏലീയാവിനോട് പറഞ്ഞു, "നീ പോയി ആഹാബ് രാജാവിനോട് ഞാൻ ദേശത്തേക്ക് മഴ പെയ്യിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന് പറയുക."ആഹാബിന്റെ കൊട്ടാരങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത് ഓബദ്യാവ് എന്ന ആളായിരുന്നു. അവൻ ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, ഈസേബെൽ അവരെ വേട്ടയാടാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ യഹോവയുടെ 100 പ്രവാചകന്മാരെ ഒളിപ്പിച്ചു.അയാളും രാജാവും കൊട്ടാരത്തിലെ മൃഗങ്ങൾക്ക് പുല്ല് കണ്ടെത്താൻ പുറപ്പെട്ടു. കൂടുതൽ ഭൂമി അന്വേഷിക്കാൻ അവർ വ്യത്യസ്ത ദിശകളിലേക്ക് പോയി.ഓബദ്യാവ് പോകുമ്പോൾ, ഏലീയാവ് പെട്ടെന്ന് അവന്റെ അടുക്കൽ നടന്നു. ഓബദ്യാവ് ഉടനെ നിലത്തുവീണു, "അയ്യോ, എന്റെ യജമാനനായ ഏലീയാ" എന്ന് പറഞ്ഞു.പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്ന് രാജാവിനോട് പറയുക."ഓബദ്യാവ് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ ചോദിച്ചു, "എന്നെ കൊല്ലാൻ നീ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? രാജാവ് നിന്നെ രാജ്യമെമ്പാടും, മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും പോലും അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നീ ഇവിടെയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞാലുടൻ, യഹോവ നിന്നെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. പിന്നെ ആഹാബ് വന്ന് നീ ഇവിടെ ഇല്ലെന്ന്

കാണുമ്പോൾ അവൻ എന്നെ കൊല്ലും. ദയവായി എന്നോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുത്."പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "വിഷമിക്കേണ്ട. യഹോവയാണ, ഞാൻ ഇന്ന് ആഹാബിനെ കാണും."അങ്ങനെ ഓബദ്യാവ് ചെന്ന് ആഹാബിനെ അറിയിച്ചു. രാജാവ് ഏലീയാവിനെ കണ്ടയുടനെ, "അതാ, യിസ്രായേലിനെ നശിപ്പിച്ച മനുഷ്യൻ ഇതാ" എന്ന് പറഞ്ഞു. ഏലിയാവ് പറഞ്ഞു, "അല്ല, ഞാനല്ല, നീയാണ് ഇസ്രായേലിനെ നശിപ്പിച്ചത്. നീ യഹോവയ്ക്ക് പുറംതിരിഞ്ഞ് ബാലിനെ സേവിക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിനോട് കർമ്മേൽ പർവതത്തിൽ എന്നെ കാണാൻ പറയുക. ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെയും ഈസേബെലിന്റെ മേശയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന അശേരയെയും കൊണ്ടുവരിക."

അപ്പോൾ ആഹാബ് ഇസ്രായേല്യരോട് പ്രവാചകന്മാരോടൊപ്പം കർമ്മേൽ പർവതത്തിൽ ഒത്തുകൂടാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ഏലിയാവ് ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എത്രനേരം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോകും? യഹോവ ദൈവമാണെങ്കിൽ, അവനെ അനുഗമിക്കുക. ബാൽ ദൈവമാണെങ്കിൽ, അവനെ അനുഗമിക്കുക." ജനം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, പ്രവാചകനെ നോക്കി.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "കർത്താവിന്റെ ഒരു പ്രവാചകൻ മാത്രമായി ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നു, പക്ഷേ നോക്കൂ, ബാലിന്റെ 450 പ്രവാചകന്മാരുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് രണ്ട് കാളകളെ തരൂ. അവർ ഒന്നിനെ എടുത്ത് യാഗത്തിനായി ഒരുക്കി വിറകിന് മുകളിൽ വയ്ക്കണം. പക്ഷേ വിറകിൽ തീ ഇടുകയില്ല. ഞാനും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും.

അവർ അവരുടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും, ഞാനുംകർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. തീ കത്തിക്കുന്ന ദൈവം, അവൻ ദൈവമാണ്."ജനം പറഞ്ഞു. "അതെ. അത് ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു."ഏലിയ ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരോട് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ആദ്യം പോകൂ."അങ്ങനെ അവർ കാളയെ ഒരുക്കി ബാലിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. അവർ രാവിലെ മുഴുവൻ ഉച്ചവരെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവർ യാഗപീഠത്തിന് ചുറ്റും നൃത്തം ചെയ്തു, പക്ഷേ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.
ഏലിയ അവരെ പരിഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. "ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കണം! നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഉറങ്ങുകയായിരിക്കാം, നിങ്ങൾ അവനെ ഉണർത്തേണ്ടതുണ്ട്! ഒരുപക്ഷേ അവൻ ടോയ്‌ലറ്റിൽ പോയിരിക്കാം." അവർ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു, രക്തം ഒഴുകുന്നതുവരെ സ്വയം മുറിവേൽപ്പിച്ചു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവർ ഇത് തുടർന്നു, പക്ഷേ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.ഒടുവിൽ ഏലീയാവ് പന്ത്രണ്ട് കല്ലുകൾ കൊണ്ട് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, ഇസ്രായേലിലെ ഓരോ ഗോത്രത്തിനും ഓരോ കല്ല്. അവൻ യാഗപീഠത്തിന് ചുറ്റും ഒരു തോട് കുഴിച്ചു, അതിൽ വിറക് വച്ചു. പിന്നെ അവൻ കാളയെ വിറകിന് മുകളിൽ വച്ചു.

അവൻ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, "പോയി കുറച്ച് വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഒഴിക്കുക." അവർ ഇത് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ അവരോട് വീണ്ടും അത് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. അവർ അത് രണ്ടാം തവണ ചെയ്തപ്പോൾ, അവൻ അവരോട് മൂന്നാം തവണയും അത് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. അവ പൂർത്തിയായപ്പോൾ, യാഗപീഠം പൂർണ്ണമായും നനഞ്ഞു, കിടങ്ങിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു.പിന്നെ ഏലീയാവ് യാഗപീഠത്തിലേക്ക് നടന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു."അബ്രഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ യഹോവേ. നീ ദൈവമാണെന്നും ഞാൻ നിന്റെ ദാസനാണെന്നും എല്ലാവരും അറിയട്ടെ. ഈ ആളുകൾ നിന്നിലേക്ക് തിരിയേണ്ടതിന് എനിക്ക് ഉത്തരം നൽകണമേ!"

പെട്ടെന്ന്, ആകാശത്ത് നിന്ന് തീ ഇറങ്ങി യാഗപീഠത്തെയും വിറക്കിനെയും പന്ത്രണ്ട് കല്ലുകളെയും ദഹിപ്പിച്ചു. അത് വെള്ളത്തെയും വറ്റിച്ചു കളഞ്ഞു.ജനം ആർത്തു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു "കർത്താവേ, അവൻ തന്നേ ദൈവം! കർത്താവേ, അവൻ തന്നേ ദൈവം!"ഏലിയാവ് കല്പിച്ചു, "ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ പിടിക്കു!അവരിൽ ആരെയും രക്ഷപ്പെടാൻ അനുവദിക്കരുത്." ജനം ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ പിടിച്ചു, ഏലിയാവ് അവരെയെല്ലാം കൊന്നുകളഞ്ഞു.അവൻ ആഹാബിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കുക.ഒരു മഴക്കാറ്റ് വരുന്നു." പിന്നെ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മലയുടെ മുകളിൽ കയറി. അവൻ തന്റെ ദാസനോട്, "കടലിലേക്ക് നോക്കു. നീ എന്താണ് കാണുന്നത്?" ദാസൻ പറഞ്ഞു, " ഞാൻ ഒന്നും കാണുന്നില്ല."ഏഴു പ്രാവശ്യം ഏലിയാവ്അവനോട് പോയി നോക്കാൻ പറഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ ഏഴാം പ്രാവശ്യം, അവന്റെ ദാസൻ അവനോട് പറഞ്ഞു,"കടലിൽ നിന്ന് ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈപ്പത്തിയുടെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു ചെറിയ മേഘം ഞാൻ കാണുന്നു."ഏലിയ പറഞ്ഞു, "വേഗം പോയി ആഹാബിനോട്, 'മഴ നിന്നെ തടയാതിരിക്കാൻ എത്രയും വേഗം വീട്ടിലേക്ക് ഓടിപ്പോകു' എന്ന് പറയൂ."ആഹാബ് തന്റെ രഥത്തിൽ കയറി വീട്ടിലേക്ക് പാഞ്ഞു.അൽപ്പസമയത്തിനുള്ളിൽ, ആകാശം ഇരുണ്ടു, കാറ്റ് വീശാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഒരു മഴ പെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി ഏലിയാവിന്റെ മേൽ വന്നു, അവൻ ആഹാബിന്റെ രഥത്തേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടി, അവന് മുമ്പേ യിസ്രായേലിൽ എത്തി.

126 ഏലിയാവ് ഹോരേബ് മലയിൽ

1 രാജാക്കന്മാർ ***19***

ഏലീയാവ് കർമ്മേൽ പർവതത്തിൽ ചെയ്ത കാര്യം ആഹാബ് ഈസേബെലിനോട് പറഞ്ഞു. ബാലിന്റെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും കൊല്ലപ്പെട്ട വിവരം അവൻ അവളോട് പറഞ്ഞു. ഈസേബെൽ ഏലീയാവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും! എന്റെ വാക്ക് ശ്രദ്ധിക്കു. നാളെ രാത്രിക്ക് മുമ്പ് നീ മരിക്കും."ഇത് ഏലീയാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭയം ഉളവാക്കി. ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ അവൻ ഓടിപ്പോയി. അവൻ യിസ്രായേൽ വിട്ട് യെഹൂദയുടെ തെക്കൻ ഭാഗത്തേക്ക് പോയി. തന്റെ ദാസനെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ച് മരുഭൂമിയിലേക്ക് പോയി. അവൻ മറ്റൊരു ദിവസം കൂടി നടന്നു, ഒടുവിൽ ഒരു ചൂരച്ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു.അവൻ നിലവിളിച്ചു, "ഞാൻ എന്തു ചെയ്യു! എന്റെ പിതാക്കന്മാരെക്കാൾ ഞാൻ നല്ലവനല്ല. കർത്താവേ, എന്റെ ജീവൻ എടുത്തുകൊള്ളേണമേ"അവൻ കിടന്നുറങ്ങി. കുറച്ചു നേരം ഉറങ്ങിയപ്പോൾ, ഒരു ദൂതൻ അവനെ തൊട്ടു.എഴുന്നേറ്റു ഭക്ഷണം കഴിക്കുക.ഏലീയാവ് ഉണർന്നപ്പോൾ ഒരു പാത്രം വെള്ളവും ചൂടുള്ള കനലിൽ ചുട്ട അപ്പവും കണ്ടു. അവൻ അപ്പം തിന്നു വെള്ളം കുടിച്ചു ഉറങ്ങിപ്പോയി.പിന്നെ, യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവനെ വീണ്ടും ഉണർത്തി പറഞ്ഞു, "എഴുന്നേറ്റു തിന്നുക. നീ ഒരു ദീർഘയാത്ര പോകാനിരിക്കുന്നു."ഏലിയാവ് ഉണർന്നു, വീണ്ടും അപ്പവും വെള്ളവും കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു അപ്പം തിന്നു വെള്ളം കുടിച്ചു. പിന്നെ അവൻ

40 പകലും 40 രാവും ദൈവത്തിന്റെ പർവതമായ ഹോരേബിൽ, സീനായ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ ഒരു ഗുഹയിൽ കയറി രാത്രി കഴിച്ചു.രാവിലെ യഹോവ അവനോട്, "ഏലീയാവ്, നീ ഇവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?"അവൻ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ യിസ്രായേൽ നിന്നോടുള്ള അവരുടെ നിയമം മറന്നുപോയി. അവർ നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങൾ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. അവർ നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു. ഞാൻ അവസാനത്തെ ആളാണ്, അവർ എന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നു."

കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "പുറപ്പെട്ട് പർവ്വതത്തിൽ നിൽക്കുക." പെട്ടെന്ന്, ശക്തമായ ഒരു കാറ്റ് പർവതങ്ങളിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു, പാറകൾ തകർന്നു. എന്നാൽ കർത്താവ് കാറ്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.പിന്നീട് ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ കർത്താവ് ഭൂകമ്പത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അതിനുശേഷം, ഒരു അഗ്നിജ്വാല ഉണ്ടായി. എന്നാൽ കർത്താവ് തീയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അപ്പോൾ ഏലിയാവ് മൃദുവായ ഒരു മന്ത്രിക്കൽ കേട്ടു. അവൻ തന്റെ പുതപ്പ് മുഖത്ത് പൊതിഞ്ഞ് ഗുഹയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്ന് പ്രവേശന കവാടത്തിൽ നിന്നു.
ആ ശബ്ദം അവനോട് ചോദിച്ചു, "ഏലിയാവ്, നീ ഇവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?" "കർത്താവേ, ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു.

എന്നാൽ യിസ്രായേൽ നിന്നോടുള്ള അവരുടെ നിയമം മറന്നുപോയി. അവർ നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങൾ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു, നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു. ഞാൻ അവസാനത്തെ ആളാണ്, അവർ എന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്."കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "ഏലിയാവേ, വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുക. ബാലിനെ വണങ്ങാത്ത 7,000 പേർ ഇസ്രായേലിൽ എനിക്കുണ്ട്." തുടർന്ന് അവൻ പ്രവാചകന് താൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി, അതിൽ എലീശയെ പകരം അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതും ഇസ്രായേലിനായി ഒരു പുതിയ രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു.ഏലീയാവ് ഇസ്രായേലിലേക്ക് മടങ്ങി, അവിടെ എലീശാ ഒരു വയലിൽ ഉഴുതുമറിക്കുന്നത് കണ്ടു. പ്രവാചകൻ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു തന്റെ പുതപ്പ് അവന്റെ മേൽ ഇട്ടു നടന്നു. എലീശാ കാളകളെ ഉപേക്ഷിച്ച് പ്രവാചകനെ പിടിക്കാൻ ഓടി. അവൻ പറഞ്ഞു, "ദയവായി, എന്റെ അപ്പനോടും അമ്മയോടും വിട പറയട്ടെ. അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം."
ഏലീയാ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് മടങ്ങാം, പക്ഷേ നിന്റെ മേലുള്ള വിളി മറക്കരുത്."അതോടെ, എലീശാ മര നുകവും കലപ്പയും കൊണ്ട് തീ ഉണ്ടാക്കി. കാളകളെ അറുത്ത് തന്റെ കുടുംബത്തിന് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി. അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ അവയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഏലീയാവിനെ അനുഗമിച്ചു.

127 മുറിവേറ്റ പ്രവാചകൻ

1 രാജാക്കന്മാർ ***20***

സിറിയയിലെ രാജാവ് ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ച് ശമര്യയിലേക്ക് തന്റെ സൈന്യത്തെ അയച്ചു. അവൻ ആഹാബ് രാജാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "നിന്റെ വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്ക് തരൂ. നിന്റെ ഭാര്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും എനിക്ക് വേണം."ആഹാബ് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ഞാൻ ഇതെല്ലാം നിനക്ക് തരാം. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെയും നിനക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു."സിറിയയിലെ രാജാവ് മറ്റൊരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ഒരു കാര്യം കൂടിയുണ്ട്. നാളെ, നിന്റെ കൊട്ടാരവും എല്ലാ നല്ല വീടുകളും പരിശോധിക്കാൻ ഞാൻ ആളുകളെ അയയ്ക്കുന്നു. വിലയേറിയതെല്ലാം അവർ എടുക്കും."ആഹാബ് ഇസ്രായേൽ നേതാക്കന്മാരോട് ഇത് പറഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു, "അത് ചെയ്യരുത്. നമ്മൾ അവനോട് യുദ്ധം ചെയ്യും." ആഹാബ് സിറിയയിലെ രാജാവിന് ഈ സന്ദേശം അയച്ചു, അദ്ദേഹം കോപിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ശമര്യയെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കും! ഞാൻ അത് പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, അത് ഒരു മാലിന്യക്കൂമ്പാരമായിരിക്കും." അങ്ങനെ, തന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മറ്റ് ചില രാജാക്കന്മാരോടൊപ്പം അദ്ദേഹം മദ്യപിച്ചു. ആഹാബ് യുദ്ധത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പ്രവാചകൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "സിറിയയുടെ സൈന്യം നിന്നേതിനെക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്, പക്ഷേ അവരെ തോൽപ്പിക്കാൻ കർത്താവ് നിന്നെ സഹായിക്കും. കർത്താവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണെന്ന് നീ നേരിട്ട് അറിയേണ്ടതിന് നീ തന്നെ നിന്റെ ആളുകളെ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കണം."ആഹാബ് തന്റെ സൈന്യത്തെ ശമര്യയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതായി കേട്ടപ്പോൾ സിറിയയിലെ രാജാവ് മദ്യപിച്ചിരുന്നു. അവൻ തന്റെ സൈനികരോട് പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേല്യരെ ജീവനോടെ പിടിക്കുക. എനിക്ക് അവരെ അടിമകളാക്കണം."ഇസ്രായേൽ സൈന്യം സിറിയക്കാരെ ശക്തമായി ആക്രമിച്ചതിനാൽ അവർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി. സിറിയൻ സൈന്യത്തിന് ഇത് ഒരു കനത്ത പരാജയമായിരുന്നു. അവരുടെ രാജാവ് പോലും കഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടു. പ്രവാചകൻ ആഹാബിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഒരുങ്ങുക. അവർ അടുത്ത വസന്തകാലത്ത് തിരിച്ചുവരും."സിറിയയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അവരുടെ രാജാവിനെ കണ്ട് പറഞ്ഞു, "അവരുടെ ദൈവം പർവതങ്ങളുടെ ദേവനാണ്. കുന്നുകളിൽ നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തതിനാൽ നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. സമതലത്തിൽ നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ വിജയിക്കും

അങ്ങനെ വസന്തകാലത്ത്, അവൻ വീണ്ടും ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു.ആഹാബിന്റെ സൈന്യം ഒരു വലിയ സൈന്യത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം പോലെയായിരുന്നു.പ്രവാചകൻ ആഹാബിനോട് പറഞ്ഞു"യഹോവ കുന്നുകളുടെ ദൈവമാണെന്നും സമതലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമില്ലെന്നും അവർ കരുതുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരെ തോൽപ്പിക്കും, അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണെന്ന് നീ അറിയും. യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു, സിറിയൻ സൈന്യം വലിയ തോൽവി ഏറ്റുവാങ്ങി. അവരുടെ 100,000 പേർ മരിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ നഗരത്തിലേക്ക് ഓടി, പക്ഷേ പെട്ടെന്ന് ഒരു മതിൽ ഇടിഞ്ഞുവീണ് 27,000 പേർ കൂടി കൊല്ലപ്പെട്ടു.സിറിയയിലെ രാജാവ് ഓടി ഒരു അറയിൽ ഒളിച്ചു.ഒടുവിൽ അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ തങ്ങളെത്തന്നെ താഴ്ത്തി ആഹാബിനോട് അവരുടെ രാജാവിനോട് കരുണ കാണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു ആഹാബ് ചോദിച്ചു, "ഓ, എന്റെ സഹോദരൻ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ? അവനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക." രണ്ട് രാജാക്കന്മാരും ഒത്തുചേർന്ന് ഒരു കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടു.ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ പ്രവാചകൻ ഒരു സുഹൃത്തിനോട് തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിന്നെ അടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."സുഹൃത്ത് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നെ അടിക്കാൻ പോകുന്നില്ല."പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "നീ യഹോവയോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു.അതിനാൽ ഒരു

സിംഹം നിന്നെ കൊല്ലും." അത് അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിച്ചു. സുഹൃത്ത് പോയ ഉടനെ, ഒരു സിംഹം അവന്റെ മേൽ ചാടി അവനെ കൊന്നു.

പ്രവാചകൻ മറ്റൊരാളോട് പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിന്നെ എന്നെ അടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു." അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ അവനെ അടിച്ചു. പ്രവാചകൻ തന്റെ മുറിവുകൾ ബാൻഡേജുകൾ കൊണ്ട് മൂടി വഴിയിൽ നിന്നു.പെട്ടെന്ന് ആഹാബ് കടന്നുവന്നു, പക്ഷേ ഈ മനുഷ്യൻ ആരാണെന്ന് അവന് അറിയില്ലായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ അലറി, "രാജാവേ.യുദ്ധസമയത്ത്, ഒരു തടവുകാരനെ കാവൽ നിൽക്കാൻ എനിക്ക് ശമ്പളം ലഭിച്ചു.അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടാൽ ഞാൻ കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഓ, ഞാൻ ശ്രദ്ധ തെറ്റി, തടവുകാരൻ രക്ഷപ്പെട്ടു."രാജാവ് പറഞ്ഞു, "മണ്ടൻ! നീ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ നിനക്ക് ലഭിക്കും."അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ തന്റെ ബാൻഡേജുകൾ ഊരിമാറ്റിയപ്പോൾ ആഹാബ് താൻ ആരാണെന്ന് കണ്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "സിറിയയിലെ രാജാവിനെ കൊല്ലാൻ യഹോവ നിന്നോട് കല്പിച്ചു, പക്ഷേ നീ അത് ചെയ്തില്ല.അപ്പോൾ നീ അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് മരിക്കും! അവന്റെ ജനത്തിന് പകരം നിന്റെ ജനം മരിക്കും."ആഹാബ് പ്രവാചകനെ വിട്ട് ശമര്യയിലേക്ക് മടങ്ങി, പക്ഷേ തന്റെ വിജയത്തിൽ അവൻ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നില്ല. പകരം കോപവും വിഷാദവും ഉള്ളവനായിത്തീർന്നു.

128 നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം

1 രാജാക്കന്മാർ ***21***

യിസ്രായേൽ പട്ടണത്തിൽ, ആഹാബ് രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിനടുത്തായി നാബോത്ത് എന്നൊരാൾക്ക് ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മുന്തിരിത്തോട്ടം വാങ്ങി ഒരു പച്ചക്കറിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് രാജാവ് നാബോത്തിനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിനക്ക് മുഴുവൻ വിലയും വെള്ളിയായി തരാം, അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നിനക്ക് മറ്റെവിടെയെങ്കിലും മികച്ച ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം തരാം.നാബോത്ത് പറഞ്ഞു, "ഇല്ല. എനിക്ക് ഈ മുന്തിരിത്തോട്ടം വിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങളായി ഇത് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലാണ്."ആദ്യം, ഇത് രാജാവിനെ കോപാകുലനാക്കി. അവൻ വീട്ടിൽ പോയി ഒന്നും കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഒടുവിൽ അവൻ വിഷാദത്തിലായി പോയി മതിലിന് അഭിമുഖമായി കിടക്കയിൽ കിടന്നു.

രാജാവിന്റെ ഭാര്യ ഈസേബെൽ അവനോട് നിനക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം എനിക്ക് വിൽക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, പക്ഷേ അവൻ എന്നോട് ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു! ഞാൻ അവന് പകരം ഒരു മികച്ച മുന്തിരിത്തോട്ടം പോലും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു."ഈസേബെൽ പറഞ്ഞു, "ഓ, അത്രയേ ഉള്ളൂ? ശരി, എന്തെങ്കിലും ആഹാരം കഴിക്കൂ, നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. ഞാൻ അത് നിനക്ക് വാങ്ങി തരാം."അവൾ പട്ടണ അധികാരികൾക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു, "പോയി നാബോത്തിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിർത്തുക.ദൈവത്തെയും

രാജാവിനെയും ശപിച്ചുവെന്ന് സത്യം ചെയ്യുന്ന രണ്ട് നുണയന്മാരെ കൊണ്ടുവരിക. പിന്നെ അവനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് അവൻ മരിക്കുന്നതുവരെ കല്ലെറിയുക.അവൾ ആഹാബിന്റെ പേര് കത്തിൽ ഒപ്പിട്ട് ഔദ്യോഗിക മുദ്രയിട്ടു.നഗരനേതാക്കൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ചെയ്തു.അവർ നാബോത്തിനെ കൊണ്ടുവന്ന് മരണശിക്ഷ വിധിച്ചു.കല്ലെറിഞ്ഞതിനുശേഷം, അവർ ഈസേബെലിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "നാബോത്ത് മരിച്ചു" എന്ന് പറഞ്ഞു.അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "നീ ആഗ്രഹിച്ച മുന്തിരിത്തോട്ടം ഇപ്പോൾ നിനക്കു സ്വന്തമാണ്. നാബോത്ത് മരിച്ചുപോയതിനാൽ പോയി അത് ആസ്വദിക്കൂ."ഈ സന്തോഷവാർത്ത കേട്ട രാജാവ് തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം കാണാൻ പോയി.അതേ സമയം, യഹോവ ഏലീയാവിനോട് പറഞ്ഞു,"ആഹാബ് രാജാവ് നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം മോഷ്ടിച്ചു. പോയി അവനോട് ഇത് പറയുക. 'നീ നാബോത്തിനെ കൊന്നു, നായ്ക്കൾ അവന്റെ രക്തം നിലത്തു നിന്ന് നക്കി. നായ്ക്കൾ ആ സ്ഥലത്തുവച്ച് നിന്റെ രക്തം നക്കും.'

ഏലിയാവ് പോയി ആഹാബിനെ നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കണ്ടെത്തി. പ്രവാചകൻ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ രാജാവ് പറഞ്ഞു, "ശരി, ഇതാ. എന്റെ ശത്രു എന്നെ കണ്ടെത്തി.""അതെ, ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടെത്തി. ദൈവം വെറുക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നീ എല്ലാ വഴികളും കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.ഇപ്പോൾ ന്യായവിധിക്കുള്ള സമയമായി. നിന്റെ ശിക്ഷയൊരോബെയാം രാജാവിനെപ്പോലെയായിരിക്കും. നിനക്ക്സന്തതികൾ ഉണ്ടാകില്ല. ഒന്നാമതായി, നായ്ക്കൾ നിന്റെ ഭാര്യയായ ഈസേബെലിന്റെ ശരീരം തിന്നും. അതിനുശേഷം, നിന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബവും ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും. നഗരത്തിൽ മരിക്കുന്ന നിന്റെ എല്ലാ ബന്ധുക്കളെയും നായ്ക്കൾ തിന്നും. "നാട്ടിൽ മരിക്കുന്നവരെ പക്ഷികൾ തിന്നും."ഇത് ആഹാബിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചു. അവൻ ദുഃഖത്തോടെ വസ്ത്രം കീറി. അവൻ ഉപവസിക്കുകയും രാവും പകലും രട്ടുടുത്തു കിടക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ, യഹോവ ഏലീയാവിനോട് പറഞ്ഞു,"ആഹാബ് തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ശരിക്കും ഖേദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അവൻ മരിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ അവന്റെ കുടുംബത്തെ നശിപ്പിക്കില്ല. അവന്റെ മകൻ രാജാവാകുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം സംഭവിക്കും.

129 യെഹോശാഫാത്തും ആഹാബും

1 രാജാക്കന്മാർ ***22*** *&* ***2*** ദിനവൃത്താന്തം ***17 - 18***

ആസാ മരിച്ചതിനുശേഷം, അവന്റെ മകൻ യെഹോശാഫാത്ത് യെഹൂദയുടെ രാജാവായി. കർത്താവ് അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ ദാവീദ് രാജാവിന്റെ മാതൃക പിന്തുടർന്നു.ആദ്യം അവൻ ചെയ്തത് രാഷ്ട്രത്തെ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ആളുകൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ അവൻ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം സ്ഥാപിച്ചു. ദൈവത്താൽ ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ യഹോശാഫാത്തിനെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവർ അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.യിസ്രായേൽ രാജ്യവുമായി ഒരു സഖ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ രാജാവ് തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ മകനും ആഹാബ് രാജാവിന്റെ മകളും തമ്മിൽ ഒരു വിവാഹം ക്രമീകരിച്ചു.

പിന്നെ യെഹോശാഫാത്ത് ശമര്യയിലേക്ക് പോയി സഖ്യം ശക്തിപ്പെടുത്തി. ആഹാബ് അവനോട്, "ഞാൻ ഒരു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. എന്നോടൊപ്പം വരൂ, നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് ചെയ്യാം" എന്ന് പറഞ്ഞു.യെഹോശാഫാത്ത് പറഞ്ഞു, "ദൈവഹിതമാണെങ്കിൽ ഞാൻ പോകാൻ തയ്യാറാണ്, അതിനാൽ നമുക്ക് ഒരു പ്രവാചകനെ ചോദിക്കാം."ആഹാബ് തന്റെ 400 പ്രവാചകന്മാരെ വിളിച്ചു. അവൻ ചോദിച്ചു,"നമ്മൾ ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കണോ?"

അവർ പറഞ്ഞു, "അതെ! പോയി യുദ്ധം ചെയ്യൂ, കാരണം ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് വിജയം നൽകും."യഹോശാഫാത്ത് രാജാവ് പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് യഹോവയുടെ ഒരു പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് കേൾക്കണം. ഇസ്രായേലിൽ നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു പ്രവാചകനില്ലേ?"ആഹാബ് പറഞ്ഞു, "ശരി, അതെ. ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു പ്രവാചകനുണ്ട്. പക്ഷേ അവൻ എന്നെ കുറിച്ച് മോശമായി മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. എപ്പോഴും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതിനാൽ അവനെ വിളിക്കുന്നത് എനിക്ക് വെറുപ്പാണ്."യഹോശാഫാത്ത് പറഞ്ഞു, "എന്നിട്ടും, എനിക്ക് അവനിൽ നിന്ന് കേൾക്കണം."അപ്പോൾ ആഹാബ് തന്റെ കാവൽക്കാരോട് പറഞ്ഞു, "പോയി മീഖായാവെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക."കാവൽക്കാർ പ്രവാചകനെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, അവർ അവനോട് പറഞ്ഞു, "മറ്റെല്ലാവരും രാജാവിന്റെ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് നല്ല കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നു. അതിനാൽ അവരോടൊപ്പം പോകുക."അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു ദൈവം ഉള്ളതിനാൽ, കർത്താവ് എന്നോട് പറയാൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറയും."മീഖായാ രാജാവ് മീഖായാവെ കണ്ടപ്പോൾ ചോദിച്ചു, "എന്നോട് പറയൂ. ഞാൻ എന്റെ സൈന്യത്തെ ഈ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കണോ അതോ ഞാൻ വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരിക്കണോ?"മീഖായാ പറഞ്ഞു, "ഓ, നീ തീർച്ചയായും പോകണം.നീ വിജയിക്കും."

ആഹാബ് അവനെ നോക്കി, "ഞാൻ നിന്നോട് പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും സത്യം പറയൂ. ഈ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് യഹോവ എന്താണ് പറയുന്നത്?"മീഖായാ വ് പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേൽ ഇടയനില്ലാതെ ആടുകളെപ്പോലെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു. അവരുടെ യജമാനൻ മരിച്ചു."ആഹാബ് യെഹോശാഫാത്തിനോട് തിരിഞ്ഞു. "നോക്കൂ, ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞു.അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു മാത്രമേ മോശമായി പറയുന്നുള്ളൂ."

മീഖായാവ് പറഞ്ഞു, "കർത്താവിന്റെ വചനം കേൾക്കുവിൻ. ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അവൻ ചോദിച്ചു, 'ആഹാബ് രാജാവിനെ ഈ യുദ്ധത്തിന് എങ്ങനെ അയയ്ക്കും?' ദൂതന്മാർക്ക് വ്യത്യസ്ത ആശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ആത്മാവ് പറഞ്ഞു, 'എനിക്ക് അവനെ പോകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഞാൻ അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരുടെ വായിൽ ഒരു നുണയന്റെ ആത്മാവായി മാറും. അവൻ അവരെ വിശ്വസിച്ച് യുദ്ധത്തിലേക്ക് പോകും.' അങ്ങനെ, അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യൂ. കേൾക്കൂ, യഹോവ നിങ്ങളെ ആ യുദ്ധത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു.

ആഹാബിന്റെ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ അടുത്തുവന്ന് മീഖായാവിനെ അടിച്ചു. ആഹാബ് തന്റെ കാവൽക്കാരോട് ആക്രോശിച്ചു, "ഈ മനുഷ്യനെ തടവിലാക്കുക. ഞാൻ യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ അവന് അപ്പവും വെള്ളവും മാത്രം കൊടുക്കുക."

മീഖായാവ് ജനക്കൂട്ടത്തോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കുക, ഓർക്കുക. രാജാവ് ഈ യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയാൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനല്ല."രണ്ട് രാജാക്കന്മാരും യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക് പോയി. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ആഹാബ് യെഹോശാഫാത്തിനോട് പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് രാജകീയ വസ്ത്രം ധരിക്കാം, പക്ഷേ ഞാൻ ഒരു സാധാരണ പട്ടാളക്കാരന്റെ വേഷം മാറും." യുദ്ധം കഠിനമായിരുന്നു. എതിർ സൈന്യം ആഹാബിനെ കൊല്ലുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു, പക്ഷേ അവർക്ക് അവനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, രാജാവായ യെഹോശാഫാത്ത് ആഹാബാണെന്ന് അവർ കരുതി. എന്നാൽ അവർ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ, അവർ അവനിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ലക്ഷ്യമിടാതെ ആകാശത്തേക്ക് ഒരു അമ്പ് എയ്തു. അത് ആഹാബിന്റെ കവചത്തിലെ ഒരിടത്ത് തട്ടി.അവൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "എന്നെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോകൂ. ഞാൻ മുറിവേറ്റിരിക്കുന്നു."ആഹാബ് തന്റെ രഥത്തിൽ ചാരി നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറ് അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അവൻ മരിച്ചു.അവർ അവന്റെ മൃതദേഹം ശമര്യയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി അടക്കം ചെയ്തു. ആരോ അവന്റെ രഥം ഒരു കുളത്തിനരികിൽ കഴുകി. കർത്താവ് പറഞ്ഞത് പോലെ നായ്ക്കൾ അവന്റെ രക്തം നക്കി.

130 യഹോശാഫാത്തിന്റെ വിജയം

2 ദിനവൃത്താന്തം ***19-20***

യെഹോശാഫാത്ത് യെഹൂദയുടെ രാജാവായപ്പോൾ 35 വയസ്സായിരുന്നു.25 വർഷം അദ്ദേഹം ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം സ്ഥാപിച്ചു, ദേശത്ത് നീതിസ്ഥാപിച്ചു, നിയമവ്യവസ്ഥ പരിഷ്കരിച്ചു. യെഹോശാഫാത്തിനെതിരെ യെഹോശാഫാത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ പെട്ടെന്ന് മോവാബ്, അമ്മോൻ, ഏദോം എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേരാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതുവരെ യെഹോശാഫാത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നന്നായി പോയി. ഒരു വലിയ സൈന്യം ചാവുകടലിന്റെ കിഴക്കുവശത്ത് നിന്ന് പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള എൻ-ഗെദിയിലേക്ക് നീങ്ങി. യെഹോശാഫാത്ത് ഭയന്നുപോയി, അവൻ കർത്താവിന്റെ സഹായം തേടി. എല്ലാവരും ഉപവസിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതി തേടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ ഒരു വിളംബരം അയച്ചു.ജനങ്ങൾ പ്രതികരിച്ചു, പലരും യെരുശലേമിലേക്ക് തങ്ങളുടെ രാജാവിനോടൊപ്പം ആയിരിക്കാനും അവനോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കാനും പോയി. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം ആലയത്തിൽ പോയി
കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു. പുരുഷന്മാർ അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയും കൊണ്ടുവന്നു, അതിനാൽ മുഴുവൻ കുടുംബങ്ങളും ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു
ദൈവത്തിന്റെ സഹായം തേടി.

യെഹോശാഫാത്ത് യെഹൂദയുടെ രാജാവായപ്പോൾ 35 വയസ്സായിരുന്നു. 25 വർഷം അദ്ദേഹം ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം സ്ഥാപിച്ചു, ദേശത്ത് നീതി സ്ഥാപിച്ചു, നിയമവ്യവസ്ഥ പരിഷ്കരിച്ചു.

യെഹോശാഫാത്തിനെതിരെ യെഹോശാഫാത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ പെട്ടെന്ന് മോവാബ്, അമ്മോൻ, ഏദോം എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേരാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതുവരെ യെഹോശാഫാത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നന്നായി പോയി. ഒരു വലിയ സൈന്യം ചാവുകടലിന്റെ കിഴക്കുവശത്ത് നിന്ന് പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള എൻ-ഗെദിയിലേക്ക് നീങ്ങി. യെഹോശാഫാത്ത് ഭയന്നുപോയി, അവൻ കർത്താവിന്റെ സഹായം തേടി. എല്ലാവരും ഉപവസിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതി തേടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ ഒരു വിളംബരം അയച്ചു.ജനങ്ങൾ പ്രതികരിച്ചു, പലരും യെരുശലേമിലേക്ക് തങ്ങളുടെ രാജാവിനോടൊപ്പം ആയിരിക്കാനും അവനോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കാനും പോയി. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം ആലയത്തിൽ പോയി

കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു. പുരുഷന്മാർ അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയും കൊണ്ടുവന്നു, അതിനാൽ മുഴുവൻ കുടുംബങ്ങളും ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു

ദൈവത്തിന്റെ സഹായം തേടി.യെഹോശാഫാത്ത് എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഓ കർത്താവേ, നീ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവമാണ്. ഈ ദേശം നിന്റെ സുഹൃത്തായ അബ്രഹാമിന് നൽകിയത് നീയാണ്. എല്ലാ ശക്തിയും ശക്തിയും നീയാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ കഷ്ടത്തിലാകുമ്പോൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കണമെന്ന് നീ പറഞ്ഞു. നോക്കൂ! മോവാബ്യരും അമ്മോന്യരും ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ച് നമ്മെ നശിപ്പിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ശക്തിയില്ല. നിന്നിലേക്ക് നോക്കുകയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല."പെട്ടെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഒരു പ്രവാചകന്റെ മേൽ വന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് കേൾക്കൂ.'ഈ വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ ഭയപ്പെടേണ്ട. ഇത് നിങ്ങളുടെ യുദ്ധമല്ല, എന്റേതാണ്. നാളെ, അവർക്കെതിരെ പോകുക. അവർ വരുന്നത് നിങ്ങൾ കാണും, പക്ഷേ നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതില്ല. നിശ്ചലമായി നിൽക്കുക, കർത്താവിന്റെ രക്ഷ കാണുക. ഭയപ്പെടേണ്ട, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്.'"

യെഹോശാഫാത്ത് കുനിഞ്ഞ് മുഖം നിലത്ത് കുനിച്ചു. ജനമെല്ലാം അങ്ങനെ ചെയ്തു കർത്താവിനെ ആരാധിച്ചു. പെട്ടെന്ന്, ലേവ്യർ എഴുന്നേറ്റ് കർത്താവായ ദൈവത്തെ ഉച്ചത്തിൽ സ്തുതിക്കാൻ തുടങ്ങി.രാവിലെ, പുരുഷന്മാർ അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ശത്രുക്കളെ നേരിടാൻ പുറപ്പെട്ടു. യെഹോശാഫാത്ത് അവരോട് പറഞ്ഞു, "കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ വിജയിക്കും." തുടർന്ന് അവൻ ആളുകളെ കർത്താവിനുവേണ്ടി പാടാൻ നിയോഗിച്ചു. "യഹോവയ്ക്ക് സ്തോത്രം ചെയ്യുവിൻ; അവന്റെ വിശ്വസ്ത സ്നേഹം എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു" എന്നു പാടിക്കൊണ്ടു അവർ സൈന്യത്തിനു മുമ്പിൽ ചെന്നു.ജനം ആർത്തു കർത്താവിനെ സ്തുതിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അവരുടെ ശത്രുക്കൾ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി.

അമ്മോന്യരും മോവാബ്യരും ഏദോമിൽ നിന്നുള്ളവരെ ആക്രമിച്ച് അവരെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു.പിന്നെ അവർ പരസ്പരം ആക്രമിച്ചു എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുവരെ കൊന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

യെഹൂദയുടെ സൈന്യം യുദ്ധക്കളത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശവശരീരങ്ങൾ മാത്രമേ നിലത്ത് കിടക്കുന്നുള്ളൂ .ആരും രക്ഷപ്പെട്ടില്ല.മൃതശരീരങ്ങളിൽ നിന്ന് വിലപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും ശേഖരിക്കാൻ യെഹോശാഫാത്ത് തന്റെ ജനത്തോട് പറഞ്ഞു. അവരുടെ ശത്രുക്കൾ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക് ധാരാളം വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുപോയിരുന്നതായി അവർ കണ്ടെത്തി. മൂന്ന് ദിവസത്തേക്ക് ജനങ്ങൾ ഒത്തുകൂടി. ഒടുവിൽ അവർക്ക് ഒന്നും കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നാലാം ദിവസം അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാൻ ഒത്തുകൂടി. യെഹോശാഫാത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ

യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി. യെഹൂദായ്ക്ക ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ ജനതകളും ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന് നൽകിയ മഹത്തായ വിജയത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടും സ്തുതിക്കാൻ എല്ലാവരും ദേവാലയത്തിൽ ഒത്തുകൂടി. അവർ എല്ലാവരും കർത്താവിനെ ഭയപ്പെട്ടു,യെഹോശാഫാത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളം കാലം അവരിൽ ആരും അവനെ ആക്രമിച്ചില്ല.ദേശത്ത് സമാധാനം ഉണ്ടായിരുന്നു,എല്ലാം ശാന്തമായിരുന്നു.

121 അൻപത് പേരുടെ നേതാവ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***1***

ആഹാബ് മരിച്ചതിനുശേഷം, അവന്റെ മകൻ അഹസ്യാവ് ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ഒരു മരപ്പാലം തകർന്ന് തന്റെ വീടിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്ന് നിലത്തു വീണു. അയാൾക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റു, അതിനാൽ അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട് പറഞ്ഞു. "ഇതിൽ നിന്ന് എനിക്ക് സുഖം പ്രാപിക്കുമോ എന്ന് പോയി ബാൽ-സെബൂൽ ദേവനോട് ചോദിക്കൂ."ഏലിയാവ് ദാസന്മാരെ വഴിയിൽ നിർത്തി പറഞ്ഞു: "യിസ്രായേലിൽ ഒരു ദൈവമുണ്ട്. പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ബാൽ-സെബൂലിനോട് ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത്? രാജാവിനുള്ള കർത്താവിന്റെ ഉത്തരം ഇതാ. നീ രോഗശയ്യയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല. പകരം, നീ മരിക്കും."

ദാസന്മാർ തിരികെ പോയി രാജാവായ അഹസ്യാവിന് ഈ സന്ദേശം നൽകി. രാജാവ് ചോദിച്ചു, "നിന്നോട് ഇത് പറഞ്ഞ ആ മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയിരുന്നു?""അയാൾ അരയിൽ തുകൽ ബെൽറ്റ് ധരിച്ച ഒരു രോമമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു.""ഓ, അവൻ ആരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. അത് ഏലിയാ വാണ്."അപ്പോൾ അഹസ്യാ രാജാവ് ഏലിയാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ 50 പടയാളികളെ അയച്ചു. അവർ അവൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ പ്രവാചകൻ ഒരു കയറ്റത്തിന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ജനനായകൻ അവനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "ദൈവപുരുഷാ, ഇറങ്ങിവരൂ! നിന്നെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകാൻ എനിക്ക് കൽപ്പനയുണ്ട്."ഏലിയാവ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു ദൈവപുരുഷനാണെങ്കിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് തീ ഇറങ്ങി നിന്നെയും നിന്റെ 50 പേരെയും കൊല്ലും."പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു തീഗോളം വീണു നായകനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു.അപ്പോൾ രാജാവ് ഏലിയാവിനെ കൊണ്ടുവരാൻ 50 പടയാളികളെ കൂടി അയച്ചു. അവർ അവൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോഴും പ്രവാചകൻ അപ്പോഴും മല മുകളിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ജനനായകൻ അവനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "ദൈവപുരുഷാ, ഇറങ്ങിവരൂ! നിന്നെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകാൻ എനിക്ക് കൽപ്പനയുണ്ട്."ഏലീയാവ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു ദൈവപുരുഷനാണെങ്കിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് തീ ഇറങ്ങി നിന്നെയും നിന്റെ അമ്പത് പേരെയും കൊല്ലും."മറ്റൊരു തീഗോളം ആകാശത്തുനിന്ന് വീണു, അത് നായകനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു.

വീണ്ടും, രാജാവ് ഏലീയാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ 50 പടയാളികളെ അയച്ചു. അവർ അവൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, സൈന്യാധിപൻ ഏലീയാവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. അവൻ പറഞ്ഞു, "ദൈവപുരുഷാ, ദയവായി ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കണമേ. എന്റെയും നിന്റെ 50 ദാസന്മാരുടെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കണമേ."കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഏലീയാവിനോട് പറഞ്ഞു, "അവരോടൊപ്പം പോകുക; നീ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും." അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റ് അവരോടൊപ്പം പോയി.അഹസ്യാ രാജാവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇത് കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശമാണ്. 'നിനക്ക് എന്ത് വേണമെങ്കിലും എന്നോട് ചോദിക്കാമായിരുന്നു, ഞാൻ ഉത്തരം പറയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ വേണ്ട! നീ ബാൽ-സെബൂബിന്റെ അടുക്കലേക്ക് നിന്റെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അതുകൊണ്ട് നീ നിന്റെ രോഗശയ്യയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല. പകരം, നീ മരിക്കും." ഏലിയാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. അഹസ്യാ രാജാവ്മരിച്ചു. അവന് കുട്ടികളില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ യോരാം ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി.

132 ഏലിയാവ് ചുഴലിക്കാറ്റിൽ

2 രാജാക്കന്മാർ *2*

യഹോവ ഏലീയാവെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള സമയമായി. അപ്പോൾ വൃദ്ധനായ പ്രവാചകൻ എലീശായോട് പറഞ്ഞു, "ഇവിടെ താമസിക്കുക. കർത്താവ് എന്നെ ബേഥേലിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു." എലീശാ പറഞ്ഞു, "യഹോവയാണ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല." അങ്ങനെ അവർ ബേഥേലിലേക്ക് പോയി. ബേഥേലിൽ ഒരു കൂട്ടം പ്രവാചകന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എലീശായോട് ചോദിച്ചു, "യഹോവ ഇന്ന് നിന്റെ യജമാനനെ നിന്നിൽ നിന്ന് എടുക്കുമെന്ന് നിനക്കറിയാമോ?" "അതെ, എനിക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ മിണ്ടാതിരിക്കുക." ഏലീയാ പറഞ്ഞു, "എലീശാ, ഇവിടെ താമസിക്കുക. കർത്താവ് എന്നെ യെരീഹോയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു." എലീശാ പറഞ്ഞു, "യഹോവയാണ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല." അങ്ങനെ അവർ യെരീഹോയിലേക്ക് പോയി.യെരീഹോവിലെ പ്രവാചകന്മാർ എലീശായോട് പറഞ്ഞു, "യഹോവ ഇന്ന് നിന്റെ യജമാനനെ നിന്നിൽ നിന്ന് എടുക്കുമെന്ന് നിനക്കറിയാമോ?" "അതെ, എനിക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ മിണ്ടാതിരിക്കുക." ഏലീയാ അവനോട് പറഞ്ഞു, "ഇവിടെ താമസിക്കുക. കർത്താവ് എന്നെ യോർദ്ദാൻ നദിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു."എലീശാ പറഞ്ഞു, "യഹോവയാണ, ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല." അങ്ങനെ അവർ ഒന്നിച്ചു പോയി.

അവർ യോർദ്ദാനിലെത്തിയപ്പോൾ, ഏലീയാവ് തന്റെ മേലങ്കി ചുരുട്ടി വെള്ളത്തെ അടിച്ചു. ഉടനെ, വെള്ളം പിളർന്നു, രണ്ടുപേരും ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി നദി മുറിച്ചുകടന്നു. അമ്പത് പ്രവാചകന്മാർ ദൂരെ നിന്ന് നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടുപേരും മറുകരയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഏലീയാവ് എലീശയോട് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ എടുക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?"എലീശാ മടിച്ചില്ല. "ദയവായി, നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഇരട്ടി പങ്ക് എനിക്ക് വേണം."ഏലീയാവ് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു,

“എന്ത്? നിന്റെ അപേക്ഷ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പക്ഷേ, ഞാൻ നിനക്കരികിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെടുന്നത് നീ കണ്ടാൽ നിനക്ക് ലഭിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് ലഭിക്കില്ല.”അവർ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ, പെട്ടെന്ന്, അഗ്നികുതിരകളോടുകൂടിയ ഒരു അഗ്നിരഥം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവരെ രണ്ടുപേരെയും വേർപെടുത്തി. അപ്പോൾ ഏലീയാവ് ചുഴലിക്കാറ്റിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു ... അവൻ പോയി.എലീശാ ഇതെല്ലാം കണ്ടു. അവൻ വസ്ത്രം കീറി, “എന്റെ പിതാവേ, എന്റെ പിതാവേ, ഇസ്രായേലിന്റെ രഥങ്ങളും കുതിരപ്പടയാളികളും!” എന്ന് നിലവിളിച്ചു.

അപ്പോൾ ഏലീയാവിന്റെ മേലങ്കി അവൻ കണ്ടു, പ്രവാചകൻ ആകാശത്തേക്ക് കയറിയപ്പോൾ അത് വീണു. എലീശാ നടന്നുവന്ന് അത് എടുത്തു. അവൻ തിരിഞ്ഞുയോർദ്ദാൻ നദിയുടെ തീരത്ത് നിന്നു. മേലങ്കി വായുവിലേക്ക് ഉയർത്തി, തുടർന്ന് വെള്ളത്തിൽ അടിച്ചു. “ഏലീയാവിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എവിടെ?” എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു. വെള്ളം പിളർന്നു, അവൻ ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി നടന്നു.അമ്പത് പ്രവാചകന്മാരും ഇതെല്ലാം കണ്ടു.“ഏലീയാവിന്റെ ആത്മാവ് എലീശായിൽ വസിക്കുന്നു” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ, അവർ അവനെ തങ്ങളുടെ പുതിയ നേതാവായി ബഹുമാനിച്ചു.

അവൻ യെരീഹോയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, നഗരത്തിലെ ആളുകൾ അവനോട് പറഞ്ഞു, “യെരീഹോ താമസിക്കാൻ നല്ല സ്ഥലമാണ്, പക്ഷേ നീരുറവ മോശമാണ്. അത് നമ്മുടെ വിളകൾ വളരുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുന്നു.അവൻ പറഞ്ഞു, “ഒരു പുതിയ പാത്രത്തിൽ കുറച്ച് ഉപ്പ് ഇട്ട് എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക.”അവർ അത് അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു, അവൻ നീരുറവയിലേക്ക് പോയി. അവൻ ഉപ്പ് വെള്ളത്തിലേക്ക് എറിഞ്ഞു,“കർത്താവ് ഈ വെള്ളം ശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വിളകൾക്കായി ഉപയോഗിക്കാം, ആരും പട്ടിണി കിടക്കില്ല.”അവൻ യെരീഹോ വിട്ട് ബെഥേലിലേക്ക് മടങ്ങി. വഴിയിൽ, ചില ആൺകുട്ടികൾ അവനെ കളിയാക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു, “കഷണ്ടിക്കാരാ, ഇവിടെ നിന്ന് പോകൂ!”പ്രവാചകൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശപിച്ചു.ഉടനെ രണ്ട് കരടികൾ കാട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന് 42 ആൺകുട്ടികളെ കൊന്ന് കീറി മുറിച്ചു.

133 വെള്ളക്കുഴികൾ

2 രാജാക്കന്മാർ ***3***

വർഷങ്ങളോളം, മോവാബ് ഇസ്രായേലിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു, അവർ ഉയർന്ന നികുതികൾ നൽകി. ആഹാബ് മരിച്ചപ്പോൾ, മോവാബ് രാജാവ് ഇസ്രായേലിന് നികുതി നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചു.ആഹാബിന്റെ മകൻ യോരാം രാജാവ് തന്റെ സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് മോവാബിനെതിരെ അണിനിരന്നു. അദ്ദേഹം യെഹൂദാ

രാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ദയവായി മോവാബ് രാജാവിനെതിരായ ഞങ്ങളുടെ യുദ്ധത്തിൽ എന്നോടൊപ്പം ചേരുക. അവൻ എന്നോടു മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നു".
യെഹോശാഫാത്ത് സമ്മതിച്ചു, രണ്ട് സൈന്യങ്ങളും ചാവുകടലിന്റെ തെക്ക് ഭാഗത്തേക്ക് അണിനിരന്നു.
എദോമ്യ സൈന്യവും അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. അങ്ങനെ മൂവരും മോവാബിലേക്ക് പട തുടർന്നു.ആ മരുഭൂമിയിൽ അവരുടെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും വേണ്ടത്ര വെള്ളം ഇല്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. യോരാം പറഞ്ഞു "നമ്മളെയെല്ലാം മോവാബ്യർ പിടിക്കുടാൻ കർത്താവ് ഞങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടു വന്നതെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു".യെഹോശാഫാത്ത് പറഞ്ഞു "ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകൻ നമ്മളോടൊപ്പം ഉണ്ടോ? "ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു, "അതെ, എലീശാ ഇവിടെയുണ്ട്."

മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവൻ യോരാമിനെ കണ്ടപ്പോൾ ചോദിച്ചു, "നീ എന്തിനാണ് എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നത്? നിന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിനോട് നീ സംസാരിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?"യോരാം പറഞ്ഞു, "ദയവായി, മോവാബ്യർ നമ്മെ പിടിക്കുടേണ്ടതിന് നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നമ്മെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു."എലീശാ പറഞ്ഞു, "നീ മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ നിനക്ക് സമയം തരില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ യെഹോശാഫാത്ത് രാജാവിനോട് എനിക്ക് വലിയ ബഹുമാനമുണ്ട്, അതിനാൽ ഒരു വീണയുമായി ഒരാളെ അയയ്ക്കുക."വീണ വായിക്കുമ്പോൾ, യഹോവ എലീശയ്ക്ക് യോരാമിനായി ഒരു സന്ദേശം നൽകി. "ഈ വരണ്ട നദിയിൽ കുഴികൾ കുഴിക്കുക. നീ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് കാണുകയില്ല, പക്ഷേ ഈ നദീതടം ധാരാളം വെള്ളം കൊണ്ട് നിറയും. നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും ഇത് മതിയാകും. ഇത് കർത്താവിന് ചെയ്യാൻ എളുപ്പമുള്ള കാര്യമാണ്. മോവാബ്യ സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താനും അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും, നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയും."

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, വെള്ളം പെട്ടെന്ന് ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി, അത് ദേശത്തെ മുഴുവൻ വെള്ളത്തിലാക്കി. മോവാബ്യ സൈന്യം അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി. സൂര്യൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ പ്രകാശിക്കുകയും അത് ചുവപ്പായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു,
"നോക്കൂ, ആ രക്തം മുഴുവൻ. മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെയും സൈന്യങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പരസ്പരം കൊന്നു. വരൂ! നമുക്ക് അവരുടെ പാളയങ്ങളിൽ നിന്ന് കൊള്ളയടിക്കാം." അവർ ഇസ്രായേലിന്റെ പാളയത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഇസ്രായേല്യ സൈന്യം അവരെ ആക്രമിച്ചു. അവർ അവരെ മോവാബിലേക്ക് പിന്തുടർന്ന് ഓരോ പട്ടണവും പിടിച്ചെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പരാജയപ്പെടാത്ത ഒന്നു മാത്രമേ അവശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇസ്രായേൽ അതിനെ വളഞ്ഞു. മോവാബ് രാജാവ് തന്റെ 700 പ്രധാന സൈനികരെ കൂട്ടി മുൻനിരയിലേക്ക് കടന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചു. പദ്ധതി പരാജയപ്പെട്ടു, അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ മൂത്ത മകനെ പിടിച്ച് നഗരമതിലിൽ ഒരു വഴിപാടായി ബലിയർപ്പിച്ചു. ഈ കാഴ്ച വളരെ ഭയാനകമായിരുന്നു, മോവാബ്യ സൈനികർ കോപാകുലരായി. ഇത് കണ്ട് മൂന്ന് സൈന്യങ്ങളും പിൻവാങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

134 എണ്ണ, പായസം, അപ്പം, കോടാലി

2 രാജാക്കന്മാർ ***4: 1-7, 4:38-44 & 6:1-7***

പ്രവാചകന്മാരുടെ പാഠശാലയുടെ ചുമതല എലീശായ്ക്കായിരുന്നു. ആ ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു : പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ എലീശയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു, "എന്റെ ഭർത്താവ് കർത്താവിനെ അനുഗമിച്ചുവെന്നും ബഹുമാനിച്ചുവെന്നും നിനക്കറിയാം. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു പുരുഷന് കുറച്ച് പണം കടം കൊടുത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ പണം പിരിക്കാൻ വരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ രണ്ട് പുത്രന്മാരെയും കൊണ്ടുപോയി അടിമകളാക്കി വിൽക്കാൻ പോകുന്നു."പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒന്ന് ആലോചിക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും എനിക്ക് നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും. പറയൂ, നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വിലപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ?"അവൾ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, എന്റെ വീട്ടിൽ വിലപ്പെട്ട ഒന്നും ഇല്ല. ശരി, എന്റെ കൈവശം ഒരു ചെറിയ പാത്രം എണ്ണയുണ്ട്."എലീശാ പറഞ്ഞു, "നിന്റെ അയൽക്കാരുടെ അടുക്കൽ പോയി അവരുടെ കൈവശമുള്ളത്ര പാത്രങ്ങൾ കടം വാങ്ങുക. പാത്രങ്ങൾ കുറവാകരുത്.. അവ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, നിന്റെ മക്കളോടൊപ്പം നിന്റെ വീട്ടിൽ കയറി വാതിൽ അടയ്ക്കുക. ആ പാത്രങ്ങളിലെല്ലാം എണ്ണ ഒഴിക്കുക. ഓരോ പാത്രവും നിറയുമ്പോൾ മാറ്റിവെച്ച് അടുത്ത പാത്രത്തിൽ നിറയ്ക്കുക."അവളും മക്കളും ഓരോ വീട്ടിലും പോയി കഴിയുന്നത്ര പാത്രങ്ങൾ കടം വാങ്ങി. അവർ അവ അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി വാതിൽ അടച്ചു. അവൾ ഓരോ പാത്രത്തിലും എണ്ണ ഒഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ മക്കൾ ഒഴിഞ്ഞ പാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയെല്ലാം നിറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "മകനേ, എനിക്ക് മറ്റൊരു പാത്രം കൊണ്ടുവരിക."അവൻ പറഞ്ഞു, "അമ്മേ, ഇനി ഇല്ല." അപ്പോൾ എണ്ണ നിന്നു.അവൾ ഓടിച്ചെന്ന് ദൈവപുരുഷനോട് സംഭവിച്ചത് പറഞ്ഞു.അവൾ പറഞ്ഞു, "പോയി എണ്ണ വിറ്റു. കടം വീട്ടി ബാക്കി ഉള്ളത് കഴിച്ച് ജീവിക്കുക."

മറ്റൊരിക്കൽ, വളരെ കഠിനമായ ഒരു ക്ഷാമം ഉണ്ടായി, ഭക്ഷണത്തിന് വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എലീശാ ഒരു യാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, പ്രവാചകന്മാർ അവന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാൻ ചുറ്റും കൂടി. അവൻ ഒരു ദാസനോട് പറഞ്ഞു, "ഇവർക്ക് വേണ്ടി ഒരു വലിയ കലം പായസം ഒരുക്കുക."യുവാക്കളിൽ ഒരാൾ പായസത്തിനുള്ള ചില സസ്യങ്ങൾ എടുക്കാൻ കാട്ടിലേക്ക് പോയി. അയാൾ ഒരു കാട്ടുപോത്തിന്റെ മുന്തിരിവള്ളി കണ്ടെത്തി, അവ വിഷമുള്ളതാണെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. അയാൾ കഴിയുന്നത്ര ശേഖരിച്ച്, അവയെ വെട്ടി പായസത്തിൽ ഇട്ടു. അത് തയ്യാറായപ്പോൾ, ചിലർ അത് രുചിച്ചുനോക്കി, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "ദൈവപുരുഷാ! സൂക്ഷിക്കുക. കലത്തിൽ മരണം ഉണ്ട്.
അത് കഴിക്കരുത്."എലീശാ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് കുറച്ച് മാവ് കൊണ്ടുവരിക." അവർ മാവ് അവന് കൊടുത്തു, അവൻ അത് കലത്തിൽ ഇട്ടു. അതിനുശേഷം അവൻ പറഞ്ഞു, "വരൂ, കഴിക്കൂ." എല്ലാവരും കഴിച്ചു, പായസത്തിൽ

കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല.ഒരിക്കൽ ഒരാൾ എലീശയുടെ അടുക്കൽ 20 ചെറിയ യവത്തപ്പവുമായി വന്നു. വിളവെടുപ്പിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യ അപ്പമായിരുന്നു അത്. ദൈവപുരുഷൻ പറഞ്ഞു, "ഇത് പ്രവാചകന്മാർക്ക് വിളമ്പുക, അവർ ഇത് ആസ്വദിക്കട്ടെ."“യജമാനനേ, 100 പുരുഷന്മാരുണ്ട്, ഞങ്ങൾക്ക് 20 അപ്പമേ ഉള്ളൂ. എല്ലാവർക്കും തികയില്ല."എലീശാ പറഞ്ഞു, "അവർക്ക് കൊടുക്കുക. കർത്താവ് പറയുന്നു, ഇത് മതിയാകും, നമുക്ക് കുറച്ച് ബാക്കിയുണ്ടാകും." അങ്ങനെ അപ്പം പുരുഷന്മാർക്ക് വിളമ്പി, കർത്താവ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു അത്. എല്ലാവർക്കും
മതിയായി , കുറച്ച് ബാക്കിയുമാണ്ടായിരുന്നു.

പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവരുടെ സൗകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറവാണെന്ന് മനസ്സിലായ ഒരു സമയം വന്നു. എലീശാ അവർക്ക് യോർദ്ദാൻ നദിയിലേക്ക് പോകാനും പുതിയൊരു കെട്ടിടത്തിനായി ചില തടികൾ മുറിക്കാനും അനുവാദം നൽകി. അവരോടൊപ്പം പോകാൻ പോലും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.അവരിൽ ഒരാൾ ഒരു ഇരുമ്പ് കോടാലി കടം വാങ്ങി ഒരു മരം മുറിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് കോടാലിയുടെ തല പൊട്ടി വെള്ളത്തിലേക്ക് പോയി. ആ മനുഷ്യൻ അലറി,"യജമാനനേ! ഞാൻ ആ കോടാലി കടം വാങ്ങി, ഇപ്പോൾ അത് നശിച്ചു.എലീശാ ചോദിച്ചു, "അത് വെള്ളത്തിൽ എവിടെയാണ് വീണത്?"ആ മനുഷ്യൻ സ്ഥലത്തേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി. പിന്നീട് എലീശാ ഒരു വടി മുറിച്ച് ആ മനുഷ്യൻ കാണിച്ച സ്ഥലത്ത് വെള്ളത്തിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. കോടാലിയുടെ തല പൊങ്ങി വന്നു. ആ മനുഷ്യൻ അത് എടുത്ത് കോടാലി ശരിയാക്കി

135 ശൂനേംകാരത്തി സ്ത്രീ

2 രാജാക്കന്മാർ *4:8-37*

എലീശാ ശൂനേം എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. ഒരു പ്രമുഖ സ്ത്രീ അവന് ഭക്ഷണം ഒരുക്കി. അവൻ അവരുടെ പട്ടണത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവരുടെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ അവൾ അവനെ ക്ഷണിച്ചു.കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ആ സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞു, "ഇവിടെ വരുന്ന പുരുഷൻ ഒരു വിശുദ്ധനാണ്. നമുക്ക് അയാൾക്ക് മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ഒരു ചെറിയ മുറി ഒരുക്കാം.നമ്മൾ ഒരു കിടക്ക, മേശ, കസേര, വിളക്ക് എന്നിവ നൽകാം.അവൻ നമ്മുടെ പട്ടണത്തിലേക്ക് വരുമ്പോഴെല്ലാം അവിടെ താമസിക്കാം.അവർ മുറി ഒരുക്കി, എലീശാ ശൂനേമിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴെല്ലാം അത് ഉപയോഗിച്ചു. ഒരു ദിവസം, പ്രവാചകൻ വീട്ടിൽ വന്ന് തന്റെ മുറിയിലേക്ക് കയറി പോയി.അവൻ തന്റെ ദാസനായ ഗേഹസിയോട് പറഞ്ഞു, "ഷൂനേംകാരിയായ സ്ത്രീ ഇതെല്ലാം നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തു. അവൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അവളോട് പോയി ചോദിക്കു.

അവൾക്കുവേണ്ടി രാജാവിനോടോ ഒരു സൈന്യാധിപനോടോ ഞാൻ സംസാരിക്കണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചേക്കാം.ഗേഹസി പോയി അവളോട് സംസാരിച്ചു, പക്ഷേ അവളുടെ കുടുംബം അവളുടെ എല്ലാ

ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടതെല്ലാം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. എലീശാ പിന്നെ തന്റെ ദാസനോട് ചോദിച്ചു, "അവൾക്കുവേണ്ടി നമുക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നു.?""ശരി, അവൾക്ക് ഒരു മകനില്ല, അവളുടെ ഭർത്താവ് വൃദ്ധനാണ്."എലീശാ പറഞ്ഞു, "അവളോട് വന്ന് വാതിൽക്കൽ നിൽക്കാൻ പറയൂ."ആ സ്ത്രീ പടികൾ കയറി പ്രവാചകന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്നു. അവൻ അവളോട് പറഞ്ഞു, "അടുത്ത വർഷം ഇത്തവണ നിനക്ക് ഒരു മകൻ ജനിക്കും."അവൾ അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു. "അയ്യോ ദൈവപുരുഷാ, അത് സത്യമല്ലെങ്കിൽ അത് എന്നോട് പറയരുത്."

ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം, എലീഷാ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ അവൾ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. കുട്ടി വളർന്നു, കാലക്രമേണ വിളവെടുപ്പിൽ പിതാവിനെ സഹായിക്കാൻ പ്രായമായി.ഒരു ദിവസം വയലിൽ, അയാൾക്ക് കടുത്ത തലവേദനയുണ്ടെന്ന് പരാതിപ്പെട്ടു. അവന്റെ പിതാവ് ഒരു ദാസനോട് കുട്ടിയെ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞു. ദാസൻ അവനെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി അവൾ തന്റെ മകനെ മടിയിൽ കിടത്തി. എന്നിട്ടും, ഉച്ചയോടെ അവൻ മരിച്ചു. അവൾ അവനെ എലീശായുടെ മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി പ്രവാചകന്റെ കിടക്കയിൽ കിടത്തി.

പിന്നെ അവൾ ഭർത്താവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ദയവായി എനിക്ക് ഒരു കഴുതയെയും ഒരു ദാസനെയും അയയ്ക്കുക. ഞാൻ വേഗം ദൈവപുരുഷനെ കാണാൻ പോകണം. കഴിയുന്നത്ര വേഗം ഞാൻ തിരിച്ചുവരും."ഭർത്താവ് സമ്മതിച്ചു, ഒരു കഴുതയെയും ഒരു ദാസനെയും അയച്ചു. അവൾ ദാസനോട് പറഞ്ഞു, "എന്നെ കർമ്മേൽ പർവതത്തിലെ ദൈവപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകൂ. ഞാൻ നിന്നോട് പറയാത്തിടത്തോളം വേഗത കുറയ്ക്കരുത്."അവൾ ദൂരെ നിന്ന് വരുന്നതായി എലീശാ കണ്ടു, പക്ഷേ അവൾ എന്തിനാണ് വരുന്നതെന്ന് കർത്താവ് അവനോട് പറഞ്ഞില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്ന് ചോദിക്കാൻ അവൻ ഗേഹസിയെ അയച്ചു, പക്ഷേ അവൾ പറഞ്ഞില്ല.അവൾ പ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൾ ഓടിച്ചെന്ന് വീണു, അവന്റെ കാലിൽ പിടിച്ചു. ഗേഹസി അവളെ വലിച്ചുമാറ്റാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "അരുത്! അവൾ വളരെയധികം വിഷമിച്ചിരിക്കുന്നു, ദൈവം ഇപ്പോഴും എന്തുകൊണ്ടെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല."സ്ത്രീ മുകളിലേക്ക് നോക്കി അലറി, "എനിക്ക് ഒരു മകൻ ജനിക്കുമെന്ന് അത് സത്യമല്ലെങ്കിൽ എന്നോട് പറയരുതെന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞതല്ലേ!"പ്രവാചകൻ ഗേഹസിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുക. വഴിയിൽ ആരോടും സംസാരിക്കരുത്. ഈ വടി എടുത്ത് കുട്ടിയുടെ മുഖത്ത് വയ്ക്കുക."

ഗേഹസി വടി എടുത്ത് പോയി. പിന്നെ എലീശാ ആ സ്ത്രീയോട്, തനിക്കും അവളുടെ ദാസനും വീട്ടിലേക്ക് പോകാമെന്ന് പറഞ്ഞു. അവൾ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കൂ. ദൈവം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, നീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, എന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല." അങ്ങനെ എലീശാ അവരോടൊപ്പം അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.ഗേഹസി ആദ്യം അവിടെ എത്തി വടി കുട്ടിയുടെ മുഖത്ത് വച്ചു. ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. എലീശാ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ ഒറ്റയ്ക്ക് മുറിയിൽ കയറി വാതിൽ അടച്ചു. അവൻ യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു, പിന്നെ ചെന്ന് കുട്ടിയുടെ ദേഹത്ത് നീട്ടി, കണ്ണുകൾ കുട്ടിയുടെ

കണ്ണുകളിലും, വായ് കുട്ടിയുടെ വായയിലും, കൈകൾ കുട്ടിയുടെ കൈകളിലും വച്ചു. താമസിയാതെ കുട്ടിയുടെ ശരീരം വീണ്ടും ചൂടായി, പക്ഷേ അവൻ ശ്വാസം എടുത്തില്ല.

പ്രവാചകൻ എഴുന്നേറ്റു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്നു. പിന്നെ അവൻ വീണ്ടും കുട്ടിയുടെ ദേഹത്ത് നീട്ടി. പെട്ടെന്ന് കുട്ടി തുമ്മി ... പിന്നെ വീണ്ടും തുമ്മി ... പിന്നെ വീണ്ടും തുമ്മി.

അവൻ ആകെ ഏഴു തവണ തുമ്മി. അതിനുശേഷം, കുട്ടി കണ്ണുകൾ തുറന്ന് പ്രവാചകനെ നോക്കി. എലീശാ എഴുന്നേറ്റ് ഗേഹസിയെ വിളിച്ചു. "നീ ചെന്ന് ശൂനേംകാരത്തിയെ കൊണ്ടുവരിക." അവൾ മുറിയിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "നിന്റെ മകനെ എടുത്തുകൊൾക." ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ,അവൾ ദൈവപുരുഷന്റെ കാൽക്കൽ മുട്ടുകുത്തി . പിന്നെ അവൾ തന്റെ മകനെ എടുകൊണ്ട് പോയി.

136 നയമാൻ

2 രാജാക്കന്മാർ ***5:1-14***

സിറിയൻ സൈന്യത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന നയമാൻ.ധീരനായ ഒരു യോദ്ധാവായിരുന്ന അദ്ദേഹം, തന്റെ പ്രജകളെ നയിച്ച് നിരവധി വിജയങ്ങൾ നേടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജാവ് ഒരു മഹാനായ പുരുഷനായി കണക്കാക്കി. ഇസ്രായേലുമായുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തിൽ, ഒരു പെൺകുട്ടിയെ പിടികൂടി തന്റെ ഭാര്യയുടെ ദാസിയാക്കി തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന കാലക്രമേണ, തനിക്ക് കുഷ്ഠരോഗമായ കുഷ്ഠരോഗം പിടിപെട്ടതായി നയമാൻ മനസ്സിലാക്കി. ആ യുവ ദാസി പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞു, "എന്റെ യജമാനൻ ഇസ്രായേലിലേക്ക് പോയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കുഷ്ഠരോഗികളെപ്പോലും സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിവുള്ള ഒരു പ്രവാചകൻ അവർക്കുണ്ട്."നയമാൻ ഇത് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു. ഉടനെ, രാജാവ് നയമാനെ ഇസ്രായേൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തി. അദ്ദേഹം സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവ സമ്മാനമായി അയച്ചു, അതോടൊപ്പം "എന്റെ ദാസനായ നയമാന്റെ കുഷ്ഠരോഗം സുഖപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ അവനെ അയയ്ക്കുന്നു" എന്നെഴുതിയ ഒരു കത്തും അയച്ചു.

കത്ത് വായിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ രാജാവ് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ വസ്ത്രം കീറി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു,"ഞാൻ ആരാണെന്നാണ് അവൻ കരുതുന്നത്? ഞാൻ ദൈവമല്ല. എനിക്ക് കുഷ്ഠരോഗം സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല! അവൻ എന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്."എലീശാ ഇതു കേട്ട് രാജാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "നീ എന്തിനാണ് വസ്ത്രം കീറുന്നത്? ഇസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടെന്ന് അറിയാൻ ആ മനുഷ്യനെ എന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുക."അപ്പോൾ നയമാനും അവന്റെ ആളുകളും പ്രവാചകന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ചെന്ന് പുറത്ത് നിന്നു. എലീശാ തന്റെ ദാസനായ ഗേഹസിയെ ഈ സന്ദേശവുമായി അയച്ചു. "ജോർദാൻ നദിയിൽ പോയി ഏഴു പ്രാവശ്യം മുങ്ങുക. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ കുഷ്ഠരോഗം മാറി സുഖപ്പെടും."നയമാന് താൻ കേട്ടത് വിശ്വസിക്കാനായില്ല.അവൻ കോപാകുലനായി പാഞ്ഞ് ഓടിപ്പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു,

"ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ പുറത്തുവന്ന് എന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കും. അവൻ കർത്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും എന്റെ തൊലിപ്പുറത്ത് കൈ വീശുകയും ചെയ്യും. ഒരു നദിയിൽ കുളിക്കുന്നത്

സഹായിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നെങ്കിൽ, സിറിയയിലെ മനോഹരമായ നദികളിൽ ഒന്നിൽ ഞാൻ കുളിക്കുമായിരുന്നു - ജോർദാൻ പോലുള്ള മലിനമായ നദിയിലല്ല."

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, "എന്റെ പിതാവേ, പ്രവാചകൻ നിങ്ങളോട് കഠിനമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് - കഴുകി ശുദ്ധിയാകുക."അങ്ങനെ നയമാൻ ജോർദാൻ നദിയിൽ പോയി അതിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം മുക്കി. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊലി സുഖപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, അത് ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ ത്വക്ക് പോലെയായിരുന്നു.

അടുത്ത പേജിൽ തുടരും

137 ഗെഹസി

2 രാജാക്കന്മാർ ***5:15 -27***

മുൻപേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച

യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ വെച്ച് നയമാൻ സുഖം പ്രാപിച്ച ശേഷം, അയാളും അയാളുടെ ആളുകളും പ്രവാചകന്റെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി അവന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു. നയമാൻ പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ മറ്റൊരു ദൈവവുമില്ലെന്ന് ഇന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദയവായി എന്റെ എളിയ സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുക." എലീശാ പറഞ്ഞു, "ദൈവമാണെ, ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്ന് ഒരു സമ്മാനവും സ്വീകരിക്കില്ല." നയമാൻ നിർബന്ധിച്ചു, പക്ഷേ പ്രവാചകൻ അപ്പോഴും വിസമ്മതിച്ചു.അപ്പോൾ സൈന്യാധിപൻ പറഞ്ഞു, "ദയവായി രണ്ട് കോവർകഴുതകൾക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുന്നത്ര മണ്ണ് എനിക്ക് തരേണമേ. ഇനി ഞാൻ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും ആരാധിക്കില്ല. പകരം, ഇസ്രായേലിന്റെ ഈ മണ്ണിൽ മുട്ടുകുത്തി ദൈവമായ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കും."

പിന്നെ അവൻ മറ്റൊന്ന് ചോദിച്ചു. "എന്റെ രാജാവ് തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ പോകുമ്പോൾ, ഞാൻ അവന്റെ സൈന്യാധിപനായതിനാൽ ഞാൻ അവനോടൊപ്പം പോകേണ്ടതുണ്ട്.ഞാൻ അവിടെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തണം. ഇത് ചെയ്തതിന്കർത്താവ് എന്നോട് ക്ഷമിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.എലീശാ പറഞ്ഞു, "സമാധാനത്തോടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ, അതിനെക്കുറിച്ച് ആകുലപ്പെടേണ്ട."നയമാൻ പോയതിനുശേഷം കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഗെഹസി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. "എന്റെ യജമാനൻ ഈ സിറിയക്കാരനെ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ വിട്ടയച്ചു. അവൻ എന്തെങ്കിലും നൽകണമായിരുന്നു. ഞാൻ അവനെ സമീപിച്ച് എനിക്ക് വേണ്ടി ഒരു സമ്മാനം ചോദിക്കാം."അങ്ങനെഗെഹസി സിറിയൻ സൈന്യാധിപന്റെ പിന്നാലെ പോയി. ഉടനെ, നയമാൻ വരുന്നത് കണ്ട് തന്റെ രഥം നിർത്തി.അവൻ

ഇറങ്ങിവന്ന് ദാസനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. "സുഖമായിരിക്കുന്നോ?"ഗേഹസി പറഞ്ഞു, "ഓ, എല്ലാം നന്നായിരിക്കുന്നു. എന്റെ യജമാനന് ഇന്ന് രാത്രി രണ്ട് യുവ അതിഥികൾ. അവർ പ്രവാചകന്മാരുടെ സ്കൂളിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. ചെലവുകൾക്ക് നീ സഹായിക്കുമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു - ഒരുപക്ഷേ 75 പൌണ്ട് വെള്ളിയും രണ്ട് സെറ്റ് വസ്ത്രങ്ങളും.""തീർച്ചയായും! ഇതാ, രണ്ട് ബാഗുകളിലായി 150 പൌണ്ട് വെള്ളിയും രണ്ട് സെറ്റ് വസ്ത്രങ്ങളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരാം."

സൈന്യാധിപൻ ഇതെല്ലാം തന്റെ രണ്ട് ആളുകൾക്ക് കൊടുത്തു, അങ്ങനെ അവർ അത് ദാസനു തിരികെ കൊണ്ടുപോയി.ഗേഹസി ആ പുരുഷന്മാരോട് വെള്ളിയും വസ്ത്രങ്ങളും തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാം മാറ്റിയതിന് ശേഷം, അവൻ ആ പുരുഷന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു. പിന്നെ അവൻ പോയി യജമാനന്റെ അരികിൽ നിന്നു.എലീശാ ചോദിച്ചു, "ഗേഹസി, നീ എവിടെപ്പോയി?" "ഞാൻ എങ്ങോട്ടും പോയില്ല."എലീശാ പറഞ്ഞു, "ഓ എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തേ. നയമാൻ തന്റെ രഥം നിർത്തി നിന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവ് അവിടെയായിരുന്നു. പണമോ വസ്ത്രങ്ങളോ ഒലിവ് മരങ്ങളോ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളോ മൃഗങ്ങളോ അടിമകളോ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നയമാന്റെ കുഷ്ഠം ഇപ്പോൾ നിന്റെ ത്വക്കിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു."അതോടെ ഗേഹസി തിരിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവൻ തന്റെ കൈകളിലേക്ക് നോക്കി, അവ കുഷ്ഠം കൊണ്ട് വെളുത്തിരുന്നു.

138 അന്ധരായ പടയാളികൾ

2 രാജാക്കന്മാർ ***6:8-23***

അരാം രാജാവ് ഇസ്രായേൽ ദേശം ആക്രമിച്ചു. അവൻ തന്റെ സൈനിക നേതാക്കളെ കൊണ്ടുവന്ന് തന്റെ പദ്ധതികൾ - താൻ എവിടെ പാളയമിറങ്ങും , എങ്ങനെ ഇസ്രായേല്യരെ ആക്രമിക്കും എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞയുടനെ എലീശാ ഇസ്രായേൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി. "നീ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തുകൂടി നിന്റെ സൈന്യത്തെ കൊണ്ടുപോകാൻ പദ്ധതിയിടുന്നു. സൂക്ഷിക്കുക! അരാം സൈന്യം അവിടെ നിന്നെ കാത്തിരിക്കും."അരാം സൈന്യം എന്താണ് ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവൻ രാജാവിനോട് കൃത്യമായി പറഞ്ഞു. ഇസ്രായേൽ സൈന്യം ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തി യുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ചു.

അരാം രാജാവ് ഒടുവിൽ ഇസ്രായേല്യർക്ക് തന്റെ പദ്ധതികൾ കൃത്യമായി അറിയാമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതുവരെ ഇത് പലതവണ സംഭവിച്ചു. അവൻ തന്റെ സേനാപതികളോട്, "നിങ്ങളിൽ ആരാണ് ഇസ്രായേലിന്റെ ചാരൻ?" എന്ന് ചോദിച്ചു.എന്റെ യജമാനനേ, ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നിങ്ങളോട് വിശ്വസ്തരാണ്. അത് പ്രവാചകനായ എലീശാ ആണ്. നിന്റെ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് അവൻ തന്റെ രാജാവിനോട് പറയുന്നു. നീ കിടപ്പുമുറിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ പോലും നീ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് അവന് അറിയാം.

“ഈ പ്രവാചകൻ എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നതെന്ന് അന്വേഷിച്ചുവരൂ.”താമസിയാതെ അവന്റെ ആളുകൾ തിരിച്ചെത്തി. “എന്റെ യജമാനനേ, അവൻ ദോഥാനിലാണ് താമസിക്കുന്നത്.” അപ്പോൾ രാജാവ് കുതിരകളും രഥങ്ങളുമായി ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ദോഥാനിലേക്ക് അയച്ചു. അവർ രാത്രിയിൽ എത്തി നഗരം വളഞ്ഞു. എലീശയുടെ ദാസൻ അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തേക്ക് നടന്നു. പെട്ടെന്ന് അവൻ ആ വലിയ സൈന്യത്തെ കണ്ടു.ഉള്ളിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് അയാൾ അലറി, “അരാം സൈന്യം നഗരം വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ എന്തു ചെയ്യും?” എലീശാ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. “എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നത്? നമ്മുടെ സൈന്യം അവരുടേതിനെക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്.”പിന്നെ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, “കർത്താവേ, കാണാൻ തക്കവണ്ണം അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കേണമേ.” അപ്പോൾ കർത്താവ് അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.അവൻ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ പർവ്വതം അഗ്നിജ്വാലയുള്ള കുതിരകളും രഥങ്ങളും കൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവയെല്ലാം എലീശായ്ക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു.

ആ സമയത്ത്, അരാം സൈന്യം നഗരത്തിലേക്ക് നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി. പ്രവാചകൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, “കർത്താവേ, ദയവായി ഈ മനുഷ്യരെയെല്ലാം അന്ധരാക്കേണമേ.” പെട്ടെന്ന് കർത്താവ് അവരെ അന്ധത പിടിപ്പിച്ചു. പ്രവാചകൻ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നുവന്ന് പറഞ്ഞു,“എങ്ങനെയോ നിങ്ങൾ തെറ്റായ വഴിയിലാണ് എത്തിയിരിക്കുന്നത്.നിങ്ങൾ തെറ്റായ നഗരത്തിലാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുകയും ശരിയായ സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും.”പിന്നെ അവൻ അവരെ ഇസ്രായേലിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ശമര്യയിലേക്ക് നയിച്ചു. അവർ കവാടത്തിനുള്ളിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു,
“കർത്താവേ, ഈ മനുഷ്യർ കാണാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കണമേ.”പുരുഷന്മാർ ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ അവർ ശമര്യയിലാണെന്ന് മനസ്സിലായി.യിസ്രായേൽ രാജാവ് ഇത് കണ്ട് എലീശയോട്,“ഞാൻ അവരെ കൊല്ലണോ? എന്തുകൊണ്ട്, ഞാൻ അവരെ കൊല്ലും!”“ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഈ മനുഷ്യരെ കൊല്ലാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ അവരെ യുദ്ധത്തിൽ പിടികൂടിയില്ല. അവർ നിങ്ങളുടെ അതിഥികളാണ്. അവർക്ക് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ നൽകുക, അവരെ അവരുടെ യജമാനന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരികെ പോകട്ടെ.”

അങ്ങനെ രാജാവ് തന്റെ അതിഥികൾക്കായി ഒരു വലിയ വിരുന്ന് ഒരുക്കി. എല്ലാവർക്കും തിന്നാനും കുടിക്കാനും മതിയായപ്പോൾ, അവർ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങി.അതിനുശേഷം, അരാം പടക്കൂട്ടങ്ങൾ ഇസ്രായേലിലേക്ക് വീണ്ടും കടന്നില്ല.

139 നാല് കുഷ്ഠരോഗികൾ

2 രാജാക്കന്മാർ ***6:24-7:20***

അരാം രാജാവ് വീണ്ടും ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു. അവന്റെ സൈന്യം ശമര്യയെ വളഞ്ഞു, നഗരമതിലുകൾക്ക് പുറത്ത് പാളയം സ്ഥാപിച്ചു. നഗരത്തിലേക്കുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളും അവർ വെട്ടിക്കുറച്ചു. ഒടുവിൽ ഭക്ഷണമില്ലാതായി, ജനങ്ങൾ പട്ടിണി കിടക്കാൻ തുടങ്ങി. അവസ്ഥ വളരെ മോശമായിരുന്നു, ഒരു കഴുതത്തല

രണ്ട് റാത്തൽ വെള്ളിക്കും ഒരു ചെറിയ പാത്രം പ്രാവിന്റെ കാഷ്ഠം രണ്ട് ഔൺസ് വെള്ളിക്കും വിറ്റു.നഗരമതിലിന്റെ മുകളിലൂടെ നടക്കുന്ന രാജാവിനെ ഒരു സ്ത്രീ കണ്ടു. സഹായിക്കാൻ അവൾ അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് കഴിയുമോ എന്ന് എനിക്കറിയില്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം എന്താണ്?" അവൾ പറഞ്ഞു, "എന്റെ സുഹൃത്ത് അവളുടെ വാശാനം പാലിക്കില്ല.

ആദ്യ ദിവസം എന്റെയും രണ്ടാമത്തെ ദിവസം അവളുടെയും രണ്ട് ആൺമക്കളെ കഴിക്കാമെന്ന് ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ എന്റെ മകനെ പുഴുങ്ങി തിന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവൾ തന്റെ മകനെ ഒളിപ്പിച്ചു."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ രാജാവ് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കീറി. "ഇത് ഞാൻ ചെയ്യുന്ന അവസാനകാര്യമായിരുന്നാലും, എലീശായെ ഞാൻ പിടിക്കും" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. പ്രവാചകന്റെ തല വെട്ടാൻ അവൻ ഒരു കാവൽക്കാരനെ അയച്ചു. എലീശാ ഇസ്രായേലിലെ നിരവധി മൂപ്പന്മാരോടൊപ്പം തന്റെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ കൊലയാളിയായ രാജാവ് എന്റെ തല വെട്ടാൻ ഒരു കാവൽക്കാരനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. രാജാവ് അവന്റെ പിന്നിലുണ്ട്." അപ്പോൾ രാജാവ് അകത്തേക്ക് നടന്നു. അവൻ പ്രവാചകനോട് ആക്രോശിച്ചു. "ഈ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് നീ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഞാൻ എന്തിന് അവനെ സേവിക്കണം?" എലീശാ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്. ഈ ദുരന്തം ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. നാളെ ഈ സമയത്ത്, ആളുകൾ കുറച്ച് നാണയങ്ങൾക്ക് ഒരു ചാക്ക് നേരിയ മാവ് വാങ്ങും. അതേ വിലയ്ക്ക് അവർ ഒരു വലിയ ചാക്ക് ബാർലി വാങ്ങും." രാജാവിന്റെ മുഖ്യ ഉപദേഷ്ടാവ് പറഞ്ഞു, "അസാധ്യം! ദൈവം ആകാശത്തിന്റെ കിളിവാതിൽ തുറന്നാലും നമുക്ക് ഇവിടെ അത്രയും ഭക്ഷണം ലഭിക്കില്ല."

ദൈവപുരുഷൻ പറഞ്ഞു, "നീ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് അത് കാണും, പക്ഷേ നീ അതിൽ നിന്ന് ഒന്നും കഴിക്കില്ല."രാത്രിയിൽ, അരാം സൈന്യം അവരുടെ നേരെ മാർച്ച് ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു വലിയ ശബ്ദം കേട്ടു. ആ ശബ്ദം കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിലായി, സൈന്യത്തിന് ധാരാളം കുതിരകളും രഥങ്ങളും ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി.ഇസ്രായേൽ തങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ മറ്റ് രാജ്യങ്ങളെ സഹായത്തിനായി കരിതിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അരാം പട്ടാളക്കാർ കരുതി. അവർ "നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്ന് പോകാം!" എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർ എഴുന്നേറ്റ് എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടിപ്പോയി.പിറ്റേന്ന് രാവിലെ നേരം പുലരുന്നതിനുമുമ്പ്, നാല് കുഷ്ഠരോഗികൾ നഗരകവാടങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരോട് ചോദിച്ചു,എന്തിനാണ് നമ്മൾ ഇവിടെ പതുക്കെ വിശന്നു മരിക്കുന്നത്?"മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു, "ശരി, നഗരത്തിൽ സ്ഥിതി മെച്ചമല്ല. നമ്മൾ അവിടെ പോയാൽ, നമ്മൾ വിശന്നു മരിക്കും."" അത് ശരിയാണ്, പക്ഷേ നമുക്ക് ഇവിടെ നിൽക്കാൻ കഴിയില്ല. നമുക്ക് അരാം പാളയത്തിലേക്ക് പോകാം. അവർ നമ്മളെ കൊന്നാൽ - ശരി, നമ്മൾ എന്തായാലും മരിക്കാൻ പോകുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അവർ നമ്മളോട് സഹതാപം കാണിക്കുകയും ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തേക്കാം."

അത് ശൂന്യമാണെന്ന് അറിയാതെ, നാലുപേരും എഴുന്നേറ്റ് പാളയത്തിലേക്ക് നടന്നു, . അവർ ആദ്യത്തെ കൂടാരത്തിൽ കയറി ഭക്ഷണവും സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങളും കണ്ടെത്തി. അവർ ആദ്യം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. തുടർന്ന് അവർ മറ്റ് സാധനങ്ങൾ എടുത്ത് ഒളിപ്പിച്ചു. അവർ തിരിച്ചുവന്ന് അടുത്ത കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ പറഞ്ഞു, "നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത് ശരിയല്ല.

മതിലിന്റെ അപ്പുറം ആളുകൾ വിശന്നു മരിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ പോയി ഇക്കാര്യം അവരോട് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മെ ശിക്ഷിക്കും."അങ്ങനെ അവർ നഗരകവാടത്തിലേക്ക് പോയി കാവൽക്കാരനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, അവർ കണ്ടെത്തിയ കാര്യം കൃത്യമായി പറഞ്ഞു.

രാജാവ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ അതൊരു കെണിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. " അരാം സൈന്യം നമ്മുടെ കണ്ണിൽപ്പെടാതെ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു വരുന്നത് കാത്തിരിക്കുകയാണ്" എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ദേശം പരിശോധിക്കാൻ സൈനികരെ അയച്ചു.സൈന്യം സഞ്ചരിച്ച വഴി അവർ കണ്ടെത്തി. വേഗത്തിൽ ഓടാൻ വേണ്ടി സൈന്യം വലിച്ചെറിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപകരണങ്ങളും അവിടെ നിറഞ്ഞിരുന്നു. രാജാവിനോട് തങ്ങൾ കണ്ട കാര്യം അറിയിച്ചു. അതോടെ ആരാം പാളയം ആക്രമിക്കാൻ ആളുകൾ നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് ഓടിയെത്തി. ഭക്ഷണത്തിന്റെ വില ഉടനടി കുത്തനെ കുറഞ്ഞു. രാജാവ് മുഖ്യ ഉപദേഷ്ടാവിനെ കവാടത്തിൽ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ജോലിക്ക് ആക്കി. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ നിറവേറി.

140 എലീശാ കരയുന്നു

2 രാജാക്കന്മാർ ***8:1-15***

എലീശാ ശൂനേംകാരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു,"നിന്റെ കുടുംബത്തെയും കൂട്ടി എത്രയും വേഗം ഇസ്രായേൽ വിട്ടുപോകുക. ദേശത്ത് ഏഴ വർഷം ക്ഷാമം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നു."ദൈവപുരുഷൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവൾ ചെയ്തു. അവളുടെ കുടുംബം ഇസ്രായേൽ വിട്ട് ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തേക്ക് മാറി ഏഴ വർഷം അവിടെ താമസിച്ചു. അവൾ ഇസ്രായേലിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ കുടുംബഭവനവും നിലവും തനിക്ക് തിരികെ നൽകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കാൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി.അവൾ എത്തിയപ്പോൾ, എലീശാ ചെയ്ത ചില മഹത്തായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് രാജാവിനോട് ഗേഹസി പറയുന്നത് അവൾ കേട്ടു . പ്രവാചകൻ മരിച്ച കുട്ടിയെ ഉയിർപ്പിച്ച സമയത്തെക്കുറിച്ച് ദാസൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ, ശൂനേംകാരി സ്ത്രീ അകത്തേക്ക് വന്നു.ഗേഹസി പറഞ്ഞു, "എന്റെ യജമാനനേ. ഞാൻ പറഞ്ഞ സ്ത്രീ ഇതാണ്. മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത് അവളുടെ മകനായിരുന്നു."അവളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്ന് കഥ പറയാൻ രാജാവ് അവളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൾ കഥ പറഞ്ഞതിനു ശേഷം, അവൻ ഒരു കൊട്ടാര ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് പറഞ്ഞു, "ഈ സ്ത്രീക്ക് അവൾക്കുള്ളതെല്ലാം തിരികെ ലഭിക്കണമെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. അവൾ വീട്ടിലില്ലാത്തപ്പോൾ അവളുടെ വയലിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കിയ പണം അവൾക്ക് നൽകുക."കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എലീശാ ആരാമിന്റെ തലസ്ഥാനത്തേക്ക് പോയി. ആരാം രാജാവ് രോഗിയായി കിടക്കയായിരുന്നു. എലീശാ പട്ടണത്തിലുണ്ടെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ദാസനായ ഹസായേലിനെ

പ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. “ദൈവപുരുഷന് ചില സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഈ രോഗത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ സുഖം പ്രാപിക്കുമോ എന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുക.”

ഹസായേൽ 40 ഒട്ടകച്ചുമടുകളിൽ എല്ലാത്തരം സാധനങ്ങളും സമ്മാനമായി എടുത്തു. അവൻ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു, “അരാം രാജാവ് തന്റെ രോഗത്തിൽ നിന്ന് സുഖം പ്രാപിക്കുമോ എന്ന് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” എലീശാ പറഞ്ഞു, “അവന്റെ രോഗം ഭേദമാകുമെന്ന് അവനോട് പോയി പറയുക. പക്ഷേ അത് സത്യമല്ല. അവൻ മരിക്കുമെന്ന് യഹോവ എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”പിന്നെ എലീശാ ഹസായേലിനെ ഉറ്റുനോക്കി. ഹസായേൽ ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നതുവരെ അവൻ വളരെ നേരം ഉറ്റുനോക്കി. അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഹസായേൽ ചോദിച്ചു, “ദൈവപുരുഷാ, നീ എന്തിനാണ് കരയുന്നത്?”“അയ്യോ, നീ യിസ്രായേൽ ജനത്തോട് ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഭയാനകമായ കാര്യങ്ങൾ നിമിത്തം. നീ അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ ചുട്ടുകളയുകയും അവരുടെ യുവാക്കളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ തല തകർക്കുകയും ഗർഭിണികളെ കീറുകയും ചെയ്യും.”ഹസായേൽ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് ഈ ഭയാനകമായ കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയും? ഞാൻ ഒരു ദാസൻ മാത്രമാണ്.”“ഓ, നീ ആരാം രാജാവാകാൻ പോകുന്നുവെന്ന് കർത്താവ് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു.”ഹസായേൽ പ്രവാചകനെ വിട്ട് തന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങി. രാജാവ് ചോദിച്ചു, “എലീശാ എന്താണ് പറഞ്ഞത്?”“നീ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.”പിറ്റേന്ന്, ഹസായേൽ ഒരു ഭാരമുള്ള തുണി വെള്ളത്തിൽ മുക്കി, അത് ഉപയോഗിച്ച് രാജാവിനെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു. അവൻ മരിച്ചതിനുശേഷം, ഹസായേൽ സിറിയയുടെ രാജാവായി.

141 യേഹൂ

2 രാജാക്കന്മാർ ***9:1-29***

എലീശാ യുവപ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവൻ അവനോട് പറഞ്ഞു, “ഈ തൈലക്കുപ്പി എടുത്ത് യേഹൂവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുക. അവൻ അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പം ആയിരിക്കും, അതിനാൽ അവനെ ഒറ്റയ്ക്ക് കാണാൻ ആവശ്യപ്പെടുക. അവനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുക. നീ യേഹൂ സൈന്യാധിപന്മാരോടൊപ്പം പോകുന്നത് യുവപ്രവാചകൻ കണ്ടു. ആ യുവാവ് അവനോട് പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു സന്ദേശം പറയാനുണ്ട്.”

അവർ രണ്ടുപേരും വീട്ടിലേക്ക് പോയി. യുവപ്രവാചകൻ യേഹൂവിന്റെ തലയിൽ തൈലം ഒഴിച്ച് പറഞ്ഞു, “ഇതാ യഹോവയുടെ സന്ദേശം. ‘ഞാൻ നിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. നീ ആഹാബിന്റെ ഗൃഹത്തെ മുഴുവൻ കൊല്ലണം. അവന്റെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും മരിക്കണം. ഈസേബെലിനെ നായ്ക്കൾ തിന്നും.’” അതോടെ, യുവാവ് വാതിൽ തുറന്ന് ഓടിപ്പോയി.യേഹൂ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു, “ആ ഭ്രാന്തനായ പ്രവാചകന് എന്താണ് വേണ്ടത്?”“ഓ, അവരുടെ അവസ്ഥ നിനക്കറിയാമല്ലോ. അവൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.”അവർ പറഞ്ഞു, “നീ സത്യം പറയുന്നില്ല. അവൻ എന്താണ്

പറഞ്ഞത്?""ഓ, അവൻ രസകരമായ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു, 'ഞാൻ നിന്നെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു' എന്ന്."മറ്റുള്ളവർ ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് അവന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വിരിച്ചു. അവർ ഒരു ആട്ടുകൊറ്റന്റെ കാഹളം ഊതി, "യേഹു രാജാവായി!" എന്ന് ആർത്തുവിളിച്ചു. ഉടനെ അവർ യിസ്രായേൽ രാജാവായ യോരാമിനെ എങ്ങനെ അട്ടിമറിക്കണമെന്ന് ആലോചിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ആഹാബിന്റെയും ഈസേബെലിന്റെയും മകനായിരുന്നു.

യോരാം യിസ്രായേലിലെ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലായിരുന്നു. യെഹൂദാരാജാവായ അവന്റെ അനന്തരവൻ അവനെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നിരുന്നു.യേഹു തന്റെ ആളുകളെ കൂട്ടി യിസ്രായേലിലേക്ക് പോയി.കാവൽക്കാരൻ അവനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും വരുന്നത് കണ്ട് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ഒരു കൂട്ടം പടയാളികൾ ഈ വഴി വരുന്നു."യോരാം പറഞ്ഞു, "അവർ സമാധാനത്തോടെ വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് അറിയാൻ ഒരു കുതിരക്കാരനെ അയയ്ക്കുക."ഒരു മനുഷ്യൻ യേഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "രാജാവ് സമാധാനത്തോടെ വരുന്നുവോ എന്ന് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.""അവന് സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയില്ല. എന്റെ ആളുകളുടെ പുറകിൽ വരൂ."കാവൽക്കാരൻ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ആ കുതിരക്കാരൻ അവിടെ എത്തി, പക്ഷേ തിരികെ വരുന്നില്ല. അവൻ ഇപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ പിന്നിലാണ് വരുന്നത്."
അപ്പോൾ രാജാവ് മറ്റൊരു കുതിരക്കാരനെ അയച്ചു. അവൻ യേഹുവിന്റെ അടുക്കൽ കയറി പറഞ്ഞു, "നീ സമാധാനത്തോടെ വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് രാജാവ് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.""അവന് സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയില്ല. എന്റെ ആളുകളുടെ പുറകിൽ പോകൂ."കാവൽക്കാരൻ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "രണ്ടാമത്തെ കുതിരക്കാരനും അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. യജമാനനേ, ആരാണ് വരുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഒരു കാട്ടുമുഗം രഥം ഓടിക്കുന്നത് പോലെയാണ്. അങ്ങനെയാണ് യേഹു രഥം ഓടിക്കുന്നത്."
യോരാം പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ രഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകൂ!" രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുംയോദ്ധാക്കളെ നേരിടാൻ പുറപ്പെട്ടു, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ രഥങ്ങളിൽ.യോരാം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "യേഹു, നീ സമാധാനത്തോടെയാണോ വരുന്നത്?"
അവൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഈസബേൽ മന്ത്രവാദം ചെയ്യുകയും എല്ലാവരെയും വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾഎങ്ങനെ സമാധാനമുണ്ടാകും?"യോരാം തന്റെ രഥം തിരിച്ചു തന്റെ അനന്തരവനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "ഓടുക! അതൊരു കെണിയാണ്."യേഹു ഒരു അമ്പ് എയ്ത് യോരാമിനെ കൊന്നു, അവന്റെ തോളിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. സൈന്യാധിപൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "അവന്റെ ശരീരം എടുത്ത് നാബോത്തിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിച്ച വയലിൽ എറിയുക." അതിനുശേഷം അവൻ യെഹൂദായിലെ യുവരാജാവിനെ പിന്തുടർന്നു, കാരണം അവൻ ആഹാബിന്റെ ചെറുമകനായിരുന്നു. അവൻ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ യേഹു രാജാവിനെ ഒരു അമ്പുകൊണ്ടു എയ്തു.അങ്ങനെ, ഒരു ദിവസം യേഹു യിസ്രായേൽ രാജാവിനെയും
യെഹൂദാരാജാവിനെയും കൊന്നു.

അടുത്ത പേജിൽ തുടരും

142 ഇസബേൽ

2 രാജാക്കന്മാർ *9:30 - 10:36*

മുൻ കഥയുടെ തുടർച്ച

യേഹു രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെയും കൊന്നതിനുശേഷം, ഈസേബെലിനെ കണ്ടെത്താൻ അവൻ യിസ്രായേലിലേക്ക് മടങ്ങി. അവൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവൾ വസ്ത്രം ധരിച്ച്, മുടി ചീകി, രണ്ടാം നിലയിലെ ജനാലയ്ക്കരികിൽ ഇരുന്നു.അവൻ എത്തിയപ്പോൾ അവൾ അവനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു,"നീ എന്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നത് — നിന്നെക്കാൾ നല്ലവരെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടിയോ ?"അവൻ അവളെ നോക്കി, എന്നിട്ട് അലറി, "എന്റെ പക്ഷത്തുള്ള ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?" രാജ്ഞിയുടെ ജോലിക്കാരായ ചിലർ ജനാലയിലൂടെ താഴേക്ക് നോക്കി. യേഹു അലറി, "അവളെ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് എറിയുക!"അവർ ഈസേബെലിനെ എടുത്ത് ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് എറിഞ്ഞു. അവൾ നിലത്തു വീണു, ആ രക്തംചുമരിൽ തെറിച്ചു വീണ്ടു. യേഹു തന്റെ രഥം പലതവണ അവളുടെ മേൽ ഓടിച്ചു. പിന്നെ അവൻ എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ അകത്തേക്ക് പോയി.

ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം, അവൻ പറഞ്ഞു, "ശരി, നമ്മൾ അവളെ അടക്കം ചെയ്യണം. എല്ലാത്തിനുമുപരി, അവൾ ഒരു രാജ്ഞിയാണ്."ഇത് നോക്കാൻ അവൻ ചിലരെ അയച്ചു, പക്ഷേഅവളുടെ തലയോട്ടി, കാലുകൾ, കൈപ്പത്തികൾ എന്നിവ മാത്രമേ അവർക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അവർ യേഹുവിനോട് പറഞ്ഞു,"'നാബോത്തിന്റെ വയലിൽ നായ്ക്കൾ ഈസേബെലിനെ തിന്നുകളയും, അവൾ വളമാകും"എന്ന് ഏലീയാവ് മുഖാന്തരം ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു.പിന്നെ യേഹു ശമര്യയിലെ മൂപ്പന്മാർക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "നിങ്ങളുടെ നഗരമതിലുകൾ ബലമുള്ളവയാണ്, നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം കുതിരകളും രഥങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ഉണ്ട്.ആഹാബിന്റെ 70 പുത്രന്മാരും നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ രാജാവാകാൻ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങുക.ഈ കത്ത് ലഭിച്ചപ്പോൾ മൂപ്പന്മാർ ഭയന്നുവിറച്ചു. അവർ അവന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു,"ആഹാബിന്റെ ഈ പുത്രന്മാരിൽ ആരെയും ഞങ്ങളുടെ രാജാവാക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാരാണ്, നിങ്ങൾ പറയുന്നതെന്തും ഞങ്ങൾ ചെയ്യും."

അയാൾ അവർക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "അത് സത്യമാണെങ്കിൽ, ആ 70 പുത്രന്മാരുടെയും തലകൾ കൊട്ടകളിലാക്കി എനിക്ക് അയച്ചു തരുക." അങ്ങനെ ആഹാബിന്റെ 70 പുത്രന്മാരെയും കൊന്നു, അവരുടെ തലകൾ യേഹുവിന് അയച്ചു.അവൻ ആഹാബിന്റെ മറ്റൊരു ബന്ധുവും ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി. ഇതെല്ലാം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, യേഹു ശമര്യയിൽ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി."ആഹാബ് ബാലിനെ അല്പമേ സേവിച്ചുള്ളൂ, പക്ഷേ ഞാൻ അവനു പൂർണ്ണമായും സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ ബാലിന് ഒരു വലിയ യാഗം അർപ്പിക്കുന്നു. ബാലിന്റെ എല്ലാ സത്യാരാധകരും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ യോഗം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരെ ഞാൻ കൊല്ലും."ഇസ്രായേലിൽ ഉടനീളം ഈ പ്രഖ്യാപനം നടന്നു. ബാൽ ആരാധകർ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ

ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നു. അവർ ബാലിന്റെ ക്ഷേത്രം നിറച്ചു. ആരും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടില്ല. യേഹു പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ കൂടെ യഹോവയുടെ ദാസന്മാർ ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കൂ."നീ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ ഉടനെ അവനെ പുറത്താക്കുക. ബാലിന്റെ ദാസന്മാർ മാത്രമേ ഇവിടെ സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുകയുള്ളൂ."ഇത് പൂർത്തിയായപ്പോൾ, ആളുകൾ ഹോമയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. യേഹു പുറത്തുപോയി തന്റെ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു: "അകത്ത് പോയി എല്ലാവരെയും കൊല്ലുക.ആരെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ അവനു പകരം നിങ്ങളുടെ ജീവൻ കൊടുക്കും."

അങ്ങനെ പുരുഷന്മാർ അകത്ത് കയറി എല്ലാവരെയും കൊന്നു. അവർ ബാലിന്റെ ക്ഷേത്രം ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ് അതിനെ ഒരു വലിയ ശൗചാലയമാക്കി. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നീ എന്റെ കല്പനകൾ ആവേശത്തോടെ അനുസരിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, നിന്റെ പുത്രന്മാർ നാലു തലമുറകൾ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിരിക്കും." അങ്ങനെ യേഹു 28 വർഷം ഇസ്രായേലിൽ ഭരിച്ചു.

143 അഥല്യ

2 രാജാക്കന്മാർ ***8:16 -29, 9:14 - 29, 11:1-21, 2*** ദിനവൃത്താന്തം ***21-23***

യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്ത് ഇസ്രായേൽ രാജ്യവുമായി നല്ല ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി, തന്റെ മൂത്ത മകനെ ഇസ്രായേൽ രാജാവായ ആഹാബിന്റെ മകളായ അഥല്യയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, യെഹോശാഫാത്ത് മരിച്ചയുടനെ, അവന്റെ മകൻ രാജാവായി, യെഹൂദയിൽ എല്ലായിടത്തും വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു, യെരുശലേമിൽ ബാലിന് ഒരു ക്ഷേത്രം പണിതു. തന്റെ ആറ് സഹോദരന്മാർ തന്നിൽ നിന്ന് രാജ്യം എടുത്തുകളയാതിരിക്കാൻ അവൻ അവരെ കൊന്നു. എലീശാ അവന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "നീ ജനങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു, ഇപ്പോൾ നീ നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ കൊന്നു. അവരെല്ലാം നിന്നെക്കാൾ നല്ലവരായിരുന്നു. അതിനാൽ, നിന്റെ എല്ലാ പുത്രന്മാരും കൊല്ലപ്പെടും, നിനക്ക് പതുക്കെ വേദനാജനകമായ മരണം സംഭവിക്കും."ഉടൻ തന്നെ, യെഹൂദാ യുദ്ധങ്ങളിൽ തോൽക്കാൻ തുടങ്ങി.രാജാവിന് കഠിനമായ ഉദരരോഗം പിടിപെട്ടു. ഇളയവൻ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ പുത്രന്മാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. രാജാവിന്റെ രോഗം രണ്ടു വർഷത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് അതിയായ വേദനയുണ്ടാക്കി. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ, ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയ മകൻ രാജാവായി, അദ്ദേഹം അമ്മ അഥല്യായുടെ നിർദ്ദേശം പിന്തുടർന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ അമ്മാവനായ ഇസ്രായേൽ രാജാവിനെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. അദ്ദേഹം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ

യേഹു ഇരുവരെയും കൊന്നു. തന്റെ മകൻ മരിച്ചുവെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അഥല്യാ ഒരു സ്ത്രീയാണെങ്കിലും രാജാവാകാൻ തീരുമാനിച്ചു. യഹൂദയിലെ ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും ദാവീദിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്ന് രാജാക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. അതിനർത്ഥം ആളുകൾക്ക് അവളെ കൊന്ന് തന്റെ കൊച്ചുമക്കളിൽ ഒരാളെ രാജാവാക്കാമെന്നാണ് അതുകൊണ്ട്, അവരെ കൊല്ലാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. അവൾ കാവൽക്കാരനെ വിളിച്ച് കൊട്ടാരത്തിൽ പോയി എല്ലാവരെയും കൊല്ലാൻ പറഞ്ഞു.അഥല്യായുടെ മകൾ ഇത്

കേട്ട് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ഓടി. അവൾ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കുകയും മഹാപുരോഹിതനായ യെഹോയാദയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊട്ടാരത്തിൽ, അവൾ കുഞ്ഞായ യോവാഷിനെയും അവന്റെ നഴ്സിയെയും എടുത്ത് കാവൽക്കാർ അവിടെ എത്തുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് പോയി.

അവൾ കുട്ടിയെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. അതേസമയം, കാവൽക്കാർ ദാവീദിന്റെ മറ്റ് രാജകീയ സന്തതികളെയെല്ലാം കൊന്നു.അവളെയെല്ലാം കൊന്നുവെന്ന് അഥല്യാക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവൾ യെഹൂദയുടെ രാജാവായി ആറുവർഷം
രാജ്യം ഭരിച്ചു.ഏഴു വയസ്സുവരെ യെഹോയാദാ യോവാഷിനെദേവാലയത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സമയമായെന്ന് പുരോഹിതന് മനസ്സിലായി. വിശ്വസ്തരായ സൈനിക നേതാക്കളും വിവിധ കുടുംബ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ തലവന്മാരുമായി അദ്ദേഹം ഒരു യോഗം സംഘടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരോട് ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾക്ക് ദാവീദ് രാജാവിന്റെ ഒരു പിൻഗാമി ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും.""ഞങ്ങൾ അവനെ രാജാവാക്കും!" അതിനുശേഷം യെഹോയാദാ യോവാഷിനെ അവരുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു . "ഇതാ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത രാജാവ്" എന്ന് പറഞ്ഞു.അവർ ഒരുമിച്ച് ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ അവനെ കൊണ്ടുവരാൻ ഒരു തീയതി നിശ്ചയിച്ചു. അവർ സൈന്യം,

ക്ഷേത്ര പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ജനക്കൂട്ട നിയന്ത്രണം എന്നിവ സംഘടിപ്പിച്ചു. വലിയ ദിവസത്തിൽ, യെഹൂദായിലെ ജനങ്ങൾ ആലയത്തിലേക്ക് പോയി.യോവാശിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് രാജാവിനുവേണ്ടി നീക്കിവച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് കിടത്തി. യെഹോയാദാ അവനെ തൈലം പൂശി അവന്റെ തലയിൽ ഒരു കിരീടം വച്ചു. കാഹളം മുഴക്കി, ഗായകസംഘം പാടി, ജനം ആർത്തു, "രാജാവ് നീണാൾ വാഴട്ടെ!!"

എല്ലാ ആർപ്പുവിളിയും കേട്ട് അഥല്യാ പുറത്തേക്ക് പോയി, എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ. ആളുകൾ തെരുവുകളിലൂടെ ഓടിച്ചെന്ന് ആഘോഷിച്ചു, രാജാവിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. അവൾ ആലയത്തിലേക്ക് നടന്നു, രാജാവിനുവേണ്ടി നീക്കിവച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് യോവാശ് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു, അവന്റെ തലയിൽ ഒരു കിരീടം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വസ്ത്രം കീറി, "രാജ്യദ്രോഹം! രാജ്യദ്രോഹം!"യെഹോയാദാ അവളുടെ നേരെ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു, "ആ സ്ത്രീയെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുക; കാരണം ആലയത്തിൽ ഒരാളെ കൊല്ലുന്നത് ശരിയല്ല."അങ്ങനെ അവർ അഥല്യയെ ആലയത്തിന് പുറത്തേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് കുതിരപ്പുറത്ത് വച്ച് കൊന്നുകളഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ നഗരത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി ബാലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെല്ലാം തകർത്തു കളഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ വീണ്ടും ആലയത്തിലെ ആരാധന സ്ഥാപിച്ചു.അഥല്യയുടെ ഭീകര ഭരണം അവസാനിച്ചതിൽ എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു.

144 യോവാശ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***12*** ൽ ***2*** ദിനവൃത്താന്തം ***24***

യോവാശ് യെഹൂദയുടെ രാജാവായപ്പോൾ അവന് ഏഴ് വയസ്സായിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതനായ യെഹോയാദാ രാജാവിനെ പഠിപ്പിക്കുകയും ദൈവഭക്തിയോടുകൂടിയ ജീവിതം നയിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. യെഹോയാദാ ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളം കാലം യോവാശ് യഹോവയുടെ വഴികൾ പിന്തുടർന്നു. രാജാവ് മുതിർന്നപ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിൽ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ബാലിന്റെ ആരാധനയ്ക്കായി അഥല്യാ അതിലെ വിലയേറിയതെല്ലാം എടുത്തു. യോവാശ് പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും ദേശമെമ്പാടും പോയി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾക്കും വാർഷിക അറ്റകുറ്റപ്പണികൾക്കും പണം പിരിക്കാൻ നിയോഗിച്ചു. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, മോശ ഇതിനായി നികുതി ചുമത്തിയിരുന്നു. അവർ പണം പിരിക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ആരംഭിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ രാജാവിന് മനസ്സിലായി, പണം ഭരണച്ചെലവുകൾക്കും പുരോഹിതന്മാർ പ്രധാനമെന്ന് കരുതുന്ന മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കുമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾക്ക് മേൽനോട്ടം വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ആയിരുന്നു.മറ്റൊരു രീതിയാണ് യോവാശ് തീരുമാനിച്ചത്. ഒരു വലിയ പെട്ടി ഉണ്ടാക്കി അത് ആലയത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ വയ്ക്കാൻ അവൻ ആളുകളോട് പറഞ്ഞു.അതിനുശേഷം, ആളുകൾ ആലയത്തിലേക്കുള്ള പണം കൊണ്ടുവന്ന് പെട്ടിയിൽ ഇടണമെന്ന് അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു.യെഹൂദായിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഇത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, അതിനാൽ അവർ തങ്ങളുടെ വഴിപാടുകൾ കൊണ്ടുവന്ന് പെട്ടിയിൽ ഇട്ടു.

അത് നിറഞ്ഞപ്പോൾ, പണം അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ നടത്തുന്നവർക്ക് നൽകി. ഇത് അവർക്ക് അവരുടെ ജോലിയിൽ മന്ദഗതിയിലാകാതെ തുടരാനുള്ള കഴിവ് നൽകി. അവർ സത്യസന്ധരായ പുരുഷന്മാരായിരുന്നു, അതിനാൽ രാജാവ് അവരോട് പണത്തിന്റെയും അത് എങ്ങനെ ചെലവഴിച്ചു എന്നതിന്റെയും കണക്ക് നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല.പണി പൂർത്തിയായതിനുശേഷവും വഴിപാടുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ അധിക പണം ആരാധനയ്ക്കുള്ള വിവിധ ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു.യെഹൂദായിലെ ജനങ്ങൾ ആലയത്തിൽ വരുന്നതിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിലും വിശ്വസ്തരായി.യെഹോയാദാ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ഇതെല്ലാം ചെയ്തു.
130 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചു, നല്ല ജീവിതം നയിച്ചു. തന്റെ രാജാവിനെയും ദൈവത്തെയും യെഹൂദാ ജനതയെയും സേവിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, യോവാശ് ജനതയ്ക്ക് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ദിശാബോധത്തോടെ നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച് വിവിധ യെഹൂദാ നേതാക്കളെ ശ്രദ്ധിച്ചു.മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ അദ്ദേഹം അവരെ അനുവദിച്ചു, താമസിയാതെ ആളുകൾ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ ആലയത്തിൽ പോകുന്നത് നിർത്തി. പകരം അവർ വിഗ്രഹങ്ങളിലേക്കും ലൈംഗിക ദേവതകളിലേക്കും തിരിഞ്ഞു.ഇതിനെതിരെ പ്രസംഗിക്കാൻ കർത്താവ് പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചു. യെഹോയാദയുടെ മകൻ ഇപ്പോൾ ഒരു പുരോഹിതനാക്കുന്നു.

ദൈവം അവനെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നിർത്തി, “നിങ്ങൾ യെഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നിങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കും”എന്ന് പറഞ്ഞു.ജനങ്ങൾ ഈ സന്ദേശം നിരസിച്ചു, പുരോഹിതനെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ വിശ്വസ്തനായ ഒരു സുഹൃത്തും ഉപദേഷ്ടാവും ആയിരുന്നിട്ടും. ഒടുവിൽ യോവാശ് അവനെ കല്ലെറിയാൻ ഉത്തരവിട്ടു

അതിനുശേഷം, ദൈവം ഒരു ചെറിയ ആരാം സൈന്യത്തെ യഹൂദയുടെ ഉന്നത സൈന്യത്തെ കീഴടക്കി യെരുശലേം പിടിച്ചെടുക്കാൻ അനുവദിച്ചു.യഹൂദ നേതാക്കളിൽ പലരും കൊല്ലപ്പെട്ടു, രാജാവിന് ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റു,അരാം സൈന്യം വിലപ്പെട്ടതെല്ലാം എടുത്തു. അവർ പോയതിനുശേഷം നിരവധി പുരുഷന്മാർ രാജാവിന്റെ ശയനമുറിയിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നു.യോവാശ് 40 വർഷമായി രാജാവായിരുന്നു.
യെഹോയാദയുടെ മകനോട് ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ കാരണം രാജാക്കന്മാരുടെ ശവകുടീരത്തിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തില്ല.

145 ഏലീശായുടെ മരണം

2 രാജാക്കന്മാർ *13*

യേഹു മരിച്ചതിനുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി. നിർഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല രാജാവായിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ സഹായം അത്യധികം ആവശ്യമായിരുന്നു,കർത്താവ് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ യോവാശ് രാജാവായി.അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത്, എലീശാ രോഗബാധിതനായി മരിക്കാറായിരുന്നു. രാജാവ് പ്രവാചകന്റെ കിടക്കയ്ക്കരികിൽ മുട്ടുകുത്തി കരഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "എന്റെ പിതാവേ, എന്റെ പിതാവേ, ഇസ്രായേലിന്റെ രഥങ്ങളും കുതിരപ്പടയാളികളും!"എലീശാ അവനോട് പറഞ്ഞു, "പോയി നിങ്ങളുടെ വില്ലും അമ്പുകളും എടുക്കുക."

രാജാവ് പോയി അവ എടുത്തു. അദ്ദേഹം തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "വില്ല് എടുക്കുക." അപ്പോൾ രാജാവ് വില്ലു പിടിച്ചു. ദൈവപുരുഷൻയോവാശിന്റെ കൈയിൽ കൈ വച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ, ജനൽ തുറക്കുക."രാജാവ് ജനൽ തുറന്നു. എലീശാ പറഞ്ഞു, "ജനലിലൂടെ ഒരു അമ്പ് എയ്യുവിടുക." അപ്പോൾ യോവാശ് ജനലിലൂടെ ഒരു അമ്പ് എയ്തു.എലീശാ പറഞ്ഞു, "അത് യഹോവയുടെ വിജയാസ്ത്രമായിരുന്നു. നീ അരാമിന്റെ മേൽ വിജയം നേടും. ഇപ്പോൾ ഒരുപിടി അമ്പുകൾ എടുത്ത് നിലത്ത് അടിക്കുക."യെഹോവാശ് ചില അമ്പുകൾ എടുത്ത് മൂന്ന് തവണ നിലത്ത് അടിച്ചു നിർത്തി. പ്രവാചകൻ അവനോട് ആക്രോശിച്ചു. "നീ മൂന്ന് തവണ മാത്രം നിലത്ത് അടിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്? അഞ്ചോ ആറോ തവണ അടിക്കണമായിരുന്നു.എങ്കിൽ നീ ആരാമിനെ പൂർണ്ണമായും തോൽപ്പിച്ച് അവരെ അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നീ അവരെ മൂന്ന് തവണ മാത്രമേ തോൽപ്പിക്കുകയുള്ളൂ."എലീശാ മരിച്ചു, ഒരു കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. അടുത്ത വസന്തകാലത്ത്, ചില ഇസ്രായേല്യർ ഒരു ശവസംസ്കാരം നടത്തുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ചിലർ വരുന്നതായി അവർ കണ്ടു, അവർ മോവാബ്യ കൊള്ളക്കാരാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. ഇസ്രായേലിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ മൃതദേഹം എലീശായുടെ കല്ലറയിലേക്ക് എറിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോയി. മൃതദേഹം എലീശായുടെ അസ്ഥികളിൽ തൊട്ടയുടനെ, മരിച്ചയാൾ ജീവൻ പ്രാപിച്ചു എഴുന്നേറ്റു.

146 യോനയും മത്സ്യവും.

യോനാ ***1- 2***

യഹോവ യോനാ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു, “ഇപ്പോൾ തന്നെ നീ നീനെവേയിലേക്ക് പോകുക. അവരുടെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം ഞാൻ അവരെ ന്യായം വിധിക്കും എന്ന് നീ അവരോട് പറയണം.”ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണെന്നും നീനെവേക്കാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കുമെന്നും യോനായ്ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അവന് അത് ആഗ്രഗമില്ലായിരുന്നു , അതിനാൽ അവൻ ദൈവഹിതത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി യോപ്പ എന്ന തുറമുഖ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി. അവൻ ഒരു ടിക്കറ്റ് വാങ്ങി തർശീശിലേക്ക് പോകുന്ന ഒരു കപ്പലിൽ കയറി. നീനെവേ അനുതപിക്കാനുള്ള സാധ്യത ഇല്ലാതാകാൻ അവൻ ദൈവഹിതത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെ പോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.കപ്പൽ കടലിൽ പോയപ്പോൾ, ദൈവം ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് അയച്ചു. നാവികർ ഭയന്നുവിറച്ചു, കാരണം കൊടുങ്കാറ്റ് അവരുടെ വള്ളം നശിപ്പിച്ച് അവരെ മുക്കിക്കളയാൻ പോകുകയായിരുന്നു. ഭാരം കുറയ്ക്കാൻ അവർ തങ്ങളുടെ ചരക്കുകൾ കടലിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. അത് ഫലം കണ്ടില്ല, അവർ തങ്ങളുടെ വിവിധ ദൈവങ്ങളോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇതെല്ലാം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യോനാ കപ്പലിന്റെ അടിയിൽ ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു.
കപ്പിത്താൻ അവനെ ഉണർത്തി പറഞ്ഞു, “നിനക്ക് എങ്ങനെ ഉറങ്ങാൻ കഴിയും? ഞങ്ങൾ മരിക്കാൻ പോകുന്നു. എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക.”ഒടുവിൽ നാവികർക്ക് മനസ്സിലായി, ഈ കൊടുങ്കാറ്റ് കപ്പലിലെ ഒരാൾക്ക് നേരെയുള്ള എന്ന്. അത് ആരാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ അവർ ചീട്ടിട്ടു. യോനായാണ് തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കാരണമെന്ന് ഫലങ്ങൾ കാണിച്ചു. അവർ ചോദിച്ചു, “നീ ആരാണ്, നീ എന്തു ചെയ്തു?”
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “കടലും വരണ്ട നിലവും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവമായ യഹോവയെയാണ് ഞാൻ സേവിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഞാൻ അവനെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകുകയാണ്.” പെട്ടെന്ന് കൊടുങ്കാറ്റ് കൂടുതൽ വഷളായി! ആളുകൾ യോനായോട് നിലവിളിച്ചു, “കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിന്നോട് എന്തുചെയ്യണം?”യോനാ തിരിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന് ഒരു കാര്യം മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ, അവൻ അത് നേടുന്നതുവരെ കൊടുങ്കാറ്റ് നിൽക്കില്ല. നീ എന്നെ പിടിച്ച് കടലിലേക്ക് എറിയണം.”

നിരപരാധിയായ ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലാൻ ആ മനുഷ്യർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല, അതിനാൽ കൊടുങ്കാറ്റിനെതിരെ പോരാടി കരയിലെത്താൻ അവർ കൂടുതൽ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ദൈവത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ കർത്താവിനോട് നിലവിളിച്ചു, അവർ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന കാര്യത്തിന് അവനോട് കരുണ ചോദിച്ചു. തുടർന്ന് അവർ യോനയെ പിടിച്ചു കടലിലേക്ക് എറിഞ്ഞു.ഉടനെ, കൊടുങ്കാറ്റ് നിന്നു! ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ആ മനുഷ്യർ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവർ കപ്പലിന്റെ തട്ടിൽ വീണു കർത്താവിനെ ആരാധിച്ചു, അവനെ മാത്രമേ സേവിക്കൂ എന്ന് നേർന്നു.യോന വെള്ളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവം ഒരു വലിയ മത്സ്യത്തെ അവനായി കൽപ്പിച്ച് ഒരുക്കിയിരുന്നു. മത്സ്യം ഉടനെ അവനെ വിഴുങ്ങി, അവൻ മൂന്ന് ദിവസം മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ കിടന്നു.യോനാ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവനെ മത്സ്യത്തിൽ ഇട്ടത് ദൈവമാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, “നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഞാൻ നിനക്കു തരാം. നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്

ഞാൻ നന്ദി പറയും, നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഞാൻ ചെയ്യും."അതോടെ, കർത്താവ് മത്സ്യത്തോട് സംസാരിച്ചു. അത് കരയിലേക്ക് പോയി യോനയെ കരയിലേക്ക് ഛർദ്ദിച്ചു.

തുടരും

147 യോനയും മുന്തിരിച്ചെടിയും

യോന *3-4*

മുൻപേജിൽ നിന്നുള്ള തുടർച്ച

വീണ്ടും ദൈവം യോനയോട് പറഞ്ഞു, "നീ ഇപ്പോൾ പോയി നീനെവേയിലേക്ക് പോകുക. അവരുടെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം ഞാൻ അവരെ ന്യായം വിധിക്കും എന്ന് നീ അവരോട് പറയണം." ഇത്തവണ, യോനാ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ് നീനെവേയിലേക്ക് പോയി.നീനെവേ നഗരം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ഒരു വശത്ത് നിന്ന് മറുവശത്തേക്ക് നടക്കാൻ മൂന്ന് ദിവസമെടുത്തു. അങ്ങനെ യോനാ നഗരത്തിലൂടെ നടക്കാൻ തുടങ്ങി.അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "ദൈവം ഈ നഗരത്തെ 40 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നശിപ്പിക്കും!"നഗരവാസികൾ അവന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു അവൻ പറഞ്ഞത് സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചു. എല്ലാവരും ഉപവസിക്കണമെന്ന് പറയുന്ന ഒരു നിയമം അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു- ആരും ഒഴിവുകഴിവ് പറയരുത്. എല്ലാവരും ഭക്ഷണമില്ലാതെ കഴിയണം, ചാക്കുതുണി ധരിക്കണം. അവർ ദൈവത്തോട് കരുണ കാണിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

രാജാവ് തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി രാജകീയ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റിവച്ചു. ചാക്കുതുണികൾ ധരിച്ച്ചാരക്കൂമ്പാരത്തിൽ ഇരുന്നു. "ആരും ഭക്ഷണമോ വെള്ളമോ രുചിക്കരുത്. അതിൽ മൃഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എല്ലാവരും ചാക്കുകൾ ധരിക്കുകയും അവർ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു തിന്മയും നിർത്തുകയും വേണം. ഒരുപക്ഷേ ദൈവം തന്റെ മനസ്സ് മാറ്റുകയും നമ്മെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം."അവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം കർത്താവ് കണ്ടു. അവർ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടതയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞുവെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവരെ കൊല്ലാനും അവരുടെ നഗരം നശിപ്പിക്കാനും പോകുന്ന ന്യായവിധി അവൻ നിർത്തി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ യോനാ കോപാകുലനായി.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു! നീ കരുണയുള്ള ദൈവമാണെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. നീ ക്ഷമിക്കാൻ തിടുക്കം കാണിക്കുന്നവനാണെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വരാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഓടിപ്പോയത്. ഇപ്പോൾ എന്നെ കൊല്ലൂ. എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ താൽപ്പര്യമില്ല."കർത്താവ് ചോദിച്ചു, "ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഇത്ര കോപിക്കുന്നത് ശരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?"

യോനാ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല, പക്ഷേ നഗരത്തിന്റെ കിഴക്കേ ഭാഗത്തേക്ക് പോയി. ദൈവം ആ നഗരവുമായി എന്തുചെയ്യാൻ പോകുന്നുവെന്ന് കൃത്യമായി കാണുന്നതിനായി അവൻ ഒരു ചെറിയ കൂടാരം പണിതു.അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ദൈവം അവന്റെ അരികിൽ ഒരു മുന്തിരിവള്ളി വളർത്തി. ആ മുന്തിരിവള്ളിക്ക് വലിയ ഇലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് ചൂടുള്ള വെയിലിൽ നിന്ന് തണൽ നൽകി. യോനാ ആ ചെടിയിൽ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു, അത് നൽകിയ തണലിൽ അവൻ ആസ്വദിച്ചു.പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, ദൈവം ഒരു പുഴുവിനെ അയച്ച് മുന്തിരിവള്ളിയെ നശിപ്പിച്ചു. സൂര്യന്റെ ചൂടേറ്റപ്പോൾ, ചെടി വാടിപ്പോയി. അപ്പോൾ ദൈവം യോനയുടെ മേൽ ഒരു ചൂടുള്ള കിഴക്കൻ കാറ്റ് വീശി. ദിവസം കഴിയുന്തോറും സൂര്യന്റെ
കാറ്റ് കൂടുതൽ ചൂടായി, അവനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരു മുന്തിരിവള്ളിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
യോനാ നിലവിളിച്ചു, "എനിക്ക് ഇനി ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹമില്ല. എനിക്ക് മരിക്കണം!"ദൈവം അവനോട്, "മുന്തിരിവള്ളിയെക്കുറിച്ച് കോപിക്കുന്നത് ശരിയാണോ?""അതെ, ഞാൻ കോപിക്കുന്നത് ശരിയാണ്. എനിക്ക് മരിക്കണം എന്ന ഭയം വളരെ കൂടുതലാണ്."

കർത്താവ് പറഞ്ഞു, " നീ ഒരു ചെറിയ മുന്തിരിവള്ളിയെക്കുറിച്ച് കോപിക്കുന്നു. നീ അത് നട്ടുപിടിപ്പിച്ചില്ല. നീ അതിന് വെള്ളം നൽകിയില്ല. അത് ഒരു ദിവസം മുളച്ചുവന്നു, അടുത്ത ദിവസം നശിച്ചു."ഈ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളെയെല്ലാം ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതല്ലേ? മറ്റൊരു കാരണവുമില്ലാതെ, ഇവിടെ 120,000-ത്തിലധികം കുട്ടികൾ താമസിക്കുന്നുണ്ട്, എല്ലാ മൃഗങ്ങളെയും കുറിച്ച്ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

148 മുൾച്ചെടിയും ദേവദാരുവും

2 രാജാക്കന്മാർ ***14:1-22, 2*** ദിനവൃത്താന്തം ***25***

യോവാശ് മരിച്ചതിനുശേഷം, അമസ്യാവ് യെഹൂദയുടെ രാജാവായി. അവൻ ഒരു നല്ല രാജാവായി തുടങ്ങി,വർഷങ്ങളോളം യഹോവയെ അനുഗമിച്ചു.ഒടുവിൽ, അവൻ ഏദോമിനെ ആക്രമിച്ച് അവരെ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. 300,000 പടയാളികളുടെ ഒരു സൈന്യത്തെ അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന്
100,000 പടയാളികളെ കൂടി നിയമിക്കുകയും അവർക്ക് നാല് ടൺ വെള്ളി നൽകുകയും ചെയ്തു.ഒരു ദൈവപുരുഷൻ ഒരു സന്ദേശവുമായി വന്നു. ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് സൈനികരെ ഉപയോഗിക്കരുത്. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, ദൈവം നിങ്ങളെ യുദ്ധത്തിൽ നിശ്ചയമായി തോൽക്കുമാറാക്കും.

രാജാവ് ചോദിച്ചു, "പക്ഷേ ഞാൻ അവർക്ക് ഇതിനകം നൽകിയ പണത്തിന്റെ കാര്യമോ?"
പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "ആ പണത്തെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. ദൈവത്തിന് അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയും.അപ്പോൾ രാജാവ് ഇസ്രായേൽ പടയാളികളോട് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ പറഞ്ഞു. അവർ കോപാകുലരായി. വഴിയിൽ അവർ യെഹൂദയിലെ നിരവധി പട്ടണങ്ങൾ ആക്രമിച്ച് 3,000-ത്തിലധികം ആളുകളെ

കൊന്നു.ഇത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യെഹൂദാ സൈന്യം തെക്കോട്ട് എദോമിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തു. അവർ യുദ്ധത്തിൽ വിജയിക്കുകയും അവരുടെ മേൽ വീണ്ടും നിയന്ത്രണം നേടുകയും ചെയ്തു.നിർഭാഗ്യവശാൽ, അമസ്യാവ് ഏദോമിലെ ദേവന്മാരെ യെഹൂദയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ അവയെ സ്ഥാപിച്ച് ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി.കർത്താവ് കോപിച്ചു, രാജാവിനോട് സംസാരിക്കാൻ ഒരു പ്രവാചകനെ അയച്ചു. "സ്വന്തം ആളുകളെ നിന്റെ സൈന്യത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത ദേവന്മാരെ നീ എന്തിന് ആരാധിക്കുന്നു?"

കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും പറയാൻ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പ്, അമസ്യാവ്, "സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തൂ! നീ എന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളിൽ ഒരാളല്ല. പോകൂ, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും."പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "നീ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം അനുസരിക്കാത്തതിനാൽ, അവൻ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കും."അപ്പോൾ യഹോവ അമസ്യാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇസ്രായേലിനെതിരെ യുദ്ധത്തിന് പോകാൻ തോന്നിച്ചു . രാജാവ് യെഹോവാശ് രാജാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "പുറപ്പെടുവന്ന് എന്നെ നേരിടുക"

യെഹോവാശ് അമസ്യാവിന് ഒരു കഥ അയച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഒരു മുൾപ്പടർപ്പു ദേവദാരുവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. 'എന്റെ മകനും നിങ്ങളുടെ മകളും തമ്മിൽ ഒരു വിവാഹം നടത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് ഒരു മൃഗം അബദ്ധവശാൽ മുൾപ്പടർപ്പിൽ ചവിട്ടി അതിനെ തകർത്തു." "മുൾപ്പടർപ്പിനെപ്പോലെയാകരുത്. നിങ്ങൾക്ക് ഏദോമിനെതിരെ ഒരു നല്ല വിജയം ലഭിച്ചു. അതിൽ ആനന്ദിക്കൂ, പക്ഷേ അഹങ്കാരം നിങ്ങളെ ഉയർത്താൻ അനുവദിക്കരുത്. വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരിക്കുക, കാരണം നിങ്ങൾ എന്റെ പിന്നാലെ വന്നാൽ യഹൂദാ വീഴും." അമസ്യാവ് ഇത് കേൾക്കുന്നില്ലെന്ന് ദൈവം ഉറപ്പാക്കി. രണ്ട് സൈന്യങ്ങളും യുദ്ധത്തിലേക്ക് പോയി,യഹൂദാ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടു. അവരുടെ സൈന്യം യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി.യോവാശ് അമസ്യാവിനെ പിടികൂടി, തുടർന്ന് യെരുശലേമിനെ പിടിച്ചെടുത്തു. യെരുശലേമിന്റെമതിലിന്റെ 600 അടി ദൂരം ഇസ്രായേൽ ഇടിച്ചു. ആലയത്തിൽ നിന്നും രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നും എല്ലാ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അവർ എടുത്തു.യെഹോവാശ് അമസ്യാവിനെ യെരുശലേമിൽ ഉപേക്ഷിച്ച്ശമര്യയിലേക്ക് മടങ്ങി. ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ അമസ്യാവിനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് രക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ അവനെ വേട്ടയാടി അവിടെ വെച്ച് കൊന്നു.

149 ഉസ്സീയാവ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***15,***

2 ദിനവൃത്താന്തം ***26 - 27***

അമസ്യാവ് മരിച്ചപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അവന്റെ മകനായ ഉസ്സീയാവിനെ രാജാവാക്കി. അവന് 16 വയസ്സായിരുന്നു, അവൻ 52 വർഷം രാജാവായി രാജ്യത്തെ സേവിച്ചു. അവൻ കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുകയും അവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ ദൈവം അവന് വലിയ വിജയം നൽകി. ഉസ്സീയാവ് നിരവധി അത്ഭുതകരമായ

പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു. അവൻ യെഹൂദയുടെ ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തി, ശക്തനായ ഒരു രാജാവായി എല്ലായിടത്തും അറിയപ്പെട്ടു. അവൻ യെരുശലേമിനെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും യെഹൂദയിലെ മറ്റ് നഗരങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവൻ മണ്ണിനെ സ്നേഹിച്ചു, അതിനാൽ അവൻ കൃഷിയിൽ മികവ് പുലർത്തി.എല്ലാവരും യുദ്ധത്തിന് സജ്ജരാകേണ്ടതിന് അവൻ തന്റെ സൈന്യത്തിന് ആവശ്യമായതെല്ലാം നൽകി.യെരൂശലേമിന്റെ മതിലുകളിൽ നിന്ന് വലിയ കല്ലുകൾ എറിയാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ അവൻ യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഒരു ദിവസം, ഉസ്സീയാവ് രാജാവ് തന്റെ നേട്ടങ്ങളിലും ദൈവത്തോടുള്ള സമർപ്പണത്തിലും അഭിമാനിച്ചു.പുരോഹിതനെ അത് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നതിനുപകരം ദേവാലയത്തിൽ പോയി ധൂപവർഗ്ഗം സ്വയം കത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവൻ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് മഹാപുരോഹിതന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. അവൻ 80 പുരോഹിതന്മാരെ കൂട്ടി രാജാവിനെ തടയാൻ ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോയി.ഉസ്സീയാ, ഇത് തെറ്റാണ്! അഹരോന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ കർത്താവിന് ധൂപം അർപ്പിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളൂ എന്ന് ദൈവം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ദയവായി ഇപ്പോൾ തന്നെ പോകൂ! നീ ഇതിൽ ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല.

കയ്യിൽ ധൂപകലശവുമായി യാഗപീഠത്തിനരികിൽ നിന്നപ്പോൾ ഉസ്സീയാ കോപിച്ചു. എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ തന്നോട് എതിർക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ നെറ്റിയിൽ കുഷ്ഠം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരും അത് കണ്ട് അവനെ ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.കർത്താവ് തന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയാണെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അവൻ മനസ്സോടെ അവരോടൊപ്പം പോയി. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഉസ്സീയാവിന് കുഷ്ഠരോഗമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് അവന് അകന്നു നിൽക്കേണ്ടിവന്നു, അതിനാൽ അവൻ ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിച്ചു. കുഷ്ഠരോഗം കാരണം അവന് ദൈവാലയത്തിൽ പോകാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു.അവന് സ്വന്തം കൊട്ടാരത്തിൽ പോലും പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ മകൻ യോഥാം അവിടെ താമസിച്ചു രാജാവിനു പകരം ജനങ്ങളെ ഭരിച്ചു.അച്ഛന്റെ മരണശേഷം യോഥാം രാജാവായി.അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ ആദ്യകാല ജീവിതങ്ങളുടെ മാതൃക പിന്തുടർന്നു.തുടർന്നും യെഹൂദാരാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ അവൻ തുടർന്നും . അവൻ ശരിയായത് ചെയ്തു അങ്ങനെ ശക്തനായ ഒരു രാജാവായി.

150 ആഹാസ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***16, 2*** ദിനവൃത്താന്തം ***28,***യേശയ്യാവ് ***7***

ആഹാസ് യെഹൂദയുടെ രാജാവാകുമ്പോൾ അവന് 20 വയസ്സായിരുന്നു. അവന്റെ പിതാവിനെയും മുത്തച്ഛനെയും പോലെയല്ല, അവൻ കർത്താവിനെ അനുഗമിച്ചില്ല. അവൻ യെരുശലേമിൽ ബാലിനെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി,

കുട്ടികളെ ബലിയർപ്പിക്കുന്ന ആചാരം പോലും അനുഷ്ഠിച്ചു.കർത്താവ് കോപിച്ചു, ഇസ്രായേലിലെയും സിറിയയിലെയും രാജാക്കന്മാരെ യെഹൂദയ്ക്കെതിരെ ആക്രമിക്കാൻ അനുവദിച്ചു. ഈ ആക്രമണത്തിനിടെ, പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശവുമായി ആഹാസ് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. "കർത്താവിനെ നോക്കി അവനോട് ഒരു അടയാളം ചോദിക്കുക." ആഹാസ് വിസമ്മതിച്ചു!എന്നിരുന്നാലും ദൈവം ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തെ സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് കാണിക്കാൻ അവന് ഒരു അടയാളം നൽകി.ഒരു കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരുമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.അവൻ "ദൈവം നമ്മുടെ കൂടെ" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും.യഹൂദയ്ക്കെതിരായ ആക്രമണം ശക്തമായിരുന്നു, എന്നാൽ യിസ്രായേലിനെയും സിറിയയെയും യെരുശലേം പിടിച്ചെടുക്കാൻ കർത്താവ് അനുവദിച്ചില്ല. എന്നിട്ടും, അവരുടെ സൈന്യം 1,20,000 പുരുഷന്മാരെ കൊന്നു, ഇസ്രായേൽ സൈന്യം 2,00,000 സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കി കൊണ്ടുപോയി. അവർ അവരെ ഇസ്രായേലിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി.

അവർ ശമര്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ,കർത്താവിന്റെ ഒരു പ്രവാചകൻ അവരെ എതിരേറ്റു വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "യഹൂദയോട് കോപം തോന്നിയതിനാൽ ദൈവം ഇസ്രായേലിനെ ജയിച്ചു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അധികം പോയതിനാൽ ദൈവം നിങ്ങളിൽ പ്രസാദിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അവരുടെ ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കി, അവരുടെ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അടിമകളാക്കി. അവരെ ഇപ്പോൾ യഹൂദയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകൂ! നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, യഹോവ കോപിച്ച് യഹൂദയോട് ചെയ്തത് പോലെനിങ്ങളെയും ചെയ്യും."ഇസ്രായേൽ ജനം ഭയപ്പെട്ടു. അവരുടെ നേതാക്കന്മാർ സൈന്യത്തോട് പറഞ്ഞു, "ആ ആളുകളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരരുത്! ദൈവം ഇനിയും അധികം നമ്മോട് കോപിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല."അതിനാൽ, ഇസ്രായേൽ ജനം തങ്ങളുടെ തടവുകാരെ പരിപാലിക്കാൻ യെഹൂദയുടെ കൊള്ളവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചു. അവർ അവർക്ക് വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകുകയും അവരുടെ വൈദ്യ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണവും പാനീയവും നൽകി. തടവുകാരെ പരിചരിച്ച ശേഷം, അവർ അവരെ യെരീഹോയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ദുർബലരായവർക്ക് കഴുതകളെ പോലും നൽകി. തടവുകാർ സുരക്ഷിതരായി സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണയിൽ ആയതിനുശേഷം, ഇസ്രായേല്യർ ശമര്യയിലേക്ക് മടങ്ങി.

അസീറിയയുടെ തലസ്ഥാനമായ നീനെവേയിലെ രാജാവിന് ആഹാസ് സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നീ സിറിയയിൽ നിന്നും ഇസ്രായേലിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചാൽ ഞാൻ നിന്റെ വിശ്വസ്ത ദാസനാകും."അസീറിയ സിറിയയെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ട് പ്രതികരിച്ചു, അവരുടെ ജനതയെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു, അവരുടെ മിക്ക ആളുകളെയും നാടുകടത്തി. നീനെവേയിലെ രാജാവിനെ കാണാൻ ആഹാസ് സിറിയയിലേക്ക് പോയി. അവിടെയായിരിക്കുമ്പോൾ, തനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക യാഗപീഠം കണ്ടു, തന്റെ കരകൗശല വിദഗ്ധർക്ക് അതുപോലുള്ള ഒന്ന് പണിയാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽപദ്ധതികൾ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ അയച്ചു.

രാജാവ്യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും അത് പൂർത്തിയായി.അവൻ ആലയത്തിനുള്ളിൽ നിന്ന് പലതും എടുത്ത് പുതിയ ബലിപീഠത്തോടൊപ്പം ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ ആരും ആരാധനയ്ക്കായി അകത്ത്

കടക്കാതിരിക്കാൻ അവൻ ആലയത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അടച്ചു. ആഹാസിന്റെ പ്രശനങ്ങൾ തുടർന്നു. ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ ജനതകളും യെരുശലേമിനെ ആക്രമിച്ച് അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം എടുത്തു. അവൻ വീണ്ടും അസീറിയയോട് സഹായം ചോദിച്ചു, പക്ഷേ അവർ വിസമ്മതിച്ചു. ആഹാസ് ഇപ്പോഴും കർത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞില്ല. പകരം,തന്നെ സഹായിക്കാൻ മറ്റൊരു ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താൻ അവൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ, അവൻ മരിച്ചു, അവന്റെ മകൻ ഹിസ്കീയാവ് രാജാവായി. കാലക്രമേണ, ഹിസ്കീയാവ് യഹ്രദയിലെ ഏറ്റവും വലിയ രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായി.

151 ഗോമർ

Hosea 1-3

ദൈവം ഹോശേയ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു, "നീ ഒരു വേശ്യയെ കണ്ടെത്തി അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുക." അങ്ങനെ, ഹോശേയ വേശ്യകൾ താമസിക്കുന്നിടത്തേക്ക് പോയി ഗോമെർ എന്നൊരുവളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവൾ അവന്റെ ഭാര്യയാകാൻ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ വിവാഹശേഷം, അവൾ നിരവധി കാമുകന്മാരെ പിൻതുടർന്നു കണ്ടു.താമസിയാതെ ഗോമെർ ഈ പുരുഷന്മാരിൽ ഒരാളിൽ നിന്ന് ഒരു കുട്ടിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു, ദൈവം ഹോശേയയോട് പറഞ്ഞു, "ഈ കുട്ടിയെ നിന്റെ സ്വന്തം കുട്ടിയായി സ്വീകരിക്കുക."

അങ്ങനെ ഹോശേയ ആ കുട്ടിയെ സ്വീകരിച്ച് അവന് "യിസ്രായേൽ" എന്ന് പേരിട്ടു. അവൻ യിസ്രായേൽ ജനത്തോട് പ്രസംഗിച്ചു പറഞ്ഞു, "ദൈവം നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസ്തരാണ്, മറ്റു ദേവന്മാരുടെ പിന്നാലെ ഓടുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, 'യിസ്രായേലിനെയും യേഹ്ര അവിടെ ചെയ്തതിനെയും ഓർക്കുക. അതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെയും ന്യായം വിധിക്കും, നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽ താഴ്വരയിൽ ഒരു ജനതയായിരിക്കയില്ല..

ഗോമെറിന് അവളുടെ കാമുകന്മാരിൽ ഒരാളിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു കുട്ടി ജനിച്ചു. ഇത്തവണ അത് ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു. ഹോശേയയോട് അവളെ സ്വീകരിക്കാൻ പറഞ്ഞു, അതിനാൽ അവൻ അവൾക്ക് "കരുണയില്ലാത്തത" എന്ന് പേരിട്ടു.കരുണയില്ലാത്തവളുടെ മുലകുടി മാറിയ ശേഷം, ഗോമർ അവളുടെ കാമുകന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക് പോയി. അവൾ മറ്റൊരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. ദൈവം പറഞ്ഞു, "ഈ കുട്ടിയെ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ സ്വീകരിക്കുക, പക്ഷേ അവനെ 'എന്റേതല്ല' എന്ന് വിളിക്കുക."

ഹോശേയ ഇസ്രായേൽ ജനത്തോട് പ്രസംഗിച്ചു, "നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയാണ്. നിങ്ങൾ ആരുടേതാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല, ദൈവം പറയുന്നു, 'നിങ്ങൾ എന്റേതല്ല'."എന്നാൽ അത് മാറുന്ന ദിവസം വരും!ദൈവം അഭിമാനത്തോടെ പറയും, 'നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമാണ്."യിസ്രായേൽ തന്റെ സഹോദരനോട് പറയും, 'നിനക്ക് ഒരു പുതിയ പേരുണ്ട്. എന്റേതല്ല എന്നതിന് പകരം, നീ എന്റെ സ്വന്തം'

എന്നാണ്. അവൻ തന്റെ സഹോദരിയോട് പറയും, 'കരുണയില്ല' എന്നതിന് പകരം, ഇപ്പോൾ നിന്റെ പേര് സമൃദ്ധമായ കരുണ എന്നാണ്.'"

ഹോശേയയുടെയും അവളുടെ മക്കളുടെയും കൂടെ താമസിക്കുന്നത് ഗോമെറിന് മടുത്തു. അവൾ തന്റെ കാമുകന്മാരിൽ ഒരാളോടൊപ്പം ഒളിച്ചോടി. അപ്പോൾ അവൻ ഒരു അടിമക്കച്ചവടക്കാരനാണെന്ന് അവൾ കണ്ടെത്തി, അവൻ അവളെ അടിമയാക്കി. ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരികെ വരാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. "ഓ,
വീണ്ടും വീട്ടിലെത്താൻ! ഹോശേയ എനിക്ക് വളരെയധികം തന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ അവനോട് പുറം തിരിഞ്ഞു." നഷ്ടപ്പെട്ടത് തിരികെ ലഭിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

ദൈവം ഹോശേയയോട് പറഞ്ഞു, "അടിമച്ചന്തയിൽ പോയി അടിമച്ചന്തയിൽ നിന്ന് നിന്റെ ഭാര്യയെ വാങ്ങുക."പ്രവാചകൻ തന്റെ പണമെടുത്ത്
അടിമച്ചന്തയിലേക്ക് പോയി. എല്ലാ അടിമകളും എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ നഗ്നരായി നിൽക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവരിൽ ഗോമെറും ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഹോശേയ നടന്ന് ആവശ്യമായ വില നൽകി. പിന്നെ അവൻ തന്റെ മേലങ്കി ഊരി ഭാര്യയെ മൂടാൻ ഉപയോഗിച്ചു. അവർ ഒരുമിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ വാങ്ങി. ഇനി നീ എന്നെ വിട്ട് നിന്റെ കാമുകന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോകില്ല." ഹോശേയ അവളെ സ്നേഹിക്കുകയും അവളെ ആർദ്രമായി പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്തു.
അവൻ ഇസ്രായേലിനോട് പറഞ്ഞു, "നീ നിന്റെ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് നിന്നെത്തന്നെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിറ്റു. അവർ നിന്നോട് നിന്ദയോടെ പെരുമാറി നിന്നെ അപമാനിച്ചു, നിന്നെ നഗ്നയാക്കി ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം നിന്നെ തിരികെ വാങ്ങി നിന്നോട് സമൃദ്ധി കരുണ കാണിച്ചു, 'നീ എന്റെ സ്വന്തമാണ്' എന്ന് പറയുന്ന ദിവസം വരും. "

152 ഇസ്രായേൽ പ്രവാസത്തിൽ

2 രാജാക്കന്മാർ **17**

ഇസ്രായേൽ വർഷങ്ങളോളം യഹൂദയിൽ നിന്ന് വേറിട്ട ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. അവരുടെ ആദ്യത്തെ രാജാവ് ആരാധനയ്ക്കായി രണ്ട് സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടികളെ സ്ഥാപിച്ചു. അവരുടെ രാജാക്കന്മാരിൽ ആരും കാളക്കുട്ടികളെ നശിപ്പിച്ചില്ല, അവരിൽ ആരും കർത്താവിനെ പിന്തുടർന്നില്ല. എക്കാലത്തെയും മഹാന്മാരായ ചില പ്രവാചകന്മാരെ ഇസ്രായേലിലേക്ക് അയച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ആളുകൾ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിയാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ, നിരവധി മുന്നറിയിപ്പുകൾക്ക് ശേഷം, ദൈവം ഒടുവിൽ അവരെ കീഴടക്കാൻ അനുവദിച്ചു. അവരെ ദേശത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുപോയി മറ്റ് നഗരങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചു. അസീറിയൻ രാജാവ് ഇസ്രായേൽ രാജ്യത്തെ

ആക്രമിച്ച് അതിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തതോടെയാണ് ഇത് ആരംഭിച്ചത്. ജനങ്ങൾക്ക് കനത്ത നികുതി നൽകേണ്ടിവന്നു. പെട്ടെന്ന് അസീറിയയുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേലിനെ മോചിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്ന് ഈജിപ്ത് രാജാവ് പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ ഇത് വിശ്വസിച്ചു അങ്ങനെ അവർ.നികുതി അടയ്ക്കുന്നത് നിർത്തി.

അസീറിയൻ സൈന്യങ്ങൾ ഇസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു, അവരുടെ രാജാവിനെ പിടികൂടി തടവിലാക്കി. അതിനുശേഷം അവർ ശമര്യയെ വളഞ്ഞു, ആരെയും അകത്തേക്കോ പുറത്തേക്കോ പോകുന്നത് തടഞ്ഞു. ശമര്യ കീഴടങ്ങുന്നതുവരെ ഇത് മൂന്ന് വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. അസീറിയക്കാർ ക്രൂരന്മാരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിനെതിരെ മത്സരിക്കരുതെന്ന് മറ്റ് രാജ്യങ്ങൾക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പായി അവർ ഇസ്രായേൽ ജനതയെ ഉപയോഗിച്ചു. അതിജീവിച്ചവരെ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി നാടുകടത്തി.ഇസ്രായേൽ ദേശത്ത് മറ്റു ചിലരെ താമസിപ്പിച്ചു. അവർ നഗരങ്ങളിൽ താമസമാക്കി, പുതിയ ജനതയെ ശമര്യ എന്ന് വിളിച്ചു.പുതിയ ആളുകൾക്ക് കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽ അവർ കൊണ്ടുവന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നത് തുടർന്നു. ദൈവം അവരുടെ ഇടയിൽ സിംഹങ്ങളെ അയച്ചു, നിരവധി ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

അശ്ശൂർ രാജാവിന്റെ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് പറഞ്ഞു, "ശമര്യർക്ക് ദേശത്തിന്റെ ദൈവത്തെ അറിയില്ല. അവനെ എങ്ങനെ ശരിയായി ആരാധിക്കണമെന്ന് അവർക്ക് അറിയാത്തതിനാൽ അവരെ കൊല്ലാൻ അവൻ സിംഹങ്ങളെ അയച്ചു."അപ്പോൾ രാജാവ് പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറച്ച് പുരോഹിതന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ശമര്യയിലേക്ക് തിരിച്ചയയ്ക്കുക. ദേശത്തിന്റെ ദൈവത്തെ എങ്ങനെ ആരാധിക്കണമെന്ന് അവർ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കട്ടെ."കുറച്ച് പുരോഹിതന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് തിരിച്ചയച്ചു.അവർ ശമര്യക്കാരെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചും അവനെ എങ്ങനെ ആരാധിക്കണമെന്നും പഠിപ്പിച്ചു. ജനം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ അവർ അവരുടെ പഴയ വിഗ്രഹങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചു. അവർ രണ്ടും ഒരുമിച്ച് കലർത്തി. ഇത് വരും വർഷങ്ങളിൽ തുടർന്നു.

153 ഹിസ്കിയാവ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***18:1-12, 2*** ദിനവൃത്താന്തം ***29 – 31***

25 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഹിസ്കീയാവ് രാജാവായി. ദാവീദിനു ശേഷമുള്ള ഏതൊരു രാജാവിനേക്കാളും അവൻ കർത്താവിനെ അനുസരിച്ചു. അദ്ദേഹം ആദ്യം ചെയ്തത് തന്റെ പിതാവ് അടച്ചിട്ട ആലയം തുറക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പുരോഹിതന്മാരോടും ലേവ്യരോടും പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ പാപം നിമിത്തം ദൈവം നമുക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞു എന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം. നമ്മൾ ഏതാണ്ട് ഇസ്രായേൽ രാജ്യം

പോലെയാണ്, പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് അപ്പുറമായിരിക്കുന്നു.എന്നാൽ ഞാൻ കർത്താവിനോട് ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നു, അങ്ങനെ അവൻ നമ്മിൽ നിന്ന് തന്റെ കോപം മാറ്റും. ദൈവം നിങ്ങളെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കാനും അവനെ സേവിക്കാനും തിരഞ്ഞെടുത്തതിനാൽ എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യമാണ്.

പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും അവരുടെ രാജാവിനു ചുറ്റും കൂടി. അവർ ആദ്യം ചെയ്തത്
കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ സ്വയം ശുദ്ധീകരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. പിന്നീട് അവർ ആലയത്തിൽ പോയി ശുദ്ധീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അശുദ്ധമായ വസ്തുക്കൾ പുറത്തെടുത്ത് മറ്റെല്ലാം വൃത്തിയാക്കി. അതിനുശേഷം, ഹിസ്കീയാവ് രാജാവും നഗര ഉദ്യോഗസ്ഥരും കർത്താവിന് ബലിയർപ്പിച്ചു. യെരുശലേമിലെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തി. പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും ക്രമീകരിച്ചു. സംഗീതജ്ഞരായ ലേവ്യർ അവരുടെ വാദ്യോപകരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി. ദാവീദിന്റെ ഗീതങ്ങൾ ആലപിക്കാൻ ഗായകസംഘം ഒരുങ്ങി. ജനങ്ങൾ വന്നു ദൈവത്തിനു ബലിയർപ്പിച്ചു. കാഹളം മുഴക്കുമ്പോൾ അവർ കർത്താവിന് പാടി. എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു, കുമ്പിട്ടു ആരാധിച്ചു. പുരോഹിതന്മാർക്ക് എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത്ര ഹോമയാഗങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു.
വേല പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ലേവ്യർ അവരെ സഹായിക്കണമായിരുന്നു. പെസഹയുടെ സമയമായപ്പോൾ, ഹിസ്കീയാവ് എല്ലാവരെയും യെരുശലേമിൽ ഒരുമിച്ച് പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. പെസഹയുടെ സമയമായപ്പോൾ, ഹിസ്കീയാവ് എല്ലാവരെയും യെരുശലേമിൽ ഒരുമിച്ച് പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു.ദൂതന്മാർ പ്രദേശത്തുടനീളം എല്ലാ നഗരങ്ങളിലേക്കും പോയി. ദൈവം യെഹൂദാജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഇളക്കി, അവർ തങ്ങളുടെ രാജാവിനോടൊപ്പം പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ വന്നു. ഇസ്രായേലിലെ മിക്ക ജനങ്ങളെയും മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിരുന്നു, പക്ഷേ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ദേശത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യെരുശലേമിൽ വന്ന് കർത്താവിനെ ആരാധിക്കാൻ ഹിസ്കീയാവ് അവരെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ചിലർ ദൂതന്മാരെ നോക്കി ചിരിച്ചു, എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ സ്വയം താഴ്ത്തി യെരുശലേമിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു.

ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം ഒത്തുകൂടി. രാജാവ് അവരോട് ആദ്യം കൽപ്പിച്ചത് നഗരത്തിലുടനീളം നടന്ന് എല്ലാ പുറജാതീയ ബലിപീഠങ്ങളെയും തകർക്കുക എന്നതായിരുന്നു. മോശ ഉണ്ടാക്കിയ വെങ്കല സർപ്പത്തെ നശിപ്പിക്കാനും അവൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, കാരണം ആളുകൾ അതിന് ധൂപം കാട്ടുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം അവർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പെസഹാ കുഞ്ഞാടുകളെ അർപ്പിച്ചു. ഇസ്രായേലിൽ നിന്നുള്ള പലരെയും ദൈവമുമ്പാകെ ശുദ്ധരായി കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ആ നടപടിക്രമത്തിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ വേണ്ടത്ര സമയമില്ലായിരുന്നു. ഹിസ്കീയാ രാജാവ് പ്രാർത്ഥിച്ചു, അവർ കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കാൻ വന്നതിനാൽ അവർക്ക് ഒരു ഇളവ് നൽകണമെന്ന് കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ദൈവം അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു, പെസഹ ഭക്ഷിക്കാൻ ജനത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ആഘോഷം ഏഴു ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. പിന്നീട് മുഴുവൻ ജനക്കൂട്ടവും അത് മറ്റൊരു ഏഴു ദിവസത്തേക്ക് കൂടി നീട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചു. യെഹൂദയിൽ നിന്നോ ഇസ്രായേലിൽ നിന്നോ ഉള്ളവരായി എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് സന്തോഷിച്ചു. ശമര്യക്കാർ പോലും അവരോടൊപ്പം സന്തോഷിച്ചു. ദാവീദിന്റെയും ശലോമോന്റെയും കാലം മുതൽ യെരുശലേമിൽ അത്തരമൊരു ഉത്സവം കണ്ടിട്ടില്ല. എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജനം വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവർ ആദ്യം ചെയ്തത്

വ്യാജദൈവങ്ങളുടെയും വിഗ്രഹാരാധനയുടെ വസ്തുക്കളുടെയും എല്ലാ ബലിപീഠങ്ങളും ഇടിച്ചുകളയുക എന്നതായിരുന്നു. പുരോഹിതന്മാർക്കും ലേവ്യർക്കും ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണസമയ സേവനം നൽകുന്നതിനായി അവർ ദശാംശങ്ങളും വഴിപാടുകളും ആലയത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. യെഹൂദായുടെ ചരിത്രത്തിലുടനീളം, ഹിസ്കീയാവിനെപ്പോലെ ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം 29 വർഷം ഭരിച്ചു.

154 അസ്സീറിയൻ രാജാവ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***18:13 – 19:37***

2 ദിനവൃത്താന്തം ***32:1-23***

ഹിസ്കിയാവ് രാജാവായിരുന്നപ്പോൾ അസീറിയൻ സൈന്യം യഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അവർ ഇസ്രായേലിനെ കീഴടക്കിയിരുന്നു. അവർ യെരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അസീറിയൻ സൈന്യാധിപൻ നഗരത്തിന്റെ മതിലുകൾക്ക് പുറത്ത് യഹൂദ ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായി ഒരു യോഗം വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "അസീറിയയിലെ മഹാരാജാവായ സൻഹേരീബ് ഹിസ്കീയാവിന് ഈ സന്ദേശം അയയ്ക്കുന്നു: എന്റെ വലിയ സൈന്യത്തെ നീ എന്തിനാണ് എതിർക്കുന്നത്? മറ്റ് ജനതകൾ വന്ന് നിന്നെ സഹായിക്കുമെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ? കേൾക്കൂ. അവർ വരില്ല! അവർ ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നു. "ഓ, നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ നീ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ട്? നിന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങളെ ഇവിടെ അയച്ചത് നിന്റെ ദൈവമാണ്!" സൈന്യാധിപൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യെരുശലേമിലെ ജനങ്ങൾ അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് നഗരമതിലുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ എബ്രായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു അവർക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

യഹൂദ ഉദ്യോഗസ്ഥർ പറഞ്ഞു, "ദയവായി നിന്റെ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കൂ. ഞങ്ങൾക്ക് അത് മനസ്സിലാകും." സൈന്യാധിപൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "വേണ്ട! ഈ സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ രാജാവിന് വേണ്ടി മാത്രമല്ല. സാധാരണക്കാർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ തകർക്കുമ്പോൾ അവർ കഷ്ടപ്പെടും." അയാൾ ചുമരിലെ പുരുഷന്മാരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. "ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ! നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ വിശ്വസിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കരുത്! അസീറിയയിലെ മഹാരാജാവായ സൻഹേരീബിനെ വിശ്വസിക്കൂ! അവൻ നിങ്ങളെ നന്നായി പരിപാലിക്കും. നമ്മൾ നിരവധി രാഷ്ട്രങ്ങളെ കീഴടക്കിയിട്ടുണ്ട്, അവരുടെ ദേവന്മാർക്ക് അവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.അശ്ശൂരിലെ മഹാരാജാവിനെ തടയാൻ നിന്റെ ദൈവത്തിന് കഴിയില്ല!"

ഈ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ഹിസ്കീയാ രാജാവ് വസ്ത്രം കീറി ദേവാലയത്തിൽ.പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോയി. ദൈവജനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവൻ ദൂതന്മാരെ യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.യെശയ്യാവ് ഹിസ്കീയാവിന് സന്ദേശം അയച്ചു. "എനിക്ക് യഹോവയിൽ നിന്ന് ഒരു ആലോചന

ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ പറയുന്നു, 'ഈ മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ കേട്ടു. അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ട. ഞാൻ അവന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കും, അവൻ തന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് ഓടിപ്പോകും. അവൻ അവിടെ എത്തിയാൽ, ആരെങ്കിലും അവനെ കൊല്ലും.'പെട്ടെന്ന്, അശ്ശൂരിൽ വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് സൈന്യാധിപൻ കേട്ടു. തന്റെ രാജാവിന് തന്നെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു.

മുഴുവൻ സൈന്യവും പോയി.കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സൻഹേരീബ് തന്റെ സൈന്യത്തെ വീണ്ടും യെരുശലേമിലേക്ക് മാറ്റി. വഴിയിൽ, അവൻ ഹിസ്കീയാവ്ക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു."നീ എന്നിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതയാണെന്ന് നിന്റെ ദൈവം നിന്നോട് പറഞ്ഞോ? അവനെ വിശ്വസിക്കരുത്!മറ്റു പല ജനതകളുടെയും ദേവന്മാരെ ഞാൻ കീഴടക്കിയിട്ടുണ്ട്, അവയെ തീയിൽ ഇട്ടുചുട്ടുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് അവരുടെ ജനതകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിങ്ങളുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?"ഹിസ്കീയാവ് കത്ത് ആലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അത് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വിരിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. യെശയ്യാവ് ഹിസ്കീയാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, പക്ഷേ അത് അവനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നില്ല. സൻഹേരീബിനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തരമായിരുന്നു അത്.അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു, "നീ ആരാണെന്ന് നീ കരുതുന്നു? നിന്നെ തുപ്പാൻ ഞാൻ യെരുശലേമിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നീ ആരെയാണ് പരിഹസിക്കുന്നതെന്ന് നീ കരുതുന്നു? മറ്റു ജനതകളെ വിധിക്കേണ്ടതിന് നിന്നെ അധികാരത്തിലാക്കിയത് ഞാനാണ്.ഇപ്പോൾ നീ ഇത്ര അഹങ്കാരിയാണോ എന്നെ ശകാരിക്കുന്നത്? ഇതാ ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ നിന്റെ മൂക്കിൽ ഒരു കൊളുത്തും വായിൽ ഒരു കഷണവും ഇടും. പിന്നെ ഞാൻ നിന്നെ നീ വന്ന കളപ്പുരയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകും!
"ഹിസ്കീയാവേ, സൻഹേരീബിനെ ഓർത്ത് വിഷമിക്കേണ്ട.

ഒരു അമ്പു പോലും യെരുശലേമിന്റെ മതിലുകളിൽ തട്ടുകയില്ല.അവന്റെ സൈന്യം ഇവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പ്, അവർ തിരിഞ്ഞു അവരുടെ രാജ്യത്തേക്ക് മടങ്ങും. ഞാൻ നിന്റെ പ്രതിരോധമാണ്! ഞാൻ ഈ യുദ്ധം ചെയ്ത് നഗരത്തെ രക്ഷിക്കും.ആ വൈകുന്നേരം അസീറിയൻ സൈന്യം പാളയമടിച്ചു.

സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു, ഉറങ്ങാൻ സമയമാകുന്നതുവരെ പുരുഷന്മാർ തീയുടെ ചൂടും ഇരുന്നു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ, 1,85,000 പടയാളികൾ അവർ ഉറങ്ങിയിരുന്ന സ്ഥലത്ത് മരിച്ചിരുന്നു.അസീറിയൻ രാജാവിന് മരിച്ചവരുടെ ഒരു സൈന്യമുണ്ടായിരുന്നു!അവൻ വേഗം നീനെവേയിലേക്ക് മടങ്ങി തന്റെ വിഗ്രഹത്തിന് മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി. അവന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ അകത്തു വന്നു അവനെ കൊന്നു. അശ്ശൂരിലെ മഹാരാജാവായ സൻഹേരീബ് മരിച്ചു, അപ്പോൾ യെരുശലേം സമാധാനത്തിലായിരുന്നു.

155 പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾ

2 രാജാക്കന്മാർ *20, 2* ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ *32:24-33*

ഹിസ്കീയാവ് രാജാവ് അത്യന്തം രോഗബാധിതനായി. പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഈ രോഗം നിന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് ദൈവം എന്നോട് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ മരിക്കാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊൾക." പിന്നെ അവൻ തിരിഞ്ഞു മുറിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി.
ഹിസ്കീയാ ദൈവത്തോട് നിലവിളിച്ചു. "അയ്യോ കർത്താവേ! ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ നടന്നു, നിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചു ജീവിച്ചു. ദയവായി എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കണമേ." അവൻ തല ചുവരിലേക്ക് തിരിച്ചു കരഞ്ഞു.

വീണ്ടും ദൈവം യെശയ്യാവിനോട് സംസാരിച്ചു. "നീ ചെന്ന് ഹിസ്കീയാ രാജാവിനോട് അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു, അവന്റെ കണ്ണുനീർ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുക. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവന്റെ ആയുസ്സിനോട് പതിനഞ്ച് വർഷം കൂട്ടും. ഈ വാഗ്ദാനം സത്യമാണെന്ന് അവൻ അറിയേണ്ടതിന് ഞാൻ അവന് ഒരു അടയാളവും നൽകും. സൂര്യന്റെ നിഴൽ പത്ത് പടി പിന്നോട്ട് പോകാൻ ഞാൻ ഇടയാക്കും."ഹിസ്കീയാ സൂര്യന്റെ നിഴൽ നോക്കി, അത് പത്ത് പടി പിന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നത് കണ്ടു.

ഉടനെ അവന്റെ രോഗം അവനെ വിട്ടുപോകാൻ തുടങ്ങി. അവൻ പൂർണ്ണമായും സുഖമായി. അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പാടി നന്ദി പറഞ്ഞു.
അവൻ സുഖം പ്രാപിച്ചതിനുശേഷം, ബാബിലോണിൽ നിന്ന് സമ്മാനങ്ങളുമായി ഒരു പ്രതിനിധി സംഘം എത്തി. ഹിസ്കീയാവ് സുഖം പ്രാപിച്ചതിൽ സന്തോഷമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ അവരുടെ രാജാവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കത്ത് അവന് നൽകി.

ഇതിൽ ഹിസ്കീയാവ് സന്തുഷ്ടനായി, തന്റെ കൊട്ടാരവും കെട്ടിടങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് പ്രതിനിധി സംഘത്തെ ആദരിച്ചു. അവൻ അവരെ ട്രഷറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ, വിലയേറിയ തൈലം എന്നിവയുൾപ്പെടെ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ നിക്ഷേപങ്ങളും കാണിച്ചു. ബാബിലോണിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ പോയതിനുശേഷം, പ്രവാചകൻ യെശയ്യാവ് ചോദിച്ചു, "ആ മനുഷ്യർ ആരായിരുന്നു, അവർ നിങ്ങളോട് എന്താണ് പറഞ്ഞത്?"രാജാവ് പറഞ്ഞു, "അവർ ദൂരദേശത്ത് നിന്ന്, ബാബിലോൺ എന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് വന്നവരാണ്.""നീ അവർക്ക് എന്താണ് കാണിച്ചുകൊടുത്തത്?""ഞാൻ അവർക്ക് എല്ലാം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. വിലപ്പെട്ടതൊന്നും ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെച്ചില്ല."പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "യഹോവയുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. ബാബിലോൺ യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ച് അവർ കണ്ടതെല്ലാം അവരുടെ രാജ്യത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു ദിവസം വരും. നിങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾ ബാബിലോൺ രാജാവിന് അടിമകളാകും."
ഹിസ്കീയാവ് തല കുനിച്ചുകൊണ്ട് ഒടുവിൽ പറഞ്ഞു,"യഹോവയുടെ ഈ സന്ദേശം നല്ലതല്ല. ഇതൊന്നും എന്റെ ആയുഷ്കാലത്ത് സംഭവിക്കില്ല. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, സമാധാനവും സുരക്ഷിതത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

156 മാനസാന്തരപ്പെട്ടവനായ ദുഷ്ട രാജാവ്

2 രാജാക്കന്മാർ*21, 2* ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ *33*

ദാവീദിന്റെ വംശജരിൽ ഏറ്റവും മികച്ച രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ഹിസ്കീയാവ്. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മനശ്ശെ എല്ലാവരിലും ഏറ്റവും ദുഷ്ടനായിരുന്നു. 12 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അവൻ രാജാവായി, 55 വർഷം ഭരിച്ചു. ഇസ്രായേൽജനത അവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം കനാനിലെ രാജാക്കന്മാരെക്കാൾ മോശമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് വ്യാജദൈവങ്ങൾക്കുള്ള എല്ലാ ബലിപീഠങ്ങളും നശിപ്പിച്ചിരുന്നു, പക്ഷേ മനശ്ശെ അവ പുനർനിർമ്മിച്ചു. അവൻ ആലയത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ പലതും സ്ഥാപിച്ചുഅവൻ മുഴുവൻ ജനതയെയും മന്ത്രവാദം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു, സ്വന്തം പുത്രന്മാരെ പോലും വ്യാജദൈവങ്ങൾക്ക് ബലിയർപ്പിച്ചു. ദൈവം മനശ്ശെയോടും യെഹൂദാ ജനതയോടും സംസാരിച്ചു, പക്ഷേ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ, അസീറിയയിൽ നിന്നുള്ള സൈനിക മേധാവികൾക്ക് രാജാവിനെ പിടികൂടാൻ കർത്താവ് ഏൽപിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂക്കിൽ ഒരു കൊളുത്ത് വയ്ക്കുകയും വെങ്കല ചങ്ങലകൾ കെട്ടി കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. അവനെ ബാബിലോണിലെ ഒരു തടവറയിൽ അടച്ചു. മനശ്ശെയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഇരുണ്ട സമയമായിരുന്നു ഇത്. അങ്ങനെ അവൻ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി ദൈവത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. യഹോവ അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു അവനോട് കൃപ കാണിച്ചു. യഹോവ അവനെ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ പോയി വീണ്ടും രാജാവാകാൻ അനുവദിച്ച സമയം വന്നു.

അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, യഹോവ തനിക്കുവേണ്ടി ഇത് ചെയ്തുവെന്ന്
മനശ്ശെക്ക് അറിയാമായിരുന്നു, അവൻ നന്ദിയുള്ളവനായിരുന്നു. അവൻ ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളും ബലിപീഠങ്ങളും നീക്കം ചെയ്തു.
അവൻ ദൈവത്തിന്റെ യാഗപീഠം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും കർത്താവിന് നന്ദി പറയുന്നതിനായി അത് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ നേതൃത്വത്തിലൂടെ സൈന്യം കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു. മനശ്ശെ മരിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ മകൻ ആമോൻ രാജാവായി. അവൻ രണ്ടു വർഷം മാത്രമേ ഭരിച്ചുള്ളൂ, പക്ഷേ അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിലെ ദുഷ്ടനെപ്പോലെ തന്നെയായിരുന്നു.എന്നിരുന്നാലും, തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ അവൻ യഹോവയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞില്ല.
അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെതിരെ ഗൂഢാലോചന നടത്തി ഒടുവിൽ അവനെ കൊന്നു.യെഹൂദയിലെ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ആ പുരുഷന്മാരെ വേട്ടയാടി വധിച്ചു. അവർ ആമോന്റെ മകനെ പിടിച്ചു രാജാവാക്കി. അവന്റെ പേര് യോശീയാവ് എന്നായിരുന്നു, അവൻ വെറും 8 വയസ്സുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും യോശീയാവ് യഹൂദയിലെ ഒരു മഹാനായ രാജാവായി.

157 ഒരു പുസ്തകം കണ്ടെത്തി

2 രാജാക്കന്മാർ *22, 2* ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ *34:1-32*

യോശീയാവ് യെഹൂദയിൽ രാജാവായപ്പോൾ എട്ട് വയസ്സായിരുന്നു. രാജാവായ ദിവസം മുതൽ 31 വർഷം കഴിഞ്ഞ് മരിക്കുന്നതുവരെ അവൻ കർത്താവിനോടുകൂടെ നടന്നു. യെഹൂദാ ജനത അടിമത്തത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പുള്ള അവസാനത്തെ മഹാനായ രാജാവായിരുന്നു അവൻ. 26 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, ആലയം പുതുക്കിപ്പണിയാൻ അവൻ ആളുകളെ കൂലിക്കെടുത്തു. അതിനായി പണം നൽകിയിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ അത് പണിക്കാർക്ക് നൽകി, "നിങ്ങൾ സത്യസന്ധരായ പുരുഷന്മാരാണെന്ന് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ പണത്തിന്റെ കണക്ക് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല" എന്ന് പറഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം, മഹാപുരോഹിതൻ മോശ എഴുതിയ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം കണ്ടെത്തി. അവൻ അത് രാജാവിന് അയച്ചു, രാജാവ് അത് ഉച്ചത്തിൽ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ യോശീയാവ് വസ്ത്രം കീറി പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ നേരെ യഹോവയുടെ കോപം വലുതാണ്! നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ദൈവവുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി, അത് വീണ്ടും വീണ്ടും ലംഘിച്ചു. നമ്മുടെ മേലുള്ള അവന്റെ വിധി അടുത്തിരിക്കണം. പോയി കർത്താവിനോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളെ കണ്ടെത്തുക."

പുരോഹിതൻ നഗരത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗത്തേക്ക് ഹൽദാ എന്ന പ്രവാചകിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ അവളോട് ചോദിച്ചു.അവൾ പറഞ്ഞു, "നിന്നെ ഇവിടെ അയച്ച മനുഷ്യനോട് എനിക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശം ഉണ്ട്. ദൈവം പറയുന്നു, 'ഈ ദേശത്തെ ജനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും എനിക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞു. അവർ വിഗ്രഹങ്ങളെയും വ്യാജദൈവങ്ങളെയും സേവിക്കുന്നു. നീ കണ്ടെത്തിയ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ന്യായവിധി ഞാൻ നിറവേറ്റാൻ പോകുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിനും ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും മേൽ ഉടൻ തന്നെ ദുരന്തം വരും. വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയെ തടയാൻ യാതൊന്നിനും കഴിയില്ല.

ഹൽദാ പറഞ്ഞു, "യെഹൂദാരാജാവിനോട് എനിക്ക് മറ്റൊരു സന്ദേശം പറയാനുണ്ട്. കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, 'ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ദുഃഖിച്ചു, നിങ്ങൾ വസ്ത്രം കീറി കരഞ്ഞു. നിങ്ങൾ താഴ്മയോടെ എന്നെ അന്വേഷിച്ചു, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു. അതിനാൽ, ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തിന്

വരുത്തുന്ന ദുരന്തം നിങ്ങൾ കാണുകയില്ല. നിങ്ങൾ മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. പുരോഹിതൻ ഈ വാക്കുകൾ യോശീയാവിനോട് പറഞ്ഞു. അവ കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ യെരുശലേമിലെയും യെഹൂദയിലെയും എല്ലാ മൂപ്പന്മാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ പോയി ബാക്കിയുള്ള ആളുകളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. എല്ലാവരും ആലയത്തിലേക്ക് പോയി, അവിടെ രാജാവ് മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം വായിക്കുന്നത് കേട്ടു. തങ്ങളുടെ ജനത ദൈവവുമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടി അവർ കേട്ടു.

ന്യായപ്രമാണം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, യോശീയാവ് രാജാവിനായി നീക്കിവച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്നു. എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ, അവൻ അതേ പ്രതിജ്ഞകൾ കർത്താവിന് സമർപ്പിച്ചു. തന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയും ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. എല്ലാ ആളുകളും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചു.

158 യോശിയാവിലൂടെ ഉണർവ്വ്

2 രാജാക്കന്മാർ ***23, 2*** ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ ***34:32 – 35:27***

യോശീയാവ് രാജാവും യെഹൂദാ ജനതയും ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത പുതുക്കി. രാജാവ് അതിനുശേഷം ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ വ്യാജ ബലിപീഠങ്ങളും എടുത്തുമാറ്റി അവ കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. ജനം യെരുശലേം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ച് നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു.
അത് പൂർത്തിയായപ്പോൾ, രാജാവ് നേരിട്ട് യെഹൂദാദേശത്തുടനീളം സഞ്ചരിച്ച്
എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നാശം നിരീക്ഷിച്ചു. അടുത്തതായി അവൻ ഇസ്രായേൽ ദേശത്തുടനീളം സഞ്ചരിച്ച് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബലിപീഠങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു. ഒരു പ്രധാന പുറജാതീയ സ്ഥലം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ ഇനി ഒരിക്കലും അത് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാൻ യാഗപീഠം അശുദ്ധമാക്കി. ബെഥേലിൽ യൊരോബെയാം പണിത യാഗപീഠത്തിലേക്ക് അവൻ പോയി. ചുറ്റുമുള്ളതെല്ലാം യോശീയാ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു. സമീപത്ത് ചില ശവകുടീരങ്ങൾ അവൻ കണ്ടു, അതിനാൽ ചില മനുഷ്യ അസ്ഥികൾ കൊണ്ടുവരാൻ അവൻ ആളുകളെ അയച്ചു. യാഗപീഠം അശുദ്ധമാക്കാൻ അവൻ അവ കത്തിച്ചു. അപ്പോൾ യോശീയാ സമീപത്ത് ഒരു സ്മാരകം കണ്ടു. അവൻ ചോദിച്ചു, "അതെന്താണ്?"ആ പ്രദേശത്തെ ആളുകൾ പറഞ്ഞു, "അത് യെഹൂദയിൽ നിന്ന് വന്ന പ്രവാചകന്റെ ശവകുടീരമാണ്. യെരോബെയാം ഈ യാഗപീഠം തന്റെ സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടികൾക്ക് സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ സംസാരിക്കാൻ കർത്താവ് അവനെ ഇവിടെ അയച്ചു. ഈ യാഗപീഠത്തോട് നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രവചിക്കുകയും ജനങ്ങളോട് പറയുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവചനം നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ശമര്യയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വൃദ്ധ പ്രവാചകന്റെ

ശവകുടീരവുമാണ്.""ഈ അസ്ഥികളെ തകർക്കരുത്" എന്ന് യോശീയാവ് പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി.

രാജാവ് മറ്റാരെയും പോലെ പെസഹാ വിരുന്ന് സംഘടിപ്പിച്ചു. എല്ലാവർക്കും യാഗം അർപ്പിക്കാൻ കഴിയത്തക്കവിധം അവനും യെഹൂദയിലെ പ്രമുഖരും ഉദാരമായി കൊടുത്തു. യഹൂദയുടെ മുഴുവൻ ചരിത്രത്തിലും, യോശീയാവിനെപ്പോലെ ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല, അവൻ പൂർണ്ണ മനസ്സോടും ഹൃദയത്തോടും ശക്തിയോടും കൂടി കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ പൂർണ്ണമായും പിന്തുടർന്നു. എന്നിരുന്നാലും, യെരുശലേമിനെ നശിപ്പിക്കാൻ കർത്താവ് പദ്ധതിയിട്ടു. ഇസ്രായേലിനോട് ചെയ്തതുപോലെ യഹൂദയിലെ ജനങ്ങളെയും പ്രവാസത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു. യോശീയാവ് മരിക്കുന്നതുവരെ അത് സംഭവിക്കാൻ അവൻ അനുവദിച്ചില്ല. രാജാവിന് 39 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, ഈജിപ്തിലെ ഫറവോൻ അസീറിയയെ സഹായിക്കാൻ
യഹൂദയെ കടന്ന് തന്റെ സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. അവരെ തടയാൻ യോശീയാവ് തന്റെ സൈന്യത്തെ കൊണ്ടുപോയി . ഫറവോൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ യുദ്ധം നിന്നോടല്ല. ഞാൻ മറ്റൊരാളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. ഇടപെടരുത്, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം എന്നെ ഉപയോഗിച്ച് നിന്നെ നശിപ്പിക്കും."

യോശീയാവ് ഈ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവൻ യുദ്ധത്തിന് പോയി, പക്ഷേ ശത്രുവിന് താൻ രാജാവാണെന്ന് അറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം വേഷംമാറി. പെട്ടെന്ന് ഒരു അമ്പ് അവന്റെ നേരെ വന്നു, അവൻ രഥത്തിൽ വീണു. അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനെ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ അവൻ മരിച്ചു.യോശീയാവിന്റെ മരണത്തിൽ യെഹൂദ മുഴുവനും വിലപിച്ചു.
പ്രവാചകനായ യിരെമ്യാവ് ഒരു ഗാനം എഴുതി, അത് അവന്റെ ശവസംസ്കാര ചടങ്ങിൽ ആലപിച്ചു.

159 തകർന്ന കൂടം

യിരെമ്യാവ്***1 & 18 – 20***
2 രാജാക്കന്മാർ ***23:28-37***
2 ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ ***36***

കഥകൾ 159 - 164 യിരെമ്യാവ് പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും ശുശ്രൂഷയിലും സംഭവിച്ചു.

യോശീയാവ് രാജാവിന്റെ കാലത്ത്, പ്രവാചകനായ യിരെമ്യാവിനെ ദൈവം യെഹൂദയിലെ ജനങ്ങളോട് പ്രസംഗിക്കാൻ വിളിച്ചു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അവർ ദുഷ്ടരാണെന്ന് നീ അവരോട് പറയണം, ബാബിലോൺ വന്ന് അവരെ കൊണ്ടുപോകും. ഈ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമല്ല, കാരണം അത് സാധ്യമാക്കുന്നത് ഞാനാണ്."യിരെമ്യാവ് പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, എനിക്ക് ഈ ജോലി വേണ്ട. ഞാൻ വളരെ ചെറുപ്പമാണ്, പരസ്യമായി സംസാരിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ല."

കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നീ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ നിന്നെ ഈ ജോലിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഞാൻ കൃത്യമായിപറയും. എന്നിരുന്നാലും, ജനങ്ങൾ കേൾക്കില്ല, അവർ നിന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ വിഷമിക്കേണ്ട. ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പമുണ്ടാകും, നിന്നെ സംരക്ഷിക്കും."

യോശീയാ രാജാവിന്റെ കാലത്ത്, വർഷങ്ങളോളം, യെഹൂദാ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാനും നാടുകടത്തപ്പെടാനും ഉള്ള എല്ലാ കാരണങ്ങളും യഹോവ യിരെമ്യാവിനോട് പറഞ്ഞു. യിരെമ്യാവ് രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ അവർക്കുവേണ്ടി കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവം പറഞ്ഞു, "അത് നിർത്തൂ! ഈ ജനങ്ങൾ ദുരന്തത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണ്, നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ശമുവേലും മോശയും എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചാലും ഞാൻ കേൾക്കില്ല! ഈ അവസ്ഥമതപരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കും പ്രാർത്ഥനകൾക്കും അപ്പുറമാണ്.

കർത്താവ് യിരെമ്യാവിനെ കുശവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അയച്ചു.

അവിടെ കുശവൻ കറങ്ങുന്ന ചക്രത്തിൽ ഒരു കളിമൺ പാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. പെട്ടെന്ന് അവൻ കലത്തിൽ ഒരു പോരായ്മ കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ അവൻ കളിമണ്ണ് വീണ്ടും പൊടിച്ചു തുടങ്ങി.യഹോവ പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേലേ, ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്യുന്നത് ഇതാണ്. നീ എന്റെ കൈകളിൽ കളിമണ്ണ് പോലെയാണ്, നിന്നെ എന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനും സന്തോഷത്തിനും വേണ്ടിയാക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ തകർക്കും."

യഹോവ യിരെമ്യാവിനോട് ഒരു കളിമൺ കലം വാങ്ങി യെഹൂദായിലെ ഭരണാധികാരികളുടെ അടുക്കൽ പോകാൻ പറഞ്ഞു. പ്രവാചകൻ ആ കലം വാങ്ങി ജനനേതാക്കളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. അവൻ അത് വായുവിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് പറഞ്ഞു, "ജനങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ കർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, ദൈവം നിന്നോട് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക!അവൻ ആ കലം താഴെയിട്ടു, അത് കഷണങ്ങളായി തകർന്നു!

അവൻ പറഞ്ഞു, "യെരൂശലേം ഈ കളിമൺ കലം പോലെയാകും. ഞാൻ നഗരം പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കും. നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ ജനങ്ങളെ കൊല്ലും. നഗരം ഈ കളിമൺ കലം പോലെ ശൂന്യമായി കിടക്കും."

പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരാൾ കോപാകുലനായി യിരെമ്യാവിനെ അടിക്കുകയും ആമത്തിൽ ഇടുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്ന് പുരോഹിതൻ അവനെ വിട്ടയക്കാൻ പോയി. യിരെമ്യാവ് അവനോട് പറഞ്ഞു, "കർത്താവ് നിന്റെ പേര് മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് 'ഭീകരം' എന്നാണ്. തെരുവുകളിൽ നിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നത് നീ ഭയത്തോടെ കാണും. നഗരം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് നീ ഭയത്തോടെ കാണും. നിന്നെ ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും, അവിടെ നീ മരിക്കും; അവിടെ നിന്നെ സംസ്കരിക്കും."

ഈജിപ്ത് സൈന്യത്തിനെതിരെ പോരാടിയപ്പോൾ യോശീയാ രാജാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടു. യെഹൂദാ ജനത തന്റെ മകനെ രാജാവാക്കി. മൂന്ന് മാസത്തിനുശേഷം, ഈജിപ്തിലെ ഫറവോൻ യെരുശലേം പിടിച്ചടക്കി പുതിയ രാജാവിനെ ഈജിപ്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ വെച്ച് അവൻ മരിച്ചു. ഫറവോൻ യോശീയായുടെ മറ്റൊരു മകനെ യെഹൂദായുടെ രാജാവായി നിയമിച്ചു. അവന്റെ പേര് യെഹോയാക്കീം എന്നായിരുന്നു.

160 പുസ്തകം കത്തിക്കുന്നു

യിരെമ്യാവ് **26 & 36,** 2 രാജാക്കന്മാർ **24:1-7**

2 ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ **36**

കഥകൾ 159 – 164 യിരെമ്യാവ് പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും ശുശ്രൂഷയിലും നടന്ന കാലത്താണ് സംഭവിച്ചത്.

യെഹോയാക്കീം രാജാവായപ്പോൾ 23 വർഷക്കാലം യിരെമ്യാവ് പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യഹൂദ ഈജിപ്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു, രാജാവ് വർഷം തോറും അവർക്ക് ഉയർന്ന നികുതികൾ നൽകി. ദൈവം യിരെമ്യാവിനോട് ആലയത്തിൽ പോയി ജനങ്ങളോട് മാനസാന്തരപ്പെടാൻ പറയണമെന്ന് പറഞ്ഞു, അല്ലെങ്കിൽ ആലയം നാശമായിത്തീരും. അവൻ പ്രസംഗിച്ചതിനുശേഷം പുരോഹിതനും പ്രവാചകന്മാരും അവനെ പിടിച്ചു, "ഞങ്ങൾ നിന്നെ കൊല്ലാൻ പോകുന്നു. നീ വന്ന് കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
ഇതെല്ലാം സംസാരിക്കാൻ എങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെട്ടു! യഹൂദയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ യിരെമ്യാവിനെ ന്യായീകരിച്ചു "കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ അവന് അവകാശമുണ്ട്. അവനെ വിട്ടയയ്ക്കുക" എന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ വിട്ടയച്ചു, പക്ഷേ അവന് ആലയത്തിലേക്ക് തിരികെ വരാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു.

യഹോവ യിരെമ്യാവിനോട് പറഞ്ഞു, " യെഹൂദയെയും യെരുശലേമിനെയും കുറിച്ചുള്ള വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒരു പുസ്തകം എഴുതുക. യിരെമ്യാവ് തന്റെ എഴുത്തുകാരനായ ബാരൂക്കിനെ ആളയച്ച് കർത്താവ് പറഞ്ഞതെല്ലാം അവന് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. അവസാനിച്ചപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ആലയത്തിൽ പോകാൻ അനുവാദമില്ല, അതിനാൽ അവിടെ പോയി ഈ പുസ്തകം ജനങ്ങൾക്ക് വായിച്ചു കൊടുക്കുക."ബാരൂക്ക് പോയി ആലയത്തിൽ വെച്ച് പുസ്തകം വായിച്ചു.

രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ട് അത് തങ്ങൾക്ക് വായിച്ചു കൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ വായിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഭയന്നു. "രാജാവ് ഇത് കേൾക്കണം" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.അവർ എഴുത്തുകാരനോട് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ ഈ പുസ്തകം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുകയാണ്. നീയും യിരെമ്യാവും ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എവിടേക്ക് പോയി എന്ന് ആരോടും പറയരുത്."

അവർ ആ പുസ്തകം യെഹോയാക്കീം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി, അദ്ദേഹം അത് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചു. ശൈത്യകാലമായതിനാൽ, അദ്ദേഹം തീയുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം വായിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അദ്ദേഹം ആ ഭാഗം മുറിച്ച് തീയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ആവശ്യപ്പെട്ടു, പക്ഷേ മുഴുവൻ പുസ്തകവും തീരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം അത് തുടർന്നു.

മുറിയിലുള്ള എല്ലാവരും പുസ്തകം കേട്ടു, പക്ഷേ ആരും വസ്ത്രം കീറുകയോ ഭയപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ല. അതിനുശേഷം യെഹോയാക്കീം യിരെമ്യാവിനെയും അവന്റെ എഴുത്തുകാരനെയും തടവിലാക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു, പക്ഷേ ദൈവംഅവരെ സംരക്ഷിച്ചു. യഹോവ യിരെമ്യാവിനോട് പറഞ്ഞു, “വെയിലിൽ കത്തിച്ചതുപോലെ മറ്റൊരു പുസ്തകം എഴുതുക. യെഹോയാക്കീം രാജാവിന് ഈ സന്ദേശം നൽകുക. ബാബിലോൺ യെരുശലേമിനെ എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കുമെന്ന് ആരും സംസാരിക്കരുതെന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ പുസ്തകം കത്തിച്ചത്. നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും എന്നത് ഇതാ. നിങ്ങളുടെ മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയില്ല, മറിച്ച് വെയിലിൽ അഴുകിപ്പോകും. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനവും നിങ്ങളുടെ സന്തതികളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയപ്പെടും.”യിരെമ്യാവ് പുസ്തകം വീണ്ടും പറഞ്ഞു, ബാരൂക്ക് അത് എഴുതി. കാലം കടന്നുപോയപ്പോൾ, അവൻഅതിനോട് കൂടുതൽ ചേർത്തു.യിരെമ്യാവ് യെഹൂദാ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, “ബാബിലോൺ വന്ന് ഈ നഗരം നശിപ്പിച്ച് നിങ്ങളെ അടിമത്തത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. നിങ്ങൾ എഴുപത് വർഷം അവിടെ ഉണ്ടാകും. അതിനുശേഷം, ദൈവം നിങ്ങളുടെ മക്കളെ ഈ ദേശത്തേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരും.”ദൈവം ബാരൂക്കിന് ഒരു പ്രത്യേക സന്ദേശം അയച്ചു. "നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ ആശങ്കാകുലരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്റെ എഴുത്തുകാരനാകുന്നതിന്റെ ഭാരം നിങ്ങൾ വഹിക്കുന്നു. വിഷമിക്കേണ്ട. " പട്ടണം നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ ജീവനെ കാത്തു കൊള്ളും. നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും.

161 രണ്ടുകുട്ട അത്തിപ്പഴങ്ങൾ

യിരെമ്യാവ്**24, 2** രാജാക്കന്മാർ **24:8-17**

2 ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ **36**

കഥകൾ 159 – 164 യിരെമ്യ പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും
ശുശ്രൂഷയിലും ആയിരുന്നു.

ബാബിലോൺ രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു. യെഹോയാക്കീം രാജാവ് ഈജിപ്തിനോടുള്ള തന്റെ കൂറ് ഉപേക്ഷിച്ച് ബാബിലോണിനോടുള്ള തന്റെ വിശ്വസ്തത സത്യം ചെയ്തു. നിരവധി വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ബാബിലോണും ഈജിപ്തും ഒരു ഉഗ്രമായ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. യെഹോയാക്കീം തന്റെ കടപ്പാട്ഈജിപ്തിലേക്ക് മാറ്റി. ഇത് ചെയ്യരുതെന്ന് യിരെമ്യാവ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, പക്ഷേ അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

വീണ്ടും, നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു, എന്നാൽ ഇത്തവണ യെരുശലേം പിടിച്ചെടുത്തു. യെഹോയാക്കീമിനെ ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിച്ച് ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ വച്ച് അവൻ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ യെഹോയാക്കീൻ രാജാവായി.നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ ദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വയ്ക്കാൻ ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി. ഉപദേശകരായി സേവിക്കാൻ
ഏറ്റവും മികച്ച യുവാക്കളെ ബാബിലോണിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി. അവരിൽ ദാനിയേലും ഉണ്ടായിരുന്നു. യെഹോയാക്കീൻ മൂന്ന് മാസം മാത്രമേ രാജാവായിരുന്നുള്ളൂ
അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബാബിലോണിനെതിരെ മത്സരിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ തന്നെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമെന്ന് യിരെമ്യാവ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. യുവരാജാവ് അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സൈന്യം തിരിച്ചുവന്നു, ഇത്തവണ അവർ ദേവാലയത്തിലെ എല്ലാ നിധികളും സ്വർണ്ണവും എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. കരകൗശല വിദഗ്ധർ, സൈനികർ, പണ്ഡിതന്മാർ എന്നിവരുൾപ്പെടെ നഗരത്തിലെ വിലപിടിപ്പുള്ളതെല്ലാം അവർ കൊള്ളയടിച്ചു. 10,000 പേരെ ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവരിൽ യെഹെസ്കേലും ഉണ്ടായിരുന്നു.ദേശത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ ദരിദ്രർ മാത്രമേ അവശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

നെബൂഖദ്നേസർ യെഹോയാഖീനെ ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി തടവിലാക്കി. അവന്റെ അമ്മാവനായ സിദെക്കീയാവിനെ യെഹൂദയുടെ രാജാവാക്കി. അവർ പോയതിനുശേഷം, ദൈവം യിരെമ്യാവിന് ഒരു ദർശനം നൽകി. യഹോവ ചോദിച്ചു, "നീ എന്താണ് കാണുന്നത്?" പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "രണ്ട് കൊട്ട അത്തിപ്പഴങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു. ഒന്നിൽ ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും രുചികരമായ പഴങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറ്റൊന്നിൽ ചീഞ്ഞതും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതുമായ അത്തിപ്പഴങ്ങളുണ്ട്." കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "തടവിലായ ആളുകൾ നല്ല അത്തിപ്പഴങ്ങൾ പോലെയാണ്. ഞാൻ അവരെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ കുട്ടികൾ ഈ ദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിവരും, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്നെ അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകും. ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും, അവർ എന്റെ ജനവുമായിരിക്കും."
"എന്നാൽ യെഹൂദയിലുള്ള ഈ ജനം ചീഞ്ഞ അത്തിപ്പഴങ്ങൾ പോലെയാണ്. അവർ ദുഷിച്ചവരും ചീഞ്ഞളിഞ്ഞവരുമാണ്, ഞാൻ അവരോട് അങ്ങനെ തന്നെ പെരുമാറും. ഞാൻ ഹൃദയവേദനയും, മഹാമാരിയും, ക്ഷാമവും അയയ്ക്കും. എന്റെ ജോലി കഴിയുമ്പോൾ, സിദെക്കീയാവിനെയും അവന്റെ ജനങ്ങളെയും ഞാൻ ചവറുകൂട്ടയിലേക്ക് എറിയും."

പ്രവാസത്തിലുള്ളവർക്ക് യഹോവ യിരെമ്യാവിനോട് ഒരു കത്തയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ബാബിലോണിൽ വീടുകൾ പണിയുക, തോട്ടങ്ങൾ നടുക. വിവാഹം കഴിക്കുക, കുട്ടികളുണ്ടാകുക, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സഹായിക്കുക.
നിങ്ങളുടെ സമൂഹവുമായി ഇടപഴകുക, നിങ്ങളുടെ നഗരം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാൻ സഹായിക്കുക. നിങ്ങൾ അവിടെ അധികകാലം ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് പറയുന്ന ആരെയും വിശ്വസിക്കരുത്. അത് സത്യമല്ല. നിങ്ങൾ 70 വർഷത്തേക്ക് പ്രവാസത്തിലായിരിക്കും.അതിനാൽ വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരിക്കുക. "ഞാൻ നിങ്ങളെ പരിപാലിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും എന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കാം - ഞാൻ കേൾക്കും.
നിങ്ങളുടെ പ്രവാസകാലം കഴിയുമ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇവിടെ തിരികെ കൊണ്ടുവരും, നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് തിരികെ തരും."ഇവിടുത്തെ ആളുകൾ ചീഞ്ഞ അത്തിപ്പഴങ്ങൾ പോലെയാണ്. ഞാൻ അവർക്ക് ഹൃദയവേദനയും, പകർച്ചവ്യാധികളും, ക്ഷാമവും അയച്ചതിനുശേഷം, ഞാൻ അവരെ ചവറുകൂട്ടയിലേക്ക് എറിയും.

162യരുശലേം നിരോധനത്തിൽ

യിരെമ്യാവ്*37, 2* രാജാക്കന്മാർ*24:18 – 25:2*

2 ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ *36*

കഥകൾ 159 – 164 യിരെമ്യ പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും ശുശ്രൂഷക്കാലത്തും സംഭവിച്ചു.

നെബൂഖദ്നേസർ സിദെക്കീയാവിനെ യെഹൂദയുടെ രാജാവാക്കി. ഒൻപത് വർഷം രാജാവായിരുന്ന ശേഷം, അവൻ ബാബിലോണിനെതിരെ മത്സരിച്ചു. ഈജിപ്ത് തന്നെ സഹായിക്കുമെന്ന് അവൻ കരുതി. യിരെമ്യാവ് പറഞ്ഞു, "നീ ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ബാബിലോൺ രാജാവ് യെരുശലേമിനെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കും."
സിദെക്കീയാവ് പ്രവാചകന്റെ വാക്കു കേട്ടില്ല, അതിനാൽ നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ സൈന്യവുമായി നഗരം വളഞ്ഞു, ആരെയും അകത്തേക്കോ പുറത്തേക്കോ കടത്തിവിട്ടില്ല. സിദെക്കീയാവ് യിരെമ്യാവിനോട് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കാനും സഹായം ചോദിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു.പെട്ടെന്ന് തെക്ക് നിന്ന് ഈജിപ്ഷ്യൻ സൈന്യം വന്നു. അതോടെ ബാബിലോൺ സൈന്യം യെരുശലേമിൽ നിന്ന് മാറി.

കർത്താവ് സിദെക്കീയാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ഇതാ, ഞാൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്. ഫറവോന്റെ സൈന്യം ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങും. ബാബിലോൺ തിരിച്ചുവന്ന് ഈ നഗരം ചുട്ടുകരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തടയാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങളുടെ സൈന്യം പുറപ്പെട്ട് അവരെ തോൽപ്പിച്ചാലും, മുറിവേറ്റ കുറച്ച് പേരെ മാത്രം ജീവനോടെ അവശേഷിപ്പിച്ചാലും, ആ കുറച്ച് പേർ എഴുന്നേറ്റ് നഗരത്തിൽ കയറി അത് ചുട്ടുകരിക്കുമായിരുന്നു."

നഗരമതിലുകൾക്ക് പുറത്ത് പോയി തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ നോക്കാൻ യിരെമ്യാവ് തീരുമാനിച്ചു. ഒരു കാവൽക്കാരൻ അവൻ നഗരകവാടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് നടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നീ ബാബിലോൺ സൈന്യത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു.""ഇല്ല, ഞാൻ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല" എന്ന് പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കാവൽക്കാരൻ അത് വിശ്വസിച്ചില്ല, അവനെ നഗരാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവർ അവനോട് കോപിച്ചു, അവനെ അടിച്ചു തടവറയിൽ ഇട്ടു. അവൻ വളരെക്കാലം അവിടെ ആയിരുന്നു.

താമസിയാതെ ബാബിലോണിയർ തിരിച്ചുവന്നു, വീണ്ടും നഗരം വളഞ്ഞു. സിദെക്കീയാവ് രഹസ്യമായി യിരെമ്യാവിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. രാജാവ് ചോദിച്ചു, "നിനക്ക് യഹോവയിൽ നിന്ന് ഒരു സന്ദേശം ഉണ്ടോ?"യിരെമ്യാവ് പറഞ്ഞു, "അതെ. 'നീ ബാബിലോണിയരാൽ തോൽക്കപ്പെടും' എന്ന് അവൻ പറയുന്നു."
അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, "എന്നെ ആ തടവറയിലേക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കരുത്. നീ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഞാൻ മരിക്കും.ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്തത്? ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമായി. ബാബിലോൺ മടങ്ങിവരില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാർ എവിടെ? ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെ തിരികെ അയയ്ക്കരുത്."
അപ്പോൾ സിദെക്കീയാവ് രാജാവ് യിരെമ്യാവിനോട് തടവറയിലേക്ക് തിരികെ പോകരുതെന്ന് കൽപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൊട്ടാരത്തിലെ തടവറയിൽ പാർപ്പിച്ചു, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന് മെച്ചപ്പെട്ട പരിചരണം ലഭിച്ചു.ബാബിലോണിയർ നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കോ അകത്തേക്കോ പോകുന്നത് നിർത്തിയതിനാൽ താമസിയാതെ നഗരത്തിൽ ഭക്ഷണമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യെരുശലേമിലെ ഭരണാധികാരികൾ യിരെമ്യാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ദയവായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദൈവത്തോട് ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക! മുൻകാലങ്ങളിൽ ചെയ്തതുപോലെ ഒരുപക്ഷേ അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു അത്ഭുതം ചെയ്തേക്കാം."

കർത്താവ് അവർക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "ഇല്ല! ഞാൻ നിങ്ങളെ വിടുവിക്കില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ ബാബിലോൺ രാജാവിന് ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പട്ടിണിയും രോഗവും പകർച്ചവ്യാധികളും അനുഭവിക്കും. മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും മരിക്കും. ഇതിൽ ജീവിക്കുന്നവർ ബാബിലോണിയർക്ക് കീഴടങ്ങും.

163 ചെളിക്കിണർ

യിരെമ്യാവ് **32, 33, 38, 39, 40:1-6, 52:1-30**

2 രാജാക്കന്മാർ **25:3-21, 2** ദിനവൃത്താന്തം **36**

കഥകൾ 159 – 164 യിരെമ്യാ പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും ശുശ്രൂഷയിലും സംഭവിച്ചു.

ജനങ്ങൾക്കായി കർത്താവ് യിരെമ്യാവിന് ഒരു സന്ദേശം നൽകി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിങ്ങളുടേതാണ്. നിങ്ങൾക്ക്ജീവിതമോ മരണമോ നേടാം. നിങ്ങൾ യെരുശലേമിൽ താമസിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് വിശപ്പും രോഗവും മരണവും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ബാബിലോണിയൻ സൈന്യത്തിന് കീഴടങ്ങിയാൽ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. ഞാൻ ഈ നഗരം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, അവർ അത് പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കും."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ യെഹൂദായിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യൻ മരിക്കണം. അവൻ ഒരു വഞ്ചകനാണ്. അവൻ ആളുകളോട് നമ്മെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറയുന്നു."

അങ്ങനെ സിദെക്കീയാവ് യിരെമ്യാവിനോട് അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യാൻ അവരെ അനുവദിച്ചു. അവർ അവനെ കയറുകൊണ്ട് ചുറ്റി ഒഴിഞ്ഞ ഒരു കിണറ്റിൽ ഇറക്കി. അതിൽ വെള്ളമില്ലായിരുന്നു, പകരം അടിയിൽ ചെളി മാത്രമായിരുന്നു. താമസിയാതെ പ്രവാചകൻ ചെളിയിൽ താഴ്ന്നു.മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഇത് തെറ്റാണ്! പ്രവാചകൻ ആ കിണറ്റിൽ മരിക്കും. അവന് ഭക്ഷണമോ വെള്ളമോ ഇല്ല."രാജാവ് ആ മനുഷ്യന് യിരെമ്യാവിനെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുക്കാൻ അനുവാദം നൽകി. അങ്ങനെ അവനെ സഹായിക്കാൻ അവൻ മറ്റ് 30 പേരെ കൂടി കൊണ്ടുവന്നു. അവർ പഴയ തുണിക്ഷണങ്ങൾ കിണറ്റിൽ എറിഞ്ഞു, കയറുകളിൽ നിന്ന് അവനെ രക്ഷിക്കാൻ ഇവ അവന്റെ കൈകളിൽ വയ്ക്കാൻ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് അവർ അവനെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്ത് കൊട്ടാരത്തിലെ തടവറയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.ബാബിലോണിയക്കാർ രണ്ടര വർഷത്തേക്ക് നഗരം ഉപരോധിച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ മതിലുകൾ തകർത്ത് നഗരം പിടിച്ചെടുത്തു.

സിദെക്കീയാവ് ഇതു കേട്ടപ്പോൾ രാത്രിയിൽ യെരുശലേമിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചു. ബാബിലോണിയർ രാജാവിനെ പിന്തുടർന്ന് ഉടൻ തന്നെ അവനെ പിടികൂടി. അവർ അവനെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ സിദെക്കീയാവിനെ പിടിച്ചു അവന്റെ പുത്രന്മാരെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് കൊല്ലുന്നത് അവനെ കാവൽ നിർത്തി. തുടർന്ന് അവർ അവന്റെ കണ്ണുകൾ ചൂഴ്ന്നെടുത്ത് ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ച് ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ബാബിലോണിയർ നഗരത്തെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു, അതിനാൽ അതിന് ഇനി ഒരിക്കലും അവരെ നേരിടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ ക്ഷേത്രം നശിപ്പിച്ചു, എല്ലാ വീടുകളും കത്തിച്ചു, മതിലുകൾ തകർത്തു. നഗരം പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ബാബിലോൺ സൈന്യം ബാക്കിയുള്ള ആളുകളെ ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ദേശം പരിപാലിക്കാൻ കുറച്ചുപേരെ മാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ചു.നെബൂഖദ്നേസർ യിരെമ്യാവിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ നായകനോട് പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്തി അവന് ഒരു ദോഷവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. അവനെ പരിപാലിക്കുകയും അവന്

എന്ത് വേണമെങ്കിലും നൽകുകയും വേണം."കപ്പിത്താൻ പോയി പ്രവാചകനെ കണ്ടെത്തി. നാടുകടത്തപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം അയാളും ബന്ധനത്തിലായിരുന്നു. കപ്പിത്താൻ യിരെമ്യാവിന്റെ ചങ്ങലകൾ ഊരിമാറ്റി പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് പോകാം. നീ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ബാബിലോണിലേക്ക് വന്നാൽ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ പരിപാലിക്കും നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ യെഹൂദയിൽ തന്നെ താമസിക്കാം. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിങ്ങളുടേതാണ്. യെരെമ്യാവ് യഹൂദയിൽ തന്നെ തുടരുമെന്ന് പറഞ്ഞു, അതിനാൽ

അവർ അവനെയും ബാരൂക്കിനെയും അവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങാൻ അനുവദിച്ചു. പ്രവാചകനെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ സഹായിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥനെയും യഹോവ സംരക്ഷിച്ചു.യഹോവ യിരെമ്യാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ നിന്ന് നീതിയുള്ള ഒരു കൊമ്പിനെ ഞാൻ ഉയർത്തുന്ന ദിവസം വരും, അവൻ ദേശത്ത് നീതിയും നീതിയും നടത്തും. അവൻ നമ്മുടെ നീതിയായ കർത്താവ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും."

164 ഈജിപ്തിലേക്ക് പോകൽ

യിരെമ്യാവ് ***40 – 44, 52:31-34***

2 രാജാക്കന്മാർ ***25:22-30***

കഥകൾ 159 – 164 യിരെമ്യാ പ്രവാചകന്റെ ജീവിതകാലത്തും ശുശ്രൂഷയിലും സംഭവിച്ചു.ബാബിലോൺ രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ യെരുശലേമിനെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു. ദേശം പരിപാലിക്കാൻ കുറച്ച് ആളുകളെ അവൻ അവശേഷിപ്പിച്ചു, ഗെദല്യാവിനെ യഹൂദയുടെ ഗവർണറായി നിയമിച്ചു.യുദ്ധവീരന്മാരായ പടയാളികൾ ഇപ്പോഴും യെഹൂദാ കുന്നുകളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു.ഗെദല്യാവ് അവരെ കണ്ട് പറഞ്ഞു, "ബാബിലോണിലെ രാജാവ് നിങ്ങളുമായി സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ യുദ്ധം നിർത്തുക. പ്രവാസത്തിലേക്ക് പോയപ്പോൾ ആളുകൾ എന്താണ് ഉപേക്ഷിച്ചതെന്ന് നോക്കൂ. നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മുന്തിരി, ഒലിവ്, വേനൽക്കാല പഴങ്ങൾ എന്നിവ വിളവെടുക്കാം. ഒരു പട്ടണം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവിടെ താമസിക്കുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ ബാബിലോണിയരോടൊപ്പം പ്രതിനിധീകരിക്കും."പടയാളികൾ ഈ ഉപദേശം പിന്തുടർന്ന് ദേശത്ത് താമസിച്ചു. മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ജൂതന്മാർ തിരിച്ചെത്തി ഗെദല്യാവിനെ തങ്ങളുടെ ഗവർണറായി സ്വീകരിച്ചു.

ആ വർഷം മൊത്തത്തിൽ അവർക്ക് വലിയൊരു വിളവ് ലഭിച്ചു.

അമ്മോന്യരുടെ രാജാവ് ഗെദല്യാവിനെ കൊല്ലാൻ പത്ത് ജൂതന്മാരെ കൂലിക്കെടുത്തു. ഈ ഗൂഢാലോചനയെക്കുറിച്ച് യെഹൂദാ ജനത ഗവർണർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. അവർ പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് ഇവിടെ നല്ല കാര്യമുണ്ട്. ഈ വഞ്ചകർ ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് അത് നശിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല." എന്നാൽ ഗെദല്യാവ് അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ സഹവാസികളെക്കാൾ ഒരു മുൻതൂക്കം നേടാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. ഗെദല്യാവ് പത്ത് വഞ്ചകരെയും തന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിനിടയിൽ, പുരുഷന്മാർ വാളെടുത്ത് ഗവർണറെ കൊന്നു. അവന്റെ മൃതദേഹം ഒരു വലിയ കിണറ്റിൽ എറിഞ്ഞ ശേഷം, അവർ അമ്മോനിലേക്ക് മടങ്ങി.യെഹൂദയിലെ പുരുഷന്മാർ അവരെ പിന്തുടർന്നു. ഒരു യുദ്ധം നടന്നു, പക്ഷേ മിക്ക വഞ്ചകരും രക്ഷപ്പെട്ടു.

നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ ഗവർണർ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നറിഞ്ഞാൽ എന്തുചെയ്യുമെന്ന് യെഹൂദയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ഈജിപ്തിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ അവർ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു. അവർ യിരെമ്യാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് കർത്താവിനോട് ചോദിക്കുക. അവൻ പറയുന്നതെന്തും ഞങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു."

പത്ത് ദിവസത്തിന് ശേഷം, യിരെമ്യാവ് അവർക്ക് കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശം നൽകി. "ഈജിപ്തിലേക്ക് പോകരുത്, യെഹൂദയിൽ തന്നെ തുടരുക. ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകും, ബാബിലോൺ രാജാവിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും. നിങ്ങൾ താമസിച്ചാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ഇവിടെ നിങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

"നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം, പക്ഷേ എന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഭയം ഈജിപ്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. യെഹൂദയിൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധവും വിശപ്പും രോഗവും കാണുകയില്ല. ഇല്ല, അവർ ഈജിപ്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.""നീ ഞങ്ങളോട് കള്ളം പറയുകയാണ്. കർത്താവ് നിന്നോട് അത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബാബിലോൺ ഞങ്ങളെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ഇവിടെ തന്നെ നിൽക്കണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്" എന്ന് ആളുകൾ യിരെമ്യാവിനോട് ആക്രോശിച്ചു. ജനങ്ങൾ യെഹൂദാ വിട്ട് ഈജിപ്തിലേക്ക് പോയി. അവർ പ്രവാചകനെയും ബാരൂക്കിനെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. യിരെമ്യാവ് ഈജിപ്തിൽ തന്റെ പുസ്തകം പൂർത്തിയാക്കി, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ഒരു പുതിയ രാജാവ് ബാബിലോൺ ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹം യെഹോയാഖീൻ രാജാവിനെ തടവിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ജീവനാംശവും നൽകി, ബാബിലോൺ രാജാവിന്റെ മേശയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം സുഖമായി ജീവിച്ചു.

165 ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ താഴ്വര

യെഹെസ്കേൽ 37

യെഹെസ്കേലിനെ മറ്റു പല യഹൂദന്മാരോടൊപ്പം തടവിലാക്കി. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനായി.ഒരു ദിവസം കർത്താവ് തന്റെ ആത്മാവിനെ ഒരു താഴ്വരയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അത് അസ്ഥികളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി അവൻ കണ്ടു. അവ വളരെ വരണ്ടതായിരുന്നു, നീ അവയെ തൊട്ടാൽ അവ പൊടിയായി മാറും.കർത്താവ് ചോദിച്ചു, "മനുഷ്യപുത്രാ, ഈ അസ്ഥികൾക്ക് വീണ്ടും ജീവൻ ലഭിക്കുമോ?""ഓ കർത്താവേ, അതിന് ഉത്തരം നൽകാൻ നിനക്കു മാത്രമേ കഴിയൂ."ദൈവം പറഞ്ഞു, "അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന്, 'ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളേ, ദൈവം നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് കേൾക്കൂ' എന്ന് പറയുക. അതെ, കർത്താവ് നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളിൽ ശ്വാസം തിരികെ നൽകുമെന്ന് അവൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജീവിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് മാംസവും മാംസവും ചർമ്മവും ... ജീവനും ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ, അവൻ കർത്താവാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയും.''യെഹെസ്കേൽ എഴുന്നേറ്റ് അസ്ഥികളോട് ഇത് പറഞ്ഞു.പെട്ടെന്ന് താഴ്വരയിലുടനീളം കിരുകിരുക്കുന്ന ശബ്ദം അവൻ കേട്ടു. അസ്ഥികൾ ഉറച്ചു, വീണ്ടും ഒന്നിച്ചു. താമസിയാതെ നിലത്ത് മുഴുവൻ അസ്ഥിക്കൂടങ്ങൾ കിടന്നു.

പ്രവാചകൻ നോക്കിനിൽക്കെ, അസ്ഥിക്കൂടങ്ങളിൽ നാരുകളും പേശികളും രൂപപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് മാംസത്തിൽ ചർമ്മം നീണ്ടു. അവ താഴ്വരയിലുടനീളം നിലത്ത് കിടക്കുന്ന മരിച്ച ശരീരങ്ങൾ പോലെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവയ്ക്ക് ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കർത്താവ് യെഹെസ്കേലിനോട് പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യപുത്രാ,
ശ്വാസത്തോട് പ്രസംഗിക്കുക. ദൈവം നിന്നോട് പറയുന്നത് കേൾക്കുക. അതെ, കർത്താവ് നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ നിന്നോട് നാലു കാറ്റിലും സഞ്ചരിച്ച് വന്ന് ഈ മൃതദേഹങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പറയുന്നു.അപ്പോൾ യെഹെസ്കേൽ ശ്വാസം മുട്ടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് കാറ്റു വീശി, മരിച്ചവരുടെയെല്ലാം ശരീരങ്ങളിൽ ശ്വാസം കയറി, അവർ ജീവനോടെ നിന്നു! അവർ ഇരുന്നു ... പിന്നെ എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോഴാണ് അവർ ഒരു വലിയ സൈന്യമാണെന്ന് യെഹെസ്കേൽ മനസ്സിലാക്കിയത്.

കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യപുത്രാ, ഈ അസ്ഥികൾ ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ 'നമ്മൾ ഇനി ഒരു ജനതയല്ല. നമുക്ക് ഒരു പ്രത്യാശയുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ അസ്ഥികൾ ഉണങ്ങിപ്പോയി' എന്ന് അവർ പറയുന്നു. "അവരോട് പ്രസംഗിക്കുക! ദൈവം നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് കേൾക്കുക. അതെ, കർത്താവ് നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളുടെ പ്രവാസ ശവക്കുഴികൾ തുറന്ന് നിങ്ങളെ

ഇസ്രായേൽ ദേശത്തേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുമെന്ന് അവൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. അവൻ നിങ്ങളിൽ തന്റെ ആത്മാവിനെ നിവേശിപ്പിക്കും, നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജീവിക്കും. അപ്പോൾ അവൻ കർത്താവാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയും.

യഹോവ യെഹെസ്കേലിനോട് വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.
മനുഷ്യപുത്രാ, ഒരു ചെറിയ മരക്കഷണം കണ്ടെത്തുക. അതിൽ 'യഹൂദാ' എന്ന വാക്ക് കൊത്തുക. മറ്റൊരു മരക്കഷണം കണ്ടെത്തി അതിൽ 'ഇസ്രായേൽ' എന്ന വാക്ക് കൊത്തുക."എസെക്കിയേൽ അങ്ങനെ ചെയ്തു. അപ്പോൾ യഹോവ പറഞ്ഞു, "അവയെ ഒരു മരക്കഷണം പോലെ ഒരുമിച്ച് പിടിക്കുക. ആളുകൾ അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നതുവരെ അവയെ കൊണ്ടുപോകുക.'രണ്ട് ജനതകളെയും ഞാൻ വീണ്ടും ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാലം വരും എന്ന് യഹോവയായ കർത്താവ് അവരോട് പറയുക. അവർ ഇനി രണ്ട് ജനതകളല്ല, ഒന്നായിരിക്കും.

ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം ദേശം നൽകും, ഞാൻ യാക്കോബിന് നൽകിയ ദേശം. അവർക്ക് ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടാകും. ദാവീദ് അവരെ ഭരിക്കും. അവർ ഇനി വിഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ട് തങ്ങളെത്തന്നെ ദുഷിപ്പിക്കുകയുമില്ല. ഞാൻ അവരെ ശുദ്ധരാക്കുകയും അനവർക്ക് ദൈവമായിരിക്കുകയും അവർ എന്റെ ജനം ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

166 ദാനിയേലിന്റെ തീരുമാനം

ദാനിയേൽ **1:1-16**

ബാബിലോണിലെ രാജാവായിരുന്ന നെബൂഖദ്നേസർ. അവൻ യെരുശലേം കീഴടക്കി ജനങ്ങളെ തടവുകാരാക്കി. തുടർന്ന് അവൻ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് ഏറ്റവും മികച്ച യുവാക്കളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് രാജകൊട്ടാരത്തിൽ സേവിക്കാൻ അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു. ഭാഷ, സാഹിത്യം, ജ്ഞാനം എന്നിവയിൽ അവർക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച പരിശീലനം നൽകണമായിരുന്നു. ഈ പരിശീലനം മൂന്ന് വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കും, ആ സമയത്ത് രാജാവ് അവർക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച ഭക്ഷണവും വീഞ്ഞും നൽകും.

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നാല് യുവാക്കളിൽ ദാനിയേൽ, ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവരായിരുന്നു. ദൈവനിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് തങ്ങളെത്തന്നെ അശുദ്ധരാക്കരുതെന്ന് ഈ പുരുഷന്മാർ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. ദാനിയേൽ മേൽവിചാരകനോട് ആ കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ ദൈനംദിന ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

“അയ്യോ, ഞാൻ നിന്നെ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചില്ല! നീ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരുന്നു. നീ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ബലഹീനനാണെന്ന് അവൻ കാണും, എന്നിട്ട് അവൻ എന്നെ കൊല്ലും!”

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഡാനിയേൽ സൂക്ഷ്മതയോടെ പറഞ്ഞു. “ദയവായി, നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക. പത്ത് ദിവസത്തേക്ക് ഞങ്ങൾ നാലുപേരും പച്ചക്കറികൾ കഴിക്കാനും വെള്ളം കുടിക്കാനും അനുവദിക്കുക. പിന്നെ മറ്റുള്ളവരുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെയിരിക്കുമെന്ന് നോക്കൂ.”മേൽവിചാരകൻ ദാനിയേലിനെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചു, അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഈ പരിശോധനയ്ക്ക് സമ്മതിച്ചു. പത്ത് ദിവസത്തിനുശേഷം, ദാനിയേലും സുഹൃത്തുക്കളും രാജാവിന്റെ ഭക്ഷണവും വീഞ്ഞും കഴിച്ചിരുന്ന എല്ലാവരേക്കാളും ആരോഗ്യവാന്മാരായി കാണപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ മേൽവിചാരകൻ നാലുപേരെയും പച്ചക്കറികളും കുടിവെള്ളവും മാത്രം കഴിക്കാൻ അനുവദിച്ചു.

ദൈവം ദാനിയേലിനോടും, ശദ്രക്കിനോടും, മേശക്കിനോടും, അബേദ്നെഗോയോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവർക്ക് അറിവ് നൽകി, ജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കാൻ അവരെ അനുവദിച്ചു. ദാനിയേലും ദർശനങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി.മൂന്ന് വർഷത്തിനുശേഷം, നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ പരിശീലന പരിപാടിയിലൂടെ കടന്നുപോയ എല്ലാ യുവാക്കളെയും അഭിമുഖം നടത്തി. മറ്റുള്ളവരാരും ദാനിയേലിനോടും, ശദ്രക്കിനോടും, മേശക്കിനോടും, അബേദ്നെഗോവിനോടും തുല്യരായില്ല. അങ്ങനെ അവർ രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ സേവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജ്ഞാനവും വിവേകവും സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അവരുമായി കൂടിയാലോചിച്ചു.കാലക്രമേണ, രാജാവ് അവരുടെ ഉപദേശത്തെ തന്റെ മറ്റ് ഉപദേഷ്ടാക്കളേക്കാൾ പത്തിരട്ടി വിലമതിച്ചു.നിരവധി രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്ത് ദാനിയേൽ കൊട്ടാരത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു.

167 നെബൂഖദ് നേസ്സറിന്റെ സ്വപ്നം

ദാനിയേൽ *2*

നെബൂഖദ്നേസർ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു, അത് അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി.
അവൻ തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളെ വിളിച്ച് അവരോട് തന്റെ സ്വപ്നം വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു, “സ്വപ്നം ഞങ്ങളോട് പറയുക, അതിന്റെ അർത്ഥം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞു തരാം.” രാജാവ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത് ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുക. എന്റെ സ്വപ്നവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും നിങ്ങൾ എനിക്ക് പറയണം. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രതിഫലം നൽകുകയും എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ എല്ലാം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ, എന്റെ സ്വപ്നം എന്നോട് പറയൂ!”

അവന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവർ രണ്ടാമതും ചോദിച്ചു, "ദയവായി, നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നം ഞങ്ങളോട് പറയുക, ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം നൽകാം." നെബൂഖദ്നേസർ അക്ഷമനായി. "നീ സമയത്തിനായി മടിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞത് നീ കേട്ടു. ഞാൻ എന്റെ സ്വപ്നം പറഞ്ഞാൽ, എന്നെ കളിയാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം നീ എന്തെങ്കിലും കെട്ടിച്ചമയ്ക്കും. നിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ശരിയാണെന്ന് എനിക്ക് അറിയാൻ ഒരേയൊരു മാർഗം, നിനക്ക് സ്വപ്നം പറയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ മാത്രമാണ്.

ഈ സമയത്ത്, ഉപദേഷ്ടാക്കൾ അവനോട് യാചിച്ചു. "ഒരു രാജാവും അവരുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കളോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.ആളുകൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ എന്താണ് സ്വപ്നം കാണുന്നതെന്ന് ദേവന്മാർക്ക് മാത്രമേ അറിയൂ."നെബൂഖദ്നേസർ കോപിച്ചു. എല്ലാ ഉപദേഷ്ടാക്കളെയും കൊല്ലണമെന്ന് അവൻ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. അങ്ങനെ കാവൽക്കാർ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി. ദാനിയേൽ ഇത് കേട്ട് ഉടനെ രാജാവിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "എനിക്ക് അൽപം സമയം തരൂ, ഞാൻ നിന്റെ സ്വപ്നവും വ്യാഖ്യാനവും പറയാം."

ദൈവം ദാനിയേലിനെ രാജാവിന്റെ സ്വപ്നം കാണിച്ചു, വ്യാഖ്യാനം നൽകി. പിന്നെ ദാനിയേൽ രാജാവിനെ കാണാൻ പോയി.നെബൂഖദ്നേസർ അവനെ നോക്കി ചോദിച്ചു, "എന്റെ സ്വപ്നവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും നിനക്ക് എന്നോട് പറയാൻ കഴിയുമോ?"ദാനിയേൽ തന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. "നീ ചോദിക്കുന്നത് ചെയ്യാൻ ഒരു മനുഷ്യനും കഴിയില്ല, എന്നാൽ നീ ഉറങ്ങുമ്പോൾ നീ കണ്ട സ്വപ്നം എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു ദൈവം ഉണ്ട്.
"ലോകത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവൻ നിനക്ക് ഒരു ദർശനം തന്നു. നിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ നീ ഒരു വലിയ പ്രതിമ കണ്ടു. അതിന് സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു തല ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ കൈകളും നെഞ്ചും വെള്ളിയും വയറും അരക്കെട്ടും വെങ്കലവും ആയിരുന്നു. അതിന് ഇരുമ്പ് കൊണ്ടുള്ള കാലുകളും ഇരുമ്പും കളിമണ്ണും കലർന്ന കാലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു പർവതത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ല് വെട്ടിയെടുത്ത് വന്നു, പക്ഷേ അത് ചെയ്ത കൈകൾ നിനക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ കല്ല്
കാലുകളിൽ ഇടിച്ചു, മുഴുവൻ പ്രതിമയും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു."കഷണങ്ങൾ നിലത്തു വീണു, കാറ്റ് അതിനെ ഒരു ഭാരവുമില്ലാത്തതുപോലെ പറത്തിവിട്ടു. നിങ്ങൾ നോക്കിനിൽക്കെ, കല്ല് വലുതായി ഭൂമി മുഴുവൻ നിറയും."അതായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നം. ഇപ്പോൾ ഇതാ വ്യാഖ്യാനം. ദൈവം നിങ്ങളെ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ തലയാക്കി മാറ്റി. നിങ്ങളുടെ ശേഷം, നിങ്ങളുടേത് പോലെ നല്ലതല്ലാത്ത മറ്റൊരു രാജ്യം ഉയർന്നുവരും.

പിന്നെ വെങ്കലം കൊണ്ടുള്ള മൂന്നാമത്തെ രാജ്യം ലോകത്തെ ഭരിക്കും. നാലാമത്തെ രാജ്യം ഇരുമ്പ് പോലെ ശക്തവും അതിന്റെ വഴിയിലുള്ളതെല്ലാം തകർക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഈ രാജ്യം പ്രതിമയുടെ കാലുകൾ പോലെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടും. അവസാനത്തെ രാജ്യവും പത്ത് കാൽവിരലുകളുള്ള രണ്ട് കാലുകളായി വിഭജിക്കപ്പെടും. അതിന് ഇരുമ്പിന്റെ ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കും, പക്ഷേ സാധാരണ കളിമണ്ണ് പോലെ പൊട്ടുന്നതായിരിക്കും.

“പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് വെട്ടിയെടുത്ത കല്ല് ദൈവരാജ്യമാണ്, അത് മനുഷ്യ കൈകളില്ലാതെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടും. ദൈവം ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കും, പക്ഷേ അവന്റെ രാജ്യം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കില്ല.“രാജാവേ, ദൈവം ഒരു സ്വപ്നത്തിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് ഭാവി കാണിച്ചുതന്നു, അത് സ്വപ്നം പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിക്കും.”നെബൂഖദ്നേസർ നിലത്തു വീണു. അവൻ പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ദൈവം, അവൻ ദൈവമാണ്! അവൻ കർത്താവാണ്!” നെബൂഖദ്നേസർ ദാനിയേലിനെ തന്റെ രാജ്യത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭരണാധികാരിയാക്കി.

168 തീ നിറഞ്ഞ ചൂള

ദാനിയേൽ *3*

നെബൂഖദ്നേസർ ഒരു സ്വർണ്ണ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കി. അതിന് 90 അടി ഉയരവും 9 അടി വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ വന്ന് പ്രതിമയുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാൾ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. “വാദ്യനാദങ്ങളുടെ സ്വരം കേൾക്കുമ്പോൾ, നിലത്ത് വീണു രാജാവ് നെബൂഖദ്നേസർ സ്ഥാപിച്ച സ്വർണ്ണ പ്രതിമയെ ആരാധിക്കുക. നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ഉടൻ തന്നെ തീ നിറച്ച ഒരു ചൂളയിലേക്ക് നിങ്ങളെ എറിയും.” വാദ്യങ്ങൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി, ജനക്കൂട്ടം സ്വർണ്ണ പ്രതിമയുടെ മുന്നിൽ നിലത്തു വീണു. ഈ അവസരം ചില ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ഒരു ആശയം നൽകി. അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ചില യഹൂദന്മാരെ ഒഴിവാക്കാനുള്ള അവസരമാണിതെന്ന് അവർ കരുതി. അവർ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു, “താങ്കളുടെ കൽപ്പന വ്യക്തമായിരുന്നു. വാദ്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും നിലത്ത് വീണു പ്രതിമയെ ആരാധിക്കണമായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവരെ തീ നിറച്ച ചൂളയിലേക്ക് എറിയുമെന്ന് നീ പറഞ്ഞു. നിന്നെ അവഗണിച്ച മൂന്ന് യഹൂദന്മാരുണ്ട്, അവർ രാജ്യത്തിലെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. അവരുടെ പേരുകൾ ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവയാണ്. അവർ നിന്റെ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നില്ല, സ്വർണ്ണ പ്രതിമയെ ആരാധിക്കുന്നില്ല.”നെബൂഖദ്നേസർ കോപാകുലനായി. അവൻ മൂന്ന് യഹൂദന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി തന്റെ മുമ്പാകെ നിർത്തി. “എന്റെ ദൈവത്തെ സേവിക്കരുതെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, നിങ്ങൾ സ്വർണ്ണ പ്രതിമയെ ആരാധിക്കുന്നില്ല. ഇത് സത്യമാണോ എന്ന് എനിക്ക് കാണണം. വാദ്യഉപകരണങ്ങൾ പാടും. അത് നടക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നിലത്ത് വീണു സ്വർണ്ണ പ്രതിമയെ ആരാധിക്കണം. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ തീ നിറച്ച ചൂളയിലേക്ക് എറിയും. എന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ദൈവവുമില്ല.”

മൂന്നു പുരുഷന്മാരും രാജാവിന് മറുപടി നൽകാൻ മടിച്ചില്ല. അവർ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിന്നോട് വാദിക്കില്ല, പക്ഷേ ദയവായി മനസ്സിലാക്കുക. തീ നിറച്ച ചൂളയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന് കഴിയും. അവന് എളുപ്പത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ശക്തിയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും, പക്ഷേ അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, അറിയിക്കട്ടെ, നീ സ്ഥാപിച്ച സ്വർണ്ണ പ്രതിമയെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കില്ല.” നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ മുഖം കോപത്താൽ വളഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ തന്റെ കാവൽക്കാരോട് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, “ചൂള ഏഴിരട്ടി ചൂടാക്കുക! ഈ പുരുഷന്മാരെ കെട്ടി അതിലേക്ക് എറിയുക!”

ചൂള കൂടുതൽ ചൂടുപിടിച്ചു, മൂന്ന് യഹൂദന്മാരെയും ബന്ധിച്ച് തീയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. ചൂള വളരെ ചൂടായിരുന്നതിനാലും വധശിക്ഷ വേഗത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ രാജാവ് ആഗ്രഹിച്ചതിനാലും, തീജ്വാലകൾ അവരെ എറിഞ്ഞ കാവൽക്കാരെ കൊന്നൊടുക്കി. പെട്ടെന്ന് രാജാവ് കണ്ട കാഴ്ച കണ്ട് ഞെട്ടി. അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “മൂന്ന് പേരെയല്ലേ നമ്മൾ തീയിലേക്ക് എറിഞ്ഞത്?” “തീർച്ചയായും രാജാവേ. ഞങ്ങൾ മൂന്ന് പേരെയല്ലേ എറിഞ്ഞത്.”“പക്ഷേ നോക്കൂ! നാലു പേരെ ഞാൻ അവിടെ കാണുന്നു. തീ അവരെ ഏശുന്നില്ല, അവരെ ബന്ധിച്ചിട്ടില്ല, അവർ സ്വതന്ത്രമായി നടക്കുന്നു. നോക്കൂ! നാലാമത്തെ മനുഷ്യൻ ഒരു ദൈവത്തെപ്പോലെയാണ്.” നെബൂഖദ്നേസർ ചൂളയുടെ അടുത്തെത്തി അലറി. “ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ, അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരേ . ദയവായി പുറത്തുവരൂ.” മൂന്നു പേരും തീയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു.

മൂന്നു പുരുഷന്മാരും തീയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു. എല്ലാവരും ചുറ്റും കൂടി, ആ പുരുഷന്മാരെയും അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെയും തീ ഒട്ടും ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടു. അവരുടെ മേൽ പുകയുടെ ഗന്ധം പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നെബൂഖദ്നേസർ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. “ശദ്രക്കിന്റെയും മേശക്കിന്റെയും അബേദ്നെഗോയുടെയും ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. അവരുടെ ദൈവത്തെയല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും ആരാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ അവരെ രക്ഷിക്കാൻ അവൻ തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു. ശദ്രക്കിന്റെയും മേശക്കിന്റെയും അബേദ്നെഗോവിന്റെയും ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ആരും ഒന്നും പറയരുത്. ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, ആ വ്യക്തിയെ കീറിമുറിക്കുകയും അവരുടെ വീട് ഒരു മാലിന്യക്കൂമ്പാരമാക്കുകയും ചെയ്യും.”

169 ഒരു വന്യ മൃഗമായിത്തീരുന്നു

ദാനിയേൽ 4

ഒരു രാത്രിയിൽ, നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു, അത് അവനെ ഭയപ്പെടുത്തി. അവൻ ഉടൻ തന്നെ തന്റെ എല്ലാ ഉപദേഷ്ടാക്കളെയും ജ്യോതിഷക്കാരെയും വിളിച്ചു. അവൻ അവരോട് സ്വപ്നം പറഞ്ഞു, പക്ഷേ

അവർക്ക് അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ അവൻ ദാനിയേലിനെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, "നിന്നിൽ ദേവന്മാരുടെ ആത്മാവുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. എല്ലാ രഹസ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ നിന്റെ പക്കലുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ രാത്രി ഞാൻ ഒരു ഭയങ്കര സ്വപ്നം കണ്ടു, ആർക്കും അത് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ ഞാൻ അത് നിങ്ങളോട് പറയാം.

ഭൂമിയുടെ നടുവിൽ ഒരു മരം ഞാൻ കണ്ടു. അത് ഉയരവും ബലവുമായിരുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും അത് കാണാൻ കഴിയും. സ്വർഗ്ഗം പോലും അതിനെ നോക്കി. അതിന് മനോഹരമായ ഇലകളും എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമുള്ളത്ര പഴങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് മൃഗങ്ങൾക്ക് അഭയം നൽകി, പക്ഷികൾ അതിന്റെ ശാഖകളിൽ വസിച്ചു. "ഞാൻ ആ വൃക്ഷത്തെ നോക്കി അത്ഭുതപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദൂതൻ വന്നു. എല്ലാവരും കേൾക്കത്തക്കവിധം ഈ ദൈവ പുരുഷൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, 'ഈ വൃക്ഷം മുറിക്കുക! അതിന്റെ ശാഖകൾ വെട്ടിമാറ്റുക, ഇലകൾ പറിച്ചെടുക്കുക, പഴങ്ങൾ ചിതറിക്കുക. മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും ഓടിക്കുക. എന്നാൽ ശ്രദ്ധിക്കുക. തായ്വേരുകൾ നിലത്ത് തന്നെയിരിക്കട്ടെ. ഇരുമ്പും വെങ്കലവും കൊണ്ടുള്ള ബന്ധനങ്ങൾ കൊണ്ട് അതിനെ വെച്ചേക്കുക."'ഇനി അവനെ ഏഴു വർഷത്തേക്ക് തനിയെ വിടുക. അവൻ ഒരു മൃഗത്തിന്റെ ചിന്തയുള്ളവനും വയലിൽ പുല്ല് തിന്നുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ അവൻ ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞു കൊണ്ട് മൂടപ്പെടും. അത്യുന്നതൻ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും മേൽ പരമാധികാരിയാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതുവരെ അവൻ അങ്ങനെ തന്നെ തുടരും. അവൻ അവ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്നു. താഴ്മയുള്ള അടിമയ്ക്ക് പോലും രാജ്യം നൽകാൻ അവനു കഴിയും.

"ദാനിയേൽ, ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നം ഇതാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് എനിക്ക് പറഞ്ഞു തരാൻ കഴിയുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി നീയാണ്."ദാനിയേൽ ഞെട്ടിപ്പോയി! അവൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, രാജാവിനെ തുറിച്ചുനോക്കി.നെബൂഖദ്നേസർ പറഞ്ഞു, "ദാനിയേൽ, ഭയപ്പെടേണ്ട. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് എനിക്ക് പറയൂ."

"ഓ എന്റെ രാജാവേ. അർത്ഥം നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ അങ്ങനെയല്ല. ഉയരവും ശക്തവുമായ വൃക്ഷമാണ് നീ. ദൂരെയുള്ള ആളുകൾക്ക് വരെ നീ പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്ന പരിശുദ്ധൻ നിനക്കെതിരെ ഒരു വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു."നീ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ഓടിക്കപ്പെടുകയും ഒരു കാട്ടുമൃഗത്തെപ്പോലെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. നീ പുല്ല് തിന്നുകയും രാത്രിയിലെ മഞ്ഞുവീഴ്ചയിൽ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും മേലുള്ള പരമാധികാരി അത്യുന്നതനാണെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കുന്നതുവരെ ഏഴു വർഷം നീ അങ്ങനെ തന്നെ തുടരും. അവൻ അവ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്നു."എന്നിട്ടും, പരിശുദ്ധൻ മരത്തിന്റെ കുറ്റി അതിന്റെ വേരുകളുള്ളത് നിലനിർത്താൻ പറഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗം ഭരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ രാജ്യം നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കും എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. "എന്റെ ഉപദേശം ഇതാ. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് പാപം നീക്കം ചെയ്യുക.

നീതിമാനായിരിക്കുക. കരുണ കാണിക്കുക. ഒരുപക്ഷേ ദൈവം നിങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കും."ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം, നെബൂഖദ്നേസർ ബാബിലോണിലെ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ

നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇത് നോക്കൂ! ഇത് മഹതിയാം ബാബിലോൺ ആണ്, ഞാൻ ഇത് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ശക്തനായതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇത് ചെയ്തത്. ഈ രാജ്യം എന്റെ മഹത്തായ മഹത്വം കാണിക്കുന്നു!"അവൻ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം അവനോട് പറഞ്ഞു, "നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവേ, ഞാൻ ഈ രാജ്യം നിന്നിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയുന്നു. ആളുകൾ നിന്നെ ഓടിച്ചുകളയും, നീ മൃഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജീവിക്കും.നീ ഏഴു വർഷം പുല്ലു മേയും. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണം അത്യുന്നതനാണെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കുന്നതു വരെ നീ അവിടെ തന്നെ തുടരും. അവൻ ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് അവ കൊടുക്കും."

തൽക്ഷണം രാജാവ് ഭ്രാന്തനായി. ഒടുവിൽ ആളുകൾ അവനെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി, അവൻ വയലുകളിലേക്ക് പോയി. അവൻ പുല്ല് തിന്നു. അവന്റെ മുടി വളർന്നു, അവന്റെ നഖങ്ങൾ പക്ഷിയുടെ പോലെയായി. ഓരോ രാത്രിയും മഞ്ഞു അവനെ മൂടി.ഏഴു വർഷത്തിനുശേഷം, അവൻ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി, അവന്റെ സുബോധം അവനിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു.

അത്യുന്നതനെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു.അവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നു, അവന്റെ രാജ്യത്തിന് അവസാനമില്ല. അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു, ആർക്കും അവനെ തടയാൻ കഴിയില്ല.ദൈവം അവനെ അന്വേഷിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാരെയും ഉപദേശകരെയും അയച്ചു. അവൻ ശരിയായ മനസ്സിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിയതായി അവർ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ അവനെ പഴയ സ്ഥാനത്തേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. അവന് രാജ്യം തിരികെ ലഭിച്ചു, എന്നാൽ അന്നുമുതൽ അവൻ എപ്പോഴും പറഞ്ഞു, "ഞാൻ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ രാജാവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ഉയർത്തുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവയാണ്."

170 ചുമരിൽ കൈയ്യെഴുത്ത്

ദാനിയേൽ*5*:*6*

നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ ചെറുമകനായിരുന്ന ബേൽശസ്സർ രാജാവ്. ബാബിലോണിയൻ പ്രഭുക്കന്മാരോടൊപ്പം ആയിരം പേർക്ക് ഒരു വിരുന്ന് നടത്താൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ബാബിലോൺ സൈന്യം യെരുശലേമിലെ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോയ സ്വർണ്ണ പാത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആളയച്ച് എടുപ്പിച്ചു. അവരുടെ അനേകം ദേവന്മാരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം അവർ വീഞ്ഞു കുടിക്കുമായിരുന്നു . പെട്ടെന്ന് ... ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈവിരലുകൾ വിളക്കുകൾ കൊണ്ട് നന്നായി പ്രകാശിച്ച ഒരു മതിലിനടുത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ബേൽശസ്സർ നോക്കുമ്പോൾ, വിരലുകൾ ചുവരിൽ എഴുതാൻ തുടങ്ങി. ഇത് രാജാവിനെ വളരെയധികം ഭയപ്പെടുത്തി അവൻ ഭയപ്പെട്ടു വിറച്ചു.

കൈ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അത് അപ്രത്യക്ഷമായി.ബേൽശസ്സർ

ചുവരിലെ വാക്കുകൾ വായിച്ചു, പക്ഷേ അവയുടെ അർത്ഥം അവന് മനസ്സിലായില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, "ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം നിങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വലിയ സമ്പത്ത് നൽകുകയും നിങ്ങളെ ബാബിലോണിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഭരണാധികാരിയാക്കുകയും ചെയ്യും!" അവർ എഴുത്ത് നോക്കി, പക്ഷേ അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇത് ബേൽശസ്സറിനെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തി. രാജ്ഞിമാതാവ് പറഞ്ഞു, "പേടിക്കേണ്ട. നീ വിളിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉപദേഷ്ടാവുണ്ട്. അവന്റെ പേര് ദാനിയേൽ എന്നാണ്, അവൻ വിശുദ്ധ ദേവന്മാരുടെ ആത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനാണ്. പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങളുടെ മുത്തച്ഛൻ എപ്പോഴും അവനെ വിളിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് പറയും."ബേൽശസ്സർ ദാനിയേലിനെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, "ദൈവങ്ങളുടെ ആത്മാവ് നിന്നിലുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഇതിന്റെ അർത്ഥം നിനക്ക് എന്നോട് പറയാമെങ്കിൽ, ഞാൻ നിനക്ക് വലിയ സമ്പത്ത് നൽകുകയും നിന്നെ ബാബിലോണിലെ മൂന്നാമത്തെ ഭരണാധികാരിയാക്കുകയും ചെയ്യും."ദാനിയേൽ മടിച്ചില്ല. "സമ്മാനങ്ങളും സ്ഥാനപ്പേരുകളും വെച്ചുകൊൾക . ഞാൻ എഴുത്ത് വായിച്ച് അതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങളോട് പറയാം."അത്യുന്നതനായ ദൈവം നെബൂഖദ്നേസറിന് ഈ സാമ്രാജ്യം നൽകുകയും അവനെ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും ശക്തനായ മനുഷ്യനാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അവൻ ദൈവമുമ്പാകെ തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി, താൻ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചു."നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അഹങ്കാരിയാണ്, കർത്താവായ ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നു. വ്യാജ ദൈവങ്ങളെ സ്തുതിക്കാൻ നിങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിലെ സ്വർണ്ണ പാത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ജീവൻ കൈകളിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, അവൻ നിനക്ക് ഈ സന്ദേശം അയച്ചിരിക്കുന്നു:എണ്ണപ്പെട്ടു, എണ്ണപ്പെട്ടു, തൂക്കി നോക്കി, വിഭജിക്കപ്പെട്ടു."വ്യാഖ്യാനം ഇതാ:എണ്ണപ്പെട്ടു – ദൈവം നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ നാളുകൾ എണ്ണി. നിങ്ങളുടെ സമയം കഴിഞ്ഞു!ഭാരം – നിങ്ങളുടെ മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കാൻ നിങ്ങളെ ഒരു തുലാസിൽ തൂക്കി. നിങ്ങൾ വളരെ കുറച്ച്മാത്രമേവിലമതിക്കുന്നുള്ളൂ!വിഭജിക്കപ്പെട്ടു – നിങ്ങളുടെ രാജ്യം ഇനി നിങ്ങളുടേതല്ല.

അത് മേദ്യർക്കും പേർഷ്യക്കാർക്കും ഇടയിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

ഉടനെ, ബേൽശസ്സർ തന്റെ ദാസന്മാരെ വിളിച്ച് ദാനിയേലിനെ നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും കഴുത്തിൽ വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങളും ധരിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ദാനിയേലിനെ ബാബിലോണിലെ മൂന്നാമത്തെ ഉന്നത ഭരണാധികാരിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ മേദ്യരുടെയും പേർഷ്യക്കാരുടെയും സൈന്യം നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ബേൽശസ്സറിനെ കൊന്ന് രാജ്യം പിടിച്ചെടുത്തു. ദാനിയേൽ പേർഷ്യൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ആദരണീയനായ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവായി.

വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, യെരുശലേം നഗരം എഴുപത് വർഷത്തേക്ക് നാശത്തിൽ കിടക്കുമെന്ന് യിരെമ്യാവ് പറഞ്ഞതായി ദാനിയേൽ വായിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ദാനിയേൽ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു ചോദിച്ചു. എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ ദൈവം ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു.ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "യെരുശലേം പുനർനിർമ്മിക്കാൻ ഒരു കൽപ്പന നൽകും. ആ കൽപ്പന നിങ്ങളുടെ ജനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക 490 വർഷത്തേക്ക് ആരംഭിക്കും. ആദ്യത്തെ 483 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, മിശിഹാ വരും. അവൻ കൊല്ലപ്പെടും, യെരുശലേം വീണ്ടും നശിപ്പിക്കപ്പെടും. അവസാന 7 വർഷങ്ങൾ ഒരു ദുഷ്ട ഭരണാധികാരി ഇസ്രായേലുമായി 7 വർഷത്തെ സമാധാന കരാർ ഉണ്ടാക്കുമ്പോഴാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്."ദാനിയേലിനോട് ഇത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ദൈവം ഇസ്രായേലിന് ഭൂമിയിൽ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

171 സിംഹക്കുഴി

ദാനിയേൽ **6**

ദാര്യാവേശ് രാജാവായപ്പോൾ, തന്റെ 120 പ്രവിശ്യകളിലും ഓരോന്നിനും ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം 120 ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ മൂന്ന് ഭരണാധികാരികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. മൂന്ന് ഭരണാധികാരികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു ദാനിയേൽ, ഏറ്റവും കഴിവുള്ളവനും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന് മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെയും മേലുള്ള അധികാരം നൽകാൻ പോകുകയായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥരും മറ്റ് രണ്ട് ഭരണാധികാരികളും ഇത് സംഭവിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ദാനിയേലിനെ രാജാവിന് മുൻപിൽ മോശമായി ചിത്രീകരിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പോരായ്മയോ ഭരണത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തതിൽ എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അഴിമതിയോ ഉണ്ടോ എന്ന് അവർ അന്വേഷിച്ചു. അവർക്ക് ഒന്നും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ അവർ പറഞ്ഞു, "ഇത് ചെയ്യാൻ നമുക്ക് ഒരേയൊരു വഴിയേയുള്ളൂ. അവന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും കണ്ടെത്തണം. ഒടുവിൽ അവർ അത് കണ്ടെത്തി, അതിനാൽ അവർ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി.

അവർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "ദാര്യാവേശ് രാജാവേ, അങ്ങ് ദീർഘായുസ്റ്റോടെ ഇരിക്കട്ടെ . അങ്ങയെ ബഹുമാനിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭരണാധികാരികളും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ അനുവാദത്തോടെ, 30 ദിവസത്തേക്ക് എല്ലാവരും അങ്ങയെ ആരാധിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് മറ്റാരും മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും ആരാധിക്കരുതെന്ന് പറയുന്ന ഒരു നിയമം ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കും. മേദ്യരുടെയും പേർഷ്യക്കാരുടെയും അത് മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഒരു നിയമമായി നീ അതിൽ ഒപ്പിടണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും ഈ നിയമം അനുസരിക്കാഞ്ഞാൽ അവനെ സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ എറിയും. ഈ ബഹുമതിയിൽ ദാര്യാവേശ്സന്തുഷ്ടനായി, അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ആ നിയമത്തിൽ ഒപ്പിട്ടു. അത് ചെയ്തതിനുശേഷം ദാനിയേൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടു. എന്നിരുന്നാലും അവൻ തന്റെ പതിവ് ആരാധനാക്രമം പിന്തുടർന്നു.

ദിവസത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം, അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് യെരുശലേമിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മുകളിലെ ജനാലകൾ തുറന്നു. അവൻ മുട്ടുകുത്തി ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു.ഇത് അവൻ ചെയ്യുമെന്ന് ആ പുരുഷന്മാർക്ക് കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നു .അവർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ചോദിച്ചു, “30 ദിവസത്തേക്ക് നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും ആരാധിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് പറയുന്ന ഒരു നിയമത്തിൽ നീ ഒപ്പിട്ടത് ശരിയാണോ? ഇത് ലംഘിക്കുന്ന ആരെയും സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ എറിയുമെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?”അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും. ഞാൻ അത് മേദ്യരുടെയും പേർഷ്യക്കാരുടെയും നിയമമാക്കി, അത് മാറ്റാൻ കഴിയില്ല.”
“അല്ലയോ രാജാവേ, ഒരു യഹൂദ പ്രവാസിയായ ദാനിയേൽ ആ നിയമം ലംഘിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സങ്കടമുണ്ട്. അവൻ ദിവസം മൂന്നു പ്രാവശ്യം കുമ്പിട്ട് തന്റെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു.”ദാര്യാവേശ് ഞെട്ടിപ്പോയി! ദാനിയേലിനെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു വഴി കണ്ടെത്തണമെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു. ആ ദിവസം മുഴുവൻ അവൻ അതിനായി ശ്രമിച്ചു.

ഒടുവിൽ പുരുഷന്മാർ വന്ന് പറഞ്ഞു, “മേദ്യരുടെയും പേർഷ്യക്കാരുടെയും നിയമം മാറ്റാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നീ അറിയുന്നുവല്ലോ.”അതിനാൽ രാജാവ് ദാനിയേലിനെ പിടിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു.ഗുഹയിലേക്ക് എറിയപ്പെടുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് രാജാവ് അവനോട് സംസാരിച്ചു. "നീ സേവിക്കുന്ന ദൈവം നിന്നെ ഈ സിംഹങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കട്ടെ."ദാനിയേലിനെ ഗുഹയിലേക്ക് ഇറക്കി, തുടർന്ന് ദ്വാരത്തിന് മുകളിൽ ഒരു കല്ല് സ്ഥാപിച്ചു. ഈ വിധിയിൽ ആർക്കും ഇടപെടാൻ കഴിയാത്തവിധം രാജാവ് അതിൽ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി, വൈകുന്നേരത്തെ വിനോദം റദ്ദാക്കി. അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു, രാത്രി മുഴുവൻ ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒടുവിൽ പ്രഭാതമായപ്പോൾ, അവൻ സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിലേക്ക് ഓടി. കല്ല് നീക്കം ചെയ്തയുടനെ അവൻ അലറി, “അയ്യോ ദാനിയേലേ, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദാസനേ. സിംഹങ്ങളിൽ നിന്ന് നിന്നെ രക്ഷിക്കാൻ നിന്റെ

ദൈവത്തിന് കഴിഞ്ഞോ?"ദാനിയേൽ തിരിച്ചു വിളിച്ചു, "എന്റെ രാജാവേ, ദൈവം തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു, അവൻ ഈ സിംഹങ്ങളുടെ വായ അടച്ചു. എനിക്ക് ഒരു തരത്തിലും പരിക്കില്ല. ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് ദൈവത്തിനറിയാം. രാജാവേ, ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു തരത്തിലും അന്യായം ചെയ്തിട്ടില്ല."ദാനിയേലിനെ ഗുഹയിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ രാജാവ് കൽപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ഭാര്യാവേശ് കാവൽക്കാരോട് പറഞ്ഞു. "പോയി ദാനിയേലിനെതിരെ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുക. അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും കുട്ടികളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരു. അവരെയെല്ലാം സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിലേക്ക് എറിയുക."എല്ലാ പുരുഷന്മാരെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും കൊണ്ടുവന്ന് സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. സിംഹങ്ങൾ താഴെ കാത്തുനിൽക്കുകയും തറയിൽ എത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അവയെ കീറിമുറിക്കുകയും ചെയ്തു.ദാര്യാവേശ് രാജാവ് തന്റെ രാജ്യത്തുടനീളം ഒരു കല്പന അയച്ചു. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു, "ദാനിയേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ എല്ലാവരും ഭയപ്പെടണം, കാരണം അവൻ ജീവനുള്ള ദൈവമാണ്. അവന്റെ രാജ്യം എന്നേക്കും നിലനിൽക്കും. തന്നെ സേവിക്കുന്നവരെ രക്ഷിക്കാൻ അവൻ പ്രാപ്തനാണ്."

172 ആലയം പുനർ നിർമിക്കുന്നു

2 ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ **36:21-23,** എസ്ര **1 – 6**

ഹഗ്ഗായി **1 – 2**

യഹൂദ 70 വർഷത്തേക്ക് അടിമത്തത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് യിരെമ്യാവ് പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ കാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, പേർഷ്യൻ രാജാവ് പറഞ്ഞു, "യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ യെരുശലേമിലേക്ക് അവരുടെ ആലയം പുനർനിർമ്മിക്കാൻ തിരികെ അയയ്ക്കാൻ എന്നോട് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, യെരുശലേം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പിടിച്ചെടുത്ത ആലയ പാത്രങ്ങൾ അവൻ തിരികെ നൽകി. ആലയത്തിന്റെ ഉൾഭാഗം അലങ്കരിക്കാൻ ലെബനോനിൽ നിന്ന് ദേവദാരു വാങ്ങാൻ അവൻ പണം സംഭാവന ചെയ്തു. ആളുകൾക്ക് ദൈവത്തിന് യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ കന്നുകാലികളെ പോലും നൽകി. കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ വേല ചെയ്യാൻ യെഹൂദയിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള വെല്ലുവിളി പലരും സ്വീകരിച്ചു. സ്വയം പോകാൻ കഴിയാത്ത ചിലർ പണവും സാധനങ്ങളും നൽകി.
ജനം എത്തിയപ്പോൾ, ആലയ സ്ഥലത്ത് ദൈവത്തിന് യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു.

ജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ആർത്തുവിളിച്ചു, തുടർന്ന് ആലയം പണിയാൻ തുടങ്ങി. യഹൂദന്മാർ തിരിച്ചെത്തിയതിൽ അവിടെ താമസിക്കുന്ന ആളുകൾ അസ്വസ്ഥരായി. പദ്ധതി നിർത്താൻ അവർ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ ഒന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ, പേർഷ്യയിൽ ഒരു പുതിയ രാജാവ് ഭരിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, പുതിയ ക്ഷേത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. നിർമ്മാണം നിർത്താൻ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.യഹൂദന്മാരായനിർമ്മാതാക്കൾക്ക് സാഹചര്യം മാറുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റ് മാർഗമില്ലായിരുന്നു. ഇത് അവർക്ക് സ്വന്തം വീടുകൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള അവസരം നൽകി. അധികം താമസിയാതെ, ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി വീടുകളിൽ ദേവദാരു പൊതിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ലെബനനിൽ നിന്നുള്ള ദേവദാരു ശേഖരം തീർന്നു! അത് മാറ്റിസ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, ആരെങ്കിലും ആലയം പണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, "ഇത് പണിയാൻ പറ്റിയ സമയമല്ല" എന്ന് ആളുകൾ പറഞ്ഞു.പ്രവാചകനായ ഹഗ്ഗായി ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് കർത്താവിൽ നിന്ന് ഒരു സന്ദേശം ഉണ്ട്! നിങ്ങളുടെ വഴികൾ നോക്കുവിൻ! ദൈവത്തിന്റെ ആലയം പണിയാൻ സമയമായിട്ടില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്റെ ആലയം ശൂന്യമായി കിടക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പലക കൊണ്ട് പാകിയ വീടുകളിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ വഴികൾ നോക്കുവിൻ!"

ദൈവം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ അനുഗ്രഹം എടുത്തുകളഞ്ഞതായി ഹഗ്ഗായി അവരോട് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ധാരാളം ധാന്യം വിതയ്ക്കുന്നു, പക്ഷേ വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ കൊയ്യുന്നുള്ളൂ. നിങ്ങൾ തിന്നുന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോഴും വിശക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോഴും ദാഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ചൂടുവരുന്നില്ല.നിങ്ങൾ പണം സമ്പാദിക്കുകയും ബാഗുകളിൽ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു, ബാഗുകൾക്ക് ദ്വാരങ്ങളുണ്ടെന്ന് അറിയാതെ. നിങ്ങളുടെ വഴികൾ നോക്കുവിൻ!"

ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു, പക്ഷേ ആലയം പൂർത്തിയാക്കാൻ ദേവദാരു ഇല്ലെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ഹഗ്ഗായി പറഞ്ഞു, "ദൈവം പറയുന്നു, മലകളിൽ പോയി സാധാരണ മരം കൊണ്ടുവന്ന് അത് ദേവാലയത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക. നീ പണിയുന്നതിൽ താൻ പ്രസാദിക്കുമെന്നും താൻ മഹത്വപ്പെടുമെന്നും അവൻ പറയുന്നു." അങ്ങനെ ജനങ്ങൾ അനുസരിച്ചു, കുന്നുകളിൽ പോയി കാണാതായ ദേവദാരുവിന് പകരം മരം വാങ്ങി. തുടർന്ന് പദ്ധതി പുനരാരംഭിക്കാൻ അവർ ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തി.

കാലക്രമേണ, പേർഷ്യയിൽ മറ്റൊരു രാജാവ് അധികാരത്തിൽ വന്നു. ആലയം പണിയുന്നതിനെ എതിർക്കുന്ന ഏതൊരാളെയും വധിക്കും! എന്ന് ഒരു കൽപ്പന അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ കൽപ്പന പ്രകാരം, യെരുശലേമിനു ചുറ്റും

താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് ദേവാലയ നിർമ്മാണം തടസ്സപ്പെടുത്താൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. പകരം, അതിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി സാധനങ്ങൾ നൽകാൻ അവരോട് കൽപ്പിച്ചു.

ജനം ഉത്സാഹത്തോടെ ജോലി ചെയ്തു. ഹഗ്ഗായി കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു സന്ദേശവുമായി വന്നു. " നിങ്ങൾ എന്നെ അനുസരിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്! നോക്കൂ, ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി കാണിച്ചുതരുന്നു. നീ വിത്തു നട്ടിട്ടില്ല, നിന്റെ മുന്തിരിവള്ളികൾ ഇതുവരെ മുന്തിരി കായ്ച്ചിട്ടില്ല, നിന്റെ മരങ്ങൾ പൂത്തിട്ടുമില്ല. എന്നിട്ടും നീ എന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും വിഭവങ്ങളും കൊയ്യുകയാണ്."കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി ഏതാണ്ട് പൂർത്തിയായി എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ മിക്ക ആളുകളും സന്തോഷിച്ചു, എന്നാൽ ചില മൂപ്പന്മാർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ ശലോമോന്റെ ആലയം ഓർക്കുന്നു. അത് മനോഹരമായിരുന്നു! ഈ ആലയം ചെറുതാണ്, ഒട്ടും മനോഹരമല്ല." പണിക്കാർ നിരുത്സാഹപ്പെട്ടു.

ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു സന്ദേശവുമായി ഹഗ്ഗായി വന്നു. "ശലോമോൻ പണിത ആലയത്തെ ആരാണ് ഓർക്കുന്നത്? ഇത് എങ്ങനെ താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു? നിരുത്സാഹപ്പെടരുത്. ഈ ആലയത്തിന്റെ മഹത്വം നിങ്ങൾക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതിലും വലുതായിരിക്കും. ഞാൻ ജനതകളെ ഇളക്കും, ലോകം മുഴുവൻ ഈ സ്ഥലത്ത് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കും. 'സകല ജനതകളുടെയും ആഗ്രഹം' വരും, ഞാൻ ഈ ആലയത്തെ മഹത്വം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കും. ശക്തരായിരിക്കുക ഈ വേലയിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുക.

ഞാൻ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്. അങ്ങനെ ജനങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ... അവർ ജോലി ചെയ്തു ... അവർ

മന്ദിരം പൂർത്തിയാക്കി.

173 എസ്രാ

എസ്രാ 7-10

എസ്രാ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിദഗ്ധനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്,

യെരുശലേമിലെ പുതിയ ആലയത്തിൽ പോയി ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.പേർഷ്യൻ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെയും സഹായികളെയും

യെരുശലേമിലേക്ക് പോകാൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന കത്തുകൾ നൽകി. രാജാവ് ധാരാളം സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അയച്ചു.ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ അറിയുന്ന ന്യായാധിപന്മാരെ നിയമിക്കാനും എസ്രായ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ആ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാത്ത ആരെയും

പാർസ്യൻ രാജ്യം ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു.

പുരുഷന്മാർ എസ്രായോടൊപ്പം പോയി തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെ

യഹൂദയിലേക്ക് മാറ്റാൻ സ്വമേധയാ മുന്നോട്ടുവന്നു. ലേവ്യർ സംഘത്തിൽ ഇല്ലെന്ന് അവർ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ എസ്രാ ഒരു അപേക്ഷ അയച്ചു, നിരവധി ലേവ്യർ പോകാൻ സ്വമേധയാ മുന്നോട്ടുവന്നു.പേർഷ്യയിൽ നിന്ന് യെരുശലേമിലേക്ക് പോകുന്നത് ഒരു അപകടകരമായ യാത്രയാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. അവർക്ക് കുടുംബങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും ധാരാളം സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ അവർക്ക് പടയാളികളില്ലായിരുന്നു. "ദൈവമാണ് നമ്മുടെ സംരക്ഷകൻ. അവന്റെ ശക്തമായ കൈ അവനെ സേവിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഉണ്ട്" എന്ന് രാജാവ് പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ എസ്രാ ആയുധധാരികളായ കാവൽക്കാരെ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. അങ്ങനെ ആ സംഘം ദൈവത്തോട് സംരക്ഷണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചും ഉപവസിച്ചും ജീവിച്ചു. അവർ യാത്ര തുടർന്നു,

യാത്രയിൽ ദൈവം അവരെ സംരക്ഷിച്ചു. വഴിയിൽ ആരും അവരെ പതിയിരുന്ന് ആക്രമിച്ചില്ല. അവർ സുരക്ഷിതമായി യെരുശലേമിൽ എത്തി, സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും മുഴുവൻ ദേവാലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായി എസ്രാ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ നിരവധി നേതാക്കൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അവർ പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ പലരും ഈ പ്രദേശത്ത് താമസിക്കുന്ന യഹൂദന്മാരല്ലാത്തവരിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഈ ഭാര്യമാർ അവരുടെ ജാതീയ രീതികൾ ആചരിക്കുന്നു..ഇത് കേട്ടപ്പോൾ എസ്രാ ഞെട്ടിപ്പോയി.അവൻ വസ്ത്രം കീറി ദേവാലയത്തിൽ പോയി മുട്ടുകുത്തി കർത്താവിനു നേരെ കൈകൾ വിരിച്ചു.അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു “ദൈവമേ. ഞങ്ങൾ വീണ്ടും അത് ചെയ്യുന്നു - നമ്മുടെ പൂർവ്വികരെ പോലെ. അവർ അന്യജാതിക്കാരായ ഭാര്യമാരെ എടുത്ത് വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ നീ അവരെ അടിമകളാക്കി.
“ഇപ്പോൾ നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ സമയം തന്നു, ഞങ്ങളെ ഇവിടെ തിരികെ വരാൻ അനുവദിച്ചു. ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ഞങ്ങൾ അന്യജാതിക്കാരായ ഭാര്യമാരെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഓ, ദൈവമേ, ഞങ്ങൾ നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് യോഗ്യരല്ല. ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയ കൂട്ടം ആളുകളെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കാൻ നിനക്ക് അവകാശമുണ്ട്.”

എസ്രാ കരഞ്ഞും പ്രാർത്ഥിച്ചും പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞും തുടർന്നു. അവൻ ചെയ്തതുപോലെ, ആളുകൾ വന്നു ഇരുന്നു അവനോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ചുറ്റും ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തടിച്ചുകൂടുന്നതുവരെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ വന്നു. എല്ലാവരും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ആളുകൾ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം, പക്ഷേ ഇപ്പോഴും പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. ദൈവമുമ്പാകെ ഞങ്ങൾ ഒരു ഉറപ്പ് നൽകും. ഞങ്ങളുടെ വിദേശ ഭാര്യമാരെയും അവരുടെ കുട്ടികളെയും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞയയ്ക്കും. എന്നാൽ ഇത് ശരിയായി ചെയ്യണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണം. എഴുന്നേൽക്കൂ! നടപടിയെടുക്കൂ! എന്തുചെയ്യണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയിച്ചുതരൂ, ഞങ്ങൾ അത് ചെയ്യും.”അപ്പോൾ എസ്രാ ഇത് മേൽനോട്ടം വഹിക്കാനും അത് ശരിയായി നടക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനും സമ്മതിച്ചു. ജനമെല്ലാം തങ്ങളുടെ വിദേശ ഭാര്യമാരെ പറഞ്ഞയച്ച് വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായും യഹോവയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചു.

174മതിലുകൾപുനർ നിർമിക്കുന്നു

നെഹമ്യാവ് **1-13**

പേർഷ്യൻ രാജാവിനെ സേവിച്ചിരുന്ന ഒരു യഹൂദനായിരുന്ന നെഹെമ്യാവ്. ഒരു ദിവസം യഹൂദയിലെ ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതായി വാർത്ത ലഭിച്ചു. യെരുശലേമിന്റെ മതിലുകൾ തകർന്നുകിടക്കുന്നതായി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ കരയാൻ തുടങ്ങി, ദിവസങ്ങളോളം വിഷാദത്തിലായിരുന്നു. തന്റെ ജനത്തെ സഹായിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. നെഹമ്യാവ് ദുഃഖിതൻ ആണെന്ന് രാജാവ് കണ്ടു, അദ്ദേഹത്തോട് യെരുശലേമിലെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. രാജാവ് ചോദിച്ചു, "എനിക്ക് എങ്ങനെ സഹായിക്കാനാകും?""ദയവായി എന്നെ യെരുശലേമിലേക്ക് അയച്ച് മതിലുകൾ പുനർനിർമ്മിക്കാൻ എനിക്ക് അനുമതി തരൂ." "പോകൂ. സുരക്ഷിതമായ യാത്രയ്ക്കുള്ള കത്തുകൾ ഞാൻ നിനക്ക് തരാം."

യെരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ, താൻ എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ല. പകരം, സാഹചര്യം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മൂന്ന് ദിവസം ചെലവഴിച്ചു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം നേതാക്കളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി, പേർഷ്യൻ രാജാവ് നഗരമതിലുകൾ പുനർനിർമ്മിക്കാൻ അനുമതി നൽകിയതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഈ അപമാനം സഹിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഇനി ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല. മതിലുകൾ പുനർനിർമ്മിക്കാനുള്ള സമയമായി!"

നേതാക്കൾ സമ്മതിക്കുകയും പദ്ധതിയിൽ സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഓരോ നേതാവും മതിലിന്റെ ഒരു ഭാഗം സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. അവർ ഉടൻ തന്നെ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ച് നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു.

എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ പ്രദേശത്തെ യഹൂദ രല്ലാത്ത ആളുകൾ ഞെട്ടിപ്പോയി.

അവർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തമാശകൾ പറഞ്ഞു. "ഈ ആളുകൾ അവരുടെ നഗരം പുനർനിർമിക്കാൻ വളരെ ദുർബലരാണ്. ഹാ! എനിക്ക് ഇപ്പോൾ അത് കാണാൻ കഴിയും. അവർ മതിലിന്റെ ഒരു ഭാഗം പണിയുന്നു, ഒരു ചെറിയ കുറുക്കൻ അതിൽ ചാടിയാൽ അത് താഴേക്ക് വീഴുന്നു."

എന്നിരുന്നാലും, നിർമ്മാതാക്കൾ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു, വേഗത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

താമസിയാതെ മതിൽ പകുതിയോളം ഉയർന്നിരുന്നു, അവർ വിവിധ ഭാഗങ്ങളുമായി ചേർക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇത് അവരുടെ ശത്രുക്കളെ കോപാകുലരാക്കി. ഈ നിർമ്മാണം നിർത്തണമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. ഒളിഞ്ഞുനോക്കി തൊഴിലാളികളെ കൊല്ലുമെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. "ഈ മതിൽ തടയാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം ഞങ്ങൾ ചെയ്യും!" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

നിർമ്മാതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭയം പിടിമുറുക്കി, അതിനാൽ രാവും പകലും കാവലിരിക്കാൻ അവർ കാവൽക്കാരെ സജ്ജമാക്കി.നെഹെമ്യാവ് പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. ദൈവം നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളേക്കാൾ ശക്തനാണ്. പോരാടാൻ തയ്യാറാകൂ!നിങ്ങളുടെ സഹയഹൂദന്മാർക്കുവേണ്ടി പോരാടുക. നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർക്കും

പുത്രിമാർക്കും വേണ്ടി പോരാടുക. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്കും വീടുകൾക്കും വേണ്ടി പോരാടുക."മതിലിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് ആക്രമണം ഉണ്ടായാൽ തൊഴിലാളികൾ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് സംവിധാനം സ്ഥാപിച്ചു.

പുരുഷന്മാർ ആ പ്രദേശത്തേക്ക് ഓടിയെത്തി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.
എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു, വാതിലുകൾ ഒഴികെ മതിലുകൾ ഉടൻ പൂർത്തിയായി. പദ്ധതി നിർത്താനുള്ള ഏക പ്രതീക്ഷ നെഹെമ്യയെ കൊല്ലുക എന്നതായിരുന്നു. ഇതിനായി, അവർ അവനെ നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നു. അതിനാൽ അവർ അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ച് തങ്ങളെ കാണാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു.
നെഹെമ്യാവ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു നല്ല ജോലി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു .നമുക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിന് ഇത് എന്തിന് നിർത്തണം?"

അവർ അവനോട് തങ്ങളെ കാണാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഒടുവിൽ, അവർ ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു, "സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ മത്സരിക്കാനും സ്വയം രാജാവാകാനും വേണ്ടിയാണ് നിങ്ങൾ മതിൽ പണിയുന്നതെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മത്സരത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ പാർസി രാജാവിനോട് പറയും."നെഹെമ്യാവ് അവരുടെ ഭീഷണികൾ അവഗണിച്ചു, മതിലും കവാടങ്ങളും പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ജോലി തുടർന്നു.

പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കാൻ അമ്പത്തിരണ്ട് ദിവസമേ എടുത്തുള്ളൂ. ഒടുവിൽ നഗരം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.എസ്രാ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ട് മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം വായിച്ചു. അത് അവർക്ക് നൽകിയതിന് അവർ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അർത്ഥം കേട്ടപ്പോൾ അവർ കരയാൻ തുടങ്ങി. അവർ അത് അനുസരിച്ചില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി.
നെഹെമ്യാവും എസ്രായും പറഞ്ഞു, "കരയരുത്. ഈ ദിവസം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്ക് വിശുദ്ധമാണ്. ദൈവം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കുക തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആഘോഷിക്കുക. കർത്താവിന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങളുടെ ശക്തിയാണ്!

ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കാൻ ആളുകൾ തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു.
ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന യഹൂദന്മാർ പത്ത് കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്ന് നഗരത്തിലേക്ക് താമസം മാറണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.
ദൈവം ഇസ്രായേലിനു വേണ്ടി വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു, അവരുടെ ശത്രുക്കൾ പോലും അത്ഭുതപ്പെട്ടു!

175 എസ്ഥേർ രാജ്ഞിയായിത്തീരുന്നു

എസ്ഥേർ **15:8**

ഒരു ദിവസം പേർഷ്യൻ രാജ്ഞി കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ മുന്നിൽ രാജാവിനെ നാണം കെടുത്തി. രാജാവ് അവളെ രാജ്ഞി സ്ഥാനത്തു നിന്നും മാറ്റണമെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാ സുന്ദരികളായ കന്യകമാരെയും കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് വരാൻ ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെട്ടു. അവരിൽ നിന്ന് രാജാവ് ഒരു പുതിയ രാജ്ഞിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കും.
എസ്ഥേർ സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതിയായിരുന്നു, അവളെ ബന്ധുവായ മൊർദെഖായി ആണ് വളർത്തിയിരുന്നത്. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും സദ്ഗുണവും കാരണം അവൾ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പോയി. പക്ഷേ ... അവൾ യഹൂദയാണെന്ന് ആരോടും പറയരുതെന്ന് മോർ ദ്ദേക്കായിഅവളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.

കാലക്രമേണ, അവളെ പുതിയ രാജ്ഞിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇതിനുശേഷം, ഒരേ സമയം രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ നടന്നു. ആദ്യത്തേത്രാജാവിനെ കൊല്ലാനുള്ള ഒരു ഗൂഢാലോചന മൊർദെഖായി കേട്ടു. അദ്ദേഹംഅത് അറിയിച്ചു, അങ്ങനെ ഗൂഢാലോചന നടക്കാതെ വന്നു . അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽപ്രവൃത്തി ഔദ്യോഗിക രേഖകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.രണ്ടാമത്തെ സംഭവം
ഹാമാൻ എന്ന വ്യക്തിയെ സർക്കാരിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാക്കി.

അന്നുമുതൽ, അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ആളുകൾ എല്ലാവരും അവനെ കുമ്പിട്ടു - എന്നാൽ മൊർദ്ദെഖായി ഒഴികെ.ഹാമാൻ ഇത് കണ്ടപ്പോൾ കോപാകുലനായി മൊർദ്ദെഖായിയെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അതിലുപരിയായി യഹൂദന്മാരെ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.അതുകൊണ്ട് അവൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, “സാമ്രാജ്യത്തിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരായ ആളുകൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്. അവർ നിങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നില്ല, കാരണം അവർക്ക് അവരുടേതായ നിയമങ്ങളുണ്ട് . അവരെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല. അവരുടെ നാശം നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നെ സേവിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക. ഇത് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചെലവ് ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി വഹിക്കുന്നത് എന്റെ ബഹുമാനമായിരിക്കും.”

രാജ്യം സേവിക്കാനുള്ള ഹാമാന്റെ സന്നദ്ധതയിൽ രാജാവ് സന്തുഷ്ടനായി, യഹൂദജനതയെ നശിപ്പിക്കാൻ അവന് അധികാരം നൽകി. ഹാമാൻ ഒരു തീയതി നിശ്ചയിച്ച് ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആ തീയതിയിൽ എല്ലാ യഹൂദന്മാരെയും കൊല്ലണമെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടും. അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ കൊലപാതകം നടത്തിയവർക്ക് നൽകണമായിരുന്നു. വിളംബരം പല ഭാഷകളിലേക്ക് തർജ്ജിമ

ചെയ്തപ്പോൾ, അത് സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ജനതകളിലേക്കും അയച്ചു. ദേശത്തെ എല്ലാ യഹൂദ ന്മാരെയും ഭയവും പരിഭ്രാന്തിയും പിടികൂടി.

എസ്ഥേർ കൊട്ടാരത്തിലായിരുന്നു, ഈ കൽപ്പനയെക്കുറിച്ച് അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മൊർദ്ദെഖായി ഒരു പൊതുസ്ഥലത്ത് വിലപിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾ കേട്ടു. എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്ന് ചോദിക്കാൻ അവൾ ഒരു ദാസനെ അയച്ചു. മൊർദ്ദെഖായി ദാസനോട് എല്ലാം പറഞ്ഞു, കൽപ്പനയുടെ ഒരു പകർപ്പ് അവന് നൽകി. രാജ്ഞിയോട് അവൻ" രാജാവിനോട് സംസാരിക്കണമെന്നും തന്റെ ജനത്തോട് കരുണ കാണിക്കണമെന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിക്കണമെന്നും പറയുക."

അവൾ അവന് ഒരു സന്ദേശം തിരിച്ചു അയച്ചു. "ക്ഷണമില്ലാതെ ആർക്കും രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ പോകാൻ അനുവാദമില്ല. അവൻ സ്വർണ്ണ ചെങ്കോൽ അവരുടെ നേരെ ചൂണ്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവരെ വധിക്കും. അവൻ അവസാനമായി എന്നെ വിളിക്കാൻ ആളയച്ചിട്ട് 30 ദിവസമായി.മൊർദ്ദെഖായി അവൾക്ക് ഒരു സന്ദേശം തിരിച്ചു അയച്ചു. "കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നീ രക്ഷപ്പെടുമെന്ന് കരുതരുത്. ശ്രദ്ധിക്കൂ, നീ സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ ജനത്തെ മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ദൈവം വിടുവിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, നീ മരിക്കും! ഇതുപോലുള്ള ഒരു സമയത്തേക്കാണ് നിന്നെ രാജ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

അവൾ ഒരു കുറിപ്പ് അയച്ചു. "നമ്മുടെ ജനങ്ങളോട് മൂന്ന് ദിവസം ഉപവസിക്കാൻ പറയുക. അവർ ഒന്നും കഴിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ഞാനും എന്റെ ദാസന്മാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും. പിന്നെ ഞാൻ പോയി രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കും, അത് നിയമവിരുദ്ധമാണെങ്കിലും. ഞാൻ മരിക്കുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മരിക്കട്ടെ."

രാജാവിന് അവളെ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന്കാണത്തക്ക വിധം മൂന്ന് ദിവസത്തിനുശേഷം, എസ്ഥേർ തന്റെ രാജകീയ വസ്ത്രം ധരിച്ച് അകത്തെ മുറ്റത്ത് നിന്നു. അവൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ, അവൻ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു, ഉടനെ സ്വർണ്ണ ചെങ്കോൽ അവളുടെ നേരെ ചൂണ്ടി. അവൾ മുകളിലേക്ക് നടന്നു അതിന്റെ മുകളിൽ തൊട്ടു. "നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് എന്നോട് പറയൂ, ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരാം"
അവൾ പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ, നീയും ഹാമാനും ഞാൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു വിരുന്നിന് വരണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."
" വരാം!" രാജാവ് പറഞ്ഞു. "കാവൽക്കാരാ, ഓടിച്ചെന്ന് ഹാമാനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ. ഞങ്ങൾ എസ്ഥേറിന്റെ രാജ്ഞിയുടെ വിരുന്നിന് പോകുകയാണ്."

176 എസ്ഥേർ തന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നു

എസ്ഥേർ **5:9-10:3**

മുൻകഥയുടെ തുടർച്ച

രാജാവും ഹാമാനും എസ്ഥേർ രാജ്ഞിയുടെ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുത്തു. അതിനുശേഷം രാജാവ് പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ നിന്റെ അപേക്ഷ പറയൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരും." "അയ്യോ രാജാവേ, എന്റെ അപേക്ഷ നീ സത്യമാണെങ്കിൽ, ദയവായി ഹാമാനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി നാളെ മറ്റൊരു വിരുന്നിന് വരൂ. ആ സമയത്ത് ഞാൻ എന്റെ അപേക്ഷ പറയാം."ആ ദിവസം കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് പോകുമ്പോൾ ഹാമാൻ അഭിമാനത്തോടെ പുറത്തേക്ക് പോയി.

തുടർച്ചയായി രണ്ട് ദിവസം രാജ്ഞിയുടെ വിരുന്നിന് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു! മൊർദ്ദെഖായി വീണ്ടും തന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിടാത്തത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം കോപമായി മാറി. ആ വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹം സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു, ഈ യഹൂദൻ തന്റെ സന്തോഷം എങ്ങനെ നശിപ്പിച്ചുവെന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു.
അവർ പറഞ്ഞു, "75 അടി ഉയരമുള്ള ഒരു തൂക്കുമരം പണിയുക. രാവിലെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് മൊർദ്ദെഖായിയുടെ മരണത്തിന് ഉത്തരവിടാൻ ആവശ്യപ്പെടുക. രാജ്ഞിയുടെ വിരുന്ന് ആസ്വദിക്കാൻ അവനെ തൂക്കിലേറ്റുക."
ഹാമാൻ ഒരു ദാസനെ വിളിച്ചു കഴുമരം പണിയാൻ ഉത്തരവിട്ടു.
ആ രാത്രി രാജാവിന് ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ അയാൾ ആരെയെങ്കിലും തന്റെ കിടപ്പുമുറിയിൽ വന്ന് ഔദ്യോഗിക രേഖകൾ വായിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മൊർദ്ദെഖായി രാജാവിനെ കൊല്ലാനുള്ള ഗൂഢാലോചന വെളിപ്പെടുത്തി തന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചത് എങ്ങനെയെന്ന് ദാസൻ വായിച്ചു. രാജാവ് ചോദിച്ചു, "ഈ മനുഷ്യന് എങ്ങനെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചു?"
ദാസൻ രേഖകൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി, " എന്റെ രാജാവേ, അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല." "ഈ മനുഷ്യന് പ്രതിഫലം നൽകാൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ലേ?! കൊട്ടാരത്തിൽ പോയി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കൂ."

രാജാവിനെ കാണാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഹാമാനെ ദാസൻ കണ്ടു. രാജാവ് പറഞ്ഞു, "അവനെ അകത്തു കൊണ്ടുവരിക."
ഹാമാന് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ്, രാജാവ് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ പ്രത്യേകമായി ബഹുമാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?"ഹാമാൻ ഉടനെ സ്വയം ചിന്തിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ രാജാവേ. ആ മനുഷ്യനെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ രാജകീയ വസ്ത്രവും കിരീടവും ഉപയോഗിച്ചാണ്.

അവനെ നിന്റെ കുതിരപ്പുറത്ത് ഇരുത്തി, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തെരുവുകളിലൂടെ വിളിച്ചുപറയട്ടെ, 'രാജാവ് ബഹുമാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനുവേണ്ടി ഇതാണ് ചെയ്യുന്നത്!'"

രാജാവ് സന്തോഷിച്ചു. "കൊള്ളാം. മൊർദ്ദെഖായിയെ കണ്ടെത്തി നീ പറഞ്ഞതെല്ലാം ചെയ്യുക. ഒന്നും വിട്ടുകളയാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക."ഹാമാൻ ഞെട്ടലോടെ അവിടെ നിന്നു, പക്ഷേ രാജാവിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചതെല്ലാം നിറവേറ്റേണ്ടിവന്നു.അദ്ദേഹം രാജകീയ വസ്ത്രവും കിരീടവും മൊർദ്ദെഖായിയെ ധരിപ്പിച്ച്, രാജകീയ കുതിരപ്പുറത്ത് ഇരുത്തി, "രാജാവ് ബഹുമാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനുവേണ്ടി ഇതാണ് ചെയ്യുന്നത്" എന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനെ നഗരത്തിലൂടെ നയിച്ചു.എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഹാമാൻ അപമാനിതനായി വീട്ടിലേക്ക് പോയി, പക്ഷേ രാജ്ഞിയുടെ വിരുന്നിലേക്കുള്ള ക്ഷണം അവനെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ അയാൾക്ക് അവിടെ എത്താൻ തിടുക്കം കൂട്ടേണ്ടിവന്നു.

അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിനുശേഷം, രാജാവ് എസ്ഥേറിനോട് ചോദിച്ചു,"നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് എന്നോട് പറയൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരാം."രാജാവേ, എന്റെ അപേക്ഷ നൽകാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ,എന്റെയും എന്റെ ജനത്തിന്റെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കണമേ. ഒരു മനുഷ്യൻ എന്റെ മുഴുവൻ വംശത്തെയും നശിപ്പിക്കാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയിരിക്കുന്നു."രാജാവ് ഞെട്ടിപ്പോയി, " ആ മനുഷ്യൻ ആരാണ്, അവൻ എവിടെയാണ്?"എസ്ഥേർ ഹാമാനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.
"നമ്മുടെ ശത്രു ഈ ദുഷ്ടനാണ്."ഹാമാൻ ഭയന്നുവിറച്ചു.

അവന് ഒന്നും മിണ്ടാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. രാജാവ് അവനെ നോക്കി കോപാകുലനായി. അവൻ എഴുന്നേറ്റ് തോട്ടത്തിലേക്ക് ചെന്ന്, ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി.ഹാമാൻ ഓടിവന്ന് എസ്ഥേറിന്റെ അരികിൽ വീണു, ജീവനുവേണ്ടി യാചിച്ചു. രാജാവ് തിരികെ മുറിയിലേക്ക് നടന്നപ്പോൾ, രാജ്ഞിയുടെ അരികിൽ കിടക്കുന്ന ഹാമാൻ കണ്ടു.അയാൾ ചോദിച്ചു, "ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ നീ രാജ്ഞിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുമോ?"അയാൾ ഇത് പറഞ്ഞയുടനെ, ദാസന്മാർ ഓടിവന്ന് ഹാമാന്റെ തലയിൽ ഒരു മൂടുപടം വച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ രാജാവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "നിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ ഹാമാൻ ഒരു കുഴമരം പണിതിരിക്കുന്നു."

ഇത് രാജാവിനെ കൂടുതൽ കോപിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഹാമാനെ ചൂണ്ടി, "അവനെ അതിൽ തൂക്കിക്കൊല്ലൂ!"ഹാമാനെ ഉടൻ പുറത്തെടുത്ത് താൻ നിർമ്മിച്ച കുഴമരത്തിൽ തൂക്കി. ഇതിനുശേഷം, രാജാവ് മൊർദെഖായിയെ പകരം നിയമിച്ചു.അങ്ങനെ ഹാമാൻ അവർക്കായി ആസൂത്രണം ചെയ്ത ദുരന്തത്തിൽ നിന്ന് യഹൂദ ജനത രക്ഷപ്പെട്ടു, മൊർദ്ദെഖായി രാജ കൊട്ടാരത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു.

177 ഗബ്രിയേലിന്റെ അറിയിപ്പ്

Luke 1:5-80

ദൈവത്തെ അനുഗമിച്ച ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു സെഖര്യാവ്. അദ്ദേഹത്തിനും ഭാര്യ എലിസബത്തിനും കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നില്ല, അവർക്ക് പുത്ര സമ്പാദനകാലം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, സെഖര്യാവ് ദേവാലയത്തിൽ പോയി യാഗപീഠത്തിൽ ധൂപം കാട്ടാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ആളുകൾ പുറത്ത് പ്രാർത്ഥനയോടെ കാത്തിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ദൂതൻ പുരോഹിതന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു, "സെഖര്യാവേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉത്തരമായി. എലിസബത്ത് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും, നീ അവന് യോഹന്നാൻ എന്ന് പേരിടണം. അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന് സന്തോഷമായിരിക്കും.

കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ അവൻ വലിയവനായിരിക്കും, അവൻ മിശിഹായ്ക്ക് വഴി ഒരുക്കും. സെഖര്യാവ് ഭയന്ന് പറഞ്ഞു, "അത് എങ്ങനെ സാധിക്കും ? നമുക്ക് കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള പ്രായം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ."

ദൂതൻ പറഞ്ഞു, " ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ ആകുന്നു . ഈ സന്തോഷവാർത്ത നിങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സത്യമാകുന്നതുവരെ നിനക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

പുരോഹിതൻ ഇത്രയും നേരം താമസിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് പുറത്തുള്ള ആളുകൾ ചിന്തിച്ചു. ദൂതൻ പോയതിനുശേഷം, സെഖര്യാവ് പുറത്തുവന്ന് അവരുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. അവൻ എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിനാൽ അവൻ ഒരു ദർശനം കണ്ടുവെന്ന് ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലായി. പുരോഹിതൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി, താമസിയാതെ എലിസബത്ത് ഒരു കുഞ്ഞിനെ ഗർഭംധരിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെ അവൾ സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് പാർത്തു.

ആറുമാസം ഗർഭിണിയായപ്പോൾ, അതേ ദൂതൻ നസറെത്ത് എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി. മറിയ എന്ന യുവതിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.
ജോസഫ് എന്ന പുരുഷനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അവൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.
രണ്ടുപേരും ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു

ഗബ്രിയേൽ അവളോട് പറഞ്ഞു, "മറിയേ, നീ ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്." ആ യുവതി ഞെട്ടിപ്പോയി, എന്തു പറയണമെന്ന് അവൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു.ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. നിനക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു . നീ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും, നീ അവനെ യേശു എന്നു വിളിക്കണം. അവൻ വലിയവനായിരിക്കും, അവന്റെ രാജ്യത്തിന് അവസാനമില്ല."മറിയ പറഞ്ഞു, "ഇതെങ്ങനെ സത്യമാകും? ഞാൻ കന്യകയാണ്."

"പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വ്യാപരിക്കുമ്പോൾ നീ ഗർഭം ധരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, കുട്ടിയെ ദൈവപുത്രൻ എന്ന് വിളിക്കും! മറിയേ, ദൈവത്തിന് എല്ലാം സാധ്യമാണ്. നിന്റെ ബന്ധുവായ എലിസബത്തിന് പോലും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിക്കാൻ പോകുന്നു."

അതോടെ മറിയ തല കുനിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി. നീ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിക്കട്ടെ."

ദൂതൻ പോയതിനുശേഷം, മറിയ തന്റെ ബന്ധുവിനെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. എലിസബത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടയുടനെ, കുഞ്ഞ് അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ തുള്ളി , അവൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു. അവൾ പറഞ്ഞു, "ഓ മറിയേ, നീ എല്ലാ സ്ത്രീകളെക്കാളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്, നീ വഹിക്കുന്ന കുഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ എന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ ഞാൻ എങ്ങനെ യോഗ്യയാണ്?"

മറിയ ഈ വൃദ്ധ സ്ത്രീയോടൊപ്പം മൂന്ന് മാസം താമസിച്ചു, അവളിൽ നിന്ന് പഠിക്കുകയും പ്രോത്സാഹനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം, അവൾ തന്റെ കുടുംബത്തെ കാണാൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

മറിയ പോയതിനുശേഷം, എലിസബത്ത് ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. വൃദ്ധ ദമ്പതികളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കാൻ അയൽക്കാരും കുടുംബവും എത്തി. അവർ പറഞ്ഞു, "കുട്ടിയെ അവന്റെ പിതാവിന്റെ പേര്, സെഖര്യാവ് എന്ന് വിളിക്കാം."

എലിസബത്ത് പറഞ്ഞു, " അല്ല! അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ എന്നാണ്."

"യോഹന്നാൻ! നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ യോഹന്നാൻ എന്ന് പേരുള്ള ആരുമില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് സെഖര്യാവിനോട് ചോദിക്കാം.." പുരോഹിതൻ ഒരു പലകയിൽ എഴുതി, "അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ!"

ഉടനെ അവന് സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. "ഓ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക. നമ്മെ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്ന വാഗ്ദത്തപ്പെട്ടവനെ അവൻ അയയ്ക്കുന്നു."

അദ്ദേഹം തന്റെ മകനെ എടുത്തു. "നീ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കും, മിശിഹായ്ക്ക് വഴി ഒരുക്കും. അവൻ നമുക്ക് രക്ഷയും പാപമോചനവും നൽകും. അവൻ നമുക്ക് സമാധാനം നൽകും."

178 യേശുവിന്റെ ജനനം

മത്തായി **1:18-25,** ലൂക്കോസ് **2:1-38**

എലിസബത്തിനെ സന്ദർശിച്ച് വീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ മറിയ ഗർഭിണിയാണെന്ന് യോസേഫ് മനസ്സിലാക്കി. താൻ പിതാവല്ലെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവൻ ഒരു നീതിമാനായതിനാൽ, ഈ കാര്യം പരസ്യമാക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അല്ല, വിവാഹനിശ്ചയം വേർപെടുത്തി അവളെ രഹസ്യമായി ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഒരു ദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ അവന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചു. "യോസേഫേ , മറിയയെ നിന്റെ ഭാര്യയാക്കാൻ ഭയപ്പെടേണ്ട. അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കുട്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അവൻ ജനിക്കുമ്പോൾ, നീ അവന് യേശു എന്ന് പേരിടണം. അവൻ രക്ഷകനാണ്. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കും." യോസേഫ് മടിച്ചില്ല. അവൻ മറിയയെ ഭാര്യയാക്കി, പക്ഷേ കുഞ്ഞ് ജനിച്ചതിനുശേഷമാണ് അവൻ അവളുമായി അടുപ്പത്തിലായത്.

അവർ ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ ഭാഗത്തുള്ള നസറെത്തിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നത്

മിശിഹാ യെരുശലേമിനടുത്തുള്ള ബെത്‌ലഹേമിൽ ജനിക്കുമെന്നാണ്. ആ സമയത്ത്, റോം സാമ്രാജ്യം എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വംശാവലിയിൽ പേര് ചേർക്കണമെന്ന് ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിനാൽ,

ജോസഫും ഭാര്യയും ബെത്‌ലഹേമിലേക്ക് പോകേണ്ടിവന്നു.

അവർ അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ,

മറിയയ്ക്ക് തന്റെ കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കേണ്ട സമയമായി. കുഞ്ഞ് ജനിച്ചയുടനെ, അവൾ അവനെ തുണികളിൽ പൊതിഞ്ഞ്, ഉറങ്ങുന്ന സ്ഥലത്ത് സ്ഥലമില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു തീറ്റത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി. മിശിഹാ ജനിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ, ഇടയന്മാർ അടുത്തുള്ള ഒരു വയലിൽ തങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ കാവൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഒരു ദൂതൻ അവരോടൊപ്പം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, ആ പ്രദേശം കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്താൽ നിറഞ്ഞു. ഇടയന്മാർ ഭയന്നുവിറച്ചു, പക്ഷേ ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ വാർത്ത കൊണ്ടുവരാൻ വന്നിരിക്കുന്നു!"

പിന്നെ അവൻ അടുത്തുള്ള പട്ടണത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

"ഇന്ന് രാത്രിയിൽ രക്ഷകൻ ബെത്‌ലഹേമിൽ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവൻ മിശിഹായാണ്. അവിടെ പോയി, തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ്, പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിനെ അന്വേഷിക്കുക." പെട്ടെന്ന് ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വം! ഭൂമിക്ക് സമാധാനവും നന്മയും ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്ന് പറയുന്ന ദൂതന്മാരാൽ നിറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ, അവർ അപ്രത്യക്ഷരായി.

ആ ഇടയന്മാർ ഉടനെ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. അവർ ബേത്ലഹേമിൽ പോയി മറിയയെയും യോസേഫിനെയും കുഞ്ഞിനെയും കണ്ടെത്തി, ദൂതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ. ആ രാത്രിയിൽ സംഭവിച്ചത് അവർ അവരോട് പറഞ്ഞു, എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അവർ തങ്ങൾ കണ്ടതിനെ ഓർത്ത് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് വയലിലേക്ക് മടങ്ങി.

നാല്പത്തിയൊന്ന് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, യാഗം അർപ്പിക്കേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, ജോസഫും മറിയയും യേശുവിനെ ദേവാലയത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി . അങ്ങനെ അവർ മൂവരും യെരുശലേമിലേക്ക് പോയി.

ശിമെയോൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടവനെ കാണുന്നതുവരെ മരിക്കുകയില്ലെന്ന് ദൈവം അവനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ആ ദിവസം അവനെ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് പോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവൻ യോസേഫിനെയും മറിയയെയും കണ്ട് കുഞ്ഞിനെ എടുക്കാമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. യേശുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി അവൻ പറഞ്ഞു, "ഓ, ദൈവത്തിന് സ്തുതി!" സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നോക്കി അവൻ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ നീ എന്നെ മരിക്കാൻ അനുവദിക്കും. എന്റെ കണ്ണുകൾ നിന്റെ രക്ഷ കണ്ടുവല്ലോ."

ഹന്ന എന്ന സ്ത്രീ അവരുടെ അടുക്കൽ നടന്നു വന്നു.

അവൾക്ക് 84 വയസ്സായിരുന്നു, വിവാഹശേഷം ഏഴ് വർഷത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം ഭർത്താവ് മരിച്ചതുമുതൽ അവൾ ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവിച്ചു പോന്നു. കുഞ്ഞിനെ കാണണമെന്ന് അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പിന്നീട്, അവൾ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു, "വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ വന്നിരിക്കുന്നു! വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ വന്നിരിക്കുന്നു!"

പിന്നെ യോസേഫ് തന്റെ കൊച്ചു കുടുംബത്തെ ബെത്ലഹേമിലുള്ള അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക്കൊണ്ടുപോയി**.**

179 രാജാവിന് സമ്മാനങ്ങൾ

മത്തായി *2*

യേശു ഒരു ബാലനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, കിഴക്കുനിന്നുള്ള ചില പുരുഷന്മാർ വന്നു. അവരുടെ ഗവേഷണം വെളിപ്പെടുത്തിയത് ഒരു രാജകീയ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ഒരു ദിവസം ഇസ്രായേലിലേക്ക് വരുമെന്നാണ്. അവർ നക്ഷത്രങ്ങളെ പഠിക്കുകയും ആ രാജാവ് ഒടുവിൽ ജനിച്ചു എന്നതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു.

അവർ യെരുശലേമിൽ പോയി ഇസ്രായേലിനെ ഭരിക്കാൻ റോമാക്കാർ നിയമിച്ച ഹെരോദാവിനോട് സംസാരിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി ജനിച്ച കുട്ടി എവിടെ? അവന്റെ നക്ഷത്രം ഞങ്ങൾ കാണുന്നു, അവനെ ആരാധിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു." ഹെരോദാവ് ദുഷ്ടനും ക്രൂരനുമായിരുന്നു. തന്റെ രാജ്യത്ത് മറ്റൊരു രാജാവ് ജനിച്ച വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് ദേഷ്യം വന്നു. എന്നിട്ടും, അയാൾ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു, ഇക്കാര്യം പരിശോധിക്കുമെന്ന് പുരുഷന്മാരോട് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പുരോഹിതന്മാരെയും ഉപദേഷ്ടാക്കളെയും വിളിച്ചുവരുത്തി, "മിശിഹാ എവിടെയാണ് ജനിക്കേണ്ടതെന്ന് നിങ്ങളുടെ തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നു?" അവർ പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം നൽകി. "അവൻ ബെത്‌ലഹേമിൽ ജനിക്കണം."

ഹെരോദാവ് തന്റെ സന്ദർശകരുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങി, സ്വർഗ്ഗീയ അടയാളങ്ങളെക്കുറിച്ചും രാജകീയ നക്ഷത്രം ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സമയത്തെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ കേൾക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു, "ബെത്‌ലഹേമിലേക്ക് പോകുക. നിങ്ങൾ കുട്ടിയെ കണ്ടെത്തിയാൽ, എന്നെ അറിയിക്കുക. ഞാൻ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു... ഉം... അവനെയും ആരാധിക്കുക."ആ പുരുഷന്മാർ ബെത്‌ലഹേമിലേക്ക് ഏതാനും മൈലുകൾ സഞ്ചരിച്ച്

ജോസഫും മറിയയും കുട്ടിയും താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവർ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് അവനെ ആരാധിച്ചു. അവർ അവന് സ്വർണ്ണം, കുന്തുരുക്കം, മൂർ എന്നിവ സമ്മാനമായി നൽകി.ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങരുതെന്ന് ദൈവം ഈ പുരുഷന്മാർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, അതിനാൽ അവർ യെരുശലേമിനെ ഒഴിവാക്കി മറ്റൊരു വഴിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ആ രാത്രിയിൽ, ഒരു ദൂതൻ യോസേഫിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. "എഴുന്നേൽക്കൂ! ഹെരോദാവ് കുട്ടിയെ കൊല്ലാൻ പടയാളികളെ അയയ്ക്കും. ഈജിപ്തിലേക്ക് പോയി ഞാൻ നിങ്ങളോട് തിരിച്ചുവരാൻ പറയുന്നതുവരെ അവിടെ താമസിക്കുക." അങ്ങനെ യോസേഫ് രാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റ് കുടുംബത്തെ ഈജിപ്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

കിഴക്കുനിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ തന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ഹെരോദാവ് കോപാകുലനായി. അവൻ ബേത്ത്‌ലെഹെമിലേക്ക് പടയാളികളെ അയച്ചു, രണ്ട് വയസ്സിന് താഴെയുള്ള എല്ലാ ആൺകുട്ടികളെയും കൊന്നു. കാലക്രമേണ, ഹെരോദാവ് മരിച്ചു, ദൂതൻ യോസേഫിനോട് ഇസ്രായേലിലേക്ക് മടങ്ങുന്നത് സുരക്ഷിതമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും, ബേത്ത്‌ലെഹെമിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിനുപകരം തന്റെ കുടുംബത്തെ നസറെത്തിലേക്ക് മാറ്റാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. യേശു വളർന്നു ശക്തനായി. അവൻ ജ്ഞാനത്താൽ നിറഞ്ഞു, ദൈവത്തിന്റെ കൃപ അവന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

180 പന്ത്രണ്ട് വയസ് പ്രായം

ലൂക്കോസ് 2:40-52

യേശുവിന് പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ ജോസഫും മറിയയും അവനെ യെരുശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, യേശു മാതാപിതാക്കൾ അറിയാതെ ദൈവാലയത്തിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. അവൻ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടെന്ന് കരുതി അവർ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു.
അവൻ അവരോടൊപ്പമില്ലെന്ന് അന്ന് വൈകുന്നേരം അവർ മനസ്സിലാക്കി.

അവർ യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി മൂന്ന് ദിവസം അവനെ തിരഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ദൈവാലയത്തിന്റെ മുറ്റത്ത് ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടെത്തി. അവൻ അവരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടവരെല്ലാം അവന്റെ വിവേകത്തിലും ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാനുള്ള കഴിവിലും അത്ഭുതപ്പെട്ടു.
അവന്റെ അമ്മ ഓടിവന്ന് പറഞ്ഞു: "മകനേ, നീ ഞങ്ങളോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്ന് .? ഞങ്ങൾ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു." അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ അവന്റെ വേല ചെയ്യുകൊണ്ട് ഇരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവല്ലോ." അവൻ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. യേശു നസറെത്തിലേക്ക് മടങ്ങി, മാതാപിതാക്കൾക്ക് കീഴ്പെട്ട് ജീവിച്ചു. അവൻ വളർന്നു, പക്വത പ്രാപിച്ചു, അവനെ അറിയുന്ന എല്ലാവരും അവനെ ബഹുമാനിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം അവന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

181 സ്നാനവും പ്രലോഭനവും

മത്തായി ***3:1-4:11,*** മർക്കോസ് ***1:9-13***

ലൂക്കോസ് ***3:21-4:13,*** യോഹന്നാൻ ***1: 19-34***

യോഹന്നാൻ ഒരു മനുഷ്യനായി വളർന്ന്നപ്പോൾ, ദൈവം അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് നയിച്ചു. അവൻ ഒട്ടക രോമം കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു, വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആളുകൾ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ദുഷ്ട പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് തിരിയുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ പ്രസംഗിച്ചു. അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ അബ്രഹാമിന്റെ മക്കളാകുന്നു എന്നതിൽ ഊന്നരുത്. ദൈവത്തിന് പാറകളിൽ നിന്ന് അബ്രഹാമിന്റെ മക്കളെ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും." തുടർന്ന് അവൻ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തി.

ചില മതനേതാക്കൾ അവനോട് ചോദിച്ചു, "നീ മിശിഹായാണോ?"

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "അല്ല, ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല. അവന് വഴി ഒരുക്കാൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരും. അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറഴിക്കാൻ പോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല."

പിറ്റേന്ന്, യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ, യേശു തന്റെ അടുത്തേക്ക് വരുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

യോഹന്നാൻ ജനക്കൂട്ടത്തോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് വരുന്നു! ഇതാണ് ദൈവപുത്രൻ."

യേശു വെള്ളത്തിലേക്ക് നടന്ന് യോഹന്നാനോട് തന്നെ സ്നാനപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു, "വേണ്ട, ഞാൻ നിന്നാൽ സ്നാനം ഏൽക്കണം."

യേശു പറഞ്ഞു, " ഇത് ഇങ്ങനെയിരിക്കട്ടെ. ഇതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം."

അങ്ങനെ യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ സ്നാനപ്പെടുത്തി. അവൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് കയറിയപ്പോൾ, പെട്ടെന്ന് ആകാശം തുറന്നു, ദൈവാത്മാവ് ഒരു പ്രാവിനെപ്പോലെ അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങിവന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം, "നീ എന്റെ പുത്രനാണ്! ഞാൻ നിന്നിൽ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

സ്നാനത്തിനുശേഷം, ദൈവാത്മാവ് യേശുവിനെ പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനായി മരുഭൂമിയിലേക്ക് നയിച്ചു. അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും ഉപവസിച്ചു. അതിനുശേഷം, വിശപ്പ് അവന്റെ മുഴുവൻ ശരീരത്തെയും പിടികൂടി.പെട്ടെന്ന് പരീക്ഷകൻ അവന്റെ അരികിൽ വന്നു, "നീ ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ, ഈ കല്ലുകളെ അപ്പമാക്കി മാറ്റുക, അങ്ങനെ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാം."

യേശു പറഞ്ഞു, "'മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു വരുന്ന ഓരോ വചനം കൊണ്ടും ജീവിക്കണം' എന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നു."പിശാച് അവനെ യെരുശലേമിലേക്ക്കൊണ്ടുപോയി—ദേവാലയമതിലിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭാഗത്തേക്ക്. യേശു വളരെ താഴെയുള്ള പാറകളിലേക്ക് നോക്കി. പിശാച് പറഞ്ഞു, "നീ ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ, ഈ മതിലിൽ നിന്ന് താഴോട്ട് ചാടുക.

ദൈവവചനം പറയുന്നു, നിങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്ന ദൂതന്മാരുണ്ട്. താഴെയുള്ള പാറകളിൽ ഇടിക്കാതിരിക്കാൻ അവർ നിന്നെ തടയും. നീ അവയിൽ വിരൽ കുത്തുകയുമില്ല."യേശു പറഞ്ഞു, "അതെ, പക്ഷേ ദൈവവചനത്തിൽ പറയുന്നു, 'ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കരുത്, പരീക്ഷയിലേക്ക് തള്ളിവിടരുത്!'"

പിന്നെ പിശാച് യേശുവിനെ വളരെ ഉയർന്ന ഒരു മലയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഭൂമിയിലെ രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ എല്ലാ മഹത്വവും അവന്റെ മുമ്പിൽ കാണിച്ചു. അവൻ യേശുവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "നീ കാണുന്നതെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കു തരാം. നീ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നെ കുമ്പിട്ട് ആരാധിക്കുക മാത്രമാണ്."

യേശു തിരിഞ്ഞു അവനെ നോക്കി. "
സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ ! 'അവൻ മാത്രം.ആരാധിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണ്. ദൈവത്തെ മാത്രമേ സേവിക്കാവൂ.' എന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നു.
അതോടെ പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി. താമസിയാതെ ദൂതന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി.

182 വെള്ളം വീഞ്ഞാകുന്നു

യോഹന്നാൻ ***1:35 -2:11***

ഒരു ദിവസം, യോഹന്നാൻ യേശു കടന്നുപോകുന്നത് കണ്ടു. അവൻ സ്വന്തം ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "നോക്കൂ, ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്." യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ഉടനെ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ തുടങ്ങി, ദിവസം മുഴുവൻ അവനോടൊപ്പം ചെലവഴിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ അന്ത്രയോസ് എന്നു പേരുള്ളവനായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ സഹോദരന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു: "ശിമോനേ, ഞങ്ങൾ മിശിഹായെ കണ്ടെത്തി!"

അവന്റെ സഹോദരൻ ആകാംക്ഷയോടെ തന്നെത്തന്നെ കാണാൻ പോയി. യേശു അവനെ കണ്ടയുടനെ, അവൻ പറഞ്ഞു: "നിന്റെ പേര് ശിമോൻ എന്നാണ്, എന്നാൽ ഇനി മുതൽ നീ പത്രോസ് എന്നറിയപ്പെടും."പിറ്റേന്ന്, യേശു ഫിലിപ്പോസ് എന്നൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്തി, അവനോട്: "എന്നെ അനുഗമിക്ക!"

ഫിലിപ്പോസ് പോയി തന്റെ സുഹൃത്തായ നഥനയേലിനെ കണ്ടെത്തി.
"മോശെയും എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും സംസാരിച്ചവനെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. നസറെത്തിൽ നിന്നുള്ള യേശു എന്നാണ് അവന്റെ പേര്."നഥനയേൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. "നസറെത്ത്! നസറെത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും നന്മ വരുമോ?"
"നീ തന്നെ വന്നു കാണുക."നഥനയേൽ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു,

"ഇതാ വരുന്നു ഒരു യഥാർത്ഥ ഇസ്രായേല്യൻ - സത്യസന്ധൻ - യാതൊരു കളങ്കവുമില്ലാത്തവൻ.നഥനയേൽ വീണ്ടും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. "എന്നെ നീ എങ്ങനെ അറിയും?""ആഹാ, ഫിലിപ്പോസ് നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് - നീ അത്തിവൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു."
മൂന്നാം തവണയും നഥനയേൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, "നീ ദൈവപുത്രനാണ്, യിസ്രായേലിന്റെ യഥാർത്ഥ രാജാവ്."യേശു പറഞ്ഞു. "നഥനയേലേ , അത്തിയുടെ കീഴിൽ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് നീ വിശ്വസിക്കുന്നത്. നീ ഇതിനേക്കാൾ വലിയത് കാണും!"ഈ സമയത്താണ് യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും കാനായിലെ ഒരു വിവാഹത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവന്റെ അമ്മയോടൊപ്പം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടത്. പിന്നീട്, മറിയ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു, "അവർക്ക് വീഞ്ഞ് തീർന്നു."

അവൻ അവളെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "നീ എന്തിനാണ് എന്റെ അടുക്കൽ ഇത് കൊണ്ടു വരുന്നത് ? എന്റെ സമയമായിട്ടില്ല എന്ന് നിനക്കറിയാം."അവൾ ദാസന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "അവൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുക."അവന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായി അവർ അവനെ നോക്കി ഇരുന്നു.

സമീപത്ത് ആറ് വലിയ കൽപ്പാത്രങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ഓരോന്നിലും ഏകദേശം 20 ഗാലൻ വെള്ളം കൊള്ളുമായിരുന്നു.അവൻ ദാസന്മാരോട് പറഞ്ഞു, "ആ കലങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കുക."

അവർ വേഗത്തിൽ ആറ് കലങ്ങളും വക്കുവരെ വെള്ളം നിറച്ചു. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ യേശുവിനെ നോക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ കുറച്ച് എടുത്ത് വിരുന്നു വാഴിക്ക് കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുക."
ദാസന്മാർ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. ഈ വീഞ്ഞ് എവിടെ നിന്നാണ് വന്നതെന്ന് വിരുന്നു വാഴിക്ക്അറിയില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽ അയാൾ അത് രുചിച്ചു നോക്കി. അത്ഭുതകരമെന്നു പറയട്ടെ, അന്ന് അവർ വിളമ്പിയ വീഞ്ഞിനെക്കാൾ മികച്ചതായിരുന്നു അത്!അയാൾ വരന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ചോദിച്ചു, "നീ ഇത് എവിടെയാണ് ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നത്? സാധാരണയായി ഏറ്റവും നല്ല വീഞ്ഞാണ് വിരുന്നിന്റെ തുടക്കത്തിൽ വിളമ്പുന്നത്. പിന്നെ, ദിവസം

കഴിയുന്തോറും, ഗുണനിലവാരം കുറഞ്ഞ വീഞ്ഞാണ് വിളമ്പുന്നത്. ഇതുവരെ ഏറ്റവും നല്ലത് നീ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു."യേശു ചെയ്ത ആദ്യത്തെ അത്ഭുതമായിരുന്നു ഇത്.

183 വീണ്ടും ജനനം

യോഹന്നാൻ ***2:13-3:21,*** സംഖ്യാ പുസ്തകം ***21:4-9***

യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ യെരുശലേമിലെ പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ആളുകൾ ദേവാലയത്തിൽ വിദേശ നാണയങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും ബലിമൃഗങ്ങളെ വിൽക്കുന്നതും കണ്ടു. അവൻ തുകൽ കൊണ്ടുള്ള ഒരു ചാട്ടയുണ്ടാക്കി, ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് മൃഗങ്ങളെ പുറത്താക്കി. പണമേശകൾ മറിച്ചിട്ടു, എല്ലായിടത്തും നാണയങ്ങൾ വിതറി. പ്രാവുകളുടെ ഉടമസ്ഥരോട് അവൻ പറഞ്ഞു: "ഇവ ഇവിടെ നിന്ന് കൊണ്ടുപോകൂ! നിങ്ങൾ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തെ ഒരു ചന്തസ്ഥലമാക്കി മാറ്റി."

നേതാക്കളിൽ ചിലർ അവനെ വെല്ലുവിളിച്ചു: "ഇത് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആരാണ് അധികാരം നൽകിയത്? ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു അടയാളം തരൂ."
"ഈ മന്ദിരം പൊളിച്ചുമാറ്റുക, മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ അത് വീണ്ടും പണിയും" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു! അവൻ സ്വന്തംശരീരത്തെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. മറ്റുള്ളവർ പെസഹാ സമയത്ത് യേശുവിനു ചുറ്റും കൂടി അവന്റെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിച്ചു. അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അവർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

നിക്കോദേമോസ് ഒരു യഹൂദ ഭരണാധികാരിയും പരീശനുമായിരുന്നു.അവൻ രാത്രിയിൽ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞു, "ഗുരോ, നിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കാണുന്നതുകൊണ്ട് നീ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു."
യേശു കൃത്യമായി കാര്യത്തിലേക്ക് കടന്നു, "എന്റെ വാക്ക് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുക. ഒരു വ്യക്തി വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന് ദൈവരാജ്യം കാണാൻ കഴിയില്ല."നിക്കോദേമോസ് ഞെട്ടിപ്പോയി. "അത് അസാധ്യമാണ്!

ഒരു മനുഷ്യൻ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?"

യേശു വിശദീകരിച്ചു, "സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്താൻ, ഒരാൾക്ക് ശാരീരിക ജനനവും ആത്മീയ ജനനവും അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കൽ മാത്രം ജനിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കും. ആത്മീയമായി ജനിച്ചവർ ആത്മാവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കും. നിങ്ങൾ രണ്ടാമതും ജനിക്കണം.

"അതു അത്ഭുതപ്പെടേണ്ട. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളാൽ കാണാൻ കഴിയാത്ത നിരവധി കാര്യങ്ങളുണ്ട്. നിങ്ങൾ കാറ്റിനെ കേൾക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അത് കാണാൻ കഴിയില്ല. ദൈവാത്മാവിന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെയാണ്.

നിക്കോദേമോസ് തലയാട്ടി, "എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല."
യേശു പിന്നിലേക്ക് ഇരുന്നു അവനെ നോക്കി. "നീ ഇസ്രായേലിന്റെ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവാണ്, നിനക്ക് ഇവ മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ?

"മരുഭൂമിയിൽ, ഇസ്രായേൽ ജനം ദൈവത്തിനെതിരെ പരാതിപ്പെട്ടു. അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ പാമ്പുകളെ അയച്ചു, അനേകർ മരിച്ചു. പിന്നെ അവൻ മോശയോട് ഒരു പിച്ചള സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി ഒരു വടിയിൽ ഉയർത്താൻ പറഞ്ഞു. അതിനെ നോക്കിയവർ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു.
"മനുഷ്യപുത്രന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും. അവൻ ഉയർത്തപ്പെടും, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും. ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാനും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകാനും അവൻ തന്റെ പുത്രനെ അയച്ചു ദൈവം ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു..
"നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകേണ്ടതിന് ഞാൻ അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിശദീകരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും. നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.

184 കിണറരികിലെ സ്ത്രീ

യോഹന്നാൻ ***4:1-42***

ഒരിക്കൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ യെരുശലേമിൽ നിന്ന് ഗലീലിയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ശമര്യയിലൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഇത് അസാധാരണമായിരുന്നു, കാരണം യഹൂദന്മാർ ശമര്യക്കാരുമായുള്ള സമ്പർക്കം ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. ഉച്ചയോടെ, അവർ ശമര്യ ഗ്രാമങ്ങളിലൊന്നിനടുത്തുള്ള ഒരു കിണറ്റിൽ എത്തി. യേശു ക്ഷീണിതനായിരുന്നു, അതിനാൽ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണം വാങ്ങാൻ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അവൻ ഇരുന്നു. ഒരു ശമര്യ സ്ത്രീ വെള്ളം കോരാൻ കിണറ്റിനരികിലേക്ക് വന്നു. യേശു അവളോട്, "ദയവായി എനിക്ക് കുടിക്കാൻ കുറച്ച് വെള്ളം തരൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു.ആ സ്ത്രീ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. "യഹൂദന്മാർ സാധാരണയായി ശമര്യക്കാരോട് സംസാരിക്കാറില്ല. പിന്നെ, ഞാൻ ഒരു ശമര്യക്കാരിയായതിനാൽ എന്തിനാണ് നീ എന്നോട് കുടിക്കാൻ ചോദിച്ചത്?"

യേശു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ആരാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, നീ എന്നോട് ജീവജലം ചോദിക്കുമായിരുന്നു."

അവൾ പറഞ്ഞു, "യജമാനനേ, കിണർ ആഴമുള്ളതാണ്, നിന്റെ കൈയിൽ തൊട്ടിയില്ല. നിനക്ക് എങ്ങനെ ജീവജലം ലഭിക്കും? ഈ കിണർ കുഴിച്ച യാക്കോബിനേക്കാൾ നീ വലിയവനാണോ ?"യേശു പറഞ്ഞു, "ഈ കിണറ്റിൽ നിന്ന് കുടിക്കുന്നവർക്ക് വീണ്ടും ദാഹിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവർക്ക് ഉള്ളിൽ നിത്യജീവനിലേക്ക് നിരന്തരം പൊങ്ങിവരുന്ന ഒരു ജീവനുള്ള കിണർ ഉണ്ടാകും."സ്ത്രീ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. " ഓ, ദയവായി എനിക്ക് ഈ വെള്ളം തരൂ, അങ്ങനെയെങ്കിൽ എനിക്ക് ഇനി ഒരിക്കലും ദാഹിക്കില്ല, പിന്നെ ഞാൻ ഈ കിണറ്റിൽ തിരിച്ചു വരേണ്ടി വരില്ല."“പോയി നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ."അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. "എനിക്ക് ഭർത്താവില്ല."

"നിങ്ങൾക്ക് ഭർത്താവില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. നിനക്ക് അഞ്ച് ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ നിന്റെയൊപ്പം താമസിക്കുന്നയാൾ നിന്റെ ഭർത്താവല്ല."അവളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. "ഓ, യജമാനനെ , നിങ്ങൾ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു . ദയവായി ഈ പഴയ അവകാശവാദങ്ങൾ നിർത്തുക. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനുള്ള സ്ഥലമാണ് ഈ മല എന്ന് ഞങ്ങൾ ശമര്യക്കാർ പറയുന്നു. ആരാധനയ്ക്കായി ഒരാൾ യെരുശലേമിലേക്ക് പോകണമെന്ന് യഹൂദന്മാർ പറയുന്നു. ആരാണ് ശരി?"

"സ്ത്രീയേ, ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കൂ. ദൈവം തന്നെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്നവരെ അന്വേഷിക്കുന്ന സമയം വന്നിരിക്കുന്നു."

അവൾ ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ നിന്നു! "ഒരു ദിവസം മിശിഹാ വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാം, അവൻ ഇതെല്ലാം വിശദീകരിക്കും."യേശു പുഞ്ചിരിച്ചു. "നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നയാളാണ് മിശിഹാ."ആ സ്ത്രീ തന്റെ വെള്ളക്കുടം ഉപേക്ഷിച്ച് ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ഓടി, ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണവുമായി മടങ്ങി വന്നു. യേശു അവളോട് സംസാരിച്ചതിൽ അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു, പക്ഷേ ആരും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.ആ സ്ത്രീ പട്ടണത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, കിണറ്റിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ ആ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു. "എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം എന്നോട് പറഞ്ഞ ഒരാളെ വന്ന് കാണുക. തീർച്ചയായും അവൻ ക്രിസ്തുവാണ്." പുരുഷന്മാർ

ജിജ്ഞാസയോടെ അവൾ എന്താണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. അതിനിടയിൽ, ശിഷ്യന്മാർ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണം യേശുവിന് കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും അറിയാത്ത ആഹാരം എനിക്കുണ്ട്." അവർ പരസ്പരം നോക്കി. "ആരെങ്കിലും അവന് എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നോ?" യേശു തലയാട്ടി. "ഇല്ല, ദൈവഹിതം ചെയ്യുക എന്നതാണ് എന്റെ ആഹാരം. "കൊയ്ത്തിന് ഇനിയും നാല് മാസം ബാക്കിയുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?"" പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന പുരുഷന്മാരെ അവൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. "നോക്കൂ. ഇപ്പോൾ വിളവെടുപ്പിന്റെ സമയമായി."ആ പുരുഷന്മാർ വന്ന് യേശുവിനോട് സംസാരിച്ചു, ഒടുവിൽ കുറച്ചുനേരം തങ്ങളോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ രണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു, പലരും തങ്ങളുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായി അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

185 നസറേത്തിൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു

മത്തായി ***4:13-17, 13:54-58***

ലൂക്കോസ് ***4:14 -32,*** യോഹന്നാൻ ***4:43-54***

കഫർന്നഹൂമിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥൻ യേശുവിനെ കാണാൻ പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു: "എന്റെ മകൻ രോഗിയായി മരിക്കാൻ പോകുന്നു. ദയവായി കഫർന്നഹൂമിൽ വന്ന് അവനെ സുഖപ്പെടുത്തുക."യേശു അവനെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "നീ എല്ലാവരെയും പോലെയാണ്. അത്ഭുതങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ നീ വിശ്വസിക്കുകയില്ല."ആ മനുഷ്യൻ അപേക്ഷിച്ചു: "യജമാനനേ, ദയവായി വന്ന് എന്റെ മകനെ സുഖപ്പെടുത്തുക. നീ വേഗം വന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കും."യേശു അവനോട് അനുകമ്പ തോന്നി, "സമാധാനത്തോടെ പോകൂ. നിന്റെ മകൻ ജീവിക്കും."പിതാവ് യേശുവിനെ നോക്കി, പെട്ടെന്ന് അവനെ വിശ്വസിച്ചു. വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ, അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു വന്നു: "നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു!"

ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണിക്കാണ് പനി വിട്ടത് എന്ന് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവരോട് ചോദിച്ചു: "ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണിയോടെ പനി വിട്ടുമാറി."യേശു തന്റെ മകൻ സുഖപ്പെടുവെന്ന് പറഞ്ഞ കൃത്യം മണിക്കൂറാണെന്ന് പിതാവിന് അറിയാമായിരുന്നു. ആ മനുഷ്യന്റെ കുടുംബം മുഴുവൻ യേശു വിനെ ക്രിസ്തുവായി വിശ്വസിച്ചു.

അതിനുശേഷം യേശു നസറെത്തിലേക്ക് പോയി (അവിടെയാണ് അവൻ കുട്ടിക്കാലത്ത് വളർന്നത്). പതിവുപോലെ അവൻ പള്ളിയിലേക്ക് പോയി. അവൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു, യെശയ്യാവിന്റെ പുസ്തകം അവന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. അവൻ ഇങ്ങനെ വായിച്ചു:

“കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെമേൽ ഉണ്ട് കാരണം ദരിദ്രരോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ അവൻ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു ; ഹൃദയം തകർന്നവരെ സുഖപ്പെടുത്താൻ ; തടവുകാരോട് പാപമോചനം പ്രഖ്യാപിക്കാൻ
; അന്ധർക്ക് കാഴ്ച നൽകാൻ ; പീഡിതർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകാൻ ; കർത്താവിന്റെ സ്വീകാര്യമായ വർഷം പ്രസംഗിക്കാൻ ;ഇത് വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ പുസ്തകം അടച്ചുവെച്ച് ശുശ്രൂഷകന് തിരികെ കൊടുത്തു. പിന്നെ അവൻ ഇരുന്നു. പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും അവനെ നോക്കി.

ഒടുവിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, “ഇന്ന് ഈ തിരുവെഴുത്ത് നിവൃത്തിയായി.”
എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, “ഇത് നമ്മുടെ പട്ടണത്തിൽ വളർന്ന
യോസേഫിന്റെ മകനല്ലേ?” യേശു അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. ‘മറ്റു പട്ടണങ്ങളിൽ അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കേട്ടു. ഇവിടെ ചിലത് കാണാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു’ എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ” “ഓ, ‘സ്വന്തം പട്ടണത്തിലല്ലാതെ ഒരു പ്രവാചകന് ബഹുമാനം ലഭിക്കും’ എന്ന ചൊല്ല് സത്യമാണ്. ഏലീയാവിന്റെ കാലത്തെ മഹാക്ഷാമത്തിൽ ഇസ്രായേലിൽ ധാരാളം വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ദൈവം ഒരു വിജാതീയ വിധവയെ നൽകി. എലീശായുടെ കാലത്ത്, ഇസ്രായേലിൽ ധാരാളം കുഷ്ഠരോഗികളുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ദൈവം സിറിയയിൽ നിന്ന് ഒരു വിജാതീയനെ സുഖപ്പെടുത്തി. പള്ളിയിലുള്ള ആളുകൾ കോപാകുലരായി. അവർ അവനെ പിടിച്ചു നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആളുകളെ ഒരു പാറക്കെട്ടിൽ നിന്ന് തള്ളിയിട്ട് വധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അവർ പോയി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ തങ്ങളോടൊപ്പം ഇല്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവൻ തിരിഞ്ഞു, ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ നടന്ന് പോയി. അതിനുശേഷം, യേശു നസറെത്തിൽ താമസിച്ചില്ല, പകരം കഫർന്നഹൂമിൽ താമസിച്ചു.

186 ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മീൻ പിടിക്കുന്നു

മത്തായി ***8:1-4, 14 - 17,*** മർക്കോസ് ***1:21 - 45,*** ലൂക്കോസ് ***4:31-5:11***

യേശു കഫർന്നഹൂമിലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു. ഭ്രതബാധിതനായ ഒരു മനുഷ്യൻ അവനോട്, "പോകൂ! എന്നെ വെറുതെ വിടൂ! നീ ആരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം! നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാണ്" എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞു, "സംസാരിക്കരുത്! അവനെ വിട്ടുപോകൂ." ഭ്രതം ആ മനുഷ്യനെ തറയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. ഭ്രതം അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുമ്പോൾ അവൻ നിലവിളിച്ചു. ജനക്കൂട്ടം ഞെട്ടിപ്പോയി. ഇത്രയും അധികാരവും ശക്തിയും അവർ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല.

പിന്നീട്, യേശു പത്രോസിന്റെയും അന്ത്രെയാസിന്റെയും വീട്ടിലേക്ക് പോയി. പത്രോസിന്റെ അമ്മായിയമ്മ കടുത്ത പനി ബാധിച്ച് കിടക്കയിലായിരുന്നു. അവളെ സുഖപ്പെടുത്താൻ വീട്ടുകാർ യേശുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ, അവൻ അവളുടെ കൈ തൊട്ടു പനിയോട് പറഞ്ഞു: "ഈ സ്ത്രീയെ വിടുപോകൂ!"

അവൾ അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു പറഞ്ഞു: "ദയവായി എഴുന്നേൽക്കൂ." ഉടനെ പനി അവളെ വിട്ടു, അവൾ എഴുന്നേറ്റു. അവൾ പൂർണമായി സുഖം പ്രാപിച്ചു, അങ്ങനെ അവൾ വീട്ടിലെ അതിഥികളെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്കും പട്ടണം മുഴുവനും ആ വീട്ടിൽ എത്തി. യേശു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പ് അവൻ എഴുന്നേറ്റ് തനിച്ചിരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. അവിടെ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പിതാവിനോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പട്ടണത്തിലെ ആളുകൾ ഉണർന്നപ്പോൾ, അവർ യേശുവിനെ അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങി, ഒടുവിൽ അവനെ കണ്ടെത്തി. അവൻ ആ പ്രദേശത്തെ മറ്റ് പട്ടണങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ പറഞ്ഞു, "വേണ്ട, ഞാൻ മറ്റ് പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കണം." തുടർന്ന് അവൻ ഗലീലിയിലുടനീളം സഞ്ചരിച്ച് ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, കുഷ്ഠരോഗിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്ന് യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി, "നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയും" എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു.യേശു അനുകമ്പയോടെ അവനെ നോക്കി. "അതെ, എനിക്ക് മനസ്സുണ്ട്. ശുദ്ധനാകൂ!" തൽക്ഷണം കുഷ്ഠരോഗം ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടുമാറി, അവൻ സുഖപ്പെട്ടു.അപ്പോൾ യേശു അവന് വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി.
"എന്റെ വാക്കു കേൾക്കൂ. സംഭവിച്ചത് ആരോടും പറയരുത്. പകരം, ഉടനെ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ പോയി മോശ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ വഴിപാട് അർപ്പിക്കുക.അങ്ങനെയാണ് നീ നിന്റെ രോഗശാന്തിയുടെ സാക്ഷ്യം നൽകേണ്ടത്."

എന്നാൽ, ആ മനുഷ്യൻ വളരെ ആവേശഭരിതനായി, സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരോടും പറയാൻ തുടങ്ങി - അതുകൊണ്ട് തന്നെ - യേശുവിന് ഇനി ഒരു പട്ടണത്തിലും പ്രവേശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പകരം, അവൻ മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പോയി, ആളുകളെ തന്റെ അടുക്കൽ വരാൻ അനുവദിച്ചു.ഒരു ദിവസം അവൻ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ഗലീലി കടലിന്റെ തീരത്തേക്ക് പോയി. കരയിൽ രണ്ട് മീൻപിടുത്ത വള്ളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു, മീൻപിടുത്തക്കാർ സമീപത്ത് വല കഴുകുകയായിരുന്നു. യേശു ശിമോൻ പത്രോസിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള വള്ളത്തിൽ കയറി കരയിൽ നിന്ന് അല്പം മാറ്റാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ഇരുന്നു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു.

അവൻ തീർന്നശേഷം പത്രോസിനോട് പറഞ്ഞു: “ആഴത്തിലുള്ള വെള്ളത്തിൽ പോയി വല വീശുക.”പത്രോസ് പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവൻ മീൻ പിടിച്ചു, ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. എങ്കിലും, അങ്ങ് ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ ഒരു വല വീശാം.”പിന്നെ അവൻ വള്ളം ആഴമുള്ള വെള്ളത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.അവൻ വല വീശിയ ഉടനെ വലിയൊരു മീൻ കൂട്ടം പിടിച്ചു - വല കീറാൻ തുടങ്ങി. പത്രോസ് തന്റെ കൂട്ടാളികളോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ജെയിംസ്, യോഹന്നാൻ!” അവർ ഓടിച്ചെന്ന് മീൻ പിടിക്കാൻ സഹായിച്ചു. അവർ രണ്ടു വള്ളങ്ങളും നിറച്ചു ... മുങ്ങിപ്പോകാനുള്ള സാധ്യത വരെ.ഈ അത്ഭുതം പത്രോസിനെ പൂർണ്ണമായും കീഴടക്കി. അവൻ മുട്ടുകുത്തി യേശുവിനോട് പറഞ്ഞു, “പോകൂ! ഞാൻ പാപിയാണ്!”ശിമോനേ, ഭയപ്പെടേണ്ട. മുമ്പ് നീ മീൻ പിടിച്ചു. ഇനി മുതൽ നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കും.ശിമോനേ, മീൻപിടുത്തക്കാർ തങ്ങളുടെ വള്ളങ്ങൾ കരയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നു, അവിടെ അവർ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.

187 ഗിരിപ്രഭാഷണം

മത്തായി 5-7, ലൂക്കോസ് 6:37-42

യേശു തന്റെ അനുയായികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു മലയിലേക്ക് പോയി.

മിശിഹായുടെ ശിഷ്യനായിരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരമായ ഒരു ജീവിതം എങ്ങനെ നയിക്കാമെന്നും അവൻ വിശദീകരിച്ചു. അവൻ ഇങ്ങനെയാണ് ആരംഭിച്ചത്:

ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതാണ്.ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം അവർക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കും.സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും.നീതിക്കുവേണ്ടി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം അവർ തൃപ്തരാകും.മറ്റുള്ളവർക്ക് കരുണ നൽകുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം അവർക്ക് കരുണ ലഭിക്കും.ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം അവർ ദൈവത്തെ കാണും.സമാധാനപാലകർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം അവർ ദൈവമക്കൾ എന്ന് അറിയപ്പെടും.

നീതിക്കുവേണ്ടി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, കാരണം സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതാണ്.എന്റെ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ അപമാനിക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ.സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതായതുകൊണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയും അത്യധികം ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരോടും അവർ അങ്ങനെയാണ് പെരുമാറിയത്.

നിങ്ങൾ ഇവ ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകും. പലരും അത് കണ്ട് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതാക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നതെന്ന് കരുതരുത്—നേരെ വിപരീതം! എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കണം.ഉദാഹരണത്തിന്, നിങ്ങൾ കൊലപാതകം ചെയ്യരുതെന്ന് നിയമം പറയുന്നു. നിങ്ങൾ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കണം.

ആരെയും വെറുക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിയെ വെറുക്കുമ്പോൾ, അത് അവരെ കൊല്ലുന്നത് പോലെ മോശമാണ്.വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതെന്ന് നിയമം പറയുന്നു. നിങ്ങൾ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കണം. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മോഹം ഉണ്ടാകരുത്. അനിയന്ത്രിതമായ ചിന്തയാണ് ദുരിതത്തിനും അവിശ്വസ്തതയ്ക്കും വിവാഹമോചനത്തിനും അടിസ്ഥാനം.

“കണ്ണിനു കണ്ണ്, പല്ലിനു പല്ല്” എന്ന തുല്യ നീതി നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.
നിങ്ങൾ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കണം. നിങ്ങളോട് മോശമായി പെരുമാറുകയും നിങ്ങളെ മുതലെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുക.
ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ദോഷം ചെയ്താൽ, അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നല്ലത് ചെയ്യുക. ഈ “ഉയർന്ന നിലവാര”ത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അസ്വസ്ഥരായി. അത് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതരീതിയായിരുന്നു. അത് സാധ്യമല്ലെന്ന് തോന്നി. യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞു:

ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ തടയുന്ന മൂന്ന് വലിയ മേഖലകളുണ്ട് - അഭിമാനം, പണം, ആശങ്കകൾ. നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ അഭിമാനം സൂക്ഷിക്കുക. ദൈവം നിങ്ങൾ ദരിദ്രർക്ക് നൽകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ ഔദാര്യത്തിന്റെ പ്രകടനമായിട്ടല്ല. അവൻ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല. ദൈവം നിങ്ങൾ ഉപവസിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർ ആസ്വദിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല.

നിങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതല്ല, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകും.ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ തടയുന്ന മറ്റൊരു മേഖലയാണ് പണം. പണവും ദൈവവും നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന യജമാനന്മാരാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അവയെ രണ്ടിനെയും സേവിക്കാൻ കഴിയില്ല. ദൈവത്തിന് നിങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ പണം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, പണവും അത് നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് വാങ്ങിത്തരും എന്നതും നിങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കും.

നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ നിധിയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക.
ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം തുടങ്ങിയ സാധാരണ ആശങ്കകൾ സൂക്ഷിക്കുക. ഇവ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ഭയം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കാനുള്ളതല്ല. ദൈവത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ പതിപ്പിക്കുക, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നത് സ്വീകരിക്കുക. ചുറ്റും നോക്കുക. അവൻ പക്ഷികളെയും പൂക്കളെയും പരിപാലിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങൾക്കായി കൂടുതൽ കരുതുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അവനറിയാം. അവനിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക, അവൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കട്ടെ.
അത്തരം തീവ്രമായ പഠിപ്പിക്കലിൽ മുഴുവൻ ജനക്കൂട്ടവും അസ്വസ്ഥരായി, പക്ഷേ യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും നിശബ്ദരായി. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള അവരുടെ മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:മറ്റുള്ളവർ എന്തുകൊണ്ട് അവർ ചെയ്യുന്നു എന്നതിന്റെ വിധികർത്താവായി നിങ്ങളെത്തന്നെ സജ്ജമാക്കരുത്. ഓർമ്മിക്കുക. നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കായി നിശ്ചയിക്കുന്ന അതേ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിങ്ങളെയും വിധിക്കും.

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നത് കണ്ണിൽ നിന്ന് ഒരു മരക്കഷണം പുറത്തേക്ക് തള്ളി നിൽക്കുന്നതുപോലെയാണ്. മറ്റൊരാളുടെ കണ്ണിലെ ഈർപ്പമുള്ള പൊടിയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അയാൾ അത് അവഗണിക്കുന്നു. തെരുവിൽ മറ്റൊരു അന്ധനെ സഹായിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു അന്ധൻ പോലെയാണ് ഇത്. രണ്ടുപേരും ഒരു കുഴിയിൽ വീഴും.മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനുപകരം, അവർക്ക് കൊടുക്കുക. ഇല്ല, കുറച്ച് മാത്രമല്ല. അവർക്ക് വലിയ അളവിൽ കൊടുക്കുക. ഒരു കടയുടമ പറയുന്നതുപോലെയാണിത്, “ഒരു നിശ്ചിത വിലയ്ക്ക്,

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ബക്കറ്റ് നിറയ്ക്കാം." നിങ്ങൾ ആ ബക്കറ്റ് നിറയ്ക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അത് കൂലുക്കി താഴേക്ക് അമർത്തി കൂടുതൽ ഉള്ളിലേക്ക് എടുക്കാം. പിന്നെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരം ഉപയോഗിച്ച് ബക്കറ്റ് അരികിൽ നിറയ്ക്കണം. മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കേണ്ടത് അങ്ങനെയാണ്!നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, അത് നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയായിരിക്കും!

ആളുകൾ കേൾക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് നിശബ്ദരായിരുന്നു. യേശു അവരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി പറഞ്ഞു:എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ പറയുന്നത് ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ രണ്ട് വഴികളുണ്ട്. ഒന്ന് വീതിയുള്ളതും സുഗമമായി സഞ്ചരിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇത് സ്വാഭാവിക വഴിയാണ്, മിക്ക ആളുകളും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ വഴിയിലൂടെ പോകണം. ഇത് ഇടുങ്ങിയതും കുറച്ച് ആളുകൾ മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്നതുമാണ്. അത് നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്.

ഒരു വീട് പണിയാൻ തീരുമാനിച്ച രണ്ട് പുരുഷന്മാരെപ്പോലെയാണ് ഇത്. ആദ്യത്തേത് ഉറപ്പുള്ള ഒരു പാറമേൽ പണിതതാണ്. മറ്റേയാൾ മണലിൽ വീട് പണിതു. വീടുകൾ പണിതപ്പോൾ, അവ വളരെ സമാനമായി കാണപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പിന്നീട് കൊടുങ്കാറ്റുകൾ വന്നു രണ്ട് വീടുകളിലും ആഞ്ഞടിച്ചു. പാറമേൽ പണിത വീട് ഉറച്ചുനിന്നു, മറ്റൊന്ന് വീണു.

ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉറച്ച അടിത്തറയിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, ജീവിതത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ നിങ്ങളുടെ നേരെ ആഞ്ഞടിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തരാകും. ഞാൻ പറയുന്നത് അവഗണിക്കുക, നിങ്ങളുടെ ജീവിതം തകരും. യേശു ആളുകളെ പഠിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. വലിയ അധികാരമുള്ളവനെപ്പോലെയാണ് അവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി.

188 പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നു

മത്തായി **9:9-13** ,**1** മർക്കോസ് **2:1-17**

യേശു ഉപദേശിക്കാൻ ഒരു വീട്ടിൽ കയറി. വചനം പ്രചരിച്ചയുടനെ വീട് ആളുകളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടം വാതിൽക്കൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് പോയി, പുറത്ത് ആളുകൾ നിന്നു. ഒരു തളർവാതരോഗിയെ കട്ടിലിൽ കയറ്റി നാലുപേർ വന്നു. യേശുവിന്റെ അടുത്തെത്താൻ ഒരു വഴിയുമില്ലെന്ന് അവർ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ അവർ ആ മനുഷ്യനെയും അവന്റെ കട്ടിലിനെയും പുറത്തെ പടികൾ വഴി മേൽക്കൂരയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ, അവർ ടൈലുകൾ നീക്കം ചെയ്ത് ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി. അത് ആവശ്യത്തിന് വലുതായപ്പോൾ, അവർ ആ മനുഷ്യനെ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നടുവിലേക്കും യേശുവിന്റെ മുമ്പിലേക്കും ഇറക്കി.

നാലുപേരുടെയും വിശ്വാസം കണ്ടപ്പോൾ യേശു കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: "മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."
ഇത് കേട്ടപ്പോൾ മതനേതാക്കൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവർ ചിന്തിച്ചു, "ഇത് ദൈവദൂഷണമാണ്! ദൈവത്തിന് മാത്രമേ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയൂ."
അവർ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇത്ര അസ്വസ്ഥരാകുന്നത്? 'എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക' എന്ന് പറയാൻ എനിക്ക് എളുപ്പമായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രന് പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടിയിരുന്നു."

പിന്നെ അവൻ ആ മനുഷ്യനോടു പറഞ്ഞു, "എഴുന്നേൽക്കൂ! നിന്റെ കിടക്ക എടുത്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോകൂ."ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ എഴുന്നേറ്റു, തന്റെ കിടക്ക എടുത്ത് എല്ലാവരും കാൺകെ പുറത്തേക്ക് നടന്നു. ആളുകൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവർ പറഞ്ഞു, "ഇതുപോലൊന്ന് ഞങ്ങൾ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ല."അതിനുശേഷം, യേശു വീടുവിട്ടിറങ്ങി കടൽത്തീരത്തേക്ക് നടന്നു. വഴിയിൽ, മത്തായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു ചുങ്കക്കാരൻ ഒരു ചുങ്കസ്ഥലത്ത് ഇരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

യഹൂദന്മാർ ചുങ്കക്കാരെ വെറുത്തു, അവർ യിസ്രായേലിനെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരാണെന്ന് പറഞ്ഞു.യേശു നിർത്തി അവനോട് പറഞ്ഞു: "മത്തായി, എന്നെ അനുഗമിക്ക." ഉടനെ, ആ മനുഷ്യൻ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.അതിനുശേഷം, അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ യേശുവിനായി ഒരു വിരുന്നു ഒരുക്കി. അവൻ മറ്റു പല ചുങ്കക്കാരെയും ക്ഷണിച്ചു. അവർ അതുപോലെ തന്നെ പ്രശസ്തരായ മറ്റു പലരെയും വന്നു.

മതനേതാക്കൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു! അവർ ശിഷ്യന്മാരോട് ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?"ഇതു കേട്ട യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: "ഡോക്ടർമാർ

രോഗികൾക്കുവേണ്ടിയാണ്, സുഖമുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയല്ല. നീതിമാന്മാരാണെന്ന് കരുതുന്ന ആളുകളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ ഞാൻ വന്നിട്ടില്ല. പാപികൾക്ക് മാനസാന്തരം വരുത്താനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.

189 പന്തിരുവരെ വിളിക്കുന്നു

മത്തായി ***10, 12:9-15***

മർക്കോസ് ***3:13 - 19,*** ലൂക്കോസ് ***6:6-16***

ഒരു വൈകുന്നേരം, യേശു ജനക്കൂട്ടത്തെ വിട്ട് ഒരു മല കയറി. പിതാവിനോട് സംസാരിക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ തനിച്ചായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. രാത്രി മുഴുവൻ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.പുലർച്ചെ, അവൻ ഇറങ്ങിവന്ന് ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക സംഘത്തെ വിളിച്ചു. അവരെ പഠിപ്പിക്കാനും പ്രസംഗിക്കാൻ അവരെ ഒരുക്കാനും വേണ്ടി തന്നോടൊപ്പം താമസിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്താനും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കാനും അവൻ അവർക്ക് അധികാരം നൽകി.പത്രോസ് എന്ന് പുനർനാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ശിമോനെയും സഹോദരൻ ആൻഡ്രൂവിനെയും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

അടുത്ത രണ്ടുപേർ യാക്കോബും സഹോദരൻ യോഹന്നാനും ആയിരുന്നു, അവരെ "ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ മക്കൾ" എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു.ഫിലിപ്പോസും ബർത്തലോമിയോയും, ഇരട്ടകളായ തോമസ്സും, നികൃതി പിരിവുകാരനായിരുന്ന മത്തായിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.ഈ കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു യാക്കോബും ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ ചരിത്രം അവനെ "ചെറിയ യാക്കോബ്" എന്ന് വിളിക്കുന്നു.തദ്ദായിയെ യൂദാസ് എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവനല്ല.മറ്റൊരു ശിമോൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ "തീവ്രവാദി" എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്."തീവ്രവാദി" എന്നാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.
ഒടുവിൽ യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസ് ഈസ്കര്യോത്ത ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിങ്ങളെ ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഇടയിൽ ആടുകളെപ്പോലെ അയയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെ ബുദ്ധിമാന്മാരായിരിക്കുവിൻ, എന്നാൽ പ്രാവുകളെപ്പോലെ നിരുപദ്രവകാരികളായിരിക്കുവിൻ. ആളുകൾ എന്നെ വെറുക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെയും വെറുക്കും. പക്ഷേ ഭയപ്പെടേണ്ട. പിതാവ് നിങ്ങളെ കാക്കുന്നു. ഒരു കുരുവി നിലത്തു വീഴുമ്പോൾ അവൻ അറിയുന്നു,

നിങ്ങൾ ഒരു കുരുവിയെക്കാൾ വിലപ്പെട്ടവരാണ്. നിങ്ങളുടെ തലയിൽ എത്ര രോമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് പോലും അവൻ അറിയുന്നു.നിങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എന്നെക്കാൾ നിങ്ങൾ അവരോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തണമെന്ന്

ആഗ്രഹിക്കും. അവരുടെ അംഗീകാരം നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എനിക്ക് യോഗ്യനല്ല. എന്നെ അനുഗമിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുരിശ് എടുത്ത് എന്റെ നാണക്കേട് വഹിക്കണം.

ഞാനില്ലാതെ ഒരു ജീവിതം കണ്ടെത്തിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് നഷ്ടപ്പെടും, എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് കണ്ടെത്താനാകും.യേശു പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു സിനഗോഗിലേക്ക് പോയി. ആ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ കൈ തളർന്ന ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു.ദൈവത്തിന്റെ നിയമം ലംഘിക്കുന്ന യേശുവിനെ പിടികൂടാനുള്ള അവസരമായി ചില മതനേതാക്കൾ ഇതിനെ കണ്ടു.

ശബ്ബത്തിൽ ഒരാൾ ജോലി ചെയ്യരുതെന്ന് ന്യായപ്രമാണം പറഞ്ഞു, യേശു ഒരാളെ സുഖപ്പെടുത്തിയാൽ അത് ഫലപ്രദമാണെന്ന് അവർ കരുതി. അതിനാൽ അവർ അവനോട് ചോദിച്ചു, "ശബ്ബത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തുന്നത് നിയമപരമാണോ?"
അവർ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ കൈ തളർന്ന മനുഷ്യന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "എഴുന്നേറ്റ ഇവിടെ നിൽക്കൂ." അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ എഴുന്നേറ്റ അവരുടെ മുമ്പാകെ നിന്നു. യേശു തന്റെ കുറ്റാരോപകരോട് പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതോ തിന്മ ചെയ്യുന്നതോ നിയമപരമാണോ? ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതോ നശിപ്പിക്കുന്നതോ നല്ലതാണോ?" അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല."ശബ്ബത്തിൽ കുഴിയിൽ വീണ ഒരു ആട് നിങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെ പുറത്തെടുക്കാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കില്ല.

ആളുകൾ ആടിനെക്കാൾ നല്ലവരാണ്! അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാം. അതെ, ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നത് തികച്ചും നിയമപരമാണ്."പിന്നെ അവൻ മുടന്തനായ മനുഷ്യന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "നിന്റെ കൈ നീട്ടുക!"ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ കൈ നീട്ടി, അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ അത് സുഖപ്പെടുകയും മറ്റേ കൈ പോലെ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് മതനേതാക്കളെ കോപാകുലരാക്കി, അവർ ഉടനെ യേശുവിനെ എങ്ങനെ കൊല്ലാമെന്ന് ചർച്ച ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

190 A റോമാക്കാരനും ശവസംസ്കാരവും

ലൂക്കോസ് 7:1-17

കഫർന്നഹൂമിൽ ഒരു റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ താമസിച്ചിരുന്നു. അവൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു, ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം അവന്റെ ദാസൻ രോഗബാധിതനായി മരിക്കാറായിരുന്നു. ചില യഹൂദ നേതാക്കളോട് അവൻ തനിക്കുവേണ്ടി യേശുവിനോട് സംസാരിക്കാൻ പോകുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ ദാസനെ സുഖപ്പെടുത്താൻ അവനോട് അപേക്ഷിക്കുക."

അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "അവൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്, നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൻ നമുക്കായി ഒരു സിനഗോഗ് പോലും പണിതിരിക്കുന്നു." യേശു അവരോടൊപ്പം ആ മനുഷ്യന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ സമ്മതിച്ചു.അവർ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഈ സന്ദേശവുമായി യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് സുഹൃത്തുക്കളെ അയച്ചു. "ദയവായി, നീ എന്റെ വീട്ടിൽ വരാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. എനിക്ക് അധികാരം അറിയാം. ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അനുസരിക്കണം. അതിനാൽ നീ ഈ വാക്ക് പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ദാസൻ സുഖം പ്രാപിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം."

യേശു അത്ഭുതപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു, "ഇസ്രായേലിൽ എല്ലാവരിലും ഞാൻ ഇത്തരമൊരു വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല!" ആ മനുഷ്യന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ അവന്റെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി, ദാസൻ സുഖം പ്രാപിച്ചതായി കണ്ടു.യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ മറ്റൊരു പട്ടണത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ഒരു വലിയ പുരുഷാരം അവരെ പിന്തുടർന്നു. അവർ പടിവാതിലിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, ഒരു ശവസംസ്കാര ഘോഷയാത്ര കണ്ടു. ഭർത്താവിനെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഏക മകനായ ഒരു യുവാവിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. യേശു അവളുടെ നിരാശാജനകമായ അവസ്ഥ കണ്ട് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു: "കരയരുത്."
പിന്നെ അവൻ താഴ്ന്ന ശവപ്പെട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു, അതിൽ കൈ വച്ചു. ഉടനെ ശവപ്പെട്ടികൾ നിന്നു. യേശു പറഞ്ഞു: "ചെറുപ്പക്കാരാ, ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ. എഴുന്നേൽക്കൂ!"ആ മനുഷ്യൻ കണ്ണുകൾ തുറന്ന് എഴുന്നേറ്റു. അവൻ ചുറ്റും നോക്കി എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചു. യേശു അവനെ താഴെയിറക്കി അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി.ജനക്കൂട്ടം സ്തബ്ധരായി, പിന്നെ ഭയന്നു.ഒടുവിൽ, അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ വാർത്ത യിസ്രായേലിൽ മുഴുവനും ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു.

191 ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടതും നന്ദിയുള്ളതും

ലൂക്കോസ് **7:36 -50**

ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പരീശൻ യേശുവിനെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഭക്ഷണത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. ആളുകൾ മേശയ്ക്കരികിലുള്ള ഒരു തലയണയിൽ ചാരി നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മഹാപാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു. അവൾ യേശുവിന്റെ പിന്നിൽ നിന്ന് കരയാൻ തുടങ്ങി. അവൾ മുട്ടുകുത്തി കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് അവന്റെ പാദങ്ങൾ കഴുകി. അവൾ തന്റെ മുടി താഴ്ത്തി അവന്റെ പാദങ്ങൾ തുടച്ചു.

അവൾ അവരെ ചുംബിക്കുകയും വിലയേറിയ തൈലം പൂശുകയും ചെയ്തു. ശിമോൻ സ്വയം ചിന്തിച്ചു, "ഇത് യേശു ഒരു പ്രവാചകനല്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അവൾ എങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീയാണെന്ന് അവന് അറിയാമായിരുന്നു, അവളെ തന്നെ തൊടാൻ അവൻ അനുവദിക്കില്ലായിരുന്നു." താൻ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു, "ശിമയോനേ, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. രണ്ടുപേർ ഒരേ ബാങ്കർക്ക് കടം കൊടുത്തിരുന്നു. ഒരാൾക്ക് $2500 കടമുണ്ടായിരുന്നു, മറ്റൊരാൾക്ക്
$25,000 കടമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേർക്കും അത് തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അതായത് അവരെ അടിമത്തത്തിലേക്ക് വിൽക്കേണ്ടി വന്നു. പകരം, ബാങ്കർ അവരുടെ കടങ്ങൾ എഴുതിത്തള്ളാനും അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കാനും തീരുമാനിച്ചു.

ഈ പുരുഷന്മാരിൽ ആരാണ് ഏറ്റവും നന്ദിയുള്ളവനും ബാങ്കറോട് വിശ്വസ്തനും? ശിമയോനേ പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "തീർച്ചയായും, 25,000 ഡോളർ കടം വാങ്ങിയ ആൾ."യേശു പറഞ്ഞു, "നീ പറഞ്ഞത് തികച്ചും ശരിയാണ്. ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ നീ എന്റെ കാലുകൾ കഴുകാൻ വെള്ളം തന്നില്ല. ഈ സ്ത്രീയെ നോക്കൂ. അവൾ ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ല, കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് എന്റെ കാലുകൾ കഴുകി മുടി കൊണ്ട് തുടച്ചു.""നീ എന്നെ ചുംബിച്ചു സ്വീകരിച്ചില്ല. പക്ഷേ ഈ സ്ത്രീ എന്റെ കാലുകൾ ചുംബിക്കുന്നത് നിർത്തിയില്ല.""നീ എനിക്ക് ഉന്മേഷം പകരാൻ എണ്ണ തന്നില്ല. നോക്കൂ, അവൾ എന്റെ കാലുകളിൽ ഉദാരമായ അളവിൽ വിലയേറിയ തൈലം പൂശി.""അവൾ എന്തിനാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നത്? അവളുടെ പാപങ്ങൾ കാരണം, ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അവൾ നന്ദിയുള്ളവളാണ്.ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തങ്ങൾ നല്ലവരാണെന്ന് തോന്നുന്നവർക്ക് ഇത്രയും ആഴമായ നന്ദി അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല."
അവൻ ആ സ്ത്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: "നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."" ഇത് മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവരെ ഞെട്ടിച്ചു, പക്ഷേ യേശു തുടർന്നു: "സമാധാനത്തോടെ പോകൂ. നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

192 നാല് നിലങ്ങൾ

മത്തായി **13:1-23, 31-32,** മർക്കോസ് **4:1-32**

യേശു ജനക്കൂട്ടത്തോട് ഒരു കഥ പറഞ്ഞു, ഒരു കർഷകൻ തന്റെ വയലിൽ നടാൻ പോയി. അവൻ നടക്കുമ്പോൾ വിത്തുകൾ തന്റെ ചുറ്റും എറിഞ്ഞു. ചില വിത്തുകൾ വഴിയിൽ വീണു. അത് ഉറച്ച മണ്ണിന്റെ മുകളിൽ കിടന്നു, ഒരിക്കലും മുളയ്ക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ പക്ഷികൾ വന്ന് അത് തിന്നു. ചില വിത്തുകൾ പാറകൾക്കിടയിൽ വീണു, അവിടെ വളരെ കുറച്ച് മണ്ണ് മാത്രമായിരുന്നു. അത് മുളച്ചു, പക്ഷേ ശക്തമായ വേരുകളില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ അത് ചൂടുള്ള വെയിൽ കാരണം ചുരുങ്ങി.ചില വിത്തുകൾ കളകളുടെ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ വീണു. അത് മുളച്ചു, പക്ഷേ കളകൾ എല്ലാ ഈർപ്പവും സൂര്യപ്രകാശവും ഉപയോഗിച്ചു. പുതിയ മുളകൾക്ക് പാകമാകാനും ഫലം കായ്ക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല.എന്നാൽ ചില വിത്തുകൾ അതിനായി തയ്യാറാക്കിയ നല്ല മണ്ണിൽ വീണു. അവിടെ, അതിനെ പരിപാലിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും വളർന്നു പക്വമായ സസ്യങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്തു.വിളവെടുപ്പ് വളരെ മികച്ചതായിരുന്നു!ജനക്കൂട്ടത്തോട് പറഞ്ഞ ഈ ഉപമയുടെ അർത്ഥം യേശു വിശദീകരിച്ചില്ല, അതിനാൽ ശിഷ്യന്മാർ ചോദിച്ചു,"ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?"

യേശു പറഞ്ഞു, "വിത്ത് ദൈവവചനമാണ്. വ്യത്യസ്ത മണ്ണിൽ നിന്നാണ് ആളുകൾ അത് സ്വീകരിക്കുന്നത്. വഴിയിൽ വീണ വിത്ത് പോലെയാണ് ചിലർ ദൈവവചനത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നത്.അവർ അത് കേൾക്കുന്നു, പക്ഷേ അവർ അത് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല - പക്ഷികളെപ്പോലെ - പിശാച് വന്ന് അവരിൽ നിന്ന് വിത്ത് എടുത്തുകളയുന്നു, അങ്ങനെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ചിലർ പാറകൾക്കിടയിൽ വീണ വിത്ത് പോലെ വചനം സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ അത് സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു, പക്ഷേ വേരുന്നാൻ സമയമെടുക്കുന്നില്ല. പരീക്ഷണങ്ങളും പീഡനങ്ങളും കാരണം അവർ സഹിക്കുന്നില്ല.ചിലർ കളപ്പുരയിൽ വീണ വിത്ത് പോലെ വചനം സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ അത് സ്വീകരിക്കുന്നു, പക്ഷേ അവരുടെ മുൻഗണനകൾ അവരെ പാകമാകുന്നതിൽ നിന്നും വിളവ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നും തടയുന്നു. ആശങ്കകൾ, പണം, ആനന്ദം എന്നിവ അവരുടെ മുഴുവൻ സമയവും ശ്രദ്ധയും പിടിച്ചെടുക്കുന്നു.എന്നാൽ ചിലർ നല്ല നിലത്ത് വീണ വിത്ത് പോലെ ദൈവവചനം സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ വചനം കേൾക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ, അവർ പക്വത പ്രാപിക്കുകയും വിളവെടുപ്പ് വലുതാകുകയും ചെയ്യുന്നു.യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞു, "സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ ഒരു കടുക് വിത്തിനോട് ഉപമിക്കാം. ഒരു മനുഷ്യൻ അത് വളരെ ചെറിയ ഒരു വിത്താണെന്ന്

കണ്ടു. എന്നിട്ടും, എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് കാണാൻ അവൻ അത് നിലത്ത് നട്ടു. ആ ചെറിയ വിത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വൃക്ഷം ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. അതിന് ശാഖകൾ പടർന്നു പന്തലിച്ചു, അങ്ങനെ പക്ഷികൾ വന്ന് അവിടെ കൂടുണ്ടാക്കി.

193 കഥകളിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു

മത്തായി **13:24-30, 34 - 43,** മത്തായി **25:14-30**

യേശു ജനങ്ങളോട് കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, കഥകൾ പറയാതെ ജനക്കൂട്ടത്തോട് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഒരിക്കൽ അവൻ തന്റെ വയലിൽ ഗോതമ്പ് വിതച്ച ഒരു കർഷകനെക്കുറിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞു. ഒരു നീണ്ട പകലിന് ശേഷം, അവൻ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. രാത്രിയിൽ, അവനെ വെറുത്ത ഒരാൾ വയലിൽ പോയി കളകൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു.ആ പ്രത്യേക കളകൾ വളരുമ്പോൾ ഗോതമ്പ് പോലെയായിരുന്നു. അതിനാൽ ആദ്യം, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു. സസ്യങ്ങൾ പാകമാകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അത് വ്യക്തമായി. കൃഷിക്കാർ ചോദിച്ചു,

"നമ്മൾ എന്തുചെയ്യണം? നമ്മൾ വയലിൽ പോയി കളകൾ പറിച്ചുകളയണോ?" കർഷകൻ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ ഗോതമ്പ് നശിപ്പിക്കും. വിളവെടുപ്പ് വരെ നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം."വിളവെടുപ്പ് വന്നപ്പോൾ, കർഷകൻ തന്റെ വേലക്കാരെ വയലിലേക്ക് അയച്ചു. അവർ കളകൾ പറിച്ചുമാറ്റി, കെട്ടുകളായി കെട്ടി കത്തിച്ചു. പിന്നെ അവർ ഗോതമ്പ് ശേഖരിച്ച് കളപ്പുരകളിൽ ഇട്ടു. ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇതെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "കർഷകൻ മനുഷ്യപുത്രനാണ്, വയൽ ഈ ലോകമാണ്, ഗോതമ്പ് ദൈവമക്കളാണ്. ശത്രു പിശാചാണ്, കളകൾ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നവരാണ്."കാലാവസാനത്തിൽ, മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവമക്കളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കും. അതിനുശേഷം, അവർ ദുഷ്ടന്മാരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും കത്തുന്ന തീച്ചൂളയിൽ എറിയുകയും ചെയ്യും."

മറ്റൊരിക്കൽ, ദൈവരാജ്യം ഒരു ദീർഘയാത്ര പോകാൻ തീരുമാനിച്ച ഒരു ധനികനെപ്പോലെയാണെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. തന്റെ വിശ്വസ്തരായ ദാസന്മാരെ വിളിച്ച്, താൻ പോയ സമയത്ത് തന്റെ ബിസിനസ്സ് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനായി അവർക്ക് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏൽപ്പിച്ചു. അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ കഴിവുകൾക്കനുസരിച്ച് പണം അനുവദിച്ചു. ഒരാൾക്ക് 5,000 ഡോളർ, അടുത്തയാൾക്ക് 2,000 ഡോളർ, അവസാനയാൾക്ക് 1,000 ഡോളർ എന്നിങ്ങനെ നൽകി.

ഉടൻ തന്നെ, ആദ്യത്തെ ദാസൻ പുറത്തുപോയി തന്റെ പണം ജോലിയിൽ വച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ട് അയാൾ മറ്റൊരു 5,000 ഡോളർ സമ്പാദിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ മനുഷ്യനും അങ്ങനെ ചെയ്തു, അയാൾ മറ്റൊരു 2,000 ഡോളർ സമ്പാദിച്ചു. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ മനുഷ്യൻ സുരക്ഷിതമായ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്തി, ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു, തന്റെ 1,000 ഡോളർ കുഴിച്ചിട്ടു.

വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം, യജമാനൻ തിരിച്ചുവന്നു.തങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ കണക്ക് പറയാൻ മൂന്ന് ദാസന്മാർ അവന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു. ആദ്യത്തെയാൾ പറഞ്ഞു, "നീ എനിക്ക് $5,000 അനുവദിച്ചു. നോക്കൂ, ഞാൻ ആ പണം ജോലിക്ക് വെച്ചു, ഞാൻ അത് ഇരട്ടിയാക്കി."യജമാനൻ സന്തോഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "കൊള്ളാം! എനിക്ക് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിമാനമുണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തേക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകുന്നു, വളരെ മികച്ച ആനുകൂല്യങ്ങളോടെ."

രണ്ടാമത്തെയാൾ പറഞ്ഞു, "നീ എനിക്ക് $2,000 അനുവദിച്ചു. നോക്കൂ, ഞാൻ ആ പണം ജോലിക്ക് വെച്ചു, ഞാൻ അത് ഇരട്ടിയാക്കി."വീണ്ടും യജമാനൻ സന്തോഷിച്ചു. "കൊള്ളാം! നിന്നെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് അഭിമാനമുണ്ട്. ഞാൻ നിന്നെ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തുകയാണ്, വളരെ മികച്ച നേട്ടങ്ങളോടെ."

മൂന്നാമൻ മുന്നോട്ട് വന്ന് പറഞ്ഞു, "യജമാനനേ, നീ ഒരു കൗശലക്കാരനായ വ്യാപാരിയാണെന്നും തെറ്റുകൾ സഹിക്കില്ലെന്നും എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഭയമായിരുന്നു, അതിനാൽ ഞാൻ പോയി എന്റെ 1,000 ഡോളർ സുരക്ഷിതമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒളിപ്പിച്ചു. ഇതാ, അതിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും."
യജമാനൻ കോപാകുലനായി! അവൻ പറഞ്ഞു, "നീ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവനാണ്. നിനക്ക് എങ്ങനെ ഇത്ര മടിയനാകാൻ കഴിയും? മറ്റൊന്നുമല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ബാങ്കിൽ നിന്ന് ചെറിയ പലിശ ലഭിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇല്ല, നീ ഒന്നും ചെയ്തില്ല."അയാൾ കാവൽക്കാരോട് അലറി. "ഈ മനുഷ്യന്റെ $1,000 എടുത്ത് 10,000 ഡോളറുള്ള ദാസനു കൊടുക്കുക. എന്നിട്ട് ഈ വിലകെട്ട ദാസനെ കൊണ്ടുപോയി ഇരുട്ടിലേക്ക് എറിയുക. അവിടെ അവൻ ദരിദ്രനാകും.

194 രണ്ടു കൊടുങ്കാറ്റുകളെ ശാന്തമാക്കുന്നു

മത്തായി **8:23-34,** മർക്കോസ് **4:35 -5:20,** ലൂക്കോസ് **8:22-39**

യേശു ദിവസം മുഴുവൻ ജനക്കൂട്ടത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. വൈകുന്നേരം, അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട്, "നമുക്ക് തടാകത്തിന്റെ മറുകരയിലേക്ക് പോകാം" എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ പല വള്ളങ്ങൾ എടുത്ത് ഗലീലിക്കടലിന്റെ വിജാതീയരുടെ ഭാഗത്തേക്ക് യാത്ര തുടങ്ങി. ക്ഷീണിതനായ യേശു വള്ളത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ചെന്ന് ഒരു വലിയ തലയണയിൽ കിടന്നു. താമസിയാതെ അവൻ ഗാഢനിദ്രയിലായി. രാത്രിയിൽ, ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് തടാകത്തിൽ അടിച്ചു. വലിയ തിരമാലകൾ വള്ളത്തിൽ ആഞ്ഞടിച്ച് അതിനെ മറിഞ്ഞു വീഴുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. യേശു അതിലൂടെ ഉറങ്ങി.ശിഷ്യന്മാർ അവനെ ഉണർത്തി, "ഗുരോ, ഉണരൂ! നമ്മൾ മരിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നതിൽ നിനക്ക് വിചാരമില്ലേ?"യേശു ഉണർന്ന് കൊടുങ്കാറ്റിനെ നേരിട്ടു."നിർത്തൂ! മിണ്ടാതിരിക്കൂ!" എന്ന് പറഞ്ഞു.ഉടനെ കാറ്റ് നിന്നു, കടൽ ശാന്തമായി.

പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു, "എന്തുകൊണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു? നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ?"

പിന്നെ അവൻ കിടന്നുറങ്ങി.

ആ മനുഷ്യർ ആകാശത്തേക്കും ശാന്തമായ കടലിലേക്കും നോക്കി.

അവർ പറഞ്ഞു, "കാറ്റും കടലും പോലും അവന്റെ ശബ്ദം അനുസരിക്കുന്ന ഇവൻ എങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യനാണ്!"ശവക്കുഴികളിൽ ഒരു കാട്ടു മനുഷ്യൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തായി അവരുടെ വള്ളം കരയിലെത്തി. ആർക്കും അവനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പലതവണ അവർ അവനെ ചങ്ങലകളിൽ കെട്ടാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ എളുപ്പത്തിൽ അവയെ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു. അവൻ നഗ്നനായി കുന്നുകളിൽ ചുറ്റിനടന്നു, അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ ജീവിച്ചു. അവൻ കരഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു, അലറിവിളിച്ചു, കല്ലുകൾകൊണ്ട് സ്വയം മുറിവേൽപ്പിച്ചു.

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും വള്ളത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുന്നത് കണ്ട് അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "നീ ആരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. നീ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ യേശുവാണ്! എന്നെ വെറുതെ വിടൂ. എന്നെ പീഡിപ്പിക്കരുത്. യേശു ചോദിച്ചു: "നിന്റെ പേരെന്താണ്?" ഞങ്ങൾ പലരായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ ലെഗിയൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ദയവായി ഞങ്ങളെ അഗാധത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കരുത്. നോക്കൂ, ആ കുന്നിൻ മുകളിൽ പന്നികൾ ഉണ്ട്. ഞങ്ങളെ അവിടെ അയയ്ക്കുക. യേശു പന്നികളെ നോക്കി പറഞ്ഞു: "അതെ, നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ പോകാം."

അതോടെ ഭൂതങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ വിട്ട് പന്നികളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവരിൽ രണ്ടായിരം പേരും കാട്ടിലേക്ക് ചാടി കുന്നിൻ മുകളിലൂടെയും കുത്തനെയുള്ള കരയിലൂടെയും ഓടി. അവർ കടലിൽ മുങ്ങിമരിച്ചു. പന്നികളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷന്മാർ പട്ടണത്തിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് സംഭവിച്ചത് ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. ഒരു ജനക്കൂട്ടം

സ്വയം കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഭ്രതബാധിതനായ മനുഷ്യനെ കണ്ടു. അവൻ വസ്ത്രം ധരിച്ച് നിശബ്ദനായി ഇരുന്ന യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാവരും ഭയന്നതിനാൽ അവർ യേശുവിനോട് പോകാൻ അപേക്ഷിച്ചു.
അവൻ വള്ളത്തിൽ കയറിയപ്പോൾ, സുഖം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ ചോദിച്ചു: "ദയവായി ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം വരട്ടെ?" യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: "നിന്റെ ജനത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുക. കർത്താവ് നിനക്കു ചെയ്തതെല്ലാം അവരോടു പറയുക. നിന്റെ ജീവിതത്തിന്മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെക്കുറിച്ച് അവരോടു പറയുക." അങ്ങനെ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും കര വിട്ട് തടാകക്കരയിലേക്ക് മടങ്ങി.അങ്ങനെ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും കര വിട്ട് യെഹൂദന്മാരുടെ തീരത്തേക്ക് മടങ്ങി. ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ ജന്മനാട്ടിൽ പോയി യേശു തനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതെല്ലാം എല്ലാവരോടും പറയാൻ തുടങ്ങി. ഇത് കേട്ട ആളുകൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

195 പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾ

മത്തായി **9:18 -26,** മർക്കോസ് **5:21-43,** ലൂക്കോസ് **8:40 - 56**

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും തടാകത്തിന്റെ പുറജാതീയ ഭാഗത്തുനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് യഹൂദ ഭാഗത്തേക്ക് മടങ്ങി. വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവനെകാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.യായീറൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരാൾ ഓടിവന്ന് യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ വീണു. അവൻ ഒരു പള്ളിപ്രമാണിയായിരുന്നു.
യായീറൊസ് പറഞ്ഞു, "എന്റെ മകൾ മരിക്കുകയാണ്! അവൾക്ക് പന്ത്രണ്ട് വയസ്സ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു, ദയവായി വന്ന് അവളെ സുഖപ്പെടുത്തണമേ."യേശു സമ്മതിച്ചു, അതിനാൽ അവനും ശിഷ്യന്മാരും യായീറൊസിനെ അനുഗമിച്ചു. വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടവും അവനെ അനുഗമിച്ചു.അവർ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വീട് കടന്നുപോയി. പന്ത്രണ്ട് വർഷമായി അവൾക്ക് രക്തസ്രാവമുണ്ടായിരുന്നു. നിരവധി ഡോക്ടർമാർ അവളെ സഹായിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവളുടെ അവസ്ഥ കൂടുതൽ വഷളായി. അവളുടെ പണം തീർന്നുപോകുന്നതുവരെ ഇത് തുടർന്നു.

യേശു കടന്നുപോകുന്നുവെന്ന് അവൾ കേട്ടപ്പോൾ, "എനിക്ക് അടുത്തെത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റത്ത് തൊടാൻ മതി. ആരും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയേണ്ടതില്ല."അങ്ങനെ അവൾ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ കടന്നുചെന്ന് അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റത്ത് തൊട്ടു. തൽക്ഷണം അവൾ സുഖം പ്രാപിച്ചതായി അറിഞ്ഞു. തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ശക്തി പുറപ്പെട്ടതായി യേശുവിന് അനുഭവപ്പെട്ടു, അതിനാൽ അവൻ നിന്നു, "ആരാണ് എന്നെ തൊട്ടത്?" എന്ന് ചോദിച്ചു. പത്രോസ് ജനക്കൂട്ടത്തെ നോക്കി, "നിങ്ങളെ തൊട്ടത് ആരാണ് എന്നാണ് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവരെയും നോക്കൂ."

യേശു അവനെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ തന്നെ തൊട്ട വ്യക്തിയെ അന്വേഷിച്ചു. താൻ ചെയ്തത് മറച്ചുവെക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ആ സ്ത്രീ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ, അവൾ വിറച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. യേശു അവളോട് പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുക. ആ രോഗം തിരിച്ചുവരില്ല."അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ചിലർ വന്ന് യായീറൊസിനോട് പറഞ്ഞു, "ഇനി ഗുരുവിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട. നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി."

യേശു അവരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് യായീറൊസിനോട് പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക." അവർ അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, വിലാപക്കാർ ഇതിനകം എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ കണ്ടു. "നീ എന്തിനാണ് ഈ ബഹളം ഉണ്ടാക്കുന്നത്? പെൺകുട്ടി ഉറങ്ങുകയാണ്."അവൾ മരിച്ചുപോയെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു. അതിനാൽ അവൻ അവരെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.

പിന്നെ അവൻ യായീറൊസിനെയും ഭാര്യയെയും പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി പെൺകുട്ടി കിടക്കുന്നിടത്തേക്ക് പോയി. അവൻ കൈ നീട്ടി അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു. "കുഞ്ഞേ, എഴുന്നേൽക്കൂ." ഉടനെ പെൺകുട്ടി കണ്ണുതുറന്ന് എഴുന്നേറ്റു. മാതാപിതാക്കൾ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി. ഒടുവിൽയേശു പറഞ്ഞു, "അവൾക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ കൊണ്ടുവരിക."പിന്നെ അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "ഇത് ആരോടും പറയരുത്." എന്നിരുന്നാലും, ഈ സംഭവത്തിന്റെ വാർത്ത പ്രദേശം മുഴുവൻ പരന്നു.

196 ബെഥെസ്ഥ കുളം

യോഹന്നാൻ **5**

യെരുശലേമിൽ ബേഥെസ്ദാ എന്നൊരു കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആട്ടിൻവാതിലിനടുത്തായിരുന്നു അത്. ഇടയ്ക്കിടെ ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിലെ വെള്ളം ഇളക്കുമെന്ന് നാട്ടുകാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. വെള്ളം കലക്കിയ ശേഷം ആദ്യം ഇറങ്ങിയാൽ രോഗിയായ ഒരാൾ സുഖം പ്രാപിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതി. അതിനാൽ, ഒരു വലിയ സംഘം ദൂതനെ കാത്തിരുന്ന് കുളത്തിനരികിൽ നിന്നു.

യഹൂദരുടെ ഒരു ഉത്സവത്തിനായി യെരുശലേമിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ യേശു ആ കുളത്തിലേക്ക് പോയി. "നിനക്ക് സൗഖ്യം പ്രാപിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ?"
ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "അതെ, പക്ഷേ വെള്ളം ഇളകുന്നത് ഞാൻ കാണുമ്പോൾ, എനിക്ക് മുമ്പ് ആരെങ്കിലും കുളത്തിൽ കയറും."യേശു പറഞ്ഞു, "എഴുന്നേൽക്കൂ! നിന്റെ കിടക്ക എടുത്ത് നടക്കുക." ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സുഖം പ്രാപിച്ചു എഴുന്നേറ്റു. ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ കിടക്ക എടുക്കുന്നതിനിടയിൽ യേശു ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ഒളിച്ചു കടന്നു.

ചില യഹൂദ നേതാക്കൾ ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ കിടക്ക റോൾ ചുമക്കുന്നത് കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു! ഇത് ശബ്ബത്താണ്. ശബ്ബത്തിൽ കിടക്ക ചുരുട്ടി ചുമക്കുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമാണ്."ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "പക്ഷേ... പക്ഷേ... ഒരാൾ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തി എന്നിട്ട് എന്റെ കിടക്ക ചുരുട്ടി എടുത്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ പറഞ്ഞു.""ശബ്ബത്തിൽ ഈ ജോലി ചെയ്യാൻ നിന്നോട് ആരാണ് പറഞ്ഞത്?""എനിക്കറിയില്ല. അവൻ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തി, പിന്നീട് ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ അപ്രത്യക്ഷനായി."

പിന്നീട്, യേശു ആ മനുഷ്യനെ ദേവാലയത്തിൽ കണ്ടു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നീ സുഖപ്പെട്ടു, പക്ഷേ നീ പാപം ചെയ്യുന്നത് നിർത്തണം. നീ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അതിലും മോശമായത് നിനക്ക് സംഭവിക്കും.തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയത് ആരാണെന്ന് ആ മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് യഹൂദ നേതാക്കളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി, അത് യേശുവാണെന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു.

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, യേശു ജനങ്ങളിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം അവസാനിപ്പിക്കാൻ അവർ കൂടുതൽ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു.ശബ്ബത്തിലെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പൂർണ്ണമായും അസ്വീകാര്യമാണെന്ന് അവർ കരുതി.
യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു, "എന്റെ പിതാവ് ശബ്ബത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഞാനും ചെയ്യും."

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, നേതാക്കൾ അവനെ കൊല്ലുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു, "അവൻ ശബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ദൈവത്തെ തന്റെ പിതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അവൻ ദൈവത്തിന് തുല്യനാണെന്ന് കരുതുന്നു!യേശു പറഞ്ഞു, "പുത്രൻ പിതാവ് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. പിതാവ് പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു, താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആർക്കും ജീവൻ നൽകാൻ അവന്

അധികാരം നൽകുന്നു. പിതാവ് പുത്രനെ ആളുകളുടെ ന്യായാധിപനാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുത്രനെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവനെ അയച്ച പിതാവിനെ നിങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല.

“എന്റെ വാക്കു കേട്ട എന്നെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഞാൻ നിത്യജീവൻ നൽകും. വിശ്വസിക്കുന്നവർ ന്യായവിധിക്ക് വിധേയരാകാതെ മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവനിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു.“ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം പറയുന്നുവോ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം?ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ അത് പോരാ, കാരണംഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കേട്ടു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല.

പിതാവ് എന്നെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ അവന്റെ നേരെ ചെവി അടച്ചു. ഞാൻ സത്യം പറയുന്നുവെന്ന് എന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ അവയെ തെളിവായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.“നിങ്ങൾ നിരന്തരം തിരുവെഴുത്തുകൾ പഠിക്കുന്നു.അവർ എന്നെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ആ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തിരിക്കുന്നു. സത്യം പറഞ്ഞാൽ, എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ജീവൻ പ്രാപിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറല്ല.

197 യോഹന്നാൻ ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

മർക്കോസ് 6:14-29, ലൂക്കോസ് 9:7-9

തന്റെ ഭാര്യയെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ഹെരോദാവ് രാജാവ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെ തടവിലാക്കി. യോഹന്നാൻ അവരുടെ വിവാഹത്തിനെതിരെ പ്രസംഗിച്ചു, "നിന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് പാപമാണ്" എന്ന് പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ അവനെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിച്ചു! എന്നാൽ യോഹന്നാൻ ഒരു നീതിമാനാണെന്ന് ഹെരോദാവിന് അറിയാമായിരുന്നു. ആളുകൾ താൻ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്ന് കരുതിയിരുന്നതിനാൽ രാജാവ് അവരെ ഭയപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, യോഹന്നാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നത് കേട്ട് അവൻ ആസ്വദിച്ചു. അതിനാൽ, പ്രവാചകനെ കൊല്ലുന്നതിനുപകരം തടവിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കാൻ ഹെരോദാവ് ഒരു വലിയ വിരുന്ന് സംഘടിപ്പിച്ചു. പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളുടെ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചു. പാർട്ടിക്കിടെ, അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യയുടെ മകളെ വിളിച്ചുവരുത്തി, ജനക്കൂട്ടത്തിനായി അവളെ നൃത്തം ചെയ്യിച്ചു. ഹെരോദാവ് അവളുടെ പ്രകടനത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായി. അതിനാൽ അവൻ പെൺകുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു, “എന്നോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കൂ, ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരാം.”

തന്റെ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുത്ത ആളുകളെ ഇത് ആകർഷിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി, അതിനാൽ അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു, “എന്തും എന്നോട് ചോദിക്കൂ. എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ പകുതി വരെ ഞാൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുമെന്ന് ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു.”മകൾക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഉപദേശം ചോദിക്കണമെന്ന്

അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ, അവൾ അമ്മയോട് സംസാരിച്ചു. “ഞാൻ എന്ത് ചോദിക്കണം?”അവളുടെ അമ്മ ആഗ്രഹിച്ചതും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. “യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ചോദിക്കുക.”പെൺകുട്ടി നിശയിലേക്ക് തിരികെ പോയി പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു തളികയിൽ വേണം. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അത് വേണം.”

ഹെരോദാവ് ഞെട്ടിപ്പോയി. എന്നിട്ടും, അവൻ തന്റെ അതിഥികളുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ വാഗ്ദാനം നൽകിയിരുന്നു. അതിനാൽ, കാവൽക്കാരനോട് പോയി യോഹന്നാന്റെ തല വെട്ടിമാറ്റി തല പെൺകുട്ടിക്ക് കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞു.
കാവൽക്കാരൻ തന്നോട് പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. അയാൾ ജയിലിലേക്ക് പോയി യോഹന്നാന്റെ തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. തുടർന്ന് അയാൾ തല തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു തളികയിൽ യുവതിക്ക് കൊടുത്തു. അവൾ അത് അമ്മയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയി.യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ജയിലിലേക്ക് പോയി
അവന്റെ ശരീരം എടുത്തു. അവർ അത് അടക്കം ചെയ്ത ശേഷം അവർ പോയി യേശുവിനെ അറിയിച്ചു.കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഹെരോദാവ് കേട്ടു. അത് അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ യോഹന്നാനെ കൊന്നു, ഇപ്പോൾ അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അവൻ വലിയ ശക്തികളോടെ തിരിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു.”അന്നുമുതൽ, ഹെരോദാവ് യേശുവിനെ കാണാനും സംസാരിക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചു.

198 ആഹാരവും നടത്തവും

മത്തായി ***14:14-33,*** യോഹന്നാൻ ***6:1-21,*** മർക്കോസ് ***6:30-52,*** ലൂക്കോസ് ***9:10-17***

നാല് സുവിശേഷങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരേയൊരു അത്ഭുതം 5,000 പേർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയതാണ്. യേശു ഒരു മലയിൽ കയറി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവരോടൊപ്പം പോയി, അവർ തന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാൻ വേണ്ടി. അവർ വിശക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഭക്ഷണമില്ലെന്നും പെട്ടെന്നുതന്നെ വ്യക്തമായി. താൻ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ ഫിലിപ്പോസിനോട് ചോദിച്ചു, “ഈ ആളുകൾക്ക് നമുക്ക് എവിടെ നിന്ന് ഭക്ഷണം ലഭിക്കും?”

“കർത്താവേ, എട്ട് മാസത്തെ ശമ്പളം പോലും ഈ ആളുകൾക്കെല്ലാം ഭക്ഷണം വാങ്ങാൻ കഴിയില്ല.” മറ്റ് ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു, “അവരെ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുക, അങ്ങനെ അവർക്ക് ഭക്ഷണം വാങ്ങാം.” യേശു പറഞ്ഞു,

“ഇല്ല, നീ അവരെ പോറ്റണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പോയി നമുക്ക് എത്ര ഭക്ഷണം ഉണ്ടെന്ന് നോക്കൂ.” അന്ത്രയോസ് ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുമായി തിരിച്ചുവന്നു. “കർത്താവേ, ഈ കുട്ടിയുടെ പക്കൽ അഞ്ച് ബാർലി അപ്പവും രണ്ട് ചെറിയ മീനും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്രയും വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന് അത് എങ്ങനെ സഹായിക്കും?”

യേശു പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് തരൂ.” അവൻ അപ്പവും മീനും എടുത്തു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ പങ്കിട്ടു പറഞ്ഞു: “ഇതു ജനത്തിനു കൊടുപ്പിൻ; അവർക്കു വേണ്ടുവോളം കഴിക്കാം എന്നു അവരോടു പറവിൻ.”അവർ ജനത്തിനു ഭക്ഷണം വിളമ്പി, തൃപ്തരാകുവോളം അവർ കഴിച്ചു. 5,000 ത്തിലധികം പേർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ യേശു പറഞ്ഞു: “പോയി ശേഷിച്ചവ എടുക്കുവിൻ.” അവർ ചെന്നപ്പോൾ അപ്പവും മീനും നിറഞ്ഞ പന്ത്രണ്ടു കൊട്ടകൾ അവരുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു.“തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നവൻ ഇവനാണ് - മോശയെപ്പോലെയുള്ള മഹാനായ പ്രവാചകൻ” എന്ന് ആളുകൾ പറഞ്ഞു. അവനെ രാജാവാക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് അവർ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. അവരുടെ ചിന്തകൾ യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ച്, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് കടൽമാർഗ്ഗം മടങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ മലയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് കടലിനു മുകളിലൂടെ നീങ്ങി. വലിയ തിരമാലകൾ കപ്പലിനെ നടുവിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. കരയിലേക്ക് തിരികെ എത്താൻ പുരുഷന്മാർ തുഴഞ്ഞു, പക്ഷേ കാറ്റ് അവർക്ക് വളരെ ശക്തമായിരുന്നു.പുലർച്ചെ മൂന്ന് മണിക്ക്, യേശു കടലിനു മുകളിലൂടെ വെള്ളത്തിന് മുകളിൽ നടന്നു. അവർ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ഒരാൾ തിരമാലകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്നത് കണ്ടു. അത് ഒരു ആത്മാവാണെന്ന് കരുതി അവർ നിലവിളിച്ചു.

യേശു പറഞ്ഞു, “ഭയപ്പെടേണ്ട. അത് ഞാനാണ്.”പത്രോസ് പറഞ്ഞു, “കർത്താവേ, നീ ആണെങ്കിൽ, എന്നോട് നിന്റെ അടുക്കൽ വരാൻ പറയൂ.”
“വരൂ.”അപ്പോൾ പത്രോസ് വള്ളത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. പെട്ടെന്ന് അവൻ തിരമാലകളെയും കാറ്റിനെയും നോക്കി. ഭയന്ന് മുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. “കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ” എന്ന് നിലവിളിച്ചു. കർത്താവ് കൈനീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, “ഓ പത്രോസേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വളരെ ചെറുതാണ്. നീ എന്തിനാണ് സംശയിച്ചത്?” അവർ രണ്ടുപേരും തിരികെ നടന്നു വള്ളത്തിൽ കയറി. പെട്ടെന്ന് കൊടുങ്കാറ്റ് നിലച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ മുട്ടുകുത്തി യേശുവിനെ നമസ്കരിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, “സത്യം തന്നെ. നീ ദൈവപുത്രനാണ്.”

199 ജീവന്റെ അപ്പം

മത്തായി **15:21-25,** മർക്കോസ് **7:24-30,** യോഹന്നാൻ **6:22-71**

യേശു 5,000 പേർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയതിന്റെ പിറ്റേന്ന്, ആളുകൾ അവനെ മറുകരയിൽ കണ്ടെത്തി, അവൻ ഒരു പ്രത്യേക വള്ളത്തിൽ എത്തിയെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അതേ വള്ളം തലേദിവസം അവനെ കൂടാതെ പോയിരുന്നുവെന്നും അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അവർ ചോദിച്ചു, "നീ എങ്ങനെ അവിടെ എത്തി?"യേശു അവരുടെ ചോദ്യം അവഗണിച്ച് യഥാർത്ഥ വിഷയത്തിലേക്ക് നേരിട്ട് പ്രവേശിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ അപ്പം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ വയറു നിറച്ചതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഇവിടെയുള്ളത്.നിങ്ങൾക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകുന്ന ജീവനുള്ള അപ്പം നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കണം."അവർ പറഞ്ഞു, "ദൈവം നമ്മിൽ നിന്ന് എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്?"യേശു പറഞ്ഞു, "ദൈവം നമ്മോട് എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.അവൻ നിങ്ങളെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുക."അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു അടയാളം തരൂ.

ഇനി മുതൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെ പോറ്റാൻ കഴിയും. അത് മരുഭൂമിയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മന്ന തന്ന മോശയെപ്പോലെയായിരിക്കും.അവൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്ന കഴിച്ചു, പക്ഷേ ഒടുവിൽ മരിച്ചു. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അയച്ച ജീവന്റെ അപ്പം ഞാനാണ്. ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്ന അപ്പം എന്റെ ശരീരമാണ്, ഞാൻ നൽകുന്ന പാനീയം എന്റെ രക്തമാണ്. എന്റെ മാംസവും എന്റെ രക്തവും നിങ്ങൾക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകും."

ജനങ്ങൾ ഞെട്ടിപ്പോയി! അവർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു, "ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നതാണെന്ന് ഈ മനുഷ്യനു എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും? നമുക്ക് അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അറിയാം. നമുക്ക് തിന്നാൻ തന്റെ മാംസവും കുടിക്കാൻ തന്റെ രക്തവും അവന് എങ്ങനെ നൽകാൻ കഴിയും?"അന്നുമുതൽ, അവന്റെ ശ്രോതാക്കളിൽ പലരും അവനെ പിന്തുടരുന്നത് നിർത്തി. അവർ പറഞ്ഞു, "ഇത് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്."യേശു പന്ത്രണ്ടുപേരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു, "നിങ്ങളും പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?"പത്രോസ് ചോദിച്ചു, "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എവിടേക്ക് പോകും? നീയല്ലോ നമുക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകുന്നത്. ഞങ്ങൾ കണ്ടു, ഇപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാണ്."

യേശു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ എനിക്കെതിരെ തിരിയും."അതിനുശേഷം, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സോരിലേക്കും ഇസ്രായേലിന് വടക്കുള്ള ഒരു ജാതി പ്രദേശമായ സീദോനിലേക്കും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ജാതിക്കാരി വന്ന് അവനോട് യാചിച്ചു. "ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നോട് കരുണ കാണിക്കണമേ. ഒരു ഭൂതം എന്റെ മകളെ കീഴടക്കി നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കുന്നു."

യേശു അവളെ പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ചു, ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ല. ശിഷ്യന്മാർ "കർത്താവേ, അവളെ പറഞ്ഞയയ്ക്കണമേ. അവളുടെ കരച്ചിൽ ഞങ്ങളെ അലോസരപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു"എന്ന് പറയുന്നതുവരെ അവൾ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.യേശു അവളെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "ദൈവം എന്നെ തന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളെ, ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ, സഹായിക്കാൻ അയച്ചതാണ്."അതോടെ അവൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി, "കർത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കണമേ" എന്ന് പറഞ്ഞു.അവൻ പറഞ്ഞു, "കുട്ടികൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം കാട്ടുനായ്ക്കൾക്ക് കൊടുക്കുന്നത് ശരിയല്ല."അവൾ പറഞ്ഞു, "അതെ, കർത്താവേ, അത് സത്യമാണ്. പക്ഷേ, നായ്ക്കുട്ടികൾക്ക് മേശയ്ക്കടിയിൽ ഇരുന്ന് അവയിൽ വീഴുന്ന അപ്പക്കഷണങ്ങൾ തിന്നാം."അവൻ പറഞ്ഞു, "സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലുതാണ്! ഇപ്പോൾ നിനക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാം. ഭൂതം നിന്റെ മകളെ വിട്ടുപോയി."അവൾ എഴുന്നേറ്റ് വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ മകൾ കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. ഭൂതം പോയി.

200 നാലായിരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു

മത്തായി **15:29 - 16:16,** മർക്കോസ് **8:1-21, 27-30**

യേശു സോർ, സീദോൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ വിട്ട് ഗലീലിക്കടലിന്റെ തീരത്തേക്ക് പോയി. ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ, ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം വിവിധ ശാരീരിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉള്ളവരെ കൊണ്ടുവന്നു. അവർ മുടന്തർ, അന്ധർ, വികലാംഗർ, പല രോഗങ്ങളുള്ളവർ എന്നിവരെ കൊണ്ടുവന്നു. യേശു അവരെയെല്ലാം സുഖപ്പെടുത്തി, ജനക്കൂട്ടം അത്ഭുതപ്പെട്ടു.പിന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു: "എനിക്ക് ജനക്കൂട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ആശങ്കയുണ്ട്. അവർ മൂന്ന് ദിവസമായി നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്, അവരുടെ ഭക്ഷണം തീർന്നുപോയി. അവരെ പോറ്റാതെ ഞാൻ അവരെ പറഞ്ഞയയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, കാരണം അവർ പോകുമ്പോൾ വിശന്നു തളരും."ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു: "കർത്താവേ, ഈ വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ പോറ്റാൻ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭക്ഷണമില്ല."“നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്രയുണ്ട്?”“ഞങ്ങളുടെ കൈവശം ഏഴ് അപ്പവും കുറച്ച് ചെറിയ മീനും ഉണ്ട്.”“ജനക്കൂട്ടത്തോട് ഇരിക്കാൻ പറയുക.” അവൻ അപ്പവും മീനും എടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചു.

പിന്നെ അവൻ അതു കഷണങ്ങളാക്കി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു. അവർ തിരിഞ്ഞു ജനക്കൂട്ടത്തിനു കൊടുത്തു. 4,000 പേർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും തൃപ്തരാകുന്നതുവരെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ ശേഷിച്ചവ ശേഖരിച്ചു, ഏഴു കൊട്ട നിറയെ കണ്ടിട്ടു. പിന്നീട്, അവർ ജനക്കൂട്ടത്തെ വീട്ടിലേക്ക് അയച്ചു. യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും വള്ളത്തിൽ കയറി യഹൂദന്മാരുടെ തടാകക്കരയിലേക്ക് പോയി. യഹൂദ നേതാക്കൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർ അവനോട് തർക്കിക്കാൻ തുടങ്ങി.

തടാകത്തിന്റെ പുറജാതീയ ഭാഗത്തേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ, യാത്രയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരാൻ മറന്നുപോയതായി ശിഷ്യന്മാർക്ക് മനസ്സിലായി. അവരുടെ കൈവശം ഒരു ചെറിയ അപ്പം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു, "മതനേതാക്കളുടെ പുളിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രത പാലിക്കുക." അപ്പം മറന്നുപോയതിന് അവൻ അവരെ ശകാരിക്കുകയാണെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ കരുതി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഇപ്പോഴും വളരെ ചെറുതാണ്! അപ്പത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ആശങ്കയുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? നിങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 5,000 ആളുകൾക്ക് വെറും അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ട് മീനും കൊണ്ട് ഭക്ഷണം നൽകിയതായി നിങ്ങൾ കണ്ടു. പിന്നീട് എത്ര കൊട്ടകൾ ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു?" "പന്ത്രണ്ട്." 4,000 ആളുകൾക്ക് ഏഴ് അപ്പവും കുറച്ച് ചെറിയ മീനും കൊണ്ട് ഭക്ഷണം നൽകിയതായി നിങ്ങൾ കണ്ടു. പിന്നീട് എത്ര കൊട്ടകൾ ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു?" "ഏഴ്." "അതിനാൽ ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക. മതനേതാക്കളുടെ പുളിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രത പാലിക്കുക." ഒടുവിൽ അവൻ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് ആ പുരുഷന്മാർക്ക് മനസ്സിലായി.

അവർ മുകരയിലെത്തിയപ്പോൾ, യേശു അവരെ കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെവെച്ച് അവൻ അവരോട് ചോദിച്ചു."ഞാൻ ആരാണെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു?""ചിലർ നിങ്ങളെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനാണെന്ന് പറയുന്നു, മറ്റു ചിലർ നിങ്ങളെ ഏലിയാ അല്ലെങ്കിൽ യിരെമ്യാവ് എന്ന് പറയുന്നു.""ഞാൻ ആരാണെന്ന് നീ പറയുന്നു?"പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "നീ മിശിഹായാണ്, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ."യേശു പറഞ്ഞു,
"പത്രോസേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ! നീ ഇത് മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് പഠിച്ചതല്ല, മറിച്ച് പിതാവ് നിങ്ങൾക്ക് ഇത് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു."പിന്നെ അവൻ തന്റെ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ, ഞാൻ മിശിഹായാണെന്ന് ആരോടും പറയരുത്.

201 രൂപാന്തരണം

മത്തായി 17:1-13, മർക്കോസ് 9:2-29, ലൂക്കോസ് 9:28-36

യേശു പത്രോസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി ഒരു മലയിലേക്ക് പോയി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോയി. കർത്താവ് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, മൂന്ന് ശിഷ്യന്മാരും ഉറങ്ങിപ്പോയി. പെട്ടെന്ന് അവർ ഉണർന്നു, യേശുവിന്റെ മുഖം കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രകാശിക്കുന്നത് കണ്ടു. അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വെളുത്തതും വെളിച്ചം പോലെ തിളങ്ങി.അപ്പോൾ രണ്ടുപേർ അവനോടൊപ്പം ഉണ്ടെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി, അത് മോശയും ഏലിയയുമാണെന്ന്

അവർ അറിഞ്ഞു. അവർ സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു. മോശയും ഏലിയയും യേശുവിനോട് അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു.

രണ്ടുപേർ പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പത്രോസ് സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ഇവിടെയുള്ളത് നല്ലതാണ്.മൂന്ന് കൂടാരങ്ങൾ പണിയാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കണമേ - ഒന്ന് നിനക്കും ഒന്ന് മോശയ്ക്കും ഒന്ന് ഏലിയാവിനും."അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പ്രകാശമുള്ള മേഘം അവരെ മൂടി. ഇത് ശിഷ്യന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി. "ഇവൻ എന്റെ പുത്രനാണ്; അവനെ ശ്രദ്ധിക്കുക!" എന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു.ശിഷ്യന്മാർ ഭയന്ന് വീണു. യേശു നടന്ന് അവരെ തൊട്ടു. "ഭയപ്പെടേണ്ട. എഴുന്നേൽക്കൂ."അവർ ചുറ്റും നോക്കി, എല്ലാം സാധാരണ നിലയിലായി. അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി യേശു മാത്രമായിരുന്നു.

അവർ മലയിറങ്ങുമ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം ഇനി നിങ്ങൾ കണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് ആരോടും പറയരുത്." 'മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു' എന്ന് അവൻ എന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചു, പക്ഷേ ആരും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പകരം, അവർ ചോദിച്ചു, "കർത്താവേ, ഏലിയാ ആദ്യം വരണമെന്ന് ശാസ്ത്രിമാർ ഞങ്ങളോട് പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "അത് സത്യമാണ്. എല്ലാം ശരിയാകുന്നതിന് മുമ്പ് അവസാന നാളുകളിൽ ഏലിയാ വരും. എന്നാൽ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുക.

ഏലിയാവ് വന്നു, പക്ഷേ ആളുകൾ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ കൈകളാൽ ഞാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നതുപോലെ അവർ അവനെയും കഷ്ടപ്പെടുത്തി." അപ്പോൾ യേശു യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്ക് മനസ്സിലായി. മലയുടെ അടിവാരത്ത് ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരാൾ ഓടിവന്ന് യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. "കർത്താവേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ ഏക മകനേ, കരുണയുണ്ടാകണമേ. ഒരു ആത്മാവ് അവനെ എടുത്ത് എറിഞ്ഞുകളയുന്നു, ചിലപ്പോൾ തീയിലും ചിലപ്പോൾ വെള്ളത്തിലും. അവന് സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവൻ വായിൽ നിന്ന് നുരയും പതയും പുറപ്പെടുന്നു.

ഞാൻ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു, പക്ഷേ അവർക്ക് അവനെ സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിനക്ക് അവനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ദയവായി ഞങ്ങളെ സഹായിക്കൂ. "നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ..." എന്ന് പിതാവ് പറഞ്ഞത് യേശു ശ്രദ്ധിച്ചു, അതിനാൽ അവൻ പറഞ്ഞു, "വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാം സാധ്യമാണ്." പിതാവ് പരിഭ്രാന്തനായി. "കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ... കർത്താവേ, എന്റെ അവിശ്വാസത്തിനു സഹായിക്കണമേ! യേശു പറഞ്ഞു, "കുട്ടിയെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക."

യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ ആത്മാവ് കുട്ടിയെ നിലത്തേക്ക് തള്ളിയിട്ടു. വായിൽ നുരയും പതയും പതയും വന്നു. യേശു ആത്മാവിനോട് പറഞ്ഞു, "ഈ കുട്ടിയെ വിട്ടുപോകൂ, ഇനി ഒരിക്കലും അവനിൽ പ്രവേശിക്കരുത്."ആത്മാവ് ബാലനിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നു. കുട്ടി നിലവിളിച്ചു നിലത്തു വീണു. ജനങ്ങൾ ശ്വാസം മുട്ടി പറഞ്ഞു, "അവൻ മരിച്ചു". യേശു നടന്നു ചെന്ന് ബാലന്റെ കൈ പിടിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.പിന്നീട് ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു, " എന്തുകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് ആ ദുരാത്മാവിനെ പുറത്താക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നത് ?" യേശു പറഞ്ഞു " ഇവയൊന്നും ഉപവാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലുമല്ലാതെ നീങ്ങിപ്പോകില്ല."

202 ആലയനികുതി നൽകുന്നു

മത്തായി **17: 22 -27,** മർക്കോസ് **9:33 - 42**

യേശു ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം കഫർന്നഹൂമിലേക്ക് മടങ്ങി. വഴിയിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യപുത്രനെ കൊല്ലുന്നവർക്ക് അവർ ഏല്പിക്കും. എന്നാൽ മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും."ശിഷ്യന്മാർക്ക് അവൻ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാകാതെ കുഴങ്ങി. എന്നിരുന്നാലും, അവർ സ്വന്തം തർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവർ അതേക്കുറിച്ച് അവനോട് ചോദിച്ചില്ല. തങ്ങളിൽ ആരാണ് വലിയവൻ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ തർക്കിച്ചു.അവർ കഫർന്നഹൂമിലെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ,പന്ത്രണ്ട് പുരുഷന്മാരെയും കൂട്ടി യേശു വിളിച്ചു. പിന്നെ അവൻ ഒരു കുട്ടിയെ തന്റെ അടുത്ത് നിർത്താൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു."നീ എല്ലാവരിലും വലിയവനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നീ എല്ലാവരുടെയും ദാസനാകണം"എന്നിട്ട് അവൻ കുട്ടിയെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു."എന്റെ നാമത്തിൽ ഇതുപോലുള്ള ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെ നീ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, നീ എന്നെയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അത് അതിലുപരിയാണ്. നീ ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു."

യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു. "കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പക്ഷേ അവൻ ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിൽ പെട്ടവനല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അവനോട് നിർത്താൻ പറഞ്ഞു.""വേണ്ട, വേണ്ട! അവനെ തടയരുത്. ഒരു മനുഷ്യൻ എന്റെ നാമത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ എനിക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അവൻ നമുക്ക് എതിരല്ലെങ്കിൽ, അവൻ നമ്മുടെ പക്ഷത്താണ്.കേൾക്കൂ, എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരാൾ ഒരു പാത്രം വെള്ളം പോലും തന്നാൽ അയാൾക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും."അവൻ വീണ്ടും കുട്ടിയെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.

"എന്റെ വാക്ക് വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കൂ. ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരാൾ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ആരെങ്കിലും അവനെ പാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ മനുഷ്യനെ ഒരു വലിയ പാറയിൽ കെട്ടി കടലിൽ എറിയുന്നതാണ് നല്ലത്."

പിറ്റേന്ന്, ദേവാലയ നികുതി പിരിക്കുന്ന ഒരാൾ പത്രോസിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് ചോദിച്ചു, "നിങ്ങളുടെ ഗുരു ദേവാലയ നികുതി അടയ്ക്കുന്നുണ്ടോ?"
"ഉം, അതെ, കൊടുക്കുന്നു." പക്ഷേ പത്രോസിന് ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു.കഫർണാമിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, യേശു അവനെ ആഴത്തിൽ ചിന്തയിൽ കണ്ടു. അവൻ ചോദിച്ചു, "ശിമോനേ, നിന്റെ അഭിപ്രായം പറയൂ.ഒരു രാജാവ് നികുതി ചുമത്തുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ കുടുംബത്തെ അത് അടയ്ക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുമോ?"

"അയ്യോ ഇല്ല. മറ്റുള്ളവർ കൊടുക്കണം, പക്ഷേ തന്റെ കുടുംബത്തെയല്ല."യേശു പറഞ്ഞു, "അത് ശരിയാണ്. രാജകുമാരന്മാർ കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെ വ്രണപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കടലിൽ പോയി ഒരു മീൻ പിടിക്കൂ. അത് കിട്ടുമ്പോൾ അതിന്റെ വായ തുറക്കൂ. അവിടെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നാണയം കാണാം. നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും വേണ്ടി നികുതി അടയ്ക്കാൻ അത് മതിയാകും.

203 ഏഴെഴുപത് വട്ടം

മത്തായി **18:21-35**

പത്രോസ് യേശുവിനോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. "കർത്താവേ, ഒരാൾ എന്നോട് തെറ്റ് ചെയ്യുകയും ഞാൻ അവനോട് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും അവൻ വീണ്ടും എന്നോട് തെറ്റ് ചെയ്താലോ? എത്ര തവണ ഞാൻ അവനോട് ക്ഷമിക്കണം - ഏഴ് തവണ?"യേശു പറഞ്ഞു, "പത്രോസേ, ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കൂ. നീ അവനോട് എഴുപത് തവണ ക്ഷമിക്കണം!"ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ. ഒരു രാജാവ് തനിക്ക് കടപ്പെട്ടവരുമായി കണക്ക് തീർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ അയാൾ ഒരു ദശലക്ഷം ഡോളർ കടപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരാളെ കൊണ്ടുവന്നു.

ഈ മനുഷ്യന് തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ ഒരു വഴിയുമില്ലെന്ന് രാജാവിന് മനസ്സിലായി. അയാൾ തന്റെ അക്കൗണ്ടന്റിനോട് പറഞ്ഞു, 'ഈ മനുഷ്യനെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുക.എന്നിട്ട് അയാൾക്കുള്ളതെല്ലാം വിൽക്കുക. കഴിയുന്നത്രയും വാങ്ങി കടത്തിൽ അടയ്ക്കൂ.'"ആ മനുഷ്യൻ നിലത്തു വീണു നിലവിളിച്ചു, 'അയ്യോ രാജാവേ, ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കണമേ, എന്റെ കടം മുഴുവൻ ഞാൻ വീട്ടാം'."ഇത് പൊള്ളയായ വാഗ്ദാനമാണെന്ന് രാജാവിന് അറിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ചു. 'ഈ മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിക്കൂ. ഞാൻ അവന്റെ മുഴുവൻ കടവും ക്ഷമിച്ചു തരാം' എന്ന് പറഞ്ഞു.

ആ മനുഷ്യന് തന്റെ കാതുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ മുഴുവൻ കടവും തീർന്നു, അവൻ സ്വതന്ത്രനായി."കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഇതേ മനുഷ്യൻ 5,000 ഡോളർ കടപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനെ

കണ്ടെത്തി. അയാൾ അവനെ പിടിച്ചു ശ്വാസം മുട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി. 'നീ എനിക്ക് 5,000 ഡോളർ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എനിക്ക് ഇപ്പോൾ അത് വേണം.'""ആ സുഹൃത്ത് വീണു നിലവിളിച്ചു, 'ഓ, ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമ കാണിക്കൂ, ഞാൻ കടം വാങ്ങിയതെല്ലാം ഞാൻ വീട്ടാം' എന്ന് പറഞ്ഞു.

"ആ സുഹൃത്ത് വീണു നിലവിളിച്ചു, 'അയ്യോ, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ, എന്റെ കടം മുഴുവൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരാം.'" 'ഇല്ല, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ക്ഷമ നഷ്ടപ്പെട്ടു! ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരു ജോലിസ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റാൻ പോകുന്നു, എന്റെ മുഴുവൻ പണവും എനിക്ക് ലഭിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവിടെ തന്നെ തുടരും.'"സംഭവിച്ചത് കേട്ടപ്പോൾ രാജാവ് ഞെട്ടിപ്പോയി. ആ മനുഷ്യനെ തന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു.'നന്ദികെട്ട ദുഷ്ടാ! എനിക്ക് നിങ്ങളോട് കരുണ തോന്നിയതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പത്ത് ലക്ഷം ഡോളർ കടം ഇളച്ചുതന്നു. നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിനോട് ഇങ്ങനെ പെരുമാറാൻ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും, 5,000 ഡോളർ!? സൂക്ഷിക്കുക, ഈ മനുഷ്യനെ കൊണ്ടുപോയി ജയിലിലടയ്ക്കുക.'പിന്നെ യേശു പത്രോസിനോട് പറഞ്ഞു. "എന്റെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളും ക്ഷമിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങളോട് ഉദാരത കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഉദാരത കാണിക്കണം."

204 അധാർമികതയ്ക്ക് പിടിക്കപ്പെട്ടു

യോഹന്നാൻ 7:1-8:12

ജറുസലേമിൽ ഒരു ഉത്സവത്തിന്റെ സമയമായിരുന്നു അത്. യേശു പോകുന്നില്ല എന്ന് നടിച്ചു, പക്ഷേ ആരും അറിയാതെ പോയി. മതനേതാക്കൾ അവനെ അന്വേഷിച്ചു... പക്ഷേ അവനെ കണ്ടെത്താനായില്ല.എന്നിട്ടും എല്ലാവരും അവനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ചിലർ യേശു ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണെന്ന് പറഞ്ഞു, മറ്റുള്ളവർ അവൻ തന്റെ പഠിപ്പിക്കലിലൂടെ ആളുകളെ വഞ്ചിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞു. മതനേതാക്കളെ ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ ആരും കൂടുതലൊന്നും പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.പെരുന്നാൾ പകുതി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ദേവാലയത്തിൽ പോയി ജനക്കൂട്ടത്തെ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരും അവൻ പറഞ്ഞതിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

മതനേതാക്കൾ അവനെ പിടിക്കാൻ കാവൽക്കാരെ അയച്ചു.അവർ പോയി, പക്ഷേ അവനെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലകാരണം അവൻ മരിക്കേണ്ട സമയമായിരുന്നില്ല. താമസിയാതെ, കാവൽക്കാർ അവന്റെ പഠിപ്പിക്കലിൽ മയങ്ങി. അവർ ഒടുവിൽ മതനേതാക്കളുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങി. നേതാക്കൾ ചോദിച്ചു, "അവൻ എവിടെയാണ്?

എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുവരാത്തത്?"കാവൽക്കാർ പറഞ്ഞു, "ആരും ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല."പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, യേശു വീണ്ടും ദേവാലയത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മതനേതാക്കൾ അധാർമികതയിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയുമായി അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവളെ ഉപയോഗിച്ച് യേശുവിനെ കുടുക്കാനും അവനെതിരെ തെളിവ് ശേഖരിക്കാനും കഴിയുമെന്ന് അവർ കരുതി.

അവർ പറഞ്ഞു, "ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീ വ്യഭിചാരക്കുറ്റത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവളാണ്. മോശയുടെ നിയമം അവളെ കല്ലെറിയണമെന്ന് പറയുന്നു. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നീ ഞങ്ങളോട് പറയണം."അവൻ അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാത്തതുപോലെ അഭിനയിച്ചു. അവൻ കുനിഞ്ഞ് വിരൽ ഉപയോഗിച്ച് പൊടിയിൽ എഴുതി. അവർ അവനെ അവഗണിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് അവരെ നേരിട്ടു. "മുന്നോട്ട് പോയി അവളെ കല്ലെറിയുക. എന്നാൽ പാപമില്ലാത്തവൻ ആദ്യത്തെ കല്ലെറിയട്ടെ." പിന്നെ അവൻ കുനിഞ്ഞ് വീണ്ടും നിലത്ത് എഴുതാൻ തുടങ്ങി.പുരുഷന്മാർ ഒന്നും പറയാതെ നിന്നു.

ഒടുവിൽ പ്രായമായവരിൽ തുടങ്ങി ഓരോരുത്തരായി അവർ പോകാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ യേശു എഴുന്നേറ്റു ചുറ്റും നോക്കി. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ നിന്നത് അവനും സ്ത്രീയും മാത്രമായിരുന്നു. അവൻ അവളോട്,"സ്ത്രീയേ, നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയവർ എവിടെ?അവർ നിന്നെ മരണത്തിനു വിധിച്ചില്ലേ?"അവൾ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല കർത്താവേ."അവൻ പറഞ്ഞു, "ശരി, ഞാനും നിന്നെ മരണത്തിന് വിധിക്കുകയില്ല. പോകൂ, ഇനി പാപം ചെയ്യരുത്."പിന്നെ അവൻ ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്. എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും ഇരുട്ടിൽ നടക്കുകയില്ല, കാരണം അവർക്ക് ജീവന്റെ വെളിച്ചം ലഭിക്കും."

205 ജന്മനാ അന്ധനായവൻ

യോഹന്നാൻ ***9***

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ജന്മനാ അന്ധനായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ കടന്നുപോയി. ശിഷ്യന്മാർ ചോദിച്ചു, "ഗുരോ, ആരുടെ പാപമാണ് ഈ മനുഷ്യനെ അന്ധനാക്കിയത്? അത് അവന്റെ പാപമോ അതോ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളോ? യേശു പറഞ്ഞു, "അവന്റെ അന്ധത ഒരു പ്രത്യേക പാപത്തിന്റെ ഫലമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അത് അവന് നൽകപ്പെട്ടത്. ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണെന്ന് മറക്കരുത്."

പിന്നെ യേശു നിലത്ത് തുപ്പി കളിമണ്ണ് നനച്ചു. അവൻ അത് ആ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി പറഞ്ഞു, "കുളത്തിൽ പോയി ഇത് കഴുകിക്കളയുക." ആ മനുഷ്യൻ കുളത്തിലേക്ക് പോയി കണ്ണുകൾ കഴുകി, പെട്ടെന്ന് അവന് കാഴ്ച ലഭിച്ചു. അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി, അവന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അയൽക്കാർ ഞെട്ടി.

അവൻ അതേ മനുഷ്യനല്ലെന്ന് അവർ കരുതി. അവൻ പറഞ്ഞു, "അത് ശരിയാണ്, ഞാൻ അന്ധനായി ജനിച്ച ആളാണ്!" "നിനക്ക് എങ്ങനെ കാഴ്ച ലഭിച്ചു?" "യേശു എന്ന് വിളിച്ച ഒരാൾ നിലത്ത് തുപ്പി നനഞ്ഞ കളിമണ്ണുണ്ടാക്കി. അവൻ എന്റെ കണ്ണുകളിൽ കുറച്ച് പുരട്ടി എന്നോട് അത് കഴുകിക്കളയാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അത് കണ്ടയുടനെ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു."അവർ പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യൻ എവിടെ?""എനിക്കറിയില്ല."അവർ അവനെ പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി, അവൻ അവർക്ക് മുഴുവൻ കാര്യവും വിശദീകരിച്ചു. അവൻ തന്റെ കഥ അവസാനിപ്പിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്. "അപ്പോൾ ഞാൻ കുളത്തിൽ പോയി അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അത് കഴുകി. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായി."

ഇത് മതനേതാക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒരു തർക്കത്തിന് തുടക്കമിട്ടു. ചിലർ ഈ അത്ഭുതം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് കരുതിയില്ല, കാരണം അത് ശബ്ബത്തിൽ ചെയ്തു.ദുഷ്ടന്മാർക്ക് അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മറ്റുള്ളവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.അപ്പോൾ അവർ ആ മനുഷ്യനോട് ചോദിച്ചു. "നീ എന്ത് പറയുന്നു? നിന്റെ അന്ധത സുഖപ്പെടുത്തിയ മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയുള്ളവനാണ്?"ഒരു മടിയും കൂടാതെ അവൻ പറഞ്ഞു, "അവൻ ഒരു പ്രവാചകനാണ്!"അത് കേൾക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് ചിലർ
ആദ്യം തന്നെ ആ മനുഷ്യൻ അന്ധനായിരുന്നോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അവർ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വിളിച്ചു.

ഇവൻ നിങ്ങളുടെ അന്ധനായ മകനാണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അവന് എങ്ങനെ കാണാൻ കഴിയും? മതനേതാക്കൾക്ക് അവരെ പള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നതിനാൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ ഭയമായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു, "ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ മകനാണ്, അതെ, അവൻ അന്ധനായി ജനിച്ചു. അത്രയേയുള്ളൂ
ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അവന് ഇപ്പോൾ കാണാൻ കഴിയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല. അവൻ ഒരു മുതിർന്ന ആളാണ്, അവനോട് ചോദിക്കൂ. അങ്ങനെ അവർ വീണ്ടും ആ മനുഷ്യന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "ദുഷ്ടനായ ഈ മനുഷ്യനെ യേശുവിനെ സ്തുതിക്കരുത്. ദൈവത്തിന് നിങ്ങളുടെ സ്തുതി നൽകുക. ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. എനിക്ക് അറിയാവുന്നത്, ഞാൻ മുമ്പ് അന്ധനായിരുന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയും."

വീണ്ടും, അവർക്ക് അവന്റെ ഉത്തരം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ വീണ്ടും അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചു.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അത് വീണ്ടും കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകാൻ പദ്ധതിയിടുകയാണോ?"അവന്റെ ധൈര്യത്തിൽ അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. "അല്ല! ദൈവത്തോടു സംസാരിച്ച മോശയുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ് ഞങ്ങൾ. ഈ മനുഷ്യനോ? അവന് എന്ത് അധികാരമുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല."

ആ മനുഷ്യൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "അവന് എവിടെ നിന്ന് അധികാരം ലഭിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേ? എന്നെ നോക്കൂ! ഞാൻ അന്ധനായിരുന്നു, അവൻ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തി! ദുഷ്ടന്മാർക്ക് ദൈവം അത്തരം ശക്തി നൽകുന്നില്ല!"ഇത് പരീശന്മാരെ ഭ്രാന്തന്മാരാക്കി. "ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യമുണ്ട്!" അവർ ഉടനെ അവനെ പള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് യേശു കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ പോയി ആ മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്തി. അവൻ ചോദിച്ചു: "ദൈവപുത്രനിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?""കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കേണ്ട അവൻ ആരാണ്?"യേശു പുഞ്ചിരിച്ചു, "നിങ്ങൾ അവനെ സ്വന്തം കണ്ണുകളാൽ കണ്ടു; നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നവൻ അവനാണ്."ആ മനുഷ്യൻ വീണു പറഞ്ഞു: "കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

206 കുഷ്ഠരോഗികൾ, ന്യായാധിപനും അഹങ്കാരവും

ലൂക്കോസ് ***17:11 - 19, 18:1-14***

യേശു യെരുശലേമിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, ഒരു ഗ്രാമത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി. കുഷ്ഠരോഗികളായ പത്തു പുരുഷന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ നടന്നു. തങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഇടയിൽ ഒരു ഇടം നിലനിർത്താൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അവർ ദൂരെ നിന്ന് അവനോട് നിലവിളിച്ചു. "ഗുരുവേ, ഞങ്ങളോട് കരുണയുണ്ടാകേണമേ." യേശു അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "പോയി പുരോഹിതനെ കാണിക്കണമേ." അവർ പരസ്പരം നോക്കി അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. വഴിയിൽ, പെട്ടെന്ന് അവർ എല്ലാവരും സുഖം പ്രാപിച്ചുവെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. പത്തുപേരിൽ ഒരാൾ ശമര്യക്കാരനായിരുന്നു. അവൻ ഉടനെ തിരിഞ്ഞു യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി. അവൻ പോകുമ്പോൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. അവൻ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ വീണു നന്ദി പറഞ്ഞു. യേശു ചുറ്റും നോക്കി പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളിൽ പത്തുപേരും സുഖം പ്രാപിച്ചില്ലേ? ബാക്കി ഒമ്പതുപേർ എവിടെ? നീ ശമര്യക്കാരാണ്, എന്നിട്ടും തിരിച്ചുവന്ന് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി നീയാണ്."

പിന്നെ യേശു ആ മനുഷ്യനെ എഴുന്നേൽക്കാൻ സഹായിച്ചു. "പോകൂ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു."പിന്നീട്, യേശു ജനക്കൂട്ടത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും നിരുത്സാഹപ്പെടേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാത്ത, ആളുകളെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും ചിന്തയില്ലാത്ത ഒരു ന്യായാധിപനുണ്ടായിരുന്നു."അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടണത്തിൽ, ഒരു വിധവ ഉണ്ടായിരുന്നു, 'എന്നെ ദ്രോഹിച്ച പുരുഷനെതിരെ കോടതി എനിക്ക് നീതി നൽകണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ പോയി. ആദ്യം ന്യായാധിവൻ അവളെ സഹായിക്കാൻ

വിസമ്മതിച്ചു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ഈ സ്ത്രീക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചാലും എനിക്ക് പ്രശ്നമില്ല, പക്ഷേ അവൾ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഞാൻ മടുത്തതിനാൽ ഞാൻ എന്തായാലും അവളെ സഹായിക്കാൻ പോകുന്നു.'"

കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ അതേ ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് പോകണം. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ആ വിധവയെക്കാൾ ഒരു നേട്ടമുണ്ട്. അവളുടെ ന്യായാധിപന് അവളെക്കുറിച്ച് ഒരു ചിന്തയുമില്ലായിരുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് നിങ്ങൾക്കുണ്ട്."ജനക്കൂട്ടം മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മികച്ചവരാണെന്ന് ചിലർ കരുതുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ യേശു മറ്റൊരു കഥ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "രണ്ടുപേർ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ദേവാലയത്തിൽ പോയി. ഒരാൾ ഒരു പരീശനായിരുന്നു, എല്ലാവരാലും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മറ്റൊരാൾ ഒരു ചുങ്കക്കാരനായിരുന്നു, എല്ലാവരും അവനെ വെറുത്തു, അവൻ രാജ്യദ്രോഹിയാണെന്ന് കരുതി.

"പരീശൻ ഒരു പ്രമുഖ സ്ഥാനത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. 'ദൈവമേ, ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ—അത്യാഗ്രഹികളോസത്യസന്ധതയില്ലാത്തവരോ—അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യമാരോട് അവിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്നവരെപ്പോലെയല്ല എന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ആ നികൃഷ്ട നികുതി പിരിവുകാരനെപ്പോലെയല്ല ഞാൻ എന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. കർത്താവേ, നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുപോലെ, ഞാൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുതവണ ഉപവസിക്കുകയും എന്റെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് നിനക്കു തരുകയും ചെയ്യുന്നു.'" ചുങ്കക്കാരൻ എല്ലാവരിൽ നിന്നും മാറി മാറി നിന്നു. അവൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കുക പോലും ചെയ്തില്ല, ലജ്ജയോടെ നെഞ്ചിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, 'ദൈവമേ, ഞാൻ ഒരു പാപിയാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ദയവായി എന്നോട് കരുണ കാണിക്കണമേ.'യേശു പറഞ്ഞു, "രണ്ടുപേരും വീട്ടിലേക്ക് പോയി, പക്ഷേ ദൈവമുമ്പാകെ ഒരാൾ മാത്രമേ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടുള്ളൂ. അത് പരീശനല്ല, നികുതി പിരിവുകാരനാണ്. സ്വയം താഴ്ത്തുന്നവരെ ദൈവം ഉയർത്തും, എന്നാൽ സ്വയം ഉയർത്തുന്നവരെ അവൻ താഴ്ത്തും."

206 B ധനികനായ യുവ ഭരണാധികാരി

മത്തായി **19:10-26,** മർക്കോസ് **10:17-27,** ലൂക്കോസ് **18:18-27**

യേശു വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു യുവ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഓടിവന്ന് അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. അവൻ ചോദിച്ചു, "നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവൻ ലഭിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ എനിക്ക് എന്ത് നന്മ ചെയ്യാൻ കഴിയും?" യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു, "എന്തുകൊണ്ടാണ് നീ എന്നെ 'നല്ലവൻ' എന്ന് വിളിച്ചത്? ദൈവം മാത്രമേ നല്ലവൻ. എന്നാൽ നിന്റെ ചോദ്യത്തിന് - കല്പനകൾ അനുസരിക്കുക, നീ ജീവൻ കണ്ടെത്തും." "ഏത്?" "കൊല ചെയ്യരുത്. വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്. മോഷ്ടിക്കരുത്. കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്, നിന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കുക." "ഗുരോ, ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ ഇവ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു.
എന്താണ് കുറവ്?" യേശു അവനെ നോക്കി അവനെ സ്നേഹിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് ഒരു കുറവുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്ക് നിധി വേണമെങ്കിൽ, നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുക. അത് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, വന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്കുക." ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ആ യുവാവ് സ്തബ്ധനായി. അവൻ വളരെ ധനികനായിരുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. സങ്കടത്തോടെ അവൻ നടന്നു പോയി.

ആ യുവാവ് നടന്നുപോകുമ്പോൾ എത്ര ദുഃഖിതനാണെന്ന് യേശു ശ്രദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "ധനികൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ധനികൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നത് എളുപ്പമാണ്."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവർ ചോദിച്ചു, "അപ്പോൾ ആർക്കാണ് രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുക?"യേശു അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യർക്ക് ഇത് അസാധ്യമാണ്, പക്ഷേ ദൈവത്തിന് അങ്ങനെയല്ല. ദൈവത്തിന് എല്ലാം സാധ്യമാണ്."

207 നല്ല ശമര്യക്കാരൻ

ലൂക്കോസ് 10:25-42

മോശയുടെ നിയമത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു, "ഒരാൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാനുള്ള അവകാശം എങ്ങനെ നേടാൻ കഴിയും?"യേശു ചോദിച്ചു, "ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്താണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് എന്നോട് പറയൂ."അവൻ പറഞ്ഞു, "നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും ആത്മാവോടും ശക്തിയോടും മനസ്സോടും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക; നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കുക."
"ആഹാ," യേശു പറഞ്ഞു. "പോയി അങ്ങനെ ചെയ്യുക, നീ ജീവിക്കും."അത് എത്ര അസാധ്യമാണെന്ന് ആ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കി."ഓ, ശരി, എന്റെ അയൽക്കാരൻ ആരാണ്?"യേശു പറഞ്ഞു..."ഒരു മനുഷ്യൻ ജറുസലേമിൽ നിന്ന്

യെരീഹോവിലേക്കുള്ള വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. കള്ളന്മാർ അവനെ പിടികൂടി അവന്റെ പണവും വസ്ത്രങ്ങളും എടുത്ത് വഴിയുടെ വശത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചു."ആ മനുഷ്യന് സഹായം അത്യന്തം ആവശ്യമായിരുന്നു, താമസിയാതെ ഒരു പുരോഹിതൻ അതുവഴി വന്നു. അവൻ ആ മനുഷ്യനെ കണ്ടു, പക്ഷേ റോഡിന്റെ മറുവശത്തേക്ക് നീങ്ങി വേഗത്തിൽ തന്റെ വഴിക്ക് പോയി. അതിനുശേഷം, ഒരു ലേവ്യൻ അതുവഴി കടന്നുപോയി, പക്ഷേ അയാൾ ആ സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കി ആ മനുഷ്യനെ അവഗണിച്ചു.

"മൂന്നാമൊരു മനുഷ്യൻ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു, പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവശാൽ അയാൾ ഒരു ശമര്യക്കാരനായിരുന്നു, യഹൂദന്മാർ വെറുക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ. എന്നിട്ടും അയാൾക്ക് ആ യഹൂദനോട് സഹതാപം തോന്നി. അയാൾ നിർത്തി അവന്റെ മുറിവുകൾ ചികിത്സിച്ചു. അയാൾ അവനെ കഴുതപ്പുറത്ത് കയറ്റി ഒരു സത്രത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ വെച്ച് അയാൾക്ക് സുഖം നൽകി അവന്റെ മുറിവുകൾ വീണ്ടും ചികിത്സിച്ചു.

"അടുത്ത ദിവസം, ശമര്യക്കാരൻ സത്രം സൂക്ഷിപ്പുകാരന് പണം നൽകി, മുറിവേറ്റ മനുഷ്യനെ പരിപാലിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ പറഞ്ഞു, 'ചെലവ് കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ഞാൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പണം തരാം.'"അപ്പോൾ," യേശു പറഞ്ഞു, "മൂന്ന് പേർ ആ മനുഷ്യൻ വഴിയരികിൽ കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. ആരാണ് അവന് അയൽക്കാരൻ?"ഉത്തരം ലളിതമായിരുന്നു, "കരുണ കാണിച്ചവൻ."അതെ," യേശു പറഞ്ഞു, "പോയി അവന്റെ മാതൃക പിന്തുടരുക."ഇതിനുശേഷം, യേശു ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ അവനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഭക്ഷണത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു.

അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മറിയ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സഹോദരി കർത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു. അവളുടെ സഹോദരിയായ മാർത്ത അവരുടെ അതിഥിക്ക് ഭക്ഷണം ഒരുക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു. നിരാശയോടെ അവൾ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
"കർത്താവേ, എന്റെ സഹോദരി എന്റെ എല്ലാ ജോലിയും ഞാൻ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി നീ ശ്രദ്ധിച്ചോ? ദയവായി, എന്നെ സഹായിക്കാൻ അവളോട് പറയൂ."കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "ഓ മാർത്ത, മാർത്ത. നിനക്ക് വളരെയധികം വിഷമങ്ങളുണ്ട്. അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് നീ മറന്നുപോയി. മറിയ ആ ഒരു കാര്യം തിരഞ്ഞെടുത്തു, അത് അവളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയപ്പെടുകയുമില്ല.

207 B ധനികനായ വിഡ്ഢി

ലൂക്കോസ് 12:13 -31

ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞു, "ഗുരോ, എന്റെ സഹോദരനോട് സംസാരിച്ച് അവകാശം എന്നോടൊപ്പം വിഭജിക്കാൻ പറയൂ."യേശു അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "ദൈവം എന്നെ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ന്യായാധിപനാക്കിയിട്ടില്ല." എന്നിട്ട് അവൻ ജനക്കൂട്ടത്തോട് പറഞ്ഞു, "സൂക്ഷിക്കുക! അത്യാഗ്രഹം നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ഏറ്റെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത് മനസ്സിലാക്കുക. ജീവിതം ഒരു ധനികനെപ്പോലെയാണ്, ഭൂമിയിൽ വലിയ വിളവ് ലഭിച്ചു. അയാൾ സ്വയം ചിന്തിച്ചു, 'ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്? എന്റെ വിളവെടുപ്പിന് എനിക്ക് മതിയായ സംഭരണമില്ല. ആഹ്, ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഞാൻ എന്റെ ചെറിയ കളപ്പുരകൾ പൊളിച്ചുമാറ്റി വലിയവ പണിയാം. അപ്പോൾ എനിക്ക് എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയും. ഇതോടെ, എനിക്ക് എന്റെ ആത്മാവിനോട് ഇങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും, "ആത്മാവേ, നീ അത് ഉണ്ടാക്കി! വരാനിരിക്കുന്ന നിരവധി വർഷത്തേക്ക് ഇവിടെ
മതി. വിശ്രമിക്കുക - തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക.

എന്നാൽ ദൈവം അവനോട് പറഞ്ഞു. "നീ ഒരു വിഡ്ഢിയാണ്! ഇന്ന് രാത്രി, നിന്റെ ആത്മാവിനെ ത്യജിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നോട് ആവശ്യപ്പെടും! ഇനി നീ ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം എന്ത് സംഭവിക്കും? അവ ആർക്കായിരിക്കും, അവ ഉപയോഗിച്ച് അവർ എന്തു ചെയ്യും? പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. "ഭൗമിക വസ്തുക്കളാൽ സമ്പന്നനായിരുന്നിട്ടും ദൈവമുമ്പാകെ സമ്പന്നനല്ലാത്ത ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെയാകരുത്യുത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുക. ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, ശരീരം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആശങ്കപ്പെടരുത്. ജീവിതം ഇവയെക്കാൾ വലുതാണ്.

"പക്ഷികളെ നോക്കൂ. അവ നടുകയോ കൊയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവ കലവറകൾ പണിയുന്നില്ല. ഇല്ല, ദൈവം അവയെ പോറ്റുന്നു. പക്ഷികളെക്കാൾ ദൈവത്തിന് നിങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടവരാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നില്ലേ! കേൾക്കൂ. നിങ്ങളുടെ ഭയവും ഉത്കണ്ഠയും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു മണിക്കൂർ പോലും ചേർക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരമൊരു ലളിതമായ കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ബാക്കിയുള്ളവയെക്കുറിച്ച് എന്തിന് വിഷമിക്കണം?"ലില്ലിപ്പൂക്കളെ നോക്കൂ. അവ എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്ന് നോക്കൂ. അവ എങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നുവെന്ന് വിഷമിക്കുന്നില്ല, മനോഹരമായ വസ്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ അവ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല, എന്നിട്ടും (അത് സത്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം)

തന്റെ സർവ്വ മഹത്വത്തിലും ശലോമോൻ പോലും ഇവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലെ അണിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇന്ന് വയലിലും നാളെ അടുപ്പിലും ഉള്ള പുല്ലിന് വേണ്ടി ദൈവം ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ നിങ്ങളെ എത്രയധികം ഉടുപ്പിക്കും?"അല്പവിശ്വാസികളേ, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ പോലുള്ള ഭൗതികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്താൽ

അടിമപ്പെടരുത്. മറ്റെല്ലാവരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉത്കണ്ഠ ഭരിക്കാൻ അനുവദിക്കുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അറിയുന്നു. അതിനാൽ, അവന്റെ രാജ്യം അന്വേഷിക്കുക, നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് നൽകാൻ അവനെ അനുവദിക്കുക."

208A വലിയ വിരുന്നു ശാല

ലൂക്കോസ് 14

ഒരു പരീശ പ്രമുഖൻ ശബ്ബത്തിൽ യേശുവിനെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാവരും തന്നെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നത് കർത്താവ് ശ്രദ്ധിച്ചു; പിന്നെ അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കി. ശരീരം വീർത്തതിനാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു.യേശു മതനേതാക്കളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു,"എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. ശബ്ബത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തുന്നത് നിയമപരമാണോ?" ആരും ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ല.

യേശു തിരിഞ്ഞു കഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യനെ സുഖപ്പെടുത്തി.അവനെ പറഞ്ഞയച്ചതിനുശേഷം, കർത്താവ് ചുറ്റുമുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ മകൻ കിണറ്റിൽ വീണാലും ഇല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ അവനെ വേഗത്തിൽ പുറത്തെടുക്കും. ഒരു മൃഗത്തിനും നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യും."ജനങ്ങൾക്ക് അവനെ എതിർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അതിനാൽ അവർ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഭക്ഷണസമയത്ത്, ആളുകൾ തങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും നല്ല ഇരിപ്പിടങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ തിടുക്കം കാണിക്കുന്നത് യേശു കണ്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,

"ഒരു പ്രത്യേക അത്താഴത്തിന് നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, തിരക്കിട്ട് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് ഇരിക്കരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, കൂടുതൽ യോഗ്യനായ ഒരാൾക്ക് സ്ഥലം നൽകുന്നതിനായി നിങ്ങളുടെ ആതിഥേയൻ നിങ്ങളെ മാറ്റേണ്ടി വന്നേക്കാം. എല്ലാവരും നോക്കിനിൽക്കെ അയാൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു താഴ്ന്ന സ്ഥാനം നൽകിയേക്കാം. "നിങ്ങൾക്ക് ഒരു താഴ്ന്ന സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എത്ര നന്നായിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ആതിഥേയൻ വന്ന്, 'അവിടെ ഇരിക്കരുത്. ദയവായി മുകളിലേക്ക് നീങ്ങുക' എന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. ഇത് എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ ചെയ്യപ്പെടും. "എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുക... നിങ്ങൾ നിരന്തരം നിങ്ങളെത്തന്നെ പ്രമോട്ട് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഒടുവിൽ നിങ്ങൾ താഴ്മയുള്ളവരാകും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എളിമയോടെ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ, മറ്റുള്ളവർ നിങ്ങളെ ഉയർത്തും."

പിന്നെ അവൻ അത്താഴം ഒരുക്കിയവരോട് തിരിഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്കും അങ്ങനെ തന്നെ. നിങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളെ നല്ലവരായി കാണിക്കുന്നവരെയോ, നിങ്ങൾക്ക് പകരം നൽകാൻ കഴിവുള്ളവരെയോ ക്ഷണിക്കരുത്. വേണ്ട, ദരിദ്രരെയും, വികലാംഗരെയും, അന്ധരെയും ക്ഷണിക്കുക. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും! നിങ്ങൾക്ക് തിരികെ നൽകാൻ മാർഗമില്ലാത്തവരെ ക്ഷണിക്കുക. ദൈവം അത് കാണുകയും പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.

യേശു ഈ കഥ പറഞ്ഞു. "ഒരു മഹാനായ മനുഷ്യൻ ഒരു വലിയ വിരുന്ന് നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ അതിഥി പട്ടിക സംഘടിപ്പിച്ചു, എല്ലാവരും വരാൻ സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു തീയതി നിശ്ചയിച്ചു. ആ മനുഷ്യനും അവന്റെ ദാസന്മാരും എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും നടത്തി. എല്ലാം പൂർത്തിയായ ശേഷം, ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ അടുത്തേക്ക് ദാസന്മാരെ അയച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, 'വരൂ! എല്ലാം ഇപ്പോൾ തയ്യാറാണ്.'"ഒരു അപവാദവുമില്ലാതെ, എല്ലാ പുരുഷന്മാരും എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്ന് ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു. ഒരാൾ പറഞ്ഞു, 'ഞാൻ ഒരു വയൽ വാങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അത് കാണാൻ പോകണം.' മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു, 'ഞാൻ അഞ്ച് ജോഡി കാളകളെ വാങ്ങി, അവ എത്ര നല്ലതാണെന്ന് ഞാൻ കാണാൻ പോകുന്നു.' മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലേ? ഞാൻ വിവാഹിതനായി. ഞാൻ എന്റെ പുതിയ ഭാര്യയോടൊപ്പം ഇവിടെ താമസിക്കും.'
"ഈ ഒഴികഴിവുകളെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ വിരുന്നിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കോപാകുലനായി. അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട് പറഞ്ഞു,'നഗരവീഥികളിലേക്കും ഇടവഴികളിലേക്കും പോകുക. ദരിദ്രരെയും വികലാംഗരെയും അന്ധരെയും കൊണ്ടുവരിക.'

"ഇത് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ഇനിയും സ്ഥലം ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു.
അപ്പോൾ യജമാനൻ പറഞ്ഞു, 'നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലേക്ക്, ഇടവഴികളിലൂടെയും ഹൈവേകളിലൂടെയും പോകൂ. എന്റെ വിരുന്നിന് അവരെ നിർബന്ധിക്കൂ. എന്റെ വീട് നിറയെ ആളുകളുണ്ടാകണം. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥ അതിഥികളിൽ ആരെയും അകത്തേക്ക് കടത്തിവിടരുത്.'"

209 നഷ്ടപ്പെട്ട ആട്, ദ്രമ്മ, മകൻ

മത്തായി **18:12-14,** ലൂക്കോസ് **15**

സാധാരണ പാപികളായ ആളുകൾ യേശുവിനു ചുറ്റും കൂടുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ മതഭക്തരായ ജനക്കൂട്ടം അസ്വസ്ഥരായി. അവർ പറഞ്ഞു, "അവൻ ചുങ്കക്കാരെയും പാപികളെയും തന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു. അവൻ

അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം പോലും കഴിക്കുന്നു."ഈ മൂന്ന് കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യേശു അവരോട് പ്രതികരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു..."ഒരു ഇടയന് 100 ആടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈകുന്നേരം എണ്ണുമ്പോൾ, ഒന്ന് കാണാനില്ലെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി.

അങ്ങനെ അവൻ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും ഉപേക്ഷിച്ച് തന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആടിനെ അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, അവൻ അതിനെ തോളിൽ കയറ്റി വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവൻ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെയും അയൽക്കാരെയും വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, 'എന്നോടൊപ്പം ആഘോഷിക്കുക. നഷ്ടപ്പെട്ട ആടിനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി!'"സ്വർഗ്ഗത്തിലും അങ്ങനെ തന്നെ. ഒരു പാപി പശ്ചാത്തപിച്ച് തന്റെ ജീവിതം ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും.

"ഒരു സ്ത്രീ പെട്ടെന്ന് തന്റെ പത്ത് വിവാഹ നാണയങ്ങളിൽ ഒന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടതായി മനസ്സിലാക്കി. അവൾ ഒരു വിളക്ക് കത്തിച്ച് വീട് മുഴുവൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അടിച്ചുവാരി, അത് കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ. അവൾ വളരെ ആശ്വാസത്തോടെ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെയും അയൽക്കാരെയും വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, 'വന്ന് എന്നോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുക. എന്റെ ഒരു നാണയം നഷ്ടപ്പെട്ടു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഞാൻ അത് കണ്ടെത്തി.'"സ്വർഗ്ഗത്തിലും അങ്ങനെയാണ്. ഒരു പാപി ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ, ദൂതന്മാർക്കിടയിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും."ഒരു മനുഷ്യന് രണ്ട് ആൺമക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ഇളയവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു, 'എനിക്ക് എന്റെ അവകാശം വേണം, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അത് വേണം. നിന്റെ സ്വത്ത് വിഭജിച്ച് എന്റെ പങ്ക് എനിക്ക് തരൂ.' ഇത് പിതാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ തന്റെ സ്വത്ത് വിഭജിച്ച് ഓരോ മകനും അവനവന്റെ ഭാഗം നൽകി."ഇളയ മകൻ വീട് വിട്ട് ദൂരെ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രയായി. അവൻ വന്യമായ പാർട്ടികൾ നടത്തി, എല്ലാം തീരുന്നതുവരെ തന്റെ പണം സൗജന്യമായി ചെലവഴിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ദേശത്ത് ഒരു കടുത്ത ക്ഷാമം ഉണ്ടായി, താമസിക്കാൻ സ്ഥലമോ കഴിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാതായി."പന്നികളെ നോക്കുന്ന ജോലി അയാൾ ഏറ്റെടുത്തു. വിശപ്പ് വളരെ കൂടുതലായതിനാൽ പന്നികൾ കഴിക്കുന്നതിൽ അയാൾക്ക് അസൂയ തോന്നി. അയാൾ തീർത്തും ദരിദ്രനായിരുന്നു, ആരും അയാൾക്ക് ഒന്നും നൽകിയില്ല."ഒരു ദിവസം അയാൾ പറഞ്ഞു, 'ഞാൻ പട്ടിണി കിടന്ന് മരിക്കാൻ പോകുന്നു, പക്ഷേ എന്റെ പിതാവിന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഞാൻ തിരിച്ചുപോയി എന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തും. എന്നെ അവന്റെ ദാസന്മാരിൽ ഒരാളായി നിയമിക്കാൻ ഞാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടും. ഞാൻ പറയും, 'അപ്പാ, ഞാൻ ദൈവത്തിനും നിങ്ങൾക്കും എതിരായി പാപം ചെയ്തു.' എനിക്ക് വീണ്ടും ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമാകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം, പക്ഷേ ദയവായി എന്നെ ഒരു കൃഷിക്കാരനായി നിയമിക്കുക.'

"അവൻ വീട്ടിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ വളരെ ദൂരെയായിരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ പിതാവ് അവൻ വരുന്നതായി കണ്ടു. സന്തോഷത്തോടെ,

ആ മനുഷ്യൻ മകന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ വെച്ച് ചുംബിച്ചു. മകൻ പിന്നോട്ട് മാറി, തല കുനിച്ച് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

'അച്ഛാ, ഞാൻ ദൈവത്തിനെതിരായും നിന്നോടുള്ള എതിർപ്പിനെതിരെയും പാപം ചെയ്തു. എനിക്ക് വീണ്ടും ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമാകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം...'"അച്ഛൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, 'വേഗം പോകൂ, ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ചെരിപ്പുകളും എടുത്ത് എന്റെ മകനെ ധരിപ്പിക്കുക. അവന്റെ വിരലിന് ഒരു കുടുംബ മോതിരം വാങ്ങുക.' അയാൾ മറ്റ് ചില ദാസന്മാരുടെ അടുത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു. 'വയലിൽ പോയി നല്ല കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവരിക. ഇന്ന് രാത്രി നമുക്ക് ഒരു വിരുന്ന് നടത്താൻ പോകുന്നു! എന്റെ മകൻ മരിച്ചിരുന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവനെ കണ്ടെത്തി. നമ്മൾ ആഘോഷിക്കാൻ പോകുന്നു!'"അന്ന് വൈകുന്നേരം മൂത്ത മകൻ വയലിലെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കി വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. പെട്ടെന്ന് സംഗീതം കേട്ടു, ആളുകൾ നൃത്തം ചെയ്യുന്നത് കണ്ടു.

അവൻ ഒരു വേലക്കാരനോട് ചോദിച്ചു. 'എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്?'" 'നിന്റെ സഹോദരനാണ്. അവൻ വീട്ടിലെത്തി, അതിനാൽ നിന്റെ പിതാവ് ആ നല്ല കാളക്കുട്ടിയെ കൊന്ന് ആഘോഷിക്കുകയാണ്. നീയും അവനോടൊപ്പം ചേരണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.'"മൂത്ത മകൻ കോപിച്ചു, വിരുന്നിന് പോയില്ല. പിതാവ് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, 'മകനേ, ദയവായി എന്നോടൊപ്പം വന്ന് സന്തോഷിക്കൂ.'"മകൻ കോപിച്ചു പറഞ്ഞു, 'ഇത്രയും വർഷങ്ങളായി ഞാൻ നിന്നോട് വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, നീ ചോദിച്ചതെല്ലാം ചെയ്തു.' എന്റെ വിശ്വസ്തതയെ മാനിക്കാൻ നീ ഒരിക്കൽ പോലും ഒരു ചെറിയ ആടിനെ കൊന്നിട്ടില്ല.'" 'എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, ഈ നീചൻ കുടുംബ സ്വത്ത് എടുത്ത് വേശ്യകൾക്ക് കൊടുക്കുന്നു, നീ അവന് ഒരു കൊഴുപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ സമ്മാനമായി നൽകുന്നു.'"അച്ഛൻ അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, 'മകനേ, നീ എപ്പോഴും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്റെ അടുത്തായിരുന്നു. എനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിന്റെതാണ്. പക്ഷേ നിന്റെ സഹോദരൻ—അവൻ മരിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു! അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ അവൻ കണ്ടെത്തി! എന്നോടൊപ്പം ആഘോഷിക്കൂ. നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് സന്തോഷിക്കാം.'"

210 ധനവാനും ലാസറും

മത്തായി 13:44 -46, 25:1-13, ലൂക്കോസ് 16:19 -31

യേശു പറഞ്ഞു, "അതിശയകരമായ വസ്ത്രം ധരിച്ച, ആഡംബരപൂർണ്ണമായ ഒരു വീട്ടിൽ താമസിച്ച, ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണം കഴിച്ച ഒരു ധനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"ലാസർ ഒരു ദരിദ്രനായിരുന്നു; അവൻ വാതിൽക്കൽ കിടന്നു. അവൻ രോഗിയായിരുന്നു, വ്രണങ്ങൾ നിറഞ്ഞവനായിരുന്നു. ധനികന്റെ മേശയിൽ നിന്ന് വീഴുന്ന കഷണങ്ങൾ തിന്നാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. നായ്ക്കൾ

പലപ്പോഴും വന്ന് അവന്റെ വ്രണങ്ങൾ നക്കി. കാലക്രമേണ, ലാസർ മരിച്ചു, ദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രഹാമിന്റെ അരികിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ധനികനും മരിച്ചു, മരിച്ചവരുടെ സ്ഥലത്ത്, തീയും കഷ്ടപ്പാടും നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്ത് തന്നെ കണ്ടെത്തി.

അവൻ മുകളിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ അബ്രഹാമിന്റെ അരികിൽ ലാസറിനെ കണ്ടു. ധനികൻ നിലവിളിച്ചു, 'പിതാവേ, ദയവായി എന്റെ നാവ് തണുപ്പിക്കാൻ
ലാസറിനെ വിരലിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം ഒഴിച്ച് അയയ്ക്കണമേ. ഞാൻ നിരന്തരമായ പീഡനത്തിലാണ്!'"അബ്രഹാം പറഞ്ഞു, 'മകനേ, നീ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും ആസ്വദിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? ലാസർ ദുരിതത്തിൽ ജീവിച്ചപ്പോൾ? ഇപ്പോൾ അവൻ ആശ്വാസത്തോടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ, നീ വേദനയിൽ ജീവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവിടെ പോകുന്നത് അസാധ്യമാണ്. നമുക്കിടയിൽ ഒരു വലിയ വിടവ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.'"ധനികൻ പറഞ്ഞു, 'ഓ, അബ്രഹാം പിതാവേ, ലാസറിനെ എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക് അയയ്ക്കണമേ. ഈ പീഡന സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് അവന് അവരോട് പറയാൻ കഴിയും. അവർ ഇവിടെ വരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.'" 'മകനേ, അവർക്ക് ഇതിനകം മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഉണ്ട്. മോശയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും എഴുത്തുകൾ അവരുടെ പക്കലുണ്ട്.'
"ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു, 'അത് പോരാ! മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റാൽ അവർ കേൾക്കും.

അപ്പോൾ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കും.'"അബ്രഹാം പറഞ്ഞു, 'ഇല്ല, അത് സത്യമല്ല.'
അവർ തിരുവെഴുത്തുകൾ അവഗണിച്ചാൽ, മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റാലും അവർ ശ്രദ്ധിക്കില്ല. "കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞ്, യേശു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു. "സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് മണവാളനെ കാണാൻ പോയ പത്ത് കന്യകമാരെപ്പോലെയാണ്. അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിമതികളും അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിഹീനരുമായിരുന്നു. മണവാളൻ വരാൻ വൈകിയതിനാൽ പത്ത് യുവതികൾ ഉറങ്ങിപ്പോയി, അവരുടെ വിളക്കുകൾ കെട്ടുപോയി. അർദ്ധരാത്രിയിൽ, 'മണവാളൻ വരുന്നു!' എന്ന ആർപ്പുവിളി അവർ കേട്ടു.

"സ്ത്രീകൾ ഉണർന്ന് വിളക്കുകൾ വീണ്ടും കത്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ എണ്ണ കെട്ടുപോയി. അഞ്ചു ജ്ഞാനികളായ വധുക്കന്മാർ കൂടുതൽ എണ്ണ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു, എന്നാൽ ബാക്കി അഞ്ചുപേർ എണ്ണ കൊണ്ടുവന്നില്ല. അഞ്ചു ജ്ഞാനികളായ പെൺകുട്ടികൾ, 'ദയവായി, നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് കുറച്ച് തരൂ' എന്ന് പറഞ്ഞു."മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു, 'ഇല്ല, പങ്കിടാൻ പര്യാപ്തമല്ല. വേഗം ഓടി പോയി കുറച്ചു കൂടി വാങ്ങൂ.' അങ്ങനെ ആ വിഡ്ഢികളായ പെൺകുട്ടികൾ കുറച്ചുകൂടി എണ്ണ എടുക്കാൻ ഓടി."അവർ അകലെയായിരുന്നപ്പോൾ, മണവാളൻ വന്നു. എല്ലാവരും വീടിനുള്ളിലേക്ക് പോയി, വാതിലുകൾ അടച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പെൺകുട്ടികൾ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, അവർ വാതിലിൽ മുട്ടി. 'ദയവായി, നമ്മളെ അകത്തേക്ക് കടത്തൂ. വാതിൽ തുറക്കൂ.'"പിന്നെ, വാതിലിനുള്ളിൽ നിന്ന് അവർ കേട്ടു, 'ഇല്ല! എനിക്ക് നിങ്ങളെ അറിയില്ല'.'

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് യേശു മറ്റൊരു ഉദാഹരണം നൽകി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഒരു മനുഷ്യൻ വയലിലൂടെ നടക്കുന്നത് പോലെയാണ് അത്. പെട്ടെന്ന് ഒരു വിലയേറിയ നിധി കണ്ടു! അത് സ്വത്തിൽ നിന്ന് എടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം തന്റെ കൈവശമുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് വയൽ വാങ്ങി. "വിലയേറിയ മുത്തുകൾക്ക് മാർക്കറ്റിൽ വിലയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണിത്. പെട്ടെന്ന് വില കുറഞ്ഞതും ഉടമയ്ക്ക് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ വില അറിയില്ലാത്തതുമായ ഒന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അവർ ഒരു വില നിശ്ചയിച്ചു, തുടർന്ന് ആ മനുഷ്യൻ പോയി തന്റെ കൈവശമുള്ളതെല്ലാം വിറ്റു. ആവശ്യത്തിന് പണം സ്വരൂപിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പോയി മുത്തിനായി പണം നൽകി."

211 ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു

യോഹന്നാൻ 11

ലാസറും സഹോദരിമാരായ മറിയയും മാർത്തയും യെരുശലേമിൽ നിന്ന് ഏകദേശം രണ്ട് മൈൽ അകലെ ബെഥാന്യ എന്ന പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ലാസറിന് വളരെ അസുഖം ബാധിച്ചു, അതിനാൽ അവന്റെ സഹോദരിമാർ യേശുവിനെ വിളിച്ചു വരുത്തി. അവൻ അവരുടെ കുടുംബത്തിന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നിന്റെ സുഹൃത്ത് രോഗിയാണ്."ഈ സന്ദേശം ലഭിച്ചതിനുശേഷം യേശു രണ്ട് ദിവസം കാത്തിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ യെഹൂദ്യയിലേക്ക് പോകുന്നു."അവർ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, അവിടെ പോകുന്നത് സുരക്ഷിതമല്ല. നിന്നെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടി യെഹൂദന്മാർ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു."അവൻ പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ സുഹൃത്ത് ലാസർ ഉറങ്ങുന്നു, ഞാൻ പോയി അവനെ ഉണർത്തണം.""കർത്താവേ, അവൻ ഉറങ്ങുന്നത് നല്ലതാണ്. അത് അവനെ സുഖപ്പെടുത്തും."

യേശു അവരോട് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു, "ലാസർ മരിച്ചു! ഞാൻ നേരത്തെ പോയത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയല്ല. ഞാൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. ഇപ്പോൾ, നമുക്ക് യെഹൂദ്യയിലേക്ക് പോകാം."തോമസ് പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് അവനോടൊപ്പം പോയി മരിക്കാം."അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ലാസർ മരിച്ചിട്ട് നാല് ദിവസമായി എന്ന് അവർ അറിഞ്ഞു.അവൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന് കേട്ട മാർത്ത അവനെ കാണാൻ പോയി. കർത്താവേ, നിനക്ക് എന്റെ സഹോദരനെ സുഖപ്പെടുത്താമായിരുന്നു.നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു.നിന്നാൽ എല്ലാം സാധ്യമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം.യേശു പറഞ്ഞു,"മാർത്ത, നിന്റെ സഹോദരൻ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും."

“കർത്താവേ, എനിക്കറിയാം. അന്ത്യനാളിൽ അവൻ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടും.”യേശു പറഞ്ഞു,“ഞാൻ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനുമാകുന്നു.എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും.അവർ എപ്പോഴും ജീവിക്കും - എന്നേക്കും. മാർത്ത, നീ ഇത് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?“അതെ കർത്താവേ. നീ ദൈവപുത്രനായ മിശിഹായാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”അവൾ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി തന്റെ സഹോദരിയോട് മന്ത്രിച്ചു. “മറിയേ, ഗുരു ഇവിടെയുണ്ട്, നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു.”

മറിയ എഴുന്നേറ്റു യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി, മറ്റുള്ളവർ അവളെ അനുഗമിച്ചു. അവൾ അവന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു. “കർത്താവേ, നീ നേരത്തെ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു.”അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി.മറിയയും മറ്റുള്ളവരും കരയുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ യേശു വളരെ വികാരാധീനനായി.നീ അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.അവൾ അവനെ അവിടെ കൊണ്ടുപോകാൻ എഴുന്നേറ്റു.അതോടെ യേശു കരയാൻ തുടങ്ങി.അവൾ അവനെ മൃതദേഹം വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അത് പ്രവേശന കവാടത്തിന് അപ്പുറത്തുള്ള ഒരു കല്ലുള്ള ഒരു ഗുഹയായിരുന്നു.യേശു അത് കണ്ടപ്പോൾ,“കല്ല് നീക്കുക”എന്ന് പറഞ്ഞു.മാർത്ത മുന്നോട്ടു വന്നു. “കർത്താവേ, അവൻ മരിച്ചിട്ട് നാലു ദിവസമായി. ഇപ്പോൾ നല്ല മണം ഉണ്ടാകും.”

അവൻ അവളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, “ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയുണ്ടോ? നീ വിശ്വസിച്ചാൽ ദൈവമഹത്വം കാണും.”അപ്പോൾ അവൾ പിന്നോട്ട് മാറി, പുരുഷന്മാർ കല്ല് നീക്കി. യേശു മുകളിലേക്ക് നോക്കി പ്രാർത്ഥിച്ചു, “പിതാവേ, നീ എപ്പോഴും എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ നിനക്കു നന്ദി പറയുന്നു. ഈ അത്ഭുതം എടുത്ത് നീ എന്നെ അയച്ചതാണെന്ന് ആളുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതിന് ഇത് ഉപയോഗിക്കുക.”പിന്നെ അവൻ കല്ലറയുടെ കവാടത്തിലേക്ക് നോക്കി, “ലാസറേ, പുറത്തുവരൂ!” എന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ കല്ലറയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് മരിച്ചയാൾ പുറത്തുവന്നു, തല മുതൽ കാൽ വരെ തുണികൊണ്ട് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു, “അവന്റെ കെട്ട് അഴിച്ചുമാറ്റുക, അവനെ വിട്ടയയ്ക്കുക.”ആ ദിവസം യഹൂദന്മാരിൽ പലരും യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.എന്നാൽ മതനേതാക്കൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ, അവർ ഒരു ആലോചന വിളിച്ചു. എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് യേശു മരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.ലാസറിന്റെ പുനരുത്ഥാനം നിരവധി ആളുകളെ യേശുവിലേക്ക് തിരിയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതിനാൽ, ലാസറിനെ കൊല്ലാനും അവർ പദ്ധതിയിട്ടു.

212 വലിയവൻ, ധനികനും ദരിദ്രനും

മത്തായി **20:20-28,** മർക്കോസ് **10:46-52,** ലൂക്കോസ് **19:10**

യേശു യെരുശലേമിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ യെരീഹോവിലൂടെയായിരുന്നു. വഴിയിൽ, യാക്കോബിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും അമ്മ അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നീ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു - ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലതുവശത്തും ഒരുത്തൻ ഇടതുവശത്തും."അവൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എന്താണ് ചോദിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല."ആ പുരുഷന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു അവൻ ചോദിച്ചു, "ഞാൻ കഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും കഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിയുമോ?"അവർ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു. "അതെ, കർത്താവേ. ഞങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടാൻ തയ്യാറാണ്."

യേശു ഒരു നിമിഷം അവരെ നോക്കി. "അത് സത്യമാണ്. നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടും, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത് എന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല. എന്റെ വലതുവശത്തും ഇടതുവശത്തും ഇരിക്കേണ്ടവരെ പിതാവ് തിരഞ്ഞെടുക്കും."ഈ സംഭാഷണം കേട്ടപ്പോൾ മറ്റ് പത്ത് പേർ സഹോദരന്മാരോട് കോപിച്ചു. യേശു അവരെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഈ ലോകത്തിൽ, അധികാരമുള്ള ആളുകൾ മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ കർത്താക്കളാകുന്നു. അവർ പ്രശംസിക്കപ്പെടാനും സേവിക്കപ്പെടാനും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇത് നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സത്യമാകരുത്. നിങ്ങൾ വലിയവനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കാൻ തുടങ്ങുക.

എല്ലാവരിലും വലിയവനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, എല്ലാവരെയും സേവിക്കാൻ തുടങ്ങുക."“എന്റെ മാതൃക പിന്തുടരുക. മറ്റുള്ളവർ എന്നെ സേവിക്കാനല്ല ഞാൻ വന്നത്. മറ്റുള്ളവർ ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ നൽകുന്നു."സക്കായി എന്ന പേരിൽ യെരീഹോയിൽ ഒരു പ്രധാന നികുതി പിരിവുകാരൻ താമസിച്ചിരുന്നു. പട്ടണത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അയാൾക്ക് യേശുവിനെ കാണാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ ഉയരം കുറഞ്ഞവനായിരുന്നു, ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അങ്ങനെ അവൻ ജനക്കൂട്ടത്തിനു മുന്നിലുള്ള വഴിയിലൂടെ ഓടി, ഒരു കാട്ടത്തിമരത്തിൽ കയറി. മരത്തിനടിയിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ യേശുവിനെ കാണാൻ കഴിയുമെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു. കർത്താവ് ആ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ, അവൻ നിന്നു! അവൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കി, "സക്കായിയേ, ആ മരത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരൂ. ഞാൻ ഇന്ന് നിന്റെ വീട്ടിലാണ് താമസിക്കുന്നത്" എന്ന് പറഞ്ഞു.

സക്കായി വേഗം മരത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി യേശുവിനെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. ആളുകൾ പിറുപിറുത്തു, "ആ മഹാപാപിയുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ അവന് എങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയും?" എന്നാൽ സക്കായി കർത്താവിനോട് പറഞ്ഞു, "എന്റെ സ്വന്തമായുള്ളതിന്റെ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ ആളുകളെ വഞ്ചിച്ചിടത്ത്, ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് എടുത്തതിന്റെ നാലിരട്ടി ഞാൻ അവർക്ക് തിരികെ നൽകും."

യേശു പറഞ്ഞു, "ഇന്ന് ഈ വീടിന് രക്ഷ വന്നിരിക്കുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ അന്വേഷിക്കാനും രക്ഷിക്കാനുമാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്." യേശു യെരീഹോവിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുമ്പോൾ, ബർത്തിമായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു അന്ധനെ കടന്നുപോയി. അവൻ വഴിയരികിൽ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് അവൻ ചോദിച്ചു: "എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്?
"നസറായനായ യേശു കടന്നുപോകുന്നു."

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവൻ, "യേശുവേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നിൽ കരുണ തോന്നേണമേ!" എന്ന് നിലവിളിച്ചു.സമീപത്തുള്ളവർ അവനോട് മിണ്ടാതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ അവൻ കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നിൽ കരുണ തോന്നേണമേ!"യേശു നിർത്തി അവന്റെ നേരെ നോക്കി,"പോയി അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക."
അവർ ബർത്തിമായിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു, "യേശു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. വേഗം എഴുന്നേറ്റ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക."ബർത്തിമായി എഴുന്നേറ്റ തന്റെ ഭിക്ഷക്കാരന്റെ കൃപായം താഴെയിട്ട് യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. കർത്താവ് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?""ഗുരോ, എനിക്ക് കാഴ്ച പ്രാപിക്കണം!"കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "പോകൂ. നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു." ഉടനെ, ബർത്തിമായിക്ക് കാഴ്ച ലഭിച്ചു, അവൻ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ തുടങ്ങി.

213 രാജകീയ പ്രവേശനം

മത്തായി **21:1-11,** മർക്കോസ് **11:1-11,** ലൂക്കോസ് **19:28 -44,** യോഹന്നാൻ **12:1-19**

യേശുവിനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും ഒരു വീട്ടിലേക്ക് ഭക്ഷണത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. ലാസറിനെയും ക്ഷണിച്ചു, മാർത്തയും ശുശ്രൂഷിക്കാൻ സഹായിച്ചു. അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ സഹോദരി മറിയ വിലയേറിയ തൈലം യേശുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഒഴിച്ചു, അവളുടെ മുടികൊണ്ട് തുടച്ചു. ആ വീട് സുഗന്ധതൈലത്തിന്റെ ഗന്ധം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു. യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, ആ തൈലം പാഴായിപ്പോയി! അത് വിറ്റ് പണം ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കാമായിരുന്നു." ദരിദ്രരോട് അയാൾക്ക് വലിയ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ശിഷ്യന്മാരുടെ പണത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു, "അവളെ വെറുതെ വിടൂ. ദരിദ്രരെ സഹായിക്കാൻ നിനക്ക് എപ്പോഴും കഴിയും, പക്ഷേ ഞാൻ എപ്പോഴും നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാകില്ല. മറിയ എന്നെ എന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. സുവിശേഷം ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിക്കുമ്പോൾ, അവൾ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ആളുകൾ കേൾക്കും."
പിറ്റേന്ന് യേശു ഒലിവ് പർവതത്തിലേക്ക് പോയി. അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോകൂ, അവിടെ ഒരു കഴുതയെയും അതിന്റെ കഴുതക്കുട്ടിയെയും കാണാം. അവയെ അഴിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക. നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, കർത്താവിന് ഇവയെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് അവരോട് പറയുക."

അവർ രണ്ടുപേരും ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കണ്ടു. ആ പുരുഷന്മാർ അവയെ അഴിച്ചുമാറ്റി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. "നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?" എന്ന് ഉടമകൾ ചോദിച്ചു, "കർത്താവിന് ഇവയെ ആവശ്യമുണ്ട്" എന്ന് അവർ മറുപടി നൽകി, അതിനാൽ അവൻ അവരെ പോകാൻ അനുവദിച്ചു. അങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർ കഴുതയെയും കഴുതക്കുട്ടിയെയും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

ആ ദിവസം മുമ്പ് ആരും കഴുതക്കുട്ടിയുടെമേൽ കയറിയിരുന്നില്ല, എന്നിട്ടും ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അതിൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ കയറാൻ സഹായിച്ചു. അവൻ വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, ആളുകൾ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അവന്റെ മുന്നിൽ വിരിച്ചു. ഒലിവ് മലയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം വളർന്നു. അവർ ഈന്തപ്പനയുടെ ശാഖകൾ എടുത്ത് പാതയിൽ വച്ചു. ആളുകൾ സന്തോഷത്തോടെ ആർത്തുവിളിക്കുകയും തങ്ങൾ കണ്ട എല്ലാ അത്ഭുതങ്ങൾക്കും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു. "കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ!" യേശു തുടർന്നു, മുൻപോട്ട് പോകുമ്പോൾ അവർ ആർത്തുവിളിച്ചു, "ഹോശന്നാ! ദാവീദിന്റെ പുത്രന് ഹോശന്നാ."പരീശന്മാരിൽ ചിലർ യേശുവിനോട്, "നിന്റെ അനുയായികൾ പറയുന്നത് നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? അവരെ നിർത്തുക!"യേശു പറഞ്ഞു, "അവർ നിന്നാൽ ഈ കല്ലുകൾ ആർത്തുവിളിക്കും."

നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ, അവൻ നിന്നു കരയാൻ തുടങ്ങി. അവൻ പറഞ്ഞു, “ഓ യെരുശലേമേ! യെരുശലേമേ! നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! ഇത് നിനക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ദിവസമായിരുന്നു, നിനക്ക് സമാധാനം നൽകുന്ന ഒരു ദിവസമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിന്റെ കണ്ണുകൾ മൂടപ്പെട്ടും, നിനക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല. ഒരു ശക്തമായ സൈന്യം നിന്നെ നശിപ്പിക്കും. ദൈവം നിന്നിലേക്ക് വരുന്ന സമയം നീ തിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ടാണിത്.”

അവനും ജനക്കൂട്ടവും യെരുശലേമിലേക്ക് തുടർന്നു.ഈ സംഭവത്തിൽ നഗരം മുഴുവൻ നടുങ്ങി.മറ്റ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സന്ദർശകർ ചോദിച്ചു, “ഇയാൾ ആരാണ്?” ആളുകൾ പറഞ്ഞു, “ഇത് നസറെത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശുവാണ്.”

214 ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന ആഴ്ച

മത്തായി 21:12 - 46, മർക്കോസ് 11:12-12:44, ലൂക്കോസ് 19:45 - 21:4

പെസഹയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള അവസാന ആഴ്ചയിൽ, യേശു യെരുശലേമിൽ

എല്ലാ ദിവസവും അടുത്തുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിൽ രാത്രി ചെലവഴിച്ചു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും നഗരത്തിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ദൂരെ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം കണ്ടു. അവൻ അതിന് അടുത്തേക്ക് നടന്നു, പക്ഷേ മരത്തിൽ ഇലകളല്ലാതെ ഫലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവൻ മരത്തോട് പറഞ്ഞു, “ഇനി നീ ഒരിക്കലും ഫലം കായ്ക്കില്ല.”അവർ ദേവാലയത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു ആളുകൾ ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിനായി മൃഗങ്ങളെ വിൽക്കുന്നതും പണം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. അവൻ അവയെ പുറത്തു എറിഞ്ഞു, മേശകൾ മറിച്ചിട്ടു.പിന്നെ അവൻ ഇരുന്ന ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, “എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്ന് അറിയപ്പെടണം എന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾ പറയുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കി.” ഇത് മതനേതാക്കളെ കോപാകുലരാക്കി.

അവൻ വളരെ പ്രശസ്തനാകാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ അവനെ കൊല്ലാൻ അവർ സംസാരിച്ചു.പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ശിഷ്യന്മാർ അത്തിവൃക്ഷം ശ്രദ്ധിച്ചു. “ഗുരോ, നോക്കൂ! ആ മരം മുഴുവൻ വാടിപ്പോയിരിക്കുന്നു!”യേശു പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കൂ, നീ ഇതിൽ കൂടുതൽ ചെയ്യും. ഒരു മലയോട്, ‘കടലിൽ എറിയുക’ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് സംഭവിക്കും.എന്നാൽ അത് സംഭവിക്കുമെന്ന് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിസ്സംശയമായും വിശ്വസിക്കണം. കൂടാതെ, നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരാളോട് പക വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല.”

യേശു ദേവാലയത്തിലെ ആളുകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് തുടർന്നു. ഒരു ദിവസം അവൻ പറഞ്ഞു, "ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയും അതിനു ചുറ്റും വേലി കെട്ടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അവൻ ഒരു നീണ്ട യാത്ര പോയി, പക്ഷേ പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം പരിപാലിക്കാൻ ചില ആളുകളെ നിയമിച്ചു."കൊയ്ത്തുകാലമായപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ഫലം ശേഖരിക്കാൻ ഒരു ദാസനെ അയച്ചു. ആ പുരുഷന്മാർ ദാസനെ അടിച്ചു വെറുതെ അയച്ചു. ഉടമസ്ഥൻ മറ്റു ദാസന്മാരെ അയച്ചു, പക്ഷേ അവരെല്ലാം അതേ രീതിയിൽ പെരുമാറി. അവർ ചിലപേരെ പോലും കൊന്നു."ഒടുവിൽ ഉടമ പറഞ്ഞു, 'അവർ അവനെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിന് അധികാരമുള്ള ഒരാളെ ഞാൻ അയയ്ക്കണം.

അതിനാൽ, എന്റെ ഏക മകനെ ഞാൻ അയയ്ക്കാം.'"ആ പുരുഷന്മാർ മകനെ കണ്ടപ്പോൾ, 'നമ്മൾ അവനെ കൊന്നാൽ, നമുക്ക് എല്ലാം അവകാശമായി ലഭിക്കും!' എന്ന് പറഞ്ഞു, അങ്ങനെ അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന് പുറത്ത് എറിഞ്ഞു."യേശു ചോദിച്ചു, "ഉടമ ഈ മനുഷ്യരോട് എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നു?"ജനങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "അവൻ ആ മനുഷ്യരെ കൊല്ലും! എന്നിട്ട് അവൻ മുന്തിരിത്തോട്ടം തനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന ആളുകൾക്ക് ഏൽപ്പിക്കും."

ഈ കഥ തങ്ങളെക്കുറിച്ചാണെന്ന് മതനേതാക്കൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. യേശുവിനെ ഉടൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു, പക്ഷേ എപ്പോൾ, എവിടെ എന്ന് അവർക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തെ ഭയന്നതിനാൽ അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട്, യേശു ദേവാലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിലേക്ക് നോക്കി. ജനക്കൂട്ടം ഭണ്ഡാരത്തിലേക്ക് പണം ഇടുന്നത് അവൻ കണ്ടു, പ്രത്യേകിച്ച് വലിയ അളവിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ധനികർ.

പെട്ടെന്ന് ഒരു ദരിദ്രയായ വിധവ വന്ന് ഒരു സെന്റിൽ താഴെ വിലയുള്ള രണ്ട് ചെറിയ നാണയങ്ങൾ ഇട്ടു. യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ചുറ്റും വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ. ആ ദരിദ്രയായ വിധവ മറ്റെല്ലാവരെയുംക്കാൾ കൂടുതൽ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു.അവർക്കുള്ളതിൽ നിന്ന് അല്പം മാത്രമേ അവർ നൽകിയുള്ളൂ. പക്ഷേ അവൾ വളരെ ദരിദ്രയാണ്. അവൾ നൽകിയത് അവൾക്കുള്ളതെല്ലാം മാത്രമായിരുന്നു. ജീവിക്കാൻ ഉള്ള ഒരേയൊരു പണമായിരുന്നു അവൾ നൽകിയത്.

215 അവസാന അത്താഴം

മത്തായി 26:14-30, മർക്കോസ് 14:10 -26, ലൂക്കോസ് 22:1-30, യോഹന്നാൻ 13:1-30

യേശുവിനെ എങ്ങനെ കൊല്ലണമെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ മതനേതാക്കൾ ഒത്തുകൂടി. അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യൂദാസ് ഈസ്കറിയോത്ത് വന്ന് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ അവനെ നിങ്ങൾക്ക്

ഏൽപ്പിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് എന്ത് തരും?" അവർ സന്തോഷിച്ചു, മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശ് കൊടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചു. അതേ സമയം, യേശു താനും ശിഷ്യന്മാരും ഒരുമിച്ച് പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ പദ്ധതിയിടുകയായിരുന്നു. അവൻ പത്രോസിനോടും യോഹന്നാനോടും പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ പോയി ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ അന്വേഷിക്കുക. അവൻ ഒരു വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവനെ പിന്തുടരുക. വീട്ടുടമസ്ഥനോട് പറയുക: 'കർത്താവ് തന്റെ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നു. അവൻ നിങ്ങളുടെ അതിഥി മുറിയിൽ പെസഹാ കഴിക്കും.'

അവൻ നിങ്ങളെ തന്റെ മാളികമുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ ഭക്ഷണം ഒരുക്കുക. നമുക്കായി എല്ലാം ഒരുക്കുക.യേശു പറഞ്ഞതുപോലെ രണ്ടുപേരും എല്ലാം കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ അവർ ഭക്ഷണം ഒരുക്കി. ആ വൈകുന്നേരം, യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും പെസഹാ ആഘോഷിക്കാൻ അവിടെ ഒത്തുകൂടി.ഭക്ഷണ സമയത്ത്, യേശു എഴുന്നേറ്റു തന്റെ മേലങ്കി ഊരിമാറ്റി. അവൻ അരയിൽ ഒരു തുവാല ചുറ്റി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു. പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകാൻ തുടങ്ങി.

പത്രോസ് ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ ചോദിച്ചു, "കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാലുകൾ കഴുകാൻ പോകുകയാണോ?""പത്രോസേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത് എന്താണെന്ന് നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല, പക്ഷേ ഒരു ദിവസം നീ അറിയും.""ഇല്ല കർത്താവേ. എന്റെ കാലുകൾ കഴുകാൻ ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കില്ല. ഞാൻ നിന്റെ കാലുകൾ കഴുകണം."യേശു അവനെ നോക്കി. "ഞാൻ നിന്റെ കാലുകൾ കഴുകിയില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിനക്ക് പങ്കാളിയാകാൻ കഴിയില്ല."

അയ്യോ യജമാനനേ, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, എന്റെ കാലുകളും കൈകളും തലയും മുഴുവൻ കഴുകുക.""വേണ്ട പത്രോസ്. ഒരാൾ പതിവായി കുളിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ കാലുകൾ മാത്രമേ കഴുകേണ്ടതുള്ളൂ."അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, അവൻ മേശപ്പുറത്ത് ഇരുന്ന് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ചെയ്തത് നിങ്ങൾ കണ്ടല്ലോ. ഒരു ദാസൻ അവന്റെ യജമാനനെക്കാൾ നല്ലവനല്ല.ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പരസ്പരം താഴ്ത്തണം."പെട്ടെന്ന്, യേശു വളരെ ദുഃഖിതനായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,"നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും. അത് അങ്ങനെ ആയിരിക്കണം—കാരണം അത് പണ്ടേ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ആ വ്യക്തി ഒരിക്കലും ജനിക്കാതിരുന്നാൽ അവന് നല്ലത്.ശിഷ്യന്മാർ ഞെട്ടിപ്പോയി,"കർത്താവേ, അത് ഞാനാണോ? ഞാൻ തന്നെയാണോ?"യേശു പറഞ്ഞു,"ഈ ഭക്ഷണത്തിനിടയിൽ, ഞാൻ അപ്പം ചാറിൽ മുക്കി ഇത് ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് കൊടുക്കും."യൂദാസ് കുനിഞ്ഞു നിന്ന് മന്ത്രിച്ചു, "കർത്താവേ, ഞാൻ തന്നെയാണോ?"

യേശു അവനെ നോക്കി നിശബ്ദമായി പറഞ്ഞു, "നീ ആണെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ" എന്ന് പറഞ്ഞു, ചാറിൽ മുക്കിയ അപ്പം അവന് കൊടുത്തു. യൂദാസ് അത് എടുത്തപ്പോൾ സാത്താൻ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നു, അവൻ എഴുന്നേറ്റു.യേശു അവനെ നോക്കി, "പോയി വേഗം അത് ചെയ്യൂ" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യൂദാസ് മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് നടന്നു. അവൻ ഒരു പ്രത്യേക കാര്യത്തിന് പോകുകയാണെന്ന് മറ്റുള്ളവർ കരുതി.അവർ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, യേശു അപ്പം എടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചു. എന്നിട്ട് അത് മുറിച്ച് പറഞ്ഞു, "ഇത് എടുത്ത്

ഭക്ഷിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നൽകുന്ന എന്റെ ശരീരമാണിത്. നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർക്കുക."

അത്താഴത്തിനുശേഷം, അവൻ പാനപാത്രം എടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അത് അവർക്ക് നൽകി, "നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്ന് കുടിക്കുവിൻ. പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തമാണിത്. ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ ഇനി വീഞ്ഞ് കുടിക്കില്ല."യേശു അവരോട് വളരെ നേരം സംസാരിച്ചു, തുടർന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിനുശേഷം അവർ ഒരു ഗീതം ആലപിച്ച് ഒലിവുമലയിലേക്ക് പോയി.

216 ഗത്സമനെ

മത്തായി 26:31 -56, മർക്കോസ് 14:27-52, ലൂക്കോസ് 22: 39-59, യോഹന്നാൻ 18:1-11

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും യെരുശലേമിന്റെ കവാടങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇന്ന് രാത്രി എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കും... എന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം ഞാൻ ഗലീലിയിൽ നിങ്ങളെ കാണും."പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, മറ്റെല്ലാവരും നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ഞാൻ ഒരിക്കലും നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല."

യേശു നിർത്തി അവനെ നോക്കി. "ഓ പത്രോസേ, ഈ രാത്രിയിൽ നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നുപോലും തള്ളിപ്പറയും—ഒരിക്കൽ മാത്രമല്ല. രാവിലെ കോഴി കൂകുന്നതിനുമുമ്പ്, നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലെന്ന് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആളുകളോട് തള്ളി പറയും."പത്രോസ് ഞെട്ടിപ്പോയി, "കർത്താവേ! മരണം സംഭവിച്ചാലും ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കുകയില്ല." മറ്റെല്ലാ ശിഷ്യന്മാരും അങ്ങനെ തന്നെ പറഞ്ഞു.

ഗെത്ത്ശെമനത്തോട്ടം എന്ന ഒലിവുതോട്ടത്തിൽ അവർ എത്തി. പ്രവേശന കവാടത്തിൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുവരെ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ."പിന്നെ അവൻ പത്രോസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും തോട്ടത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദുഃഖം വന്നിരിക്കുന്നു. ഉണർന്നിരുന്നു എന്നോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കണമേ."

പിന്നെ അവൻ കുറച്ചു ദൂരം പോയി താഴെ വീണു. “പിതാവേ, ഈ വേദനയുടെ പാനപാത്രം - ഞാൻ ഇത് കുടിക്കണോ? നിനക്ക് എന്തും ചെയ്യാം. എന്നിൽ നിന്ന് അത് എടുത്തുകളയണമേ! പക്ഷേ അല്ലെങ്കിൽ, എനിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ പദ്ധതി ഞാൻ പിന്തുടരും.”

അവൻ മൂന്നു പേരുടെയും അടുക്കൽ തിരിച്ചെത്തി, അവർ ഉറങ്ങുന്നത് കണ്ടു. അവൻ അവരെ ഉണർത്തി പറഞ്ഞു, “പത്രോസേ, ഉണർന്നിരുന്നു എന്നോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. ആത്മാവ് ഒരുക്കമുള്ളതാണ്, എന്നാൽ ജഡം ബലഹീനമാണ്.”അവൻ തിരികെ പോയി വീണ്ടും ആഴമായ വേദനയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അവൻ ചോദിച്ചു, “എന്തിനാണ് ഉറങ്ങുന്നത്?” അവർ അവനെ നോക്കി, എന്ത് പറയണമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. മൂന്നാം പ്രാവശ്യം അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, അവൻ വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ അത് നിലത്ത് വീഴുന്ന രക്തത്തുള്ളികൾ പോലെയായിരുന്നു. ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവന് ശക്തി നൽകി.അവൻ ശിഷ്യന്മാർ ഉറങ്ങുന്നിടത്തേക്ക് മടങ്ങി. അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു, “സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു, മുമ്പോട്ട് പോയി ഉറങ്ങുക.”അപ്പോഴേക്കും, യൂദാസ് ഒരു കൂട്ടം കാവൽക്കാരെ തോട്ടത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം പോയിരുന്ന സ്ഥലമാണിതെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കൂ. ഞാൻ ചുംബിക്കുന്നവൻ യേശുവാണ്.”
അവർ പന്തങ്ങളും വാളുകളും വടികളുമായി തോട്ടത്തിലേക്ക് പോയി. യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

“എഴുന്നേൽക്കൂ! എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ ഇതാ.”യൂദാസ് അവന്റെ അടുക്കൽ നടന്ന്, “ഗുരോ, നമസ്കാരം” എന്നു പറഞ്ഞു, എന്നിട്ട് അവനെ ചുംബിച്ചു.യേശു ചോദിച്ചു, “ഓ യൂദാസേ, ചുംബനംകൊണ്ട് നീ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണോ?” പിന്നെ അവൻ കാവൽക്കാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ആരെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്?”“നസറായനായ യേശുവിനെ!”
“ഞാൻ തന്നെയാണ് അവൻ!”തൽക്ഷണം, അവർ പിന്നോട്ട് തട്ടി നിലത്തു വീണു. അവർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ, യേശു വീണ്ടും ചോദിച്ചു,“നിങ്ങൾ ആരെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്?”

അവർ പരസ്പരം നോക്കി, “നസറായനായ യേശുവിനെ” എന്നു പറഞ്ഞു.
“ശരി, ഞാൻ തന്നെയാണെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഇവരെ വിട്ടയയ്ക്കുക.”എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് പത്രോസിന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. അവൻ തന്റെ വാൾ പുറത്തെടുത്ത് മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ ആക്രമിച്ചു, അവന്റെ ചെവി അറുത്തു.യേശു അവനെ തടഞ്ഞുനിർത്തി പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക. നിനക്ക് മനസ്സിലായില്ലേ? എനിക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കാം, എന്റെ പിതാവ് എന്നെ സംരക്ഷിക്കാൻ ആയിരക്കണക്കിന് ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കും.” പിന്നെ അവൻ തിരിഞ്ഞു

ദാസന്റെ കാതിൽ തൊട്ടു സുഖപ്പെടുത്തി.അതോടെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം ഓടിപ്പോയി. അപ്പോൾ കാവൽക്കാർ യേശുവിനെ പിടിച്ചു കെട്ടി തോട്ടത്തിന് പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി

217 യഹൂദന്മാരുടെ മുൻപിലെ വിസ്താരം

മത്തായി **26:5-75, 27:1-10,** മർക്കോസ് **14:53 -72,** ലൂക്കോസ് **22:54 -71,** യോഗനനാൻ **18:15 -27**

ഗെത്ശെമന തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് യേശുവിനെ കാവൽക്കാർ കൊണ്ടുപോയി മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. പത്രോസ് കുറച്ചു ദൂരം പിന്തുടർന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ മുറ്റത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒരു കനൽ തീയുടെ അടുത്ത് ഇരുന്നു. ഒരു വേലക്കാരി പെൺകുട്ടി അവനെ നോക്കി, "നീ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളല്ലേ?""ഇല്ല ... ഇല്ല, ഞാൻ അല്ല." പിന്നെ അവൻ മുറ്റത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക് മാറി.
മുൻ മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചു, ഒന്നും മറച്ചുവെച്ചില്ല. ഞാൻ എന്താണ് പഠിപ്പിച്ചതെന്ന് നീ അറിയണമെങ്കിൽ, എന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടവരോട് ചോദിക്കൂ."കാവൽക്കാരിൽ ഒരാൾ അവന്റെ അടി. "ഈ ദൈവപുരുഷനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ നീ ബഹുമാനം കാണിക്കണം!"

യേശു അവനോട് തിരിഞ്ഞു, "സത്യം പറഞ്ഞ ഒരാളെ നീ എന്തിനാണ് അടിച്ചത്?"പിന്നെ അവർ യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ മുമ്പാകെ നിർത്താൻ വേണ്ടി മുറ്റത്തിന് പുറത്തേക്ക് നോക്കുന്ന ഒരു ബാൽക്കണിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. പലരും അവനെതിരെ മൊഴി നൽകി, പക്ഷേ അവൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് യോജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആശയക്കുഴപ്പം മാറ്റാൻ മറ്റുള്ളവരെ വിളിച്ചു, പക്ഷേ അവർ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ വഷളാക്കി. ഒടുവിൽ, നിരാശയോടെ മഹാപുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു, "എന്നോട് വ്യക്തമായി പറയൂ. നീ ദൈവപുത്രനായ മിശിഹായാണോ?"യേശു പറഞ്ഞു, "അതെ, ഞാൻ മിശിഹായാണ്."

പുരോഹിതൻ ഞെട്ടിപ്പോയി, തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കീറി. അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "മറ്റൊന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ല! നിങ്ങൾ അവനെ കേട്ടു. അവൻ ദൈവത്തെ ദുഷിക്കുന്നു."എല്ലാവരും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "അവനെ കൊല്ലൂ!" അവർ അവനെ അടിച്ചു അവന്റെ മേൽ തുപ്പി.പത്രോസ് മുറ്റത്തുനിന്ന് ഇത് വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.മനുഷ്യരിൽ ഒരാൾ അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "ഇതാ അവരിൽ ഒരാൾ! അവൻ യേശുവിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു!"

എല്ലാവരും തന്നെ നോക്കുന്നത് പത്രോസ് കണ്ടു. "ഇല്ല, നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല."ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂറിനു ശേഷം, ഒരാൾ സംസാരിച്ചു."ഞാൻ നിങ്ങളെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടു. നിങ്ങൾ അവരിൽ ഒരാളാണ്."അവൻ മറ്റുള്ളവരോട് തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "അവന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. അവൻ ഗലീലിയിൽ നിന്നുള്ളവനാണ്."
അതോടെ പത്രോസ് സത്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി."എന്നെ വെറുതെ വിടൂ! ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല!"

ആ വാക്കുകൾ അവന്റെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടയുടനെ, ഒരു കോഴി കൂകി.
പത്രോസ് മുകളിലേക്ക് നോക്കി യേശു തന്നെ നോക്കുന്നത് കണ്ടു."രാവിലെ കോഴി കൂകുന്നതിനുമുമ്പ് നീ എന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയും" എന്ന വാക്കുകൾ അവൻ ഓർത്തു."എന്നെ വെറുതെ വിടൂ! ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല!"ആ വാക്കുകൾ അവന്റെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടയുടനെ, ഒരു കോഴി കൂകി.പത്രോസ് മുകളിലേക്ക് നോക്കി യേശു തന്നെ നോക്കുന്നത് കണ്ടു.

"രാവിലെ കോഴി കൂകുന്നതിനുമുമ്പ് നീ എന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയും" എന്ന വാക്കുകൾ അവൻ ഓർത്തു."രാവിലെ കോഴി കൂകുന്നതിനുമുമ്പ് നീ എന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയും" എന്ന വാക്കുകൾ അവൻ ഓർത്തു. അവൻ മുറ്റം വിട്ട് അതിദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു.സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ, യഹൂദ കോടതി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി യേശുവിനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു . തുടർന്ന് അവർ അവനെ വധശിക്ഷയ്ക്കായി റോമാക്കാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി.
സംഭവിച്ചതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ യൂദാസ് മതനേതാക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
"ഞാൻ പാപം ചെയ്തു! ഞാൻ ഒരു നിരപരാധിയെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു."അവർ ചിരിച്ചു, "നമ്മൾ എന്തിന് വിഷമിക്കണം. നിങ്ങൾ അത് കൈകാര്യം ചെയ്യണം."
അതിനുശേഷം യൂദാസ് വെള്ളി നാണയങ്ങൾ തറയിൽ എറിഞ്ഞ് പോയി. അവൻ ഒരു മരം കണ്ടെത്തി തൂങ്ങിമരിച്ചു.

218 റോമാക്കാരുടെ മുൻപിലെ വിസ്താരം

മത്തായി 27:11 - 26, മർക്കോസ് 15:1-15, ലൂക്കോസ് 23:1-25, യോഹന്നാൻ 18:28 - 19:16

യേശുവിനെ റോമൻ ഗവർണറായ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. പീലാത്തോസ് മതനേതാക്കളോട് ചോദിച്ചു, "ഈ മനുഷ്യൻ എന്ത് കുറ്റക്കാരനാണ്?" അവർ പറഞ്ഞു, "അവൻ ഒരു രാജാവാണെന്ന് അവൻ പറയുന്നു. അവൻ കൈസറിനെതിരെ മത്സരിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ മരിക്കണം. ഞങ്ങൾ അവനെ വധിക്കും, പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്ക് അത് ചെയ്യാൻ അനുവാദമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു."പീലാത്തോസ് യേശുവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, "നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാണോ?""അതെ, ഞാൻ അങ്ങനെയാണ്."പിന്നെ പീലാത്തോസ് യേശുവിനോട് തിരിഞ്ഞു, യേശു ഹെരോദാവിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഗലീലിയിൽ നിന്നുള്ളവനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. ഹെരോദാവ് യെരുശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു.

ചില അത്ഭുതങ്ങൾ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ ഹെരോദാവ് സന്തോഷിച്ചു. പക്ഷേ യേശു അവനോട് സംസാരിക്കാൻ പോലും തയ്യാറായില്ല. ഒടുവിൽ ഹെരോദാവും കാവൽക്കാരും യേശുവിനെ രാജകീയ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചയച്ചു. യഹൂദ നേതാക്കൾ യേശുവിനെതിരെ നിരവധി കുറ്റങ്ങൾ

ചുമത്തി, പക്ഷേ അവൻ അവിടെ നിന്നു, സ്വയം ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചു, "അവർ പറയുന്നത് നീ കേൾക്കുന്നില്ലേ? നിന്റെ പ്രതിവാദം എന്താണ്?" എന്നിട്ടും യേശു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. മരണത്തിന് അർഹമായ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ യേശു കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ പീലാത്തോസ് ഒടുവിൽ തീരുമാനിച്ചു. ആ മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാർഗത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ ചിന്തിച്ചു. എല്ലാ പെസഹയിലും അവൻ ഒരു തടവുകാരനെ ജനങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു. യേശുവിനെ അടിക്കുകയും പിന്നീട് വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് അവൻ കരുതി.

ഇലാട്ട് ഇത് ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "നിങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യുന്ന ഈ മനുഷ്യനെ കുറിച്ച് എനിക്ക് രണ്ട് ദുഃസ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനെ ഒന്നും ചെയ്യരുത്. അവൻ നിരപരാധിയാണ്."പീലാത്തോസ് ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. "ഞാൻ ആരെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരണം—മിശിഹാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവിനെയോ, കള്ളനും കൊലപാതകിയുമായ ബറബ്ബാസിനെയോ?"പീലാത്തോസ് ഇത് ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് മതനേതാക്കൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ അവർ ജനങ്ങളെ ഒരുക്കി.

"ബറബ്ബാസിനെ! ഞങ്ങൾക്ക് ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുതരൂ!"പീലാത്തോസ് ഞെട്ടിപ്പോയി. "ക്രിസ്തു എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവിനെ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?""അവനെ ക്രൂശിക്കുക!"നിരപരാധിയായ ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതിനാൽ പീലാത്തോസ് പിന്തിരിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ യഹൂദ നേതാക്കൾ അവനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി, "നീ ഈ മനുഷ്യനെ വിട്ടയച്ചാൽ, സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ മത്സരിച്ചിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ നീ സഹായിച്ചുവെന്ന് ഞങ്ങൾ സീസറിനോട് പറയും"പീലാത്തോസ് വീണ്ടും ജനങ്ങളോട് ന്യായവാദം ചെയ്യാൻ പോയി, "നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?"അവർ കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. "അവനെ ക്രൂശിക്കുക! അവനെ ക്രൂശിക്കുക! ഞങ്ങൾക്ക് കൈസറല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജാവില്ല!"

ജനങ്ങൾ ഒരു കലാപത്തിന്റെ വക്കിലാണെന്ന് പീലാത്തോസ് മനസ്സിലാക്കി. ഒടുവിൽ അവൻ അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വഴങ്ങി, ഒരു പാത്രം വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ അവരുടെ മുന്നിൽ കൈ കഴുകി പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാണ്. ഈ മനുഷ്യന്റെ രക്തം എന്റെ കൈകളിലല്ല."അവർ നിലവിളിച്ചു, "അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെ മേലും വരട്ടെ!"അങ്ങനെ, പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് ആജ്ഞാപിച്ചു, തുടർന്ന് ക്രൂശിക്കാൻ കാവൽക്കാർക്ക് ഏൽപ്പിച്ചു.

219 ക്രൂശീകരണവും അടക്കവും

മത്തായി **27:27 - 61,** മർക്കോസ് **15:16 -47,** ലൂക്കോസ് **23:26 -54,** യോഹന്നാൻ **19:16 -42**

യേശുവിനെ കുരിശിലേറ്റാൻ വിധിച്ചു. പീലാത്തോസ് അവനെ റോമൻ പട്ടാളക്കാർക്ക് ഏൽപ്പിച്ചു, അവർ അവന്റെ തലയിൽ ഒരു മുൾക്കിരീടം വച്ചു. അവർ അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "ഇതാ, യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ്." അവർ അവനെ അടിക്കുകയും തുപ്പുകയും ചെയ്തു.പിന്നെ അവർ അവനെ ക്രൂശിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയി.വഴിയിൽ, അവർ ഒരു മനുഷ്യനെ പിടിച്ചു കുരിശ് ചുമക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവനെ പിന്തുടർന്നു, വിലാപവും കരച്ചിലും.

അവർ യേശുവിനെയും രണ്ട് കുറ്റവാളികളെയും നഗരമതിലുകൾക്ക് പുറത്ത് "തലയോട്ടി" എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. മൂന്നുപേരെയും കുരിശുകളിൽ തറച്ചു, മധ്യത്തിൽ യേശു ഉണ്ടായിരുന്നു.പീലാത്തോസ് തന്റെ കുരിശിൽ ഒരു അടയാളം വച്ചു, അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു: "യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്ന് എഴുതരുത്!" മഹാപുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ എഴുതിയത് ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു."

കുരിശുകൾ സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷം, യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചു: "പിതാവേ, ഇവരോട് ക്ഷമിക്കണമേ! അവർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർക്കറിയില്ല." സമയം രാവിലെ ഒമ്പത് മണിയായിരുന്നു.ചിലർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "നീ ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ, ആ കുരിശിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരൂ."മതനേതാക്കൾ ചിരിച്ചു, "ഓ, അവന് മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും, പക്ഷേ തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല! അവൻ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ദൈവം എന്തുകൊണ്ട് അവനെ സഹായിക്കുന്നില്ല?"യേശുവിന്റെ അടുത്തായി തൂക്കിയിട്ട കുറ്റവാളികളിൽ ഒരാൾ, "നീ മിശിഹയാണെങ്കിൽ, നിന്നെത്തന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്കൂ" എന്ന് അലറി.

മറ്റേ കുറ്റവാളി തിരിച്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലേ? ഞങ്ങൾ ക്രൂശിക്കപ്പെടാൻ അർഹരാണ്, പക്ഷേ ഈ മനുഷ്യൻ നിരപരാധിയാണ്!" എന്നിട്ട് അവൻ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നീ ഇന്ന് നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെ ഓർക്കേണമേ."യേശു പറഞ്ഞു, "ഇന്ന്, നീ എന്നോടൊപ്പം പറുദീസയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും."പടയാളികൾ യേശുവിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്ത് പരസ്പരം പങ്കിട്ടു. അവന്റെ വസ്ത്രം തുന്നലുള്ളതായിരുന്നു, അതിനാൽ അത് ആർക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് കാണാൻ അവർ ചീട്ടിട്ടു.യേശു തന്റെ അമ്മ കുരിശിനടുത്തും യോഹന്നാൻ സമീപത്തും നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "അമ്മേ, യോഹന്നാനെ നിന്റെ മകനായി നോക്കൂ. യോഹന്നാനേ, എന്റെ അമ്മയെ പരിപാലിക്കണമേ."ഉച്ചയ്ക്ക് ഏകദേശം, ഇരുട്ട് മുഴുവൻ പ്രദേശത്തെയും മൂടി മൂന്ന് മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്നു.ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് മണിക്ക്, യേശു നിലവിളിച്ചു, "എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്ത്?" താമസിയാതെ, എല്ലാം പൂർത്തിയായി എന്ന് അവന് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ദാഹിക്കുന്നു." പടയാളികൾ അടുത്ത് പുളിച്ച വീഞ്ഞിന്റെ ഒരു പാത്രം ഇരുന്നു. ആ മനുഷ്യരിൽ ഒരാൾ ഒരു സ്പോഞ്ചിനൊപ്പം അത് എടുത്തു. അവൻ പുളിച്ച വീഞ്ഞിൽ സ്പോഞ്ച് നിറച്ച് ഒരു ഈസോപ്പ് തണ്ടിൽ വച്ചു. അവൻ അത് യേശുവിന്റെ വായിലേക്ക് ഉയർത്തിയപ്പോൾ ആരും അവനെ തടഞ്ഞില്ല.

വീഞ്ഞ് രുചിച്ചതിനുശേഷം, അവൻ സ്വയം മുകളിലേക്ക് തള്ളി, ഒരു ദീർഘനിശ്വാസമെടുത്ത്, "എല്ലാം പൂർത്തിയായി" എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവൻ പിന്നെ താഴേക്ക് തല കുനിച്ചു ... മരിച്ചു. ആ നിമിഷം, ഒരു ഭ്രകമ്പം ഉണ്ടായി.

വലിയ പാറകൾ രണ്ടായി പിളർന്നു. ദേവാലയത്തിലെ തിരശ്ശീല മുകളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് കീറി. കുരിശിനടുത്ത് നിന്നിരുന്ന പടയാളികൾ ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ ഭയന്നു.അവർ യേശുവിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "സത്യം തന്നെ! ഇവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു!"ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കുരിശിൽ കിടക്കുന്നവരുടെ കാലുകൾ ഒടിക്കാൻ മറ്റു പടയാളികൾ വന്നു. അവരുടെ മരണം വേഗത്തിലാക്കാൻ അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തു. ആദ്യം അവർ രണ്ട് കുറ്റവാളികളുടെയും കാലുകൾ ഒടിച്ചു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ, അവൻ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ കണ്ടു. ഉറപ്പുവരുത്താൻ, ഒരു പടയാളി അവന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് ഒരു കുന്തം കുത്തി.

യോസേഫ് എന്ന ധനികൻ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് യേശുവിന്റെ ശരീരം അടക്കം ചെയ്യാൻ അനുവാദം വാങ്ങി.മതനേതാക്കൾ പീലാത്തോസിനെ കണ്ട് പറഞ്ഞു,"ഈ വഞ്ചകൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് തന്റെ മരണശേഷം മൂന്നാം ദിവസം മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ വന്ന് ശരീരം മോഷ്ടിച്ചേക്കാം, പിന്നീട് അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞേക്കാം എന്ന് ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു."പീലാത്തോസ് കല്ലിൽ ഒരു റോമൻ മുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ സമ്മതിച്ചു,
ശവക്കുഴി കാവൽക്കാരെ നിയമിച്ചു.യോസേഫും സുഹൃത്തായ നിക്കോദേമോസും മൃതദേഹം കുരിശിൽ നിന്ന് താഴെയിറക്കാൻ സഹായിച്ചു.
അവർ അത് സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ മിശ്രിതം കൊണ്ടുള്ള ലിനൻ തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു. യോസേഫ് അത് സ്വന്തം കല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ട് ഒരു വലിയ കല്ല് പ്രവേശന കവാടത്തിന് കുറുകെ ഉരുട്ടിവച്ചു. കല്ലിൽ ഒരു റോമൻ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് യേശുവിന്റെ ശരീരം കാവൽ നിൽക്കാൻ പടയാളികൾ കല്ലറയുടെ മുന്നിൽ നിന്നു.

220 ഉയിർപ്പ്

മത്തായി 27:62- 28:15, മർക്കോസ് 16:1-8, ലൂക്കോസ് 24:1-12, യോഹന്നാൻ 20:1 - 18

ഞായറാഴ്ച പുലർച്ചെ വരെ ഇരുട്ടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ യേശുവിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ എല്ലാം നിശബ്ദമായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ഭ്രകമ്പം ഉണ്ടായി, ഒരു ദൂതൻ കല്ലറയുടെ മുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ വലിയ കല്ല് ഉരുട്ടിമാറ്റി അതിൽ ഇരുന്നു! കാവൽക്കാർ ഭയന്ന് മയങ്ങി. പിന്നെ ... എല്ലാം വീണ്ടും നിശബ്ദമായി.സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ, മഗ്ദലന

മറിയയും മറ്റ ചില സ്ത്രീകളും യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പൂരട്ടാൻ തോട്ടത്തിലേക്ക് നടന്നു. കല്ലറയിൽ നിന്ന് കല്ല് എങ്ങനെ ഉരുട്ടാൻ കഴിയുമെന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചു.
അവർ കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ, പടയാളികൾ പോയെന്നും കല്ല് ഉരുട്ടിമാറ്റിയെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി.അവർ നോക്കി, കല്ലറ ശൂന്യമാണെന്ന് കണ്ടു!മറിയ തിരിഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാരോട് ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ഓടി. മറ്റ് സ്ത്രീകൾ തോട്ടത്തിൽ തന്നെ തങ്ങി. ഒടുവിൽ, അവർ കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ പോയി. അവർ രണ്ട് ദൂതന്മാരെ കണ്ടു. ദൂതന്മാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട! ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെയാണ് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നത്. അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനാൽ അവൻ ഇവിടെയില്ല. പോയി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പത്രോസിനോടും പറയുക." അങ്ങനെ സ്ത്രീകൾ അവരോട് പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യാൻ പോയി.

അതിനിടയിൽ, മറിയ ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടെത്തി, "അവർ യേശുവിന്റെ ശരീരം കൊണ്ടുപോയി, അത് എവിടെയാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല!" എന്ന് പറഞ്ഞു. പത്രോസും യോഹന്നാനും ഇത് കേട്ടപ്പോൾ കല്ലറയിലേക്ക് ഓടി. യോഹന്നാൻ ആദ്യം അവിടെ എത്തി, പക്ഷേ അകത്ത് കയറിയില്ല. പത്രോസ് ഓടി അകത്തേക്ക് കയറി, യോഹന്നാൻ പിന്നാലെ വന്നു. യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണിക്കഷണങ്ങൾ അവർ കണ്ടു, പക്ഷേ ശരീരം കാണുന്നില്ല.എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അറിയാതെ അവർ കല്ലറ വിട്ട് വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. അവർ പോയതിനുശേഷം, മഗ്ദലന മറിയ തോട്ടത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്നു. അവൾ കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ദൂതന്മാരെ കണ്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് കരയുന്നത്?"

"അവർ എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി, അവൻ എവിടെയാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല."അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ അടുത്ത് ഒരു മനുഷ്യൻ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. അത് യേശുവാണെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞില്ല. അത് തോട്ടക്കാരനാണെന്ന് അവൾ കരുതി. "യജമാനനേ, നീ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ, അവൻ എവിടെയാണെന്ന് എന്നോട് പറയൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ അവനെ കൊണ്ടുപോകും."യേശു പറഞ്ഞു: "മറിയേ!" ഉടനെ, അത് ആരാണെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു! അവൾ വീണു അവന്റെ കാൽ പിടിച്ചു, "എന്റെ കർത്താവേ!"

അവൻ പറഞ്ഞു: "എന്നെ പിടിക്കരുത്, പക്ഷേ പോയി എന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് നീ എന്നെ കണ്ടുവെന്ന് പറയൂ." ഉടനെ അവൾ എഴുന്നേറ്റ് ശിഷ്യന്മാരെ കാണാൻ ഓടി.യേശു മറ്റ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു നഗരത്തിലേക്ക് തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ. അവർ വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "പോയി എന്റെ സഹോദരന്മാരെ കണ്ടെത്തി ഞാൻ അവരെ ഗലീലിയിൽ കാണുമെന്ന് അവരോട് പറയുക." എല്ലാ സ്ത്രീകളും ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ട് "യേശു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ അവനെ കണ്ടു, അവനോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു!" എന്ന് പറഞ്ഞു. പുരുഷന്മാർക്ക് അത് സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ പ്രഭാതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ കല്ലറയ്ക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാവൽക്കാരെ ഭയപ്പെടുത്തി. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അവർ പോയി മതനേതാക്കളോട്

കൃത്യമായി പറഞ്ഞു. കുറച്ച് ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം, മഹാപുരോഹിതൻ കാവൽക്കാർക്ക് ധാരാളം പണം നൽകി, "നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്ന് അവന്റെ ശരീരം മോഷ്ടിച്ചുവെന്ന് ആളുകളോട് പറയുക. പീലാത്തോസുമായി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞു. കാവൽക്കാർ പണം വാങ്ങി അവരോട് പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു.

221 എമ്മവൂസിലേക്കുള്ള വഴി

ലൂക്കോസ് 24:13 - 45

യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്, രണ്ട് ശിഷ്യന്മാർ യെരുശലേം വിട്ട് എമ്മാവൂസിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ കുറച്ച് ദിവസങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ ചർച്ച ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവർ തങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് ഒരാൾ നടക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചു. അത് യേശുവാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല.അവൻ ചോദിച്ചു, "നീ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്?"അവർ തിരിഞ്ഞു അവനെ നോക്കി. "നീ ഇവിടെ ഒരു അപരിചിതനാണോ? കഴിഞ്ഞ കുറച്ച് ദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് അറിയില്ലേ?""എന്ത് കാര്യങ്ങൾ?""നമ്മൾ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ച നസറെത്തിലെ യേശുവിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. മൂന്ന് ദിവസം മുമ്പ് നമ്മുടെ നേതാക്കൾ അവനെ ക്രൂശിച്ചു.
"ഇന്ന് രാവിലെ, ചില സ്ത്രീകൾ കല്ലറയുടെ അടുക്കൽ പോയി.അവർ വന്നു ശരീരം കാണാനില്ലെന്ന് ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു.

രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പോയി, തീർച്ചയായും അത് കാണാനില്ല. ഇപ്പോൾ സ്ത്രീകൾ പറയുന്നത് അവർ ദൂതന്മാരെ കണ്ടുവെന്നും കർത്താവിനെ ജീവനോടെ കണ്ടെന്നും ആണ്."യേശു പറഞ്ഞു. "എന്തുകൊണ്ടാണ് നിനക്ക് മനസ്സിലാകാൻ ഇത്ര മടി? മിശിഹാ ഇതെല്ലാം സഹിക്കണമെന്ന് പ്രവാചകന്മാർ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരുന്നു." പിന്നെ അവൻ തിരുവെഴുത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തുടങ്ങി അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു. അവർ എമ്മാവൂസിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അവനോട് പറഞ്ഞു. "ഇപ്പോൾ മുന്നോട്ട് പോകാൻ വളരെ ഇരുട്ടായിരിക്കുന്നു. ദയവായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം താമസിക്കുക." അങ്ങനെ, അവൻ അവരോടൊപ്പം വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

പിന്നെ അവൻ അത് മുറിച്ച് അവർക്ക് കൊടുത്തു. ഉടനെ അവൻ ആരാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. പിന്നെ—അവൻ അപ്രത്യക്ഷനായി! അവർ പരസ്പരം അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി. ഒടുവിൽ അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു, "അവൻ തിരുവെഴുത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചു തന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ജ്വലിച്ചു!" ശിഷ്യന്മാരോട് എന്താണ്

സംഭവിച്ചതെന്ന് പറയാൻ അവർ വേഗത്തിൽ യെരൂശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി. യഹൂദ നേതാക്കളെ ഭയന്ന് അവർ സുരക്ഷിതമായി അടച്ചിരുന്ന ഒരു മുറിയിലായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, "സത്യം! കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. തിരുവെഴുത്ത് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഞങ്ങളോടൊപ്പം നടന്നു. അവൻ ഞങ്ങളോടൊപ്പം അപ്പം മുറിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല." ശിഷ്യന്മാർക്ക് അത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പെട്ടെന്ന് കർത്താവ് അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം!" എന്നിട്ടും, തങ്ങൾ കണ്ടത് യഥാർത്ഥത്തിൽ യേശുവാണെന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അത് ഒരു ആത്മാവാണെന്ന് അവർ കരുതി.അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ കൈകളിലും കാലുകളിലും ഉള്ള വടുക്കൾ നോക്കൂ. ഇതാ, അവയെ തൊടൂ. ഒരു ആത്മാവിന് ഇതുപോലുള്ള മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ല."അവരുടെ സന്തോഷം നിമിത്തം അവർക്ക് ഇപ്പോഴും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.അവൻ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾക്ക് കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ?"അവർ അവന് മത്സ്യവും തേൻകട്ടയും കൊടുത്തു,
അവൻ അത് കഴിച്ചു.തിരുവെഴുത്തുകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ യേശു അവരുടെ മനസ്സ് തുറന്നു.

222 രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ തിരികെ നേടുന്നു

യോഹന്നാൻ **20:24 - 21:19**

യേശു ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ തോമസ് അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ അവനെ കണ്ടെത്തി പറഞ്ഞു, "തോമസ്, ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു! അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു!""അത് അസാധ്യമാണ്! അത് വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ, അവന്റെ കൈകളിലെ ആണിയുടെ പാടുകൾ തൊടുകയും അവൻ കുത്തപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് അവന്റെ വശത്ത് തൊടുകയും വേണം."എട്ട് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, യേശു പെട്ടെന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, തോമസ് അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം!"

അവൻ തോമസിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "വന്ന് എന്റെ കൈകളിലെയും എന്റെ വശങ്ങളിലെയും മുറിവുകൾ തൊടുക. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് ചോദിക്കുന്നത് നിർത്തുക."തോമസ് മുട്ടുകുത്തി. "എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ!"യേശു പറഞ്ഞു, "തോമസ്, നീ എന്നെ കാണുന്നതുകൊണ്ട് നീ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നെ കാണാത്തവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്നിട്ടും അവർ വിശ്വസിക്കും."കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞ്, ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ

ഗലീലിക്കടലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പത്രോസ് മറ്റുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുന്നു." അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങളും പോകാം."

അവർ ഒരു വള്ളത്തിൽ പോയി രാത്രി മുഴുവൻ മീൻ പിടിച്ചു, പക്ഷേ ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. പുലർച്ചെ ഇരുട്ടായപ്പോൾ, കരയിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾക്ക് മീൻ പിടിച്ചോ?""ഇല്ല."" വള്ളത്തിന്റെ വലതുവശത്ത് വല വീശുക." അവർ വല വീശി, പെട്ടെന്ന് വല മീൻ നിറഞ്ഞു.യോഹന്നാൻ പത്രോസിനോട് പറഞ്ഞു, "അത് കർത്താവാണ്."ഇത് കേട്ടപ്പോൾ പത്രോസ് തന്റെ വസ്ത്രം ചുറ്റി വെള്ളത്തിൽ ചാടി കരയിലേക്ക് നീന്തി.മറ്റുള്ളവർ വള്ളത്തിൽ വന്നു, മീൻ നിറഞ്ഞ വല വലിച്ചുകൊണ്ട്. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു തീയിൽ അപ്പവും മീനും പാകം ചെയ്യുന്നത് അവർ കണ്ടു. അവൻ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് കുറച്ചുകൂടി മീൻ കൊണ്ടുവരുവിൻ." 153 വലിയ മീനുകളുള്ള വല വലിക്കാൻ പത്രോസ് മറ്റുള്ളവരെ സഹായിച്ചു. എല്ലാം തയ്യാറായപ്പോൾ, യേശു പറഞ്ഞു,
"വന്നു ഭക്ഷിക്കുവിൻ." അവർ ചുറ്റും കൂടി, അവൻ അവർക്ക് അപ്പവും മീനും കൊടുത്തു.അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ചോദിച്ചു, "ശിമോനേ, നീ ഇവയെക്കാൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?""അതെ, കർത്താവേ. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു."എങ്കിൽ എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ പോറ്റുക."ശിമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?"അവൻ രണ്ടാമതും ചോദിച്ചു, "ശിമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?""അതെ, കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് നിനക്കറിയാമോ?""എന്റെ ആടുകളെ പരിപാലിക്കുക."മൂന്നാം തവണ യേശു ചോദ്യം ചോദിച്ചു.

"ശിമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?"ഈ ചോദ്യം പത്രോസിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "കർത്താവേ, നീ എല്ലാം അറിയുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് നീ അറിയുന്നുവല്ലോ.""എങ്കിൽ നീ എന്റെ ആടുകളെ മേയിക്കണം. നീ ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ, നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തേക്ക് പോയി. എന്നാൽ നീ പ്രായമാകുമ്പോൾ, മറ്റൊരാൾ നിന്നെ നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകും." ഇത് പത്രോസിന്റെ മരണം ദൈവത്തിന് മഹത്വം എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരുമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു.പിന്നെ യേശു, "എന്നെ അനുഗമിക്ക!" എന്ന് പറഞ്ഞു.

223 നിയോഗവും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും

മത്തായി **28:10 -20,** ലൂക്കോസ് **24:47-53,** അപ്പോ. പ്രവൃത്തി **1**

ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിലെ മലയിലേക്ക് പോയി, അവിടെ യേശു അവരെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവൻ പെട്ടെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അവർ അവനെ ആരാധിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "പ്രസംഗിക്കാൻ

ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു. എല്ലാ ജനതകളിലേക്കും പോയി ശിഷ്യരാക്കുക. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവരെ പഠിപ്പിക്കുക. ഞാൻ എപ്പോഴും നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക."

മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം 40 ദിവസത്തേക്ക്, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സമയം ചെലവഴിച്ചു. അവൻ പലർക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, ഒരിക്കൽ 500-ലധികം ആളുകളുടെ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്.പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഒലിവ് പർവതത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "പിതാവിൽ നിന്ന് വാഗ്ദാനം ലഭിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ യെരുശലേം വിട്ടുപോകരുത്. യോഹന്നാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനം സ്വീകരിക്കും."അവർ ചോദിച്ചു, "കർത്താവേ, ഇസ്രായേലിനെ വീണ്ടും ഒരു രാജ്യമാക്കാൻ അങ്ങ് പോകുന്ന സമയമായോ?"

യേശു പറഞ്ഞു, "അത് എപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് പിതാവിനു മാത്രമേ അറിയൂ. അതേസമയം, ആളുകൾക്ക് പാപമോചനം ലഭിക്കുമെന്ന സുവിശേഷം നിങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കണം.""പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുന്നതുവരെ യെരുശലേമിൽ കാത്തിരിക്കുക. ഈ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി നൽകും. യെരുശലേമിൽ ആരംഭിച്ച് മുഴുവൻ ജനതയിലേക്കും ഇത് എത്തിക്കുക. ശമര്യയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒടുവിൽ, ലോകം മുഴുവൻ പോകുക.

യേശു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അവൻ പെട്ടെന്ന് മുകളിലേക്ക് നീങ്ങി ഒരു മേഘത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷനായി. ശിഷ്യന്മാർ മുകളിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു. വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടുപേർ അവരുടെ അരികിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ആകാശത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവിടെ നിൽക്കുന്നത്? യേശു മുകളിലേക്ക് പോകുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടു. അവൻ അതേ രീതിയിൽ തിരിച്ചുവരും."അങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർ യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി.

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു! അവർ ഒരു മുകളിലത്തെ മുറിയിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും അടങ്ങുന്ന മറ്റ് വിശ്വാസികളുമായി കണ്ടുമുട്ടി. യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ വിശ്വാസികളും ഒരേ മനസ്സുള്ളവരായിരുന്നു, ഈ സമയം പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചു.ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, പത്രോസ് എഴുന്നേറ്റ് ആ സംഘത്തോട് സംസാരിച്ചു. "ജനക്കൂട്ടത്തെ തോട്ടത്തിലേക്ക് നയിച്ച് യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തപ്പോൾ യൂദാസ് തിരുവെഴുത്ത് നിവർത്തിച്ചു.

യൂദാസ് നമ്മിൽ ഒരാളായിരുന്നു, ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ എല്ലാ പദവികളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ അതെല്ലാം വിലയ്ക്ക് വിറ്റു. ആ പണം കൊണ്ട് അവൻ ഒരു വയൽ വാങ്ങി, ഇന്ന് അത് 'രക്തനിലം' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ""എന്നിരുന്നാലും, അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരാൾ വരേണ്ടതുണ്ട്. നമുക്ക് ഒരു മനുഷ്യനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം, പക്ഷേ യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ സ്നാനപ്പെടുത്തിയതുമുതൽ അവൻ നമ്മോടൊപ്പമുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. കർത്താവ് നമ്മിൽ നിന്ന് സ്വർഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വ്യക്തി എല്ലാ അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടിരിക്കണം. നമ്മോടൊപ്പം, അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. അന്തിമ പരിഗണനയ്ക്കായി രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അന്തിമ തീരുമാനം എടുക്കാൻ ചീട്ടിടുകയും ചെയ്തു. മത്ഥിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

224 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനം

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2

പെന്തക്കോസ്ത് ദിനത്തിൽ, വിശ്വാസികൾ മുകളിലത്തെ മുറിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവർ ഒരു വലിയ ശബ്ദം കേട്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് വരുന്നതുപോലെയായിരുന്നു അത്. ആ ശബ്ദം മുറി മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു, തീ പോലെ തോന്നിക്കുന്ന ഒന്ന് അവർ കണ്ടു. പെട്ടെന്ന് അത് വേർപിരിഞ്ഞ് ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും മേൽ പതിച്ചു. തൽക്ഷണം, അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു, അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ആളുകൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടു. അവരിൽ പല രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യത്യസ്ത ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ജൂതന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ അവർ പോയി. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അപ്പോസ്തലന്മാർ വിവിധ ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നത് അവർ കേട്ടു, അതിൽ ജനക്കൂട്ടത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും ഭാഷകളും ഉൾപ്പെടുന്നു.
ചിലർ പറഞ്ഞു, "ഇത് അസാധ്യമാണ്!

ഈ മനുഷ്യർക്ക് നമ്മുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവർ ഗലീലിയിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. പക്ഷേ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു."മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു, "ഓ, അവർ മദ്യപിച്ചിരിക്കുന്നു."

പത്രോസ് അവരുടെ മുന്നിൽ എഴുന്നേറ്റ നിന്ന് പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യർ മദ്യപിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവം സാധാരണക്കാരുടെ മേൽ തന്റെ ആത്മാവിനെ പകരുമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ പുരാതന പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞത് ഇതാണ്."

"യേശുവിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ നിങ്ങൾ കണ്ടു. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ അവനെ ക്രൂശിച്ചു—ഒരു കുരിശിൽ തറച്ച് കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. എന്നാൽ ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നതിന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷികളാണ്! അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ പിതാവിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നമുക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് നിങ്ങൾ കാണുന്നത്."ഞാൻ പറയുന്നത് മനസ്സിലാക്കുക. നിങ്ങൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചു, പക്ഷേ ദൈവം അവനെ അത്യധികം ഉയർത്തി കർത്താവും മിശിഹായുമാക്കി!"
ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു, "നീ പറയുന്നത് സത്യമാണ്, പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?"പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ദൈവം നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയ്ക്കും."ആ ദിവസം, സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചവരെ അപ്പോസ്തലന്മാർ സ്നാനപ്പെടുത്തി. വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം 3,000-ത്തിലധികം ആളുകളായി വളർന്നു. പരസ്പരം പഠിക്കാനും അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ നിന്ന് പഠിക്കാനും വേണ്ടി അവർ പലപ്പോഴും ഒത്തുകൂടി. അപ്പോസ്തലന്മാർ നിരവധി അത്ഭുതങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു, വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു. ഈ വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു, ഭക്ഷണം പങ്കിട്ടു.

225 മുടന്തൻ സൗഖ്യമാക്കപ്പെട്ടു

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 3- 4:31

ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്, പത്രോസും യോഹന്നാനും പ്രാർത്ഥനാസമയത്ത് ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോയി. ജനിച്ചതുമുതൽ മുടന്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻ യാചിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. ആലയത്തിൽ പോകുന്നവരോട് പണം യാചിക്കാൻ വേണ്ടി ആളുകൾ അവനെ എല്ലാ ദിവസവും സുന്ദരൻ എന്നൊരു കവാടത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. പത്രോസ് ആ മനുഷ്യന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തി, "എന്നെ നോക്കൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു. പണം ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് ആ മനുഷ്യൻ അവനെ നോക്കി. പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "നിനക്ക് തരാൻ എന്റെ കൈവശം പണമില്ല, പക്ഷേ എന്റെ കൈവശം ഇതിലും മികച്ചത് ഉണ്ട്. നസറെത്തിലെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ നടക്കുക."പത്രോസും യോഹന്നാനും ആ മനുഷ്യനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ കാലുകളും കാലുകളും ബലപ്പെട്ടു.

അവൻ തനിയെ നിന്നു പിന്നെ അവൻ നടന്നു. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ സന്തോഷത്താൽ തുള്ളിച്ചാടുക പോലും ചെയ്തു!ജനങ്ങൾ ആ മനുഷ്യൻ നടക്കുന്നത് കണ്ട്, മുടന്തനായി വാതിലിൽ ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ മൂന്നു പേരുടെയും ചുറ്റും കൂടി.പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ പീലാത്തോസിനോട് ക്രൂശിക്കാൻ പറഞ്ഞ യേശുവിന്റെ നാമത്തിലാണ് ഈ മനുഷ്യൻ സുഖം പ്രാപിച്ചത്. നിങ്ങൾ യേശുവിനെ കൊന്നു, പക്ഷേ ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു.

ഞങ്ങൾ അവനെ കണ്ടു, അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ കഴിയും. "ഈ മനുഷ്യനെ നോക്കൂ. അവൻ യേശുവിന്റെ ശക്തിയാൽ നിൽക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞ് യേശുവിനെ നിങ്ങളുടെ മിശിഹായായി സ്വീകരിക്കുക. ദൈവം നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കും."പത്രോസും യോഹന്നാനും ജനങ്ങളോട് പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് യഹൂദ ഭരണാധികാരികൾ കണ്ടെത്തി, അവർ രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരെ ജയിലിലടച്ചു. എന്നിട്ടും, പലരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായി. വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം
5,000 ൽ അധികമായി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, മഹാപുരോഹിതൻ രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി, അവരെ ന്യായാധിപസംഘത്തിന് മുമ്പാകെ നിർത്തി. ജനങ്ങളോട് പ്രസംഗിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആരാണ് അധികാരം നൽകിയത്? പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വഴിനടത്തിപ്പിലൂടെ പത്രോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "ഈ മനുഷ്യൻ നസറെത്തിലെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ - നിങ്ങൾ കുരിശിൽ കൊന്ന - സുഖം പ്രാപിച്ചു. ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു, അവൻ മാത്രമാണ് രക്ഷാമാർഗ്ഗം."

പത്രോസിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ ഭരണാധികാരികൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. രണ്ടുപേർക്കും ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തതിനാൽ, അവരുടെ ധൈര്യം യേശുവിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നതിൽ നിന്നാണെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു.അത്ഭുതത്തെക്കുറിച്ച് ന്യായാധിപസംഘത്തിന് ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, കാരണം മുടന്തനായ മനുഷ്യൻ അവരുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ സുഖം പ്രാപിച്ചതായി അവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

അവർ ശിഷ്യന്മാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും യേശുവിനെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നത് നിർത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാനും തീരുമാനിച്ചു. പത്രോസും യോഹന്നാനും ഉത്തരം പറയാൻ മടിച്ചില്ല. "ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കാൻ നീ ഞങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അത് അസാധ്യമാണ്! ഞങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതും ഞങ്ങൾക്കറിയാം." നേതാക്കൾ ഒടുവിൽ പത്രോസിനെയും യോഹന്നാനെയും വിട്ടയച്ചു. രണ്ടുപേരും വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവരോട് പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് സന്തോഷിച്ചു. പെട്ടെന്ന് കെട്ടിടം കുലുങ്ങാൻ തുടങ്ങി,

അവരെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു. ഇതോടെ, ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം മറ്റുള്ളവരോട് പറയാൻ അവർക്ക് പുതിയ ധൈര്യം ലഭിച്ചു.

226 അനന്യാസും സഫീറയും

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 4:32-5:16

വിശ്വാസികൾ തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം പങ്കിട്ടു. ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ വിറ്റ് ആ ആവശ്യത്തിന് കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ബർണബാസ് എന്ന ദൈവഭക്തനായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് കുറച്ച് ഭൂമി മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വിറ്റു. അദ്ദേഹം പണം കൊണ്ടുവന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് കൊടുത്തു. അനന്യാസ് എന്ന വിവാഹിത ദമ്പതികളും
സഫീറയും കുറച്ച് ഭൂമി വിറ്റ് അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അത് സഭയുടെ നന്മയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭൂമി വിറ്റതിനുശേഷം അനന്യാസ് തന്റെ മനസ്സ് മാറ്റി. പണത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ച് തങ്ങൾക്കായി സൂക്ഷിക്കാൻ അയാളും ഭാര്യയും തീരുമാനിച്ചു. പണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം സഭയ്ക്ക് നൽകാമെന്ന് ഇരുവരും സമ്മതിച്ചു, പക്ഷേ അതെല്ലാം അവർ നൽകി എന്ന് പറഞ്ഞു. സഫീറയില്ലാതെ അനന്യാസ് വിശ്വാസികളുടെ ഒത്തുചേരലിന് പോയി. അദ്ദേഹം തന്റെ സമ്മാനം പത്രോസിന് നൽകി,

താൻ ഭൂമി വിറ്റപ്പോൾ നേടിയ മുഴുവൻ തുകയും അതാണെന്ന് പറഞ്ഞു. പത്രോസ് അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, "സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം നിറച്ചിരിക്കുന്നു, അവൻ നിന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് കള്ളം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഭൂമി വിൽക്കേണ്ടി വന്നില്ല; അത് വിറ്റുകഴിഞ്ഞാൽ മുഴുവൻ പണവും സഭയ്ക്ക് കൊടുക്കേണ്ടിയും വന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് നീ ഇതിനെക്കുറിച്ച് കള്ളം പറയാൻ തീരുമാനിച്ചത്? നീ ഞങ്ങളോട് കള്ളം പറഞ്ഞില്ല. നീ ദൈവത്തോട് കള്ളം പറഞ്ഞു."

ഇത് കേട്ടയുടനെ അനന്യാസ് വീണു മരിച്ചു. ഇത് സഭയിലാകെ വലിയ ഭയം പടർന്നു. നിരവധി യുവാക്കൾ അവനെ എടുത്ത് തുണികളിൽ പൊതിഞ്ഞ് പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി അടക്കം ചെയ്തു.മൂന്ന് മണിക്കൂറിനു ശേഷം, സഫീറ ഒത്തുചേരലിന് വന്നു. ഭർത്താവിന് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പത്രോസ് അവളോട് ചോദിച്ചു, "നീയും ഭർത്താവും പള്ളിക്ക് നൽകിയ പണത്തിന് ഭൂമി വിറ്റോ?" "അതെ, അതായിരുന്നു ആകെ വിൽപ്പന വില." പത്രോസ് അവളെ നോക്കി, "പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പരീക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സമ്മതിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ശ്രദ്ധിക്കൂ. ആ കാൽപ്പാടുകൾ കാണുന്നുണ്ടോ? അവർ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ അടക്കം ചെയ്ത യുവാക്കളാണ്. ഇപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളുടെ മൃതദേഹം എടുത്ത് അടക്കം ചെയ്യും. ഉടനെ, അവൾ

വീണ മരിച്ചു. യുവാക്കൾ വന്ന് അവൾ നിലത്ത് മരിച്ചുകിടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവർ അവളെ എടുത്ത് ഭർത്താവിന്റെ അരികിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

ഈ വാർത്ത പ്രദേശമാകെ പരന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരാൻ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ആളുകൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു. എന്നിട്ടും, അവരുടെ എണ്ണം വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചു - പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും. യെരുശലേമിൽ നിന്നും ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകൾ രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്ന് വഴിയരികിൽ കിടത്തി. പത്രോസ് കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ നിഴൽ അവരുടെ മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ അവർ സുഖം പ്രാപിച്ചു.

227 അപ്പൊസ്തലന്മാരും ഇടയന്മാരും

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 5:17-6:7

യേശുവിന്റെ സന്ദേശം യെരുശലേമിൽ ഉടനീളം വ്യാപിച്ചു, ഇത് യഹൂദ നേതാക്കളെ കോപാകുലരാക്കി. അവർ കാവൽക്കാരെ അയച്ചു, അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരെ പിടികൂടി ജയിലിലടച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ, ഒരു ദൂതൻ വന്ന് കാവൽക്കാർ കാണാതെ അവരെ വിടുയച്ചു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "രാവിലെ ദേവാലയത്തിൽ പോയി ജനങ്ങളോട് പ്രസംഗിക്കുക." സൂര്യോദയത്തോടെ അപ്പോസ്തലന്മാർ ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോയി.

പിന്നീട് രാവിലെ, മഹാപുരോഹിതൻ ഭരണസമിതിയെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അപ്പോസ്തലന്മാരെ ജയിലിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ കാവൽക്കാരുടെ നായകനെ അയച്ചു. കപ്പിത്താൻ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ജയിൽ മുറി ശൂന്യമായിരുന്നു. അവൻ ഓടിവന്ന് പറഞ്ഞു, "കാവൽക്കാർ അവരുടെ സ്ഥലത്തുണ്ട്, വാതിലുകൾ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ പുരുഷന്മാർ അകത്തില്ല!" ആ നിമിഷം, ഒരാൾ ഓടിവന്ന് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ തടവിലാക്കിയ പുരുഷന്മാർ ഇപ്പോൾ ദേവാലയത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു !"

കാവൽക്കാരുടെ തലവൻ തന്റെ ആളുകളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു, അവിടെ അവർ അപ്പോസ്തലന്മാർ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടു. തന്റെ ആളുകൾ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ അവരെ ബലപ്രയോഗം നടത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. എന്നിട്ടും അപ്പോസ്തലന്മാർ മനസ്സോടെ അവനോടൊപ്പം പോയി. മഹാപുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു, "യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പഠിപ്പിക്കരുതെന്ന് ഞങ്ങൾ നിന്നോട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നീ യെരുശലേമിനെ നിന്റെ ഉപദേശം കൊണ്ട് നിറച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിനെ കൊന്നതിൽ ഞങ്ങൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് നീ പറയുന്നു."

പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "മനുഷ്യരെക്കാൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കണം. യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ച് നീ കൊന്നു, പക്ഷേ ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും നൽകുന്നു."ഇത് മതനേതാക്കളെ കോപാകുലരാക്കി. അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരെ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി, തുടർന്ന് അവരെ എങ്ങനെ കൊല്ലാൻ പോകുന്നുവെന്ന് ചർച്ച ചെയ്തു. കൗൺസിലിലെ ഒരു ബഹുമാന്യ അംഗം പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യരോട് നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രത പാലിക്കുക. അവരെ വെറുതെ വിടുക എന്നതാണ് എന്റെ ഉപദേശം. അവർ മനുഷ്യ വികാരങ്ങൾ പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്ന് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് തടയാൻ കഴിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനെതിരെ പോരാടുകയായിരിക്കും."കുറച്ച് ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം, അവർ ഈ ഉപദേശത്തോട് യോജിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, പുരുഷന്മാരെ വിട്ടയക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരെ അടിക്കുകയും "ഇനി ഒരിക്കലും യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കരുത്" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ സന്തോഷത്തോടെ കൗൺസിൽ വിട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, "യേശുവിന്റെ നാമത്തിനുവേണ്ടി ദൈവം നമ്മെ കഷ്ടപ്പെടാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു!" അവർ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നത് തുടർന്നു, വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചു.ഈ സമയത്ത് ഒരു പ്രശ്നം ഉടലെടുത്തു. അവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിധവകൾക്കായി സഭ കരുതൽ ചെയ്തു.

വിധവകളിൽ ചിലർ ഇസ്രായേലിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു, ചിലർ മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ജൂത സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു. ഇസ്രായേലിൽ നിന്നുള്ളവർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് മികച്ച പരിചരണം ലഭിച്ചു.അപ്പോസ്തലന്മാർ പറഞ്ഞു, "നാം ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ആവശ്യം നിറവേറ്റണം."ഈ ഉത്തരവാദിത്തം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ഏഴ് പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവർ സഭയോട് പറഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഏതൊരാളും വളരെ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെടുകയും വേണം. അവർ അവരുടെ ജ്ഞാനത്തിന് പേരുകേട്ടവരായിരിക്കണം."

എല്ലാവർക്കും ഈ ആശയം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, അതിനാൽ അവർ യോഗ്യതയുള്ള ഏഴ് പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ആ സംഘത്തിൽ സ്റ്റീഫനും ഫിലിപ്പും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഈ പുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഈ ആവശ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇത് വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം വേഗത്തിൽ വളരാൻ കാരണമായി. യഹൂദ പുരോഹിതന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സംഘം പോലും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചു.

228 സ്തെഫാനോസ്, ആദ്യ ക്രിസ്തീയ രക്തസാക്ഷി

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ **6:8-7:60**

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി സ്തെഫാനോസിന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിരവധി യഹൂദ വിഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ വാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനും ശക്തിക്കും എതിരല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹം ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നുണകൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കാവൽക്കാർ പോയി അദ്ദേഹത്തെ ഭരണസമിതിയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെ ഈ കിംവദന്തികൾ നഗരത്തിലുടനീളം പരന്നു. ആളുകൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് കള്ളം പറഞ്ഞു.

"യേശു ഈ ദേവാലയം പൊളിച്ചുമാറ്റി മോശ നമുക്ക് നൽകിയതെല്ലാം മാറ്റുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു" അവർ തിരിഞ്ഞു സ്തെഫാനോസിനെ നോക്കി, പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം ഒരു ദൂതന്റെ മുഖം പോലെയായി. മഹാപുരോഹിതൻ ചോദിച്ചു. "ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ കുറ്റക്കാരനാണോ?" സ്റ്റെഫാനോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു, "ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു, 'നിങ്ങളുടെ രാജ്യം വിട്ട് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുക'" ഇസ്രായേലിന്റെ ഒരു ഹ്രസ്വ ചരിത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്റ്റേഫാനോസ് തുടർന്നു. ദൈവം അബ്രഹാമിന് ദേശം നൽകുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളെ ഒരു വലിയ ജനതയാക്കുമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെങ്ങനെയെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മക്കളില്ലായിരുന്നിട്ടും അബ്രഹാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.

ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യിസ്ഹാക്ക് എന്നൊരു മകൻ ജനിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന് യാക്കോബ് എന്നൊരു മകൻ ജനിച്ചു. അവനിൽ നിന്നാണ് പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾ ഇസ്രായേലിൽ ഉണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ ഈജിപ്തിൽ അടിമകളാക്കപ്പെട്ടു. സ്റ്റേഫാനോസ് പറഞ്ഞു, "ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് നയിക്കാൻ മോശയെ ഉപയോഗിച്ചു. തന്നെപ്പോലെ ഒരു മഹാനായ പ്രവാചകൻ വരുമെന്ന് മോശ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു."

ദാവീദ് രാജാവ് ദൈവത്തിനായി ഒരു ആലയം പണിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് സ്തെഫാനൊസ് പറഞ്ഞു, എന്നാൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ പണിതത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ സോളമനാണ്. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ തണുത്ത ഹൃദയമുള്ള ഒരു മത്സരികളായ ജനമാണ്! നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരെപ്പോലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിങ്ങൾ എതിർക്കുന്നു. അവർ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും ഉപദ്രവിച്ചു, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരുടെ കാൽച്ചുവടുകളിൽ നടക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നീതിമാനായവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു."ന്യായാധിപസംഘം കോപിച്ചു. അവർ അവനെതിരെ നിലവിളിച്ചു. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവ് സ്തെഫാനൊസിനെ നിയന്ത്രിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അവൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു, "സ്വർഗ്ഗം തുറക്കുന്നു, യേശു ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു."

ജനക്കൂട്ടം കൈകൾ ചെവി പൊത്തി, കഴിയുന്നത്ര ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. അവർ
സ്തെഫാനൊസിനെ പിടിച്ചു നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി നിലത്ത് എറിഞ്ഞു. ശൗൽ എന്ന യുവാവിന് അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുത്തു. തുടർന്ന് അവർ വലിയ കല്ലുകൾ എടുത്ത് സ്തെഫാനൊസിന്റെ നേരെ എറിഞ്ഞു.കല്ലുകൾ അവനെ അടിക്കുമ്പോൾ, സ്തെഫാനൊസ് മുകളിലേക്ക് നോക്കി"കർത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ" എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, "കർത്താവേ, ഈ പാപത്തിന് അവരോട് ക്ഷമിക്കേണമേ." അങ്ങനെ, അവൻ അടിയേറ്റ് മരിച്ചു.

ഇത് യെരുശലേമിലെ സഭയെ വലിയ തോതിൽ പീഡിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ശൗൽ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ നയിച്ചു, അവർ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും അവരുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി ജയിലിലടച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ, നിരവധി വിശ്വാസികൾ യെരുശലേം വിട്ട് ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പോയി. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പോസ്തലന്മാർ യെരുശലേമിൽ താമസിച്ചു.

229 ഫിലിപ്പോസിന്റെ ശുശ്രൂഷ

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 8:4 - 40

യെരുശലേമിൽ പീഡനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, വിശ്വാസികൾ പ്രദേശമാകെ ചിതറിപ്പോയി. അവർ പോയിടത്തെല്ലാം, അവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് ആളുകളോട് പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പ് ശമര്യ നഗരത്തിൽ പോയി ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ജനത്തിനിടയിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവനെ അനുവദിച്ചു. അശുദ്ധാത്മാക്കൾ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷവാതക്കാരും മുടന്തരും സുഖം പ്രാപിച്ചു.

നഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾ കണ്ടതിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു, അതിനാൽ അവർ അവന്റെ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു. അവർ കേട്ടതിൽ സന്തോഷം നിറഞ്ഞവരായി.
ശിമോൻ എന്നൊരു മനുഷ്യന്റെ മന്ത്രവാദം പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നവരാണ് എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം കേട്ടപ്പോൾ അവർ അത് സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. ശിമോനും വിശ്വസിച്ചു, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം സ്നാനമേറ്റു. ശമര്യയിലെ ജനങ്ങൾ സുവിശേഷം സ്വാഗതം ചെയ്തുവെന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാർ കേട്ടു, അതിനാൽ അവർ പത്രോസിനെയും യോഹന്നാനെയും അവരെ കാണാൻ അയച്ചു. അവർ എത്തിയപ്പോൾ, വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു, ദൈവത്തോട് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. രണ്ടുപേരും ജനങ്ങളുടെ മേൽ

കൈ വച്ചു, ഉടനെ ജനങ്ങൾക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ലഭിച്ചു.ശിമോൻ അത്ഭുതത്തോടെ ഇത് നോക്കി. അദ്ദേഹം പത്രോസിനും യോഹന്നാനും പണം നൽകി, "എനിക്ക് ഈ ശക്തി തരൂ, അങ്ങനെ ഞാൻ ആളുകളുടെ മേൽ എന്റെ കൈകൾ വയ്ക്കും, അപ്പോൾ അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ലഭിക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞു.പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പണത്തോടൊപ്പം നശിപ്പിക്കപ്പെടും. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ പഴയ വഴികളിൽ തന്നെ തുടരുന്നു. തിന്മ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നു. അത് നീക്കം ചെയ്യാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക."

"ദയവായി എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. ഇത് സംഭവിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" എന്ന് ശിമയോൻ നിലവിളിച്ചു.പത്രോസും യോഹന്നാനും യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിയതിനുശേഷം, ദൈവം ഒരു ദൂതനെ ഫിലിപ്പിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. "യെരുശലേമിൽ നിന്ന് തെക്കോട്ടുള്ള വഴിയിലൂടെ പോകുക."ഫിലിപ്പ് അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ എത്യോപ്യയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം അവരുടെ രാജ്ഞിയുടെ ട്രഷററായിരുന്നു. ആരാധനയ്ക്കായി അദ്ദേഹം യെരുശലേമിൽ പോയിരുന്നു.

ആത്മാവ് ഫിലിപ്പോസിനോട് ആ മനുഷ്യന്റെ രഥത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാളിൽ നിന്ന് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വായിക്കുന്നതായി അയാൾ കണ്ടെത്തി.ഫിലിപ്പ് ചോദിച്ചു: "നീ വായിക്കുന്നത് നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ?ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു: "ഇല്ല, എനിക്ക് ആരെങ്കിലും അത് വിശദീകരിച്ചു തരണം. പ്രവാചകൻ തന്നെക്കുറിച്ചോ മറ്റാരെക്കുറിച്ചോ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ?" ഫിലിപ്പ് രഥത്തിൽ കയറി യേശുവിനെയും പാപമോചനത്തെയും കുറിച്ച് അവനോട് പറഞ്ഞു.

അവർ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ മനുഷ്യൻ ചോദിച്ചു, "നോക്കൂ, കുറച്ച് വെള്ളമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ തന്നെ എനിക്ക് സ്നാനം ഏൽക്കാമോ?" ഫിലിപ്പ് ചോദിച്ചു, "യേശു മിശിഹായാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ നിങ്ങളുടെ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് സ്നാനം സ്വീകരിക്കാം."എത്യോപ്യൻ നിർത്തി, "യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു"എന്ന് പറഞ്ഞു.അവർ രഥം നിർത്തി, വെള്ളത്തിലേക്ക് പോയി, ഫിലിപ്പ് അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. ആ മനുഷ്യൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ഫിലിപ്പ് പോയി എന്ന് അവൻ കണ്ടു. ആത്മാവ് അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി.ഫിലിപ്പ് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തായി കാണപ്പെട്ടു, അങ്ങനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടണംതോറും പോയി.

230 ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരം

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 9:1-31

യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചവരെ വേട്ടയാടി കൊല്ലാനുള്ള ഒരു നീക്കത്തിലായിരുന്നു ശൗൽ. ദമാസ്കസിലേക്ക് പോകാനും വിശ്വാസികളെ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരാനും മഹാപുരോഹിതനിൽ നിന്ന് അവന് അധികാരം ലഭിച്ചു. അവനും അവന്റെ ആളുകളും ദമാസ്കസിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ, പെട്ടെന്ന് അവരുടെ ചുറ്റും ഒരു പ്രകാശം പ്രകാശിച്ചു, ശൗൽ നിലത്തുവീണു. "ശൗലേ! ശൗലേ! നീ എന്തിനാണ് എന്നോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്?" "നീ ആരാണ് കർത്താവേ?" "നീ പീഡിപ്പിക്കുന്ന യേശുവാണ് ഞാൻ. നിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരെ പോരാടുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്." ശൗലിനൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നവർക്ക് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ ശബ്ദം അവർ കേട്ടു, പക്ഷേ ആരെയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
ശൗൽ വിറച്ചു. "കർത്താവേ, ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?" "നഗരത്തിലേക്ക് പോകൂ, എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നിന്നോട് പറയും." ശൗൽ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ താൻ അന്ധനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി.

മറ്റുള്ളവർ അവനെ നഗരത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അവൻ മൂന്നു ദിവസം കാത്തിരുന്നു, ഒന്നും കഴിക്കാനോ കുടിക്കാനോ വിസമ്മതിച്ചു.കർത്താവ് ദമാസ്കസിലെ ഒരു ശിഷ്യനോട് സംസാരിച്ചു."അനന്യാസേ, നീ നേരെ തെരുവിലെ ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്ന് തർസൊസുകാരനായ ശൗലിനെ അന്വേഷിക്ക. അവന്റെമേൽ കൈകൾ വെച്ചാൽ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിക്കും."അനന്യാസ് ആശങ്കാകുലനായിരുന്നു. "കർത്താവേ, ഈ അക്രമാസക്തനായ മനുഷ്യനെ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. നിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനെയും തടവിലാക്കാൻ അവൻ ഇവിടെയുണ്ട്."കർത്താവ് പറഞ്ഞു, "അവൻ എന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദാസനാണ്.അവൻ യഹൂദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും സുവിശേഷം അറിയിക്കും. അവൻ എനിക്കുവേണ്ടി വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെടും."

അനന്യാസ് അവനെ കണ്ടു പറഞ്ഞു, "സഹോദരാ ശൗലേ, യേശു വഴിയിൽവച്ചു നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി, എന്നോടു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പറഞ്ഞു.
അനന്യാസ് ശൗലിന്റെ തലയിൽ കൈകൾ വച്ചു. "നിനക്കു കാഴ്ച തിരികെ ലഭിക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയുകയും ചെയ്യുവിൻ!"ഉടനെ ശൗലിന് കാഴ്ച ലഭിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെ അവൻ സ്നാനമേറ്റു, ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

ശൗൽ ദമാസ്കസിൽ വിശ്വാസികളോടൊപ്പം കുറച്ചു ദിവസം ചെലവഴിച്ചു, തുടർന്ന് യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് പ്രസംഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. യേശുവിന്റെ അനുയായികളെ കൊല്ലാനാണ് അവൻ അവിടെ വന്നതെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നതിനാൽ ആളുകൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ അവന്റെ വാക്കു കേട്ടു,

യേശുവിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവൻ വളരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നവനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. ആർക്കും അവനോട് തർക്കിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അവർ അവനെ കൊല്ലാൻ തീരുമാനിച്ചു.

നഗരം വിട്ടുപോകാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവനെ പിടിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പദ്ധതി. വിശ്വാസികൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞു, അവനെ നഗരമതിലിനടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവർ അവനെ ഒരു വലിയ കൊട്ടയിൽ കിടത്തി മറുവശത്ത് ഇറക്കിവിട്ടു അവിടെ നിന്ന് അവൻ യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി.യെരുശലേമിലെ വിശ്വാസികൾ അവനെ ഭയപ്പെട്ടു. അവൻ തങ്ങളെ കുടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. അങ്ങനെ ബർന്നബാസ് ശൗലിനെ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവന് സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവരോട് പറഞ്ഞു. "കർത്താവ്
ദമാസ്കസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ശൗലിന് പ്രത്യക്ഷനായി. അന്നുമുതൽ അവൻ വളരെ ധൈര്യത്തോടെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ചുവരുന്നു.

വിശ്വാസികൾ ഒടുവിൽ ശൗലിനെ സ്വീകരിച്ചു, അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിച്ചു. അവൻ യെരുശലേമിൽ പോയി എല്ലാവരോടും കർത്താവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ചിലർ അവനുമായി തർക്കിക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ വീണ്ടും അവന്റെ പ്രേരണാശക്തിയോട് മത്സരിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ, അവർ അവനെ കൊല്ലാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി.ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസികൾ അവരുടെ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കി, അവനെ തർസസിലേക്ക് അയച്ചു. ഇസ്രായേലിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് ഇത് സമാധാനത്തിന്റെ ഒരു കാലം ആരംഭിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ വിശ്വാസത്തിൽ വളരുകയും എണ്ണത്തിൽ പെരുകുകയും ചെയ്തു.

231 ദോർഖാസിന്റെ സൗഖ്യം

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 9:32-43

പത്രോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിലായി സഞ്ചരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചും സഹവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും ജീവിച്ചു. ഒരു സ്ഥലത്ത്, എട്ട് വർഷമായി കിടക്കയിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു തളർവാതരോഗിയെ അവൻ കണ്ടു. പത്രോസ് അവനോട് പറഞ്ഞു, "കർത്താവായ യേശു നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തി, എഴുന്നേൽക്കൂ." ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സുഖം പ്രാപിച്ചു എഴുന്നേറ്റു. ആ പ്രദേശത്തുള്ള ആളുകൾ ആ മനുഷ്യനെ കണ്ടു, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കേട്ടു, അവരിൽ പലരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. യോപ്പ പട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്ത് ദോർ ഖാസ് എന്നൊരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യയായി അവൾ ആളുകളെ സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവൾ രോഗിയായി മരിച്ചു. അവളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ അവളുടെ ശരീരം

സംസ്കരിക്കാൻ ഒരുക്കി, ഒരു മുകളിലത്തെ മുറിയിൽ വച്ചു. പത്രോസ് ആ പ്രദേശത്തുണ്ടെന്ന് യോപ്പയിലെ ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ, അവർ രണ്ടുപേരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "ദയവായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഉടൻ വരൂ." പത്രോസ് സമ്മതിച്ച് അവരോടൊപ്പം പോയി. അവൻ യോപ്പയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവർ അവനെ ദോർക്കസിന്റെ ശരീരം വെച്ചിരുന്ന വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവൻ മുകളിലേക്കു പോയി, അവൾക്കുവേണ്ടി വിലപിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ കണ്ടു. അവർ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ, ദോർ ഖാസ് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ വിവിധ വസ്ത്രങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും അവർ അവനെ കാണിച്ചു. പത്രോസ് അവരെ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മൃതശരീരത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: "ദോർ ഖാസ്, എഴുന്നേൽക്കൂ!" അതോടെ അവൾ കണ്ണുതുറന്ന് പത്രോസിനെ കണ്ടു. അങ്ങനെ അവൾ എഴുന്നേറ്റു. അവൻ അവളെ കിടക്കയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു, തുടർന്ന് മറ്റ് സ്ത്രീകളെ വിളിച്ചു. അവൻ ദോർ ഖാസിനെ ജീവനോടെ അവരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇക്കാര്യം യോപ്പയിൽ എല്ലായിടത്തും പരന്നു, അനേകർ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.

232 കൊർന്നേല്യൊസ്

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ **10 - 11:18**

കൊർണേലിയോസ് റോമൻ സൈന്യത്തിലെ ഒരു സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചിരുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഒരു ദൂതൻ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു,

"കൊർണേലിയോസേ, ദൈവം നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടിരിക്കുന്നു. യോപ്പയിലേക്ക്, കടലിനടുത്ത് താമസിക്കുന്ന ശിമോൻ എന്ന തോൽപ്പണിക്കാരന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ആളുകളെ അയയ്ക്കുക. അവിടെ പത്രോസ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെ അവർ കണ്ടെത്തും, അവൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയും."അതോടെ, ദൂതൻ അപ്രത്യക്ഷനായി.ഉടനെ, കൊർണേലിയോസ് യോപ്പയിലേക്ക് ആളുകളെ അയച്ചു.

പിറ്റേന്ന് ഉച്ചയോടെ അവർ എത്തി. അവർ അവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പ്, പത്രോസ് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി തുറന്ന മേൽക്കൂരയിലേക്ക് കയറി. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ വിശന്നു, ഒരു മയക്കത്തിലായി. ആകാശം തുറന്നിരിക്കുന്നതും ഒരു വലിയ വിരിപ്പ് താഴേക്ക് വരുന്നതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. യഹൂദന്മാർക്ക് ഭക്ഷിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത എല്ലാത്തരം മൃഗങ്ങളും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു."പത്രോസേ, എഴുന്നേറ്റ ഈ മൃഗങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ കൊന്ന് തിന്നുക.""കർത്താവേ, മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയതൊന്നും ഞാൻ ഒരിക്കലും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ."

ആ ശബ്ദം പറഞ്ഞു, "ദൈവം ശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതിനെ മലിനമെന്നോ അശുദ്ധമെന്നോ വിളിക്കരുത്." ഇത് രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും സംഭവിച്ചു. അപ്പോൾ വിരിപ്പ് സ്വർഗത്തിലേക്ക് തിരികെ പോയി.പത്രോസ് ഉണർന്നു, ഈ ദർശനത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് അറിയാതെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി. ആ നിമിഷം, കൊർന്നേല്യൊസിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പറഞ്ഞു,"ഞാൻ ഈ പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവരോടൊപ്പം പോകാൻ മടിക്കേണ്ട."പത്രോസ് ഇറങ്ങിവന്ന് അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. അവർ കൊർന്നേല്യൊസിനെക്കുറിച്ച് അവനോടു പറഞ്ഞു, അവൻ അവരോടൊപ്പം പോകാൻ സമ്മതിച്ചു. രാവിലെ അവൻ നിരവധി വിശ്വാസികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവർ യാത്ര തുടർന്നു.

പിറ്റേന്ന് അവർ എത്തി, കൊർന്നേല്യൊസ് അവരെ എതിരേൽക്കാൻ ഓടി. അവൻ പത്രോസിന്റെ മുമ്പിൽ വീണു അവനെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "എഴുന്നേൽക്കൂ! ഞാൻ വെറും ഒരു മനുഷ്യനാണ്."കൊർന്നേല്യൊസിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം കേൾക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ മറ്റുള്ളവരെ അവിടെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. പത്രോസ് ആ കൂട്ടത്തോട് പറഞ്ഞു. "ദൈവം വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇപ്പോൾ മറ്റു ജനതകളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകളെ തന്നിലേക്ക് വിളിക്കുന്നുവെന്നും ദൈവം എനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ, ഇസ്രായേലിന് നൽകപ്പെട്ട സന്ദേശം ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയാം. യേശുക്രിസ്തു എല്ലാവരുടെയും കർത്താവാണ് എന്നതാണ് അത്."

പിന്നെ അവൻ യേശുവിനെയും അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെയും കുറിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞു. യഹൂദ നേതാക്കൾ അവനെ എങ്ങനെ കൊന്നുവെന്നും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചതെങ്ങനെയെന്നും അവൻ വിവരിച്ചു.

പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും പാപമോചനം ലഭിക്കും."അവൻ ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞയുടനെ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് വീട്ടിലെ എല്ലാവരെയും നിറച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം ജാതികൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതായി കണ്ടപ്പോൾ യഹൂദ വിശ്വാസികൾ ഇത് ഞെട്ടിപ്പോയി. പത്രോസ് അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു, "നമ്മൾ ഈ ആളുകളെ സ്നാനപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ടോ?" അവരെല്ലാം സമ്മതിച്ചു, അങ്ങനെ പുതിയ വിശ്വാസികൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനമേറ്റു. ഈ വാർത്ത വളരെ പെട്ടെന്ന് രാജ്യമെമ്പാടും വിശ്വാസികളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചു. ജറുസലേമിലെ നേതൃത്വം പത്രോസിനോട് ചോദിച്ചു, "നീ ജാതികളുടെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു, അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവോ?" എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം കൃത്യമായി വിശദീകരിച്ചു.

അവൻ , മട്ടുപ്പാവിലെ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചും, കൊർന്നേല്യൊസിന്റെ വീട്ടിലെ ജനക്കൂട്ടത്തെക്കുറിച്ചും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ജനത്തെ എങ്ങനെ നിറച്ചുവെന്നും അവരോട് പറഞ്ഞു. അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചു, "നാം കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയ അതേ ദാനം അവർക്കും നൽകി. എനിക്ക് എങ്ങനെ ദൈവത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ കഴിയും?" ഇത് കേട്ടപ്പോൾ യെരുശലേമിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു വാദവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ പറഞ്ഞു, "ദൈവം ജാതികൾക്ക് പാപമോചനവും നിത്യജീവനും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

233 അന്തൊക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 11:19-30

സ്തെഫാനൊസിന്റെ കൊലപാതകം വലിയൊരു പീഡനത്തിന് തുടക്കമിട്ടു.

അതുകൊണ്ട്, ചില വിശ്വാസികൾ വടക്കോട്ട് അന്ത്യോക്യ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി. അവർ ആദ്യം അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവർ യഹൂദന്മാരോട് മാത്രം പ്രസംഗിച്ചു, പക്ഷേ ഒടുവിൽ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം ജാതികളുമായും പങ്കിട്ടു. ദൈവം ഇതിനെ മാനിക്കുകയും അവരുടെ പഠിപ്പിക്കലിന് വലിയ ശക്തി നൽകുകയും ചെയ്തു. പല ജാതികളും യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് യെരുശലേമിലെ സഭ കേട്ടു, അവർ അന്വേഷിക്കണമെന്ന് തോന്നി, അതിനാൽ അവർ ബർണബാസിനെ അയച്ചു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, സഭ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവൻ നിരീക്ഷിച്ചു - ദൈവം അവരെ സമൃദ്ധമായ കൃപയാൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൻ കണ്ടെത്തി!ബർണബാസ് സന്തോഷിച്ചു, അതിനാൽ അവൻ വിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. എപ്പോഴും യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാനും കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചതിൽ വിശ്വസ്തത പുലർത്താനും അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു.

ജനങ്ങൾ ബർണബാസിന്റെ ഉപദേശത്തോട് പ്രതികരിച്ച കാരണം അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും നിറഞ്ഞ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. ഇത് കൂടുതൽ ആളുകൾ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് വരാൻ കാരണമായി. ബർണബാസിന് സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. അങ്ങനെ അവൻ തർസൊസിലേക്ക് പോയി ശൗലിനെ കണ്ടെത്തി. അവർ രണ്ടുപേരും അന്ത്യൊക്യയിലേക്ക് മടങ്ങി, ഒരു വർഷം മുഴുവൻ വിശ്വാസികളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു. അവർ വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. അന്ത്യൊക്യയിൽ വെച്ചാണ് ശിഷ്യന്മാരെ ആദ്യം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന് വിളിച്ചത്. അന്ത്യൊക്യയിലെ സഭയ്ക്ക് വലിയ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുമെന്ന് കർത്താവ് വെളിപ്പെടുത്തി. അത് വന്നപ്പോൾ, യെഹൂദ്യയിൽ അത് വളരെ മോശമായിരുന്നു. അന്ത്യൊക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ യെരുശലേമിലെ സഹവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാകുലരായിരുന്നു. അവർ ഒരു പിരിവ് നടത്തി, ഓരോ കുടുംബവും അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് നൽകി. അവർ ബർന്നബാസിനോടും ശൗലിനോടും യരുശലേമിലെ സഭയ്ക്കായി ഒരു ധനശേഖരം എടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

234 ജയിൽ തകരുന്നു

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 12

ഹെരോദാ രാജാവ് ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച സമയത്താണ് ബർന്നബാസും ശൗലും യെരുശലേമിൽ എത്തിയത്. യോഹന്നാന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചത്. ഒടുവിൽ ഹെരോദാവ് യാക്കോബിനെ കൊല്ലാൻ ഉത്തരവിട്ടു. ഇത് യഹൂദന്മാർക്ക് എത്രമാത്രം ഇഷ്ടമാണെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ പത്രോസിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് തടവിലാക്കി. പതിനാറ് പടയാളികൾ അവനെ കാവൽ നിന്നു. സഭ പത്രോസിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ നിന്നില്ല.വധിക്കപ്പെടുന്നതിന് തലേ രാത്രിയിൽ, പത്രോസ് രണ്ട് കാവൽക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അവന്റെ കൈകളും കാലുകളും ചങ്ങലകളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മറ്റ് കാവൽക്കാർ ജയിലിലെ വിവിധ വാതിലുകൾക്കരികിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.
പെട്ടെന്ന്, ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തടവറയിൽ വെളിച്ചം നിറഞ്ഞു. പത്രോസ് ഉണർന്നില്ല; അതിനാൽ ദൂതൻ അവനെ തട്ടി. "ഉണർന്ന് വസ്ത്രം ധരിക്കുക."

പത്രോസ് മുകളിലേക്ക് നോക്കി ദൂതനെ കണ്ടു, പക്ഷേ ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. താൻ ഒരു ദർശനം കാണുന്നുവെന്ന് അവൻ കരുതി. എന്നിട്ടും, അവൻ എഴുന്നേറ്റു, അവന്റെ ചങ്ങലകൾ നിലത്ത് വീണു.ദൂതൻ പറഞ്ഞു, "എന്നെ അനുഗമിക്കുക." പത്രോസ് അവനെ പിന്തുടർന്ന് നിരവധി

കാവൽക്കാർ കടന്ന് അവർ നഗരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഇരുമ്പുവാതിലിനടുത്തെത്തി. പത്രോസ് അത് സ്വയം തുറക്കുന്നത് കണ്ടു.

അവർ ഒരു നഗരവീഥിയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ദൂതൻ അപ്രത്യക്ഷനായി. പത്രോസ് രാത്രിയിലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് നിന്നു, ഒടുവിൽ താൻ സ്വപ്നം കാണുന്നതല്ലെന്ന് മനസ്സിലായി. വിശ്വാസികൾ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നിടത്തേക്ക് അവൻ പോയി വാതിലിൽ മുട്ടി.ഒരു വേലക്കാരി പെൺകുട്ടി മറുപടി പറയാൻ വന്നു. വാതിലിലൂടെ പത്രോസിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് അവൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവൾ വീട്ടിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "പത്രോസ് വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു.

അവർ അവളെ വിശ്വസിച്ചില്ല, പക്ഷേ അവൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു, "ഞാൻ കേട്ടത് എനിക്കറിയാം. പത്രോസ് വാതിലിലാണ്." അവർ പറഞ്ഞു, "അത് അസാധ്യമാണ്! പത്രോസ് തടവിലാണ്. നിങ്ങൾ അവന്റെ ദൂതനെ കേട്ടിരിക്കാം." പത്രോസ് വാതിലിൽ മുട്ടുന്നത് തുടർന്നു, അതിനാൽ അവർ ഒടുവിൽ വാതിൽ തുറന്നു. അവൻ അവിടെ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഞെട്ടിപ്പോയി, എല്ലാവരും ഒരേ സമയം സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. പത്രോസ് പറഞ്ഞു, "ദയവായി, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയട്ടെ."

പിന്നെ കർത്താവ് തന്നെ വിടുവിക്കാൻ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് അവൻ അവരോട് കൃത്യമായി പറഞ്ഞു. താൻ ചെയ്തതിന് എല്ലാവരും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, പത്രോസിനെ കാണാനില്ലെന്ന് കണ്ട് കാവൽക്കാർ ഭയന്നു! ഹെരോദാവ് പുറത്തെത്തിയപ്പോൾ, പതിനാറ് പേരെയും വധിച്ചു. പിന്നെ ഹെരോദാവ് തീരദേശത്തുള്ള ഒരു ഭദ്രാസനത്തിൽ ചെന്ന് ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തോട് ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. അവൻ പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഇത് ഒരു ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമാണ്!" ഹെരോദാവ് അഹങ്കാരിയായി മാറി. പെട്ടെന്ന്, ഒരു ദൂതൻ അവനെ അടിച്ചു, അവൻ കൃമിബാധിതനായി മരിച്ചു.
ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി വളർന്നു വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.ബർന്നബാസും ശൗലും യെരുശലേം വിട്ട് അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് മടങ്ങി, യോഹന്നാൻ മർക്കോസിനെയും കൂടെ കൂട്ടി.

235 ആദ്യ മിഷണറി യാത്ര

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ **13**

അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയോട് പരിശുദ്ധാത്മാവ് പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ബർന്നബാസിനെയും ശൗലിനെയും ഒരു പ്രത്യേക വേലയ്ക്കായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു." അങ്ങനെ നേതൃത്വം അവരെ കർത്താവിനെ സേവിക്കാൻ അയച്ചു. അവർ യോഹന്നാൻ മർക്കോസിനെയും കൂട്ടി സൈപ്രസ് ദ്വീപിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി. ദ്വീപിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അവിടെ യഹൂദ പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. ശൗലിനെ പൗലോസ് എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. ദ്വീപിന്റെ ഗവർണർ തന്റെ ഉത്തമ ജ്ഞാനത്തിനും പഠിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയ്ക്കും പേരുകേട്ടവനായിരുന്നു. ബർന്നബാസും പൗലോസും വന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം തന്നോട് പറയാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മന്ത്രവാദം ചെയ്യുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം നാടുവാഴിയെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പൗലോസ് മന്ത്രവാദിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, "നീ ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവാണ്. കർത്താവിനെതിരെ സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തു,നോക്കൂ! കർത്താവ് നിന്നെ അന്ധനാക്കാൻ പോകുന്നു.

ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ അന്ധനായി. മറ്റുള്ളവർ അവനെ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ നിർബന്ധിതനായി. ഗവർണർ ഞെട്ടിപ്പോയി, പൗലോസിനെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രദ്ധിച്ചു. താമസിയാതെ അവൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. ഇതിനുശേഷം, പൗലോസും മറ്റുള്ളവരും വൻകരയിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി, അവിടെ യോഹന്നാൻ മർക്കോസ് യെരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി. ശബ്ബത്ത് ദിവസമായതിനാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ സിനഗോഗിലേക്ക് പോയി. നേതാവ് അവരോട് പറഞ്ഞു, "സുഹൃത്തുക്കളേ, നിങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹന സന്ദേശം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കൂ."പൗലോസ് എഴുന്നേറ്റ് അവരോട് സംസാരിച്ചു. ഇസ്രായേലിന്റെ കഥകൾ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചത്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ദാവീദ് രാജാവിന്റെ വംശത്തിൽ നിന്ന് ഒരു രക്ഷകനെ കൊണ്ടുവരുമെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.യേശു ആ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റി. യെരുശലേമിലെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് ഇതെല്ലാം അറിയാമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ച് കൊന്നു. പിന്നെ അവർ അവനെ ഒരു കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു, എന്നാൽ ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു!
"യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്നും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് പാപമോചനം നൽകുമെന്നും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഇവിടെയുണ്ട്. ദൈവം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നത് നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക."ചില യഹൂദന്മാർ പൗലോസിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ദൈവകൃപ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവർ അടുത്ത ശബ്ബത്തിൽ അവൻ മടങ്ങിവരണമെന്നും അങ്ങനെ അവർക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ സംസാരിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചു.

അടുത്ത ആഴ്ച യഹൂദന്മാർ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ദൈവസന്ദേശം കേൾക്കാൻ നഗരം മുഴുവനും അവിടെയുണ്ടെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ അസൂയപ്പെടുകയും പൗലോസിനും ബർന്നബാസിനും എതിരെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.പൗലോസ് പറഞ്ഞു, "ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം ആദ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് ശരിയായിരുന്നു. പക്ഷേ നിങ്ങൾ അത് സ്വീകരിച്ചില്ല.നിങ്ങൾ നിത്യജീവന് യോഗ്യരല്ല. ഇനി നമുക്ക് അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് തിരിയാം, കാരണം അവർ ശ്രദ്ധിക്കും." ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ജാതികൾ സന്തോഷിച്ചു, പലരും സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചു. ദൈവവചനം ആ പ്രദേശമാകെ വ്യാപിച്ചു, അത് യഹൂദന്മാരെ കോപാകുലരാക്കി. ഒടുവിൽ അവർ

പൗലോസിനെയും ബർന്നബാസിനെയും പീഡിപ്പിക്കാൻ പട്ടണനേതാക്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ, ആ പുരുഷന്മാർക്ക് ആ പ്രദേശം വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നഗരത്തിലെ ശിഷ്യന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവരായി, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സന്തോഷം നിറഞ്ഞിരുന്നു.

236 ആരാധനയിൽ നിന്ന് കല്ലേറിലേക്ക്

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 14

പൗലോസും ബർന്നബാസും ഇക്കോന്യ എന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി യഹൂദ പള്ളിയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം പ്രസംഗിച്ചു. പ്രതികരണങ്ങൾ അതിരുകടന്നതായിരുന്നു. ഒരു വലിയ കൂട്ടം യഹൂദന്മാരും വിജാതീയരും യേശുവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ ഇടറിപ്പോയി ഒടുവിൽ ജനങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ ഇളക്കിവിട്ടു. താമസിയാതെ നഗരം മുഴുവൻ ഒരു കലാപമായി. പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനുള്ള ഏക മാർഗം പൗലോസിനെയും ബർന്നബാസിനെയും കൊല്ലുക എന്നതാണെന്ന് നഗരാധികാരികൾ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഇത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. അവർ ലുസ്ത്ര എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ജനനം മുതൽ മുടന്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻ സമീപത്ത് ഇരുന്നു. പറയുന്നതെല്ലാം അവൻ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു. പൗലോസ് ആ മനുഷ്യനെ നോക്കി ദൈവം അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. "എഴുന്നേൽക്കൂ!" എന്ന് അവൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ എഴുന്നേറ്റു നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ജനങ്ങൾ ഇത് കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവർ വിളിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങി, "ദൈവങ്ങൾ നമ്മെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു!" മനുഷ്യരെപ്പോലെ തോന്നിക്കുന്ന ദൈവങ്ങളെ കാണാൻ ആളുകൾ ചുറ്റും കൂടി. താമസിയാതെ ഒരു പുറജാതീയ പുരോഹിതൻ ചില മൃഗങ്ങളുമായി ഓടിവന്നു. അവനും ജനങ്ങളും പൗലോസിനും ബർന്നബാസിനും ബലിയർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ പരിഭ്രാന്തരായി ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലേക്ക് ഓടി, "നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരാണ്. ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് നല്ല വാർത്ത നൽകാൻ ഇവിടെയുണ്ട്.ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ അത്തരം വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് തന്നിലേക്ക് തിരിയണമെന്നാണ്. അവനാണ് എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചത്, നിങ്ങളുടെ ദൈനംദിന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതും അവൻ തന്നെയാണ്. എന്നിട്ടും ജനങ്ങൾ അവർക്ക് മൃഗങ്ങളെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.ഈ ബഹളത്തിനിടയിൽ, പൗലോസും ബർന്നബാസും താമസിച്ചിരുന്ന മറ്റ് നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് യഹൂദന്മാർ എത്തി. ജനക്കൂട്ടത്തെ കോപാകുലരായ ഒരു ജനക്കൂട്ടമാക്കി മാറ്റാൻ അവർക്ക് അധിക സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. പൗലോസിനെ കൊല്ലാൻ അവർ വലിയ പാറകൾ എടുത്തു.

അവനെ വളഞ്ഞു, അവൻ അടിയേറ്റ് വീഴുന്നതുവരെ അവർ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞു. അവൻ മരിച്ചുവെന്ന് അവർ കരുതുന്നതുവരെ ഇത് തുടർന്നു. അവന്റെ ശരീരം നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് ഒരു ചവറുകൂട്ടയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു.ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസികൾ പൗലോസിന്റെ ശരീരത്തിന് ചുറ്റും കൂടി, അവന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അവൻ എഴുന്നേറ്റു
നഗരത്തിലേക്ക് തിരികെ നടന്നു!

പിറ്റേന്ന് അവനും ബർന്നബാസും മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് പോയി, അവിടെ നിരവധി ആളുകൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, അവർ മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന വിവിധ സ്ഥലങ്ങൾ വീണ്ടും സന്ദർശിച്ചു. അവർ വിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഭകൾക്ക് മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പട്ടണങ്ങളെല്ലാം ഗലാത്യ എന്ന പ്രദേശത്തായിരുന്നു.

ഒടുവിൽ അവർ കപ്പൽ കയറി അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് അവരെ പറഞ്ഞയച്ച സഭ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. അവർ എത്തിയപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ സംഭവിച്ചതെല്ലാം കേൾക്കാൻ ആളുകൾ ഒത്തുകൂടി. പൗലോസും ബർണബാസും ദൈവം എന്താണ് ചെയ്തതെന്നും അവൻ എങ്ങനെയാണ് വാതിലുകൾ തുറന്നതെന്നും ജാതികൾക്ക് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ വിവരിച്ചു.ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ അത്തരം വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് തന്നിലേക്ക് തിരിയണമെന്നാണ്. അവനാണ് എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചത്, നിങ്ങളുടെ ദൈനംദിന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതും അവൻ തന്നെയാണ്. എന്നിട്ടും ജനങ്ങൾ അവർക്ക് മൃഗങ്ങളെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.ഈ ബഹളത്തിനിടയിൽ, പൗലോസും ബർന്നബാസും താമസിച്ചിരുന്ന മറ്റ് നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് യഹൂദന്മാർ എത്തി. ജനക്കൂട്ടത്തെ കോപാകുലരായ ഒരു ജനക്കൂട്ടമാക്കി മാറ്റാൻ അവർക്ക് അധിക സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. പൗലോസിനെ കൊല്ലാൻ അവർ വലിയ പാറകൾ എടുത്തു. അവനെ വളഞ്ഞു, അവൻ അടിയേറ്റ് വീഴുന്നതുവരെ അവർ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞു. അവൻ മരിച്ചുവെന്ന് അവർ കരുതുന്നതുവരെ ഇത് തുടർന്നു.
അവന്റെ ശരീരം നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് ഒരു ചവറുകൂട്ടയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു.ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസികൾ പൗലോസിന്റെ ശരീരത്തിന് ചുറ്റും കൂടി, അവന്റെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അവൻ എഴുന്നേറ്റു നഗരത്തിലേക്ക് തിരികെ നടന്നു!

പിറ്റേന്ന് അവനും ബർന്നബാസും മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്ക് പോയി, അവിടെ നിരവധി ആളുകൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, അവർ മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന വിവിധ സ്ഥലങ്ങൾ വീണ്ടും സന്ദർശിച്ചു. അവർ വിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഭകൾക്ക് മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പട്ടണങ്ങളെല്ലാം ഗലാത്യ എന്ന പ്രദേശത്തായിരുന്നു.ഒടുവിൽ അവർ കപ്പൽ കയറി അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് അവരെ പറഞ്ഞയച്ച സഭ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. അവർ എത്തിയപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ സംഭവിച്ചതെല്ലാം കേൾക്കാൻ ആളുകൾ

ഒത്തുകൂടി. പൗലോസും ബർണബാസും ദൈവം എന്താണ് ചെയ്തതെന്നും അവൻ എങ്ങനെയാണ് വാതിലുകൾ തുറന്നതെന്നും ജാതികൾക്ക് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ വിവരിച്ചു.

237 യഹൂദ നിയമങ്ങളെ പാലിക്കുന്നു

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 15:1-35

യെരുശലേമിൽ നിന്നുള്ള യഹൂദ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് പോയി.
രക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ഒരാൾ യഹൂദ നിയമം അനുസരിക്കണമെന്ന് അവർ സഭാംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ പഠിപ്പിക്കലിൽ പൗലോസും ബർന്നബാസും ഞെട്ടിപ്പോയി, അത് തിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഇത് ഒരു തർക്കത്തിന് തുടക്കമിട്ടു.ഒടുവിൽ, അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ നിന്ന് മാർഗനിർദേശം ലഭിക്കണമെന്ന് സഭാ നേതാക്കൾക്ക് തോന്നി. അങ്ങനെ അവർ പൗലോസിനെയും ബർന്നബാസിനെയും മറ്റു പലരെയും യെരുശലേമിലേക്ക് അയച്ചു.

യെരുശലേമിലെ പള്ളിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ജാതികൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം എത്ര ആകാംക്ഷയോടെ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് രണ്ടുപേരും അറിയിച്ചു. അംഗങ്ങളിൽ പരീശന്മാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അവർ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് അത്ഭുതകരമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരെ പരിച്ഛേദന ഏൽപ്പിക്കുകയും മോശയുടെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും വേണം."ഇത് വളരെയധികം ചർച്ചകൾക്ക് കാരണമായി. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന്
സഭാ നേതാക്കൾ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഒരുമിച്ചു കൂടാനും ഈ കാര്യത്തിൽ ദൈവഹിതം എന്താണെന്ന് അറിയുന്നതുവരെ പോകാതിരിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു.ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, പത്രോസ് ആ കൂട്ടത്തോട് സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം
പട്ടണം പറഞ്ഞു, "ജാതികളോട് സുവിശേഷം ആദ്യമായി പ്രസംഗിച്ചത് ഞാനാണ്. ദൈവം അവരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു, അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകി. അവൻ അവരോട് പെരുമാറിയ രീതിയും
നമ്മോട് പെരുമാറിയതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. നമുക്ക് യഹൂദന്മാർക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ നാം അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ദൈവം സന്തോഷിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

യഹൂദന്മാരും ജാതികളും ആയ നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ കഴിയുന്നത് കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമാണ്.ദൈവം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ പൗലോസും ബർണബാസും പറഞ്ഞു. അവർ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെയും അത്ഭുതങ്ങളെയും കുറിച്ച് അവർ വിവരിച്ചു. ഒടുവിൽ, (യേശുവിന്റെ സഹോദരനായ) യാക്കോബ് എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,

“വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് തിരുവെഴുത്തുകൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് നാം ഓർക്കണം. ദൈവം ജാതികളെ അവന്റെ പേരിൽ വിളിക്കുമെന്ന് അതിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. ഇതാ എന്റെ ഉപദേശം. നമ്മുടെ എല്ലാ നിയമങ്ങളും ജാതികളുടെ മേൽ ചുമത്തുന്നത് ശരിയല്ല. പകരം, നമുക്ക് അവർക്ക് മൂന്ന് ലളിതമായ കൽപ്പനകൾ നൽകാം:

- വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് സമർപ്പിച്ച മാംസം ഭക്ഷിക്കരുത്
- അധാർമികമായി ജീവിക്കരുത്
- ശ്വാസംമുട്ടിച്ച് ചത്തതിന്റെ രക്തമോ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കരുത്

സഭ ഈ ആശയത്തോട് യോജിച്ചു. അവർ അത് ഒരു കത്തിൽ എഴുതി പൗലോസിനും ബർണബാസിനും ഒപ്പം അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് അയച്ചു. കത്ത് അവരിൽ നിന്നാണെന്ന് സംശയിക്കാതിരിക്കാൻ അവർ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ ശീലാസ് ആയിരുന്നു. അവർ അന്ത്യോക്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, സഭാ നേതാക്കൾക്ക് കത്ത് നൽകി, അവർ അത് സഭയെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. സഭ സന്തോഷത്തോടെ കത്ത് സ്വീകരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചു.

238 സേവിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം - ഗലാത്യർ

ഗലാത്യർ **1 - 6**

യെരുശലേമിൽ നിന്നുള്ള ഉപദേഷ്ടാക്കൾ അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയിൽ പോയി, ജാതികൾ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായി മോചിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ മോശയുടെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. അന്ത്യോക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ സിദ്ധാന്തം നിരസിച്ചതിനുശേഷം, അതേ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ഗലാത്യയിലേക്ക് പോയി - പൗലോസും ബർണബാസും അവരുടെ ആദ്യ മിഷനറി യാത്രയിൽ ആരംഭിച്ച സഭകളിലേക്ക്.ഗലാത്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ പഠിപ്പിക്കൽ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പൗലോസ് കണ്ടെത്തി, ക്രിസ്തുവിലുള്ള അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ച് അവൻ അവർക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

ദൈവകൃപയിൽ നിന്ന് നീ പിന്തിരിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് അത്ഭുതമുണ്ട്. പൂർണ്ണമായും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ജൂത ന്യായപ്രമാണം പാലിക്കണമെന്ന് ഈ വ്യാജ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ അവരെ വിശ്വസിച്ചു!

ഈ "മറ്റൊരു സുവിശേഷം" സ്വീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ഇത്ര വിഡ്ഢിയാകാൻ കഴിയും? ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുദ്ധമായ സുവിശേഷം നൽകി. അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൂതൻ വന്ന് നിങ്ങളോട് വ്യത്യസ്തമായ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാലും - ആ ദൂതൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്! അതെ, നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. ഞാൻ വ്യക്തമായി പറയട്ടെ. ഈ അസംബന്ധം പ്രസംഗിക്കുന്ന ഏതൊരാളും ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്.
എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ, അവർ എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എനിക്ക് യഹൂദ പാരമ്പര്യം വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു - അതുയധികം ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സഭകളെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും ജാതികളോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ എന്നെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. അറേബ്യയിൽ മൂന്ന് വർഷം അദ്ദേഹം എന്നെ വ്യക്തിപരമായി പഠിപ്പിച്ചു.

ഇപ്പോൾ കേൾക്കൂ. അതേ വ്യാജ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ അന്ത്യോക്യയിൽ വന്ന് നമ്മുടെ വിശ്വാസികളെ അടിമകളാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എനിക്ക് ഒരു നിമിഷം പോലും അത് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല - തീർച്ചയായും ഇല്ല! ഈ വിഷയം അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കാൻ സഭ ഒടുവിൽ ബർണബാസിനെയും എന്നെയും യെരുശലേമിലേക്ക് അയച്ചു. പത്രോസിനെ യഹൂദന്മാരിലേക്ക് വിളിച്ചതുപോലെ ദൈവം എന്നെ ജാതികളുടെ അടുക്കലേക്ക് വിളിച്ചതായി അവർ കണ്ടു. എന്നാൽ പിന്നീട്, ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് പത്രോസിനെ നേരിടേണ്ടി വന്നു. അദ്ദേഹം അന്ത്യോക്യയിൽ എത്തി വിജാതീയരുമായി സ്വതന്ത്രമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നീട് യെരുശലേമിൽ നിന്ന് ചില യഹൂദന്മാർ വന്നു. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ തന്റെ വിജാതീയ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞു. മറ്റ് യഹൂദന്മാരും ഇതിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ചേർന്നു. ബർണബാസ് പോലും ഈ കപടതയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ പത്രോസിനോട് പറഞ്ഞു.ഇതാണ് അവൻ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തത്വം: ക്രിസ്തുവിൽ, യഹൂദന്മാരോ ജാതികളോ ഇല്ല.

അടിമകളോ സ്വതന്ത്രരോ ഇല്ല, ആണോ പെണ്ണോ ഇല്ല. ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നാമെല്ലാവരും അവനോടൊപ്പം മരിച്ചു. നാം അവനോടൊപ്പം മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നു. രക്ഷ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലൂടെയാണ് വരുന്നത്, അതിന് ന്യായപ്രമാണം പാലിക്കുന്നതുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

ഇത് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ? നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ഇത്ര എളുപ്പത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നത്? നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചതുകൊണ്ടാണോ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചത്? നിങ്ങൾ വളരെ നല്ലവരായതുകൊണ്ടാണോ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത്? തീർച്ചയായും ഇല്ല! ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തമായിരുന്നു അത്. ന്യായപ്രമാണം പാലിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവം ചെയ്ത

കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ചെറിയ കാര്യം പോലും ചേർക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ മാത്രം മണ്ടത്തരമാകരുത്! അബ്രഹാം ന്യായപ്രമാണം പാലിച്ചതിനാൽ ദൈവം അവന് നീതി നൽകിയില്ല.

അബ്രഹാം ന്യായപ്രമാണം പാലിച്ചതിനാൽ. ഇല്ല. അത് എഴുതപ്പെടുന്നതിന് 430
വർഷം മുമ്പ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നിമിത്തം അദ്ദേഹം നീതിമാനായിരുന്നു. മനുഷ്യർ പാപികളാണെന്നും അവർ കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും കാണിക്കുന്നതിനാണ് പിന്നീട് ന്യായപ്രമാണം നൽകപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് പറഞ്ഞു, "നിന്നിലൂടെ എല്ലാ ജനതകളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും." ചിന്തിക്കുക. അബ്രഹാമിന് നൽകപ്പെട്ട വാഗ്ദാനങ്ങൾ ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനോട് നിങ്ങൾ പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണോ? ഈ വ്യാജ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ കവർന്നെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം കവർന്നെടുക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരെ അത് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കരുത്!

ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കാനുള്ള കഴിവ് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു.നിയമത്തെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കുന്നതിനുപകരം, ദൈവാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക. അധാർമികത, വ്യാജദൈവങ്ങളെ പിന്തുടരൽ, നിങ്ങളിൽ മുഴുകിപ്പോവുക, മറ്റുള്ളവരെ മുതലെടുക്കുക, നിങ്ങളുടെ നല്ല ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻ നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും.ദൈവാത്മാവ് നിങ്ങൾക്ക് സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ക്ഷമ, ദയ, നന്മ, വിശ്വാസം, സൗമ്യത, ആത്മനിയന്ത്രണം എന്നിവയുടെ ദാനം നൽകുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിന് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ദൈവാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി നൽകുന്നു:

- തെറ്റ് ചെയ്തവരെ സാവധാനം പുനസ്ഥാപനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു
- അവർക്ക് നിങ്ങളെ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ സഹായം നൽകുക
- ദൈവത്തിനു വേണ്ടി വൻ കാര്യങ്ങളെ നേടുവാൻ
- നിനക്ക് വേണ്ടി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ജീവനുവേണ്ടി നൽകുക

ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴടങ്ങരുത്. പകരം, ദൈവാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അനുവദിക്കുക. ശ്രദ്ധിക്കൂ, നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെ കബളിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം നിങ്ങൾ കൊയ്യും. ജഡിക മോഹങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നവരെ നാശം കാത്തിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാൻ ദൈവാത്മാവ് അവരെ ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നവർക്കാണ് ജീവൻ നൽകുന്നത്. ദൈവം എന്റെ ഹൃദയത്തെ അറിയുന്നു, മറ്റുള്ളവരോട് പ്രശംസിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നതെന്ന് അവനറിയാം. അതാണ് ആ വ്യാജ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ചെയ്യുന്നത്. ഇല്ല, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ

പ്രശംസിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അവനോടൊപ്പം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, അതിനാൽ ഈ ലോകം എനിക്ക് മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മരണത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഞാൻ വഹിക്കുന്നു.ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

239 ജയിലിൽ പാടുന്നു

അപ്പൊ.പ്രവൃത്തി **15:36 - 16:40**

“ഗലാത്തിയ സന്ദർശിക്കാനും സഭകൾ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന് കാണാനും സമയമായി” എന്ന് പൗലോസ് ബർണബാസിനോട് പറഞ്ഞു. ബർണബാസ് സമ്മതിച്ചു, പക്ഷേ യോഹന്നാൻ മർക്കോസിനെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവസാന യാത്രയിൽ മർക്കോസ് തങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പൗലോസ് വിസമ്മതിച്ചു. അവർക്ക് ഇതിൽ യോജിപ്പിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അതിനാൽ അവർ വ്യത്യസ്ത വഴികളിലേക്ക് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. പൗലോസ് തന്നോടൊപ്പം പോകാൻ ശീലാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

അവർ ഗലാത്തിയ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ, തിമോത്തിയോസ് എന്നൊരു യുവാവിനെ അവർ കണ്ടെത്തി. എല്ലാ വിശ്വാസികളും അദ്ദേഹത്തെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു, അതിനാൽ പൗലോസ് അവരുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ചേരാൻ അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഒരു രാത്രിയിൽ, പൗലോസ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു, ഒരു മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി കണ്ടു: “വരൂ, കടൽ കടന്ന് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കൂ.”

പൗലോസ് ഉണർന്നു, ഇത് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അവർ കടൽ കടന്ന് ഫിലിപ്പിയ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നദിയിൽ പോയിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകളോട് അവർ സംസാരിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ ലുദിയ ആയിരുന്നു, വിലയേറിയ ധൂമ്രവസ്ത്രം വിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ. അവൾ പൗലോസിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധിച്ചു, തുടർന്ന് അവളും കുടുംബവും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. സ്നാനമേറ്റ ശേഷം, തങ്ങളുടെ വീട് തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് അവർ പൗലോസിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതേ നഗരത്തിൽ, ഭാവി പ്രവചിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ യജമാനന്മാർക്ക് പണം സമ്പാദിച്ച ഒരു ഭ്രതബാധിത അടിമ പെൺകുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫിലിപ്പിയിലെ തെരുവുകളിലൂടെ അവൾ പൗലോസിനെയും ശീലാസിനെയും പിന്തുടരാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്ന് അവൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, “ഈ മനുഷ്യർ രക്ഷയെക്കുറിച്ച് നമ്മോട് പറയാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.”

അവൾ ഇത് പല ദിവസത്തേക്ക് ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പൗലോസ് തിരിഞ്ഞുനോക്കി അവളുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മാവിനോട് പറഞ്ഞു, “ആ പെൺകുട്ടിയെ വിട്ടുപോകൂ!
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ, അവളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരിക.” ഉടനെ ആത്മാവ് അവളെ വിട്ടുപോയി.അവളുടെ യജമാനന്മാർ കോപാകുലരായി! അടിമ പെൺകുട്ടി ഇനി തങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമല്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ കൂട്ടി പൗലോസിനെയും ശീലാസിനെയും നഗരാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവർ പറഞ്ഞു, “ഈ യഹൂദന്മാർ ഫിലിപ്പിയിൽ വന്ന് റോമിലെ പൗരന്മാരെ അവരുടെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് ശരിയല്ല!”

നഗരപാലകർ സമ്മതിക്കുകയും രണ്ടുപേരെയും പരസ്യമായി അടിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് അവരെ ജയിലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ ജയിലധികാരി അവരെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചു.അർദ്ധരാത്രിയോടെ, പൗലോസും ശീലാസും പ്രാർത്ഥിക്കാനും പാടാനും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാനും തുടങ്ങി.
പെട്ടെന്ന് ഒരു ഭൂകമ്പം ജയിലിന്റെ അടിത്തറയെ ഇളക്കി. വാതിലുകൾ പറന്നുയർന്നു, ചങ്ങലകൾ തടവുകാരിൽ നിന്ന് വീണു.ജയിലധികാരി ഉണർന്നപ്പോൾ വാതിലുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. തടവുകാർ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് കരുതി, അവൻ തന്നെത്തന്നെ കൊല്ലാൻ വാൾ പുറത്തെടുത്തു. പൗലോസ് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, “കാത്തിരിക്കൂ! അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്! "ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെയുണ്ട്."ജയിലർ ഒരു ടോർച്ച് എടുത്ത് സെല്ലിലേക്ക് ഓടി. അവൻ വീണു ചോദിച്ചു, "യജമാനന്മാരേ, രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?"

"കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനും രക്ഷ ലഭിക്കും." ജയിലർ അവരെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, പൗലോസ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം വിശദീകരിച്ചു. കുടുംബം മുഴുവൻ വിശ്വസിച്ചു, സ്നാനമേറ്റു. തുടർന്ന് ജയിലർ പുരുഷന്മാരുടെ മുറിവുകൾ കഴുകി അവർക്ക് ഭക്ഷണം വിളമ്പി.പിറ്റേന്ന് രാവിലെ നഗരാധിപന്മാർ കാവൽക്കാരെ കാരാഗൃഹപ്രമാണിയുടെ അടുത്തേക്ക് അയച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്ക് ആ പുരുഷന്മാരെ വിട്ടയയ്ക്കാം, അവരെ അവരുടെ വഴിക്ക് വിട്ടയക്കാം.” പൗലോസ് നഗരാധിപന്മാർക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. “ഞങ്ങൾ പോകുന്നില്ല! ഞങ്ങൾ റോമൻ പൗരന്മാരാണ്, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ പരസ്യമായി അടിക്കുകയും വിചാരണ കൂടാതെ ജയിലിലടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ നിശബ്ദമായി വിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ പോകുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പോകണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നേരിട്ട് വന്ന് ഞങ്ങളെ വിട്ടയയ്ക്കണം.”

ഈ പുരുഷന്മാർ റോമൻ പൗരന്മാരാണെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ നഗരാധിപന്മാർ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവർ ജയിലിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് പെട്ടെന്ന് ക്ഷമാപണം നടത്തി. അവർ അവരെ ജയിലിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് ദയവായി നഗരം വിട്ടുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പൗലോസും ശീലാസും ഉടനെ പോയില്ല. അവർ

ലുദിയയുടെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പിന്നെ അവർ അവിടെ നിന്ന് പോയി.

240 കലാപങ്ങളും ചിരിയും

അപ്പൊ.പ്രവർത്തികൾ 17

പൗലോസും ശീലാസും കൂട്ടരും തെസ്സലോനിക്യയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. മിശിഹാ എങ്ങനെ വന്ന് കഷ്ടപ്പെടുകയും മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മൂന്ന് ആഴ്ച യഹൂദന്മാരുമായി ന്യായവാദം ചെയ്തു. "യേശു വാശ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടവനാണ്" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ചില യഹൂദന്മാരും, അതുപോലെ തന്നെ ധാരാളം ഗ്രീക്കുകാരും ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചു. ഇത് മറ്റ് യഹൂദന്മാരെ അസ്വസ്ഥരാക്കി. അവർ വളരെ കോപാകുലരായി, പ്രസ്ഥാനത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ ചന്തസ്ഥലത്ത് പോയി ഒരു കൂട്ടം കൊള്ളക്കാരെ കൂട്ടി. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ അവർ ഒരുമിച്ച് ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് നഗരം മുഴുവൻ ബഹളത്തിലായി! പൗലോസിനെ കണ്ടെത്താനായില്ല, അതിനാൽ അവർ മറ്റ് നിരവധി വിശ്വാസികളെ പിടിച്ചു തെരുവിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു. അവർ അവരെ നഗരാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി പറഞ്ഞു: "ലോകമെമ്പാടും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യർ. അവർ കൈസറിനോട് വിശ്വസ്തരല്ല, മറിച്ച് യേശു എന്ന പേരുള്ള മറ്റൊരു രാജാവ് തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ കുഴപ്പക്കാർ നമ്മുടെ നഗരത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു,ഈ പുരുഷന്മാർ അവരെ അവരുടെ വീടുകളിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥർ ജാഗ്രത പാലിച്ചു, ഈ കാര്യം പരിശോധിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു. വിശ്വാസികളെക്കൊണ്ട് വലിയ ജാമ്യത്തുക കെട്ടി അവരെ വിട്ടയച്ചു.ആ രാത്രിയിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൗലോസിനെയും ശീലാസിനെയും ബെരോവയിലേക്ക് അയച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിച്ച ബെരോവയിലെ യഹൂദന്മാർ അത് സത്യമാണോ എന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾ പരിശോധിച്ചു. അതിനാൽ, നിരവധി യഹൂദന്മാരും ഗ്രീക്കുകാരും ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത തെസ്സലോനിക്യയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ അവിടത്തെ യഹൂദന്മാർ പ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ ബെരോവയിലേക്ക് പോയിആക്രമണങ്ങൾ വളരെ രൂക്ഷമായതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൗലോസിനെ ബോട്ടിൽ ഏഥൻസിലേക്ക് അയച്ചു. ശീലാസും തിമോത്തിയും ബെരോവയിൽ താമസിക്കണമെന്നും പിന്നീട് അവനോടൊപ്പം ചേരണമെന്നുമായിരുന്നു പദ്ധതി.

പൗലോസ് ഏഥൻസിലെത്തി, തന്റെ കൂട്ടാളികൾ തന്നോടൊപ്പം ചേരുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്നു. നഗരത്തിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളും കണ്ട് അവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഒടുവിൽ അവൻ ചന്തസ്ഥലത്ത് പോയി ജനങ്ങളോട് യേശുവിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ഒരു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പ്രസംഗത്തിൽ അവർ ആകൃഷ്ടരായി. അവർ പൗലോസിനെ മാർസ് ഹിൽ എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി ജനക്കൂട്ടത്തോട് സംസാരിക്കാൻ അനുവദിച്ചു.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഏഥൻസിലെ പുരുഷന്മാരേ! നിങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം മതഭക്തനാണെന്ന് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയും. 'അജ്ഞാത ദൈവത്തിന്' എന്നൊരു വിഗ്രഹം പോലും ഞാൻ കണ്ടെത്തി. നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയാം. "അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ കർത്താവാണ്, ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു. അവൻ മനുഷ്യർ നിർമ്മിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നില്ല. ആദിയിൽ ദൈവം ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ഭൂമിയിലെ സകല ജാതികളും അവനിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. നിങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്. നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം അവനാണ്."മുൻകാലങ്ങളിൽ ദൈവം നിങ്ങളോട് ക്ഷമ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെടണം. മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശു മുഖാന്തരം അവൻ നിങ്ങളെ വിധിക്കും."യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ചില പുരുഷന്മാർ ചിരിച്ചു. മറ്റുള്ളവർക്ക് മറ്റെപ്പോഴെങ്കിലും കൂടുതൽ കേൾക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുപേർ വിശ്വസിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു.പൗലോസ് ഏഥൻസ് വിട്ട് കൊരിന്തിലേക്ക് പോയി ശീലാസിനെയും തിമോത്തിയോസിനെയും കാത്തിരുന്നു.

241 പരിശോധനകളും പീഡനങ്ങളും- 1 തെസ്സലോനിക്യർ

1 തെസ്സലോനിക്യർ 1-5

അവനെ ആ പ്രദേശത്തിന് പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അതിനാൽ അവൻ ശീലാസിനെയും

തിമോത്തിയോസിനെയും ഈ യുവ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കാൻ വിട്ടുപോയി. കൊരിന്തിൽ അവൻ അവർക്കായി കാത്തിരുന്നു.ആ യുവ സഭ അനുഭവിക്കുന്ന പീഡനങ്ങൾ കാരണം അവൻ ഉത്കണ്ഠാകുലനായിരുന്നു. ഒടുവിൽ, ശീലാസും തിമോത്തിയോസും എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളിലും ആളുകൾ ക്രിസ്തുവിനോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്ന അത്ഭുതകരമായ വാർത്ത കൊണ്ടുവന്നു. അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി പൗലോസ്

ഉടനെ ഈ കത്ത് എഴുതി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

ശീലാസും തിമോത്തിയോസും, ഞാനും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നു. രാവും പകലും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റായ പോരാട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ എങ്ങനെ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു. മുഖസ്തുതി നിറഞ്ഞ വാക്കുകളാൽ ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചില്ല, പക്ഷേ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മൂല്യം തെളിയിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സംസാരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ മാറി ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ സേവിച്ചുവെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്നുവെന്നും ആണ്. സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയും ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. കുഞ്ഞിനൊപ്പം മുലയൂട്ടുന്ന അമ്മയെപ്പോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് എളുപ്പമാക്കുന്നതിന്, സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം പണം നൽകാൻ ഞങ്ങൾ ജോലികൾ ഏറ്റെടുത്തു. ദൈവത്തോടൊപ്പം എങ്ങനെ നടക്കണമെന്ന് പഠിക്കാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സമർപ്പിത പിതാവിന്റെ സ്നേഹം പോലെയായിരുന്നു നിങ്ങളോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹം. ഇപ്പോൾ സുവിശേഷം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തെ വെറുക്കുന്നതിനാൽ ആളുകൾ നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു. ഈ പരീക്ഷണ സമയത്ത് ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ സാത്താൻ എന്റെ വഴിയിൽ നിന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ - നീ എന്റെ പ്രത്യാശയാണ്; നീ എന്റെ സന്തോഷമാണ്; കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ എന്റെ പ്രശംസയുടെ കിരീടമാണ്നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ,ഞാൻ തിമോത്തിത്തിയോസിനെ വിട്ട് ഇവിടെ വന്നു. ഈ പീഡനം നേരിടുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വളരെക്കാലമായി എനിക്ക് ഒരു വാർത്തയും ലഭിച്ചില്ല.
ഒടുവിൽ എനിക്ക് അത് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ തിമോത്തിയുടെ അടുക്കൽ ആളയച്ച് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു.

അദ്ദേഹം നേരിട്ട് വന്ന് ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന് സ്തുതി! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഓ, നിങ്ങളോടൊപ്പം ആയിരിക്കാനും കർത്താവിനോടൊപ്പം നടക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ പഠിപ്പിക്കാനും ഞാൻ എത്ര ആഗ്രഹിക്കുന്നു.ഇപ്പോൾ കേൾക്കൂ. ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുക. അധാർമികതയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുക. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടവരെപ്പോലെയാകരുത്.അത് ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതശൈലിയാണ്.

നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയും ഇത് വ്രണപ്പെടുത്തുന്നു. അത്തരം മാലിന്യങ്ങളുമായി ജീവിക്കുന്ന ആളുകളെ ദൈവം കഠിനമായി വിധിക്കുന്നു എന്നത് മറക്കരുത് പകരം, നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം ദൈവികമായിരിക്കട്ടെ. പക്ഷേ ഞാൻ എന്തിനാണ് ഇത് നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്? ദൈവം നിങ്ങളെ പരസ്പരം എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അത് കൂടുതൽ ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.നിങ്ങൾ അടുത്തിടെ മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാകുലരാണെന്ന് തിമോത്തി എന്നോട് പറഞ്ഞു.അവരെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. ഓർക്കുക, യേശുവും മരിച്ചു, പക്ഷേ ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു! അവനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരോടും അവൻ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും.

യേശു ഭൂമിയിലേക്ക് തിരികെ വരുമ്പോൾ, അവൻ ആദ്യം തന്നിൽ മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കും. അപ്പോൾ നമ്മളിൽ ബാക്കിയുള്ളവർ അവനെ മധ്യാകാരത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടും. നമ്മുടെ പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരെപ്പോലെ നിരുത്സാഹപ്പെടരുത്. പകരം, ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് പരസ്പരം ആശ്വസിപ്പിക്കുക.തീർച്ചയായും ഇത് എപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് അറിവ് ഇല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഇന്ന് സംഭവിക്കുമെന്ന മട്ടിൽ നാം സ്വയം തയ്യാറാകണം. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ പിടിക്കപ്പെടും. രാത്രിയിൽ വാതിലുകൾ പൂട്ടി സുരക്ഷിതരാണെന്ന് കരുതുന്ന ആളുകളെപ്പോലെയാണ് അവർ.

പെട്ടെന്ന് ഒരു കള്ളൻ അവരുടെ വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറും! നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ വരവ് പ്രസവവേദനയ്ക്ക് സാധ്യതയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രസവവേദന പോലെയായിരിക്കും. ന്യായവിധിക്കായി ആളുകൾ പെട്ടെന്ന് ദൈവമുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നതായി കാണപ്പെടും. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തു മരിച്ചു, അങ്ങനെ നമുക്ക് അവനോടൊപ്പം എന്നേക്കും ജീവിക്കാൻ കഴിയും. ഈ സത്യത്താൽ പരസ്പരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
കർത്താവ് വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ഒരു സഭയായി എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ഇതാ:

- ആത്മിക ആവശ്യകളുമായി വരുന്നവരെ ആദരിക്കുക.
- പരസ്പരം ഐക്യം ആയിരിക്കുക.
- മടിയന്മാർ ആകാതിരിക്കുക
- അധൈര്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോട് ക്ഷമയോടെ ഇടപെടുക
- ബലഹീനരെ സഹായിക്കുക
- നമ്മോട് എതിക്കുന്നവരോട് പ്രതികാരം വച്ചു പുലർത്തരുത്.
- എപ്പോഴും നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുക

ആത്മീക ജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ ഇവകളാണ്:

- പ്രാരംഭമായി ആനന്ദിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, നന്ദി കൊടുക്കുക. ഇത് നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവേഷ്ടം.
- അടുത്തതായി, മറ്റുള്ളവരിലൂടെ ദൈവാത്മാവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ അത് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതോ എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക.
- അവസാനമായി, നല്ലതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുക, തിന്മയിൽ നിന്ന് അകന്ന് ജീവിക്കുക

പ്രിയ സ്നേഹിതന്മാരേ നാം ഒരു കുടുബമാണ്, അതുകൊണ്ട് എനിക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കൂട്ടായ്മകൾ മാധുര്യവുമാകട്ടെ. സഭയിലെല്ലാവർക്കും ഈ കത്ത് നൽകുക. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ കൂടെയിരിക്കട്ടെ.

242 കർത്താവിന്റെ ദിവസം- 2 തെസ്സലോനിക്യർ

2 തെസ്സലോനിക്യർ **1 - 3**

തെസ്സലോനിക്യർ പൗലോസിന്റെ ആദ്യലേഖനം വളരെയധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവർ അത് വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അവർ വളരെയധികം സംസാരിച്ചു അത് ഇതിനകം ആരംഭിച്ചുവെന്ന് അവർ കരുതി. ചിലർ ഇതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് വളരെയധികം ആശങ്കാകുലരായി, മറ്റു ചിലർ കർത്താവ് തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയാണെന്ന് തോന്നിയതിനാൽ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു. താമസിയാതെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചവർക്ക് ജോലി ഉണ്ടായിരുന്നവരുടെ പിന്തുണ ലഭിക്കേണ്ടി വന്നു. പൗലോസിന് വിവരം ലഭിച്ചു അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഈ രണ്ടാമത്തെ കത്തെഴുതി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

ശീലാസും തിമോത്തിയും ഞാനും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിന് നിരന്തരം നന്ദി പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ നിങ്ങൾ വളരുന്നതിനാലും, നിങ്ങൾ പരസ്പരം കാണിക്കുന്ന വലിയ സ്നേഹത്താലും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നു. എല്ലാ സഭകളോടും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു.
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും, കഠിനമായ പീഡനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന അസാധാരണമായ ക്ഷമയെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുന്നു.

നിങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതിലൂടെ ദൈവം നിങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളെ വളരെയധികം വേദനിപ്പിക്കുന്നവരെ ദൈവം ന്യായം വിധിക്കുന്ന ദിവസം വരും. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്രമം നൽകും, അവർ എന്നേക്കും കഷ്ടപ്പെടും. ക്രിസ്തു വീണ്ടും തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി വരും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവരോട് അവൻ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ പ്രതികാരം ചെയ്യും. അവർ ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്നും മഹത്വത്തിൽ നിന്നും എന്നെന്നേക്കുമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.നിങ്ങളെ ഈ വിളിക്ക് യോഗ്യരായി ദൈവം കണ്ടെത്തണമെന്ന് - നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിലൂടെ അവൻ തന്റെ നന്മയും ശക്തിയും ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ തുടരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം നിങ്ങളിൽ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടും.

ഇനി ഞാൻ നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കണം, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച്. കർത്താവിന്റെ ദിവസം ഇതിനകം ആരംഭിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുവെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇത് ഞാൻ വ്യക്തമാക്കട്ടെ. അത് സത്യമല്ല, ആരും നിങ്ങളോട് വ്യത്യസ്തമായി പറയാൻ അനുവദിക്കരുത്.ആ ദിവസം ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഇവ ആദ്യം സംഭവിക്കണം. ഒരു ദുഷ്ടൻ അധികാരത്തിൽ എഴുന്നേൽക്കും, അവൻ ലോകത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിനെതിരെ സംഘടിപ്പിക്കും. ഓ, അവന്റെ ശക്തികൾ ലോകത്തിൽ ഇതിനകം തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷേ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു പരിശുദ്ധമായ എല്ലാറ്റിനെയും എതിർക്കാൻ ആത്മാവ് ഈ മനുഷ്യനെ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരും. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്ന് താൻ ദൈവമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടും. അവൻ എല്ലാത്തരം അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുകയും നിരവധി ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ ആളുകളെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യും. സത്യം വിശ്വസിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ആളുകളെ അവൻ വഞ്ചിക്കും. ദൈവം അവനെ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കും. അതിനുശേഷം, ക്രിസ്തു വന്ന് ഒരു ശ്രമവുമില്ലാതെ അവനെ നശിപ്പിക്കും. ഇതെല്ലാം ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായി ഓർക്കുക. എന്നാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും ഓർക്കുക! അവൻ നിങ്ങളെ പ്രത്യേക വ്യക്തിയായി മാറ്റി നിർത്തി, കാരണം നിങ്ങൾ അവനുള്ളവരാണ്, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്റെ ആത്മാവിനാൽ രക്ഷ നൽകി. സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പങ്കു നൽകിയതിൽ ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാണ്. നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക. അപ്പോൾ അവന്റെ വരവിനായി കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണം? ഒന്നാമതായി, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഈ സുവിശേഷം കഴിയുന്നത്ര ആളുകളിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദുഷ്ടന്മാരെ ഭയപ്പെടാതെ പ്രവർത്തിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം. എന്നാൽ തീർച്ചയായും, കർത്താവ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതുപോലെ പരീക്ഷാ സമയങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്ക് ശക്തി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.മറ്റൊരു കാര്യം, ജോലി ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ഒരു സഹോദരനിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുക എന്നതാണ്. നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എത്ര കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തുവെന്ന് ഓർക്കുക? ഞങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നില്ല.

ഇല്ല, ഞങ്ങൾ രാവും പകലും ജോലി ചെയ്യ - കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യ. നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഞങ്ങൾ സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയായിരുന്നില്ല. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്തുണ സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അത് ഉചിതമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉത്സാഹത്തിന്റെയും കഠിനാധ്വാനത്തിന്റെയും ഒരു മാതൃകയാകാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച നിയമം ഇതാണ്, "ഒരു മനുഷ്യൻ ജോലി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നില്ല!" നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ ജോലിയിൽ ഇടപെടുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക, ഇതും കർത്താവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. നിശബ്ദമായി നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജോലി ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ മടുക്കരുത്. ഈ നിയമം പാലിക്കാത്ത ആരെയും ഒഴിവാക്കുക.ശരി, സമാധാനത്തിന്റെ കർത്താവിനോട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് അടുത്ത് വസിക്കട്ടെ എന്നും നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം നൽകട്ടെ എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകട്ടെ.

243 കൊരിന്തിലെ ജനക്കൂട്ടം

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 18

കൊരിന്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ പൗലോസ് അക്വില എന്നൊരു യഹൂദനെയും ഭാര്യ പ്രിസ്കില്ലയെയും കണ്ടുമുട്ടി. അവരും പൗലോസിനെപ്പോലെ തന്നെ കൂടാരപ്പണിക്കാരായിരുന്നു, അതിനാൽ അവർ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. എല്ലാ ആഴ്ചയും പൗലോസ് സിനഗോഗിൽ പോയി ജൂതന്മാരോട് സംസാരിച്ചു. യേശു മിശിഹായാണെന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് വിശദീകരിച്ചു. ശീലാസും തിമോത്തിയും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ചേർന്നു. അവർ എത്തിയ ഉടനെയാണ് യഹൂദന്മാർ പൗലോസിന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ചത്. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ ദുഷിച്ചു. അതോടെ പൗലോസ് പറഞ്ഞു, "എന്റെ മനസ്സാക്ഷി വ്യക്തമാണ്. മിശിഹാ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന സുവിശേഷം ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. അവനിലൂടെ നമുക്ക് എങ്ങനെ രക്ഷയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു.നിങ്ങൾ അത് നിരസിച്ചു. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ രക്തം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തലയിലാണ്. ഞാൻ ഈ സന്ദേശം ജാതികൾക്ക് നൽകും.

ചില യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു, സിനഗോഗിന്റെ തലവൻ ഉൾപ്പെടെ. അതേ സമയം, ജാതികളിൽ വലിയൊരു കൂട്ടം യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. കർത്താവ് സ്വപ്നത്തിൽ പൗലോസിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട. എന്നെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുക. ഈ നഗരത്തിൽ എനിക്ക് ധാരാളം ആളുകൾ ഉള്ളതിനാൽ

ആരും ഇവിടെ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കില്ല." അങ്ങനെ പൗലോസ് ഒന്നര വർഷം കൊരിന്തിൽ താമസിച്ച് ദൈവവചനം പഠിപ്പിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, യഹൂദന്മാർ ഒരു പുതിയ നേതാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവൻ പൗലോസിനെതിരെ ആക്രമണം സംഘടിപ്പിച്ചു. ഒരു ജനക്കൂട്ടം അവനെ പിടികൂടി ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി, "നമ്മുടെ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായ രീതിയിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ ഈ മനുഷ്യൻ നമ്മുടെ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു.പൗലോസിന് സ്വയം ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ്, ന്യായാധിപൻ യഹൂദന്മാരോട് ആക്രോശിച്ചു. "ഇതുമായി എന്റെ അടുക്കൽ വരാൻ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് താൽപ്പര്യമില്ല! വാക്കുകളെയും പേരുകളെയും കുറിച്ച് തർക്കിക്കാതെ, കുറ്റവാളികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ ദിവസം ചെലവഴിക്കുന്നു. എന്റെ സമയം പാഴാക്കരുത്!" പിന്നെ അവൻ അവരെ കോടതിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. ഒരു ജനക്കൂട്ടം സിനഗോഗിന്റെ നേതാവിനെ പിടികൂടി എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വച്ചു മർദ്ദിച്ചു. ന്യായാധിപൻ തലയുയർത്തി നോക്കിയതുപോലുമില്ല. കൊരിന്തിലെ തന്റെ വേല പൂർത്തിയായി എന്ന് പൗലോസ് കരുതിയപ്പോൾ, അവൻ അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. അക്വിലായും പ്രിസ്കില്ലയും അവനോടൊപ്പം എഫെസൊസ് വരെ പോയി. പൗലോസ് അവിടെയുള്ള സിനഗോഗിൽ പ്രസംഗിച്ചു, ആളുകൾ അവൻ കൂടുതൽ കാലം അവിടെ താമസിച്ച് തങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ അവൻ വിസമ്മതിച്ചു, "ദൈവഹിതമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ തിരിച്ചുവരും" എന്ന് പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് അവൻ പുറപ്പെട്ട് യെരുശലേമിലേക്കും അന്ത്യോക്യയിലേക്കും പോയി.പൗലോസ് എഫെസൊസിൽ നിന്ന് പോയപ്പോൾ, അപ്പോളോസ് എന്നൊരാൾ സിനഗോഗിൽ എത്തി. അവൻ ഒരു ശക്തനായ പ്രഭാഷകനായിരുന്നു, യേശുവിനെക്കുറിച്ച് തുറന്നു സംസാരിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവന് അറിയൂ. അക്വിലായും പ്രിസ്കില്ലയും അവനെ അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി ദൈവത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കൃത്യമായി വിശദീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം, അപ്പോളോസ് ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വലിയ പ്രസംഗകനായി മാറി, തിരുവെഴുത്തുകൾ എടുത്ത് യേശു മിശിഹായാണെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞു.

244 എഫെസോസിലെ കലാപം

പൗലോസ് അന്ത്യോക്യ വിട്ട് എഫെസൊസിലേക്ക് പോയി. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ പന്ത്രണ്ട് വിശ്വാസികളെ കണ്ടെത്തി. അവൻ അവരോട് ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾക്ക് ഇതുവരെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ലഭിച്ചോ?അവർ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി, “ഈ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല.”പൗലോസ് ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് സ്നാനം സ്വീകരിച്ചത്?”അവർ പറഞ്ഞു, “യോഹന്നാൻ ഞങ്ങളെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു.”“ഓ, യോഹന്നാൻ യേശുവിനു വഴിയൊരുക്കാൻ വന്നു. മാനസാന്തരപ്പെട്ട് മിശിഹായെ അന്വേഷിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവരെ അവൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ യേശു വന്നിരിക്കുന്നു.”ഇത് കേട്ടയുടനെ, അവർ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു, വിവിധ ഭാഷകളിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാൻ തുടങ്ങി.പൗലോസ് എഫെസൊസിൽ വർഷങ്ങളോളം താമസിച്ചു.ആദ്യം അദ്ദേഹം സിനഗോഗിൽ പോയി ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ചു, പക്ഷേ ഒടുവിൽ വിശ്വാസികൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മീറ്റിംഗ് സ്ഥലം കണ്ടെത്തേണ്ടിവന്നു.ദൈവം പൗലോസിലൂടെ അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു.ആ പ്രദേശത്തുനിന്നുള്ള ആളുകൾ ദൈവവചനം കേട്ടു.രോഗികൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി.ആളുകൾ പൗലോസിന്റെ ദേഹത്ത് തുണിക്കഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് തൊട്ട് രോഗികളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി, അവർ സുഖം പ്രാപിച്ചു.ചില യുവാക്കൾ പൗലോസ് ഒരു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുന്നത് കണ്ടതിനാൽ, അത് പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ ഒരു ഭൂതബാധിതനോട്, “പൗലോസ് പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ വിട്ടുപോക” എന്ന് പറഞ്ഞു.ആത്മാവ് പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അറിയാം, പൗലോസിനെക്കുറിച്ചും എനിക്കറിയാം, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ആരാണ്?” ഭൂതബാധിതൻ അവരുടെ മേൽ ചാടി അവരെ അടിച്ചു.അവൻ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചുകീറി, അവർ മുറിവേറ്റവരും നഗ്നരുമായി വീട്ടിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി.

ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ആളുകൾ ഭയന്നു. പെട്ടെന്ന് യേശുവിന്റെ നാമം ഉന്നതമായി ആദരിക്കപ്പെട്ടു. പലരും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുകയും കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ മന്ത്രവാദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വെച്ച് കത്തിച്ചു.

ഡയാന എന്ന വിഗ്രഹത്തിന് വിലയേറിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചവരുടെ ഒരു യോഗം ഒരു വെള്ളിപ്പണിക്കാരൻ വിളിച്ചുകൂട്ടി.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “എല്ലാവരും ആരാധിക്കുന്ന ഡയാനയുടെ ആരാധനയിൽ നിന്ന് പൗലോസ് ആളുകളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. കൈകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ഒരു ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ദൈവമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇത് ഡയാനയെ അപമാനിക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, നമുക്ക് പണം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.”

ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കോപാകുലരായി

“എഫെസ്യരുടെ ഡയാന മഹാവതി!” എന്ന് അവർ വിളിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങി, തെരുവിൽ ഇത് അലറിവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പുറത്തേക്ക് ഓടി. താമസിയാതെ അത് നഗരം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു, എല്ലായിടത്തും ആശയക്കുഴപ്പം ഉടലെടുത്തു. ഒരു ജനക്കൂട്ടം ചില ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിടികൂടി ആംഫി തിയേറ്ററിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ നഗരം മുഴുവൻ അവിടെ പോയി.

ജനക്കൂട്ടം നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിലർ ഒന്ന് പറഞ്ഞു, മറ്റുള്ളവർ വ്യത്യസ്തമായത് പറഞ്ഞു. സാഹചര്യം പൂർണ്ണമായും കുഴപ്പത്തിലായി! മിക്ക ആളുകൾക്കും അവർ എന്തിനാണ് അവിടെ എത്തിയതെന്ന് പോലും അറിയില്ലായിരുന്നു. ഇത് രണ്ട് മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്നു.പൗലോസ് ആംഫി തിയേറ്ററിൽ പോയി ക്രിസ്തുവിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ സഹവിശ്വാസികൾ അവനെ പോകാൻ വിസമ്മതിച്ചു. നഗര ഉദ്യോഗസ്ഥർ പോലും "ആംഫി തിയേറ്ററിൽ പോകരുത്!" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് സന്ദേശം അയച്ചു.

ഒടുവിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ജനക്കൂട്ടത്തിന് മുന്നിൽ നിന്ന് പറഞ്ഞു, “എഫെസസിലെ ജനങ്ങളേ! ഡയാനയുടെ പ്രതിച്ഛായ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് വീണ ഇവിടെ വന്നുവെന്ന് ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ശാന്തരാകൂ. നിങ്ങൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന പുരുഷന്മാർ ഡയാനയോട് ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവർ അവളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കൊള്ളയടിച്ചിട്ടില്ല, അവളുടെ നാമത്തെ ദുഷിച്ചിട്ടില്ല.

“വെള്ളിപ്പണിക്കാർക്ക് ആരുമായും എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ അത് കോടതിയിൽ കൊണ്ടുപോകട്ടെ. ഇപ്പോൾ, ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ ഒരു കലാപം നടത്തിയതിന് നിങ്ങൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതിന് മുമ്പ് വീട്ടിലേക്ക് പോകുക.”

അതോടെ ആളുകൾ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

245 സഭാ വിഷയങ്ങൾ **- 1** കൊരിന്ത്യർ **(a)**

1 കൊരിന്ത്യർ **1** - 7

കൊരിന്തിലെ സഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ പൗലോസ് എഫെസൊസിലായിരുന്നു. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഈ കത്തെഴുതി.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു വീണ്ടും വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്ക് അവനെ സേവിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിന് ദൈവം നിങ്ങളെ ആത്മീയ ദാനങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമാണ്.ഞാൻ കാര്യത്തിലേക്ക് വരാം. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നതകളുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചിലർ "ഞാൻ പൗലോസിനെ അനുഗമിക്കുന്നു" അല്ലെങ്കിൽ "ഞാൻ അപ്പോളോസിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു" അല്ലെങ്കിൽ "എന്റെ ക്രിസ്തുമതം പത്രോസിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്" എന്ന് പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലർ "ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ ഒഴികെ ആരെയും അനുഗമിക്കുന്നില്ല" എന്ന് പറയുന്നു.എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഇത്തരം തർക്കങ്ങളിൽ സമയം പാഴാക്കുന്നത്? ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, ലളിതമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതിലാണ് ഞാൻ പൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിൽ നിന്ന് എന്നെത്തന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

മറ്റുള്ളവർ കുരിശിനെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നത് പരിഹാസ്യമാണെന്ന് കരുതിയത് ഞാൻ കാര്യമാക്കിയില്ല. അത് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാണെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു.ഈ പോരാട്ടം നിങ്ങളുടെ അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. ദൈവം തന്റെ ജ്ഞാനം കാണിക്കാൻ മണ്ടത്തരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?ബലഹീനതയിലാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക.ഒഴുക്കുള്ള വാക്കുകളാൽ ഞാൻ ഒരു മഹാനായ വ്യക്തിയായി എന്നെത്തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചില്ല. ഇല്ല, ഭയത്താൽ വിറച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നത്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ ഞാൻ ദൈവാത്മാവിൽ പൂർണ്ണമായും ആശ്രയിച്ചു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു! നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം അവന്റെ ശക്തിയിൽ ജനിച്ചതാണ്. അത് മനുഷ്യ യുക്തിയിലൂടെ വന്നതല്ല. അപ്പോളോസ് നിങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാണ് ആ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചത്.

കർത്താവിനോടൊപ്പം നടക്കുന്നതിൽ പക്വതയുള്ളവർക്ക് ദൈവജ്ഞാനം എങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് എനിക്കറിയാം.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ശിശുക്കളായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പാൽ കൊടുത്തു. വ്യക്തമായും, പക്വതയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും പോറ്റാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ പരസ്പരം പോരടിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പരസ്പരം അസൂയപ്പെടുന്നു. ഒരാൾ "ഞാൻ പൗലോസിന്റെ ആളാണ്" എന്നും മറ്റൊരാൾ "എനിക്ക് ഇഷ്ടം അപ്പോളോസ്" എന്നും പറയുമ്പോൾ

നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ അറിയാത്തതുപോലെയാണ് പെരുമാറുന്നത്.

എന്തായാലും പൗലോസും അപ്പോളോസ് ആരാണ്? അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടിമകളാണ്! നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. ദൈവം പറഞ്ഞു, "പൗലോസ്, പോയി വിശ്വാസത്തിന്റെ വിത്തുകൾ നടുക. അപ്പല്ലോസ്, ചെടികൾക്ക് നനയ്ക്കുക. ഇപ്പോൾ അവയെ വെറുതെ വിടുക.
ഞാൻ അവയെ വളർത്താം. നമ്മൾ നമ്മുടെ നിയമിത ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന അടിമകൾ മാത്രമാണ്. എല്ലാം ആസൂത്രണം ചെയ്തത് ദൈവമാണ്.
അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന നമ്മളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുക. നമ്മൾ യുദ്ധത്തടവുകാരെപ്പോലെയാണ്, തെരുവുകളിലൂടെ നടത്തപ്പെടുന്ന, ഒടുവിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നതുവരെ. ക്രിസ്തുവിനായി വിഡ്ഢികളാണ് നമ്മൾ, ബലഹീനരും വെറുക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്. നമ്മൾ ഭവനരഹിതരാണ്, വിശപ്പാണ് നമ്മുടെ നിത്യ കൂട്ടാളി. ജീവിച്ചിരിക്കാൻ വേണ്ടി നമ്മൾ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യണം.നമ്മെ ശപിക്കുന്നവരെ നാം അനുഗ്രഹിക്കണം. നമ്മെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നവരോട് നാം ക്ഷമ കാണിക്കണം.

ആളുകൾ നമ്മെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നാം അവരെക്കുറിച്ച് നല്ല കാര്യങ്ങൾ പറയണം. നാം ലോകത്തിന്റെ "ചവറാണ്"! എന്നിരുന്നാലും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ പിതാവാണ്, നിങ്ങൾ എന്നെ അനുകരിക്കണം.ഞാൻ നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാൻ പദ്ധതിയിടുന്നു.ഞാൻ വരുമ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങളെ കുട്ടികളായി തിരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ?ഇല്ല, ഞാൻ സൗമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ വരണമെന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തുവിന്റെ വഴികളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ തിമോത്തിയെ അയയ്ക്കുന്നു.

ഉടൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി,തന്റെരണ്ടാനമ്മയോടൊപ്പം ശയിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ സഭയിലുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്? ഈ മ്ലേച്ഛമായ പാപം നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എത്രയും വേഗം ആ മനുഷ്യനെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിർത്തുക! പാപം പുളിപ്പാണ്.സമയം കഴിയുമ്പോൾ അത് മുഴുവൻ മാവിലും പടർന്നു പിടിക്കും.നിങ്ങൾ അന്യമതസ്ഥരായ ന്യായാധിപന്മാരുടെ മുമ്പാകെപരസ്പരംകോടതിയിൽകൊണ്ടുപോകുകയാണെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ കാര്യങ്ങളിൽ വിധി പറയാൻ കഴിയുന്ന ദൈവഭക്തരായ ആളുകൾ സഭയിലില്ലേ? കേൾക്കൂ, നിങ്ങൾ ദൂതന്മാരെ വിധിക്കുന്ന ദിവസം വരും. ഈ ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളെയും നിങ്ങൾ വിധിക്കും. തീർച്ചയായും സഹോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഈ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധിക്കാൻ സഭയിൽ ആരുമില്ലെങ്കിൽ, അനീതി സഹിക്കുക! നിങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കാൻ അനുവദിക്കുക!അധാർമികതയുടെ പ്രശ്നവുമുണ്ട്. ലളിതമായ വസ്തുത ഇതാണ്. നിങ്ങളുടെ ശരീരം ലൈംഗിക

അശുദ്ധിക്കുവേണ്ടിയല്ല സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ദൈവം ആളുകളെ തനിക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ ശരീരം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരമാണ്. അവൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വില നൽകിയപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളുടെ ശരീരം കൈവശപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾ ഇനി നിങ്ങളുടേതല്ല. എല്ലാത്തിലും നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തണം.ലൈംഗിക ആവശ്യങ്ങൾ വിവാഹത്തിനുള്ളിൽ നിറവേറ്റപ്പെടണം. ദൈവം എനിക്ക് അവിവാഹിതയായി തുടരാനുള്ള കഴിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ എല്ലാവർക്കും ഈ വരം ഇല്ല. അതിനാൽ, കടുത്ത നിരാശയോടെ ജീവിക്കുന്നതിനുപകരം അവർ വിവാഹം കഴിക്കണം. ദമ്പതികൾ വിവാഹിതരായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവർ പരസ്പരം ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം. നിങ്ങളിൽ ചിലർ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ അറിയാത്ത ഒരാളെ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. അവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നേടാനുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെ ആ വ്യക്തിയോടൊപ്പം നിൽക്കുക.അവർ നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ... ശരി, അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യം അംഗീകരിക്കുക. തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമ്പോൾ സ്വയം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ തെറ്റില്ല, പക്ഷേ ദൈവം നിങ്ങളെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽ ഭാരപ്പെടരുത്. നിങ്ങൾ എവിടെയാണോ അവിടെ തന്നെ അവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ പൂർണതയിലെത്തിക്കും.

246 ആത്മീകവരങ്ങൾ **- 1** കൊരിന്ത്യർ **(b)**

1 കൊരിന്ത്യർ **8 - 16**

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതിന് സഭയെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പൗലോസ് ഈ ലേഖനം ആരംഭിച്ചത്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം സഭയിൽ വേരുന്നിയ നിരവധി പാപങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു:

നിങ്ങൾ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ചോദിച്ചത്, അതിനാൽ ഞാൻ ഓരോന്നിനും ഉത്തരം നൽകും. ആദ്യത്തേത് ഒരു വിഗ്രഹത്തിന് അർപ്പിക്കപ്പെട്ട മാംസം കഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. തീർച്ചയായും ഒരു വിഗ്രഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ദൈവമല്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. അത് വെറും ഒരു മരക്കഷണമോ കല്ലോ ആണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇത്തരത്തിലുള്ള മാംസം കഴിക്കുന്നത് വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്ന് വന്ന ഒരാളെ വ്രണപ്പെടുത്തിയേക്കാം. സഹക്രിസ്ത്യാനിയോട് നാം ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്യരുത്. അതിനാൽ, ഒരു സഹോദരനെ വിശ്വാസത്തിൽ

ഇടറിക്കുന്ന ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്ന് ഞാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.ജീവിക്കാൻ മറ്റൊരു നിയമം ഇതാ. മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ നിയമാനുസൃതമായതെല്ലാം ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ എന്റെ മാതൃക കണ്ടു.ചിലത് നേടാൻ ഞാൻ പല പദവിയും മാറ്റിവച്ച് എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി എല്ലാമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു ഓട്ടം വിജയിക്കാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഓട്ടക്കാരനെപ്പോലെയാണിത്. ഇതിന് ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ആത്മനിയന്ത്രണം ആവശ്യമാണ്. തന്നെ മന്ദഗതിയിലാക്കുന്ന ഒന്നും അവൻ ചെയ്യുന്നില്ല—ഇതെല്ലാം ഒരു ഭൗമിക സമ്മാനത്തിനായി! എന്റെ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമാണ്. അതുകൊണ്ട്, വിജയിക്കാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യും.നിങ്ങളുടെ കഴിവിനപ്പുറമുള്ള ഒരു പ്രലോഭനവും നിങ്ങൾക്കെതിരെ ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് ദൈവം ഉറപ്പാക്കും. നിങ്ങൾ അത് അന്വേഷിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഒരു മാർഗം കണ്ടെത്താനാകും.

ഇതെല്ലാം വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിളമ്പുന്ന മാംസം കഴിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിലും അവരുടെ വിശ്വാസം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ഭക്ഷണത്തിന് ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാതെ അത് കഴിക്കുക. എന്നാൽ അത് വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അർപ്പിച്ചതാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞാൽ, അത് വെറുതെ വിടുക. നിങ്ങൾ എന്ത് കഴിക്കുന്നുവോ, എന്ത് കുടിക്കുന്നുവോ, എന്ത് ചെയ്യുന്നുവോ, അത് എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ചെയ്യുക - മറ്റുള്ളവരെ വ്രണപ്പെടുത്തരുത്.

അസ്വസ്ഥമായ ചില വാർത്തകൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ ചിലർ കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തെ സ്വന്തം അത്താഴം കഴിക്കാനുള്ള അവസരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില അംഗങ്ങൾ വലിയ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ വിശക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഹവിശ്വാസികളെ എങ്ങനെ ഇങ്ങനെ ലജ്ജിപ്പിക്കാൻ കഴിയും?ഓർക്കുക, അപ്പവും പാനപാത്രവും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തെയും രക്തത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ ചിഹ്നങ്ങളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതിൽ കുറ്റക്കാരാകരുത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തോടുള്ള അനാദരവാണ് നിങ്ങളിൽ ചിലർ രോഗികളാകാൻ കാരണം, അതെ, ചിലർ മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, കർത്താവിന്റെ മേശയ്ക്ക് ചുറ്റും ഒത്തുകൂടുമ്പോൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ പരിശോധിക്കുക. ഭക്തി കാണിക്കുക, പരസ്പരം പരിഗണന കാണിക്കുക.നിങ്ങൾ ആത്മീയ ദാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. ഇത് ഓർക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി വ്യത്യസ്തമായി ഇടപെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുന്നതിനായി അവൻ നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ദാനങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഇത് മനുഷ്യശരീരം പോലെയാണ്. ഓരോ അവയവവും മൊത്തത്തിലുള്ള നന്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതുതന്നെയാണ് സ്ഥിതി. ഒരു ഭാഗം മറ്റൊരു ഭാഗത്തോട് "എനിക്ക് നിന്നെ ആവശ്യമില്ല" എന്ന് പറയുന്നില്ല. ഇല്ല, ഇല്ല! നമുക്കെല്ലാവർക്കും പരസ്പരം ദാനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ദാനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്, പക്ഷേ അവയെല്ലാം ഒരേ ആത്മാവിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, സ്നേഹമില്ലാതെ നമ്മുടെ ദാനങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യമാണ്. നമ്മുടെ ദാനങ്ങളെ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയോജനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കാൻ

പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹം നിങ്ങളെ സ്വയം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനുപകരം ക്ഷമയും ദയയും ഉള്ളവരാക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരോട് ശരിയായി പെരുമാറാനും കോപിക്കാതിരിക്കാനും സ്വാർത്ഥത കാണിക്കാതിരിക്കാനും അത് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹം സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നു, പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർ എന്താണ് തെറ്റ് ചെയ്തതെന്ന് ട്രാക്ക് ചെയ്യുന്നില്ല. അത് എല്ലായ്പ്പോഴും പിന്തുണയ്ക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് നല്ലത് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓർക്കുക ഈ ഗാനങ്ങൾ എല്ലാം താൽക്കാലിക ഉപാധികൾ മാത്രമാണ്. സ്നേഹം ഒരുനാളും ഉതിർന്ന് പോകുന്നില്ല.

ഈ കത്ത് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു, മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അപ്പോസ്തലന്മാരും മറ്റുള്ളവരും അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷികളായിരുന്നു. ഒടുവിൽ, ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ പീഡിപ്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാ അപ്പോസ്തലന്മാരിലും ഏറ്റവും അയോഗ്യനായി അവൻ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവത്തിന്റെ കൃപ എന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മരിക്കുന്നവർ ഇനി നിലനിൽക്കില്ല. ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ലെങ്കിൽ, ലോകത്തിൽ ഒരു പ്രത്യാശയുമില്ല, നമുക്കുള്ളത് ഈ ജീവിതമാണ്.എന്നാൽ സുവിശേഷം ഇതാണ്: ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനാൽ, നാമും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.അവസാന കാഹളം മുഴങ്ങും, മരിച്ചവർ അവരുടെ മഹത്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ശരീരങ്ങളോടൊപ്പം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.

അപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ശരീരങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെടും. മരിക്കുന്നതിന്റെ വേദന ഇത് ഇല്ലാതാക്കുന്നു, മരണം ഇനി ഒരിക്കലും വിജയിക്കില്ല. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ? നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവം നമുക്ക് വിജയം നൽകുന്നു.ജറുസലേമിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വലിയ ക്ഷാമം കാരണം നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ കത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരെ സഹായിക്കാൻ കുറച്ച് പണം മാറ്റിവയ്ക്കണം.
ദൈവം നിങ്ങളെ എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയോ അതിനനുസരിച്ച് നൽകുക.

247 സ്നേഹത്തിന്റെ പോരാളികൾ**- 2** കൊരിന്ത്യർ **(a)**

2 കൊരിന്ത്യർ **1-6**

കൊരിന്തിലെ സഭ പൗലോസിന്റെ ആദ്യ ലേഖനത്തോട് നന്നായി പ്രതികരിച്ചില്ല, അതിനാൽ അവൻ കടൽ കടന്ന് അവരെ കണ്ടുമുട്ടി. അതും നല്ലതായിരുന്നില്ല. തുടർന്ന് അവൻ അവർക്ക് വളരെ കഠിനമായ ഒരു കത്തയച്ചു - ബൈബിളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒന്ന്. അവർ അത് എങ്ങനെ ഹൃദയത്തിൽ എടുക്കുകയും പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രോത്സാഹജനകമായ വാർത്തകളുമായി ടൈറ്റസ് മടങ്ങി. തുടർന്ന് പൗലോസ് ഈ കത്ത് അയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും സമാധാനവും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുപോലെ, മാസിഡോണിയയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ആദ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരാൻ പദ്ധതിയിട്ടിരുന്നു. മറ്റൊരു വേദനാജനകമായ സന്ദർശനം ഒഴിവാക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ മനസ്സ് മാറ്റി. ഒടുവിൽ ഞാൻ വന്നപ്പോൾ, അത് കണ്ണുനീരിന്റെ ഉറവിടമാകരുതെന്നും സന്തോഷത്തിന്റെ ഉറവിടമാകണമെന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ വരുന്നതിനുപകരം, ഞാൻ ആ അവസാന കത്ത് എഴുതിയത് നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കാനല്ല, മറിച്ച് നിങ്ങളോടുള്ള എന്റെ വലിയ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാനാണ്.ഈ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പിന്നിലുള്ള ആ മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെയും എന്നെയും വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാരേ, ഇത് അവനെ കുറ്റബോധത്താൽ കീഴടക്കാനുള്ള സമയമല്ല. ഉചിതമായ ശിക്ഷ തീരുമാനിക്കുക, തുടർന്ന് അവനോട് ക്ഷമിക്കുക. നിങ്ങൾ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുക, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സാത്താന് മുൻതൂക്കം ലഭിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്.ഞാൻ ആ കഠിനമായ കത്ത് എഴുതിയ ശേഷം, നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചുവെന്ന് എനിക്ക് അറിയേണ്ടതുണ്ട്.

ഞാൻ തീത്തോസിന് കത്തയച്ചു, തിരിച്ചുവന്ന് നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം അറിയിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ട്രോവാസിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടാനായിരുന്നു പദ്ധതി. ഞാൻ അവിടെ പോയി, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഇതുവരെ എത്തിയിരുന്നില്ല. ട്രോവാസിൽ സുവിശേഷം പങ്കുവെക്കുന്നതിനുള്ള വാതിലുകൾ കർത്താവ് തുറന്നുകൊടുത്തു, പക്ഷേ ഞാൻ പൂർണ്ണമായും നിങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. ഞാൻ പോയി മക്ക ദോന്യയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടെത്താമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഒരു കപ്പൽ കയറി.നിങ്ങളെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ഈ യാത്ര ഏകാന്തമായിരുന്നു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക എന്നെ കീഴടക്കി. എന്റെ നിരാശയിൽ, ദൈവം എനിക്ക് നിരവധി സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി.ഒന്നാമതായി, ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരു റോമൻ വിജയയാത്ര പോലെയാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ആളുകൾ വഴിയിൽ ധൂപം കത്തിക്കുന്നു, ആ ഗന്ധം സൈനികരെ അവരുടെ വിജയത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേ ഗന്ധം തടവുകാരെ വെറുപ്പിക്കുന്നു, കാരണം അത് റോമിൽ എത്തുമ്പോൾ അവരുടെ വധശിക്ഷയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു വിജയകരമായി മുന്നേറുമ്പോൾ വഴിയിൽ എരിയുന്നത് നമ്മളാണ്. ഈ ലോകം അവനെ പിന്തുടരുന്നു. ക്രിസ്തുവിലെ വിജയികൾക്ക്, നമ്മൾ വിജയത്തിന്റെ ഗന്ധമാണ്. വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധി കാരണം ലോകം നമ്മെ വെറുപ്പോടെ കാണുന്നു.അടുത്തതായി ഞാൻ ചിന്തിച്ചത് ഈ ലോകത്തിലെ ആളുകൾ അവരുടെ ശ്രുപാർശാ കത്തുകളിൽ എത്രമാത്രം അഭിമാനിക്കുന്നു എന്നാണ്. എന്റെ ചിന്തകൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആയിരുന്നു,

നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കത്താണ്, ഞങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചതും ആത്മാവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും എല്ലാവരും വായിക്കുന്നതും ആണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അതുമൂലം, തുടരാൻ എനിക്ക് ആത്മവിശ്വാസമുണ്ട്. ഇത് എന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ല. ജീവൻ നൽകുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാണ്.മോശയ്ക്ക് നൽകിയ കല്ല് അക്ഷരങ്ങളുമായി ഇതിനെ താരതമ്യം ചെയ്യുക. താൽക്കാലികമായി, അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ തിളങ്ങി, അതിനാൽ അവൻ തന്റെ മുഖത്ത് ഒരു മൂടുപടം ഇട്ടു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തതിനാൽ, വെളിച്ചം മങ്ങിയപ്പോൾ ആളുകൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ആ മൂടുപടം ഇപ്പോഴും അവിടെയുണ്ട്! ന്യായപ്രമാണം വായിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മൂടുന്നു, അതിനാൽ അവർക്ക് അത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല.ഒരു വ്യക്തി ക്രിസ്തുവിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ, ഈ മൂടുപടം നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു, നാം കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

തിരുത്തലിനെയും സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തെയും കുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ അടിയന്തിരതയോടെ വികാരഭരിതനായി. ദൈവത്തിന്റെ കരുണ നമ്മിലൂടെ പ്രകാശിക്കുന്നു! നാം മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. നമ്മെ പിന്നോട്ട് വലിക്കുന്ന എന്തും നാം മാറ്റിവെക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ സന്ദേശം വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയണം. ഓ എന്നാൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ കണ്ണിന് ഇത് മറച്ചുവെക്കുന്നു. അവർ നമ്മളെ തള്ളിക്കളയുന്നില്ല, കാരണം യേശു നമ്മളല്ല, ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്. അവർ അവനെ തള്ളിക്കളയുകയാണ്.

ഞാൻ മാസിഡോണിയയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ ചിന്തകളെല്ലാം എന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. എനിക്ക് ബലഹീനതയും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതുമായി തോന്നി. എന്നാൽ പിന്നീട് എനിക്ക് മനസ്സിലായി, ഈ ശ്രുശ്രൂഷ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകിയത് ദൈവമാണെന്ന്. അവൻ ദുർബലരായ ആളുകളെ ഉപയോഗിച്ച് നിത്യവേല നിർവഹിക്കുന്നു. നമ്മെ എളുപ്പത്തിൽ തള്ളിയിടാനും തകർക്കാനും കഴിയും, പക്ഷേ അതൊന്നും മാറ്റില്ല. യേശുവിന് സംഭവിച്ചത് അതാണ്. അവന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ, നമ്മുടെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെ തന്നെ. നമ്മുടെ പരീക്ഷണങ്ങളും നമ്മുടെ മരണവും മറ്റുള്ളവർക്ക് ജീവൻ നൽകും.

നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല നമ്മുടെ പ്രോത്സാഹനം വരുന്നതെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അത് ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്! അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ തളരുന്നില്ല! കൂടാതെ, ഇവിടെ നമുക്ക് സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവം സ്വർഗത്തിൽ നമുക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നതിനോട് താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവില്ല.
അവൻ നമുക്ക് തന്റെ ആത്മാവിനെ നൽകി, പക്ഷേ അവൻ വരാനിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ചെറിയ പ്രതിഫലം മാത്രമാണ്. ഈ ശരീരത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മൾ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനത്തിലല്ല. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ ശരീരം വിട്ടാൽ, നമ്മൾ ഒടുവിൽ കർത്താവിനോടൊപ്പമാണ്.

നമ്മൾ ഇവിടെയായാലും അവിടെയായാലും പ്രശ്നമില്ല. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതിനാൽ, ദൈവമുമ്പാകെ ആളുകൾ നിൽക്കുന്ന ദിവസത്തിനായി അവരെ ഒരുക്കാൻ നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം. ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു, അതിനാൽ നമുക്ക് അവനുവേണ്ടി ജീവിക്കാം. നമുക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. ക്രിസ്തുവിലേക്ക് വരുന്ന എല്ലാവരും ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി മാറുന്നു. അവരുടെ പഴയ ജീവിതം ഒഴുകിപ്പോകുന്നു, ഒരു പുതിയ ജീവിതം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഗമാകാൻ ദൈവം നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നു! നമ്മൾ ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മെ പിന്നോട്ട് വലിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തിൽ നിന്നും നാം സ്വതന്ത്രരാകണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു അവിശ്വാസിയുമായി ബന്ധിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ സ്വയം ശുദ്ധരായി സൂക്ഷിക്കുന്നത്, അങ്ങനെ നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനും ജോലി

പൂർത്തിയാക്കാനും കഴിയും.

248 ദാനം ചെയ്യുന്നതിലെ ആനന്ദം

2 കൊരിന്ത്യർ **(b)**

2 കൊരിന്ത്യർ **7-13**

2 കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള ലേഖനത്തിന്റെ രണ്ടാം പകുതി പൗലോസിന്റെ എല്ലാ ലേഖനങ്ങളിലും ഏറ്റവും വ്യക്തിപരമാണ്. വരാനിരിക്കുന്ന സന്ദർശനത്തിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു.

മക്ക ദോന്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഞാൻ നിരന്തരം നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ കത്തിന് നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചുവെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, തീത്തൊസിനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി, അവന്റെ റിപ്പോർട്ട് എന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദത്താൽ തുള്ളിച്ചാടി! നീ എന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും ശരി ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു. എന്റെ കത്ത് നിങ്ങൾക്ക് ദുഃഖമുണ്ടാക്കി, പക്ഷേ ദൈവിക ദുഃഖം ഉളവാക്കി എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അത് നിങ്ങളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്താനും ദൈവത്തോടൊപ്പമുള്ള നിങ്ങളുടെ നടത്തം തുടരാനും പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്റെ സന്തോഷം ഒരിക്കലും ഇത്രയധികം നിറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ജറുസലേമിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ സഹായിക്കാൻ മക്കദോന്യയയിലെ സഭകൾ എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നുവെന്ന് കാണുന്നതാണ് എന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉറവിടം. അവർ ദരിദ്രരാണെങ്കിലും ആ ആവശ്യം നിറവേറ്റാൻ അവർ ഒരുമിച്ച് സംഘടിപ്പിച്ചു. ആളുകൾ അവരുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച്, അതെ, അവരുടെ കഴിവിനപ്പുറം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.ഈ ആവശ്യം നിങ്ങളുമായി പങ്കിടാൻ ഞാൻ തീത്തൊസിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ട കാരണം, ഇവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മാതൃക നിങ്ങൾ പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവായ യേശു നമുക്ക് നൽകിയ മാതൃകയും അതുതന്നെയാണ്. നമുക്ക് സമ്പന്നരാകാൻ വേണ്ടി അവൻ ധനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു, ദരിദ്രരാകാൻ.നീ ഉടനെ പ്രതികരിച്ചുവെന്നും ഈ ആവശ്യത്തിന് നൽകാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നും തീത്തോസ് എന്നോട് പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന് സ്തുതി!

ഇപ്പോൾ കേൾക്കൂ. ദാനത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ ലളിതമാണ്.ഒന്നാമതായി, എല്ലാ കർഷകർക്കും അറിയാം - നിങ്ങൾ ധാരാളം വിത്തുകൾ നട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കൊയ്യില്ല. നിങ്ങളുടെ ദാനം വിത്ത് നടുന്നത് പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ ഉദാരമനസ്കനാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഉദാരമായ വിളവ് ലഭിക്കും.
അടുത്തതായി, ഓരോ വ്യക്തിയും താൻ എന്ത് കൊടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും പിന്നീട് അത് നൽകുകയും വേണം. ആളുകൾ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുമ്പോൾ ദൈവം അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.ഒടുവിൽ, ഒരു വിത്ത് നടുമ്പോൾ, അത് ധാരാളം വിത്തുകൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കും. ദാനത്തിന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെയാണ്. ദൈവം നിങ്ങളുടെ ദാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അത് ഇങ്ങനെയാണ് വർദ്ധിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതായി, സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ ദാനത്തിന് നന്ദിയുള്ളവനാണ്. രണ്ടാമതായി, നിങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ ഭാഗ്യവാനാണ്. അടുത്തതായി, അവർ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ, അവർക്ക് കഴിയുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോട് ഉദാരമനസ്കത കാണിക്കാൻ അവർ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അത് തുടരുന്നു.

ഇപ്പോൾ, എന്റെ കത്തുകളെ കുറിച്ച്. ചിലർ പറയുന്നത് എനിക്കറിയാം, "കത്തുകൾ എഴുതുമ്പോൾ പൗലോസ് ധൈര്യശാലിയാണ്, പക്ഷേ മുഖാമുഖം കാണുമ്പോൾ അവൻ ഒന്നുമല്ല."വിശ്വസിക്കരുത്. ഞാനും അതേ

വ്യക്തിയാണ്. ഞാൻ പുറമെ ദുർബലനായിരിക്കാം, പക്ഷേ എന്റെ ആയുധങ്ങൾ ദൈവത്താൽ ശക്തമാണ്. അവനെതിരെ നിൽക്കുന്ന എന്തും തകർക്കാൻ അവൻ എന്നിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

നമ്മൾ പരസ്പരം കാണുമ്പോൾ എന്നെ അങ്ങനെയാക്കരുത്. ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ പൊങ്ങച്ചം പറഞ്ഞാൽ അത് സഹായകരമാകുമോ? എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടമല്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോട് സത്യസന്ധനാണെങ്കിൽ ഞാൻ അത് ചെയ്യും. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊങ്ങച്ചം പറയാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നു, പക്ഷേ അവർ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായും സമർപ്പിച്ചു, അതിനാൽ ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾ അല്പം പൊങ്ങച്ചം മാത്രം സഹിക്കും.

ഞാൻ എല്ലാ വിധത്തിലും അബ്രഹാമിന്റെ മകനാണ്. ഞാൻ മറ്റാരേക്കാളും ഉത്സാഹത്തോടെ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നു.ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പമുള്ള എന്റെ നടത്തം കാരണം, മനുഷ്യന് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ ദുരുപയോഗങ്ങളും എന്റെ ശരീരം സഹിച്ചു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള എന്റെ
യാത്രകൾ ഒരു മനുഷ്യന് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ ദുരന്തങ്ങൾക്കും എന്നെ വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപകടം എന്റെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു. എല്ലാറ്റിനുമുപരി, എല്ലാ സഭകളുടെയും ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിരന്തരം ഭാരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഇത് തുടരാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ അത് ഇങ്ങനെ പറയട്ടെ. മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യനെ എനിക്കറിയാം.

അയാൾ മരിച്ചോ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്ന് എനിക്കറിയില്ല. എനിക്കറിയാവുന്നത്, അവൻ പറുദീസയിലായിരുന്നപ്പോൾ, സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവൻ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്.ഈ വിഡ്ഢിത്തം ഞാൻ നിർത്തണം. ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ എനിക്ക് അഭിമാനമുള്ളൂ. ദൈവം എനിക്ക് നൽകിയ എല്ലാ പ്രത്യേക വെളിപ്പെടുത്തലുകളും കാരണം ദൈവം എന്റെ ജഡത്തിൽ ഒരു മുള്ള് തന്നിട്ടുണ്ട്. അത് നീക്കം ചെയ്യാൻ ഞാൻ മൂന്ന് തവണ അവനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, “എന്റെ കൃപ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്, കാരണം എന്റെ ശക്തി നിങ്ങളുടെ ബലഹീനതയിൽ കാണപ്പെടും.” ഇപ്പോൾ ഞാൻ വീമ്പിളക്കേണ്ടത് അവിടെയാണ് - എന്റെ ബലഹീനതയിൽ!ദൈവം അത് എനിക്ക് തന്നത് അവന്റെ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കാനാണ്.അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ബലഹീനനായിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ശക്തനാണ്.

ശരി, ഇത്രയധികം വീമ്പിളക്കുന്ന ഞാൻ ഒരു വിഡ്ഢിയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ
എന്നെക്കുറിച്ച് വീമ്പിളക്കേണ്ടത് നിങ്ങളാണ്. മറ്റുള്ളവർ ഞാൻ ഒരു അപ്പോസ്തലനാണോ അല്ലയോ എന്ന് വാദിക്കുമ്പോൾ, അത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വാദമാകരുത്. ഓ, എന്റെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ. ഒരു ഭയം എന്റെ

സന്തോഷത്തെ മുഴുവൻ മൂടുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ നാമെല്ലാവരും നിരാശരാകുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഒന്നും മാറിയിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തിയേക്കാമെന്ന വസ്തുത എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. അതാണ് ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നതെങ്കിൽ, എന്നിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി നിങ്ങൾ കാണും, നിങ്ങൾക്ക് അത് ഇഷ്ടപ്പെടില്ല.നിങ്ങൾ ശക്തനും ഞാൻ ദുർബലനുമാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള സമയം വളരെ മികച്ചതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇത് എഴുതുന്നത്.ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, ധൈര്യമായിരിക്കുക, നിങ്ങൾ ആത്മീയ ആരോഗ്യം നിലനിർത്തുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. എല്ലാവർക്കും എനിക്ക് വേണ്ടി ഒരു ആലിംഗനം നൽകുക. കർത്താവായ യേശുവിന്റെ കൃപയും, പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

249 ക്രിസ്തു ഇല്ലാത്ത ജീവിതം- റോമർ (a)

റോമർ 1-7

പൗലോസ് കൊരിന്തിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുകയും അവിടെ മൂന്ന് മാസം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്ത്, അവൻ റോമിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈ കത്ത് അയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം കേൾക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ പാതയിൽ വന്ന് നിക്ഷേപിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവം എന്നെ എല്ലായിടത്തും വിജാതീയരുമായി തന്റെ സന്ദേശം പങ്കിടാൻ ബാധ്യസ്ഥനാക്കി. അതിനാൽ സംസ്കാരസമ്പന്നരുമായും ബാർബേറിയൻമാരുമായും ഞാൻ സുവിശേഷം പങ്കിടുന്നു. അവർ ബുദ്ധിമാന്മാരോ ലളിത ചിന്താഗതിക്കാരോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല. സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു, കാരണം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാണ്, അവർ ആരായാലും. വിശ്വാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ ആളുകൾക്ക് ദൈവത്തിലേക്ക് എത്താൻ കഴിയൂ. അതില്ലാതെ, അവർ അവന്റെ ന്യായവിധിയെ നേരിടണം.അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ? കാരണം ആളുകൾ ദുഷ്ടന്മാരാണ്! ദൈവം അവർക്ക് പലവിധത്തിൽ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവരുടെ ചുറ്റുമുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു.എന്നാൽ അവർ മനസ്സ് അടച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ലോകത്ത് രണ്ട് തരം ആളുകളുണ്ട്.ഒരു തരം ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതിനെ ആരാധിക്കുന്നു.ഇത് അവരെ ജ്ഞാനികളാക്കുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു, പക്ഷേ ആ പ്രക്രിയയിൽ അവർ വിഡ്ഢികളായി മാറുന്നു. ദൈവത്തെ

ഒഴിവാക്കുന്നതിലൂടെ അവർ ധാർമ്മിക വികലതയിലേക്ക് മുങ്ങുന്നു. അവരുടെ പാപങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സിനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അവർ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം മരണത്തെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവർ തിന്മ ചെയ്യാൻ മിടുക്കരാകുന്നു, മറ്റുള്ളവരിൽ അത് കാണുന്നത് ആസ്വദിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ മറ്റൊരു തരം ആളുകൾ സ്വന്തം നീതി സൃഷ്ടിക്കുന്നവരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് വീമ്പിളക്കുകയും നല്ലതും ചീത്തയുമായ കാര്യങ്ങളിൽ വിദഗ്ധരാണെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തിന്മയ്ക്ക് വിധിക്കുന്നു, അതേസമയം മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അതേ തരത്തിലുള്ള പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി ഒഴിവാക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. നാമെല്ലാവരും ഈ രണ്ട് ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഒന്നിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു, ദൈവകോപം ഇരുവരോടും ജ്വലിക്കുന്നു. രണ്ട് ഗ്രൂപ്പുകളും പാപികളാണ്. ആരാണ് മികച്ചത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ വാദിക്കുന്നു, പക്ഷേ സത്യം എന്തെന്നാൽ ലോകം മുഴുവൻ പാപത്തിന് പൂർണ്ണമായും കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നീതിമാനായ ഒരു വ്യക്തി പോലും ഇല്ല. നാമെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്ക് മുമ്പാകെ കുറ്റക്കാരാണ്.അതുകൊണ്ടാണ് ദൈവം തന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അയച്ചത്. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ തന്റെ നന്മ നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ ആരാണെന്നത് പ്രശ്നമല്ല.

എല്ലാവരും വീണ്ടെടുപ്പ് ആവശ്യമുള്ള പാപികളാണ്.യഹൂദന്മാരാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായിരിക്കുന്നത്. അവർ അവകാശപ്പെടുന്നത് അബ്രഹാമാണ് തങ്ങളുടെ പിതാവെന്നാണ്. എന്നാൽ
നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയാൽ, അദ്ദേഹം വിശ്വാസത്തിന്റെ പിതാവാണ്.
സ്വന്തം നന്മയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു ബന്ധം അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവവുമായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇല്ല, അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു, ദൈവം അതിൽ സന്തോഷിച്ചു. യഹൂദന്മാർ ദാവീദിനെ തങ്ങളുടെ മഹാനായ രാജാവായി കാണുന്നു. എന്നാൽ അവൻ സ്വന്ത നന്മയിലല്ല, ദൈവത്തിന്റെ നന്മയിലാണ് സന്തോഷിച്ചത്. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ രണ്ടുപേരും നീതിമാന്മാരായിരുന്നു.

അതുപോലെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമേ നാം നന്മയുള്ളവരായി മാറുന്നുള്ളൂ. അവനിലൂടെ നമുക്ക് ദൈവവുമായി സമാധാനവും അവന്റെ കൃപയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ പരീക്ഷണങ്ങളിലും നമുക്ക് സന്തോഷമുള്ളവരായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കായി ദൈവം അവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇതാ എന്റെ കാര്യം. നമ്മൾ ദുഷ്ടരായിരുന്നപ്പോൾ ക്രിസ്തു ഇത് നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തു! ദൈവം നമ്മെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. നാം വെറുപ്പുളവാക്കുന്ന പാപികളായിരുന്നപ്പോൾ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. അത് മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നാം നിർമ്മലരായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ അവൻ നമുക്ക് വേണ്ടി എത്രമാത്രം ചെയ്യും? ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുക. നാമെല്ലാം ആദമിൽ നിന്ന് വന്നവരാണ്. അവൻ നിമിത്തം നാമെല്ലാവരും പാപികളാണ്.മരണവും ന്യായവിധിയും

എല്ലാവരുടെയും തലയിലാണ് - അവൻ നിമിത്തം.ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ട് - യേശു. അവൻ നിമിത്തം നമുക്ക് നീതിമാന്മാരാകാൻ കഴിയും. അവൻ നിമിത്തം, നമുക്ക് കൃപയും നിത്യജീവനും ലഭിക്കും.ആരോ പറയുന്നത് എനിക്ക് കേൾക്കാം, "അപ്പോൾ, നമ്മുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികൾക്ക് ദൈവമുമ്പാകെ ശുദ്ധിയുള്ളവരായി നമ്മുടെ സത്പ്രവൃത്തികൾക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെങ്കിൽ, നമുക്ക് എത്ര വേണമെങ്കിലും പാപം ചെയ്യാം." തീർച്ചയായും അല്ല!സ്നാനം ഈ സത്യത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ്. വെള്ളത്തിനടിയിലേക്ക് പോകുന്നത്, നാം പാപത്തിന് മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് കാണിക്കുന്നു - യേശു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതുപോലെ. അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ, അവൻ പാപം ഉപേക്ഷിച്ചു. വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് നാം പുറത്തുവരുന്നത് അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ്, പക്ഷേ അത് പാപം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഒരു ചിത്രവുമാണ്.നാം ഒരു പുതിയ ജീവിതരീതി നയിക്കണം.പാപത്തിൽ നിന്ന് നാം അകന്നു നിൽക്കുന്നു, കാരണം അത് ആളുകളെ അടിമകളാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതിന് കീഴടങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അതിന് അടിമയാകുന്നു. അതുപോലെ, നിങ്ങൾ ദൈവകൃപയ്ക്ക് സ്വയം സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവന്റെ അടിമയാകുന്നു. ഏതുവിധേനയും, നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. നിങ്ങൾ ഏതിനാണ് കീഴടങ്ങുക? പാപം മരണം കൊണ്ടുവരുന്നു, എന്നാൽ ദൈവം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകുന്നു.
ഒരാൾ ചോദിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്, "നമ്മെ നീതീകരിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗമായി ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നൽകപ്പെട്ടതല്ലേ?" നിങ്ങൾ തമാശ പറയണം! ന്യായമാണം അനുസരിക്കുക അസാധ്യമാണ്.

നമ്മുടെ പാപാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് ഇത് നൽകപ്പെട്ടത്, അതിനാൽ നമ്മൾ നിരാശരാണെന്നും സഹായം ആവശ്യമാണെന്നും നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയും.സഹായത്തിനായി ഞാൻ നിയമത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. എനിക്ക് നല്ലവനാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷേ എങ്ങനെയെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. തിന്മ ചെയ്യാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ അത് കണ്ടെത്തുന്നു. ഞാൻ അത് എപ്പോഴും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഒരു അടിമയാണ്, മറ്റ് മാർഗമില്ല. "എനിക്ക് എങ്ങനെ സ്വതന്ത്രനാകാൻ കഴിയും?"
ഞാൻ നിലവിളിക്കുന്നു, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക! നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ നാം സ്വതന്ത്രരാണ്. നാം ഇനി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, പാപത്തെ ചെറുക്കാനുള്ള ശക്തി നമുക്കുണ്ട്.

250 ക്രിസ്തുവിനൊപ്പമുള്ള ജീവിതം- റോമർ (b)

റോമർ **8-16**

റോമിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള തന്റെ ലേഖനം പൗലോസ് തുടർന്നു പറഞ്ഞു:

ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷ നമുക്ക് നിരവധി നേട്ടങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഒന്നാമതായി, നാം ഒരു പുതിയ കുടുംബത്തിലേക്ക് ദത്തെടുക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവാണ്. അവന്റെ ആത്മാവ് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു, യേശുവിന്റേതായ എല്ലാം നമുക്ക് അവകാശമായി ലഭിക്കുന്നു.സ്വർഗ്ഗീയ കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗമെന്ന നിലയിൽ, ഈ ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് സമാധാനമുണ്ട്. നമുക്ക് ഇവിടെ കഷ്ടപ്പെടാം, പക്ഷേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്ന മഹത്വവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അതൊന്നുമില്ല.രണ്ടാമത്തെ നേട്ടം, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യുന്നതാണ്. അവൻ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിനായി ഒരുക്കുന്നു. അവൻ നമ്മെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ ചിന്തകളെ മാറ്റുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാ പരീക്ഷണങ്ങളും നമുക്ക് നല്ലതാണെന്ന് അവൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു. അവൻ നമ്മെ യേശുവിനെപ്പോലെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു.മൂന്നാമത്തെ നേട്ടം, ദൈവം ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പിതാവാണ് എന്നതാണ്അതായത് നമ്മൾ അവന് പ്രധാനമാണ്! നമുക്ക് നല്ലതല്ലെന്ന് അവൻ കരുതുന്ന ഒന്നും നമുക്ക് സംഭവിക്കാൻ അവൻ അനുവദിക്കില്ല.അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ വേർപെടുത്താൻ യാതൊന്നിനും കഴിയില്ല.

ഇത്രയധികം അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, എനിക്ക് ഇപ്പോഴും ഒരു വലിയ ഹൃദയവേദനയുണ്ട്. ദൈവം നമ്മോട് ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് ഒരു കുറവും വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ എന്റെ ഭൗമിക കുടുംബമാണ്, അവർക്ക് രക്ഷ ലഭിക്കാൻ ഞാൻ എന്തും നൽകും. അവർക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം രക്ഷ ഉപേക്ഷിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ക്രിസ്തുവിനെ അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞത് അബ്രഹാമിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളെ മാറ്റില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്നവർക്ക് ബാധകമല്ലെന്ന് ഞാൻ എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവം എപ്പോഴും ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ജനത്തെ തനിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

യഹൂദന്മാർക്ക് ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല, കാരണം ദൈവം തന്റെ പദ്ധതി ലളിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. യേശു അവരുടെ കർത്താവാണെങ്കിൽ ആളുകൾ രക്ഷിക്കപ്പെടും, ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു എന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചാൽ ആർക്കും രക്ഷിക്കപ്പെടാം.

നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ? ഇസ്രായേൽ അവരുടെ മിശിഹായെ നിരസിക്കുന്ന എന്ന വസ്തുത നിങ്ങളുടെ അവസരമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും! ഒരു മരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശാഖ വെട്ടി കാട്ടു ശാഖയിൽ ഒട്ടിക്കുന്നത് പോലെയാണ്. ഇസ്രായേൽ താൽക്കാലികമായി വെട്ടിമാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ജാതികൾക്ക് ദൈവത്തെ അറിയാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അധികം അഭിമാനിക്കരുത്! ഒരു സ്വാഭാവിക ശാഖ മുറിച്ചുമാറ്റാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ഒട്ടിച്ച ശാഖ മുറിച്ചുമാറ്റുന്നത് എത്ര എളുപ്പമായിരിക്കും. ജാതികളുടെ ദിവസം അവസാനിക്കുന്ന സമയം വരും. ആ ഘട്ടത്തിൽ, ദൈവം കാര്യങ്ങൾ

മാറ്റിമറിക്കും, ഇസ്രായേൽ രക്ഷ സ്വീകരിക്കും.നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കരുണ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക.നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനുള്ള യാഗമായി അവന് നൽകുക. പാപം ഉപേക്ഷിച്ച് അവനു പ്രസാദകരമായ ജീവിതം നയിക്കുക. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്ന രീതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും മാറ്റുക.
ഇനി, ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് ഇതാ:

- കൂട്ടു വിശ്വാസിയുമായി ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുക.ഓരോരുത്തർക്കും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അവരുടേതായ പ്രത്യേക സമ്മാനം ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഒരു ശരീരമാണ്.
- ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാകുക.ദൈവം നിങ്ങളിലൂടെ എന്ത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക.
- ഭൂമിയിലെ അധികാരങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങുക.ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനം ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് ഉത്തരവാദിത്തമായി ഇടപെടില്ല എന്നല്ല. നിങ്ങൾ അവരെ എതിർക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ എതിർക്കുകയാണ്.
- നിങ്ങൾ പണം സംബന്ധിച്ച് കടപ്പെട്ടിരിക്കരുത്. പിന്നെയോ,സ്നേഹത്തിന് നിങ്ങൾ അവരോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പലിശ സഹിതം അത് നൽകുക.
- നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ സമയം തീരുവാൻ പോകുന്നു എന്ന രീതിയിൽ ജീവിക്കുക.
- ചിന്തകളാലും കാമത്താലും നിങ്ങൾ വ്യതിചലിച്ചു പോകരുത്. പിന്നെ യേശു പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ആരംഭിക്കുക.

ദൈവം നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരോടും വ്യത്യസ്തമായി ഇടപെടുന്നു. അപ്പോൾ, കർത്താവിനോടൊപ്പമുള്ള നമ്മുടെ നടത്തത്തെ ബഹുമാനിക്കുക. ഒരാൾ ഒരു പ്രത്യേക ദിവസം മാറ്റിവച്ചുകൊണ്ടോ ചില ഭക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതിലൂടെയോ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ എല്ലാത്തിനെയും ഒരുപോലെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നു. അത് നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് പ്രധാനം? ഓരോ വിശ്വാസിയുമായും കർത്താവിന് വ്യക്തിഗത ബന്ധമുണ്ട്. അത് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, ചില ആളുകൾ ഇപ്പോഴും ദൈവത്തോടൊപ്പമുള്ള നടത്തയിൽ ദുർബലരാണെന്ന വസ്തുത നിങ്ങൾ ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം. കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ബോധ്യങ്ങൾ പിന്തുടരാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്, പക്ഷേ ഒരു സഹക്രിസ്ത്യാനിയെ ഇടറിവീഴാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. നിങ്ങളുടെ ജോലി അവരെ കെട്ടിപ്പടുക്കുക എന്നതാണ്- നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളാൽ അവരെ തകർക്കുകയല്ല.വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തരായവർക്ക് ബലഹീനരെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്.ശരി, ഇതാ എന്റെ പദ്ധതികൾ. ഇവിടുത്തെ സഭകൾ ഏറ്റെടുത്ത വഴിപാട് എത്തിക്കാൻ ഞാൻ ജറുസലേമിലേക്ക് പോകുന്നു. എന്റെ ജോലി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സ്പെയിനിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ റോമിൽ എത്താൻ ഞാൻ പദ്ധതിയിടുന്നു. നിങ്ങളെ കാണാൻ ഞാൻ വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു!സുവിശേഷത്തിലെ എന്റെ എല്ലാ

സുഹൃത്തുക്കളെയും അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. അവർ വർഷങ്ങളായി എന്നോടൊപ്പം വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.ഓ, ഒരു കാര്യം കൂടി. ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ സൂക്ഷിക്കുക. അവരെ ഒഴിവാക്കുക.അവരുടെ മൃദുലമായ സംസാരം ദുർബലരായ വിശ്വാസികളെ വേദനിപ്പിച്ചേക്കാം.ഞാൻ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം, ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ അനുസരണത്തെക്കുറിച്ച് ആളുകൾ എന്നോട് പറയുന്നു. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവരും നിങ്ങൾക്ക് ആശംസകൾ അയയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

251 യരുശലേമിലേക്ക് പോകുന്നു

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ **20 - 21:17**

പൌലോസ് കൊരിന്തിൽ മൂന്നുമാസം താമസിച്ചു. അതിനുശേഷം അവൻ ത്രോവാസിലേക്ക് മടങ്ങി, അവിടെ യെരുശലേമിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു ആഴ്ച ചെലവഴിച്ചു. പൌലോസ് ത്രോവാസിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം രാത്രി, അവൻ ഒരു വീടിന്റെ മൂന്നാം നിലയിലെ സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ചു. രാത്രി വളരെ നേരം അവൻ മണിക്കൂറുകളോളം പ്രസംഗിച്ചു. ഒരു യുവാവ് ഒരു ജനൽപ്പടിയിൽ ഇരുന്നു, താമസിയാതെ അയാൾക്ക് വളരെ ഉറക്കം വന്നു. ഒടുവിൽ അയാൾ ഉറങ്ങാൻ കിടന്ന് ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് തെന്നിമാറി നിലത്തു വീണു!ആളുകൾ ഓടിയെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ മരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു.

പൌലോസ് മൃതദേഹം എടുത്ത് മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഒടുവിൽ അയാൾ മുകളിലേക്ക് നോക്കി, "യുവാവ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു, ഒരുമിച്ച് പടിക്കെട്ടുകൾ കയറി. പൗലോസ് യെരുശലേമിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ പുലർച്ചെ വരെ അവർ തങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മ തുടർന്നു. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ യുവാവിനെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.അവൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ട് പൗലോസ് എഫെസൊസിനടുത്തുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി, എഫെസൊസിലെ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർ അവനെ കാണാൻ അവിടെ പോയി.

അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "എന്റെ ജീവിതം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു തുറന്ന പുസ്തകമായിരുന്നു. ഒന്നും മറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് പീഡനം സഹിച്ചു, പക്ഷേ അതിലൂടെയെല്ലാം ഈ പ്രദേശത്തുള്ള എല്ലാവർക്കും സുവിശേഷം വിശദീകരിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ട് യെരുശലേമിലേക്ക് പോകുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ

ഇനി ഒരിക്കലും കാണില്ല.യെരുശലേമിൽ ഞാൻ കർത്താവിനുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ജീവിതത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിളി നിറവേറ്റാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഇത് സ്വീകരിക്കും. കർത്താവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കാനും അവനോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്താനും പൗലോസ് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പിന്നീട്, എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു. മൂപ്പൻ സംഘവും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പൗലോസിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“ഇനി നീ എന്നെ ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല” എന്ന അവന്റെ വാക്കുകളിൽ അവർ ദുഃഖിച്ചു. അവൻ യെരുശലേമിലേക്കുള്ള യാത്ര തുടരുമ്പോൾ, ചരക്ക് ഇറക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിന് കപ്പൽ സോർ പട്ടണത്തിൽ നിർത്തി. ഇത് കുറച്ച് ദിവസത്തേക്ക് വിശ്വാസികളുടെ ഒരു കൂട്ടത്തോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ പൗലോസിന് അവസരം നൽകി. അവർ അവനോട് പറഞ്ഞു, “ യെരുശലേമിൽ നീ വലിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ സഹിക്കുമെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു.”പോകേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, മൂപ്പൻ സഭയും പൗലോസിനൊപ്പം നഗരം വിട്ട് കരയിലേക്ക് നടന്നു. അവർ കടൽത്തീരത്ത് മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പിന്നെ അവൻ കപ്പലിൽ കയറി പുറപ്പെട്ടു.കപ്പൽ യെരുശലേമിന് ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള തുറമുഖമായ കൈസര്യയിൽ നങ്കൂരമിട്ടു. പൗലോസ് ആദ്യത്തെ ഏഴ് ഡീക്കൻമാരിൽ ഒരാളായ ഫിലിപ്പിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അവിടെയായിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പ്രവാചകൻ പൗലോസിന്റെ കച്ച എടുത്ത് സ്വന്തം കൈകാലുകൾ കെട്ടി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “യെരുശലേമിലുള്ള യഹൂദന്മാർ ഈ കച്ചയുടെ ഉടമസ്ഥനെ കെട്ടി ജാതികൾക്ക് ഏൽപ്പിക്കും.”
എല്ലാവരും ആശങ്കാകുലരായി പൗലോസിനോട് യെരുശലേമിലേക്ക് പോകരുതെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ദയവായി നിർത്തൂ.നിന്റെ കരച്ചിൽ എന്നെ കരയിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു! കർത്താവിനുവേണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്.”കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, പൗലോസ് യെരുശലേമിലേക്ക് പോയി. അവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു.

252 യരുശലേമിലെ കലഹം

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തിക **21:15-22:30**

പൗലോസ് യെരുശലേമിലെ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടി, ജാതികൾ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് എങ്ങനെ തിരിയുന്നുവെന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.എന്നാൽ പിന്നീട് മൂപ്പന്മാർ പൗലോസിനോട് അവരുടെ ആശങ്കകൾ പങ്കുവെച്ചു. "മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം ഉപേക്ഷിക്കാൻ നീ യഹൂദന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് ജൂത ക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതുന്നു. ഈ കിംവദന്തികൾ ഞങ്ങൾ നിർത്തേണ്ടതുണ്ട്. നാല് പുരുഷന്മാർ ദൈവത്തിന് ഒരു നേർച്ച നേർന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ ആലയത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ അതിന് പണം നൽകാൻ അവരുടെ പക്കൽ പണമില്ല. അവരുടെ നേർച്ചയിൽ അവരോടൊപ്പം ചേരുക, അവരുടെ ക്ഷുരി അടയ്ക്കുക. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കും."പൗലോസ് സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ അവൻ നേർച്ചയെടുത്തു പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോയി. ആചാരത്തിന് ഏഴ് ദിവസം എടുത്തു.അവസാന ദിവസം, എഫെസൊസിൽ നിന്നുള്ള ചില യഹൂദന്മാർ പൗലോസിനെ ചന്തസ്ഥലത്ത് അവരുടെ നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ജാതി ക്രിസ്ത്യാനിയുമായി കണ്ടു. പിന്നീട് അവർ അവനെ ആലയത്തിൽ കണ്ടു, ജാതിക്കാരൻ അവനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കരുതി. അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "സഹായിക്കൂ! ലോകത്തെ മുഴുവൻ നമുക്കെതിരെ തിരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഇതാ. ഇപ്പോൾ അവൻ ഒരു വിജാതീയനെ നമ്മുടെ ആലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു!"

പെട്ടെന്ന്, ജനക്കൂട്ടം കോപാകുലരായ ഒരു ജനക്കൂട്ടമായി മാറി. അവർ പൗലോസിനെ പിടിച്ചു ദേവാലയത്തിന് പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. റോമൻ പടയാളികൾ മർദനം നിർത്താൻ ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ഓടിക്കയറി. അവരുടെ സൈന്യാധിപൻ പൗലോസിനെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ച് തന്റെ ആളുകളോട് അവനെ കൊണ്ടുപോകാൻ പറഞ്ഞു.ജനക്കൂട്ടം "അവനെ കൊല്ലൂ!" എന്ന് ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് പടയാളികളുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. ഇത് കണ്ട പടയാളികൾ പൗലോസിനെ എടുത്ത് കൊണ്ടുപോയി.പൗലോസ് പടിക്കെട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കൈ ഉയർത്തി. എല്ലാവരും നിശബ്ദരായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് കർശനമായ യഹൂദ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചു. യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ മതത്തോടുള്ള സമർപ്പണം തെളിയിച്ചു. പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ജയിലിലടച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ കൊല്ലുക പോലും ചെയ്തു.

"ഒരു ദിവസം ഞാൻ കൂടുതൽ തടവുകാരെ യെരുശലേമിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ ദമാസ്കസിലേക്ക് പോയി. പെട്ടെന്ന്, ഒരു ഉജ്ജ്വലമായ വെളിച്ചം എന്നെ ചുറ്റി. ഞാൻ നിലത്തു വീണു, 'ശൗലേ, ശൗലേ, നീ എന്നെ എന്തിനാണ് പീഡിപ്പിക്കുന്നത്?' എന്ന് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. "'നീ ആരാണ് കർത്താവേ?' എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ആ ശബ്ദം, 'നീ പീഡിപ്പിക്കുന്ന നസറായനായ യേശുവാണ് ഞാൻ' എന്ന് പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് ദമാസ്കസിലേക്ക് പോകാൻ പറഞ്ഞു, എന്തുചെയ്യണമെന്ന് എന്നോട് പറയും. "ഞാൻ നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ വന്നു, ഞാൻ കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു, സ്നാനമേറ്റു.

“ഞാൻ യെരുശലേമിൽ തിരിച്ചെത്തി ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കർത്താവ് വീണ്ടും എന്നോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു, ‘ഞാൻ നിന്നെ ദൂരദേശങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു, അവിടെ നീ ജാതികളോട് പ്രസംഗിക്കും.’”പൗലോസ് “ജാതികളേ” എന്ന വാക്ക് പറഞ്ഞയുടനെ ജനക്കൂട്ടം വീണ്ടും കാടുകയറി. അവർ ആക്രോശിക്കുവാനും വായുവിലേക്ക് പൊടി വിതറുവാനും തുടങ്ങി. അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നിലത്ത് എറിഞ്ഞു, “അവനെ കൊല്ലുവിൻ! ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് അവനെ തുടച്ചുമാറ്റുവിൻ!” എന്ന് ആക്രോശിച്ചു. പെട്ടെന്ന്, സൈന്യാധിപൻ പൗലോസിനെ ബാരക്കിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. പൗലോസ് അവരുടെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം നൽകുന്നതുവരെ അവനെ അടിക്കാൻ പട്ടാളക്കാരോട് കൽപ്പിച്ചു. പട്ടാളക്കാർ ഇത് ചെയ്യാൻ തയ്യാറെടുക്കുമ്പോൾ, പൗലോസ് അവരിൽ ഒരാളോട്, “ഒരു വിചാരണ കൂടാതെ ഒരു റോമാപൗരനെ അടിക്കുന്നത് നിയമപരമാണോ?” എന്ന് ചോദിച്ചു. പട്ടാളക്കാരൻ ഉടനെ തന്നെ ഇക്കാര്യം സൈന്യാധിപനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ പൗലോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ചോദിച്ചു. “നീ ഒരു റോമാപൗരനാണോ?”“അതെ, ഞാൻ ഒരു പൗരനായി ജനിച്ചു.”പൗലോസിനെ അടിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർ ഉടൻ തന്നെ അവനെ വിട്ടുപോയി. ന്യായമായ വിചാരണ കൂടാതെ ഒരു റോമാപൗരനെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചതിനാൽ - അവനെ മിക്കവാറും അടിക്കാൻ - സൈന്യാധിപൻ തന്നെ ആശങ്കാകുലനായി.

253 കൊല്ലാൻ ഗൂഢാലോചന

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ **22:30 - 23:35**

മുൻകഥയുടെ തുടർച്ച

യെരുശലേമിലെ ദേവാലയത്തിനടുത്തുള്ള കലാപത്തിന് കാരണമെന്താണെന്ന് കൃത്യമായി അറിയാൻ സൈന്യാധിപൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ പൗലോസിനെ യഹൂദ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോയി. പൗലോസ് പറഞ്ഞു, “സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ദൈവമുമ്പാകെ വ്യക്തമായ മനസ്സാക്ഷിയോടെയാണ് നിൽക്കുന്നത്.” ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതൻ ഒരാളോട് അവനെ അടിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു. പൗലോസ് അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, “വെള്ള തേച്ച ചുവരേ! ദൈവം നിന്നെ അടിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് നീ എന്നെ ആരോ അടിച്ചു.” ആരെങ്കിലും എന്നെ അടിച്ചു.

ആരോ ഒരാളോട് അവൻ പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനോട് അങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ നിനക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു?” ഉടനെ പൗലോസ് ക്ഷമാപണം നടത്തി. “അദ്ദേഹം മഹാപുരോഹിതനാണെന്ന് എനിക്ക്

മനസ്സിലായില്ല. 'ജനങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരിക്കെതിരെ സംസാരിക്കരുത്' എന്ന് തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നു.അപ്പോൾ ന്യായാധിപസഭ രണ്ട് വിരുദ്ധ ഗ്രൂപ്പുകളാൽ നിർമ്മിതമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആർക്കും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സദൂക്യർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അവർ ദൂതന്മാരിലോ ആത്മാക്കളിലോ വിശ്വസിച്ചില്ല. പരീശന്മാർ ഇവയിലെല്ലാം വിശ്വസിച്ചു.

"ഞാൻ ഒരു പരീശനാണ്, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ എന്നെ വിധിക്കുന്നു" എന്ന് പൗലോസ് പറഞ്ഞു. ഉടനെ, രണ്ട് കൂട്ടരും തർക്കിക്കാൻ തുടങ്ങി, പരസ്പരം ആക്രോശിച്ചു. ഒരുവൻ കോപത്തോടെ പൗലോസിനെ പിടിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ അവനെ വലിച്ചിഴയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൻ പിളരാതിരിക്കാൻ പടയാളികൾ അവനെ രക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. അവർ അവനെ ബാരക്കിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി.

ആ രാത്രിയിൽ കർത്താവ് പൗലോസിനൊപ്പം നിന്നു. "നിരുത്സാഹപ്പെടരുത്. നീ ഇവിടെ യെരുശലേമിൽ എന്റെ വക്താവായിരുന്നു, റോമിലും നീ എനിക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കും. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, 40 പുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. അവർ പറഞ്ഞു, "പൗലോസിനെ കൊല്ലുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ഇല്ല." എന്നിട്ട് അവർ മതനേതാക്കളോട് പറഞ്ഞു, "പൗലോസിനെ വീണ്ടും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ സൈന്യാധിപനോട് പറയുക. അവൻ അടുത്തെത്തുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലും."പൗലോസിന്റെ അനന്തരവൻ ഈ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് കേട്ടു, അതിനാൽ അവൻ ബാരക്കിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് തന്റെ അമ്മാവനോട് പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, പൗലോസ് പട്ടാളക്കാരിൽ ഒരാളെ വിളിച്ചു.

"ഈ യുവാവിനെ സൈന്യാധിപന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകൂ. അയാൾക്ക് ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്."അങ്ങനെ പട്ടാളക്കാരൻ പൗലോസിന്റെ അനന്തരവനെ സൈന്യാധിപന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി പറഞ്ഞു, "ഈ യുവാവിന് പറയാനുള്ളത് നിങ്ങൾ കേൾക്കണമെന്ന് തടവുകാരൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."സന്ദേശം യുവാവിനെ മാറ്റി നിർത്തി,"നിനക്ക് എന്നോട് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?"കുട്ടി താൻ കേട്ടത് കൃത്യമായി കമാൻഡറോട് പറഞ്ഞു. സൈന്യാധിപൻ പറഞ്ഞു, "പോകൂ, പക്ഷേ ഇതിനെക്കുറിച്ച് മറ്റാരോടും പറയരുത്."ആ രാത്രിയിൽ, അവൻ 200 പടയാളികളെയും 70 കുതിരപ്പടയാളികളെയും കുന്തം ധരിച്ച 200 പേരെയും അടങ്ങുന്ന ഒരു കൂട്ടം കാവൽക്കാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ അവൻ പൗലോസിനെ അവരോടൊപ്പം അയച്ചു. അവർ അവനെ കൈസര്യയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ഗവർണറായ ഫെലിക്സിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ. അയാളോടൊപ്പം അയയ്ക്കാൻ സൈന്യാധിപൻ ഒരു കത്തെഴുതി.

"യഹൂദന്മാർ ഈ മനുഷ്യനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ അവൻ ഒരു റോമൻ പൗരനായതിനാൽ ഞാൻ അവനെ രക്ഷിച്ചു. ഞാൻ അവനെ അവരുടെ ഭരണസമിതിയുടെ മുമ്പാകെ നിർത്തി, പക്ഷേ ചില മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ

അവർ അവനോട് അസ്വസ്ഥരാണെന്ന് കണ്ടെത്തി - തീർച്ചയായും മരണത്തിനോ തടവിനോ അർഹമായ ഒന്നും ഇല്ല. ഇപ്പോൾ അവനെ പതിയിരുന്ന് കൊല്ലാൻ ഒരു ഗൂഢാലോചന നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് വിവരം ലഭിച്ചു.അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവരുടെ കേസ് കേൾക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അവന്റെ വാദികളെയും അയയ്ക്കും.പൗലോസ് കൈസര്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവനെ ഹെരോദിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ തന്റെ വാദി എത്തുന്നതുവരെ കാത്തുനിന്നു.

254 ഫെലിക്സ്,ഫെസ് തോസും അഗ്രിപ്പയും

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 24 - 26

മഹാപുരോഹിതൻ ചില മൂപ്പന്മാരോടും ഒരു നിയമജ്ഞനോടും കൂടെ കൈസര്യയിലേക്ക് പോയി. അവർ പൗലോസിനെതിരെയുള്ള കേസ് ഗവർണറായ ഫെലിക്സിന്റെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യൻ യഹൂദജനത്തിന് ഒരു രോഗമാണ്. അവൻ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം കലാപം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ വന്ന് നമ്മുടെ ദേവാലയം അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു."പൗലോസ് സ്വയം വാദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് സംഭവിച്ചതിന് ഞാൻ അർഹതപ്പെട്ടതൊന്നും ചെയ്തില്ല. ഞാൻ നസറെത്തിലെ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നുവെന്നത് സത്യമാണ്, പക്ഷേ ഞാൻ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ കൂട്ടി അവരോട് പ്രസംഗിച്ചില്ല. ഒരു നേർച്ച നിറവേറ്റാൻ ഞാൻ ദേവാലയത്തിൽ പോയി. പെട്ടെന്ന് - ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ - ഒരു ജനക്കൂട്ടം എന്നെ പിടികൂടി കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ന്യായീകരിക്കാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അവരാണ്!എനിക്കല്ല. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യർക്ക് എനിക്ക് എതിരായി ഒന്നുമില്ല. ദൈവത്തിന് മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഒരാളെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്ന അടിസ്ഥാന വിഷയത്തിൽ പോലും അവർ എന്നോട് യോജിക്കുന്നു." ഫെലിക്സ് ഇരുപക്ഷത്തിന്റെയും വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു, പക്ഷേ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. പൗലോസ് തനിക്ക് എന്തെങ്കിലും പണം നൽകി വിട്ടയക്കുമെന്ന് അയാൾ കരുതി. എന്നിരുന്നാലും, ഗവർണർ പൗലോസിന് തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ കാണാനുള്ള അവസരം നൽകി. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ ഫെലിക്സ് പലതവണ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു. ഒരിക്കൽ അയാൾ വിറച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "ഇപ്പോൾ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമാകുമ്പോൾ ഞാൻ ഈ തീരുമാനം എടുക്കും."

രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം, ഫെലിക്സിന് പകരക്കാരനായി ഫെലിക്സിനു പകരം ഗവർണറായി. യഹൂദ നേതാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു, അതിനാൽ അദ്ദേഹം പൗലോസിനോട്, "നിങ്ങൾ യെരുശലേമിൽ പോയി ഈ ആരോപണങ്ങൾക്കായി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാൻ സമ്മതമാണോ?"

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, അഗ്രിപ്പാ രാജാവും സഹോദരിയും പുതിയ ഗവർണറെ സന്ദർശിച്ചു. പൗലോസിനെക്കുറിച്ചും വിചാരണയെക്കുറിച്ചും ഫെസ്തോസ് അവരോട് പറഞ്ഞു. അഗ്രിപ്പാ തന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പിറ്റേന്ന് ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവിടെ ഒത്തുകൂടി, പൗലോസിനെ ഗവർണറുടെയും രാജാവിന്റെയും മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു.

പൗലോസ് മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ അവസരം കണ്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "അഗ്രിപ്പാ രാജാവേ, അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്, കാരണം അങ്ങയുടെ ആചാരങ്ങളിൽ അഗ്രിപ്പാ രാജാവേ, അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെ നിൽക്കാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്.ഇസ്രായേലിൽ താമസിക്കുന്ന യഹൂദന്മാർക്ക് ഞാൻ അന്യനല്ല. ചെറുപ്പം മുതലേ അവർ എന്നെ അറിയുന്നു. ഞാൻ ഒരു പരീശനാണെന്നും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വളരെ കർക്കശക്കാരനാണെന്നും അവർക്കറിയാം.

നസറായനായ യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചവരെ ഞാൻ ഉപദ്രവിച്ച ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. "ഞാൻ ദമാസ്കസിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ഒരു പ്രകാശം എന്നെ നിലത്തു വീഴ്ത്തി. അപ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു, 'ശൗലേ, നീ എന്നെ എന്തിനാണ് ഉപദ്രവിക്കുന്നത്?'"ഞാൻ ചോദിച്ചു, 'കർത്താവേ, നീ ആരാണ്?' ആ ശബ്ദം പറഞ്ഞു, 'നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശുവാണ് ഞാൻ. എഴുന്നേൽക്കൂ.
നീ ഇപ്പോൾ എന്റെ ദാസനാണ്. യഹൂദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും എന്റെ സാക്ഷിയായിരിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ അയയ്ക്കുന്നു.'"അഗ്രിപ്പാ രാജാവേ, ഞാൻ ആ വിളിയിൽ വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം യേശുവിനെ മിശിഹായായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിയാൻ ഞാൻ ആളുകളോട് പറയുന്നു.
"പിന്നെ എന്തിനാണ് ജൂതന്മാർ എന്നെ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ക്രിസ്തു കഷ്ടപ്പെടുകയും മരിക്കുകയും മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് നമ്മുടെ തിരുവെഴുത്തുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ അവൻ എല്ലാവരെയും (വിജാതീയർ ഉൾപ്പെടെ) വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നതാണ് നല്ല വാർത്ത."ഫെസ്റ്റസ് അലറി, "പൗലോസ്, നീ ഒരു വിഡ്ഢിയെപ്പോലെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. നിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമെല്ലാം നിന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കിയിരിക്കുന്നു!"പൗലോസ് പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് ഭ്രാന്തല്ല. ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു, രാജാവിനും ഇതെല്ലാം അറിയാം. അഗ്രിപ്പാ രാജാവേ, തിരുവെഴുത്തുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? എനിക്കറിയാം—"രാജാവ് അവനെ ഇടപെട്ടു, "നിനക്ക് എന്നോട് കുറച്ച് മിനിറ്റ് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ, അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാകുമെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ?"

പൗലോസ് പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ, ഇന്ന് എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന നിങ്ങളെല്ലാം എന്നെപ്പോലെയായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം, ഈ ചങ്ങലകൾ ഒഴികെ.”പിന്നീട്, അഗ്രിപ്പാ രാജാവും ഗവർണറും പൗലോസ് തടവിലാക്കരുതെന്ന് സമ്മതിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, “അവൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ വിട്ടയക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അവനെ അവിടെ അയയ്ക്കും.”

255 കടലിൽ കൊടുങ്കാറ്റ്

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ **24 - 26**

പൗലോസിന് ചരക്ക് കപ്പലുകളിൽ റോമിലേക്ക് പോകാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു. ജൂലിയസ് എന്ന റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. പൗലോസിനോട് ദയാലുവായിരുന്ന അദ്ദേഹം, തുറമുഖത്ത് എത്തുമ്പോഴെല്ലാം തന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ അനുവദിച്ചു.
കൊടുങ്കാറ്റുകൾ കാരണം യാത്ര മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. പലതവണ നിർത്തുകയും ബോട്ടുകൾ മാറ്റുകയും ചെയ്ത ശേഷം, അവർ ഒടുവിൽ ക്രീറ്റ് ദ്വീപിലെ ഫെയർ ഹാവനിൽ എത്തി. ശീതകാലം അടുത്തിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് നിർത്തേണ്ടിവന്നു.

എന്നിരുന്നാലും, കരയിലൂടെ കുറച്ചു മൈലുകൾ സഞ്ചരിച്ച് മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു തുറമുഖത്തേക്ക് പോകാൻ കപ്പിത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കാലാവസ്ഥ തെളിഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ ഒരു ഇളം കാറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു.

പൗലോസ് ശതാധിപനോട് പറഞ്ഞു, “കപ്പിത്താനോട് ഇവിടെ താമസിക്കാൻ പറയുക! അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, കപ്പലും അതിന്റെ ചരക്കും അയാൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടും, ചിലർ മരിച്ചേക്കാം.” പൗലോസ് പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചിന്തിച്ചു, പക്ഷേ ക്യാപ്റ്റനെ മറ്റേ തുറമുഖത്തേക്ക് പോകാൻ അനുവദിച്ചു.അവർ ഫെയർ ഹാവനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് തീരത്ത് കൂടി കപ്പൽ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ശക്തമായ കാറ്റ് കപ്പലിനെ ആഴമേറിയ വെള്ളത്തിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. കാറ്റിനെ ചെറുക്കാൻ ജീവനക്കാർ പാടുപെട്ടു, പക്ഷേ കൊടുങ്കാറ്റ് കൂടുതൽ ശക്തമായി. ഒടുവിൽ കപ്പിത്താൻ കാറ്റിനെതിരെ പോരാടുന്നത് നിർത്തി കപ്പൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ അനുവദിച്ചു. കൊടുങ്കാറ്റിൽ നിരവധി ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കപ്പലിലെ ചരക്ക് കപ്പലിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവർ കപ്പലിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ കടലിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. കാലക്രമേണ,

അവർ മരിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി. ദിവസങ്ങളോളം സൂര്യനെയോ നക്ഷത്രങ്ങളെയോ അവർ കണ്ടിരുന്നില്ല, ഒന്നും കഴിച്ചിരുന്നില്ല.പൗലോസ് ആ ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇറമുഖം വിട്ടുപോകരുതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് നിങ്ങൾക്കായി ഒരു സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സന്ദേശവുമായി ഇന്നലെ രാത്രി ഒരു ദൂതൻ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട! നീ കൈസറിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കില്ല. ഈ കപ്പലിലുള്ള ആരും മരിക്കില്ല." ദൈവം പറയുന്നത് സത്യമാണ്. നമ്മളെല്ലാവരും ജീവിക്കും, പക്ഷേ കപ്പൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടും."അവർ ആകെ പതിനാല് ദിവസം കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ടു. അവസാന ദിവസം അർദ്ധരാത്രിയോടെ, നാവികർ കരയിലേക്ക് അടുക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. പാറകളിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ അവർ പെട്ടെന്ന് ഒരു നങ്കൂരം ഇറക്കി.

കപ്പലിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങാൻ വേണ്ടി അവരിൽ ചിലർ ലൈഫ് ബോട്ട് ഇറക്കാൻ തുടങ്ങി. പൗലോസ് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യർ കപ്പൽ വിട്ടാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും മരിക്കും!" ഉടൻ തന്നെ പട്ടാളക്കാർ ലൈനുകൾ മുറിച്ചു ലൈഫ് ബോട്ട് വെള്ളത്തിൽ വീഴാൻ അനുവദിച്ചു. രാവിലെ വേഗം വരട്ടെ എന്ന് എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ചു.

നേരം പുലരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് പോൾ ജോലിക്കാരോട് സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ പതിനാല് ദിവസമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല. പൗലോസ് ആ ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഇറമുഖം വിട്ടുപോകരുതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് നിങ്ങൾക്കായി ഒരു സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സന്ദേശവുമായി ഇന്നലെ രാത്രി ഒരു ദൂതൻ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു, "ഭയപ്പെടേണ്ട! നീ കൈസറിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കില്ല. ഈ കപ്പലിലുള്ള ആരും മരിക്കില്ല." ദൈവം പറയുന്നത് സത്യമാണ്. നമ്മളെല്ലാവരും ജീവിക്കും, പക്ഷേ കപ്പൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടും."

അവർ ആകെ പതിനാല് ദിവസം കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ടു. അവസാന ദിവസം അർദ്ധരാത്രിയോടെ, നാവികർ കരയിലേക്ക് അടുക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. പാറകളിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ അവർ പെട്ടെന്ന് ഒരു നങ്കൂരം ഇറക്കി. കപ്പലിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങാൻ വേണ്ടി അവരിൽ ചിലർ ലൈഫ് ബോട്ട് ഇറക്കാൻ തുടങ്ങി. പൗലോസ് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "ഈ മനുഷ്യർ കപ്പൽ വിട്ടാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും മരിക്കും!" ഉടൻ തന്നെ പട്ടാളക്കാർ ലൈനുകൾ മുറിച്ചു ലൈഫ് ബോട്ട് വെള്ളത്തിൽ വീഴാൻ അനുവദിച്ചു. രാവിലെ വേഗം വരട്ടെ എന്ന് എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ചു. നേരം പുലരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് പോൾ ജോലിക്കാരോട് സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ പതിനാല് ദിവസമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല.

എന്തെങ്കിലും കഴിക്കൂ, കാരണം ഇന്ന് കരയിലേക്ക് പോകാൻ നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി ആവശ്യമാണ്. '' പിന്നെ അദ്ദേഹം കുറച്ച് അപ്പം എടുത്ത് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞു, ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. കപ്പലിലുള്ള എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ, കൊടുങ്കാറ്റിലൂടെ അവർക്ക് കര കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. കടൽത്തീരമുള്ള ഒരു ഉൾക്കടൽ ക്യാപ്റ്റൻ കണ്ടു. കപ്പൽ കഴിയുന്നത്ര ദൂരം കടൽത്തീരത്തേക്ക് ഓടിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അവർ നങ്കൂരം ഉയർത്തി ഒരു പായൽ ഉയർത്തി. ശക്തമായ കാറ്റ് അവരെ കടൽത്തീരത്തേക്ക് നയിച്ചു, കപ്പൽ ഒരു മണൽത്തിട്ടയിൽ ഇടിച്ചു. അത് മണലിൽ കുടുങ്ങി, തുടർന്ന് തിരമാലകൾ കാരണം പൊട്ടാൻ തുടങ്ങി. തടവുകാർ രക്ഷപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവരെ കൊല്ലാൻ പട്ടാളക്കാർ ആഗ്രഹിച്ചു. പൗലോസിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ ശതാധിപൻ അവരെ തടഞ്ഞു. നീന്താൻ കഴിയുന്നവരോട് കടലിൽ ചാടി കരയിലെത്താൻ അദ്ദേഹം ഉത്തരവിട്ടു. മറ്റെല്ലാവരും കപ്പലിൽ നിന്ന് പലകകൾ കണ്ടെത്തി അവ ഉപയോഗിച്ച് കരയിലേക്ക് ഒഴുകി നടക്കണമായിരുന്നു. താമസിയാതെ എല്ലാവരും വെള്ളത്തിലായി, എല്ലാവരും സുരക്ഷിതമായി കരയിലെത്തി.

256 കപ്പൽ ചേദവും റോമും

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 28

മുൻകഥയുടെ തുടർച്ച

പതിനാല് ദിവസത്തെ കൊടുങ്കാറ്റിനു ശേഷം, പൗലോസിന്റെ കപ്പൽ മെമീത്ത ദ്വീപിനടുത്തുള്ള ഒരു മണൽത്തിട്ടയിൽ ഇടിച്ചു. എല്ലാവരും കരയിലെത്തി, നാട്ടുകാർ പുറത്തുവന്ന് അവരെ സഹായിക്കാൻ തുടങ്ങി. മഴയും തണുപ്പും കാരണം അവർ തീ കൂട്ടി. പൗലോസ് വിറകു ശേഖരിച്ചു. തീയിൽ കുറച്ച് ഇടുന്നതിനിടയിൽ ഒരു വിഷപ്പാമ്പ് അയാളുടെ കൈയിൽ കടിച്ചു. പൗലോസ് വിറകു താഴെയിട്ടു, പക്ഷേ പാമ്പ് അയാളുടെ കൈയിൽ തുങ്ങി. നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു, "അയ്യോ, അവൻ ഒരു ഭയങ്കര കൊലപാതകിയാണ്! കടലിൽ മരിക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ദേവന്മാർ അവന് നീതി നടപ്പാക്കുകയാണ്." പൗലോസ് പാമ്പിനെ തീയിലേക്ക് കുടഞ്ഞു, അവൻ വീർത്ത് മരിച്ച് വീഴുന്നതുവരെ എല്ലാവരും കാത്തിരുന്നു. കുറച്ചു സമയത്തിനുശേഷം, അവൻ മരിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് അവർക്ക് ഒടുവിൽ മനസ്സിലായി. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, "അവൻ ഒരു ദൈവമാണ്!" ദ്വീപിന്റെ പ്രമാണി തന്റെ വീട് തുറന്നു, കപ്പൽ തകർന്നവർക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കി. ഗവർണറുടെ പിതാവ് രോഗശയ്യയിലാണെന്ന് പൗലോസ് അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ചെന്ന് ആ മനുഷ്യന്റെ തലയിൽ കൈ വച്ചു. തൽക്ഷണം അയാൾക്ക് സുഖം

പ്രാപിച്ചു. ഈ വാർത്ത ദ്വീപിലെങ്ങും പരന്നു, പൗലോസിന് അവരെ സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയേണ്ടതിന് ആളുകൾ മറ്റുള്ളവരെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി.

ശീതകാലം കഴിയുന്നതുവരെ അവർ മെലീത്തയിൽ തങ്ങി. തുടർന്ന് ശതാധിപൻ റോമിലേക്ക് പോകുന്ന ഒരു ചരക്ക് കപ്പലിൽ അവർക്കായി യാത്ര ബുക്ക് ചെയ്തു. അവർ പോകാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ, ദ്വീപിലെ ജനങ്ങൾ യാത്രയ്ക്ക് ആവശ്യമായതെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു.അവർ റോമിൽ എത്തിയപ്പോൾ, പൗലോസിനെ ഒരു വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ സീസറിന്റെ മുമ്പാകെ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം താമസിച്ചു. അവന്റെ അരികിൽ എപ്പോഴും ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ സുഹൃത്തുക്കൾ വന്ന് സന്ദർശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. റോമിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവനെ ആദരവോടെ സ്വീകരിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.നഗരത്തിലെ യഹൂദ നേതാക്കൾക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു കത്തയച്ചു. യെരുശലേമിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്നും താൻ റോമിൽ ആയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു. തന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവരെ ക്ഷണിച്ചു. അവർ കണ്ടുമുട്ടി ദൈവരാജ്യത്തെയും യേശുവിനെയും കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. അവരുടെ ചർച്ച ദിവസം മുഴുവൻ നീണ്ടുനിന്നു, ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് വരെ. അവരിൽ ചിലർ സന്ദേശം വിശ്വസിച്ചു എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.അവർ പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പൗലോസ് പറഞ്ഞു, "'നിങ്ങൾ കേൾക്കും, പക്ഷേ കേൾക്കില്ല, നോക്കും, പക്ഷേ കാണില്ല' എന്ന് പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. നിങ്ങളുടെ ശാഠ്യം നിങ്ങളുടെ ചെവികൾ അടച്ചു, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ മൂടിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ഉറപ്പിക്കാം - വിജാതീയർ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യും, ദൈവം അവരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കും. വിചാരണയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു വർഷം പൗലോസ് വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹം നിരവധി അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുകയും എല്ലാവരോടും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരും അവനെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചില്ല.

257 ഒനേസിമോസ്- ഫിലെമോൻ

ഫിലെമോൻ **1**

തന്റെ യജമാനനായ ഫിലേമോനിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടിയ ഒരു അടിമയായിരുന്നു ഒനേസിമസ്. അവൻ റോമിലേക്ക് പോയി ഒടുവിൽ പൗലോസിനെ കണ്ടുമുട്ടി, അവൻ അവനെ യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഒരു വ്യക്തിപരമായ ബന്ധത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. ഒനേസിമസ് അപ്പോസ്തലനോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും ശുശ്രൂഷയിൽ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഓടിപ്പോയ അടിമ" തന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങേണ്ട സമയമായെന്ന് ഒടുവിൽ

അവർക്ക് മനസ്സിലായി. പൗലോസ് ഫിലേമോനുമായി ഒരു സ്വകാര്യ സുഹൃത്തായിരുന്നു, അതിനാൽ രണ്ടുപേരുടെയും ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഒരു കത്തെഴുതി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു...

ഫിലേമോൻ—എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തേ—നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനും, നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കൂടിവരുന്ന സഭയ്ക്കും ആശംസകൾ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പതിവായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും സഹവിശ്വാസികളോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹത്തിന് ഞാൻ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നു. കണ്ടുമുട്ടുന്നവർ—നിങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രിയ സഹോദരാ, നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ അറിയാം. ശരിയും തെറ്റും എന്താണെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഞാൻ സാധാരണയായി മടിക്കാറില്ല. ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങളുടെ കടമകളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സാധാരണയായി നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തവണ ഞാൻ അത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നില്ല. പകരം, ഞാൻ യാചിക്കാൻ പോകുന്നു.
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഇത് സങ്കൽപ്പിക്കുക. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തം തടവിൽ കഴിയുന്ന ഒരു വൃദ്ധനാണ് ഞാൻ. എന്റെ ബലഹീനതയിൽ, ദൈവം എനിക്ക് ഒരു സഹായിയെ അയച്ചു, ഒനേസിമോസ്—നിങ്ങൾക്ക് വേദനയും ദുഃഖവും വരുത്തിയ ഒരു മനുഷ്യൻ. എന്നാൽ ദൈവം അവനെ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു, എനിക്ക് അവനെ യേശുവിന് പരിചയപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു. അവൻ തന്റെ ജീവൻ ക്രിസ്തുവിന് സമർപ്പിച്ചു, പിന്നീട് എനിക്ക് ഒരു സഹായി എന്ന നിലയിൽ വിലമതിക്കാനാവാത്തവനായി. ഒരു തരത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം വരാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ എന്നെ സഹായിക്കാൻ നിങ്ങൾ അവനെ ഇവിടെ അയച്ചതുപോലെയായിരുന്നു അത്. അവനെ കൂടാതെ എനിക്ക് എങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല; പക്ഷേ അവനും എനിക്കും അറിയാം അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങണമെന്ന്. അവൻ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് എന്നെ സഹായിക്കുകയായിരുന്നു, പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. നോക്കൂ, അവൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ അവൻ ഒരു വിലയില്ലാത്ത അടിമയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിലപ്പെട്ട ഒരു സഹോദരനായും ശുശ്രൂഷയിലെ സഹപ്രവർത്തകനായും എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തായും തിരിച്ചുവരുന്നു. അവനെ സ്നേഹത്തോടെ തിരികെ സ്വീകരിക്കുക. ഓ, അവൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവ എന്റെ പേരിൽ കണക്കിടുക. ഇതാ, ഞാൻ ആ മഷി എടുത്ത് എന്റെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതാം. "ഞാൻ, പൗലോസ്, അത് തിരിച്ചടയ്ക്കും. നീ നിന്റെ ജീവൻ തന്നെ എനിക്ക് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നില്ല.നീ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ അവനെ സ്വീകരിക്കുക.നീ ഒനേസിമോസിനെ നിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കും വീട്ടിലേക്കും തിരികെ സ്വീകരിച്ചു എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ നീ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷം കൊണ്ടുവരും.

പക്ഷേ ഞാൻ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്? നീ ഇതും അതിലും കൂടുതലും ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കറിയാം.എനിക്കുവേണ്ടി നിന്റെ അതിഥി മുറി ഒരുക്കുക. ഞാൻ സ്വതന്ത്രനാകണമെന്നും നിന്നെ

സന്ദർശിക്കാൻ തിരിച്ചുവരണമെന്നും നീ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. കർത്താവ് നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.അവിടെയുള്ള എന്റെ എല്ലാ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളെയും വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

പൗലോസ്.

258 യോഹന്നാന്റെ ദർശനങ്ങൾ

വെളിപ്പാട് **1 & 4-5**

യേശുവിന്റെ അനുയായിയും ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചതുമായി യോഹന്നാനെ പത്മോസ് ദ്വീപിലേക്ക് നാടുകടത്തി. കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിൽ, അവൻ ആത്മാവിൽ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് പിന്നിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ ശബ്ദം അവൻ കേട്ടു. "നീ അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ കാണും. ഇതെല്ലാം ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി ഏഷ്യയിലെ ഏഴ് സഭകൾക്ക് അയയ്ക്കുക" എന്ന് പറയുന്ന ഒരു കാഹളം മുഴങ്ങുന്നത് പോലെയായിരുന്നു അത്. ആരാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ യോഹന്നാൻ തിരിഞ്ഞു. അവന്റെ തൊട്ടുമുന്നിൽ ഏഴ് സ്വർണ്ണ വിളക്കുകാലുകളും അവയുടെ നടുവിൽ മനുഷ്യപുത്രനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഒരു നീണ്ട മേലങ്കി ധരിച്ചിരുന്നു, നെഞ്ചിൽ പൊൻകച്ച അവൻ വലങ്കയ്യിൽ ഏഴ നക്ഷത്രങ്ങൾ പിടിച്ചു,

അവൻ സംസാരിച്ചപ്പോൾ, മൂർച്ചയുള്ള ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഒരു വാൾ അവന്റെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു! യോഹന്നാൻ മരിച്ചവനെപ്പോലെ നിലത്തു വീണു. മനുഷ്യപുത്രൻ യോഹന്നാന്റെ മേൽ കൈ വച്ചു പറഞ്ഞു, “ഭയപ്പെടേണ്ട! ഞാൻ ആദ്യനും അന്ത്യനും ആകുന്നു. ഞാൻ ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. അതെ, ഞാൻ മരിച്ചു, പക്ഷേ നോക്കൂ ... ഞാൻ എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു! മരണത്തിന്റെയും ശവക്കുഴിയുടെയും താക്കോലുകൾ എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ കാണുന്നത് എഴുതുക.

ഏഴ സഭകൾക്ക് എന്താണ് എഴുതേണ്ടതെന്ന് യോഹന്നാനോട് പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു.പെട്ടെന്ന്, കാഹളം പോലെ മുഴങ്ങുന്ന അതേ ശബ്ദം യോഹന്നാനോട്

പറഞ്ഞു, “ഇവിടെ കയറിവരൂ!” തൽക്ഷണം, അവന്റെ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലായി, ഒരു സിംഹാസനവും അതിൽ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നതും അവൻ കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിന് ചുറ്റും ഒരു മഴവില്ല് ഉണ്ടായിരുന്നു. സിംഹാസനത്തിനടുത്തായി ഇരുപത്തിനാല് മൂപ്പന്മാർ ഉണ്ടെന്ന് യോഹന്നാൻ കണ്ടു, പക്ഷേ അവരിൽ ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ച് സ്വർണ്ണ കിരീടങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു.

നാല് സ്വർഗ്ഗീയജീവികളും ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർ രാവും പകലും ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു, “സർവ്വശക്തനായ ദൈവമായ കർത്താവ് പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ!” എന്ന് പറഞ്ഞു. സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് മിന്നലുകളും ഇടിമുഴക്കവും ഉയർന്നു. മുൻപിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഏഴ് ആത്മാക്കളായ ഏഴ്
ജ്വലിക്കുന്ന പന്തങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സിംഹാസനത്തിന് മുന്നിൽ, സ്ഫടികം പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഒരു ഗ്ലാസ് കടൽ യോഹന്നാൻ കണ്ടു. അവൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു.അവന്റെ കൈയിൽ ഒരു ചുരുൾ ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടു. അത് ഏഴ് മുദ്രകളാൽ മുദ്രയിട്ടിരുന്നു. ശക്തനായ ഒരു ദൂതൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഈ ചുരുളിലെ മുദ്രകൾ പൊട്ടിച്ച് തുറക്കാൻ ആരാണ് യോഗ്യൻ?” ആർക്കും ചുരുൾ തുറക്കാനോ വായിക്കാനോ കഴിഞ്ഞില്ല - സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ഉള്ള ആർക്കും പോലും.ഇത് കണ്ടപ്പോൾ യോഹന്നാൻ കരയാൻ തുടങ്ങി കാരണം ആരും യോഗ്യനല്ല. ഇരുപത്തിനാല് മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരാൾ അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, “കരയുന്നത് നിർത്തൂ!

നോക്കൂ, യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹം വിജയം നേടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ അവകാശിയാണ്, അവൻ ചുരുൾ തുറക്കാൻ യോഗ്യനാണ്.പിന്നെ കൊല്ലപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിനെ മൂപ്പന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിൽക്കുന്നത് യോഹന്നാൻ കണ്ടു.കുഞ്ഞാട് മുന്നോട്ടുവന്ന് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് ചുരുൾ എടുത്തു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥരും മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു ഒരു പുതിയ പാട്ട് പാടി. അപ്പോൾ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ദൂതന്മാർ വന്ന് അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച്, “കുഞ്ഞാട് യോഗ്യൻ!” എന്ന് പാടി.

259 പുതിയ ആകാശവും ഭൂമിയും.

കുഞ്ഞാട് പുസ്തകം തുറന്നപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ അതിലുള്ള വിചിത്രമായ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടു - നമ്മുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ.
താൻ കണ്ടത് ആളുകൾക്ക് അറിയാൻ വേണ്ടി അവൻ ആ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതി. അവസാനത്തോട് അടുക്കുമ്പോൾ, യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു...

പെട്ടെന്ന് എല്ലാം പുതിയതാണെന്ന് എനിക്ക്മനസ്സിലായി.ഞാൻആകാശത്തേക്ക് നോക്കി, പഴയ ആകാശം നിലവിലില്ല. ഒരു പുതിയ ആകാശം! ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ പഴയ ഭൂമി ഇല്ലാതായി. ഒരു പുതിയ ഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ സമുദ്രങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു!ഞാൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വിശുദ്ധ നഗരം വരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അത് പുതിയ ജറുസലേം ആയിരുന്നു, അത് മനോഹരമായിരുന്നു! ഭർത്താവിനായി ഒരുങ്ങുന്ന ഒരു വധുവിനെ പോലെയായിരുന്നു അത്.
അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. അത് പറഞ്ഞു, "നോക്കൂ, ദൈവം മനുഷ്യരോടൊപ്പം വസിക്കാൻ പോകുന്നു! അവൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും, അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും. അവൻ അവരുടെ കണ്ണുനീർ ദുഃഖം തുടയ്ക്കും. അവൻ മരണം, ദുഃഖം, ദുഃഖം, വേദന എന്നിവ ഇല്ലാതാക്കും. എല്ലാം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും."അപ്പോൾ ദൈവം എന്നോട് പറഞ്ഞു. "നീ കാണുന്നതെല്ലാം സത്യമായിരിക്കും. എല്ലാം പുതിയതായിരിക്കും. ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആണ്, തുടക്കവും ഒടുക്കവും. ദാഹിക്കുന്നവർക്ക് ഞാൻ 'ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവകൾ' നൽകുന്നു. ഞാൻ വീണ്ടെടുത്തവരുടെ പിതാവാണ്. അവർ എന്റെ മക്കളാണ്, അവർ എന്റെ വിജയം കണ്ടെത്തി."എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഭീരുക്കളും നീചന്മാരുമാണ്. അവർ കൊലപാതകം, അധാർമികത, നുണകൾ എന്നിവയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ പിശാചുക്കളെയും വ്യാജദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, ഞാൻ അവരെ തീപ്പൊയ്കയിലേക്ക് അയയ്ക്കും. അതാണ് രണ്ടാം മരണം!"

അപ്പോൾ ഒരു ദൂതൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു, "വരൂ, ഞാൻ നിന്നെ അടുത്തുനോക്കാം." അവൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഒരു ഉയർന്ന പർവതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അങ്ങനെ എനിക്ക് സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന വിശുദ്ധ നഗരം കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പുതിയ യെരുശലേം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം അണിഞ്ഞിരുന്നു, വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ പോലെ തിളങ്ങി. അതിന്റെ മതിലിന് പന്ത്രണ്ട് കവാടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു - നാല് വശങ്ങളിലും മൂന്ന് വീതം.ഇസ്രായേലിന്റെപന്ത്രണ്ട്ഗോത്രങ്ങളുടെയുംമതിലുകളുടെഅടിത്തറയിൽ പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം വിലയേറിയ കല്ലുകൾ കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചത്. ദൂതൻ നഗരത്തെ അളന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി ഒരു വലിയ ചതുരക്കട്ട പോലെ, ഓരോ ദിശയിലും
1500 മൈൽ ദൂരമുണ്ടെന്ന്. ചുവരുകൾ മരതകം കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചത്,
നഗരം തന്നെ ശുദ്ധമായ സ്വർണ്ണമായിരുന്നു. വാതിലുകൾ മുത്തുകൾ

കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചത്. പ്രധാന തെരുവ് ശുദ്ധവും സുതാര്യവുമായ സ്വർണ്ണം
കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചത്. ദൈവവും കുഞ്ഞാടും ആലയമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു ആലയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നഗരത്തിലുള്ളവർക്ക് സൂര്യനെയോ ചന്ദ്രനെയോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു, കാരണം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം വെളിച്ചവും കുഞ്ഞാട് വിളക്കുമായിരുന്നു.എല്ലായ്പ്പോഴും പകൽ സമയമായതിനാൽ വാതിലുകൾ എപ്പോഴും തുറന്നിരുന്നു. എല്ലാ ജനതകൾക്കും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വരാൻ സ്വാഗതമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ദുഷ്ടരും അശുദ്ധരുമായ ആളുകൾക്ക് പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നു. കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ നഗരത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ.

260 പുതിയ യരുശലേം

വെളിപ്പാട് 22

മുൻകഥയുടെ തുടർച്ച

ഞാൻ പുതിയ യെരുശലേമിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ദൂതൻ ജീവജലത്തിന്റെ നദി എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. അത് സ്ഫടികം പോലെ വ്യക്തവും ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകിയതുമായിരുന്നു. അത് പ്രധാന തെരുവിന്റെ മധ്യത്തിലൂടെ ഒഴുകി.
ജീവവൃക്ഷം തെരുവിന്റെ ഇരുവശത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പന്ത്രണ്ട് തരം പഴങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു, ഓരോ മാസവും ഒരു വിളവ് നൽകി. എല്ലാ ജനതകളും ആ വൃക്ഷത്തിലേക്ക് പോയി, അതിന്റെ ഇലകളിൽ വിലയേറിയ രോഗശാന്തി കണ്ടെത്തി.അപ്പോഴാണ് ഇനി ഒരിക്കലും ഒന്നും ശപിക്കപ്പെടില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്.

ദൈവദാസന്മാർ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ചെന്ന് അവനെ ആരാധിച്ചു. മേലോട്ട് നോക്കി അവന്റെ മുഖം കാണാൻ അവർക്ക് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ നാമം അവരുടെ നെറ്റിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.നഗരത്തിൽ രാത്രി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആളുകൾക്ക് സൂര്യപ്രകാശമോ വിളക്കുകളോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. കർത്താവായ ദൈവം അവർക്ക് വെളിച്ചം നൽകി.
അവർ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ എന്നേക്കും ഭരിച്ചു.

ദൂതൻ എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഇതെല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവൻ പറഞ്ഞു, “നീ ഈ കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും. കർത്താവ് എനിക്ക് ഈ സന്ദേശം തന്നത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. അവൻ പറഞ്ഞു, ‘ആളുകൾ തയ്യാറാകണം! കാരണം ഇത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അത് വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കും. നീ എഴുതിയതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.’”ആ സമയത്ത്, ഞാൻ വീണ്ടും ദൂതനെ ആരാധിച്ചു. അവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. “അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്! ഞാൻ നിന്നെപ്പോലെ ഒരു ദാസനാണ്. നീ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണം.”

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു, “ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുക. നീ എഴുതിയത് വളരെ പ്രധാനമാണ്.ആളുകൾ അത് വായിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. അവരുടെ പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. അത് ദൈവത്തിന് വിടുക.”
പെട്ടെന്ന്, യേശു എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,
“ഞാൻ വരുന്നു, ഞാൻ വരുമ്പോൾ, അത് വേഗത്തിലാകും! ഓരോ വ്യക്തിയും ചെയ്തതിന് ഞാൻ പ്രതിഫലം നൽകും. ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആണ്, ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും, എല്ലാത്തിന്റെയും ആരംഭവും - എല്ലാറ്റിന്റെയും അവസാനവും.

“എന്റെ വരവിനായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും. ഞാൻ അവരെ ജീവവൃക്ഷത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കും. അവർക്ക് നഗരത്തിന്റെ കവാടങ്ങളിലൂടെ നടന്ന് അകത്തു വരാം.“ദുഷ്ടന്മാർക്ക് സ്വാഗതം ഇല്ല. അവർ പുറത്തു തന്നെ നിൽക്കേണ്ടിവരും.“ഞാൻ ഈ ദൂതനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു. ഇവ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരാൻ ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. ഓർക്കുക, ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വേരും ശാഖയുമാണെന്ന്. ഞാൻ പ്രകാശവും പ്രഭാതനക്ഷത്രവുമാണ്.”പെട്ടെന്ന് ഞാൻ കേട്ടു, “ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു, ‘വരൂ!’” എന്ന്. പിന്നെ അത് പ്രതിധ്വനിച്ചു. “വരൂ!”

വീണ്ടും, ഞാൻ കേട്ടു, “നിങ്ങൾക്ക് ദാഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വരൂ! വന്നു ജീവജലം കുടിക്കൂ.”ഓ, എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളെ. ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുന്നുവെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക. ദൈവം അതനുസരിച്ച് നിങ്ങളെ വിധിക്കും. ഇവിടെ ഇല്ലാത്തത് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കരുത്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് തിരഞ്ഞെടുക്കരുത്. എല്ലാം സത്യമാണ്!
ഞാൻ ഇത് എഴുതിയപ്പോൾ, പെട്ടെന്ന് യേശു പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു,
“മറ്റെന്തോ സത്യമാണ്. ഞാൻ മടങ്ങിവരും - ഉടൻ.”ഞാൻ പറഞ്ഞു, “അതെ, കർത്താവേ. വരൂ!